



A. 8.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

PLUTARCHI CHAERONENSIS

QVAE SVPERSVNT, OMNIA.

CVM ADNOTATIONIBVS VARIORVM
ADJECTAQVE LECTIONIS DIVERSITATE

OPERA

JOANNIS GEORGII HVTTEN

PHILOS. MAG. ET COLL. DENKENDORF. PROFESSORIS.



Plutarck. Opp.

V. XI. p. 427.

VOLV MEN DECIMV M TERTIV M.

T V B I N G A E

IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE

M D C C C I.



4002



42 200

Continentur hoc Volumine

LXXI. ΑΙΤΙΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ.	Pag. I,
Quaestiones naturales.	
LXXII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩ ΚΥΚΛΩ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ.	27.
De Facie in Orbe Lunae.	
LXXIII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ.	99.
De Primo Frigido.	
LXXIV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΟΤΕΡΟΝ ΤΑΩΡ Η ΠΥΡ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ;	124.
Aquae & Ignis Comparatio, f. Aqua- ne an Ignis sit utilior?	
LXXV. ΠΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΤΕΡΑ, ΤΑ ΧΕΡΣΑΙΑ Η ΤΑ ΕΝΤΑΡΑ;	135.
De Solertia Animalium, f. Terre- striane an Aquatilia Animalia sint callidiora?	
LXXVI. ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΛΟΓΩ ΧΡΗ- ΣΘΑΙ.	208.
Gryllus, f. Bruta Animalia ratione uti.	
LXXVII. ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΦΑΓΙΑΣ. ΛΟΓΟΣ Α.	223.
De Esu Carnium. Orat. I,	
LXXVIII. ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΦΑΓΙΑΣ. ΛΟΓΟΣ Β.	241.
De Esu Carnium. Orat. II,	
LXXIX. ΠΛΑΤΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.	251.
Platonicae Quaestiones.	

 α. Τί δήποτε τὸν Σωκράτην ὁ Θεὸς
 μαῖῃθαι μὲν ἐκέλευσεν ἐτέρως, αὐτὸν
 δὲ γεννᾶν ἀπενάλυσεν;

- β'. Τί δήποτε τὸν ἀνωτάτω Θεὸν πικτέρα πάντων καὶ ποιητὴν προσεῖπαν;
- γ'. Τί διανοηθεῖς ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἄνισα τμήματα τὸ πᾶν ἕτεμεν· καὶ πρότερον τῶν τμημάτων, τὸ νοητὸν ἢ τὸ αἰδητὸν, μείζον ἐσιν;
- δ'. Τί δήποτε τὴν ψυχὴν αἰεὶ πρεσβυτέραν ἀποφαίνων τῷ σώματος αἰτίαν τε τῆς τέττα γενέσεως καὶ ἀρχῆν, πάλιν Φησὶν ἐκ αὐτοῦ γενέσθαι ψυχὴν ἄνευ σώματος, ἔδδ' ἄνευ ψυχῆς, ἀλλὰ ψυχὴν μὲν ἐν σώματι, ἄνευ δὲ ἐν τῇ ψυχῇ; Δόξει γὰρ τὸ σῶμα καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, συνυπάρχον ἅμα τῇ ψυχῇ καὶ γεννώμενον ὑπὸ τῆς ψυχῆς.
- ε. Διὰ τί τῶν μὲν εὐθυγράμμων, τῶν δὲ κυκλικῶν σωμάτων καὶ σχημάτων ὄντων, τὰς τῶν εὐθυγράμμων ἀρχὰς ἔλαβε τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον καὶ τὸ σκαληνόν;
- ς'. Πῶς ποτε ἐν τῷ Φαίδρω λέγεται τὸ τὴν τῷ πτερῷ Φύσιν, ὑφ' ἧς ἄνω τὸ ἐμβριθεὶς ἀνάγεται, κεκοινωνηκέναι μέλισσα τῶν περὶ τὸ σῶμα τῷ Θεῷ;
- ζ'. Πῶς ποτε Φησὶν ὁ Πλάτων τὴν ἀντιπερίσσειαν τῆς κινήσεως, διὰ τὸ μηδαμῶς κενὸν ὑπάρχειν, αἰτίαν εἶναι τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων, καὶ τῶν περὶ τὴν κητάποσιν, καὶ τὰ ῥιπτέμενα βάρη, καὶ τὰ τῶν ὑδάτων ρεύματα, καὶ κεραιὰς, τὴν τε Φαινομένην πρὸς ἡ-

λευτρα καὶ τὸν λίθον τὸν Ἡράκλειον
ὀλίγην, τὰς τε τῶν Φθόγγων συμ-
Φωνίας;

ἦ. Πῶς λέγει τὰς ψυχὰς ὁ Τιμαίος εἶς.
τε γῆν καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
ὄργανα χρόνε σπαρῆναι;

ῥ. Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

ι. Διὰ τί Πλάτων εἶπε τὸν λόγον ἐξ
ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κεράννυθαι;

LXXX. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΙΜΑΙΩ ΨΥΧΟΓΟΝΙΑΣ. Pag. 286.

De Animæ Procreatione e Timæo.

LXXXI. ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΤΙ-
ΜΑΙΩ ΨΥΧΟΓΟΝΙΑΣ.

331.

Epitome Comment. de Animæ Pro-
creatione.

LXXXII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΩΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΩΝ.

337.

De Stoicorum Repugnantis.

LXXXIII. ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΟΥ, ΟΤΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΕ-
ΡΑ ΟΙ ΣΤΩΙΚΟΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΛΕ-
ΓΟΥΣΙ.

404.

Compendium Libri, quo docetur
Stoicos absurdiora dicere quam
Poetas, s. de absurdis Stoico-
rum opinionibus.

LECTORI CVLTORIQVE

PLVTARCHI .

S. P. D. . .

JOANNES GEORGIVS HVTTEN,

Septimum hoc exit *Operum Plutarchi Moralium & Philosophicorum* Volumen, Tuo jam nunc usui iudicioque, Lector Benevole! subjiendum. Quod cum Tuæ benignitati & indulgentiæ commendatissimum esse velim, pauca hæc, quæ præmonenda putavi, accipe.

Ad singulas huius Voluminis partes me'ius curandas parum mihi obtigit subsidii, quod pro instituti nostri ratione sit commemorandum. Fraeter istam interpretationem, qua *Nuischelerus* *) de Plutarcho libello, *Gryllo* inscripto, cui argumentum est, *bruta animalia ratione uti*, optime meruit, sola ad meos usus benigne oblata fuit peculiaris quaedam *Platonicarum Quaestionum* editio. Cuius cum a nullo alio Plutarchi editore aut interprete, quod ego quidem pro librorum meorum copiola noverim, mentionem factam esse videam, suspicari sine dubio licet, eam minus esse cognitam: neque alienum videri posse puto, si quam hic loci ejus descriptionem intexam. Insignita est hoc titulo:

Platonicae Plutarchi Cheronei Quaestiones.
Ludovicus Nogarola Comes Veronensis ver-
tebat.

*) Auserlesene moraische Schriften von Plutaich. Diitter Band. p. 214.

tebat. Venetiis apud Vincentium Valgrisium.
MDLII.

Dedicationem ad Pontificem Maximum Julium III. excipit locus de Plutarcho ex Suida desumptus, nec non brevis enumeratio rationum, cur Plutarchus hujus libelli auctor sit censendus. Graeco singularum quaestionum textui illico subjuncta est versio latina, quam deinde scholia sequuntur. Sic folia complentur 32. in forma quarta majori. In fine libelli editor de sua mente operaque haec monet: „*Ne quaeso mihi vitio reddas candide Lector, quod Graecum Plutarchi libellum una cum mea interpretatione typis excudi curaverim. Non enim ambitiose hoc feci, ut opusculi mei parvitas cresceret, sed potius ut omnibus satis constaret, quibus in locis hunc graecum codicem admodum corruptum ac depravatam correxissim (quamvis non plane, quod volebam, si consecutus) nam sperabam fore, ut hoc meo labore viri Doctissimi ad supplendum id, in quo defecissim, facilius invitarentur, atque ita mea ratione moti de studiosis juvenibus multo melius mererent, quibus ego pro mea virili prodesse studeo. Quapropter nonnulla σχόλια Plutarcho in latinum converso adjungere libuit, ut cum multa in eo sint obscura & difficilia, id quod possim, lucis afferrem Certo enim sciebam (si hoc fecissim) me duplici emolumento (quamvis utroque perexiguo) iuvenes affecturum. Quidquid tamen sit, quod a me nunc prodit, oro aequi bonique consulas. ac benigne faveas industriae meae.*“

Satis profecto haec me movere debuerunt, ut meum esse censerem, in consulenda hac, quam sua jam commendat antiquitas, editione quam maximam adhi-

adhibere diligentiam. Diversas quidem correctasque inveni lectiones, quas una cum editoris conjecturis accurate notavi; at ne minimum quidem adest indicii vestigium, unde appareat, quasnam auctoritates editor fit secutus, ut mihi quidem de suo tantum ingenio, non alicujus codicis ope adjutus, textum correxisse videatur. Quid autem de omni ejus opera internoque & critico libelli valore sit statuendum, alii dijudicent.

Quod superest, persuasum habeas velim, Lector Benevole! meas me curas Plutarcho consecratas nulla mora esse continuaturum, praesertim cum ipse non dubitem, quin eundem proximo volumine, quod erit decimum quartum omnium, quae supersunt, operum, post decennium tandem, & quod excedit, absolvam, & deinde ad ea, quae ab initio publice sponendi, progredi possim, ad indicem nimirum huic editioni accommodandum, et ad alia elaboranda, quae commodiori ejus usui inserviant.

Vale, Benevole Lector! Fave Plutarcho nostro, fave mihi. Dabam Denkendorffii Calendis Aug. MDCCCI.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
ΑΙΤΙΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ.

α.

Διὰ τί τὸ θαλάττιον ὕδωρ ἐτρέφει τὰ δένδρα;

Πότερον δὲ ἦν αἰτίαν ἐδὲ τῶν ζώων τὰ χερσαῖα;
ζῶον γὰρ ἐγγεῖον τὸ φυτὸν εἶναι, οἱ περὶ Πλά-
τωνα καὶ Ἀναξαγόραν καὶ Δημόκριτον οἴονται· ἐ γὰρ
διότι τοῖς ἀναλλοίσι φυτοῖς τρέφονται ἐσι καὶ πότιμον,
ὡσπερ τοῖς ἰχθύσιν, ἤδη καὶ τὰ ἐν τῇ χέρσῳ φυτά
τε καὶ δένδρα τρέφει· ἐδὲ γὰρ ἐνδύεται ταῖς ῥίζαις
ὑπὸ πάχος, ἔτ' ἀναφέρεται ὑπὸ τῆ βάρους· ὅτι δ'
ἐμβριθεὶς ἐσι καὶ γεῶδες ¹, ἄλλοις τε πολλοῖς ἀπο-
δείκνυται, καὶ τῶ μᾶλλον ἀνέχειν καὶ ὑπερείδειν τὰ
πλοῖα καὶ τὰς κολυμβῶντας· ἢ μάλις μὲν βλάπτεται
ξηρότητι τὰ δένδρα, ξηραντικὸν δὲ τὸ τῆς θαλάσσης
ὕδωρ; ὅθεν πρὸς γε τὰς σήψεις οἱ ἄλλοι βοηθεῖσι· καὶ
σώματα τῶν λεσαμένων ἐν θαλάττῃ ξηρὰν εὐθὺς ἔχει
καὶ

¹ Pet. ἐργῶδες. Ab eodem abfunt deinde vocabula τὰ πλοῖα
καὶ αὐτὲ τὰς κολυμβ.

καὶ τραχεῖαν τὴν ἐπιφανειαυ. ἢ τὸ μὲν ἔλαιον τοῖς Φύ-
 τοῖς πολέμιον, καὶ Φθείρει τὰ προσαλειφόμενα; μετέχει
 δὲ πολλῆς ἢ θάλαττα λιπαρότητος· διὸ συνεξάπτει,
 καὶ παραινέμεν εἰς τὰς Φλόγας μὴ ἐμβέλλειν θαλάτ-
 τιον ὕδωρ. ἡ γέγενεν ἄποτον ¹ καὶ πικρὸν τὸ ὕδωρ (ὡς
 *Αριστοτέλης Φησὶν) ἀναμίξει κατακεκαυμένης γῆς· καὶ
 γὰρ ἡ κοιλία γίνεται, γλυκὴς ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπε-
 σόντος, ἢ δὲ δίκλυσσις ² ἐξέσται, καὶ Φθείρει τὸ χρη-
 σὶν καὶ ποτιμον, ὡς ἐν ἡμῖν οἱ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν εἰς
 χολὴν τρέπουσιν. ἢ δ' ἰσορροσιν, ἐν τῇ ἐρυθρῇ θαλάσ-
 σῃ ³ βλασάειν ὑλήματα καὶ φυτὰ, καρπὸν μὲν ἐδένα
 Φέει, τρέφεται δὲ τοῖς ποταμοῖς, πολλὴν ἐμβέλλουσιν
 ἰλυν· ὅθεν ἔκ πρόσω τῆς γῆς, ἀλλὰ πλησίον, ἔχει τὴν
 γένεσιν.

β΄

Διὰ τί μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὑετίων, ἢ τῶν ἐπιβρύτων ὑδά-
 των τὰ δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε
 τρέφεσθαι;

Πρότερον, ὡς Λαίτος ⁴ ἔλεγε, τῇ πληγῇ τὰ θυβριῶ
 διασάυτα τὴν γῆν πόρος ποιεῖ, καὶ διαδύεται μᾶλ-
 λον εἰς τὴν ῥίζαν; ἢ τῆτο μὲν ἐκ ἀληθές, ἀλλ' ἔλαθε
 τὸν Λαίτον, ὅτι καὶ τὰ λιμναῖα φυτὰ, τίφη ⁵ καὶ
 Φλέων ⁶ καὶ βρύον, ἀναυξῆ καὶ ἀβλαστῆ μένει, μὴ γε-
 νομέ-

1 Turn. ἄποτον, omissio paulo ante vocabulo ὕδωρ.

2 Turn. ἢ δὲ ἀλυσσις.

3 cf. Plin. H. N. L. 13. c. 48.

4 Quis hic Laetus fuerit, non constat. Kaltw. susp. positum
 esse pro nomine latino Laetus.

5 Hesych. explicat τίφη per ἔλυρα. A Plinio XVIII, 8. &
 10. distinguitur οἶγια & τερηε; ut & apud Theophr. H. Pl.
 VIII, 9. Aristot. H. Anim. VIII, 21. numerat τὴν τίφην inter
 porcorum τροφαί. Kaltw. interpretatur per nostram Keis; Ri-
 card. per rojeau.

6 herbae genus, etiam σοίβη dictum, unde nostram Stöben-
 kraut. Cf. Plin. XXI, 54. XXII, 13. Ricard. vertit jonic.

νομένων ὄμβρων καὶ ὥραν· τὸ δὲ τῷ Ἀριστοτέλει ἀληθές, ὅτι πρόσφατόν ἐστι καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὕμενον, ἔωλον δὲ καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον. ἢ καὶ τῆτο πιθάνον μᾶλλον ἢ ἀληθές ἐστι; τὰ γὰρ πηγαῖα καὶ ποτάμια νέματα πρόσφατα μὲν ἐστὶ καὶ νεογενῆ· ποταμοῖς γὰρ δις τοῖς αὐτοῖς ἐκ ἂν ἐμβαίησιν· ὡς Φησὶν Ἡράκλειτος ἕτερα γὰρ ἐπιρρεῖ ὕδατα· τρέφει δὲ καὶ ταῦτα τῶν ὄμβρίων χειρόν. ἄρ' ἔν κῆφόν ἐστι τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ καὶ ἀερῶδες, καὶ πνεύματι μεμιγμένον ὀδηγεῖται τε καὶ ἀναπέμπεται ταχέως εἰς τὸ Φυτόν ὑπὸ λεπτότητος· διὸ καὶ πομφόλυγας ποιεῖ τῇ ἀναμίξει τῷ ἀέρος. ἢ τρέφει μὲν μάλιστα κρατέμενον ὑπὸ τῷ τρεφόμενῳ; τῆτο γὰρ ἐστὶ πέψις· ἀπεψία δὲ τῆναντίον, ὅταν ἰσχυρότερα τῷ παθεῖν ἢ καὶ μεταβάλλει τὰ λεπτὰ καὶ ἀπλᾶ καὶ ἄχυμα μᾶλλον, οἷόν ἐστι τὸ ὄμβριον ὕδωρ· γεννώμενον γὰρ ἐν ἀέρι καὶ πνεύματι, καθαρόν καὶ ἀμιγῆς κάτεισι· τὰ δὲ πηγαῖα, καὶ τῇ γῆ καὶ τοῖς τόποις ὁμοιόμενα, δι' ὧν ἔξεισι, ποτῶν ἀναπίμπλαται ποιότητων, δι' ἃς ἤττον ἐστὶν εὐτρεπτα, καὶ βράδιον αὐτὰ παρέχει τῇ πέψει μεταβάλλειν¹ εἰς τὸ τρεφόμενον· τῶν δ' ὄμβρίων τὸ εὐτρεπτον αἰ σήψεις κατηγορεῖσιν, εὐσηπτότερα γὰρ ἐστὶ τῶν ποταμίων καὶ φρεατιῶν· ἢ δὲ πέψις ἔοικεν εἶναι σήψις, ὡς Ἐμπεδοκλῆς μαρτυρεῖ, λέγων·

Οἶνος ἀπὸ Φλοιῶ² πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.
ἢ πάντων ἐτοιμώτατόν ἐστι καὶ ῥᾶσον αἰτιάσαθαι τὸ γλυκὺ καὶ τῶν ὄμβρίων καὶ χρυσόν, ἐκπεμπόμενον εὐθὺς ὑπὸ
A 2 τῷ

¹ Sic restitui e Bas. Idem W. recepit ex E. & Mez. Vulgo μεταβάλλον, Paulo ante pro εὐτρεπτα Ald habet ἄτρεπτα, cuius loco e Turn. & Bong. notatur ὠτρεπτα; nec non porro e Turn. sic: βράδιον αὐτὸς παρ. τ. π.

² Mez. hic loci & infra in quaest. ultima corrigiit ὑπὸ Φλοιῶ: & sic verterant Longol. Amiot. Xyl. quos sequitur Kaltw.

τῷ πνεύματος; διὸ καὶ τὰ θρέμματα τῶν ¹ ἀπολαύει προθυμότερον, καὶ οἱ βάρβαροι προσδοκῶντες ὄμβρον, ἐπιλαμπρύνουσι τὴν Φωνὴν ὑπὸ ² χαρᾶς, ὡσπερ ἡδυσμα τῷ λιμναίᾳ τὸ ὑέτιον προσδεχόμενοι, καὶ σπέρμα τῆς ἐκείνων γλυκύτητος· ἐν γὰρ καὶ τῆτο ποιεῖται σημείου ὑστὲρ μέλλοντος Ἄρατος, εἰπών·

Ἦ μᾶλλον δειλαι γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ,
 Αὐτόθεν ἐκ λίμνης πατέρες βοόωσι γυρίων ³.

γ'.

Διὸ τί παραβέβηκεσι τοῖς θρέμμασιν ἄλλας
 οἱ νομεῖς;

Πότερον, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσι, πλήθους τροφῆς ἕνεκα, καὶ τῷ παχύνειν; τὴν τε γὰρ ὄρεξιν ἢ δριμύτης ἐγκαλεῖται, καὶ τὰς πόρους ἀνατομῆσα, μᾶλλον ὁδοποιεῖ τῇ τροφῇ πρὸς τὴν ἀνάδοσιν· διὸ καὶ τὰς ἰχθῦς καὶ τὰς ἀγρόφους Ἀπολλώνιος ὁ Ἡροφίλος ⁴ ἐκέλευε μὴ γλυκεῖ μηδὲ χονδρῶν τρέφειν, ἀλλὰ τοῖς ταριχευτοῖς καὶ ὑφαλμυρίζουσιν, ὧν ἡ λεπτότης, ὡσπερ ἐντρίχωμα γενομένη, τὰ σιτία τοῖς σώμασι διὰ τῶν πόρων προστίθησιν. ἢ μᾶλλον ὑγείας ἕνεκα καὶ συγκοπῆς πλήθους τὸν ἄλα λείχειν ἐθίζουσι τὰ βοσκήματα; νοσεῖ γὰρ ἄγαν πιναίνόμενα· τὴν δὲ πιμελὴν τήκεσιν οἱ ἄλλοι καὶ διαχέουσιν· ὅθεν εὐμαρῶς καὶ ῥαδίως ἀποδέρουσιν αὐτὰ σφάξαντες

¹ Sic corrigendum censui vulgatum ταύτης, quod nihil habet, ad quod referri possit. Subaudi τῶν ὄμβρων. E Petav. affertur τέτοις, quod W. simul ex E. notat, susp. leg. vel τέτα scil. ὕδατος, vel τῶν.

² Restitui ὑπὸ pro ἀπὸ, quod in R. legitur.

³ Arat. phaenom. v. 946. sq. Pro μᾶλλον Ald. Bas. Pet. μάλα; pro δειλαι Turn. δηλαιαι; pro γυρίων Ald. γυρίων; Turn. & Bong. γυρίων.

⁴ Subaud. μαθητής. Cf. de Herophilo Plin. XXVI, 6. XXIX, 1.

ξαντες ¹. ἡ γὰρ κολλῶσα καὶ συνδέουσα τὸ δέρμα πι-
μελή, λεπτή καὶ ἀδενής γέγονεν ὑπὸ τῆς δριμύτητος·
λεπτύνεται δὲ καὶ τὸ αἷμα τῶν τὸ ἄλας λειχόντων, ἐδὲ
πήγνυται τὰ ἐντὸς, ἀλῶν μιγέντων. σκόπει δὲ, μὴ καὶ
γονιμώτερα ², καὶ προθυμότερα πρὸς τὰς συνουσίας· καὶ
γὰρ αἱ κύνες κύκσι ταχέως, τάριχος ἐπεδίωσαι· καὶ
τὰ ἀληγὰ ³ τῶν πλοίων πλείους τρέφει μῦς, διὰ τὸ πολ-
λάκις συμπλέκεσθαι.

δ'.

Διὰ τί τῶν ὀμβρίων ὑδάτων εὐαρδέτερα ⁴ τοῖς σπέρμασι
τὰ μετὰ βροντῶν καὶ ἀσραπῶν; ἢ δὴ καὶ ἀσρα-
παῖα ⁵ καλῶσι;

Πότερον ὅτι πνευματώδη, διὰ τὴν τῆ ἀέρος ταραχὴν
καὶ ἀνάμιξιν; τὸ δὲ πνεῦμα τὴν ὑγρότητα κινῶν
μᾶλλον ἀναπέμπει καὶ ἀναδίδωσιν; ἢ βροντῆς μὲν καὶ
ἀσραπᾶς ποιεῖ τὸ θερμὸν ἐν τῷ ἀέρι πρὸς τὸ ψυχρὸν
μαχόμενον; διὸ χειμῶνος ἦκισα βρονταί, μάλιστα δ' ἕα-
ρος, καὶ Φθινοπώρης διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κρᾶσεως· ἢ

A 3

δδ

1 Dedi cum W. quod e Turn. V. Pet. notatur, consentienti-
bus Amiot. Anon. Mez. & In αὐτὰ cod. E. Vulgo αὐτὰς φυ-
λάξαντες.

2 Subintelligi γίνεσθαι, quod cum W. excidisse suspicor.

3 Ald. τὰ ἀληγὰ; Basf. τὰ ἀληγὰ; Petav. ἄλη τὰ.

4 Xyl videndum monet, an scribendum sit εὐαλδέτερα, ad-
dens tamen, vulgatum eodem recidere. Turn. εὐαλδέτερα. W.
notat: „ita librl nostri. Attamen ex hoc loco εὐαλδέτερα memo-
rat, idque Psello, inscriptione capituli 37. *Omnigenae Doctri-
nae*, ap. Fabric. B. G. T. V. reddendum censet Kusterus, ibi lau-
datus. Ita quidem extat scripta haec vox in Plut. Symp. IV, 2.
(Vol. XI, 171. lin. 6.) probabiliter: hic tamen contra librorum
consensum nil mutandum,“

5 Ita dedi e Turn. ipsoque Plut. l. c. cum W. accedentibus
Longo. Amiot. Salmaf. Vulgo ἀσραπᾶς.

δὲ θερμότης πέπτισα ¹ τὸ ὕγρον προσφιλές ποιᾷ τοῖς βλασάνουσι καὶ ἀφελίμου. ἡ μάλιστα μὲν ἕαρος βροντᾶ καὶ ἀστράπτει, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν; τὰ δ' ἑαρινὰ τῶν ὑδάτων ἕναγκαιότερα τοῖς σπέρμασι πρὸ τῆς θέρμης; ὅθεν ἡ πλεῖστον ὑομένη τῆς ἕαρος χώρα, καθ' ἕπερ ἡ ἐν Σικελίᾳ, πολλὰς καὶ ἀγαθὰς καρπὸς ἀναδίδωσιν.

ἔ.

Διὰ τί τῶν χυμῶν, ὅκτι τῷ γένει ὄντων, ἕνα μόνον, τὸν ἄλμυρον, ἀπ' ἕδενος καρπῶ γεννώμενον ἑρῶμεν; καίτοι καὶ τὸν πικρὸν ἢ ἐλαία φέρει πρῶτον, καὶ τὸν ὀξύνην ὁ βότρυς, εἶτα μεταβήλων, ὁ μὲν γίνεται λιπαρός, ὁ δ' οἰνώδης· μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ σφυγνός ἐν ταῖς Φοινικοβαλάνοις, καὶ ὁ αὐστηρός ἐν ταῖς ῥοαῖς ², εἰς τὸν γλυκύν· ἄνισαι δὲ ῥοαῖαι καὶ κῆλα τὸν ὀξύνην ἀπλῶς φέρουσιν· ὁ δὲ ὀρμύς ἐν ταῖς ῥίζαις καὶ σπέρμασι πολὺς ἐστίν.

Πότερον ἔν ἐκ ἔσιν ἄλμυρῶ γενέσεις, ἀλλ' ἢ φθαρὰ τῶν ἄλλων τὸ ἄλμυρον; διὸ καὶ πᾶσιν ἀτροφου τοῖς ἀπὸ φυτῶν καὶ σπερμάτων τρεφόμενοις, ἡδυσμα δ' ἐνίοις γίνεται τῷ τὸ πλήτμιον ἀφαιρεῖν τῶν τρεφόντων. ἢ ³, καθ' ἕπερ τῆς θαλάττης ἕψοντες ἀφαιρῶσι τὸ ἄλμυρον καὶ δητικόν, ἐν τοῖς θερμοῖς ὑπὸ θερμότητος ἐξαμαυρῶται τὸ ἄλμυρον; ἢ χυμὸς μὲν ἐστίν (ὡς Πλάτων εἶπεν) ὕδωρ ἡθρημένον διὰ φυτῶ· διηθρημένη δὲ καὶ θάλαττα ⁴ τὸ ἄλμυρον ἀποβίβει· γεῶδες γὰρ καὶ παχυμερές ἐστίν· ὅθεν ὀρύττοντες παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ἐντυγχάνουσι ποτίμοις λιβαδίαις· πολλοὶ δὲ καὶ κηρίνοις ἑγγείοις ἀναλαμβάνουσι.

¹ Ald. Bas. Pet. πέπτισα.

² Retinui hanc formam vocis, in R. expressam pro vulg. ῥοαῖαι, licet ad seq. conformius fuisset ῥοαῖαι. W. praestare notat ῥοαῖαι, ut mox, cum Mez.

³ Post ἢ Turn. & Bong. inserunt ἕτως.

⁴ Quae sequuntur τὸ ἄλμυρον — ἔσιν, abfunt a Pet.

βανκσιν ἐκ τῆς θαλάττης ὕδωρ γλυκὸ διηθήμενον, ἰποκρινουμένα τῷ ἄλυκῳ¹ καὶ γεῶδες· ἢ δὲ καὶ ἀργίλα καὶ πρὸ διαγωγή² παντάπασι τὴν θαλάτταν διηθασμένην, πόσιμα ἀποδίδωσι, τῷ κατέχειν ἐν αὐτῇ καὶ μὴ³ διέναι τὸ γεῶδες· ἔτω δὲ τέτων ἐχόντων, εἰκόσ ἐστὶ, τὰ φυτὰ μ' τ' ἐξωθεν ἀναλαμβάνειν ἄλμυρίδα, μήτ' ἂν ἐν αὐτοῖς λ' βῆ γένεσιν, ἐκίριεν εἰς τὸν κερπὸν· οἱ γὰρ πόροι διὰ λεπτότητα τὸ γεῶδες καὶ παχυμερές ἐδηθῶσιν. ἢ τῆς πικροτητος εἶδος τὴν ἄλμυρότητα θεῖοι; ὡς Ὅμηρος·
 σώματος δ' ἐξεπτυσεν ἄλμην

Πικρὴν, ἢ οἱ πολλὸν ἀπὸ κρατὸς κεκάρυζε⁴.

καὶ ὁ Πλάτων Φησὶν, ἀμφοτέρως ῥίπτειν καὶ ἀποτήκειν τὰς χυμὰς, ἦττοι δὲ ταῦτα ποιεῖν τὸν ἄλυκόν⁵, καὶ ε' τραχὺν εἶναι· δόξει δὲ τὸ πικρὸν τῷ ἄλυκῷ ξηρότητος υπερβολῇ διαφέρειν, ἐπεὶ ξηραντικόν ἐστὶ⁶ καὶ τὸ ἄλυκόν·

5.

Διὰ τί τοῖς συνεχῶς διὰ τῶν δειροσισμένων δένδρων βλάβησι λέπραν ἔχει τὰ ψαύοντα τῆς ὕλης μόρια τῷ σώματος⁷;

Πότερον (ὡς Λάϊτος ἔλεγε) τῇ λεπτότητι τὸ δροσῶδες ὑγρὸν ἀποξέει τῷ χρωτὸς; ἢ, καθάπερ ἐρυσίβη

·Α· 4

1 Turn. V. Bong. τῷ ἄλμυρῷ; Consentiant Coll. Muret. Janpot. Anon. item tribus proxime sequentibus hoc vulgato substituant. W. noluit mutare, non assentientibus reliquis libris.

2 Bene probabitur cuivis, quod W. cum Mez. legendum proponit ἢ δὲ δι' ἀργίλα ἀποδιαγωγή, per arillam deductio.

3 Kaltw. insup. particulam μὴ ante κατέχειν collocandam esse, & ita vertit: weil es in beyden Fallen die groben Erdtheile nicht in sich zuwickeln kann, sondern sie fallen lässt. Xyl. locum ante: isto n. tavit.

4 Odyss. V, 322. sq. Ald. Bas. πικρὴν, ἦτοι πολλήν; ἀπὸ κρατὸς ἐκεκάρυζε; Pet. ἦτοι πολλήν ἀποκρατὸς ἐκεκάρυζε. Turn. V. ἢ τὴν πολλήν ἀπὸ.

5 Turn. V. Bong. τὸν ἄλμυρόν, & paulo post τῷ ἄλμυρῷ.

6 Secutus sum W. ita ex E. dantem pro vulg. ξηραντικόν τε κ. γ. ἄ. Pro τῷ Pet. & Jun, τῷ; B. & Xyl. γε·

7 Pet. τῷ σώματος.

σίβη ¹ τοῖς ὑγραιομένοις ἐγγίνεται σπέρμασιν, ἔτις ὑπὸ τῆς δρόσε τῶν ἐπιπολῆς χλωρῶν καὶ ἀπαλῶν ἀναχαρασσομένων καὶ ἀποτημομένων, ἄχνη τις ἀπιῆσα ² τῷ σίνοντος ἀναπίμπλησι προσχρομένη τοῖς ἀναιμετώτοις μέρεσι τῆς σαρκός, οἷα κνήμαι καὶ πόδες, ἀμύσσει καὶ ³ δάκνει τὴν ἐπιφάνειαν; ὅτι γὰρ φύσει τί δηκτικὸν ἔνεσι τῇ δρόσῳ, μαρτυρεῖ τὸ τὰς πίονας ἰχθυοτέρας ⁴ ποιεῖν· αἱ γὰρ πίονες γυναῖκες ἱματίοις ἢ ἐρίοις ἀπαλοῖς ἀναλαμβάνουσαι τῆς δρόσε ⁵, δοκῶσι συντήκειν τὴν πολυσαρκίαν.

ζ'.

Διὰ τρίτὰ πλοῖα χειμῶνος ἐν τοῖς ποταμοῖς πλεῖ βράδιον, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ ἐ παραπλησίως;

Πότερον ὁ ποτάμιος ἀὴρ αἰεὶ δυσκίνητος ὢν καὶ βαρὺς, ἐν δὲ χειμῶνι μᾶλλον παχυνόμενος ⁶ διὰ τὴν περίψυξιν, ἐμποδᾷ ἐσι τοῖς πλέεσιν; ἢ τῷτο μᾶλλον τῷ αἴερος πᾶχυσιν οἱ ποταμοί; ἐλαύνουσα ⁷ γὰρ ἡ ψυχρότης τὸ ὕδωρ, ποιεῖ βαρὺ καὶ σωματώδες, ὡς ἔστιν ἐν ταῖς κλεψύδραις καταμαθεῖν· βρῖδιον γὰρ ἔλκεσι χειμῶνος ἢ θέρους· ἐν δὲ Θράκῃ περὶ τὸ Πάγγαιον ἰσορεῖ Θεόφραστος εἶναι κρήνην, ἀφ' ἧς ταυτὸ ἀγγεῖον γέμον

1 Post hanc vocem Turn. & Bong. inferunt ἐν.

2 Mez. ἐπιῆσα, W. judice probabiliter.

3 W. susp. ἀμύσσει τε καί, ut constructio sibi constet.

4 Vulgo τὸ τὰς πίοντας ἰσχυοτέρας. E Turn. V. Bong. affertur πίονας vel πίοντας ἰσχυοτέρας. Dedi hinc cum W. quod simul auctoritate Pol. Jannot. Anon. firmatur.

5 Inscrit Kaltw. cum Ricardo post haec: und ibren Leib damit reihen.

6 Sic cum W. dedi e Turn. Amlot. Mez. pro vulg. ἀπαλυόμενος.

7 Kaltw. susp. συναλύουσα, quod, vertendo exprimit: die Kälte drängt das Wasser zusammen.

γέμον ὕδατος ἰσάμενον ¹ χειμῶνος, ἔλκειν διπλάσιον σαθρὸν ἢ θέρους· ὅτι δὲ ἡ πυκνότης τῷ ὕδατος τὴν βραδυτῆτα ποιεῖ τῷ πλῆ, δῆλόν ἐστι τῷ πλείονα γόμον φέρειν τὰ ποτάμια πλοῖα τῷ χειμῶνος· τὸ γὰρ ὕδωρ μᾶλλον ἀντερεῖδει πυκνότερον καὶ βαρύτερον γινόμενον, τὴν δὲ θάλατταν ἡ θερμότης κωλύει πυκνεῖσθαι, δι' ἣν ἐδὲ πήγνυται· μαλακὴ γὰρ εἴκειν εἶναι ἡ πύκνωσις ².

ἢ.

Διὰ τί, τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐν τῷ κινεῖσθαι καὶ εἰσφέρεισθαι ψυχουμένων, τὴν θάλατταν ὀρῶμεν ἐν τῷ κυματῆσθαι θερμότεραν γινομένην;

Ἡ τῶν μὲν ἄλλων ὑγρῶν ἐπεισόδιον ἔσαν καὶ ἄλλοτρίαν ἐξίτησιν ἢ κίνησιν τὴν θερμότητα, καὶ διαφορεῖ, τὴν δὲ τῆς θαλάττης σύμφυτον ἔσαν ἐκρίπτιζσι μᾶλλον οἱ ἄνεμοι καὶ τρέφουσι· μαρτυρία δὲ τῆς θερμότητος ἢ διαύγεια, καὶ τὸ μὴ πήγνυθαι, καίπερ ἔσαν γεώδη καὶ βαρεῖαν.

θ'.

Διὰ τί τῷ χειμῶνος ἥττον πικρὰ γίνεται γευομένοις ἢ θάλαττα; τῆτο γὰρ φασὶ καὶ Διονύσιον ἰσορεῖν, τὸν ὑδραγωγόν.

Ὅτι ³ παντελῶς μὲν ἔρημος ἐκ ἐστὶ γλυκύτητος ἐδ' ἔμοιρος ἢ πικρότης, ἅτε δὴ ποταμὸς τεσσάρτες ὑπο-

A 5

δεχο-

¹ Vulgo ἐφ' ἧς ταυτὸ γέμον ὕδατος σαθρῶμενον. Dedt ἀφ' e Turn. monente W. forte legendum ἀφ' ἧς, ut Anon. vel ἐξ ἧς. Inferui porro ἀγγεῖον ex eod. & Mez. quod omnino potius addendum vulgato mihi cum W. videbatur, quam vocabulo γέμον substituendum. Vid. Athen. II. p. 42. B. Denique revocavi cum W. veterem lectionem ἰσάμενον ex Ald. Bas. Xyl. B. E. Pet. pro σαθρῶμενον, quod Steph. ex Pol. & Jannot. ediderat. Notante Xyl. valet e graecae linguae usu appensum in truitina, examiniatum.

² Xyl. pro μαλακὴ πάλuit μαλακία. W. susp. auctorem scripsisse, μάλαξις γὰρ εἴκειν εἶναι ἡ θερμότης, ἢ ψυχρότης δὲ πύκνωσις, videtur enim densatio esse frigoris, ut caloris emollitio.

³ W. legendum monet ἢ ὅτι.

θεχόμενης τῆς θαλάττης· τὰ δὲ ἤλικ τὸ γλυκὺ καὶ πικ-
 τικὴν ἐξαιρᾶντος ὑπὸ κεφότητος τὸ ἐπιπολάζον, καὶ
 μᾶλλον ἐν τῷ θεοει τῆτο ποικίλτος, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι
 μα ὠτερον ἀπτοαένε δι' ἀθένειαν θερμότητος, ὑπολει-
 ποι· ἢ μοιρα πολλῆς γλυκύτητος κύνει τὸ ἀκράτως πικ-
 κρόν καὶ Φαρμακῶδες· τὰτο δ' ἡσυχῇ καὶ τοῖς ποτίμοις
 σια εἴθηκε· θερμὸν γὰρ ποιηρότερα γίνεται, τὸ κεφο-
 ταιον καὶ γλυκυτατον τῶ θερμῷ διαφορᾶντος, ἐν δὲ χει-
 μῶνι, νέον ἀκείρει¹ καὶ πρόσφατον, ἔ μετέχειν ἀν-
 στήν καὶ τὴν θαλάτταν, σεισμειν ἅμα καὶ τῶν ποτα-
 μῶν ἐπιιδόματων.

ἔ.

Διὰ τὴ τῷ οἴῳ θαλάσσαν παραχέσει, καὶ χρησάμιν τινα
 λέγασιν ἄλλοις κομιθῆναι, προστάτῃ ιτα βαπτίζειν τὸν
 Διόνυσον πρὸς τὴν θαλάτταν· οἱ δὲ πόρρα θαλάττης
 ἐμραχάσει γύφον Ζικκυνθίαν ὀπησαντες;

Γ ὠτερον ἢ θερμότης βοηθεῖ πρὸς τὴν περίψυξιν; ἢ
 αὐτῇ² ἐξίτησι μάλισα τὸν οἶνον ἀποσβεννύουσα καὶ
 φθείρουσα τὴν δύσαιν; ἢ τὸ ὑδατῶδες καὶ πνευματῶδες
 τῷ οἴῳ, πρὸς μεταβολὴν ἐπισφαιλέστην³ ἔχοντες,
 ἔστη τὰ γεῶδη πεψυκότα σύφειν καὶ κατισχυαίνειν; οἱ
 ἐὰ ἄλλοις μετὰ τῆς θαλάττης λεπτύνοντες καὶ ἀποστήμον-
 τες τὸ ἀκράτριον καὶ περιττόν, ἢ εὔσι δυσασίαν ἐδὲ
 σῆψιν ἐγγίνεσθαι; πρὸς δὲ τῆτοις, ὅσον ἐστὶ παχὺ καὶ
 γεῶδες ἐμπλεκόμενον τοῖς βαρυτέροις, καὶ συγκαταστά-
 μενον, ὑποσάμην ποιεῖ καὶ τρύγα, τὸν δ' οἶνον ἀπολεί-
 πει καθαρὸν.

ἰα.

1 W. quaerit, num corrigendum τὸ νέον συντηρεῖ.

2 Ald. Baf. Pet. αὐτῆς.

3 Mez. & W. legendum moment ἐπισφαιλέσθαι.

α.

Διὰ τί μᾶλλον ναυτιῶσι τὴν θάλατταν πλέοντες, ἢ τὰς ποταμῶς, κἄν ἐν γαλήνῃ πλέωσι;

Η ὅτι μάλιστα ἰουστίαυ κινεῖ τῶν αἰδήσεων ἢ ὄσφρησις τῶν δὲ παθῶν ὁ φόβος; καὶ γὰρ τρέμει καὶ φρίττει, καὶ κοιλίας ἐξυγρύνονται, φαντασίαν κινδύνα λαβόντες· τῶν δ' ἑδέτερον ἐνοχλεῖ τοῖς διὰ ποταμῶ πλέωσι· ἢ γὰρ ὄσφρησις παντὶ ποτίμῳ καὶ γλυκεῖ συνήθης ἐστίν, ὁ δὲ πλεῶς ἀκίνδυνος· ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ τὴν τ' ὄσμην ἀηθεῖρα δυσχεραίνουσι, καὶ φοβῶνται, μὴ πισεύοντες τῷ παροντι περὶ τῶ μέλλοντος· ἔδὲν ἐν ὀφελος τῆς ἔξω γαλήνης· ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ² σάλου ἔχουσι καὶ θορυβημένη, συγκινεῖ καὶ ἀναπίμπλησι τὸ σῶμα τῆς ταραχῆς.

β.

Διὰ τί τῆς θαλάττης ἐλκίω καταρραϊνομένης γίνεται κκταφάνεια καὶ γαλήνη;

Πότερον (ὡς Ἀριστοτέλης Φησί) τὸ πνεῦμα τῆς³ λειότητος ἀπυλιθαῖνον, ἐ ποιεῖ πληγὴν ἐδὲ σάλου; ἢ τὰτο μὲν πιθανῶς εἴρηται πρὸς τὰ ἐκτός; ἐπεὶ δὲ φασι, καὶ τὰς κατακολυμβῶντας, ὅταν ἔλαιον εἰς τὸ σῶμα λαβόντες ἐκφυσήσωσι, ἐν τῷ βυθῷ φέγγος ἔχειν⁴ καὶ ὀλοψιν, ἐκ ἔστιν ἐκεῖ πνεύματος ὀλιθου αἰτιόσαθαι. σκόπει δὴ, μὴ τὴν θάλατταν, γεώδη καὶ

¹ Vulgo abfunt ἢ ὄτι. Ea addidi cum W. ex Turn. V. Bong. Leonie. Schott.

² Vulgo abest articulus ἡ. Addidi eum cum W. ex Pet. & B.

³ ante τῆς Turn. & V. praemittunt διὰ.

⁴ Turn. V. Petay. ἔχουσι exhibent, haud dubie corrigendo ἐκ Aid. ἔσκειν.

ἀνώμαλον ἔσαν, ἐξωθεῖ καὶ διασέβει τῇ πυκνότητι τὸ ἔλαιον, εἴτ' ἀνατρεχέσης εἰς αὐτὴν καὶ συσελλομένης ἀπολείπονται πόροι μεταξὺ ταῖς ὄψεσι διαύγειαν καὶ καταφάνειαν δίδοντες. ἢ Φύσει μὲν ἐσι Φωτεινὸς ὑπὸ θερμότητος ὁ τῇ θαλάττῃ καταμεμιγμένος ἀήρ, γίνεται δὲ παραχθεὶς ἀνώματος καὶ σκιώδης; ὅταν ἔν τὴν ἀνωμαλίαν ἐπιλεάνῃ πυκνότητι τὸ ἔλαιον, ἀπολαμβάνει τὴν ὀμαλότητα καὶ τὴν διαύγειαν.

ιγ'.

Διὰ τί χειμῶνος μᾶλλον, ἢ θέρους, τὰ τῶν ἀλιέων σήπεται δίκτυα; καίτοι τὰ γ' ἄλλα μᾶλλον ἐν τῷ¹ θέρει τῶτο πάχει.

Πότερον (ὡς Θεόφρασος οἶεται) τῷ ψυχρῷ τὸ θερμὸν ὑποχωρῆν ἀντιπεριίεται, καὶ θερμότερα ποιεῖ τὰ ἐν βάθει τῆς θαλάττης, ὡσπερ τῆς γῆς; διὸ καὶ τὰ πηγαῖα τῶν ὑδάτων χλιαρώτερα² τῶ χειμῶνός εἰσι, καὶ μᾶλλον ἀτμίζουσιν αἱ λίμναι καὶ οἱ ποταμοί· κατακλιεῖται γὰρ εἰς βάθος ἡ θερμότης ὑπὸ τῶ ψυχρῷ κρατήσαντος. ἢ σῆψις μὲν ἐν ἔσι τῶν δικτύων, ὅταν δὲ φρίξη καὶ παγῇ διὰ τὸ ψύχος ἀναξηραινόμενα καὶ θρυπτόμενα μᾶλλον ὑπὸ τῷ κλύδωνος, σήψει τινὶ καὶ μυθήσει πάχει παραπλήσιον; καὶ γὰρ πονεῖ μᾶλλον ἐν κρύει, καθάπερ τὰ νεῦρα συντεινόμενα σπαράττεται, πλεονάκις ἐνταρατομένης διὰ τὸν χειμῶνα τῆς θαλάττης· διὸ καὶ σύφασιν αὐτὰ ταῖς βαφαῖς καὶ πυκνῶσι, φοβέμενοι τὰς ἀναλύσεις· ἐπεὶ μὴ βαφέντα, μηδὲ χριθέντα, μᾶλλον ἂν ἔλινθανε τὸς ἰχθύες· ἐνάερον γὰρ τὸ τῷ λίνε χρωμα καὶ ἀκατηλὸν ἐν θαλάττῃ.

ιδ'.

¹ Restitui cum W. praepositionem ἐν, a Steph. & seqq. omnifam ex Ald. Bas. Xyl. Venet. & ind. var. lect. Frst.

² Pet. χλιαράτατα.

ιδ'.

Διὰ τί Δωριεῖς εὐχονται ¹ κακὴν χόρτον συγκομιδὴν;

Η κακῶς μὲν συγκομίζεται χόρτος ὑόμενος; κόπτεται γὰρ ἔξηρος, ἀλλὰ χλωρός, ὡς σήπεται ταχὺ διάβροχος ² γενόμενος. ὑόμενος δὲ πρὸ τῆς θέρους ὁ σίτος βοηθεῖται πρὸς τὰ θερμὰ καὶ νότια πνεύματα. ταῦτα γὰρ ἐκ ἐᾶ πυκνωθῆναι συνισάμενον ἐν τῷ εἰσάχῳ τὸν καρπὸν, ἀλλ' ἐξίστησι καὶ διαχέει τῇ θερμότητι τὴν πῆξιν, ἂν μὴ βεβρεγμένης τῆς γῆς ὑγρότης παραμένη ψύχουσα καὶ νοτίουσα τὸν εἰσάχῳ.

ιε'.

Διὰ τί πυροφόρος ἢ πίων καὶ βαθεῖα χώρα, κριθοφόρος δὲ μᾶλλον ἢ λεπτόγεως;

Η ὅτι τῶν σπερμάτων τὰ ἰχυρὰ πλείονος τροφῆς δεῖται, τὰ δ' ἀδυνῆ λεπτῆς καὶ ἐλαφρᾶς; ἀδυνέτερον δὲ ἢ κριθὴ καὶ μανώτερον. ὅθεν ἔφέρει τὴν πολλὴν τροφήν καὶ βαρεῖαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ τῆς πυρῆς τὸν τρίμηνον ἐν τοῖς ὑποξήροις φύεσθαι βέλτιον, ἀνοτώτερον ³ ὄντα, καὶ τροφῆς ἐλάττονος δεόμενον. διὸ καὶ συντελεῖται τάχιον.

ις'.

¹ Ita cum w. dedi ex Turn. V. Bong. consentientibus B. E. Anon. Mez. Amiot. Pfell. c. 147. pro vulg. εὐχονται. Idem quoque Kaltw. vertendo expressit. Pro Δωριεῖς, eodem notante, Amyot vertit *les laboureurs*. Num aliam cujusdam codicis lectionem secutus, incertum.

² Cod. cujus nomen tacetur, διὰ βροχῆς.

³ Sic e mente Kaltw. dare non dubitavi pro vulg. ἀνοτώτερον, quod a νότος, reditus, derivandum, hic loci nil valet. Illud, quod a νότος proficiscitur, bene admittit significationem *succo carens*. De tritici genere, quod memoratur, cf. Plin. XVIII, 12. Columell. II, 6.

15'.

Διὰ τί λέγεται, ὅτιον ἐν πληῶ Φυταίετε, τῆν δὲ κριθῆν ἐν κύνει;

Πότερον (ὡς εἰρήκαμεν) ὁ μὲν δύναται πλείονος τροφῆς κατακρατεῖν, ἢ δὲ ἔφέρει τὸ πολὺ καὶ κατακλύζον; ἢ πυκνὸς ὢν ὁ πυρὸς καὶ ξυλάδης, φύεται βέλτιον ἐν ὑγρῶ, μαλαττόμενος καὶ χαλάμενος· τῆ δὲ κριθῆν διὰ μανόγητα σύμφορον ἐν ἀρχῇ τὸ ξηρότερον; ἢ διὰ θερμότητα σύμμετρος καὶ ἀβλαβῆς ἢ κρᾶσις ¹, ψυχρότερον δὲ κριθῆν; ἢ φοβῆνται τὸν πυρὸν ἐν ξηρῶ τριβεῖν διὰ τὰς μύρμηκας ²; εὐθὺς γὰρ ἐπιτίθεται· τὰς δὲ κριθὰς ἦττον φέρονται· δυσβάσαντο, γὰρ εἶσι καὶ δυσπαρακόμισοι διὰ μέγεθος.

16'.

Διὰ τί τῶν ἄρβειαν ἵππων μᾶλλον ἢ τῶν θηλειῶν τὰς τρίχας εἰς τὴν ὀρμὴν λαμβάνουσι;

Πότερον ὡς τοῖς ἄλλοις τὸ ἄρβεν τῷ θήλεος μέρεσι, καὶ ταῖς θριξίν εὐτονώτερον εἶναι; ἢ μᾶλλον διὰ τὸ ἔρον οἴονται τὰς τρίχας τῶν θηλειῶν βρεχομέναις γίνεσθαι χείροναι;

17.

Διὰ τί τευθὶς φακομένη σημεῖον ἐστὶ μεγάλη χειμῶνος;

Ἦ πάντα φύσει τὰ μαλάχια δύσριγα, διὰ γυμνότητα τῆς σαρκὸς καὶ ψιλότητα, μήτ' ὄφρακιω μήτε δέρ-

¹ Haec ἢ διὰ θερμότητα — κρᾶσις, V. judice, non integrè videntur.

² Turn. V. Pet. μείρακαι.

δέρματι μήτε λεπίδι σπεπομένης, ἀλλ' ἐντὸς ἐχώσης τῶ
 σκληρὸν καὶ ὀσεῶδες· διὸ καὶ κέκληται μαλκίμα. τα-
 χύ δὴ πρῆλαιθάνεται δι' εὐπάθειαν τῷ χειμῶνος· ὅθεν
 ὁ μὲν πολύπτερος εἰς γῆν ἀνατρέχει, καὶ τῶν πετρίδιων
 ἐπιλαμβανόμενος σημεῖον ἐστὶ πνεύματος ὅσον ἤνω 1
 παρόντος· ἢ δὲ τευθίς ἐξέλκεται, φευγῶσα τὸ ψύ-
 χος καὶ τὴν ἐν βάθει ταραχὴν τῆς θαλάττης· καὶ
 γὰρ ἔχει μάλιστα τῶν μαλακίων 2 εὐδρυπτον καὶ ἀπ-
 λὸν τὸ σαρκώδες.

19.

Διὰ τί τὴν χοροῖν ὁ πολύπτερος ἐξαλλάττει;

Πότερον (ὡς Θεόφραστος ᾤετο) δειλὸν ἐστὶ φύσει ζῆον;
 ὅταν ἐν ταραχῇ τρεπόμενον τῷ πνεύματι, τοῦ
 μεταβάλλει τὸ χρῶμα 3, καθάπερ ἄνθρωπος· διὸ καὶ
 λέλεγκται.

Τῷ μὲν γὰρ ὡς κακῶς τρέπεται χρώς.
 ἢ τῆτο πρὸς τὴν μεταβολὴν πιθανῶς λέλεγκται, πρὸς
 δὲ τὴν ἐξομοίωσιν ἐχὼ ἰκανῶς; μεταβάλλει γὰρ ἕτας,
 ὡς τὴν χοροῖν, αἷς ἂν πλησιάζῃ, πέτραις ὁμοίων· πρὸς
 ὃ καὶ Πίνδαρος ἐποίησε.

Ποῦτις θηρὸς χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρειν;

Πάσις πολιέσσιν ὁμιλεῖ 4.

καὶ Θεόγυις·

Πελύποδος νόον ἔχει πολυχρῶς 5, ὃς ποτὶ πέτρῃ,

Τῇ προσομιλήσει, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

τῆτο δὴ καὶ τὰς πανεργίας καὶ δεινότητι ὑπερφερόντας
 ἔχειν

1 Pro ἤνω Pet. ἔτω.

2 Plin. pisces hujus generis molles vocat, L. IX. c. 44.

3 Pet. τὸ σῶμα.

4 Cf. Schneid. Fr. Pindar. p. 60. Petav. προσφέρειν.

5 E. Turn. notatur πολυχρῶς, sine dubio vitiose pro πάλυ-
 φρονος.

ἔχειν τὸ ἐπιτηδεύμα λέγουσιν, ὡς ὑπὲρ τῆ λαθεῖν, καὶ διαφυγεῖν τῆς πλησίον, ἑαυτὰς καὶ ἀπεικίζου πολυκοδι· ἢ καθάπερ ¹ ἐδῆγι τῇ χροίῃ νομίζου χρηθαι, βράδιως ἔτως, ἢ βέλεται, μετενδύμενον ². ἄρ' ἔν τῇ μὲν ἀρχῇ αὐτὸς ἐνδίδωσι τῆ πάθος δεισας, τὰ δὲ κύρια τῆς αἰτίας ἐν ἄλλοις ἐσί; σκόπει δῆ, κατ' Ἐμπεδοκλέα·

Γυνὲς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπόρροιαί, ὅσο' ἐγένοντο. ἐ γὰρ ζώων μόνον, ἔδὲ φυτῶν, ἔδὲ γῆς καὶ θαλάττης, ἀλλὰ καὶ λίθων ἀπεισιν ³ ἐνδελεχῶς πολλὰ ρεύματα, καὶ χαλκῆ καὶ σιδήρε· καὶ γὰρ φθίρεται πάντα καὶ ὄδωδε ⁴, τῷ ρεῖν αἰετὶ καὶ φθίρεθαι συνεχῶς· καὶ γὰρ ἔλξεις ἢ ἐπιτηθήσεις ποιῶσι ταῖς ἀπορροιαῖς, οἱ μὲν ἐμπλοκάς αὐτῶν, οἱ δὲ πληγὰς, οἱ δ' ὤσεις τινὰς καὶ περιελεύσεις ὑποτιθέμενοι. μέλιτα δὲ τῶν καρᾶλων πετρῶν ἐπιρραϊνομένων καὶ ψυχομένων ⁵ ὑπὸ τῆς θαλάττης, ἀπιέναι μέρη καὶ θραύσματα πολλὰ, καὶ λεπτά * συνεχῶς ἀτ * λοις ἐ προσε * σώμα, ἀλλὰ λανθάνει ⁶ περιολιθαίνοντα τῶν πυκνοτέρων ἐχόντων πόρος,

1 W. cum Mez. legendum monet & vertit ἔν καθάπερ.

2 Turn. V. ἦν βέλονται μετενδυόμενας.

3 Petav. ἐπεισιν.

4 W. legendum censet & vertit: ὄλωλε; & deinde pro φθίρεθαι mavult φέρεθαι.

5 W. iudice, aliud requirendum: forte ψηχομένων. Mez. γυπτομένων.

6 Turn. V. hanc lacunam ex parte ita explent: ἂ τοῖς ἄλλοις ἐ προσίχεται σώμασιν, ἀλλὰ λανθάνει. Xyl. supr. ἂ τοῖς ἄλλοις ἐ προσελθεῖν πρὸς τὸ σώμα. Ὁ δὲ. W. ad latinam interpretationem Longolii, nescius, an integrum in suo codice hunc locum habuerit, ita eum refingendum censet: λεπτά εἰκὸς συνεχῶς, ἂ τοῖς χρώμασιν ἀλλήλων διαφέροντα, τοῖς μὲν ἄλλοις ἐ προσίχεται σώμασι, ἀλλὰ λανθ. Consentiant ex parte Amiot, & Mez.

πάρης, ἢ διεκδέοντα τῶν μανωτέρως. ὁ δὲ πολύπους τὴν τε σάρκα προσιδεῖν αὐτόθεν ἀνθρηνώδης ¹, καὶ πολύπορος, καὶ δεκτικὸς ἀπορροῶν ἐστίν. ὅταν δὲ δεῖσθῃ, τῷ πνεύματι τρεπόμενος καὶ τρέπων, οἷον ἐσφιγξῆς τὸ σῶμα καὶ συνήγαγεν, ὡς προσδέχεσθαι ² καὶ ἐβγῆν ἐπιπολῆς τὰς τῶν ἐγγύς ἀπορροίας· καὶ γὰρ ἡ τραχύτης μετὰ τῆς μαλακότητος ἑλικῆς παρέχουσα τοῖς ἐπιφερομένοις μέρεσι μὴ σκεδαννυμένοις, ἀλλ' ἀθροίζομένοις, καὶ προσμένουσι σὺν χρῶ * τὴν ἐπιφά * τητα * τεκμήριον δὲ ³ τῆς αἰτίας μέγα, τὸ μήτε τῆτον πᾶσιν ⁴ ἐξομοιοῦσθαι τοῖς πλησίον, μήτε τὸν χαμαιλέοντα τοῖς λευκοῖς χρώμασιν, ἀλλὰ μόνοις ἐκάτερον, ὡν ταῖς ἀπορροαῖς πόρος συμμέτρως ἔχουσιν.

κ'.

Διὰ τίνα αἰτίαν τὸ τῶν ἀγρίων συῶν δάκρυον ἠδὲ, τὸ δὲ τῶν ἐλάφων ἄλμυρόν ἐστι καὶ φαῦλον;

Αἰτία δὲ θερμότης καὶ ψυχρότης τέτων, καὶ ψυχρὸν μὲν ὁ ἔλαφος, περιθερμον δὲ καὶ πυρῶδες ὁ συς· ὅθεν τὸ μὲν φεύγει, τὸ δ' ἀμύνεται τὰς ἐπιόντας, ὅτε καὶ μάστιγα διὰ τὸν θυμὸν ἐμβάλλει τὸ δάκρυον· πολλῆς γὰρ ἐπὶ τὰ ὄμματα θερμότητος φερόμενης, ὡς εἶρηται,

Φρί-

1 Ita junctim legendum monnit Xyl. pro lectione Ald. & Bas. ἀνθρηνώδης.

2 Ita jam in R. exhibetur, quod W. ex Psello c. 145. Turn. V. Anon. Mez. recepit pro vulg. προσδέχεσθαι. Mox idem ex iisdem, nec non ex B. & E. sumsi ἐπιπολῆς pro vulg. ἐπιπολλῆς. Jam Xyl. legi voluit ἐπ' ἐπιπολῆς, vel ἐπὶ πολῦ.

3 Ex vestigiis scripturae & Longolii interpretatione W. legendum censet σύγαγεν αὐτῆ τὴν ἐπιφάνειαν τοῖς ἐγγύτατα ἔσει ἀπεργάζεται. Τεκμήριον δὲ.

4 Ita cum W. ex Turn. & Bong. consentientibus Leonic. Jaunot. Schott. Amiot. & Xyl. vers. dedi pro vulg. πάσχιον.



Φρίξας εὐλοφίην, πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς ¹,
 γλυκὺ γίνεται τὸ αποτηκόμενον. ἐνίοσι δὲ φασιν, ὥσπερ
 γάλακτος ὀρρόν, τὸ αἵματος ταραχθέντος, ἐκκρέεσθαι
 τὸ δάκρυον, ὡς Ἐμπδοκλῆς. ἐπεὶ τοίνυν τραχὺ ²
 καὶ μέλαν τὸ τῶν κἀκρῶν αἷμα διὰ θερμότητα, λεπτὸν
 δὲ καὶ ὑδάρες τὸ τῶν ἐλαφῶν, εἰκότως καὶ τὸ αποκρι-
 νόμενον ἐν ³ τοῖς θυμοῖς καὶ τοῖς φόβοις ἐκατέρω,
 τοῖσιν.

καί.

Διὰ τί τῶν ὕδων αἱ μὲν ἡμεροὶ πλεονάκεις τίκῃσι, καὶ
 κατ' ἄλλον ἄλλαι χρόνον, αἱ δ' ἄγραι καὶ ἄπαξ, καὶ
 περὶ τὰς αὐτὰς ἄπασαι χροῖον ἡμέρας; αὐταὶ δὲ εἰσιν,
 ἀρχομένα θέρους διὸ καὶ λέλεται.
 Μηκέτι νυκτὸς ὕειν, ἦκεν τέκνη ἀγροτέρη οὖς.

Ἡ διὰ πλήθος τροφῆς, ὅπως ⁴ ἐν πλησμονῇ κῆρις,
 ἀφθονία γὰρ τροφῆς τὸ γόνιμον περίττωμα ποιεῖ
 καὶ φυτοῖς καὶ ζώοις. αἱ μὲν ἐν ἄγραι δι' αὐτῶν καὶ
 μετὰ φόβου τὴν τροφήν ζητοῦσι, ταῖς δὲ ἡμέροις ὑπάρ-
 χει διαπαντός, ἢ μὲν αὐτοφυῆς, ἢ δ' ἐκ παρασκευῆς.
 ἢ τὸ τῆς σχολῆς καὶ ἀσχολίας ἅμα συμμένον ⁵; αἱ μὲν
 γὰρ ἀργεῖσι, μὴ βελλόμεναι πρόβω πλανᾶσαι τῶν συφορ-
 βῶν, αἱ δ' ὀρεῖβατῆσαι καὶ περιθέσαι, τὴν τροφήν
 διαφορῶσι καὶ καταναλίσκεσιν εἰς τὸ σῶμα πᾶσαν. ἢ ὥστε
 ἢ διὰ τὸ αἰεὶ συγείναι, ἢ μὴ γίνεσθαι περίττωμα, ἢ καὶ
 τὸ

¹ Odyss. XIX, 446.

² W. supr. παχὺ, ut Longoh. vertit. Eandem proponit com-
 jeuram. Kaltw.

³ ἀοῖτ ἐν a Petav.

⁴ W. mouente, vel legendum καὶ ὄντως, vel cum Mez. ὄν-
 τως γὰρ; A Petav. absunt ὄντως — τροφῆς.

⁵ Ald. Bas. συμμεμένων. Mez. corrigat ἅμα συμβαλόντων; W.
 judice, hoc non satisfacit. Quærit idem, an ἅμα συναίτιον;
 quod ad sententiam quidem melius, non item ad literarum ductum.

το συντρέφεται ¹ καὶ συναγελάζεσθαι τὰ θήλασ τοῖς ἄρρεσιν, ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδισίων, καὶ συνεχκαλεῖται τὴν ὄρεξιν· ὡς ἐπ' ἀνδρῶπων Ἐμπεδοκλῆς ἐπίησε·

Τῷ δὲ τι καὶ πόθος εἶτε διὰ πέψεως ἀμμίσγων ². ἐν δὲ τοῖς ἀγρίοις, ἀποτρόφοις ἔσιν ἀλλήλων, τὸ ἄσorgen καὶ δυσεπίμικτον ἀμβλύνει καὶ ἀνασβέννυσι τὰς ὀρμὰς. ἢ καὶ τὸ λεγόμενον ὑπ' Ἀριστοτέλους ἀληθῶς ἔσιν, ὅτι χλένην Ὅμηρος ³ ἠνόμασε σὺν τὸν μόνορχω· τῶν γὰρ πλείστων ⁴ Φησὶ προσκνωμένων τοῖς τελέχεσι θρύπτασθαι τὰς ὀρχεις.

κβ.

Διὰ τί τῆς ἄρκτε Φασὶ τὴν χεῖρα γλυκυτάτην ἔχων σάρκα καὶ ⁵ Φαγεῖν ἠδίσην;

Οτι τὰ πέττοντα τὴν τροφήν μάλιστα τῷ σώματος παρέχει τὸ κρέας ἠδίσει, πέττει δὲ κίχλια τὸ διακνέον, κινέμενον μάλιστα καὶ συγγυμναζόμενον, ὡσπερ

B 2

ἢ

¹ W. monente, transponenda haec videntur hunc in modum: ὡσεὶ μὴ γίνεσθαι περίττωμα. Ἡ τὸ αἰεὶ συνεῖναι καὶ συντρέφασθαι κ. σ. τ. θ. Pet. omittit ἢ, quod est post ὡσεὶ; Kalt, obscuritatem loci hac conjectura tollendam censet: ὡσεὶ διὰ τὸ αἰεὶ κινεῖσθαι (pro συνεῖναι) μὴ γενέσθαι περίττωμα. ἢ —.

² Pro πέψεως Longol. & Amiot. nec non Ricard. verterent ὄψιως, quod ipsa ratio postulat. W. quaerit, an corrigendum: Τὰς δὲ τε καὶ πόθος εἶλε δὲ ὄψιως ἀντ' αἰαμίσγων. Turn. τὸ δὲ σοι; Pet. τὸ δὲ σοι.

³ Iliad. IX, 535. cf. Aristot. Hist. anim. VI, 28.

⁴ V. τὸ γὰρ πλείστον.

⁵ Vulgo: Διὰ τί τὴν ἄρκτον Φασὶ τὴν χεῖρα γλυκυτάτην ἔχων, σάρκα δὲ φ. ἢ. Ald. & Pet. τῆς ἄρκτε; Bsf. τὰς ἄρκτε; Hina Xyl. legit τὰς ἄρκτε; admisso autem τῆς ἄρκτε, exprungi vult ἔχων. Ex Turn. affertur σάρκα, Φαγεῖν δὲ ἠδίσην, vel καὶ Φαγεῖν ἠδίσην. Secutus sum W. prlus fumentem ex E. B. Venet. posterius e Turn.

ἡ ἄρκτος τῷ μέρει τέτω πλείτα κινεῖται καὶ γὰρ ὡς
 ποσὶ τοῖς ἐμπροδίαις βαδίζεσα χρῆται καὶ τρέχεσα, καὶ
 ὡς χερσὶν ἀντιλαμβανομένη.

κγ'.

Διὰ τί δυσίβευτος ἦ τῷ ἔαρος ὥρα;

Πότερον αἱ κύνας, ὡς Φησὶν Ἐμπεδοκλῆς,
 Κέμματα Θηρίων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶσαι ¹,
 τὰς ἀπ' ῥοίας ἀναλαμβάνουσιν, ἅς ἐνκλοεῖπει τὰ Θηρία
 τῇ ὕλῃ, ταύτας δὲ τῷ ἔαρος ἐξαμαυρῶσι καὶ συγχέουσιν
 αἱ πλείους τῶν φυτῶν καὶ τῶν ὕλημάτων ὄσμαι, ὑπὲρ
 τὴν ἀνθήσιν ὑπερχεόμεναι καὶ κερανούμεναι, περιποτῶ-
 σι ² καὶ διαπλανῶσι τὰς κύνας τῆς τῶν Θηρίων ὄσμῃς
 ἐπιλαβέσθαι; διὸ περὶ τὴν Αἴτνην ἐν Σικελίᾳ Φασὶ μη-
 δένα κυνηγεῖν πολὺ γὰρ ἀναψέσθαι καὶ τεθῆλέναι δι'
 ἕτερος Ἴον ὄρειον ³ ἐν τοῖς λειμῶσι ⁴, καὶ τὸν τόπον εὐω-
 δίαν ἀεὶ κατέχευον, ἀρπάζουσιν τὰς τῶν Θηρίων ἀναπνοὰς.
 λέγεται δὲ μῦθος, ὡς τὴν Κόρην ἐκεῖθεν ἀνθολογῶσαν
 ὁ Πλάτων ἀφαρπύσειε, καὶ διὰ τῆτο τιμῶντες καὶ σε-
 βόμενοι τὸ χωρίον ὡς ἑσυλον, ἐκ ἐπιτίθενται τοῖς ἐκεῖ
 νεμομένοις.

κδ'.

¹ Pro κέμματα Pet. σκέμματα; Venet. κλέμματα; Mez. κεί-
 ματα. Cf. Vol. X, pag. 142.

² Turn. V. Amiot. αἴπερ τὴν αἰδοθήσιν ὕ. κ. κ. περιπαταῶσι;
 W. judice, aliquanto melius vulgato, nec tamen ut recipien-
 dum videretur.

³ Secutus sum W. sumentem Ἴον pro vulg. οἶον ex V. Pet.
 B. E. Leonie. Schott Amiot Mez. Pro οἶον ὄρειον Xyl. ma-
 lois ὄργανον; Mez. ὄρειον mutandum censuit in εἰαρινόν. Kaltw.
 susp. pro Αἴτνην legendum esse Ἔναν e consensu scriptorum de
 raptu Proserpinae, e. c. Diodor. V, 3. Cicer. in Verrem IV, 43.

⁴ Pro ἐν τοῖς λειμῶσι Tarn. exhibet τινὰ λειμῶνα.

κδ'.

Διὰ τί περί τὰς παυσελήνας ἤκιστα ταῖς ἰχθυοσκοπίαῖς ἐπιτυγχάνουσιν;

Η διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν; ὄροσοβόλοι γὰρ αἱ παυσέληνοι· διὸ καὶ τὴν δόσον ὁ Ἄλκιμῶν Διὸς θυγατέρα καὶ σελήνης προσεῖπε, ποιήσας·

Διὸς θυγατερ ἔρσα τρέφει καὶ σελάνας διὰς.
ἢ γὰρ ὄροσος ἀδενής ἐστὶ καὶ ἄδρανής ἄμβρος· ἀδενές δὲ καὶ τὸ τῆς σελήνης θερμόν· ὅθεν ἔλκει μὲν ἀπὸ γῆς, ὡσπερ ὁ ἥλιος· ἀγειν δ' εἰς ὕψος μὴ δυναμένη, μηδ' ἀναλαμβάνειν, μεδίησιν.

κε.

Διὰ τί τὸ δρόσιμον γενόμενον διὰ τῆ ψύχας δυσιβευτον;

Πότερον ὅτι τὰ θηρία πόρρω τῶν κοιτῶν οὐκ ἔντα προίεναι διὰ τὸ κρύος, ἢ πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; διὰ καὶ Φασὶν αὐτὰ Φεῖδεσθαι τῶν πλησίον, ὅπως μὴ κακοπαθῆναι πλανώμενα μακρὰν τῆ χειμῶνος, ἀλλ' αἰεὶ ἐγγύθεν ἔχει νέμεσθαι. ἢ δαὶ μὴ μόνον ἔχει ἰχνη τὸν εἰβευόμενον τόπον, ἀλλὰ κινεῖν ἢ τὴν ὄσφρησιν; κινεῖ δὲ λυόμενα καὶ χαλῶμενα μαλακῶς ὑπὸ θερμότητος· ἢ δ' ἄγαν περίψυξις πηγνύσκει τὰς ὀσμάς, ἐκ ἐξ ρεῖν, ἐδὲ κινεῖν τὴν αἰθήσιν. ὅθεν καὶ τὰ μύρα καὶ τὸν εἶνον ἦττον ὄζειν ψύχας καὶ χειμῶνος λέγουσιν· ἃ γὰρ ἄλλο πηγνύμενος ἴσησι τὰς ὀσμάς ἐν αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐξ ἀναδίδοσθαι.

B 3

κς'.

τ a Petav. absunt ἀλλὰ κινεῖν; idem deinde κινεῖν pro κινεῖ, & paulo post τὰς ὀσμάς pro τὰς ὀσμάς.

Διὰ τί τὰ ζῶα τὰς βοηθείας δυνάμεις, ὅταν ἐν πάθει
 κινῆται, ζητεῖ καὶ διώκει, καὶ χρώμενα πολλὰκις ἰσφ-
 λείται; καθάπερ αἱ κύνες ἐδίδοσι πόαν, ἵνα τὴν χολ-
 λήν¹ ἐξεμῶσιν· αἱ δὲ ὕες ἐπὶ τὰς ποταμίους καρκίνας
 φέρονται, βοηθῶνται γὰρ ἐδίδοσι πρὸς κεφαλαλγίαν
 ἢ δὲ χελώνη, Φαγῶσα τὴν σάρκα τῆ ἐγκχεως, ὀρίανον
 ἐπεδίει· τὴν δ' ἄρκτου λέγασιν ἀσωμένην², τὰς μύρ-
 μηκας ἀναλαμβάνειν τῇ γλώττῃ, καὶ καταπίνισαν ἀπ-
 ἀλλάττεσθαι· τῶν δ' ἕτε πείρα καὶ περιπτώσις
 γέγονεν αὐτοῖς.

Πότερον ἔν, ὥσπερ τὰ κηρία τὴν μέλιτταν τῇ ὁσμῇ,
 καὶ τὰ κενέβρια τὸν γύπα κινεῖ καὶ προσάγεται
 πόρρωθεν, ὅπως ἔν καὶ οἱ καρκίνοι, καὶ τὴν χελώ-
 νην ἢ ὀρίανον, αἱ δὲ μυρμηκίαι τὴν ἄρκτου ὁσμαῖς καὶ
 βεῖμασι προσφερέσι καὶ εἰκείοις ἔλκεσιν, ἢ λογισμῷ τῆ
 συμφέροντος ἀγέσης τῆς³ αἰδήσεως; ἢ τὰς ὀρέξεις ἐπι-
 φέρονσι τοῖς ζῴοις αἱ τῶν σωμάτων κράσεις, ἃς αἱ νόσοι
 ποιοῦσι⁴, διαφόρες ὀριμύτητος, ἢ γλυκύτητος, ἢ τινος
 ἄλλας

1 Volgo ἐδίδοσι, ἢ ὅταν καὶ χολήν. Hinc Xyl. legendum
 notavit ἐδίδοσι πόαν, ἵνα χολήν — collatis locis Aelian. Π. Α.
 I. 8. c. 9 & I. 5. c. 46. & ipsius Plutarchi in comparatione ter-
 restriam & aquaticum bestiarum. Ex Pet. assertur ὅταν τὴν χολ-
 λήν, & e Turn. ἐδίδοται βοτάνη τινὰ, χολήν ἐξεμῶσιν. W.
 dedit ἐδίδοσι πόαν ἵνα τὴν χ. adnotatis hisce: „Sic Xyl. sine
 τὴν, quod samsi ab E. qui habet ἢ ὅταν τὴν. Nam vulgo est ἢ
 ὅταν καὶ; quod & ceteri habent, exceptis Jannot. τὴν πόαν: &
 Mez. πόαν, χολήν ἐξεμῶσαι. Erte etiam corrigendum ἐδίδοσι¹⁶

2 Ald. Bas Pet. E. μασσωμένην; B. μασωμένην. Xyl. &
 Salmas. correxerunt ἀσωμένην, quod cum W. dedi, duce ipso
 Plutarch. I. c. Steph. a Jannot. Leonie. Schott. samisit ἀσσωμέ-
 νην, quod vulgo legitur. Vid. Valckenar. ad Nov. T. p. 34f.

3 abest τῆς a Petav.

4. Vulgo κράσεις, αἱ νοσοποιῶσι. W. legendum censuit vel,
 αἱ

ἄλλας ἐντίκτεσαι ποιότητες ἀήθεις καὶ ἀτάκας, τῶν ὑγρῶν τρεπομένων; ὡς δῆλόν ἐστιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ὅταν κύωσι ¹, καὶ λίθας καὶ γῆν προσφερουμένων. διὸ καὶ τῶν νοσούντων ταῖς ὀρέξεσιν οἱ χερίσιντες ἰατροὶ προῖδασιν τὰς ἀσώτως ἢ σωτηρίως ἔχοντας. ἰσπερὶ ἐν Μυησίθῃος ἰατρῶς, ἐν ἀρχῇ πνευμονίας τὸν ἐπιθυμῶσαντα κρομμύων, ἀώζεσθαι τὸν δὲ σύκων, ἀπόκλιμαθαι δὲ τὸ ταῖς κρῆσσι τὰς ὀρέξεις, τὰς δὲ κρῆσιν τοῖς πάθεισι ἐπεθεῖαι ². πιθανὸν ἐν ἐστὶ, καὶ τῶν θηρίων τὰ μὴ παντελῶς ὀλεθρίοις μηδ' ἀναιρετικαῖς περιπίπτοντα νοσήμασι, ταύτην τὴν δίκθεσιν καὶ κρῆσιν ἔχειν, ὅφ' ἧς ἐπὶ τὰ σώζοντα φέρεται καὶ ἀγεται ταῖς ὀρέξεσιν ἕκαστον αὐτῶν.

κζ'.

Διὰ τί τὸ γλεῦκος, ἐν ὑπὸ ψύχως περιέχεται τὸ ἀγγεῖον, γλυκὺ διαμένει πολὺν χρόνον;

Πότερον ὅτι πέψις ἐστὶ τῷ γλεῦκος ἢ εἰς τὸ οἰνώδες μεταβολή, καλεῖται δὲ τὴν πέψιν ἢ ψυχρότης; ὑπὸ θερμῆ γὰρ ἢ πέψις ἢ ταναυστίον, οἰκείος ἐστὶ τῆς σαφυλῆς χυμοῦ ὁ γλυκός; διὸ καὶ πεπαλινθεῖαι λέγεται τὸ γλυκὺ κινούμενον ³. ἢ δὲ ψυχρότης, ἢ ἐῶσα διαπνεῖν, ἀλλὰ συνέχεσθαι τὸ θερμὸν, τὴν γλυκύτητα διατηρεῖ τῷ γλεῦκος· αὕτη δὲ ἐστὶν αἰτία, καὶ τῶν τρυγαμένων ὄμβρω τὸ γλεῦκος ἦγγον ἀναζειν· ἢ γὰρ

B 4

ζέσις

ἀεὶ αἱ νόσοι ποιῶσι; vel plenius, τὰς δὲ κρῆσιν αἱ νόσοι ποιῶσι, sententia ita postulante, ut e proximis apparet. Prius recipere non dubitavi.

¹ W. notat, Lennep. ad Phalar. p. 115. corrigendum censuisse κινεῖσθαι, quod se tenuisse addit, si extaret in codicibus, nunc absens non requirere.

² Petav. ἐπεθεῖαι

³ Praeflare γινόμενον, vel γνεῖσθαι ἀρχόμενον, notat W.

ξέσις ὑπὸ θερμότητος, τὴν δὲ θερμότητα κατέχει καὶ
 συστέλλει τὸ ψυχρόν.

κγ.

Διὰ τί τῶν θηρίων ἢ ἄρκτος ἤκιστα διεθίσι τὰ δίκτυα,
 καίτοι καὶ λύκοι καὶ ἀλώπεκες διεθίσι;

Πίτερον ἐνδοτάτω τὰς ὀδόντας ἔχουσα τῆ χίσματος
 ἤκιστα πρὸς τὰ λίνια ἐξικνεῖται; προεμπίπτει γάρ
 τὰ χεῖλη διὰ πύκτος καὶ μέγεθος. ἢ μᾶλλον ἰχθύουσα
 ταῖς χερσὶ, ῥήγνυσι καὶ διασπᾶ τὸν βρόχον; ἢ καὶ ταῖς
 χερσὶν ἅμα χεῖται καὶ τῷ σώματι; ταῖς μὲν διασπῶσα
 τὸ λίνον, τῷ δ' ἀμυνομένη τὰς διακοντάς· ἀδενὲς δὲ
 ἦττον αὐτῇ βοηθεῖσιν αἱ περικαλινθήσεις· διὸ μᾶλλον ἢ
 διασπᾶν ¹ τὰ λίνια πραγματευομένη, πολλὰκις ἐκκυβί-
 σῃ, καὶ σώζεται * ἀμὴ καὶ δέοι ἢ τῶν ὀδόντων ².

κδ.

Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν τὰ ψυχρὰ τῶν ὑδάτων ἔθραυζο-
 μεν, ἀλλὰ τὰ θερμὰ; καίτοι δῆλον, ὅτι θερμότης
 αἰτία τέτων, ὡς ψυχρότης, ἐκείνων.

Οὐ γὰρ (ὡς ἔνιοι νομίζουσιν) ἡ μὲν θερμότης δύναμις
 ἐστίν, ἡ δὲ ψυχρότης σέρησις θερμότητος· ἐπεὶ
 πλεόντων αἰτίων ἐφαίνετο ³ τὸ μὴ ὂν τῆ ὄντος. ἄλλ'
 εἶκοι

¹ W. sup. δι' ὧν μᾶλλον διασπᾶν.

² Xyl. sup. ἵνα μὴ καὶ δέοι τῶν ὀδ. In B. sine blatu legi-
 tur, σώζεται, καὶ διὰ τῆτο ἐκ ἐθίσι τοῦ ὀδόντων, quod W. vere-
 tur ne sit a correctore, ipse e vestigijs vulgariae suspicans σώζε-
 ται πρὸς α' δὴ καὶ δέοι ἦττον ὀδόντων, cum pro ἢ τῶν Leonie.
 Schott. Coll. Mur. Turn. V. habeant ἦττον.

³ Vulgo ἐπὶ πλείον ἐν αἰτίων φαίνεται τὸ μ. ὂν. Secutus sum
 W. conjecturam — ita enim id quod non est plurimum verum
 esset causa, quam id quod est. E Turn. notatur ἐπὶ πλείονων.
 Ad eandem lectionem propius accedit Ald. ἐπὶ πλείον ὂν.

ἔοικε τῷ σπανίῳ τὸ θαυμασίον ἢ φύσις νέμσασα, πῶς γίνεται ζητεῖν τὸ μὴ κοιλίαις γινόμενον.

Ὅρξ τὸν ὑψὲ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα,

Καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;

ὅσα μὲν ἔρχεται φέρων θαύματα νυκτός, ὅσον δὲ μεθ' ἡμέραν κάλλος ἀναδείκνυσιν, οἱ πολλοὶ¹ τὴν τέτων φύσιν ἴριδες δὲ καὶ ποικίλματα νεφῶν ἡμέρα καὶ σέλα² ῥηγνύμενα πομφόλυγος δίκην κεκόσμηται³.

λ.

Διὰ τί τῶν ἀμπέλων τὰς ἀκάρπες * μωσι *
νευτο * ἀσραγαν * μὲν⁴;

Η ὅτι τῶν⁵ τράγων οἱ σφόδρα πίνες ἤττον εἰσι γόνιμοι, καὶ μόλις ὑπὸ πιμαλῆς οὐχεύσκι; τὸ γὰρ σπέρμα περίττωμα τῆς τροφῆς ἐστὶ τῆς τῷ σώματι προστιθεμένης: ὅταν ἦν ἡ ζῶον, ἡ δένδρον, εὐεκτή καὶ παχύνηται, τῆτο σημεῖόν ἐστι τῆ τὴν τροφήν ἐν ἑαυτῷ καταναλισκομένην μηδὲν ἢ μικρόν τι καὶ ἀγενὲς περίττωμα ποιεῖν.

B 5

λβ.

¹ Locus mutilatus, W. iudice ad hanc fere rationem supplementas: οἱ δὲ πολλοὶ τὴν τέτων φύσιν ἐπὶ πάνυ θαυμάζοντι προσάγονται δὲ αὐτὰς μᾶλλον ἴριδες καὶ ποικίλματα νεφῶν — Post φύσιν Turn. & Bong addunt νεφελῶν.

² Restitui ex Ald. Bas. Xyl. Pet. pro vulg. σέλας, cum W. pro ἡμέρα legendum monente ἡμέρας.

³ W. susp. ejusmodi forte fuisse veterem scripturam: πομφόλυγοι δίκην νυκτός· οἱ μᾶλλον νομίζουσι τὸν ἄραγόν κεκοσμηθῆσαι.

⁴ W. notante, ita haec ad integritatem revocanda videntur: Διὰ τί τῶν ἀμπέλων τὰς ἀκάρπες, τοῖς δὲ ἀκρῆμοσι καὶ ἔρνεσιν εὐτροφῆσας τραγᾶν λέγομεν, coll. Aristot. Gener. Animal I. 8, — *cur vires steriles, sed ramis & frondibus vigentes, dicimus τραγᾶν?* Eundem sensum expressit Kaltw. Ex Petav. efficitur ἀκάρπες καὶ μόσχυμα τραγᾶν, vel τῶν τράγων λέγασθαι.

⁵ Lacunam, quae vulgo est ante τῶν, explevit W. addendo ἢ ἔτι ex B.

λκ.

Διὰ τί ἄμπελος οἶνον φαινομένη, μάλιθα τῷ ἐξ αὐτῆς ἀναξηραίνεται;

Πότερον, ὡς περ ἐν τοῖς πολυπόταις γίνεται. Φαλάκρωσις, ὑπὸ θερμότητος τὰ οἶνα τὸ ὑγρὸν ἐξικμίζοντος; ἢ Φύ¹ * τὸ οἰῶδες ἐστίν, ὡς φησὶν Ἑμπεδοκλῆς.

Οἶνον ἀπὸ Φλοῖθ² πέλεσθαι σαπὲν ἐν ἔξυλῳ ὕδαρ: ὅταν ἐν ἔξωθεν οἶνω βρέχεται, γίνεται πῦρ ἀμπέλω³, καὶ τὰ τρέφοντος * δύναμιν⁴ ἐξίτησιν ἢ κρῆσις. ἢ συπτικὴν φύσιν ἔχων ὁ ἄκρατος ἐνδύεται ταῖς βίβαις, καὶ τὰς πόρες συναγαγὼν καὶ πυκνῶσας, ἢ διήκει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ φυτὸν καὶ εὐθαλῆ⁵, καὶ βλαστῆναι πέφυκεν; ἢ καὶ τῆτο μᾶλλον εἶναι⁶ τῇ ἀμπέλῳ παρὰ φύσιν, τὸ ἐξ αὐτῆς ἀπὸν εἰς αὐτὴν ἰπανὴν πάλιν δέχεσθαι τῆς γὰρ ἐν τοῖς φυτοῖς ὑγρότητος ἦνθει, καὶ τι τρέφειν⁷, μηδὲ προσίθεσθαι, μηδὲ μέρος εἶναι τῷ φυ-⁸.

λείπει⁸.

1 Kaltw. legendum susp. φύσει σπατόν vel σπατικόν; W. ad eundem sensum φύσει πέψι καὶ αἴψις τ. οἰ. ἰ. aut ruitefaciendū, vim habet id quod vinosum est.

2 Cf supra quaest. II. Pro πέλεσθαι Turn. V. πείλεται.

3 W. susp. γίνεται πῦρ ἐπὶ πῦρ τῇ ἀμπέλῳ.

4 W. susp. τρέφοντος ἐστὶ φθορά: ὡς περ αὖ τὰντιόν, τῆς τῶ οἶνα δύναμιν — vimque imminuentem abolet: ricitur causa, vim vini conumpit mixtura aquae.

5 W. legendum monet, ᾧ εὐθαλεῖν, eo ducente Pselio c. 156. Ex Turn. & V. notatur ᾧ καὶ θαλεῖν, vel καὶ ἢ θαλλεῖν.

6 W. mavult μᾶλλον ἐστίν.

7 Turn. V. ἐστὶ τι μηδὲ τρέφειν, μηδὲ πρ. W. notat, Pselium in omnia alia abire, nec in libris aliquid esse auxiliū. Hanc autem fuisse veterem scripturam suspicatur: τῆς γὰρ ἐκτὸς τοῦ φυτοῦ ὑγρότητος ἔνδει εἶναι τροφὴν μηδὲ προσίθεσθαι μηδὲν μέρος οἶαντε τῇ φύσεως ἅπαξ ἀπηλλαγμένον —.

8 W. adnotat: „ita librarii in omnibus nostris libris notarunt. Una Longolii latina versio, facta e codice Mediolanenti, & hanc suo sine integram, & insuper octo habet quaestiones.“

ΠΛΟΥ-

ΠΛΟΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΤΩ

ΚΥΚΛΩΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Ο μὲν ἔν Σύλλας, ταῦτα, εἶπε, τῷ γ' ἐμῷ μύθῳ² προσήκει, κηκείθεν ἐσι· ἀλλ' εἰ δὴ τι πρὸς τὰς αὐτὰ χεῖρα ταύτας καὶ διὰ σώματος πᾶσι δόξας περὶ τῆ προσάπτει τῆς σελήνης προσανευράσασθα, πρῶτον ἠδέας ἔν μοι δοκῶ πυθέσθαι. Τί δ' ἔκ ἐμῆλομαν, εἶπον, ὑπὸ τῆς ἐν τέταϊς ἀπορίας ἐπ' ἐκείνης³ ἀπωθέντες; ὡς γὰρ οἱ ἐν νοσήμασι χρονίσις πρὸς τὰ κοινὰ β:ηθῆματα καὶ τὰς συνήθεις διαίτας ἀπειπόντες, ἐπὶ καθαρμῆς καὶ περιάπτα καὶ ὄνειρος τρέπονται, ἔτως ἀναγκαιὸν ἐν ἐυθεωρήτοις καὶ ἀπόροις σκέψεσιν, ὅταν οἱ κοποὶ καὶ ἐνδοξαὶ καὶ συνήθεις λόγοι μὴ λείψασι, πειρῶσθαι τῶν ἀτοπωτέρων, καὶ μὴ κατὰφρονεῖν, ἀλλ' ἐπ-

ἀδειν

1 Personae colloquii sunt Lamprias, Apollonides, Lucius, Pharnaces, Sylla, Theon, Aristoteles.

2 Vulgo hujus libelli initium hoc fuit: 'Ο μὲν ἔν Σύλλας ταῦτα εἶπε. τῷ γὰρ ἐμῷ μύθῳ προσήκει, κηκείθεν ἐσιν. ἀλλὰ δὲ τι πρὸς τὰς — προσανευράσασθαι· πρῶτον ἠδ. — Hinc Xyl. librum initio carere notavit, aliis quoque pluribus locis mutilatum. W. autem, quem secutus sum, exordii in correctiorem formam redacti, aut nullam, aut non ita magnam partem perisse censet. Ex E. similit' ἀλλ' εἰ; reliqua correxit ex conjecturae probabilitate, monens, pro τῷ γ' ἐμῷ μύθῳ potuisse quoque corrigi τῷ παρ' ἐμοὶ μύθῳ, & προσανευράσασθαι pro vulgato non fuisse opus. Pro δὲ τι, quod olim legebatur Turn. τί δὲ.

3 W. Iuspr. ταύτας — ἐκείνας; postremum habet Anou.

ἀδειν ἀτεχνῶς ἑαυτοῖς τὰ τῶν παλαιῶν, καὶ διὰ πάντων τήληθές ἐξελέγχειν.

II. Ὁρᾶς γὰρ εὐθύς, ὡς ἄτοπος ὁ λέγων, τὸ Φαινόμενον εἶδος¹ ἐν τῇ σελήνῃ πάθος εἶναι τῆς ὄψεως, ὑπεικᾶσης τῇ λαμπρότητι δι' ἀδένειαν, ὃ * καλῶμεν². ἔ συνορῶν, ὅτι πρὸς τὸν ἥλιον ἔδει τῆτο γίνεσθαι μᾶλλον, ὄξυν ἀπαντῶντα καὶ πλήκτην* ὡς πρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὴν ἐκατέρων ἀποδίδωσιν ἐκ ἀηδῶς διαφορᾶν.

Ἡλιος ὄξυβελῆς, ἡ δ' αὖ Ἰλάειρα σελήνη³, τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς καὶ ἰλαρὸν καὶ ἄλυπον ἔτω προσαγορεύσας. ἔπειτα λόγον ἀποδίδας, καθ' ὃν αἱ ἀμυδραὶ καὶ ἀδενεῖς ὄψεις ἑδεμῖαν διαφορᾶν ἐν τῇ σελήνῃ μορφῆς ἐνορῶσιν, ἀλλὰ λείος αὐταῖς ἀντιλάμπει καὶ περιπλεως αὐτῆς ὁ κύκλος, οἱ δ' ὄξυ καὶ σφοδρὸν ὄρωντες, ἐξακριβῶσι μᾶλλον, καὶ διασέλλουσιν ἐτυπύμενα τὰ εἶδη τῶ προσώπων, καὶ τῆς διαφορᾶς ἄπτουται σαφέτερον. ἔδει γὰρ (οἶμαι) τὴναυτίου, εἴπερ ἠττωμένα πάθος⁴ ὄμματος ἐποίει τὴν Φαντασίαν, ὅπε τὸ πύχου ἀδενέσερον, σαφέτερον εἶναι τὸ Φαινόμενον⁵. ἡ δ' ἀνω-

1 Pro τὸ Φαιν. εἶδ. Turn. τὸ καλῶμενον πρόσωπον.

2 Xyl. ὃ ἀμβλυῦττειν καλῶμεν; Turn. ὅπερ ἀνάκλασιν, vel ἀνακλᾶσαι, καλῶμεν; Anon. quoque ἀνάκλασιν. W. fusz. inferendum μαρτυρεῖν.

3 Vulgo hic versus sic legitur: ἥλιος ὄξυβελῆς, ἡ δὲ λαίνα σελήνη. Xyl. maluit ὄξυβελῆς, in quo Anon. Turn. & V. consentiunt; nec non ἡ δ' αὖ, vel ἡδ' αὖ; & Ἰλάειρα pro λαίνα. Exhibent hanc vocem Turn. & V. & ex parte codd. B. & E. λαίρα dantes. Consentit Hesych. in v. Ἰλάειρα, & commendat hanc vocem eruditi in adnotatione subjuncta laudati, satis firmatam ipsa Plutarchi explicatione, quas proxime sequitur. W. recepit ὄξυβελῆς & Ἰλάειρα.

4 Vulgo ἠττωμένα τὰ * ὄμματος. W. πάθος inferendum censuit, eo ducentibus B. & E. in quibus est πρ Ex Turn. assertur τῶ ὄμματος.

5 Vulgo ὅπε τ. π. ἀδενέσερον εἶναι, τὸ Φαινόμενον. Sola in Plu. ante & post εἶναι comma datur. Sententia flagitante inferui

ἀνωμαλία καὶ παντάπασιν ἐλέγχει τὸν λόγον· ἔ γάρ ἐστι ¹ συνεχῆς σκιαῶς καὶ συγκεχυμένης ὄψιος· ἀλλ' ἔ Φαύλως ὑπογράφων ὁ Ἀγησιάνναξ ² εἴρηκε·

Πᾶσα μὲν ἦδε περίξ πυρὶ λάμπεται, ἐν δ' ἔρα μέσση
Γλαυκότερον κυάνοιο φαίνεται ἠύτε κέρης ³

Ὅμμα, καὶ ὑγρὰ μέτωπα· τὸ δ' εἴκειν ἄντα ἐρεύθει ⁴.
ὄντως γὰρ ὑποδύεται περιόντα ⁵ τοῖς λαμπροῖς τὰ
σκιαρὰ, καὶ πιέζει πάλιν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀποκοπτόμενα·
καὶ ὅλως πέπλεκται δι' ἀλλήλων ⁶. * γραφικὴν τὴν
δια * εἶναι τῆ σχήματος * καὶ πρὸς Κλέαρχον, ὧ
Ἀριστοτέλης, ἐκ ἀπιθάνως ἐδόκει λέγεσθαι τὸν ὑμέτερον·
ὑμέτερος γὰρ ἀνὴρ Ἀριστοτέλης τῆ παλαιᾷ ⁷ γεγονῶς
συνήθης, εἰ καὶ πολλὰ τῆ Περιπάτε παρέτρεψεν.

III. Ὑπολαβόντος δὲ τῆ Ἀπολλωνιάδα τὸν λό-
γον, καὶ, τίς ἦν ἡ δόξα τῆ Κλέαρχα, διαπυθόμενα·
Παντὶ μᾶλλον, ἔφην, ἀγνοεῖν, ἢ σοι, προσῆκόν ἐστι λό-
γον, ὥσπερ ἀφ' ἐσίας τῆς γεωμετρίας ὀρμώμενον· λέ-
γει

qui saepius ex antecedentibus. W. corrigiit ὅσα τ. π. ἀδενέ-
σερόν ἐστιν, σαφέστερον εἶναι τὸ Φαινόμε.

¹ Vulgo ἐπί. Dedi ἐσι e W. mente.

² Turn. V. ὁ Ἑγησιάνναξ.

³ Ita Xyl. legi voluit pro vulg. κῆρος, dedique cum W. idem
ex E. fumente. Turn. V. B. Anon. κέρη.

⁴ Transposui haec Xyl. jubente. Vulgo: τὸ δ' ἐρεύθει ἄντα
εἴκειν. Ipse quidem Xyl. de voce ἐρεύθει dubius est. Salmas.
καὶ δὲ εἴθει.

⁵ Ita dedi ex Turn. & V. pro vulg. περιόντα, cum W. no-
tante, sensum quidem hujus loci apparere, non item verborum
correctionem, & quaerente, num ita: ὄντως γὰρ ὑποδύεται πί-
εξι ὄντος τοῖς λαμπροῖς τὰ σκιαρὰ, καὶ πιέζει πάλιν αὐτὰ ἀνα-
κοπτόμενα.

⁶ W. supr. ἀλλήλων. ὡς γραφικὴν τὴν διατύπωσιν εἶναι τῆ
σχήματος· ὅθεν αὐτὸ τῆτο καὶ πρὸς Κλέαρχον —. F. Turn.
& V. assertur: διαγραφικὴ νῆ Δία τῆ σχήματος. Pro Κλέαρ-
χον Ald. Κλίαρχον; Turn. Κλίταρχον.

⁷ Sic dedi e Turn. ita legendum censente W. pro vulg. ὁ
Ἀριστοτέλης, τῆ π.

γαι γὰρ ἀνὴρ, εἰκόνας ἑσοπτρικός εἶναι καὶ εἶδωλα τῆς
 μεγάλῃς θαλάσσης ἐμφαινόμενα τῇ σελήνῃ τὸ καλόμε-
 νου πρόσωπον· ἢ τε γὰρ ὄψις ¹ ἀνακλωμένη πολλα-
 χόθεν ἀπτεσθαι τῶν ἐ κατ' εὐθυρίαν ὁραμένων πέφυ-
 κεν, ἢ τε πανσέληνος αὐτῇ πάντων ἑσοπτρῶν ὁμαλό-
 τητι καὶ εὐπνότητι κάλλιστόν ἐστι καὶ καθαρώτατον.
 ὡσπερ ἔν τὴν ἴριν ² οἶθε ὑμεῖς ³ ἀνακλωμένης ἐπὶ
 τὸν ἥλιον τῆς ὄψεως ἐνορχῶσαι τῷ νέφει λαβόντι νοτε-
 ρὴν ἡσυχῇ λειότητα καὶ σύντηξιν ⁴, ἕτως ἐνεῖος ἐνο-
 ρῶσαι τῇ σελήνῃ τὴν ἕξω θαλάσσαν, ἐκ ἐφ' ἧς ἐστὶ
 χάρας, ἀλλὰ ὁθεν ἡ κλάσις ἐποίησε τῇ ὄψει ⁵ τὴν ἐπα-
 Φὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύγειαν· ὡς πε πάλιν ὁ Ἀγη-
 σίναξ εἶρηκεν·

¹ Ἡ ποιεῖ μέγα κῦμα καταυτία ⁶ κυμαίνοντος,

Δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἑσοπτρα·

IV. Πειθεῖς ⁷ ἔν ὁ Ἀπολλωνίδης· Ὡς ἴδιον,
 εἶπε, καὶ καινὸν ὅλας τὸ σκευώρημα τῆς δόξης, τάλ-
 μαν

¹ Dedi sic e Turn. & V. accedente Anon. pro vulg. ἴτεο.
 W. notat, hoc aliis infra locis suum locum habere: hic autem
 se praeferre ὄψις. Idem quoque vertendo expressit Kaltw.

² Vulgo post τὴν est lacuna. Eam explevit Xyl. vocula ἴριν.
 Addidi, W. praecedente, e Turn. V. & Amiot. vers. non solum
 se ipsa postulante, sed indicio etiam codicis E. in quo lacuna
 quidem est, sed in qua ἴ apparet.

³ Ita correctum legitur in R. pro vulg. ἡμεῖς. Reposuit idem
 W. post Turn. vers. Amiot. & Xyl.

⁴ Ita Xyl. legendum censuit pro vulg. καὶ * ξιν. W. id pro-
 bat. E. Turn. asserit καὶ τῆξιν vel πῆξιν. Huc quoque refe-
 rendum videtur, quod in ind. Var. e V. ad ἴριν paulo ante no-
 tatum legitur: vel πῆξιν.

⁵ Sic e W. mente dedi pro vulg. τὴν ὄψιν — sed quo visui
 radi refracti resplendentiam & tactum illius maris praebent.
 Turn. τῆς ὄψεως.

⁶ Turn. V duobus vocabulis κατ' ἀντία.

⁷ Xyl. legi vult & vetit ἡδῆς, W. iudice, probabiliter.
 Kaltw. susp. ἐκπλαγῆς vel simile.

μον ἔξ τινα καὶ μᾶσαν ἔχοντος ἀνδρός· ἀλλὰ πῆ ¹
 τὸν ἐλεγχοῦν αὐτῷ προσῆγε; Πρῶτον μὲν, εἶπον, εἰ ²
 μία φύσις τῆς ἔξω θαλάσσης ἐστὶ, σύρρον καὶ συνεχὲς
 πέλαγος, ἢ δ' ἐμφασίς ἢ μία τῶν ἐν τῇ σελήνῃ μελα-
 σματῶν, ἀλλ' οἷον ἰθμὸς ἔχουσα, τὸ λαμπρῶ διαίρωντος
 καὶ διορίζοντος τὸ σπιερόν· ὅθεν ἐκάσε τόπος χωριζά-
 ντος, καὶ πέρασ ἰδιῶν ἔχοντος, αἱ τῶν φωτεινῶν ἐπιβο-
 λαὶ τοῖς σκοτεινοῖς ὕψος εἰκόνα καὶ βάρους ³ λαμβανου-
 σαι τὰς περὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ χεῖλη εἰκόνας φαίνου-
 μένας ὁμοιώτατα διετύπωσαν· ὡς ἡ πλείονας ἔξω θα-
 λάσσης ὑποληπτέον ἰθμοῖς τισι καὶ ἠπειροῖς ἀπολαμβαν-
 ούμενας, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον καὶ ψεῦδος, ἢ μίᾳς ἔσης,
 ἐπιφανῶν ⁴ εἰκόνα διεσπασμένην ἕτως ἐμφαίνεσθαι. ἐπι-
 νο μὲν γὰρ ἐρωτῶν ἀσφαλτέρεον ἐστὶν, ἢ ἀποφαίνεσθαι σὲ
 παρόντος, εἰ, τῆς οἰκωμένης εὐρος ἴσης ⁵ καὶ μήκος,
 εὐδέχεσθαι πᾶσαν ὡσαύτως ἀπὸ τῆς σελήνης ὄψιν ἀνα-
 κλωμένην ἐπιδιγγάνειν τῆς θαλάσσης καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ
 μεγάλῃ θαλάττῃ ⁶ πλέεσι νῆ Δία καὶ οἰκᾶσιν, ὡσπερ
 Βροστ-

1 Turn. & V. ἀλλὰ σὺ, deinde πρόσθε.

2 Pro. εἰ Turn. exhibet ὅτι. W. legi mavult ἢ μία φ. —
 primum, inquam, ab ea parte, quod —.

3 Ald. Bas. Xyl. B. E. ὕψος εἰκόνα καὶ βάρους. E Leonie.
 & Schott, dedit Steph. ὕψος, & deinde W. βάρους. Eum sum
 secutus.

4 Ald. Bas. πιφανῶν.

5 Ita W. reposuit ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro ἔχουσης, quod
 Steph. ex Schott. Aeon. Leonie. habuit, veteri non praeferen-
 dum. Xyl. vertendo corrigere voluit ὡσαύτης.

6 W. iudice delendum videtur μεγάλῃ θαλάττῃ, ut addita-
 mentum interpretationis. Attamen, eodem monente, vel sic
 aliquid deest ad integritatem, quae talem sententiam requirit:
 ἐπιδιγγάνειν τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην θαλάττην
 ἀνακλωμένην ἐν τῇ σελήνῃ ἐμφαίνεσθαι τοῖς ἐν αὐτῇ τῇ μεγάλῃ
 θαλάττῃ πλέεσιν ἢ οἰκᾶσιν —.

Βρεττανούς, καὶ ταῦτα μηδὲ τῆς γῆς ¹, ὡς ἔφατε, πρὸς τὴν ἀφαιραν τῆς σελήνης κέντρα λόγον ἐπεχέουσης. Τριτὶ μὲν ἔν, ἔφην, σὸν ἔργον ἐπισκοπεῖν· τὴν δὲ πρὸς τὴν σελήνην τῆς ² ὄψεως κλάσιν, ἐκέτι σὸν, εἰδὲ Ἴππάρχου· καίτοι γε, φίλε πρίαμ * ἀλλὰ ³ πολλοῖς ἐκ ἀρέσκει Φυσιολογῶν περὶ τῆς ὄψεως, αὐτὴν ⁴ ὁμοπαθεῖν κρᾶσιν ἴχειν καὶ σύμπηξιν εἰκόσ ἐσι μᾶλλον, ἢ ⁵ πληγὰς τινὰς καὶ ἀποπηδήσεις, εἰὰς ἐπλαττε τῶν ἀόμων Ἐπίκροτος. ἔκ ἐθελήσει δὲ (οἶμαι) τὴν σελήνην ἐμβριθεὶς ὑποθεθεῖν σῶμα καὶ σερειὸν ὑμῖν ὁ Κλέαρχος, ἀλλ' ἄστρον αἰθέριον καὶ Φωσφορον, ὡς φατέ ⁶. τοιαύτη δὲ τὴν ὄψιν θραύειν προσήκει καὶ ἀποσρέφειν, ὡς εἶχεθεαι τὴν

1 W. legendum monet *μὲντοι τῆς γῆς*, vel *δὲ δὴ τῆς γῆς*, negatione sensum pervertente, & deinde *ὡς φατε*. — praesertim cum, ut ipse dicitis, terra ad lunae globum centri rationem obtineat.

2 Vulgo *σελήνην ἢ τῆς*. Absit autem ἢ a Bas. & Xyl. vers., & delendum esse facile patet. Idem censuit W. Est quoque omisum a Mez.

3 Xyl. susp. legendum *φίλε Λαμπρία πολλοῖς*, & vertendum sine asterisco: quatenus hic, mi Lampria, multis — W. susp. *φίλος γ' ἀνὴρ*, ἀλλὰ. Ex Turn. & V. notatur *φίλο Πρίαμ*, vel *Λαμπρία*.

4 W. legendum putat *ὄψεως αὐτῆς*, ἢν —. Xyl. suspicatus est excidisse hic descriptionem sententiae Hipparchi: W. iudice, fortasse quidem, nec tamen necesse. E Turn. & V. assertur ἢν ὁμοιοπαθεῖν.

5 W. mavult ἢ μᾶλλον, aut hoc sensu accipiendam censet vulgatam — *aut icus adeo quosdam & resultationes*.

6 Xyl. legendum susp. *ὡς φατέ*. Habet nimirum Bas. porro *τοιαύτην* — *προσέχειν*. Vulgatam *τοιαύτη τὴν ὄψιν*, ἢ *θραύειν προσέχειν* corrigi e W. mente, exhibentibus *θραύειν* Turn. V. Anon. — *eiusmodi vero naturae convenit Visum percussere ac repellere*.

τὴν ἀνάκλασιν. εἰ δὲ προσδεῖται τις ¹ ἡμᾶς, ἐρησό-
μεθα, πῶς μόνον πρόσωπόν ἐσιν ἐν τῇ σελήνῃ τὸ τῆς
θαλάσσης ἔσοπτρον, ἄλλω δ' ἐδενὶ τῶν τοσούτων ² ἀ-
τέρων ἐνοροῦται· καίτοι τό γ' εἰκὸς ἀπαιτεῖ, πρὸς ἀ-
παντας ἢ πρὸς μηθένα τέτων, πάχθει τὴν ὄψιν. ἀλλὰ
σύ γε ³, πρὸς τὸν Λεύκιον ἔφην ἀποβλέψας, ὁ πρῶ-
τον ἐλέχθη τῶν ἡμετέρων ὑπόμνησον.

V. Καὶ ὁ Λεύκιος· Ἄλλὰ μὴ δόξωμεν, ἔφη,
κομιδῇ προσηλακίζου τὸν Φαρνάκην, ἔτω τὴν Στωϊκὴν
δοξαν ἀπροσαύθητον ⁴ ὑπερβαίνοντες, εἰπέ δὴ τι πρὸς
τὸν ἄνδρα, πάντως ⁵ ἄερος μίγμα καὶ μαλακῆ πυρὸς
ὑποτρέμενον τὴν σελήνην, εἶτα αἶον ἐν γαλήνῃ Φρίκης
ὑποτρέχουσας Φάσκοντα τῷ ἄερος διαμελαινόντος ἐμφασιν
γίνεσθαι μορφοειδῆ ⁶ * χρῆσῶς γε (εἶπον) ὦ Λεύκιε,
τὴν ἀτοπίαν εὐφήμοις περιωμπέχεις ὀνόμασιν· ἐχ-
ἔτω δὲ ὁ ἐταῖρος ἡμῶν, ἄλλ', ὅπερ ἄληθές ἦν, ἐλα-
γεν, ὑπωπιάζειν ⁷ αὐτὰς τὴν σελήνην, σπῆλων καὶ μα-
λασμῶν ἀνακιμπλάντας, ὁμῶ μὲν Ἄρτεμιν καὶ Ἀθη-
ναῖαν ἀνακαλέντας, ὁμῶ δὲ σύμμιγμα ⁸ καὶ Φύραμα
ποιῶντας ἄερος ζοφερῆ καὶ πυρὸς ἀνδρακώδες, ἐκ ἔχα-
σαν ἔξαψιν ἐδ' αὐγὴν οἰκίαν, ἀλλὰ δυσκρινές τι σῶμα
τυφῶ-

1 W. *supr.* *παραίτεται τις, aut προσδεῖται τι scil.* Clearchus
— *si tamen quid a nobis requirit.* Cum eodem dedit delinde
ἐρησόμεθα, ut jam vertendo correxerant Amiot. & Xyl. pro vulg.
ἐρησόμεθα.

2 Ita W. dedit ex E. pro vulg. τοιάτων.

3 Vulgo ὄψιν· ἀλλ' * πρὸς τὸν Λεύκιον ἐφ' ὧν ἀποβλ. La-
cunam explendam duxi, & vitiosum ἐφ' ὧν correxi e W. mento.
Turn. & V. εἶπον.

4 Sic W. ex B. & E. dedit pro vulg. ἀπροσάντητον. Ald.
ἀπροσαύθητον, unde ista lectio corrigendo orta videtur.

5 Ald. Bas. πάντος.

6 W. legendum censet μορφοειδῆ τῷ προσώπῳ. Χρησῶς γε —.

7 Sic cum W. e Bas. Xyl. Turn. Amiot. *geroful* pro vulg.
ὑπωπιάζειν.

8 Ald. Bas. σύμμιγμα.

τυφόμενον ἀεὶ καὶ πυρίκαυστον ὥσπερ τῶν κερκυνῶν
 τὰς ἀλαμπεῖς καὶ ψολοσεντας ἵ ὑπὸ τῶν ποιητῶν προσ-
 αγορευομένους. ὅτι μέντοι πῦρ ἀνθρακῶδες, ὅσον ἔστι
 τὸ τῆς σελήνης ποιῆσθαι, ἃκ ἔχει διαμοῦν ἄδὲ σύσασιν
 ὄλωι, ἂν μὴ σερῶς ὕλης καὶ σερῶσης ἄμα καὶ τρεφέ-
 σης πιλάβηται, βάλτιν οἴασι συνορῶν ἐνίων Φιλοσόφων
 τὰς ἐν παιδιᾷ λέγοντας, τὸν ἠΦαισον εἰρῆθαι χωλόν,
 ἔτι τὸ πῦρ ξύλων χωρίς, ὥσπερ οἱ χαλοὶ βακτηρίας, ἔ
 πρόεισιν. εἰ ἔν ἡ σελήνῃ πῦρ ἐστὶ, ποῦθεν αὐτῇ τοσούτος
 ἐγγέγενεν ἄηρ; ὁ γὰρ ἄνω καὶ κύκλω Φερόμενος ἄτοσι
 τύπος, ἃκ ἀέρος, ἀλλὰ κρείττονος ἔστας, καὶ πάντα
 λεπτύνει καὶ συνεξάπτειν φύσιν ἐχέσης ἐστίν· εἰ δὲ γέ-
 γονε, πῶς ἃκ οἴχεται μεταβίβλων εἰς ἕτερον εἶδος, ὑπὸ
 τῆ πυρὸς ἐξαιθεραθεῖς, ἀλλὰ σώζεται, καὶ συνοικεῖ πυρὶ
 τοσούτου χρόνον, ὥσπερ ἦλος ἀραρῶς τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέ-
 ρεσι καὶ συγγεγομφωμένος; ἀραιῶ μὲν γὰρ ὄντι καὶ συγ-
 κεχυμένῳ, μὴ μένειν, ἀλλὰ σφάλλεσθαι, προσήκει συμ-
 πεπηγέναι δ' ἔ δυνατὸν ἀναμεμιγμένον πυρὶ, καὶ μήτε
 ὑγρῶ μετέχοντα, μήτε γῆς, οἷς μόνοις ἄηρ συμπήγι-
 θαι πέφυκεν· ἡ δὲ ῥύμη καὶ τὸν ἐν λίθοις ἄερα, καὶ
 τὸν ἐν ψυχρῶ μολλίβῳ, συνεκκῆει· μήτι γε δὴ τὸν ἐν
 πυρὶ δινόμενον ² μετὰ τάχως τοσούτε. καὶ γὰρ Ἐμπε-
 δικλεῖ δυσκολαίνουσι, πάγον ἀέρος χαλαζώδη ποιῶντι τὴν
 σιλήνην, ὑπὸ τῆς τῆ πυρὸς σφαίρας περιεχόμενον· αὐ-
 τοὶ δὲ τὴν σελήνην σφαῖραν ἔσαν πυρὸς, ἀερα Φασίν ἄλ-
 λον ἄλλῃ δισπασμένον περιέχειν, καὶ ταῦτα, μήτε ῥή-
 ξεις ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ, μήτε βάρη καὶ κοιλότητος, ἄπερ
 οἱ γεώδη ποιῶντες ἀπολείπασιν, ἀλλὰ ἐπιπολῆς δηλονότι
 τῇ κυρτότητι ἐπικείμενον· τῆτο δ' ἐστὶ καὶ πρὸς διαμο-
 ῖην ἄλογον, καὶ πρὸς θεῶν ἀδύνατον ἐν ταῖς παυσελήνοισι·

διε-

1 alluditur ad Hom. Odyss. XXIII, 330. & XXIV, 538.

2 Sic cum w. dedi e Turn. V. Anon. & verss. Xyl. & Amiot. Vulgo δινόμενῳ. Ald. Bas. δινομένῳ.

διορίσασθαι γὰρ ἔκ ἐδει μέλανα καὶ σκιερὸν ¹, ἀλλ' ἀμαυρῆσθαι κρυπτόμενον, ἢ συνεκλάμπειν, ὑπὸ τῆ ἡλίας καταλαμβανομένης τῆς σελήνης. καὶ γὰρ παρ' ἡμῶν ὁ μὲν ἐν βάθεσι καὶ κοιλώμασι τῆς γῆς, ἔ μὴ δέισιν αὐγῇ ², διαμένει σκιώδης καὶ ἀφώτιστος· ὁ δ' ἐξῶθεν τῇ γῆ περιεχυμένος, Φέγγος ἴχει καὶ χροῖαν αὐγοειδῆ· πρὸς πᾶσων μὲν γὰρ ἐστὶ ποιότητα καὶ δύναμιν εὐκέρως ὑπὸ μανότητος, μάλιστα δὲ φωτὸς ἂν ἐπιφάσῃ μόνον, ὡς φωτὸς, καὶ θίγη, διότις τρεπόμενος ἐκφωτίζεται. ταῦτό ἐν τῷτο καὶ τοῖς εἰς βάθη τινὰ καὶ Φάραγγας συναρῶσιν ἐν τῇ σελήνῃ τὸν ἀέρα καὶ καλῶς ἔοικε βοηθεῖν, ὡμῶς τε ³ διεξελέγχει τὰς ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς ἐκ οἴδα ὅπως μινύοντας αὐτῆς καὶ συναρμύζοντας τὴν σφαῖραν· ἔ γὰρ οἷόν τε λείπεσθαι σικίον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὅταν ὁ ἥλιος ἐπιλάμπῃ τῷ φωτὶ πᾶν, ὅπόσον καὶ ἡμεῖς ἀποτεμόμεθα τῇ ὄψει τῆς σελήνης.

VI. Καὶ ὁ Φαρνάκης, ἔτι μὲν λέγοντος· Τῷτο ἐκεῖνο πάλιν, εἶπεν, ἐφ' ἡμᾶς ἀφίεται τὸ περιλάκτον ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, ἐν τῷ πρὸς ἐτέρας λέγειν διατρίβοντας ἐμάσσοι μὴ παρέχειν ἔλεγχον, ὡν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἀπολογυμένοις δεῖ χρῆσθαι μὴ κατηγορεῖσιν ἂν ἐντυγχάνωσι ⁴. ἐμὲ δ' ἐν ἐκ ἐξέχεσθε τῆμερον εἰς τὸ διδόναι λόγον, ὡν ἐπικαλεῖτε τοῖς Στωϊκοῖς, πρὶν εὐθύνας λαβεῖν παρ' ὡμῶν, ἄνω τὰ κάτω τῆ κόσμου ποικύντων. καὶ ὁ Λεύκιος γελάσας· Μόνον, (εἶπεν) ὦ τῶν, μὴ κρίσιν ἡμῶν ἀσεβείας ἐπαγγείλης. ὡσπερ Ἀρίσταρχον ὡστο δεῖν

C 2

Κλετ

¹ W. supr. τὸ μέλαν καὶ σκιερὸν.

² Ald. Bai. αὐτῆ.

³ Laborare nexium in hac oratione, monet W. eumque resistendum censet vel delendo καὶ. & τε in γο mutando, vel καὶ καλῶς transformando in παρακάλοι.

⁴ W. legendum censet ἀπολογυμένοις δεῖ χρῆσθαι, μὴ κατηγορεῖσιν, τοῖς ἐντυγχάνωσιν.

Κλεάνθης ¹ τὸν Σάμιον ἀσεβείας προκαλεῖσθαι τῆς Ἑλληνικῆς, ὡς κινῶντα τῆ κόσμῳ τὴν ἐσίαν, ὅτι φαινόμενος σώζειν αἰὲρ ἐπειρᾶτο, μένειν τὸν ἕρανὸν ὑποτιθέμενος, ἐξελέγισθαι δὲ κατὰ λοξῆς κύκλῳ τὴν γῆν, ἅμα καὶ περὶ τὸν αὐτῆς ἄξονα ὀνομαζόμενον. ἡμεῖς μὲν ἔν ἑδὲν ² αὐτοὶ παρ' αὐτῶν λέγομεν. οἱ δὲ γῆν ὑποτιθέμενοι τὴν σελήνην, ὡ βέλτεσε, τί μᾶλλον ὑμῶν ³ ἄνω τὰ κίτῳ ποῖσσι, τὴν γῆν ἰδρύνοντων ἐνταῦθα μετέωρον ἐν τῷ αἴρι. ποῦ τινι μείζονα τῆς σελήνης ἔσαν; ὡς ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς πάθουσιν οἱ μαθηματικοὶ καὶ ταῖς διὰ τῆ σκιαπλάτος ⁴ παρόδοις τῆς ἐποχῆς τὸ μέγεθος ἀναμετρῶσιν. ἢ τε γὰρ σκιὰ τῆς γῆς ἐλάττων ὑπὸ μείζονος τῆ φωτίζοντος ἀνατείνει, καὶ τῆς σκιάς αὐτῆς, λεπτόν ὄν τὸ ⁵ ἄνω καὶ σενόν, ἔδ' Ὀμηρον, ὡς φασιν ⁶, ἔλαθεν, ἀλλὰ τὴν νύκτα θοῆν ⁷ ὀξύτητι τῆς σκιάς προσηγόραυσεν. ὑπὸ τέττε δ' ὅμως ἀλισκομένη ταῖς ἐκλείψεσιν ἢ σελήνη τρισὶ μόλις τοῖς αὐτῆς μεγέθεσιν ἀπαλλάττεται. σκόπει δὴ, πόσων ἢ γῆ σεληνῶν ἐσιν, εἰ σιάν ἀφίησιν, ἧς ⁸ ἢ βραχυτάτη πλάτος τρισέληνον. ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ τῆς σελήνης, μὴ πέση, δεδοίκατε.

¹ Vulgo Ἀρίσταρχος ᾤετο δεῖν Κλεάνθη τὸν Σάμιον. Correxit haec Fabric. B. Gr. Vol. 2. p. 398. quem Kaltw. secutus est. Receptit meliorem lectonem W. Vid. Menag. Diog. L. VIII, 85.

² abest ἑδὲν a Bas. Pro παρ' αὐτῶν Turn. περὶ αὐτῶν.

³ Sic Xyl. vertendo exprimit, deditque W. pro vulg. ἡμῶν.

⁴ Sic cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. σκιάματος, quod e Steph. in rell. edd. transiit.

⁵ Sic cum W. e Turn. & V. dedi, pro vulg. ἐντα ἄνω.

⁶ Dedi sic, Xyl. praeeunte vertendo: ut ajunt, pro vulg. ὡς φασιν.

⁷ Iliad. X, 394. 468. XI, 463. XVI, 261. Odyss. XII, 284. Cf. Plut. Opp. Vol. IX. p. 300. l. ult.

⁸ abest ἧς ab Ald. Bas. Xyl. B. E. addunt Leonie. Schott. Anon. unde Steph. habuit: Sic quid tamen requiritur W. momento, & forte legendum τὴν βραχυτάτην.

κατε, περι δὲ τῆς γῆς ἴσως Αἰχύλος ¹ ὕμῃς πέπει-
 χεν, ὡς ὁ Ἄτλας

Ἔσηκε, κίον' ἔρανε τε καὶ χθονός

² Ωμοις ἐρείδων, ἄχθος ἐκ εὐγυγαλον.

εἰ τῆ ² μὲν σελήνῃ κῆφος ἀήρ ὑποτρέχει, καὶ σφραῖον
 ἔγκον ἐκ ἐχέγγυας ἐνεγκεῖν, τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδα-
 ρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. ³ περιέχασιν καὶ εἰς τὸτο
 Φαρνάκης αὐτὸς μὲν ἐν ἀδείᾳ τῷ πεσεῖν τὴν γῆν ἐστίν,
 οἰκτεῖρει δὲ τὰς ὑποκειμένους τῇ μεταφορᾷ ⁴ τῆς σελή-
 νης Αἰθίοπας ἢ Ταπροβηνὰς, μὴ βάρος αὐτοῖς ⁵ ἐμ-
 πέσῃ τοσούτου. καίτοι τῇ μὲν σελήνῃ βοήθειαι πρὸς τὸ
 μὴ πεσεῖν, ἢ κινήσει αὐτῇ, καὶ τὸ ῥοιζῶδες ⁶ τῆς πα-
 ριαγωγῆς, ὡσπερ ὅσα ταῖς σφαιρόδοις ἐντεθέντα τῆς
 καταφορᾶς κώλυσιν ἔχει τὴν κύλιω περιδίησιν. ἄγει
 γὰρ ἕκασον ἢ κατὰ φύσιν κινήσει, ἀν ὑπ' ἄλλῃ μηδε-
 νὸς ἀποσρέφεται. διὸ τὴν σελήνην ἐκ ἄγει τὸ βάρος,
 ὑπὸ τῆς περιφορᾶς τὴν ῥοπὴν ἐκκεκρόμενον. ἀλλὰ μᾶλ-
 λον ἴσως λόγον εἶχε θαυμάζειν, μένεσκον αὐτὴν παν-
 τάπασιν, ὡσπερ ἡ γῆ, καὶ ἄτρεπτον ἔσαν ⁷. νῦν δὲ
 σελήνῃ μὲν ἔχει μεγάλην αἰτίαν τὰ δεῦρο μὴ φέρεσθαι.
 τὴν δὲ γῆν, ἐτέρας κινήσεως κμοῖρον ἔσαν, εἰκὸς ἦν
 μόνω τῷ βεβρύνουσι μένειν ⁸. βεβρυτέρῃ δὲ ἐστὶ τῆς

C 3

σελή-

¹ Prometh. v. 549 sq.

² ad nexum non satis valere ei, W. monet, & mavult cum
 Amiot. καί. Xyl. vertit εἶτα.

³ abesse hunc locum a Pindaricis fragmentis Schneideri, no-
 tat Kaltw.

⁴ Turn. καταφορᾶ.

⁵ Ald. αὐτῆς.

⁶ Sic Ald. B. Steph. at Bas. Xyl. E. ῥοιζῶδες, W. iudice
 non inepte & magis ad consuetudinem.

⁷ Vulgo ἄτρεπτον absque ἔσαν. Ald. B. E. ἄτρεπτος ἄν. Cor-
 ruptum hoc esse ex lectione germana & ex Turn. prodita, W.
 monet. Eum sum secutus dando ἔσαν.

⁸ Ald. Bas. κινεῖν pro μένειν.

σελήνης, ἔχ' ὄσω μείζαν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον, ἄτε δὴ διὰ θερμότητα καὶ πύρωσιν ἐλαφρᾶς γεγενημένης, ὅλως δ' ἔσκειν, ἐξ ἄν λέγεις, ἢ σελήνη μᾶλλον, εἰ πῦρ ἐστὶ γῆς δεῖσθαι καὶ ὕλης, ἐν ἣ βέβηκε καὶ προσπέφυκε, καὶ συνέχει καὶ ζαυπυρεῖ τὴν δύναμιν· ἔ γάρ ἐστὶ πῦρ χωρὶς ὕλης διανοηθῆναι σωζόμενον, γῆν δὲ Φατὲ ὑμεῖς ἄνου βύσεως καὶ ῥίξης διαμένειν. Πάνυ μὲν ἔν, εἶπεν ὁ Φαρμάκης, τὸν οἰκειῶν καὶ κατὰ φύσιν τρόπον ἔχουσιν, ὡσπερ αὐτὸ τὸ μέσον ¹. Ἔτος γάρ ἐστι, περὶ ὃν ἀιταρεῖσαι ² πικρὰ τὰ βίχη ῥέποντα, καὶ Φέρεται, καὶ συννεύει πανταχόθεν· ἢ δ' ἄνω χάρα πᾶσα, πᾶν τι δέξεται γεῶδες ἐπὶ βίαις ἀναβρίφεν, εὐθύς ἐκθλίβει δαῦρο, μᾶλλον δ' ἀφίησιν, ἢ πέφυκεν οἰκεία ῥοπή καταφερόμενον.

VII. Πρὸς τῆτ' ἐγὼ τῷ Λευίῳ χρόνον ἐγγενέσθαι βελόμενος ἀναμιμνησκομένη, τὸν Θέωνα καλέσας· Τίς, (ἔφην) ὦ Θέων, εἴρηκε τῶν τραγικῶν, ὡς ἰατραί

Πικρὸν πικροῖς κλύζουσι Φαρμάκοις χολὴν ³; ἀποκρινάμενος δὲ τῷ Θέωνος, ὅτι Σοφουλῆς· Καὶ δετέον (εἶπον) ὑπ' ἀνάγκης ἐκείνοισ· Φιλοσόφων δ' ἐκ ἀκροῦ, ἂν τὰ παρῆδη παραδόξοις ἀμύνεσθαι βήκωνται, καὶ μαχομένοι πρὸς τὰ θαυμάσια τῶν δογμάτων, ἀγοπώτερα καὶ θαυμασιώτερα πλάττωσιν· ὡσπερ ἔστι τὴν ἐπὶ τὸ μέσον φορὰν εἰσάγειν. ἢ τί παράδοξον ἐκ εἰσιν; ἔχι τὴν γῆν σφαιρακὴ εἶναι, τηλικαῦτα βάθη καὶ ὕψη καὶ ἀναμάλιας ἔχουσιν; ἐκ ἀντίποδας οἰκεῖν, ὡσπερ θρίπας, ἢ γαλεάτας, τραπέντα ἄνω τὰ κάτω τῇ γῇ προσιχομέεας ⁴; ἡμᾶς δ' αὐτὰς μὴ πρὸς ὀρθὰς βεβηκίτας,

¹ W. monente, haec verba locis suis sunt turbata, ita restituenda: τὸν μέσον τρόπον ἔχουσιν ὡσπερ αὐτῇ οἰκειῶν καὶ κατὰ φύσιν. E. — ὡσπερ αὐτῇ αὐτὸ τὸν μέσον; Ald. habet τὸν μ.

² Ald. Bas. ἀνερῖσαι.

³ Idem e Sophocle laudatur supra Vol. X. p. 9.

⁴ Necessè duxi, vulgariam προῖτχεμῖτας sic corrigere, vertendo praesente Xyl. & probante W.

τας, ἀλλὰ πλαγίως ἐπιμένειν ἀπονεύοντας, ὡσπερ οἱ
 μεθύοντες; ἔ μύδρες χιλιοταλήκτας διὰ βάθους τῆς γῆς
 φερόμενας, ὅταν ἐξικῶνται πρὸς τὸ μέσον, ἴσαθαι, μη-
 δυνὸς ἀπαντᾶντος, μηδὲ ὑπερείδοντος; εἰ δὲ ῥύμη κάτω
 φερόμενοι ¹ τὸ μέσον ὑπερβήλοισιν, αὐτίς ὀπίσω κρέ-
 θεθαι καὶ ἀνακάμπτειν ² ἀπ' αὐτῶν; ἔ τμήματα δοκῶν
 αποπριθάντα τῆς γῆς ἐκατέρωθεν μὴ φέρεθαι κάτω δια-
 παιτὸς, ἀλλὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν γῆν ἐξωθεν ἴσως
 διωθεῖσθαι καὶ ἀποκρύπτεσθαι περὶ τὸ μέσον ³; ἔ ῥεῦ-
 μα λάβρον ὕδατος κάτω φερόμενον εἰ πρὸς τὸ μέσον
 ἔλθοι σημεῖον, ὅπερ αὐτοὶ λόγῳν ἔσώματον, ἴσαθαι
 περιεραυνόμενον κύκλῳ περὶ πόλον, ἀπαυσον ⁴ αἰ-
 ραν καὶ ἀκατάπαυσον αἰωρέμενον; ἔδὲ γὰρ ψευδῶς ἐνικ
 τέτων βίβασαίτο ἂν τις αὐτὸν εἰς τὸ δυνατόν τῆ ἐπι-
 τοῖα κατασηῆται. τῆτο γὰρ ἐστὶ τὰ ἄνω, κάτω καὶ
 πάντα τραπέιτᾳ πάλιν εἶναι ⁵. τῶν ἄχρι τῶ μέσῃ
 κάτω, τῶν δὲ ὑπὸ τὸ μέσον, αὐ πάλιν ἄνω γενομένου.
 ἄς, εἰ τις συμπαιθεῖ ⁶ τῆς γῆς τὸ μέσον αὐτῆς ἔ-
 χων σκίη περὶ τὸν ὀμφαλὸν ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν
 αἰα, καὶ τὰς πόδας ἄνω ἔχειν τὸν αὐτὸν. καὶ μὲν ⁷

C 4

δια-

¹ Secutus sum W. Ita ex uno Xyl. reponentem pro vulg. φε-
 ρομένης.

² Sic W. ex B. & E. dedit pro vulg. ἀναπλάττειν. Bal.
 Xyl. ἀναπλήττειν; Turn. V. ἀναπίπτειν; Turn. ἀναπλάσθαι:
 Voluit forte ἀναπάλλεσθαι.

³ W. monente, disjectis partibus turbatus locus, ita ordinan-
 dus corrigendusque videtur: μηδὲ πρὸς τὴν γῆν ἐξωθεν διωθεῖ-
 σθαι, ἀλλὰ προσπίπτοντα ἔσω ἀποκρύπτεσθαι περὶ τὸ μέσον.

⁴ W. legi vult ἄπισον.

⁵ W. susp. καὶ πάντα τραπέιτᾳ, ἀνάπαλιν εἶναι.

⁶ E. Turn. in ind. Frst. notatur εὐβαθεῖν, unde Kaltw. le-
 gendum suspicatur & vertit ἐν βαθει. Hoc ipsum W. ex Exem-
 plari, Turn. manu scripto notat, ipse vertens ac si scriptum es-
 set ἐμπιεθεῖς τῆ γῆ.

⁷ Secutus sum W. μὲν ex Leonie. Schott. Anon. Exempl.
 Turn. sumentem pro vulg. μή. Ab eodem porro distinctio Steph.
 correctæ est, καὶ μὲν ἂ sequentibus puncto separans.

διασπάπτῃ τὸν ἐπέκεινα τόπον, ἀνακύπτου αὐτῶ το * εἶναι ¹ καὶ κίττω ἀνωθεν ἔλκεσθαι τὸν ² ἀνασκαπτόμενον· εἰ δὲ δὴ τέτῳ τις ἀντιβεβηκῶς νοοῖτο, τὰς ἀμφοτέρων ἅμα πόδας ἀνω γίνεσθαι καὶ λέγεσθαι.

VIII. Τοῖστων μέντοι καὶ τοσούτων παραδοξολογιῶν ³ ἔ μὲ Δία πήραν ⁴, ἀλλὰ θυματοποιῶ τινος ἀποσκευῆν καὶ πυλαίαν, κατανωτισάμενοι καὶ παρέκκοκτες ⁵ ἐτέρης Φασὶ γελοιάζειν ⁶ ἀνω τὴν σελήνην, γῆν ἔσαν, ἐνδρύοντας ⁷ ἔχ ὅπερ τὸ μέσον ἐστὶ. καὶ τοι γε εἰ πᾶν σῶμα ἐμβριθὲς εἰς τὸ αὐτὸ ⁸ συννεύει, καὶ πρὸς τὸ αὐτῆ μέσον ἀντρεῖδει πᾶσι τοῖς μορίοις, ἔχ ὡς μέσον ἔσα τῆ παντὸς ἢ γῆ μᾶλλον, ἢ ὡς ὄλον, οἰκισώσεται μέρη αὐτῆς ὄντα τὰ βέρη, καὶ τεκμήριον * ἔσαι τῶν ῥεπόντων, ἔ τῆ τῆς μεστότητος πρὸς τοῦ κόσμου ⁹, ἀλλὰ πρὸς τὴν γῆν κοινωνίας τινὸς ¹⁰ καὶ συμφύσιος τοῖς ἀποσπασμένοις αὐτῆς ¹¹, εἶτα πάλιν καταφε-

¹ Ad lacunam explendam e Turn. & V. citatur αὐτῶ τὸ μέρος ἀνω. W. iudice huiusmodi quid requiritur: αὐτῶ τὸ σῶμα ἴνα.

² W. susp. τὸν mutandum in αὐτὸν, vel in αὐτὸ scil. σῶμα.

³ Secutus sum W. ita ex E. famentem. Vulgo παραδόξων λόγων, quod a Steph. ex Leonic. Schott. Anon. sumtum fuit. Ald. Bas. Xyl. παραδόξων λογίων; B. παραδόξων λογίων.

⁴ Ita Kaltw. legendum censuit vertitque cum Amiot. Idem. ex eodem & Exempl. Turn. reposuit W. pro vulg. πείραν.

⁵ Kaltw. mavult περιέλκονται.

⁶ Dedit hoc, quod Kaltw. expressit vertendo, e Turn. pro vulg. πελάζειν. W. iudice idem praefendum, ut probabilius certe quam vulgatum.

⁷ Sic Kaltw. legendum censuit, dedique cum W. pro vulg. ἐνδρύοντες.

⁸ W. susp. εἰς ἐντὸς.

⁹ W. iudice, forte huiusmodi fuit integra scriptura, καὶ τεκμήριον τῆ ἀνάγκῃ γίνεσθαι, τὴν ῥοπήν αὐταῖς ἔ τῆ τῆς μεστότητος πρὸς τὸν κόσμον.

¹⁰ Dedit τινὸς W. ex B. & E. Vulgo πρὸς.

¹¹ Ald. Bas. ἀπασσμένοις αὐτοῖς. Prius vocabulum W. etiam ex

παφερομένοις. ὡς γὰρ ὁ ἥλιος εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει τὰ
 μέρη, ἐξ ἧν συνέστηκε, καὶ ἡ γῆ τὸν λίθον, ὡσπερ *
 προσήκοντα ¹ δέχεται, καὶ φέρει πρὸς ἑκάστου ². ὅθεν
 ἐνῆται τῷ χρόνῳ καὶ ³ συμφύεται πρὸς αὐτὴν τῶν κοι-
 ῦτων ἕκαστον. εἰ δέ τι τυγχάνει σῶμα τῆ γῆ μὴ προσ-
 νενεμημένον ἀπ' ἀρχῆς, μηδ' ἀπεσπασμένον, ἀλλὰ πε-
 καθ' αὐτὸ σύσσειν ἔχει ἰδίαν καὶ φύσιν, ὡς φαῖεν ἂν
 ἐκείνοι τὴν σελήνην, τί κωλύει χωρὶς εἶναι καὶ μένειν
 περὶ αὐτὸ, τοῖς αὐτῆ πεπιεσμένον μέρεσι καὶ συμπεπ-
 δημένον; ἔτε γὰρ ἡ γῆ μέσον ἔσα δείκνυται τῆ παντός,
 ἥ τε πρὸς τὴν γῆν τῶν ἐνταῦθα συναίρεσις ⁴ καὶ σύστα-
 σις ὑφ' ἡγεῖται τὸν τρόπον, ᾧ μένειν τὰ ἐκεῖ συμπεσόντα
 πρὸς τὴν σελήνην εἰκός ἐστιν. ὁ δὲ πάντα τὰ γεώδη καὶ
 βαρέα συνελαύνων εἰς μίαν χώραν, καὶ μέρη ποιῶν ἐνάσ
 σώματος, ἔχ' ὁρῶ, διὰ τί τοῖς κέφοις τὴν αὐτὴν ἀνέγ-
 κην ἐκ ἀνταποδίδωσιν, ἀλλ' ἔχ' χωρὶς εἶναι συστάσεις πυ-
 ρρὸς τοσαύτας, καὶ ἔ πάντας εἰς τῆτο ⁵ συνάγων τὰς ἀ-
 σέρας σαφῶς οἶεται δεῖν καὶ ⁶ ἰσῶμα κοινὸν εἶναι τῶν
 ἀναφερωῶν ⁷ καὶ φλογοειδῶν ἀπάντων.

C 5

IX.

ex Xyl. B. & E. notat. Vulgatum dedit Steph. ex Turn. Leo-
 nio. Schott. Anon.

1 W. susp. ὡσπερ ἴδιον καὶ πρᾶσῆ.

2 W. se vertisse notat. ac si scriptum esset καταφερῆ πρὸς ἐ-
 κείνην, quippe suo iure lapsum ad eam — probabilius autem
 suspicatur καὶ ὅμοιο πως ἐκείνου, ἔ' auferet quodammodo illius.

3 abeil καὶ av Ald. & Bas.

4 W. susp. συνέσεισις.

5 W. legendum monet eis τὸ αὐτὸ.

6 Possit ferri vulgatum, deleto καὶ. W. monet, addens posse
 etiam scriptum fuisse, καὶ φῶς οἶεται δὴ ἐν καὶ σῶμα. Pro σα-
 φῶς Turn. V. ἄ φῶς, & post εἶναι inferunt καὶ.

7 Ald. Bas. Xyl. B. E. τῶν ἀναφορῶν. Hinc Xyl. ἀναφε-
 ρῶν corrigendum notavit. Consentit Exempl. Turn. deditque
 W. pro vulg. ἀνα φορῶν, quod Steph. ex Leonio. Schott. Anon.
 sumit.

IX. Ἄλλ' ἥλιον μὲν ἀπλέτας μυριάδας ἀπέχειν τῆς ἄνω περφορᾶς, Φατέ, εἶπου¹, ὃ Φίλε Ἀπολλωνίδη, καὶ Φωσφόρου ἐπ' αὐτῷ, καὶ Στλιβοντα, καὶ τὰς ἄλλας πλανήτας, ὑφιστάμενος τε τῶν ἀπλανῶν, καὶ πρὸς ἀλλήλων² ἐν διαστάσει μεγάλαις φέρεσθαι· τοῖς δὲ βύρασι καὶ γεώδεσιν ἐδεμίην οἶθε τὸν κόσμον εὐρυχωρίαν παρῆχειν ἐν ἐκυτῷ, καὶ διάστασιν. Ὅρατε, ἕτι γελοῖόν ἐστιν, εἰ γῆν ἢ φήσομεν εἶναι τὴν σελήνην, ὅτι τῆς κάτω χώρας ἀφέςηκεν, ἄστρον δὲ φήσομεν, ὁρῶντες ἀπωσμένην τῆς ἄνω περφορᾶς μυριάσι σταδίων τοσαύταις, ὥσπερ εἰς³ βυθὸν τινα καταδευκυῖαν· τῶν μὲν γ' ἄστρον κατωτέρω ταστόν ἐστιν, ὅσον ἐκ ἄν τις εἴποι μέτρον, ἀλλ' ἐπιλείπεσιν ὑμᾶς⁴ τὰς μαθηματικὰς ἐπιλογιζομένους οἱ ἄρτοι· τῆς δὲ γῆς τρόπον τινὰ ψάθει καὶ περιφερομένη πλησίον,

Ἄρματος ὥσπερ ἴχνος, ἀνελίσσεται,
Φησὶν Ἐμπεδοκλῆς,

Ἦ τε περὶ ἄκραν⁵ *

Ἐδὲ γὰρ τὴν σκιάν αὐτῆς ὑπερβάλλει πολλαῖς ἐπὶ μικρὸν αἰρομένη⁶, τῷ παμμέγεθες εἶναι τὸ Φωτίζον· ἄλλ' ἔτως ἔοικεν ἐν χρωῖ καὶ σχεδὸν ἐν ἀγκύλαις τῆς γῆς περιπολεῖν, ὡς ἀντιφράττεσθαι πρὸς τοῦ ἡλίου ὑπ' αὐτῆς, μὴ ὑπεραίρεσα τὸν σκιερὸν καὶ χροῖον καὶ οὐκ

περι-

¹ Sic Xyl. legi voluit, dedique cum w. adsentientibus B. & E. pro vulg. εἶπον.

² Sic Xyl. legendum conjecerat, dedique cum w. adsentientibus B. E. Vulgo ἀλλήλων. Turn. V. dant πρὸς ἑαυτὰς.

³ Inferendam centai praepositionem eis, quae vulgo abest, p. aequante Xyl. vers. & probante w.

⁴ Sic unus Xyl. qui item venit & Annot. Eosdem secutus est Kaltw. Dedi cum W. pro vulg. ἡμᾶς.

⁵ W. iusp. Ἄρματος ὥσπερ ἄν ἴχνος ἐλίσσεται, ἢ περὶ ἄκραν — addens, reliquam loci partem ad sententiam necessariam excidisse. Turn. παρ' ἄκραν.

⁶ W. mavult αἰρομένην, quavis multoties imminutam discessu a terra.

περινόν ¹ τῦτον τόπον, ὅς γῆς κλῆρός ἐστὶ. εἰδὲ λεπτέον εἶμαι θαρρῶντας, ἐν τοῖς τῆς γῆς ἕροις εἶναι σελήνην ὑπὸ σῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπιπροσθεμένην.

X. Συβῶπει δὲ τὰς ἄλλας ἀφείας ἀπλανεῖς καὶ πλανήτας, ἃ δαίκνυσιν Ἀρίσταρχος ἐν τῷ περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποσημάτων, ὅτι τὸ τῆ ἡλίας ἀπόσημα τῆ ἀποσηματος τῆς σελήνης, ἃ ἀφέσηκεν ἡμῶν, πλέον μὲν ἢ ὀκτωκκιδεκαπλάσιον, ἔλαττον δὲ ἢ εἰκοσαπλάσιόν ἐστι· καίτοι ο τὴν σελήνην ἐπιμήηισον αἰρῶν, ἀπέχειν ², Φησί, ἡμῶν ἕξ καὶ πεντηκονταπλάσιον τῆς ἐκ τῆ κέντρα τῆς γῆς· αὕτη δ' ἐστὶ τεσσάρων μυριάδων, καὶ κατὰ τὰς μέσας ἀναμετρῶντας· καὶ ἀπὸ ταύτης συλλογιζομένης, ἀπέχει ὁ ἥλιος τῆς σελήνης πλέον ἢ τετρακκισιλίας τριάκοντα μυριάδας. ἔτως ἀπῶνται τῆ ἡλίας διὰ βάρους, καὶ τοσῶτο τῆ γῆ προσκεχώρηκεν, ὥστε, εἰ τοῖς τόποις ³ τὰς ἐσίας διαιρετέον, ἢ γῆς μοῖρα καὶ ὥρα ⁴ προσκαλεῖται σελήνην, καὶ τοῖς περὶ γῆν πρέγμασι καὶ σώμασιν ἐπίδικός ἐστι κατ' ἀγχισείαν καὶ γειτνίασιν. καὶ ἔδεν (εἶμαι) πλημμελεῖται, ὅτι τοῖς ἄνω προσαγορευομένοις βάρους τοσῶτον καὶ διάστημα διδόντες ἀπολείπομέν τινα καὶ τῷ κάτω περιδρομῆν καὶ πλάτος, ὅσον ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἐπὶ σελήνην· ἔτε γὰρ ὁ τὴν ἄκραν ἐπιφάνειαν τῆ ἕρανῶ μόνην ἄνω, τῆ ἄλλα δὲ κάτω προσαγορευῶν ἔπαιτα, μέτριός ἐστιν· ἔτε ὁ τῆ γῆ, μᾶλλον δὲ ὁ τῷ κείτρῳ ⁵ τὸ κάτω περιγράφῶν ἀνευτός· ἀλλὰ καὶ κινητι-

¹ Reliqui hanc vocis formam, qualis in R. expressa datur, cum codd. B. & E. satis firmiter. Vulgo *νεχθαρινόν*. Früt. sola vitulose *νεκχθαρινόν*.

² Dedi sic e Turn. cum W. consentiente B. Vulgo *ἀπέχει*.

³ Secutus sum W. ita ex E. & Xyl. dantem pro vulg. *εἰ τότε τόποις*. Turn. & V. *εἴ ποτε τόποις*.

⁴ Turn. & V. *χώρα*.

⁵ Aid. *βαλ*. τῆ *μέτρω*.

νητικο * ταύτη ¹ διάστημα τὰ δέον ἐπιχωρῆντος τῆ κῶ-
 σμικ διὰ μέγεθος. πρὸς δὲ τὸν ἀξιοῦντα, πᾶν εὐθύς
 ἴσα καὶ μετέωρον εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς, ἕτερος ἀνητη-
 χεῖ κάλιον, εὐθύς εἶναι κάτω τὰ ἀπὸ τῆς ἀπλανῆς πε-
 ριφορᾶς.

XI. Ὅπως δὲ πῶς λέγεται, καὶ τίνας ἢ γῆ μέ-
 ση εἶται ²; τὸ γὰρ πᾶν ἀπειρόν ἐστὶ τῶ δ' ἀπειρῶ,
 μήτ' ἀρχὴν ἔχοντι, μήτε πέρασ, ἢ προσήκει μέσον
 ἔχειν· πέρασ γὰρ τι καὶ τὸ μέσον· ἢ δ' ἀπειρία,
 περάτων τέρησις. ὁ δὲ μὴ τῆ παντός, ἀλλὰ τῆ κῶ-
 σμικ, μέσην εἶναι τὴν γῆν ἀποφαινόμενος ἡδὺς ἐστίν, εἰ
 μὴ καὶ τὸν κόσμον αὐτὸν ἐπέχεσθαι ταῖς αὐταῖς ἀπο-
 ριαῖς νομίζει. τὸ γὰρ πᾶν, εἰδὲ τῆτω μέσην ³ ἀπέλι-
 πον, ἀλλ' ἀνέσιος καὶ ἀνίδρυτός ἐστιν ἐν ἀπειρῶ κενῶ
 φερόμενος πρὸς ἐδὸν οἰκειῶν, ἢ ἄλλην ⁴ τινὰ τῆ μένειν
 αἰτίαν εὐράμενος ἔσηκεν, ἢ κατὰ τὴν τῆ τόπικ Φύσιν.
 ὁμοια καὶ περὶ γῆς ⁵ καὶ περὶ σελήνης εἰκάζειν τινὶ πάρ-
 εσιν, ὡς ἑτέρας τινὶ ψυχῇ καὶ Φύσει μᾶλλον * διαφο-
 ραί ⁶, τῆς μὲν ἄτρεμῆσος ἐνταῦθα, τῆς δὲ καὶ φερομέ-
 νης. ἀνευ δὲ τέττω, ὅρα, μὴ μέγα τι λήληθεν αὐτάς.
 εἰ γὰρ ὅποσονῶν καὶ ὅτι ἂν ⁷ ἐκτός γένηται τῆ κέντρικ
 τῆς

1 W. a sententia, forte ne a verbis quidem multum se aber-
 rasse censet ita corrigendo: ἀλλὰ καὶ κινητικωτάτην καὶ κινησι-
 τάτην δεῖ ποιεῖν τὴν τάξιν, ἀλλως τε καὶ αὐτὴ διάστημα —. Sed
 oportet ordinem inducere eum qui maxime ad motum efficien-
 dum & ad diuturnitatem valeat.

2 W. monente, legendum κῶσμικ.

3 Hinc quidem, non ad paulo ante obvium μέσην referenda
 mihi videtur W. nota, Xyl. exhibere μέσον; voluisse quidem
 eum μέσον, ut verterit, at γῆν excidisse videri, & ad reliquas
 difficultates tollendas non emendationem sed interpretationem de-
 sidera i. Ald. Bas. τῆτω μέσην. Turn. V. τῆτον μέσον.

4 Vulgo εἰ ἄλλην. Dedi ἢ e Turn. & V. probante W.

5 Vulgo at sunt καὶ περὶ γῆς. Addidit ea W. ex E.

6 W. Insup. ὡς ἑτέρας τινὶ, ψυχικῇ μᾶλλον ἢ φυσικῇ καὶ τε-
 πικῇ, διαφορᾶ —.

7 W. legi mavult ordine inverso ὅτι ἂν καὶ ὅποσονῶν.

ἤης γῆς ἄνω ἐσίν, ἔθεν ἐσι τῷ κόσμῳ κάτω μέρος, ἀλλ' ἄνω καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ πᾶν ἀπλῶς σῶμα τὸ κέντρῳ περιεσηκός ἢ περικείμενον ἄνω γίνεται· κάτω δὲ μένον ὃν ἐν, τὸ ἀσώματον σημεῖον ἐκεῖνο, ὃ¹ πρὸς πᾶσαν ἀντικείσθαι τὴν τῷ κόσμῳ Φύσιν ἑναγκαῖον· εἶγε δὲ τὸ κάτω πρὸς τὸ ἄνω κατὰ Φύσιν ἀντικείται, καὶ ἔτῳ μόνον τὸ ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολλύσι τὰ βάρη, δι' ἣν δεῦρο καταρρέπει καὶ φέρεται· σῶμα μὲν γὰρ ἔθεν ἐσι κάτω, πρὸς ὃ κινεῖται· τὸ δ' ἄσώματον, ἔγ' εἰκός, ἅτε βάλονται, τοσαύτην ἔχειν δυναμιν, ὥστε πάντα κατατείνειν ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ περὶ αὐτὸ συνέχειν. ἀλλ' ὅμως² ἄλογον εὐρίσκεται καὶ μαχώμενον τοῖς πράγμασι, τὸ ἄνω τὸν κόσμον ὅλον εἶναι, τὸ δὲ κάτω μηδέν, ἀλλ' ἡ πέρας ἀσώματον καὶ ἀδιάκτον· ἐκεῖνο δ' εὐλογον, ὡς λέγομεν ἡμεῖς, τῷ τ' ἄνω χώρῳ, καὶ τῷ κάτω πολλῇ καὶ πλάτος ἔχουσαν διηρηθῆαι.

XII. Οὐ μὴν ἀλλὰ θέντες, εἰ βάλει, παρὰ Φύσιν ἐν ἔρανῳ τοῖς γινώσκουσι τας κινήσεις ὑπάρχειν, ἀτρέμα, μὴ τραγικῶς, ἀλλὰ πράως σιοπῶμεν, ὅτι τῆτο τὴν σελήνην ἐδείκνυσι γῆν μὴ ἔσαν, ἀλλὰ γῆν, ὅπερ μὴ πέφυκεν, ἔσαν. ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ τὸ Αἰτυκῆν ὑπο γῆν παρὰ Φύσιν ἐσίν, ἀλλὰ πῦρ ἐσι· καὶ τὸ πνεῦμα τοῖς αἰσίοις περιληφθῆν, ἐσι μὲν ἀνωφερὲς Φύσει καὶ κῆφον, ἦκει δὲ, ὅπερ μὴ πέφυκεν, ὑπ' ἀνάγκης. αὐτὴ δὲ ἡ ψυχὴ, πρὸς Διὸς, εἶπον³, ἔ παρὰ Φύσιν τῷ σώματι συνείρηται βραδεί ταχεῖα, καὶ ψυχρῷ πυρῶδης, ὡσπερ εμαῖς φατὰ, καὶ ἰόρατος αἰθρητῶ; διὰ τῆτο ἔν σώματι ψυχὴν μὴ λέγομεν εἶναι μηδέν, ἔ χρῆμα θεῖον ὑπὸ βροθας, ἢ πύχης, ἔρανόν τε πάντα καὶ γῆν καὶ θάλασταν ἐν ταυτῷ περιπολλῶντα, καὶ διεσπῆμενον εἰς σάρκας ἦκειν καὶ νεῦρα καὶ μυελός, καὶ παθέων μυρίων μετὰ ὑγρό-

τητος.

¹ W. legi mavult ἦ.

² W. corrigendum monet ἄλλως δὲ —.

³ See. tus lum W. ita ex E, danteum pro vulg. s. ππ.

τητος ¹. ὁ δὲ Ζεὺς ἡμῖν ² ἔτος, ἐ τῇ μὲν αὐτῇ Φύσει χρώμενος ἔν ἐστι ³ μέγα πῦρ καὶ συνεχές, νυκτὶ δὲ ὑφεΐται καὶ νέκαμπται, καὶ διεσχημάτισται, πᾶν χρῆμα ⁴ γεγωνῶς καὶ γινόμενος ἐν ταῖς μεταβολαῖς; ὡσεύθρα καὶ σιόπει, δαιμόνιε, μὴ μεθιστῶς καὶ ἀπάγων ἕκασιν, ὅπερ πέφυκεν εἶναι, διάλυσίν τινα κόσμου Φιλοσοφῆς, καὶ τὸ νεῖκος ἐπάγωγς τὸ Ἐμπεδοκλέης τοῖς πράγμασι· μᾶλλον δὲ τὰς παλαιὰς κινής Τιτᾶνας ἐπὶ τὴν Φύσιν, καὶ Γίγαντας, καὶ τὴν μυθικὴν ἐκείνην καὶ Φοβερῶν ἀκοσμίων καὶ πλημμέλειαν ἐπιτεῖν ποθῆς ⁵, χωρὶς τὸ βαρὺ πᾶν, καὶ χωρὶς * τὸ κῆφον ⁶,

Ἐνθ' ἔτ' ἡελίοιο δεδίττεται ἐγλαίῳ εἶδος,

Οὐδέ μιν ἐδ' αἴης λίσσιον γένος, ἐδὲ θάλασσα,
ὡς φησὶν Ἐμπεδοκλῆς, ἐ γῆ θερμότητος μετεῖχεν, ἐχ ὕδαρ πνεύματος, ἐκ ἄνω τὶ τῶν βαρέων, ἐ κάτω τὶ τῶν κῆφον, ἀλλ' ἄκρατοι καὶ ἄσοργοι καὶ μονάδες αἰ τῶν ἕλων ἀρχαί, μὴ προσιέμεναι σύγκρισιν ἑτέρω πρὸς ἕτερον, μηδὲ κοινωῖαν, ἀλλὰ Φεύγεσαι καὶ ἀποσρεφόμεναι, καὶ φερόμεναι Φορὰς ἰδίας καὶ αὐθάδεις, ἔταις εἶχον, ὡς ἔχει πᾶν, ἐ θεὸς ἄπεισι, κατὰ Πλάτωνα, τατέσιν, ὡς ἔχει τὰ σώματα, νῆ καὶ ψυχῆς ἀπολιπέσσης· ἄχρις ἐ τὸ ἰμερτὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν Φύσιν ἐκ ⁷ προνοίας,

¹ Haec, manifeste turbata, ita restituenda censet W. — ἐ χρῆμα θεῖοι ἔρανον τε πάντα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν περιπολᾶν τε καὶ διαπτάμενον, ὑπὸ βριθῆς ἢ πάχης μετὰ ὑγρότητος ἐνταῦθα ἦκειν εἰς σάρκας καὶ νεῖρα καὶ μυελῶς καὶ παθῆαν μυρίων ὑρχαί. Pro μηδέν, ἐ Turn. & V. uno vocabulo μηδεν'.

² Xyl. Amiot. ἡμῖν. Vulgatum ferri potest, W. monentem.

³ Sic cum W. γροφῆν e Turn. pro vulg. ἐνισι.

⁴ Ald. Basf. χρῆμα.

⁵ W. cum secutus ita ex E. dantem pro vulg. ποιῆς, in R. ποιῆς. Turn. ποιῆς.

⁶ W. iudice forte nil excidit, forte unum διασῆπας vel simile verbum. Turn. repetita voce πᾶν lacunam explere videtur.

⁷ a Basf. abest ἐκ. — Ald. autem pro ἐκ προν. habet ἀπρονοίωσ.

νοίας, Φιλότητος ἐγγενομένης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Ἐρωτος, ὡς Ἐμπεδοκλῆς λέγει, καὶ Παρμενίδης, καὶ Ἡσίοδος ¹, ἵνα καὶ τύπος ἀμείψαντα, καὶ δυνάμεις ἀπ' ἀλλήλων μεσολαβόντα, καὶ τὰ μὲν κινήσεως, τὰ δὲ μωῆς ἀνάγκαις ἐνδεθέντα, καὶ καταβιασθέντα πρὸς τὸ βάλτιον, ἐξ ἧ πέφυκεν, ἐνδῆναι καὶ μετασῆναι * ἀρμονίαν ² καὶ κοινωσίαν ἀπεργάσθηται τῷ παντός ³.

XIII. Εἰ μὲν γὰρ εἰδ' ἄλλο τι τῶν τῷ κόσμῳ παρὰ Φύσιν ἔχεν, ἀλλ' ἔκκετον, ἢ πέφυκε, κείνται ⁴, μηδεμίαις μεθιδρύσεως, μηδὲ μετακοσμήσεως δεόμενον, μηδ' ἐν ἀρχῇ δεηθέν, ἔπορῶ, τί τῆς προνοίας ἔργον ἐστίν, ἢ τίνος γέγονε ποιητῆς καὶ πατῆρ δημιουργὸς ὁ Ζεὺς ὁ ⁵ ἀριστοτέχνας. ἢ γὰρ ἐν στρατοπέδῳ τακτικῶν ὄφελος, εἴπερ εἶδείη τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος ἀφ' ἐαυτῷ τάξιν τε καὶ χώραν καὶ καιρὸν, ἢ δεῖ λαβεῖν καὶ διαφυλάσσειν· εἰ δὲ κηπερῶν, εἰδ' οἰκοδόμων, εἰ πῆ μὲν αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἀφ' αὐτῷ πέφυκεν ἐπεὶνχι ⁶ τοῖς δεομένοις καὶ κατάρδειν ἐπιβρέον, πῆ δὲ πλύνθαι καὶ ξύλα καὶ λίθοι ταῖς κατὰ Φύσιν χιλιόμενα ῥοπαί. ⁷ καὶ νέουσαι ἐξ ἐαυτῶν, καταλαμβάνειν τὴν προσήκουσαν ἀρμονίαν καὶ χώραν. εἰ δὲ ἔτος μὲν ἀντικρὺς διαιρεῖ τὴν πρόνοιαν ὁ λόγος, τῷ θεῷ δὲ ἡ τάξις τῶν ὄντων προσήκει καὶ διαιρεῖν, τί θαυμαστὸν, ἔγω τετρίχι

¹ Hesiod. Theogon. v. 120. 195. sqq.

² Xyl. iudice nil deest. W. susp. lacunam expleri posse voce ἀρξάμενα vel simill, forte etiam nil excidisse, & nexum constituendum interpunctione. (Vulgo nimirum juncta legebantur πέφυκεν ἐνδῆναι, post hoc demum commate dato, & puncto post μετασῆναι) — *W* ex naturali ad meliorem statum adaptare concedere atque mutari.

³ Vulgo absant τῷ παντός. Addidit ea W. ex B. & E.

⁴ W. susp. ἔκκετο.

⁵ Articolum hunc W. addidit ex E. Vulgo abest. De nomine hoc Pindarico cf. Vol. X. p. 221. not. 5.

⁶ Turn. ἐπιβρέειν.

⁷ Sic cum W. dedi e Turn. pro vulg. ῥοπαί.

χθαι καὶ διηρμῶσαι τὴν Φύσιν, ὡς ἐνταῦθα μὲν πῦρ, ἐκείνῳ δ' ἄερα, καὶ πάλιν ἐνταῦθα μὲν γῆν, ἄνω δὲ σε-
λήνην ἰδρῶσαι, βεβαιωτέρω τῷ κατὰ Φύσιν τῷ κατὰ λό-
γον δεσμωτηρίῳ ¹ ληφθεῖσαν. ὡς, εἶγε πάντα δεῖ ταῖς
κατὰ Φύσιν ῥοπαῖς χρῆσθαι καὶ Φέρεσθαι, καὶ ὁ πέ-
φυκε, μὴδ' ἥλιος κυκλοφορεῖσθαι, μήτε Φωσφόρος, μὴδὲ
τῶν ἄλλων ἀστέρων μηδεὶς. ἄνω γὰρ, ἐ κύκλω, τὰ κῆ-
ρα καὶ πυροειδῆ κινεῖσθαι πέφυκεν. εἰ δὲ τοιαύτην ἐξ-
αλλαγὴν ἢ Φύσις ἔχει παρὰ τὸν ² τόπον, ὡς ἐνταῦθα
μὲν ἄνω Φέρεσθαι Φερόμενον ³ τὸ πῦρ, θταν δ' εἰς τὸν
ἕρανόν παραγένηται, τῇ δίκῃ συμπερισρέφεται ⁴, τί
θαυμαστόν, εἰ καὶ τοῖς βαρέσι καὶ γωῶδεσιν ἐκγενομένοις ⁵
συμβέβηκεν ἄσπυτως εἰς ἄλλο κινήσεως εἶδος ὑπὸ τῷ πε-
ριέχοντος ἐκνευκῆσθαι; ἐ γὰρ δὴ τῶν μὲν ἐλαφρῶν τὴν
ἄνω Φορὰν ἀφαιρεῖσθαι τῷ ἕρανῷ κατὰ Φύσιν ἐστὶ, τῶν
δὲ βαρέων καὶ κάτω ῥαπόντων ἐ δύναται κρατεῖν, ἀλλὰ
ποτ' ⁶ ἐπειὶα δύναμει καὶ ταῦτα μετακοσμήσας, ἐχρή-
σατο τῇ Φύσει αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

XIV. Οὐ μὴν ἄλλ' εἴ γε δεῖ τας καταδεδαλωμέ-
νας ἔξεις * δόξας ⁷ ἀφέντας ἤδη τὸ Φαινόμενον ἀδεῶς
λέγειν, ἀδὲν εἴοικεν ὅλα μέρος αὐτὸ καὶ ἐκτὸ τῆς ἡ
δέσειν

¹ W. quzerit, num δεσμῶ σωτηρίως vel δεσμῶ περιληφθεῖσαν.

² Articulum τὸν addidit W. ex E. Vulgo abest.

³ W. iudice, praestat poni Φερόμενον post παραγένηται.

⁴ Codex innominatus συμπεριφύρεται. Ald. Bas. συμπερι-
σρέφεται.

⁵ W. legi mavult ἐκεῖ γενομένοις.

⁶ W. ταῖρ. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ, sententia flagitante.

⁷ Xyl. legendum conjicit ἔξεις καὶ δόξαι, addens, verba si
recte habeant, passivum participii atticæ significare active, κα-
que vocari inveteratas & quasi in habitum inversas opiniones,
quibus animi additi serviliter acquiescant, neque ulterius ad
inragandum verum se proferant. W. iudice forte nil excidit: ἂ
immo perperam accidit ἔξεις, errore librarii e δόξαι natum: vi-
tiii suspicione posterior librarius ductus continuo lacunæ signum
adjecit.

Θέσιν ἢ κινήσιν ἰδίαν ἔχειν, ἣν ἔν τις ἀπλῶς κατὰ Φύσιν προσαγορεύσειεν· ἀλλ' ὅταν ἕκασον, ἢ χάριν γέγονε, καὶ πρὸς ὃ πέφυκεν, ἢ πεποίηται, τῆτω παρέχη χρησίμως καὶ οἰκειῶς κινούμενον ἑαυτὸ, καὶ πάχον ἢ ποιῶν ἢ διακειόμενον, ὡς ἐκείνω πρὸς σωτηρίαν ἢ κάλλος ἢ δύναμιν ἐπιτήδειόν ἐστι, τότε δοκεῖ τὴν κατὰ Φύσιν χώραν ἔχειν καὶ κινήσιν καὶ διάθεσιν. ὁ γὰρ ἄνθρωπος, ὡς ἐπὶ ¹ τῶν ὄντων ἕτερον κατὰ Φύσιν γεγονός, ἄνω μὲν ἔχει τὰ ἐμβριθῆ καὶ γεώδη μάλιςα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἐν δὲ τοῖς μέσοις τὰ θερμὰ καὶ πυρώδη· τῶν δ' ὀδόντων οἱ μὲν ἄνωθεν, οἱ δὲ κάτωθεν ἐμφύονται, καὶ ἐδότεροι παρὰ Φύσιν ἔχασιν· ἐδὲ τὰ πυρὸς τὸ μὲν ἄνω περὶ τὰ ὄμματα ἀποσλῶν κατὰ Φύσιν ἐστὶ, τὸ δ' ἐν κοιλίᾳ καὶ καρδίᾳ παρὰ Φύσιν, ἀλλ' ἕκασον οἰκειῶς καὶ χρησίμως τέτακται.

Καὶ μὴν ² κηρύκων τε λιθορρίων χελύων τε καὶ παντὸς ὕδρεα Φύσιν, ὡς Φησιν ὁ Ἐμπεδοκλῆς, καταμανθάνων

Ἐνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάσσαν·
καὶ ἢ πίεζει τὸ λιθῶδες, ἐδὲ καταθλίβει τὴν ἐξιν ἐπι-
κείμενον, ἐδὲ γε πάλιν τὸ θερμὸν ὑπὸ κηφότητος εἰς
τὴν ἄνω χώραν ἀποπτάμενον οἴχεται· μέμικται δὲ
πῶς πρὸς ἄλλα καὶ συντέτακται κατὰ τὴν ἐκείνη
Φύσιν.

XV. Οὕτως ἔν ³ εἶδος ἔχειν καὶ τὸν κόσμον,
εἴ γε δὴ ζῶόν ἐστι, πολλαχῆ γῆν ἔχοντα, πολλαχῆ δὲ
πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα, ἐκ ἐξ ἀνάγκης ἀποτεθλιμ-
μένον, ἀλλὰ λόγῳ διακεκοσμημένον. ἐδὲ γὰρ ὀφθαλ-

μος

¹ Xyl. legendum censet ὡς ἔτι τ. ὁ. H mo, ita ut alia
alia res dici possit, secundum naturam factus, w. legi u-
vult, ὡς εἴ τι.

² cf. Vol. XI. p. 20. not. 2. Bal. καὶ μὴν. Deinde Ald. &
Baf. χελωνῶν τε.

³ Vocabula ἔως ἔν absunt ab Ald. & Baf.

PLVT. T. XIII.

D

μὸς ἐνταῦθα τῆ σώματος εἶναι ὑπὸ καφύγης ἐκπε-
 θείας, ἡ δὲ ἡ καρδία τῷ βάρει ὀλιθῶσα πέπτωκεν εἰς τὴ
 σῆθος, ἀλλ' ὅτι βέλτιον ἦν, ἔτις ἐκάτερον τετάχθαι.
 μὴ τοίνυν μήτε τῶν τῆ κόσμου μερῶν νομίζωμεν μήτε
 γῆν ἐνταῦθα κείθαι συμπεσῆσαν διὰ βάρους, μήτε τὸν
 ἥλιον, ὡς ἔπειτα Μηγρίδωρος ὁ Χίος, εἰς τὴν ἀνω χῶ-
 ραν ἀσκήθαι δίκην ὑπὸ καφύγης ἐκτεθλίφθαι, μήτε τῆς
 ἄλλης ἀέρας ὡσπερ ἐν ζυγοσαθμῇ διαφορῶν ἴσχυαντας,
 ἐν οἷς εἴσι, γεγενῆσθαι τόποις· ἀλλὰ τῆ κατὰ λόγον
 κρατέντος, οἱ μὲν ὡσπερ ὄμματα Φασφόρα τῷ προσώ-
 πῳ τῆ παντός ἐνδεδευμένοι περιπολοῦσιν· ἥλιος δὲ, καρ-
 δίας ἔχων δύναμιν, ὡσπερ αἷμα καὶ πνεῦμα διαπέμ-
 πει καὶ διασπιδάνυσσιν ἐξ ἑαυτῆς θερμότητα¹ καὶ Φῶς·
 γῆ δὲ καὶ θάλασσα χρῆται κατὰ φύσιν ὁ κόσμος, ὅσα
 κοιλία καὶ κύσει ζῶον· σελήνη² δὲ ἥλιος μεταξὺ καὶ
 γῆς, ὡσπερ καρδίας καὶ κοιλίας ἥπαρ, ἡ τε μαλθακὸν
 ἄλλο σπλήγχχον, ἐγκειμένη, τὴν τ' ἀνωθεν ἔλεον ἐν-
 ταῦθα διαπέμπει, καὶ τὰς ἐνταῦθεν ἀνάθυμιάσεις πέ-
 ψει τινὶ καὶ καθάρσει λεπτόνεστα περὶ ἑαυτὴν ἀναδίδω-
 σιν· εἰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλα τὸ γεῶδες αὐτῆς καὶ τε-
 ρέμνιον ἔχει τινὲ πρόσφορον³ χρεῖαν, ἄδελον ἡμῖν.
 ἐν παντὶ δὲ κρατεῖται βέλτιον τὸ⁴ κατηναγκασμένον.
 τί γὰρ ἔτι λέβωμεν, ἐξ ὧν ἐκείνοι λέγασι, τὸ εἶδος;
 λέγασι δὲ, τῆ αἰθέρος τὸ μὲν αὐγοειδὲς καὶ λεπτόν
 ὑπὸ μανότητος ἐρανὸν γεγενῆσθαι· τὸ δὲ πυκνωθὲν καὶ
 συνειληθὲν, ἄσρα· τῶν δὲ τὸ νωθρότατον εἶναι τὴν
 σελή-

1 Bas. *Θερμότητας*; Ald. *Θερμότητος*.

2 Sic in R. correctum legitur, quod in Steph. & tribus Graeco-latinis vitiose datur *σελήνην*.

3 Restitui hanc vocem pro *πρὸς Φέρον*, quod est in Frft. & R.

4 Ald. & Bas. *τέτο* pro *τὸ*. Hinc Xyl. legit *τῆ κατηναγκασ-
 μένη*. W. legi mavult *κρατεῖ τὸ βέλτιον τῆ κατηναγκασμένη* —
universitas rerum ita se habet, ut ratio melioris necessitate
sibi subjectam habeat.

σελήνην καὶ θυλερώτατον. ἀλλ' ὅμως ὄραν πάρεσιν ἐκ ἀποκριμένην τῆ αἰθέρος τὴν σελήνην, ἀλλ' ἔτι πολλῶν¹ ἐν τῷ περὶ αὐτὴν ἐμφερομένην, πολλὴν δὲ ὑφ' ἑαυτὴν ἔχουσιν ἀνέμων² * δινεῖσθαι καὶ κοιήτας. ἔτως ἔ ταις ῥοπαῖς σεσημαται κατὰ βίρος καὶ κηφότηα τῶν σωμάτων ἕκαστον, ἀλλ' ἐτέρω λόγῳ κενόσμηται.

XVI. Λεχθέντων δὲ τῶν, καμῆ τῷ Λευκίῳ τὸν λόγον παραδιδόντος, ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις βαδίζοντος τῆ δόγματος, Ἀριστοτέλης μειδιῶσας· Μαρτύρομι, εἶπεν, ὅτι τὴν πᾶσαν ἀντιλογίαν πεποιήσαι πρὸς τὰς αὐτὴν μὲν ἡμίπυρον εἶναι τὴν σελήνην ὑπογεθεμένης, καινῆ δὲ πρὸς τὰς³ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω βέπειν ἐξ ἑαυτῶν φάσκοντας· εἰ δ' ἔστι τις ὁ λέγων, κύκλω τε κινεῖσθαι κατὰ φύσιν τὰ ἄστρα, καὶ πολλὴ παρηλακγμένης ἑοίας εἶναι τῶν τεττάρων⁴, ἐδ' ἀπὸ τύχης ἤλθεν ἐπὶ μνήμην ἡμῖν, ὡς' ἐμέ τε⁵ πραγμάτων ἀπηλλάχθαι καὶ * Λεύκιος * ὦ γὰρθε, εἶπεν, ἀλλὰ τὰ ἄλλα⁶ μὲν ἴσως ἄστρα, καὶ τὸν ὄλεν ἕρανον εἰς τινα φύσιν καθάρην καὶ εἰλικρινῆ, καὶ τῆς κατὰ πάθος ἀπηλακγμένην μεταβολῆς τιθεμένουσ ἡμῖν⁷, καὶ

D 2

κύκλον

1 Turn. V. πολλήν.

2 Ex Turn. & V. haec verba citantur: αἰθεροειδῆ ἕσαν σεσημαται τῷ καὶ αὐτοῖς δινεῖσθαι. W. notat, se in his nil videre nisi παραδιόρθωμα, & novas turbas, suspicans legendum ἀνέμων βίαν, ὑφ' ἧς ἄλλα τε εἰκός ἐστι δινεῖσθαι.

3 Vocabula πρὸς τὰς inferenda censuit W. & dedi e Turn. e quo notatur καινῆν δὲ πρὸς τὰς τῶν σ.

4 W. legi mavult εἶναι τῆς τῶν τεττ. & deinde ἐκ ἀπὸ τύχης, nexu orationis id requirente, & aliquid etiam amplius, de quo nunc non liquet

5 Turn. ἐμέ γε Deinde W. legendum susp. ἀπηλλάχθαι καὶ σέ, ὦ Λεύκιε. Καὶ ὁ Λεύκιος, ἐκ ᾧ γὰρθε. —

6 Ita ex B. & E. dediit W. pro vulg. ἀλλὰ τε ἄλλα. Turu. Anon. ἀλλὰ τ' ἄλλα, quod in R. exhibetur.

7 Cum W. dedi e Turu. & V. ἡμῖν. Vertit idem Kaltw. Vulgo ἡμῖν.

κύκλον ἄγασσι, δι' ἧ καὶ ἀτελευτήτη περιφορᾶς ¹, * ἕκ
 ἂν τις ἐν γὰρ τῶ νῦν διαμάχοιτο, καίτοι μυρίων ἔσσαν ἀπ-
 οριῶν. ὅταν δὲ καταβαίνων ὁ λόγος ² ἔτω θίγη τῆς σε-
 λήνης, ἕκ ἔτι φυλάττει τὴν ἀπάθειαν ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ
 κάλλος ἐκείνου τῆ σώματος. ἀλλ' ἵνα τὰς ἄλλας ἀνωμη-
 λίας καὶ διαφορὰς ἀφῶμεν, αὐτὸ τῆτο τὸ διαφαινόμενον
 πρόσωπον, πάθει τινὶ τῆς ἑσίας, ἢ ἀναμιξει πως ἑτέρας
 ἐπιγέγονε· πάχει δὲ τι καὶ τὸ μινυόμενον· ἀποβήκει
 γὰρ τὸ εἰλικρινές, βίβη τῆ χειρὸνος ἀναπιμπλάμεινον. αὐ-
 τῆς δὲ ναθείαν καὶ τάχως ἀμβλύτητα, καὶ τὸ θερμὸν
 ἀδρανές καὶ ἀμακρὸν, ὦ, κατὰ τὸν Ἴωνα,

— Μέλας ἔ πεπαίνεται βότρυς,

εἰς τί θησόμεθα, πλὴν ἀθένειαν αὐτῆς καὶ πάθος, εἰ
 πάθος ³ αἰδίω σώματι καὶ ὀλυμπίω μέτεσι; ὅπως γὰρ,
 ὦ φίλε Ἀριστέλες, γῆ μὲν ἔσα πάγκαλον τι χρῆμα
 καὶ σεμνὸν ἀναφαίνεται καὶ κεκοσμημένον· ὡς δ' ἄστρον,
 ἢ Φῶς, ἢ τι σῶμα θεῖον καὶ ἔρηνιον, ἐδέδια, μὴ ἔμορ-
 Φος ἢ καὶ ἀπρεπής, καὶ καταχύνεσθα τὴν καλλὴν ἐκωνυ-
 μίαν· εἴ γε τῶν ἐν ἔρηνῳ τοσάτων τὸ πλῆθος ὄντων
 μόνη Φωτὸς ἀλλοτρίη δεομένη περίεσι ⁴, κατὰ Πικρα-
 νίδην·

Αἰεὶ παπταίνεσθα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο.

ὁ μὲν ἐν ἑταῖρος ἐν τῇ διατριβῇ τῆτο δὴ τὸ Ἀναξαγό-
 ρειον ἀποδεικνύς, ὡς ἥλιος ἐντίθησι ⁵ τῇ σελήνῃ τὸ λαμ-
 πρὸν,

¹ W. monente excludit forte κινεῖσθαι. Turn. ἀτελευτήτος.

² Sic cum W. monente idem Kaltw. reposui ex Ald. Bif. Xyl. B. E. Vulgo ἥλιος, quod e Steph. transit in reil. R. ἥλιον. Pro ἔτω W. fufp. ἔτος.

³ Vocabula εἰ πάθος absunt ab Ald. & Baf. Hinc Xyl. deesse aliquid notat, & legendum suspicatur: καὶ ὁ Ἀριστοτέλης· πά-
 θος ἄρα αἰδ. Pro πάθος posteriori Turn. & V. πάθη.

⁴ Secutus sum W. ita ex E. & marg. B. dantem. Vulgo περίεσι.

⁵ Sic in R. correctum legitur, quod W. ex B. E. Turn. re-
 posuit pro vulg. ἀντίθησι. Xyl. & Anon. ἀνατίθησι.

πρόν, ηῦδοκίμησεν· ἐγὼ δὲ τρυῖτα μὲν ἐκ ἐρῶ, ἃ παρ' ὑμῶν ἢ μεθ' ὑμῶν ἔμαθον, ἐκῶν ¹ δὲ πρὸς τὰ λοιπὰ βυδιῆμαι. Φωτίζεσθαι τοίνυν τὴν σελήνην, ἔχ' ὡς ὕδρον ἢ κρύσταλλον, ἐλλείμψαι καὶ διαφάσσει τῆ ἡλίου, πιδάξον ἐσιν· ἔτ' αὖ κατὰ σύλλαμψίν τινα καὶ συναυγασμὸν, ὥσπερ αἱ δῶδες αὐξομένε τῆ Φωτός· ἔτω γὰρ ἐδὲν ἦττον ἐν νεμηθιαῖς ἢ διχομηθιαῖς ἔσαι πανσέληνος ἡμῖν, εἰ μὴ ἔγει μὴδ' ἀντιφρίττει τὸν ἥλιον, ἀλλὰ δεισιν ὑπὸ μανότητος, ἢ κατὰ σύγκρασιν εἰσλήμψει καὶ συναυγάζει περὶ αὐτὴν τὸ Φῶς. ἢ γὰρ ἐσιν ἐκκλίσεις ἐδ' ἀποστροφῆς αὐτῆς, ὥσπερ ὅταν ἦ διχότομος καὶ ἀμφικυρτος ἢ μηροειδής, αἰτιῶσθαι περὶ τὴν σύνοδον· ἀλλὰ κατὰ ἐξέστην (Φησὶ Δημόκριτος) ἰσαμένη τῆ Φωτίζοντος ὑπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἥλιον· ὡς αὐτὴν τε φαίνεσθαι καὶ διαφαίνειν ἐκεῖνον εἶδος ἦν. ἢ δὲ πολλὰ δεῖ τῆτο ποιεῖν· αὐτὴ τε γὰρ ἀδελός ἐστι τῆνικαῦτα, καὶ κείνον ἀπέκρυψε καὶ ἠφάνισε πολλάκις,

— Ἀπεσκέμασ ² δὲ οἱ αὐγὰς,

ὥσπερ Φησὶν Ἐμπεδοκλῆς,

Ἔς' αἶαν ³ καθύπερθεν, ἀπεσκέμασ δὲ γαίης,

Τόσσον, ὅσον τ' εὔρος γλαυκώπιδος ἔπλετο μήνης ⁴, καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος, ἔνι εἰς ἄστρον ἕτερον ⁵ τῆ Φωτός ἐμπεσόντος. ὃ δὲ λέγει Ποσειδάσιος, ὡς ὑπὸ βιάθης τῆς σελήνης ἐπαιῖται δι' αὐτῆς τὸ τῆ ἡλίου Φῶς πρὸς ἡμᾶς, ἐλέγχεται καταφανῶς. ὃ γὰρ

D 3

ἄηρ,

¹ Ald. Bas. ἔχων. Hinc Xyl. legendum notat ἐκῶν.

² Xyl. re ipsa & metri legibus flagitantibus, legi voluit ἀπεσκέμασ. W. notat, se haud scire, an haec sit ipsius Ptolemaei interpretatio, & quasi anticipatio Empedoclei loci.

³ Pro ἔς' αἶαν Xyl. legit ἐς γαίης.

⁴ Vulgo ἔπλετο γλαυκώπιδος μήνης. Transposui cum W. ex E. & Xyl. Pro γλαυκ. μὴν. Turn. exhibet γλαυκώπιδι μὴνη.

⁵ Xyl. monente legendum tantum ἕτερον, & nil deest praeterea. Ex Turn. & V. affertur ἕτεροειδὲς vel ἕτερον. W. legendum censet ἕτερον τοιαῦτον, τῆ Φ. ἔ.

ἔηρ, ἄπλετος ὢν, καὶ βάθος ἔχων πολλαπλάσιον τῆς
σελήνης, ὅλος ¹ ἐξηλιῖται καὶ καταλάμπεται ταῖς αὐ-
γαῖς. ἀπολείπεται τοίνυν τὸ τῷ Ἐμπεδοκλέει, ἀνα-
κλάσει τινὶ τῷ ἡλίῳ πρὸς τὴν σελήνην γίνεσθαι τὸν ἐν-
ταῦθα Φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς. ὅθεν ἐδὲ θερμὸν ἐδὲ
λαμπρὸν ἐφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ ἦν εἰκός, ἐξέ-
ψεως καὶ μίξεως * Φώτων γεγενημένης ². ἀλλ' οἷον
αἶ τε Φωναὶ κατὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀμαυροτέρων ἀναφαί-
νεσι τὴν ἡχὴν τῷ Φθέγγματος, αἶ τε πληγαὶ τῶν ἐφαλ-
λομένων βελῶν μαλακώτεραι προσπίπτουσιν,

Ὡς αὐγὴ ³ τύψασα σεληναίης κύκλον ζυρὸν,
ἀθευῆ καὶ ἀμυδρὸν ἀνάβροϊαν ἔχει πρὸς ἡμᾶς, διὰ τῆς
κλάσει ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως.

XVII. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Σύλλας. Ἀμέλει τυῦτα
(εἶπεν) ἔχει τινας πιθανότητας· ὁ δ' ἰχυροτάτον ἐστὶ
τῶν αντιπικτόντων, πότερον ἔτυχε τινὸς παραμυθίας ⁴,
ἢ παρήλθεν ἡμῶν τὸν ἐταῖρον; Γί τῆτο λέγεις, ἐφῆ.
ὁ Δεύκιος, ἢ τὸ πρὸς τὴν διχότομον ἀπαρέμενον; Πά-
νου μὲν ἔν, ὁ Σύλλας εἶπεν· ἔχει γὰρ τινα λόγον τῆ
πάσης ἐν ἴσασιν γωνίαις γινομένης ἀνακλάσεως, ὅταν ἡ
σελήνη διχοτομηθῆ ⁵ μεσσηρανῆ, μὴ φέρεσθαι τὸ Φῶς
ἐπὶ γῆς ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ὀλιθθαίνεω ἐπέκεινα τῆς γῆς·
ὁ γὰρ ἥλιος, ἐπὶ τῷ ὀρίζοντος ὢν, ἄπτεται τῇ ἀκτίνι
τῆς σελήνης· διὸ καὶ κλαθεῖσα πρὸς ἴσα, ἐπὶ θάτερου
ἐπιπσεῖται πέρασ, καὶ ἐκ ἀφῆσει δεῦρο τὴν αὐγὴν· ἢ
δικ-

¹ Secutus sum W. ita ex F. & Leonie. dantem. Vulgo ὅλος.

² Ald. Bas. γεγενημένοις. Xyl. correxit, monens, mendum
id fecisse, ut hic locus immerito asterisco notaretur. W. forte
excidisse conjicit τινος. Eodem teste nulla lacuna est notata in
B. Xyl. parvula, duarum fere literarum, in E.

³ Ald. Bas. αὐτή. Xyl. correxit.

⁴ Ald. Bas. παραμυθίας. Xyl. correxit.

⁵ W. legendum fasp. διχότομος ἔσα. Vulgo deinde μεσσηρα-
νία. Xyl. corrigi voluit μεσσηρανῆ. Dedi cum W. μεσσηρανῆ
e Turin. V. B. E. Anon.

διατροφή μεγάλη καὶ παράλλαξις ἔσται τῆς γωνίας, ὅπερ
 κούρατόν ἐστιν. ἀλλὰ νῆ Δία, εἶπαν ὁ Λεύκιος, καὶ
 τῷτο ἐρήθη· καὶ πρὸς γε Μενέλαον ἀποβλέψας ἐν
 τῷ διαλέγεσθαι τὸν μαθηματικόν· Αἰχύνομαι μὲν, ἔφη,
 εἰ παρόντος, ὦ Φίλε Μενέλαε, θέσιν ἀναιρεῖν μαθη-
 ματικὴν, ὥσπερ θεμέλιον τοῖς κατοπτρικοῖς ¹ ὑποκει-
 μένην πράγμασιν· ἀνάγκη δὲ, εἶπεν ², ὅτι τὸ πρὸς τὰς
 ἴσας τείνεσθαι γωνίας ἀνάκλασιν πῦσαν, ἔτε φαινόμε-
 νου αὐτόθεν, ἔτε ὁμολογόμενόν ἐστιν· ἀλλὰ διαβάλλε-
 ται μὲν ἐπὶ τῶν κυρτῶν κατόπτρων, ὅταν ἐμφάσεις
 ποιῆ μείζονας ἑαυτῶν πρὸς ἐν τὸ τῆς ὄψεως σημείου·
 διαβάλλεται δὲ τοῖς διπτύχοις κατόπτροις, ἂν ἐπικλιθέν-
 των ³ πρὸς ἄλληλα, καὶ γωνίας ἐντὸς γενομένης, ἐ-
 κέτερον τῶν ἐπιπέδων διττὴν ⁴ ἐμφάσιν ἀποδίωσι, καὶ
 ποιῆ τέτταρας εἰκόνας ἀφ' ἐνὸς προσώπου, δύο μὲν ἀν-
 τιστρόφως τοῖς ἔξωθεν ἀριστεροῖς μέρεσι, δύο δὲ δεξιοφα-
 νεῖς ἀμαυρὰς ἐν βάθει τῶν κατόπτρων ⁵. ἂν ⁶ τῆς
 γενέσεως τὴν αἰτίαν Πλάτων ἀποδίωσιν· εἴρηκε γὰρ,
 ὅτι, τῶ κατόπτρα ἐνθεν καὶ εἶδεν ὕψος λαβύντος, ὑπ-
 ἀλλάττεσιν αἱ ὄψεις τὴν ἀνάκλασιν ἀπὸ τῶν ἐτέρων
 ἐπὶ θάτερα μεταπίπτουσιν. εἶπερ ἂν τῶν ὄψεων αἱ

D. 4 μὲν

1 Ald, τῆς κατοπτρικῆς.

2 W. legendum censet ἀνάγκη δὲ εἰπεῖν; & pro seq. τείνεσθαι
 manvult γίνεσθαι.

3 Dedi sic cum W, ex Turn. & Anon. Vulgo ὡς ἐπικρι-
 θήτων.

4 Dedi sic e Turn. & V. probante W. Vulgo διττῆς.

5 Turbata haec esse monet W. & sic restituenda: δύο μὲν ἀ-
 ριστεράς, δύο δὲ δεξιοφανεῖς. τὰς μὲν ἀντιστρόφως τοῖς ἔξωθεν μέ-
 ρεσι, τὰς δὲ ἀμαυρὰς ἐν βάθει τῶν κατόπτρων. Ab Ald, & Bas.
 absunt duae voces δύο δὲ.

6 Inter κατόπτρων & ἂν vulgo legitur inficeta repetitio super-
 florum verborum ὅταν ἐμφάσεις ποιῆ μείζονας ἑαυτῶν πρὸς ἐν τὸ
 τῆς ὄψεως σημείου· διαβάλλεται δὲ *. Et vitium & remedium
 notarunt Turn. & Schott,

μὲν ¹ εὐθύς πρὸς ἡμᾶς * ἀνατρέχουσιν, αἱ δ' ἐπὶ θά-
 τερα μέρη τῶν κατόπτρων ὀλισθαίνουσαι, πάλιν ἐπιστρεφού-
 ναι ἀναφέρονται πρὸς ἡμᾶς, ἢ δυνατόν ἐσιν, ἐν ἴσασιν γωνί-
 αῖσι γίνεσθαι πάσας ἀνακλάσεις, ὅσας ² ὁμοίως χωρῶν-
 τεσ ἔξιπῶσιν αὐτοῖς τοῖς ἀπὸ τῆς σελήνης ἐπὶ γῆν φε-
 ρομένοις βρέμασι τὴν ἰσότητά τῶν γωνιῶν ἀναιρεῖν, πολ-
 λῶ τῆτο ἐκεῖνε πιθανώτερον εἶναι νομίζοντες. ἢ μὴν
 ἀλλ' εἰ δεῖ τῆτο χαρίζεσθαι τῇ πολλῇ δὴ Φίλῃ γεωμε-
 τρία καὶ δέναι, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῶν ἠκριβωμένων ταῖς
 λειότησι συμπίπτειν ἐσόπτρων εἰκός ἐσιν· ἢ δὲ σελήνη
 πολλὰς ἀνωμαλίας ἔχει καὶ τραχύτητας, ὥτε τὰς ἀ-
 γὰς ἀπὸ σώματος μεγάλας προσφερομένας ὕψεσιν ἔξι-
 λόγοις, ἀντιλάμψουσιν καὶ διαδόσεις ἀπ' ἀλλήλων λαμ-
 βάνουσιν, ἀνακλᾶσθαι τε παντοδαπῶς καὶ περιπλέκεσθαι,
 καὶ συνάπτειν αὐτὴν ἑαυτῇ τὴν ἀνταύγειαν, οἷον ἀπὸ
 πολλῶν φερομένην πρὸς ἡμᾶς κατόπτρων. ἔπειτα καὶ
 πρὸς αὐτῇ τῇ σελήνῃ τὰς ἀνακλάσεις ἐν ἴσασιν γωνίαις
 ποιῶμεν, ἐκ ἀδύνατον, φερομένας ἐν διαστήματι τασάτω
 τὰς αὐγάς, κλάσεις ἔχειν καὶ περιολιθῆσεις, ὡς συγ-
 κείσθαι ³ καὶ λάμπειν τὸ φῶς. ἐνιοὶ δὲ καὶ δεικνύουσι
 γράφοντες, ὅτι πολλὰ τῶν φώτων ἐπὶ γῆν ἀφίησι κα-
 τὰ γραμμῆς ⁴ ὑπὸ τὴν κεκλιμένην ὑποταθείσης· σκευ-
 ρεῖσθαι

¹ absunt duae voculae αἱ μὲν ab Ald. & Bas. Deinde W. aut nihil excidisse notat, aut ἀπὸ τῶν κατόπτρων.

² W. notante dubium non est, quin adsit vitium: sed quale fit, non liquet. Exempl. Turn. Leonic. Schott. Anon. ἀνακλάσεις ὡς ὁμοίως χωρ. : quod a correctoris manu esse videtur. Ad veram scripturam propius accedit haec W. conjectura: ἀνακλάσεις ὅσας ὁμοίως χωρῶνται. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἀξιῶσιν —.

³ Praestat, W. iudice, συγχέεσθαι.

⁴ Sic corrigere necesse duxi ob seq. ὑποταθείσης. Vulgo κατὰ γραμμῆν. E. Turn. quidem notatur ὑποταθείσῃ W. susp. κατὰ γραμμῆς ὑπὸ τὴν κεκλιμένην ὑποταθείσης, & quaerit, num ἐπὶ γῆν mutandum in αὐγῆν? Deinde pro λίγασσι Turn. λίγασσιν.

ρεῖθαι δὲ ἅμα λέγουσι δίκγραμμα, καὶ ταῦτα πρὸς πολλὰς, ἢ ἐν ἑνῇ.

XVIII. Τὸ δ' ὅλον, ἔφη, θαυμάζω, πῶς τὴν διχότομον ἐφ' ἡμᾶς κινῶσιν, ἐπιπίπτουσι ¹ μετὰ τῆς ἀμφικύρτης καὶ τῆς μηννοειδῆς. εἰ γὰρ αἰθέριον ὄγκον ἢ πύρινον ὄντα τὸν τῆς σελήνης ἐφώτιζεν ὁ ἥλιος, ἢκ ἂν ἀπέλιπεν αὐτῇ ² σκιερὸν αἶμα καὶ ἀλαυπὲς ἡμισφαίριον πρὸς αἴθρησιν, ἀλλ' εἰ καὶ κατὰ μικρὸν ἐφαυε περιῶν ³, ὅλην ἀνὰ κίμπλασθαι, καὶ δι' ὅλης τρέπεσθαι ⁴ τῷ φωτὶ πανταχόσε χωρῶντι δι' εὐπετείας, ἦν προσῆκον. ὅπε γὰρ εἶνος, ὕδατος θίγων κατὰ πῆρας, καὶ σαγῶν αἵματος εἰς ὕδρον ἐμπουσόντος, ἀπέχραται πᾶν αἶμα ⁵ * Φοινιχθῆν αὐτὸν δὲ τὸν αἶρα λέγουσιν, ἢ ἀποθροαίσι τισίν, ἢ ἄκτισι μειγμέναις, ἀλλὰ τροπῇ καὶ μεταβολῇ κατὰ ὑξίν ἢ ψαύσιν ἐξηλιῶσθαι ⁶ πῶς ἄτρον ἄσρη καὶ φῶς φωτὸς ἀψάμενον οἴονται μὴ κεράννυθαι, μηδὲ σύγχυσιν ποιῆν δι' ὅλα καὶ μεταβολὴν, ἔτι δ' ἐκείνα φωτίζειν μόνον, ὧν ἄπτεται κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν; ὅν γὰρ ὁ ὄλιος περιῶν κύκλον ἄγει καὶ περιστρέφει πρὸς τὴν σελήνην, οὖν μὲν ἐπιπίπτουσα τῷ διορίζοντι τὸ ὄρατὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀόρατον, οὖν δ' ἀνισκόμενον πρὸς ὀρθὰς, ὡσε

D 5 τέμνειν

1 W. *supr.* ἐπιπίπτουσαν, & vertit: cum haec eadem ratione pereat cum gibbosa & cum fulcata.

2 W. legi mavult αὐτῆς.

3 Ald. Bas. Xyl. B. E. *περὶ ὧν.* Steph. ex Leonie. *sumsit περιῶν*, quod vulgo legitur. Dando *περιῶν* secutus sum W. qui tamen id reponi mavult ante *ἀπέλιπεν*.

4 Dedit sic e Turn. Anon. Amiot. cum W. Vulgo *τρέφεται*.

5 Ex Turn. & V. citatur *αἵματι* (haud dubie pro *αἵματι*) vel *αἵμα*. W. iudice lacuna videtur ex earum esse genere, quae debeantur suspicioni librorum aliquid excidisse putantium, & nil requirendum, si legas *πᾶν αἶμα Φοινιχθῆν*.

6 Secutus sum W. ita ex E. *sumentem*, quocum B. consentit excepto *ἐξηλιῶσθαι*. Vulgo *καταίνυζιν ἀπὸ τῆς φωτὸς ἐξηλιῶσθαι*. Etiam e Turn. & V. notatur *κατὰ ὑξίν*.

τέμνειν ἐκεῖνα ὑπ' ἐκείνης τε τέμνεσθαι ¹ ἄλλαις κλίσεσιν
καὶ ὀρίσσει τῆ λαμπρῆ πρὸς τὸ σκιερὸν, ἀμφικέρτεσ καὶ
μηροειδεῖς ἀποδιδύνα μορφᾶς ἐν αὐτῇ, παντὸς μᾶλλον
ἐπιδείκνυσιν ² ἔ συγκρασίαν, ἀλλ' ἐπαφῆν, ἑδὲ σύλλαμ-
ψιν, ἀλλὰ περιλαμψιν αὐτῆς ὄντα τὸν φωτισμόν. ἐπεὶ
δ' ἐκ αὐτῆ φωτίζεται μόνον, ἀλλὰ καὶ δεῦρο τῆς αὐγῆς
καπέμπει τὰ εἴωλον, ἔτι καὶ μᾶλλον ἰχυρίσασθαι τῷ
λόγῳ περὶ τῆς ἀσίας δίδωσιν. αἱ γὰρ ἀναηλάσεις γίνονται
πρὸς ἑδὲν ἄραιοι, ἑδὲ λεπταμερές· ἑδὲ ἔστι Φῶς ἀπὸ
φωτός, ἢ πῦρ ἀπὸ πυρός ἀφαλλόμενον, νοῆσαι ³ ῥάδιον·
ἀλλὰ ἐπὶ τὸ κοιῆσον ἀντιτυπίαν τινὰ καὶ κλάσιν ἐμβρι-
θὲς εἶναι καὶ πυκνὸν, ἵνα πρὸς αὐτὸ πληγῇ καὶ ἀπ' αὐ-
τῆ φορὰ γένηται. τὸν γὰρ αὐτὸν ἥλιον ὁ μὲν ἀπὸ δίη-
σιν ⁴, ἔ παρέχων ἀναηλόσας, ἑδὲ ἀντεριδίων, ἀπὸ δὲ
ξύλων καὶ λίθων καὶ ἰματίων εἰς Φῶς τιθεμένων πολλὰς
ἀντιλάμψεις καὶ περιλάμψεις ἀποδίδωσιν. ἔτω δὲ καὶ
τὴν γῆν ὀράμεν ἐπ' αὐτῆ φωτιζομένην· ἔ γὰρ εἰς βα-
θὺς, ὡσπερ ἕδαρ, ἑδὲ δι' ὄλης, ὡσπερ ἀπὸ δίησι τὴν
αὐγῆν· ἀλλ' οἷος τὴν σελήνην περιεείχει κύκλος αὐτῆ· ⁵
καὶ ὅσον ὑποτέμνεται μέρος ἐκείνης ⁶, τοῖστος ἕτερος
περίεσι ⁷ τὴν γῆν, καὶ τοσῶτο φωτίζων ἀεὶ, καὶ ἀπο-
λείπων

¹ Ald. Bas. ὅτε τέμνειν ἐκεῖνας ὑπ' ἐκείνας τὰ τέμνεσθαι ἄλλαις. E. Turn. V. Bong. notatur ἐκεῖνας τε ὑπ' ἐκείνας. B. & E. omittunt τὸ, quod delevi cum W. legendum monente τέμνεσθαι, τότε δ' ἄλλαις.

² Vulgo ἐπιδεικνύσασιν. Corrigendum putavi; praecunte vera. Xyl. & probante W.

³ Vulgo ἢ νοῆσαι. W. ἢ delendum monuit.

⁴ Sic jam in R. correctum legitur, quod W. hic loci & infra sumfit ex B. E. Turn. V. Anon. pro vulg. δίησιν.

⁵ Ald. Bas. αὐτῶν; Turn. & V. αὐτῆν.

⁶ Sic cum W. dedi ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. ἐκεῖνος.

⁷ Sic in R. correctum legitur, quod W. ex B. & E. sumit pro vulg. περίησι.

λείπων ἕτερον ἀφώτισον· ἡμισφαιρὶς γὰρ ὀλίγω δοκεῖ
 μείζον εἶναι ¹ τὸ περιλαυπόμενον ἐκκτέρας· δότε δὴ
 μοι γεωμετρικῶς εἰπεῖν πρὸς ἀναλογίαν, ὡς, εἰ, τριῶν
 ὄντων, οἷς τὸ ἀφ' ἡλίας Φῶς πλησιάζει, γῆς, σεληνης,
 ἕτερος, ἐρῶμεν, ἐχ ὡς ὁ κῆρ μάλλον, ἢ ² ὡς ἡ γῆ,
 Φατισζομένην τὴν σελήνην, ἀνάγκη Φύσιν ἔχειν ὁμοίαν,
 ἔ τὰ αὐτὰ πάχειν ὑπὸ τῆ αὐτῆ πέφυκε.

XIX. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐπήρυσαν τὸν Λύκιον·
 Εὐ γε, ἔφη, ὅτι καλῶ λόγῳ καλὴν ἀναλογίαν προσ-
 ἔθηκας· ἔ γὰρ ἀποσερητέον σε τῶν ἰδίων. κῆρ κείνας ἐπι-
 μειδιάσας· Οὐκᾶν, ἔφη, καὶ δεύτερον ἐπιλογίαν προσ-
 χρητέον, ὅπως μὴ τῷ ³ τὰ αὐτὰ πάχειν ὑπὸ τῆ αὐτῆ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ταῦτά ποιεῖν ταυτὸν, ἀποδείξω-
 μεν τῇ γῇ τὴν σεληνην προσοικουμένην. ὅτι μὲν γὰρ
 ἕδεν ἕτως τῶν περὶ τὸν ἥλιον γενομένων ὁμοίων εἶναι,
 ὡς ἐκλειψίς ἡλίας δύσει, δότε μοι, ταύτης ἐναγχεος τῆς
 συνόδου μνηθέυτες, ἢ ⁴ πολλὰ μὲν ἄστρα παλλαχίθεν
 τῆ ἑρανῆ διέφηνεν εὐθύς ἐκ μεσημβρίας ἀρξαιμένη,
 κῆρσι δὲ, οἷον τὸ λυκαυγᾶς, τῷ ἕκρῳ παρέχεν· εἰ
 δὲ μὴ, Θέων ἡμῖν ἕτος τὸν Μίμνερον ⁵ ἐπάξει καὶ
 τὸν Κυδῖαν ⁶ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τέτοις τὸν
 Στη-

1 Adidit. ἔκει. quod vulgo abest, W. ex B. & E.

2 W. notat, dubiam esse hanc lectionem, & suspicatur le-
 gendum: ἀῆρ, μάλλον δὲ —. Idem vertendo expressit Kaltw.

3 Vulgo hoc ioco abest τῷ. Restitui id e Bas. Legi mavult
 W. τῷ ταῦτά.

4 Secutus sum W. ita ex E. dantem pro vulg. ἦ. Bas. Xyl.
 ἦ — ἀρξαιμένη.

5 Ald. Εργομίμανμον; Turn Ἐργομίμνερον; Bas. Μίμνε-
 ρον ansque articulo, quem Steph. addidit.

6 Quis hic Cydians sit, qui inter nobiles poetas citatur, se
 nescire Xyl. fatetur. Kaltw. s. sp. nomen hoc esse corruptum
 ex Κερμιδάει, qui jamborum poeta fuit & Arcadam legislator,
 cujus meminit Aelian. Var. H. XIII, c. 20. Cf. Nota Perizonii
 ad h. l. alibi quoque ejusdem nominis corruptionem emen-
 dantis, Citatur hic Plut. locus a Schneidero fragm. Pindar. p. 43.

Στηπλίχορου καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψουσιν ὅλο-
 Α ρομένως τὸν Φανερώτατον ¹ κλεπτόμενον, καὶ μέσω
 ἄματι ² νύκτα γενομένην, καὶ τὴν ἀκτίνα τῆ ἡλίου σιό-
 τας ἀτραπὸν ³ * Φάσκοντας· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν "Ο-
 μηρον, νυκτὶ καὶ ζόφῳ τὰ πρόσωπα ⁴ κατέχεσθαι τῶν
 ἀνθρώπων ⁵ λέγοντα, καὶ τὸν ἥλιον ἐξαπολωλέναι τῆ
 κραυῆ ⁶ περὶ τὴν σελήνην, καὶ * τῆτο γίνεσθαι πέ-
 Φυκε ⁷ τῆ μὲν Φθίνοντος μηνός, τῆ δὲ ἰσαμένε. τὰ
 λοιπὰ δ' οἶμαι ταῖς μαθηματικαῖς ἀκριβεῖαις εἰς τὴν ⁸
 * ἐξηχθῆαι καὶ βέβαιον· ὡς ἦ γε νύξ ἐστὶ σκιᾶ γῆς,
 ἢ δ' ἐκλείψις τῆ ἡλίου, σκιᾶ σελήνης, ὅταν ἢ ὄψις ἐν-
 αὐτῇ ⁹ γένηται. δυόμενος γὰρ, ὑπὸ τῆς γῆς ἀντι-
 φράττεται ¹⁰ πρὸς τὴν ὄψιν· ἐκλιπὼν δὲ, ὑπὸ τῆς
 σελήνης· ἀμφότεραι δὲ εἰσιν ἐπισκοπήσεις· ἀλλ' ἢ μὲν
 δυτικῇ, τῆς γῆς· ἢ δ' ἐκλειπτικῇ, τῆς σελήνης, τῇ
 σκιᾷ καταλαμβάνουσιν ¹¹ τὴν ὄψιν. ἔκ δὲ τούτων εὐ-
 θεῖα.

1 W. addendum *insp.* θεῖον.

2 *Ald.* ἄμα τὴν νύκτα γινόμενον. *Baf.* ἄμα νύκτα γινόμενον.
Vulgo ἄμα τὴν νύκτα γενομένην. *Ex* *Leonic. & Schott.* *re-*
po- *suit* W. ἄματι, quod in ἄματι corrigendum censui ab ἄμαρ,
horice pro ἡμαρ. Interpretamentum ejus est, quod pro μέσω
notatur e *Turn V. & Bong.* μέση ἡμέρα.

3 *Post* ἀτραπὸν *deesse* monet *Xyl.* ὑποδύναι, aut simile ver-
bum. W. *judic* e forte nil excidit: ad sententiae quidem absolu-
tionem nil requirendum.

4 Ita ex ipso *Homero* (*Odys.* XX, 352.) *reponendum* mo-
nuit *Xyl.* pro vulg. τὰ πρόσωτα, dedique cum W.

5 *Turn.* V. τὸν ἀνθρώπον.

6 *Odys.* XX, 357. & deinde. XIV, 162; XIX, 307.

7 *Inter* καὶ & τῆτο frustra esse asteriscum, *Xyl.* *notat.* W.
susp. καὶ περὶ τὴν Σελήνης σύνοδον τῆτο γίνεσθαι πεφυκέαι. *Pro-*
stremam vocem habent *Turn.* V. *Bong.* *Anon.*

8 W. *susp.* εἰς τὸν ἀσφαλῆ λόγον ἐξηχθῆαι.

9 *Secutus* sum W. ita ex E. dantem pro vulg. ἐν αὐτῇ.

10 Sic restitui pro ἀντιφράττεσθαι, quod est in *Erst.* & *R.*

11 *Secutus* sum W. ita ex E. fumentem pro vulg. κατάλαμα-
 βανύση.

θεώρητον τὸ γινόμενον. εἰ γὰρ ὅμοιον τὸ πάθος, ὅμοια τὰ ποιῶντα· τῷ γὰρ αὐτῷ τὰ αὐτὰ συμβαίνειν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀναγκαῖόν ἐστιν. εἰ δ' ἔχῃ τὸ περὶ τὰς ἐκλείψεις σκότος βυθίων ἐστιν, ἐδὲ ὁμοίως τῇ νυκτὶ πιέζει τὸν αέρα, μὴ θαυμάζωμεν· ἔστω μὲν γὰρ ἡ αὐτὴ τῆ τὴν νυκτὰ ποιῶντος καὶ τῆ τὴν ἐκλείψιν σώματος, μέγεθος δ' ἐκ ἴσον. ἀλλ' Αἰγυπτίως μὲν ἐβδόμηκοσῶδου οἶμαι Φάσαι μύριον εἶναι ¹ τὴν σελήνην, Ἀναξυγόρου δὲ, ὄση Παλοπόννησος· Ἀρισταρχος δὲ τὴν δίκμετρον τῆς σελήνης λόγον ἔχουσαν ἀποδείκνυστιν, ὡς ἐλάττων μὲν, ἢ ἐξήκοντα πρὸς δεκαευνέα, μείζων δὲ πῶς ἑκατὸν οὕτω πρὸς τεσσαράκοντα τρία ἐστίν. ὕδεν ἢ μὲν γῆ πρυτάρκασι τῆς ὄψεως τὸν ἥλιον ἀφαιρεῖται διὰ μέγεθος· Μεγάλη γὰρ ἢ ἐπιπρόσθησις, καὶ χρόνον ἔχουσα τὸν τῆς νυκτός· ἢ δὲ σελήνη καὶ ὅλον ποτὲ κρύψει τὸν ἥλιον, ἐκ ἔχει χρόνον ἐδὲ πλάτος ἢ ἐκλείψις, ἀλλὰ περιφαινεται τις αὐγὴ περὶ τὴν ἴτυν, ἐκ ἑῶτα βαθεῖαν γενέσθαι τὴν σκιάν καὶ ἀκρατον. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ παλαιὸς αἰτίαν τῆ πλεονάκτις τὴν σελήνην ἐκλείπασθαι ἢ τὸν ἥλιον κενδοῦσθαι, πρὸς ἄλλαις τισὶ καὶ ταύτην ἀποδίδωσιν· ἥλιον γὰρ ἐκλείπειν σελήνης ἀντιφράξει. σελήνην δὲ ², * ὁ δὲ Ποσειδώνος ὀριστάμενος ἔτως τότε τὸ πάθος ³, ἐκλείψις ἐστίν

¹ Post εἶναι Turn. & V. inferunt γῆς. W. ex iisdem & Anon. notat τῆς γῆς, addens, cogitatione id posse suppleri.

² Xyl. vertendo inferunt γῆς. Idem expressit Amiot. & addidit, ac si scriptum fuisset, ἢν πολὺ μείζονα ἔσαν πλεονάκτις ἀποκρύπτειν τὴν σελήνην. W. id ex conjectura profectum esse putat, & probabiliter ad sententiam. Simul suspicatur, his continuata fuisse ut partem Aristotelicae sententiae, ἐκείνοις γὰρ μόναι — πρὸς τὸν ἥλιον.

³ Vulgo ἔτως· τὸ δὲ τὸ πάθος ἐκλείψις W. distinctione locum expeditiorem reddidit. Monet autem simul, forte altius latere vitium, cujus medicina a fonte Posidonii sit petenda, ex quo sua hauserit Cleomedes L. II. p. 481. ut legendum videntur, ὀριστάμενος, ἔτι τότε τὸ πάθος τῆς ὄψεως ἐστίν ἔχῃ ἡλίω, καὶ συνόδω

ἔσιν ἥλιος σύνοδος σκιάς σελήνης, ἧς τὴν ἐκλείψιν, * ἐκείνοις γὰρ μόνοις ἐκλείψις ἔστιν, ἂν ἂν ἡ σκιά τῆς σελήνης καταλαβῆσα τὴν ἔψιν ἀντιφράξῃ πρὸς τὸν ἥλιον· ἰμολογῶν δὲ, σκιάν τῆς σελήνης φέρεσθαι πρὸς ἡμᾶς, δι οἶδα, ὃ τι λέγειν ἐαυτῷ καταλέλοιπεν· ἄσπερ δὲ σκιά ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀφωτισοῦ σκιά λέγεται· τὸ δὲ φῶς ἐ ποιεῖ σκιάν, ἀλλ' ἀνααιρεῖν πέφυκεν.

XX. Ἀλλὰ τί δὴ (ἔφη) μετὰ τῆτο τῶν τεκμηρίων ἐλέχθη; Κεῖν. Τὴν αὐτὴν (ἔφην) ἐλάμβανεν ἡ σελήνη ἐκλείψιν¹. Ὁρθῶς (εἶπεν) ὑπέμνησας· ἀλλὰ δὴ πότερον ὡς πεπεισμένων² ὁμῶν καὶ τιθέντων, ἐκλείπειν τὴν σελήνην ὑπὸ τῆ σκιάσματος ἀλισκομένην, ἢ τρεπόμεθα³ πρὸς τὸν λόγον, ἢ βύλεθε, μελέτην ποιήσωμαι καὶ⁴ ἀπόδειξιν ὁμῶν τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκασον ἀπαριθμήσας⁵; Νὴ Διᾶ (εἶπεν ὁ Θεῶν) τάτοις ἐμμελέτησον· ἐγὼ δὲ πειθῆς τινοσ δέομαι, ταύτη μόνον ἀκηκοῶς, ὡς, ἐπὶ μίᾳ εὐθεΐαν⁶ τῶν τριῶν σαμῶντων γινόμεῖαν, γῆσ καὶ ἥλιος καὶ σελήνης, αἱ ἐκλείψεις συντυγχάνουσιν· ἡ γὰρ γῆ τῆσ σελήνης, ἢ καλιν ἡ σελήνη τῆσ γῆσ ἀφαιρεῖται τὸν ἥλιον· ἐκλείπει γὰρ ἔτος μὲν σελήνης, σελήνη δὲ γῆσ ἐν μέσῳ τῶν τριῶν ἰσαμένησ· ἂν γίνεταί τὸ μὲν ἐν συνόδῳ, τὸ δ' ἐν διχομημίᾳ⁷. καὶ ὁσος σκιά σελήνης, ἣν δὴ ἐκλείψιν Ἡλιος καλεῖται· ἰμολογῶν γο —.

1 Sanum, nec ne, sit, non statuit W. ferri posse addens ea, quam reddiderit, sententia: Et ego, Eandem, inquam, Luna defectus causam accipit.

2 Ita cum W. dedit e Turn. V. accidentibus E. & Anon. pro vulg. πεποισμένων.

3 Ald. Bal. Xyl. B E. τρέπονται. Steph. ex Leonie. Schott. Anon. dedit τρέπωμαι. W. mavult τρέπωμαι, aut τρεπόμεθα, quod ex Turn. recepi.

4 Sic W. ex E. dedit. Vulgo μελέτην ποιήσωμαι ἀπόδειξιν.

5 Turn ἀπαριθμήσαι.

6 Vulgo ἐπὶ μίᾳ ἐν εὐθεΐαν. Delevi μὲν, W. jubente.

7 Ita W. dedit ex B. & E., & legendum jam viderat Corfin. Fast. Att. I, p. 62. Vulgo διχομημίαι.

ὁ Λεύκιος ἔφη· Σχεδὸν μέντοι τῶν λεγομένων κυρίω-
 τата ταῦτ' ἔσι· πρόλαβε δὲ πρῶτον, εἰ βάλει, τὸν
 ἀπὸ τοῦ χήματος τῆς σιῆς λόγον· ἔσι γὰρ κῆνος ¹,
 ἔτε καὶ μεγάλη πυρὸς ἢ φωτὸς σφαιροειδῆς ἐλάττωσα,
 σφαιροειδῆ δὲ, περιβάλλοντος ὄψεως· ὅθεν ἐν ταῖς ἐκ-
 λείψει τῆς σελήνης αἱ περιγραφαὶ τῶν μελανομένων
 πρὸς τὰ λαμπρὰ τὰς ἀποτομὰς περιφερεῖς ἴχουσιν· ἄς
 γὰρ ἂν σρογγύλου σρογγύλου προσιζαν ², ἢ ὀξέηται το-
 μιὰς ἢ παράχη, πανταχόστε χαρῆσαι, δι' ὁμοιότητα γί-
 νονται κυκλοερεῖς· δεύτερον οἶμαι σε γινώσκειν, ὅτι σε-
 λήνης μὲν ἐκλείπει πρῶτα μέρη τὰ πρὸς ἀπηνλιώτην, ἥλιος
 δὲ τὰ πρὸς δύσιν, κινεῖται δὲ ἢ μὲν σιῆς τῆς γῆς ἐπὶ
 τὴν ἐσπέραν ἀπὸ τῶν ανατολῶν, ἥλιος δὲ καὶ σελήνη
 τὴν ἀντίον ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ταῦτα γὰρ ἰδεῖν τε παρ-
 ἔχει τῇ αἰδήσει τὰ φαινόμενα, καὶ λόγων ἐκένυτοι μα-
 κρῶν μαθεῖν ἔστιν· ἐκ δὲ τῶν αἰτίων βεβαιεῖται τῆς ἐκλείψε-
 ως· ἐπεὶ γὰρ ἥλιος μὲν ἐκλείπει καταλαμβανόμενος, σελήνη
 δ' ἀκινῶσα τῶ ποιῶντι τὴν ἐκλείψιν, εἰκότως, μᾶλλον δ'
 ἀναγκάως, ὁ μὲν ³ ὀπίθεν ἕλίσκεται πρῶτον ⁴, ἢ δ' ἐμ-
 προθεν· ἔρχεται γὰρ ἐκείθεν ἢ ἐπιπρόδησις, ὅθεν πρῶτον
 μὲν ἐπιβάλλει τὸ ἐπιπροδῆν· ἐπιβάλλει δ' ἐκείνω ⁵ μὲν ἀφ'
 ἐσπέρας ἢ σελήνη πρὸς αὐτὸν ἀμιλλωμένη, ταύτη δ' ἀπὸ
 τῶν ανατολῶν, ὡς πρὸς τὴν ἀντίον ὑποφερομένη.
 τρί-
 του

¹ Sic Xyl. re ipsa docente legendum monuit pro vulg. κοινὸς,
 & dedi eam W.

² Secutus sum W. ita ex B. & E. tumentem pro vulgari
 lectione mendosissima: αἱ γὰρ ἂν σρογγύλα προσιζίαι. Ald.
 Bas. πρὸς μίζαν; Turn. V. προσιζίαν vel πρόσμιζιν.

³ Vulgo τὸ μὲν. Id corrigere necesse duxi ex W. & Kaltw.
 sententia.

⁴ Vulgo adjecta sunt particula μὲν, quam delendam censui
 W. probante.

⁵ Sic Kaltw. monente restitui pro vulg. ἐκεῖνο, quod est in
 Frst. & R.

τον τοίνυν ἔτι τὸ τῆ χρόνος λαβὴ ¹ καὶ τὸ τῆ μεγέθους τῶν ἐκλείψεων αὐτῆς. ὑψηλὴ μὲν ἐκλείπεται καὶ ἀπώγειος ὀλίγον ἀποκρύπτεται ² χρόνον, πρόσγειος δὲ καὶ ταπεινὴ αὐτὸ τῆτο πάθος, σφόδρα πιέζεται, καὶ βραδέως ἐκ τῆς σκιάς ἀπεισι· καίτοι ταπεινὴ μὲν ἔσα, τοῖς μεγέθοις χρηῖται κινήμασιν, ὑψηλὴ δὲ τοῖς ἐλαχίστοις. ἀλλὰ τὸ αἴτιον ἐν τῇ σκιά τῆς διαφορᾶς ἔστιν· εὐρυτάτη γὰρ ἔσα περὶ τὴν βῆσιν, ὡς περ οἱ κῶνοι, συσελλομένη τε κατὰ μικρὸν, εἰς ὅξυ τῆ κορυφῆ καὶ λεπτὸν ἀπολήγει πέρασ. ἔθεν ἡ σελήνη ταπεινὴ μὲν ἐμπεσῶσα, τοῖς μεγέθοις λαμβάνεται κύκλοις ὑπ' αὐτῆς, καὶ διαπερὰ τὸ βῆθιον καὶ σκοτωδέσατον· αἶω δὲ, οἷον ἐν τεύχευ, διὰ λεπτότητα τῆ σκιερᾶ χραυθεῖσα, ταχέως ἀπαλλάττεται. παρήμι δὲ ἔσα χωρὶς ἰδίαι ³ πρὸς τὰς βῆσεις καὶ τὰς διαφορήσεις ἀλέχθη· καὶ γὰρ ἐνεῖναι μέχρι γε τῆ ἐνδεχομένη προσίενται τὴν αἰτίαν. Ἄλλ' ἐπανάγω πρὸς τὸν ὑποκείμενον λόγον, ἀρχὴν ἔχοντα τὴν αἰσθησιν. ὁρῶμεν γὰρ, ὅτι πῦρ ἐκ τόπων σκιερᾶ διαφαίνεται καὶ διαλάμπει μῆλλον, εἴτε παχύτητι ⁴ τῆ σκοτώδους ἀέρος, ἢ δεχομένη τὰς ἀταρβείσεις καὶ διαχύσεις, ἀλλὰ συνέχοντος ἐν ταυτῷ τὴν αἰτίαν καὶ σφίγγοντος· εἴτε τῆς αἰσθήσεως τῆτο πάθος ἔστιν, ὡς τὰ θερμὰ παρὰ τὰ ψυχρὰ θερμότερα, καὶ τὰς ἡδονὰς παρὰ τὰ πόνας σφοδρότερας, ἔτω τὰ λαμπρὰ φαίνεσθαι παρὰ τὰ σκοτεινὰ φανερὰ, τοῖς διαφόροις πάθεσιν ἀντεπιτείνοντα τὴν

¹ Addidit λαβὴ, quod vulgo abest, W. ex E. Pro ἔτι Kaltw. legit ἐστὶ.

² Sic W. dedit ex E. & marg. B. Vulgo ἀπολείπεται.

³ Vulgo ἰδίαι. W. correxit ex B. & E. unde simul addidit, quae sequuntur usque ad αἰσθησιν. Vulgo enim post ἰδίαι statim legitur ὁρῶμεν γάρ. Locus a Xyl. asterisco fuit notatus. In rell. ead. nullum apparet lacunae signum.

⁴ Ald. b. E. ἐπὶ ταχύτητι; Bas. Xyl. ἐπὶ παχύτητι. Steph. ex Leonie. & Schott. dedit εἴτε, relicta voce ταχύτητι, quam W. iterum mutavit in παχύτητι.

την Φαντασίαν. ἔοικε δὲ πιθανώτερον εἶναι τὸ πρότερον· ἐν γὰρ ἡλίῳ πᾶσα πυρὸς Φύσις ἔ μόνον τὸ λαμπρὸν ἀπόλλυσι, ἄλλὰ τῷ εἶκειν γίνεται δύσεργος καὶ ἀμβλυτέρα· σκιδνησι γὰρ ἢ θερμότης καὶ διαχέει τὴν δύναμιν. εἴπερ ἔν ἢ σελήνῃ πυρὸς εἴληχε βληχρῆ καὶ ἀδρανῆς, ἄστρον ἔτα θολερώτερον, ὡσπερ αὐτοὶ λέγουσιν, ἔθάν, ὡν πάχισσα φαίνεται ἰὺν, ἄλλὰ τὰ ἐναντία πάντα, πάχειν αὐτὴν προσήκόν ἐσι, φαίνεσθαι μὲν, ὅτε κρύπτεται, κρύπτεσθαι δὲ, ὀπηνίκα φαίνεται· τητέσι, κρύπτεσθαι μὲν τὸν ἄλλον χρόνον ὑπὸ τῆ περιέχοντος κίθιρος ἀμαυρωμένην, ἐκλάμπειν δὲ καὶ γίνεσθαι καταφανῆ δι' ἐξ μηνῶν, καὶ πάλιν διὰ πέντε τῇ σκιᾷ ἡσ γῆς ὑποδυομένην. αἱ γὰρ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τετρακόσιοι περίοδοι τῶν ἐκλειπτικῶν παυσελήνων, τὰς τέσσαρας καὶ τετρακοσίας ἐξαμήνας ἔχουσι, τὰς δ' ἄλλας πενταμήνας. ἔδει τοίνυν διὰ τούτων χρόνων φαίνεσθαι τὴν σελήνην ἐν τῇ σκιᾷ λαμπρυνομένην. ἢ δὲ ἐν * 1 μὲν ἐκλείπει καὶ ἀπόλλυσι τὸ Φῶς, ἀναλαμβάνει δ' αὖθις, ὅταν ἐκφύγη τὴν σκιάν, καὶ φαίνεται γε πολλὰς ἡμέρας, ὡς πάντα μᾶλλον, ἢ πύριου ἕσσε σῶμα καὶ ἀεροφοιδέας.

XXI. Εἰπόντος δὲ τῆτο τῆ Λευκίε, συνεξέδραμον ἅμα πως τῷ² * ὃ τε Φαρνάκης καὶ ὁ Ἀπολλωνίδης· εἶτα τῆ Ἀπολλωνίδα παρέντος³, ὁ Φαρνάκης· εἶπεν, ὅτι τῆτο καὶ μάλιτα τὴν σελήνην δείκνυσιν ἄστρον ἢ πῦρ ἔσαν· ἔ γὰρ ἐσι παντελῶς ἄδηλος ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν, ἄλλὰ διαφαίνει τινὰ χροῖαν ἀνθρακώδη καὶ βλοσυρὰν, ἣτις ἰδίος ἐσιν αὐτῆς. ὁ δ' Ἀπολλωνίδης ἐνέση

1 E. Turn. & V. affertur ἢ δὲ ἐν σκιᾷ. Idem W. interponendum censet.

2 Turn. & V. lacunam explent vocabulo αὐτῷ. W. iudicō excidit λόγῳ.

3 Sic W. dedit, ut jam vertendo correxerat Xyl. — concessive dicendi partes Apollonide —. Vulgo παρέντος.

εἰέση περί τῆς σκιάς· ἀεὶ γὰρ ἔτιωσ ὀνομάζειν τὰς ἱ
μαθηματικὰς τὸν ἀλαμπῆ τόπον, σκίαν τε μὴ δέχεσθαι
τὸν ἕρανόν. ἐγὼ δὲ τῆτο μὲν, ἔφην, πρὸς τένομα
μᾶλλον ἐριστικῶς, ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα Φυσικῶς καὶ μα-
θηματικῶς ἐνισαμένως 2. τὸν γὰρ ἀντιφραττόμενον ὑπὸ
τῆς γῆς τόπον εἰ μὴ σκίαν τις ἐθέλοι καλεῖν, ἂλλ' ἀφει-
γὲς χωρίον, ὅμως ἀναγκαῖον ἐν αὐτῷ τὴν σελήνην γε-
νομένην 3 *. καὶ ὅλως, ἔφην, εὐηθὲς ἔστιν, ἐκεῖ μὴ
Φάναι τῆς γῆς ἐξικνεῖσθαι τὴν σκίαν 4, * ἢ σκιά τῆς
σελήνης ἐπιπίπτουσα τῇ ὄψει, καὶ * πρὸς τὴν γῆν ἐκλει-
ψιν ἤλιε ποιεῖν. πρὸς σὲ δὲ, ὦ Φαρυάκη, τρέψομαι·
τὸ γὰρ ἀνδρακῶδες ἐκεῖνο καὶ διακαὲς χρῶμα τῆς σελή-
νης, ὃ Φῆς ἴδιον αὐτῆς εἶναι, σώματός ἐστι πυκνότητα
καὶ βάρυτος ἔχοντος· ἔθεν γὰρ ἐθέλει τοῖς ἀραιοῖς 5
υπόλειμμα φλογὸς ἔδ' ἴχνος ἐμμένειν, ἔδ' ἔστιν ἀνδρα-
κος γένεσις, ἔ μὴ 6 τερέμιον σῶμα, δεξάμενον διὰ
βάθους τὴν πύρωσιν καὶ σῶζον 7. ὡς πε καὶ Ὅμηρος
εἶρηκεν·

Αὐτὰρ

1 ante τὰς vulgo fuit lacuna, quam W. sustulit auctoritate
codicis E. At Turn. & Anon. inserunt πάντα. Inter τόπον
& σκίαν in E. est spatium trium fere literarum.

2 W. legendum censet ἐνισαμένως, scil. ἐσι, ut vertit Xyl.

3 W. iudice, aut excidit σκοτῆσαι, aut μᾶλλον λάμπειν καὶ
διαφαίνεισθαι, quod ex Turn. V. Anon. assertur; aut simile quid.

4 Turn. post hanc vocem inserit ὄρα, & deinde post ὄψει
καὶ cum V. διήκωσα. Anon. consentit. W. iudice vix dubium,
quia locus ita fit explendus. Tunc pro ποιεῖν reponendum ποιεῖ.

5 Ita Xyl. legendam monuit pro vulg. ἀραιοῖς, dedique
cum W. consentientibus Exempl. Turn. Amiot. & una Graeco-
lat. 1624. E Turn. & V. assertur Ἀραιοῖς.

6 Vulgo ἀνδρακογένεσις, ἔ μὴν. Xyl. legendum monuit ὄρα
μὴ pro ἔ μὴν. Secutus sum W. ita de suo dantem.

7 Vulgo omnes libri monstrofe εἶλον. Xyl. σῶζον dandum
monuit, dedique cum W.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ
Φλόξ

Ἀνθρακίην σορέσασα ¹.

ὁ γὰρ ἄνθραξ ἕικεν ἐ πῦρ ἀλλὰ σῶμα πεπυρωμένον εἶναι, καὶ πεπονθὸς ὑπὸ πυρὸς, σερεῶ καὶ ῥίζαν ἔχοντι προσμένοντος ὄγκῳ καὶ προσδιατρίβοντος· αἱ δὲ Φλόγες ἀραιαὶ εἰσὶν ἕξαψις καὶ ῥευματα τροφῆς καὶ ὕλης, ταχὺ δὲ ἀθένειαν ἀναλυομένης. ὡς ἔδεν ἂν ἐπῆρχε τῆ ² γεώδη καὶ πυκνὴν εἶναι τὴν σελήνην ἕτερον ἕτως ἐναργές τεκμήριον, εἶπερ αὐτῆς ἴδιον ἦν, ὡς χρῶμα, τὸ ἀνθρακῶδες. ἀλλ' ἐκ ἔστιν, ὡ Φίλε Φαρυκῆ, πολλὰς γὰρ ἐκλειπύσας χροὰς ἀμείβει ³, καὶ διαίρεσιν αὐτὰς ἕτως οἱ μαθηματικοὶ κατὰ χρόνον καὶ ὥραν ἀφορίζοντες· ἂν ἀφ' ἑσπέρας ἐκλείπη, φαίνεται μέλαινα ⁴ δεινῶς ἄχρι τρίτης ὥρας καὶ ἡμισείας· ἂν δὲ μέση ⁵, τῆτο δὴ τὸ ἐπιφοιτίσσον ἴησι, καὶ πῦρ καὶ πυρωπὸν· ἀπὸ δὲ ἐβδόμης ὥρας καὶ ἡμισείας, ἀνίσταται τὸ ἐρύθημα· καὶ τέλος ἤδη πρὸς ἕω λαμβάνει χροὰν κικανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ' ἧς δὴ καὶ μέλιτα Γλαυκῶπιιν αὐτὴν οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλεῦνται. τοσαύτας ἔν χροὰς ἂν τῇ σκιᾷ τὴν σελήνην λαμβάνουσιν ὀρῶντες, ἐκ ὀρθῶς ἐπὶ μόνου καταφέρονται τὸ ἀνθρακῶδες, ὃ μάλιστα Φῆσαι τις ἂν ἀλλότριον αὐτῆς εἶναι, καὶ μᾶλλον ὑπό-

E 2

μιγμα

¹ Non ita versus hi in Homero, qualem nunc habemus, leguntur; at similibis occurrit locus Iliad. IX, 213.

² Vulgo abest τῆ. In iud. Frft. inferitur id a codice quodam inuominato, qui autem teste W. est Turn. Idem exhibent E. & Anon. dedique cum W.

³ Vulgo πολλὰς τὰς ἐκλ. χρ. ἀμείβειν. Hinc Xyl. mutilum esse notat. Pro τὰς dedi e Turn. & V. γὰρ, & ἀμείβειν mutandum fuit in ἀμείβει. Utrumque legendum monuit W.

⁴ Dedi sic cum W. id a Xyl. recipiente. Vulgo μέλαινα.

⁵ W. non satis videri sanum notat, quanquam interpretes sententiam recte expresserint. Pro τῆτο Turn. V. & Anon. dant τότε; at W. iudice, vulgatum satis probum.

μιγμα καὶ λείμμα τῷ Φωτὸς, διὰ τῆς σκιάς περιλάμ-
 ποντας· ἴδιον δὲ τὸ μέλαν καὶ γεῶδες. ὅπερ δὲ πορ-
 Φυρίσιν ἐνταῦθα καὶ Φοινικίσι λίμναις τε καὶ ποταμοῖς
 δεχομέναις ἡλίου ἐπίσκια χωρία γειτνιῶντα συγχρώζεται
 καὶ περιλάμπεται ¹, διὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀποδιδόντα
 πολλὰς καὶ διαφόρας ἀπαυγασμὰς, τί θυματόν, εἰ-
 ρεύμα πολὺ σκιάς ἐμβάλλον ὥσπερ εἰς πέλαγος ἑρκ-
 μιον ἢ σαφρῶ Φωτὸς ἐδ' ἡρεμῆντος, ἀλλὰ μυρίοις ἄστρις
 ἐλαυνομένε ² μίξεις τε παντοδαπὰς καὶ μεταβολὰς
 λαμβάνοντος, ἄλλην ἄλλοτε χρόαν ἐκματτόμενον ἕπὸ
 τῆς σελήνης ἐνταῦθα ἀποδίδωσιν; ἄστρον μὲν γὰρ ἢ πῦρ
 ἢ ἄν ἐν σκιά διαφανείη μέλαν, ἢ γλαυκὸν ἢ κυανασιδέ-
 ὄρσειδὲ καὶ πεδίοις καὶ θαλάσσαις πολλαὶ μὲν ἀφ' ἡλίου
 μορφαὶ χρωμάτων ἐπιτρέχουσι, καὶ σκιάς καὶ ὀμίχλαις,
 οἷας ³ Φαρμάκοις γραφικοῖς μινγύμενον ἐπάγει βαφὰς
 τὸ λαμπρόν· ὧν τὰ μὲν τῆς θαλάττης ἐπιχειρήμεν
 ἀμωσγέπως ἐξονομάζειν Ὅμηρος, ἰοειδέα καλῶν καὶ αἰ-
 νοπα πόνταν, αὔθις δὲ πορφύρεον κῆμα, γλαυκὴν τ'
 ἄλλως θυλασσαν. καὶ λευκὴν γαλήνην ⁴. τὰς δὲ πορ-
 τὴν γῆν διαφορὰς τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἐπιφαινομένων
 χρωμάτων παρήκεν, ὡς ἀπείρους τὸ πλήθος ἔσας. τὴν
 δὲ σελήνην ἢ εἰδὸς, ὥσπερ ⁵ τὴν θαλάσσαν μίαν
 ἔχειν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' εἰκέναι μέγιστα τῇ γῆ τὴν φύ-
 σιν, ἣν ἐμυθολόγει Σωκράτης ὁ παλαιὸς, εἴτε δὴ ταύ-
 τη

¹ Dedi sic cum W. ita ex E. fumente pro vulg. συγχρώζε-
 ται καὶ περιλάμπεται. Notat idem, in priori consentire Basf.
 & Xyl. at. quod ego quidem observo, in posteriori consentiunt
 Ald. & Basf.

² E. περιελαυνομένε.

³ Secutus sum W. ita ex B. & E. dantem pro vulg. αἰ-
 Turn. & V. αἰ.

⁴ Cf. Odyss. V, 56. XI, 106. I, 183. II, 421. Illad. XVI,
 31. I, 482. Odyss. II, 428. X, 94.

⁵ Adidit ὥσπερ W. ex E. Vulgo abest. Turn, V. Leonie.
 Schott. Anon. addunt ὡς.

την αἰνιττόμενος, εἴτε δὴ ἄλλην τιὰ διηγέμενος· * γὰρ ἄπειον, ἔδδ Θαιμασόν, εἰ μηδὲν ἔχουσα διεφθορὸς αὐτῇ μηδ' ἰλυῶδες, ἀλλὰ Φῶς τε καρπεμένη καθαρόν ἐξ ἔρανῃ, καὶ θερμότητος ἔ διακαῆς ἔδδ μανικῆ πυρὸς, ἀλλὰ νογερεῖ καὶ ἀβλαβῆς καὶ κατὰ Φύσιν ἔχουτος ἔσα πλήρης, κέλλη τε Θαιμασὰ κέκτηται τόπων, ὄρη τε Φλογοσιδῆ ¹, καὶ ζῶνας ἀλεργὰς ἔχει, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἐν ἐν βιάθει δισπαρμένον, ἀλλὰ πρὸς τοῖς πεδίοις ἐξανθῶντα πολὺν, ἢ πρὸς ὕψει λείοις περιφερόμενον. εἰ δὲ τῶν ὄψις ἀφικνεῖται διὰ τῆς σικῆς ἄλλοτε ἄλλη πρὸς ἡμᾶς, ἐξαλλαγῇ καὶ διαφορῇ τινι τῷ περιέχοντος, τό γε μὴν τίμιον ἐκ ἀπόλλοσι τῆς δόξης ἔδδ τὸ θεῖον ἢ σελήνη, ἥτις ² * ἱερὰ πρὸς ἑνθρώπων νομιζομένη, μᾶλλον ἢ ³ πῦρ θολερὸν, ὡσπερ οἱ Στωϊκοὶ λέγουσι, καὶ τρυγῶδες. πῶρ μὲν γε παρὰ Μήδοις καὶ Ἀσσυριοῖς βαρβαρικὰς ἔχει τιμὰς, οἱ Φάβω τὰ βλάπτοντα θεραπεύουσι πρὸ τῶν σεμνῶν ἀφοσιώμενοι· τὸ δὲ γῆς ὄνομα παντὶ πε Φίλον Ἑλληνι καὶ τίμιον, καὶ πατρῶον ἡμῖν ὡσπερ ἄλλον τιὰ θεῖον σέβεται. πολλῶ δὲ δέομεν ἄνθρωποι τὴν σελήνην, γῆν ἔσαν ὀλυμπίαν, ἀψυχον ἠγαῖθαι σῶμα καὶ ἄνευ καὶ ἔμοιρον, ὡν θεοῖς ἀπάρχεσθαι πρόσῃκει, νόμῳ τε τῶν ἡγαθῶν ἀμοιβὰς τίνοντας, καὶ κατὰ Φύσιν σεβομένους τὸ κρεῖττον ἀρετῇ καὶ δυνάμει καὶ τιμιώτερον. ὡς μηδὲν οἰώμεθα πλημμελεῖν γῆν αὐτὴν θέμενοι, τὸ δὲ Φαινόμενον τετὶ πρόσωπον αὐτῆς, ὡσπερ ἢ παρ' ἡμῖν ἔχει γῆ κόλπας τινὰς μεγάλας, ἔτως ἐκείνην ἀνεπτύχθαι βιάθει μεγάλοις καὶ ῥήξεσιν ὕδαρ ἢ ζοφερὸν κέρα περιέχεσιν, ὡν ἐντὸς ἔ καθήσιν, ἔδδ ἐπιψαύει τὸ

E 3

τῷ

1 Ita W. ex B. & E. dedit pro vulg. καταβλογοσιδῆ. Mok. E. eodem teste ἀλεργὰς.

2 Turn. Anon. inserunt γῆ, ut Annot. & Kaltw. vertunt. W. locum ita explendum suspicatur. ἥτις θεὸς διατελεῖ καὶ ἱερὰ.

3 Vulgo ἢ μᾶλλον. Turn. auctoritate inverti cum W.

τῆ ἡλίε Φῶς, ἀλλ' ἐκλείπει, καὶ διασπασμένη ἐν ταῦθα τὴν ἀνέκλασιν ¹ ἀποδίδωσιν.

XXII. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀπολλωνίδης· Εἶτα, ὡς πρὸς αὐτῆς, ἔφη, τῆς σελήνης, δυνατόν εἶναι δοκεῖ ὑμῖν ², ῥηγμάτων τιῶν ἢ Φαρύγγων εἶναι σκιὰς, καὶ κείθεν ἀφικνεῖσθαι δεῦρο πρὸς τὴν ὄψιν, ἢ τὸ συμβαῖνον ἔλογίζεσθαι ³, καὶ γὰρ τρεῖς εἶπω; ἀκούετε δὲ, καίπερ ἔκ ἀγνοῦντες ⁴. ἡ μὲν διάμετρος τῆς σελήνης δυοκαίδεκα δακτύλας ἔχει, τὸ φαινόμενον, ἐν τοῖς μέσοις ἀποσημασι μέγεθος· τῶν δὲ μελάνων καὶ σκιερῶν ἑκαστον ἡμιδακτυλίε φαίνεται μείζον, ὡς τῆς διαμέτρου μείζον ἢ εἰκοσοτέταρτον εἶναι. καὶ μὴν, εἰ μόνων ὑποδοίμεθα τὴν περίμετρον τῆς σελήνης τρισμυρίων σταδίων, μυρίων δὲ τὴν διάμετρον, κατὰ τὸ ὑποκείμενον, ἐκ ἑλαττων ἂν εἶναι ⁵ πεντακασίων σταδίων ἐν αὐτῇ τῶν σκιερῶν ἑκαστον. ἔρα δὲ πρῶτον, ἐν ἣ δυνατόν, τῇ σελήνῃ τηλικαῦτα βάρη καὶ τηλικαύτας εἶναι τραχύτητας, ὡς σκιὰν ποιεῖν τοσαύτην· ἔπειτα πῶς ἔσσι τηλικαῦται τὸ μέγεθος ὑφ' ἡμῶν ἔχ' ὀράωνται. καὶ γὰρ μεδίχσας πρὸς αὐτόν· Εὐγες, ἔφην, ὅτι τοιαύτην ἐξέρρηκας ἀπόδειξιν, ὡς Ἀπολλωνίδη, δι' ἧς καὶ με καὶ σαυτὸν ἀποδείξεις τῶν Ἀλωάδων ⁶ ἐκείνων μείζοντας εἶναι, ἐκ ἐν ἅπαντι μέντοι χρόνῳ τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ πρῶτ' ἀλίε καὶ δείλης· οἶσι ⁷, τὰς σκιὰς ἡμῶν τῆ

ἡλίε

¹ Sic W. ex B. & E. dedit, quod item Xyl. correxit. Vulgo ἀνάβασιν.

² Ita Xyl. vertit, & dedit W. ex E. Vulgo ἡμῖν.

³ Ita Xyl. vertit, & habent E. & Anon. deditque W. pro vulg. λογίζεσθαι.

⁴ Ita W. ex E. dedit. Vulgo καίπερ ἔκ ἀγνοῦντες, ἀκούετε δὲ. Pro δὲ Turn. δὴ.

⁵ Turn. εἶη pro εἶναι. Idem W. ex Anon. notat, & probabiliter sic legi censet.

⁶ Neptuni filii, Otus & Ephialtes. Cf. Apollodor. Bibl. L. II. c. 7.

⁷ W. legi mavult δείλης, ὅτι — παρέχει —.

ἡλίε κοιῦντος ἡλιβάτες, τὸ καλὸν τῶτον αἰθῆσαι παρ-
έχειν συλλογισμόν, ὡς, εἰ μέγα τὸ σκιαζόμενον, ὑπερ-
μέγεθες τὸ σκιάζον. ἐν Λήμων μὲν ἐδέτερος ἡμῶν εὔ-
οῖδ' ὅτι γέγονε, τατὶ μέντοι τὸ θρυλλόμενον Ἰάμβειον
ἁμφοτέροι πολλὰκις ἀκηκόαμεν.

Ἄθως καλύψει πλευρὰ ἰ Λημνίας βούς.

ἐπιβάλλει γὰρ ἡ σκιά τῷ ὄρει, ὡς ἔοικε, χαλκῆω τινὶ
βοϊδίῳ, μῆκος ἀποτείνουσα διὰ τῆς θαλάττης ἐκ ἑλαττον
ἑπτακοσίων εαδίων, τὸ ² κατασκιάζον ὕψος εἶναι διὰ
τὴν αἰτίαν· ὅτι πολλαπλασίαις αἱ τῷ φωτὸς ἀποστάσεις
τῶν σωμάτων τὰς σκιάς ποῖσι. δεῦρο δὲ θεῶ καὶ τῆς
σελήνης, ὅτε πάμμηνός ἐσι, καὶ μάλιστα τὴν ἰδέαν ἔναρ-
θρου τῷ προσώπῳ βαθύτητι ³ τῆς σκιάς ἀποδίδωσι, τὸ
μέγιστον ἀπέχοντα διάστημα τὸν ἥλιον· ἡ γὰρ ἀπόστασις
τῷ φωτὸς αὐτῇ τὴν σκιάν μεγάλην, ἔ τὰ μεγέθη τῶν
ὑπὲρ τὴν σελήνην ἀνωμαλιῶν, πέποιηκε. καὶ μὴν ἐδὲ
τῶν ὄρων τὰς ὑπεροχὰς εἴωσι μεθ' ἡμέραν αἱ περιαιυγαὶ
τῷ ἡλίῳ καθορᾶσθαι, τὰ μέντοι βαθέα καὶ κοῖλα φαίνε-
ται καὶ σκιάδῃ πόρρωθεν· ἔδεν ἔν ἄτοπον, εἰ καὶ τῆς
σελήνης τὴν ἀντιληψιν καὶ τὸν ἐπιφωτισμὸν ἐκ ἑσὶ καθο-
ρᾶν ἀκριβῶς, αἱ δὲ τῶν σκιερῶν παραθέσεις παρὰ τὰ
λαμπρὰ τῇ διαφορᾷ τὴν ὄψιν ἐ λανθάνουσι.

XXIII. Ἄλλ' ἐκεῖνο μάλλον, ἔφην, ἐλέγχειν δο-
κεῖ τὴν λεγομένην ἀνάκλασιν ἀπὸ τῆς σελήνης, ὅτι τῆς
ἐν ταῖς ἀνακλωμέναις ἀυγαῖς ἐσώτας ἔ μόνου συμβαίνει
τὸ φωτιζόμενον ὄραν, ἀλλὰ καὶ τὸ φωτίζον. ὅταν γὰρ,

E 4

αὐγῆς

1 Apud Eustath. in Illad. L. XIV, 229. legitur: "Ἄθως σκιά-
ζει νῶτα Λ. β. De umbra hujus montis cf. Apollon. Argonaut.
I, 601. 199.

2 Pro τὸ Turn. exhibet τῷ. Xyl. locum asterisco notavit.
Excidisse quid, manifestum esse declarat W. qui locum Ita forte
instaurandum conjicit: εαδίων· σὺ δ' ἔν τὸ κατασκιάζον ὕψος
εἶναι διανοήσῃ τὴν αἰτίαν, ἐδὲ μνησῃ ὅτι πολλαπλασίαις —.

3 Ita W. ex E. dedit pro vulg. βαθύτητα. Turn. & V.
post προσώπῳ inserunt καί.

αὐγῆς ἀφ' ὕδατος πρὸς τοῖχον ἀλλομένης, ὄψις ἐν αὐ-
τῷ τῷ πεφωτισμένῳ κατὰ τὴν ἀνάκλασιν τόπῳ γένηται,
τὰ τρία καθορᾶ, τὴν τ' ἀνακλωμένην αὐγὴν, καὶ τὸ
ποιεῖν ὕδωρ τὴν ἀνάκλασιν, καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν, ἀφ'
ἧ τὸ Φῶς τῷ ὕδατι προσπίπτου ἀνακλωθῆναι. τίτῳ
δὲ ὁμολογημένων καὶ Φαινόμενων, κελεύσει τὰς ἀνακλώ-
σει φωτίζεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τῆς σελήνης ἀξιῶντας, ἐπι-
δεικνύουσι νύκτωρ ἐμφαινόμενον τῇ σελήνῃ τὸν ἥλιον,
ὡσπερ ἐμφαίνεται τῷ ὕδατι μεθ' ἡμέραν, ὅταν ἀνάκλα-
σις ὑπ' αὐτὸν ¹ γένηται· μὴ Φαινόμενα δὲ τέτα, κατ'
ἄλλον οἴονται τρόπον, ἐκ ἀνακλώσει, γίνεσθαι τὸν φω-
τισμόν· εἰ δὲ μὴ τέτο, μηδὲ γῆν εἶναι τὴν σελήνην.
Τί ἔν, ἔφη, πρὸς αὐτὰς λεκτέον, ὁ Ἀπολλωνίδης; κοι-
νὰ γὰρ εἶσι καὶ πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὰ τῆς ἀνακλώσεως.
Ἀμέλει τρόπον τινὰ, ἔφην ἐγὼ, κοινὰ, τρόπον δ' ἄλ-
λου ἐδὲ κοινὰ· πρῶτον δὲ ὄρα τὰ τῆς εἰκότος, ὡς ἄνω
ποταμῶν καὶ τραπὲν πάλιν λαμβάνουσιν· ἐπὶ γῆς γὰρ
ἔσι ² καὶ κάτω τὸ ὕδωρ· ὑπὲρ γῆς δὲ σελήνη καὶ μετέ-
ωρος· ὅθεν ἀντίστροφον αἱ κεκλωσμένοι τὸ σχῆμα τῆς
γωνίας παιᾶσι, τῆς μὲν ἄνω, πρὸς τῇ σελήνῃ, τῆς δὲ
κάτω, πρὸς τῇ γῆ τὴν ³ κορυφὴν ἐχέουσιν· μὴ ἄπα-
σαν ἔν ἰδέαν κάτοπτρον, μηδ' ἐκ πάσης ἀποστάσεως ὁ-
μοίαν ἀνάκλασιν ποιεῖν ἀξιῶντας, ἐπεὶ μάχονται πρὸς
τὴν ἐνάργειαν. οἱ δὲ σῶμα μὴ λεπτόν μηδὲ λεῖον,
ὡσπερ ἔσι τὸ ὕδωρ, ἀποφαίνοντες τὴν σελήνην, ἀλλ'
ἐμβριθεὶς καὶ γεῶδες, ἐκ οἶδα, ὅπως ἀπαιτῶνται τῆ ἡ-
λίε τὴν ἐμφασιν ἐν αὐτῇ πρὸς τὴν ὄψιν· ἐδὲ γὰρ τὸ
γάλα

¹ Ald. Baf. Xyl. E. ὑπ' αὐτῶν; B. ὑπ' αὐτῆς; Turn. V. ὑπ'
αὐτῶ; Steph. dedit nescio unde ὑπ' αὐτόν; W. legendum susp.
ἀπ' αὐτῆ. Hoc prope accedit Leonie. Schott. Anon. Exempl.
Turn. ὑπ' αὐτῆ.

² Ita W. de suo correxit. Vulgo ἐπὶ γῆς πάρεσι. Etiam
Xyl. jam ita verterat.

³ Articulum τὴν addidit W. ex E. Vulgo abest.

γάλα τῆς τοιαύτης ἐσόπτρισις ἀποδίδωσιν, ἡ δὲ ποιεῖ
 τῆς ὄψεως ἀνακλάσεις διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τραχύ-
 τητα τῶν μορίων. πόθεν γε ¹ τὴν σελήνην ἴδουσαν
 εἶναι ἀναπέμπειν ἄφ' ἑαυτῆς τὴν ὄψιν, ὡς περ ἀναπέμ-
 πει τὰ λειότερα τῶν ἐσόπτρων; καίτοι καὶ ταῦτα δή-
 κθεν εἰν ἔμυχή τις ἢ ῥύπος ἢ τραχύτης ² καταλά-
 βη τὸ σημεῖον ἂν ἄφ' ἑπέφυκεν ἢ ὄψις ἀνακλαθεὶς
 τυπῆται καὶ βλέπεται ³ μὲν αὐτὰ, τὴν δ' ἀνταύ-
 γειαν ἐκ ἀποδίδωσιν. ὁ δ' ἀξίων ἢ καὶ τὴν ὄψιν ἡμῶν
 ἐπὶ τὸν ἥλιον ⁴, ἢ μηδὲ τὸν ἥλιον ἄφ' ἡμῶν ἀνακλᾶν
 ἄφ' ἑαυτῆς τὴν σελήνην, ἡδύς ἐστι τὸν ὀφθαλμὸν ἥλιον
 ἀξίον εἶναι, ὣς δὲ τὴν ὄψιν, ἕρανὸν δὲ τὸν ἀνθρακον.
 τῷ μὲν γὰρ ἦλκε δι' εὐτοιμίαν καὶ λαμπρότητα πρὸς τῇ
 σελήνῃ γινομένην μετὰ πληγῆς τὴν ἀνάκλασιν φέρεσθαι
 πρὸς ἡμᾶς εἰκός ἐστιν ἢ δ' ὄψις, ἀθενής ἔσα, λεπτή ⁵
 καὶ ὀλιγοσή, τί θαυμαστὸν, εἰ μήτε πληγὴν ἀνακρετι-
 κὴν ποιεῖ, μήτ' ἀφαλλομένης τηρεῖ τὴν συνέχειαν, ἀλλὰ
 θρύπτεται καὶ ἀπολείπει, πλῆθος ἐκ ἔχουσα φωτὸς,
 ὡς μὴ διασπᾶσθαι περὶ τὰς ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας.
 ἀπὸ μὲν γὰρ ὕδατος καὶ τῶν ἄλλων ἐσόπτρων ἰχύουσαν
 εἶναι τῆς ἀρχῆς ἐγγύς ἔσαν ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν ⁶ ἄλλεσθαι
 τὴν ἀνάκλασιν, ἐκ ἀδυνατόν ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῆς σελή-
 νης, καὶ γίνονται τινες ὀλιθήσεις αὐτῆς, ἀθενεῖς ἔσου-
 νται καὶ ἀμυδραὶ, καὶ προαπολείπεται διὰ τὸ μῆκος τῆς

E 5 ἀπο-

¹ Turn. V. πόθεν γὰρ.

² Ita W ex E. dedit pro vulg. παραχὴ τις. Propius ad
 receptum accedit Ald. τραχύτης.

³ W. iudice legendum videtur τὸ σημεῖον ἄφ' ἑπέφυκεν ἢ
 ὄψις ἀνακλαθεῖσα τυπῆσαι, βλέπεται μὲν αὐτὰ —.

⁴ Quae sequuntur usque ad ὀφθαλμὸν ἥλιον, addidit W. ex
 B. & E. Vulgo absunt.

⁵ Vulgo ἔσα καὶ ὀλιγοσή. W. addidit λεπτή ex E.

⁶ W. notante, Steph. ita dedit, ut videtur, ex Turn. &
 Amiot. estque hoc unice verum. Ald. Bal. Xyl. B. E. ἐπὶ
 τὸν ἥλιον.

αποσάσεως. καὶ γὰρ ἄλλως τὰ μὲν κοῖλα τῶν ἐσο-
πτρων εὐτονωτέραν ποιεῖ τῆς προηγουμένης αὐγῆς τὴν
ἀνακλωμένην, ὥστε καὶ Φλόγας ἀναπέμπειν πολλάνις·
τὰ δὲ κυρτά καὶ σφαιροειδῆ, τῶ μὴ πανταχόθεν ἀν-
τερεῖδειν, ἀθηνῆ καὶ ἀμαυράν. * ὁρᾶται ἰ δὴ παρθεῖν,
ὅταν ἴριδες δύο Φανῶσι, νέφος νέφος ἐμπεριέχοντος,
ἀμαυράν ποιῶσαν καὶ ἀσαφῆ τὰ χρώματα τὴν περιτρέ-
χουσαν· τὸ γὰρ ἐκτός νέφος, ἀπώτερον τῆς ὄψεως κει-
μενον, ἐκ εὐτονου ἐδ' ἰχυράν τὴν ἀνάκλασιν ἀποδίδωσι.
καὶ τί δεῖ πλείονα λέγειν; ὅπῃ γὰρ τὸ τῆ ἡλίου Φῶς,
ἀνακλώμενον ὑπὸ τῆς σελήνης, τὴν μὲν θερμότητα πᾶ-
σαν ἀποβάλλει, τῆς δὲ λαμπρότητος αὐτῆ 2 λεπτόν
ἀφικνεῖται μόλις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀδρανὲς λείψανον. ἢ
πε τῆς ὄψεως τὸν ἴσον φερομένης 3 διαυλον, ἐνδέχε-
ται μόριον ὅτι᾽ ἐν λείψανον ἐξιμέθαι πρὸς τὸν ἡλίον
ὑπὸ 4 τῆς σελήνης; ἐγὼ μὲν ἐκ οἴμαι. σκοπεῖτε δὲ
(εἶπον) καὶ ὑμεῖς· εἰ τὰ αὐτὰ πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ τὴν
σελήνην ἔπαρχεν ἢ ὄψις, ἔδει 5 καὶ γῆς καὶ φυτῶν
καὶ ἀνθρώπων καὶ ἄσρων ἐμφάσεις ποιεῖν τὴν πανσέλη-
νον, οἷας τὰ λοιπὰ ποιεῖται τῶν ἐσόπτρων· εἰ δ' ἔ-
γίνονται πρὸς ταῦτα τῆς ὄψεως ἀνακλάσεις, δι' ἀδρά-
νειαν αὐτῆς ἢ τραχύτητα τῆς σελήνης, μηδὲ πρὸς τὸν
ἡλίον ἀπαιτῶμεν.

XXIV. Ἡμεῖς μὲν ἔν, ἔφην, ὅσα μὴ διαπέ-
φουγε τὴν μνήμην τῶν ἐκεῖ λεχθέντων, ἀπηγγέλαμεν·
ἴρα δὲ καὶ Σύλλαν παρακαλεῖν, μᾶλλον δ' ἀπαιτεῖν
τὴν διήγησιν, εἶον ἐπὶ ῥητοῖς ἀκροατὴν γεγενημένον.
ὥστε

1 Turn. & Amiot. ἀμαυράν. Ὅρατε: ita ad sensum quidem
nil requiratur.

2 Ita cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro αὐτῶ,
quod ex Steph. in rell. transfit.

3 Ita W. dedit ex B. & E. Vulgo φερομένοις.

4 W. mavult ἀπὸ τ. σ.

5 Vulgo ἢ ὄψις· ὁ δὴ. E Turn. & V. recepi ἔδει, consen-
tiente Amiot. & probante W.

ᾧτε, εἰ δοκεῖ, καταπαύσαντες τὸν περίπατον, καὶ καθίσαντες ἐπὶ τῶν βάθρων, ἑδραῖον αὐτῷ παρέχωμεν ἀκροατήριον. ἔδοξε δὴ ταῦτα· καὶ καθισάντων ἡμῶν, ὁ Θεῶν· Ἐγὼ τοι, ὦ Λαμπρία, εἶπεν, ἐπιθυμῶ μὲν ἄδενός ἦττον ὑμῶν ἀκῆσαι τὰ λεχθησόμενα, πρότερον δ' ἂν ἡδέως ἀκῆσαιμι περὶ τῶν οἰκεῖν λεγομένων ἐπὶ τῆς σελήνης, ἕκ εἰ κατοικῆσί τινες, ἄλλ' εἰ δυνατὸν ἐκεῖ κατοικεῖν····· εἰ γὰρ ἔ δυνατὸν, ἄλογον καὶ τὸ γῆν εἶναι τὴν σελήνην· δόξει γὰρ πρὸς ἕθεν, ἀλλὰ μάτην γεγούναί, μήτε καρπὸς ἐκφέρουσα, μήτ' ἀνθρώποις τισὶν ἑδραὺν παρέχευσα καὶ γένεσιν καὶ δίαιταν· ὧν ἕνεκα καὶ ταύτην γεγούναί Φαμέν, κατὰ Πλάτωνα ¹, τροφὸν ἡμετέραν, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἀτρεκῆ Φύλακα καὶ δημικρόν. ὄρεός δέ, ὅτι πολλὰ λέγεται καὶ σὺν γέλῳτι καὶ μετὰ σπυδῆς περὶ τέτων· τοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ τὴν σελήνην οἰκῆσιν, ὡσπερ Ταυταλοῖς, ὑπὲρ κεφαλῆς ἐκκρέμαθαί Φασι, τὰς δ' οἰκῆντας αὐτῶν πάλιν ἐπ' αὐτῆς, ὡσπερ Ἰξίουας, ἐνδεδεμένους ῥύμη τόση. ² * καίτοι μίαν ἔ κινεῖται κίνησιν, ἀλλ', ὡς πε καὶ λέγεται, τριοδίτις ἐστίν, ἅμα μῆκος ἐπὶ τῆ ζωδιακῆ καὶ πλάτος ἐπιφερομένη καὶ βάθος· ἂν τὴν μὲν, περιδρομὴν, τὴν δέ, ἔλινα, τὴν δ' ἐκ οἶδα πῶς ἀνωμαλίαν ἄνομαλῶσιν οἱ μαθηματικοί, καίπερ ἕδεμίαν ὀμαλήν, ἔδὲ τεταγμένην ταῖς ἀπονατασάσσειν ὀρῶντες ἔχουσιν ³. ἕκων εἰ λέων τις ἔκτισεν ⁴ ὑπὸ ῥύμης εἰς Πελοπόννησον, ἀξιὸν ἔστι θαυμάζειν· ἀλλ' ὅπως ⁵ ἔ μυρία ὀρῶμεν ἕει πεσήματα

¹ Timæ. Plat. opp. Vol. IX. ed. Bip. p. 323. Pro τροφὸν Ald. Βαί. τροφὴν.

² W. supr. ῥύμη τοσαύτη δινεῖθαι. καίτοι —.

³ W. supr. ἔδὲν ἀνώμαλον ἔδὲ τεταραγμένον. Xyl. lacunam ponit post ἔχουσαν, hoc vertens ac si legisset ἔσαν. Amiot. post ἔδεμίαν inferit ἔτιως.

⁴ Ae lan. H anim. XII, 7.

⁵ Vulgo ἀλλ' ὅπως; Turn. ὅπως vel ὅτι; V. ὅπως. Sic dedi cum W. consentientibus Leonie. Schott. Auon. Amiot.

ματα ἀνδρῶν καὶ ἀπολακτισμὸς βίων ἐκεῖθεν οἶον ἐκκυβιεύοντων καὶ περιτρεπόντων ¹. καὶ γὰρ γελοῖον, περὶ μοιῆς τῶν ἐκεῖ διαπορεῖν, εἰ μὴ γένεσιν μηδὲ σύστασιν ἔχειν δύναται ². ὅπερ γὰρ Αἰγύπτιοι καὶ Τρωγλοδύται, οἷς ἡμέρας μίαις ἀκαρῆς ³ ἴσεται κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος ἐν τροπαῖς, εἴτ' ἀπεισιν, ὀλίγου ἀπέχεσι τῷ κατακταυθῆσαι ξηρότητι τῷ περιέχοντος· ἦπερ τὰς ἐπὶ τῆς σελήνης εἰκὸς ἐστὶ δώδεκα θερείας ὑπομένειν ἔτης ἐνάτη, κατὰ μῆνα τῷ ἡλίῳ πρὸς κάθετον αὐτοῖς ἐφισαμένε καὶ ἐρηρίζοντος, ὅταν ἦ πανσέληνος. πνεύματά γε μὴν καὶ ἐβφῆ καὶ ὄμβρες, ὧν χωρὶς ἔτε γένεσις φυτῶν ἐστίν, ἔτε σωτηρία γενομένοις, ἀμήχανον ἐκεῖ διανοηθῆναι συνιστάμενα διὰ θερμότητα καὶ λεπτότητα τῷ περιέχοντος· καὶ γὰρ ἐναυθῆ τῶν ὀρῶν τὰ ὑψηλὰ δέχεται τῆς ἀγρίας καὶ ἐναντίας ⁴ χειμῶνας· ἀλλ' * ἤδη καὶ σάλου ἔχων πρὸ καφότητος ὁ ἄηρ, ἐκφεύγει τὴν σύστασιν ταύτην καὶ πύκνωσιν· εἰ μὴ νῆ Δία φήσομεν, ὡσπερ ἡ Ἀθηναῖα τῷ Ἀχιλλεῖ νέκταρός τι καὶ ἀμβροσίας ἐπέταξε ⁵, μὴ προσιεμένῳ τροφῆν, ἔτω τὴν σελήνην, Ἀθηναῖν λετομένην καὶ ἔσαν, τρέφειν τὰς ἀνδρας, ἀμβροσίαν ἀπεισάν αὐτοῖς ἐφημέριον, ὡς Φερακούδης ὁ παλαιὸς οἶσται σιτεῖσθαι αὐτὰς θεός ⁶. τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν Φησι Μεγαθένης τὰς ⁷ μήτ' ἐθίουτας, μήτε πίνοντας, ἀλλ' ἀσόμες ⁸ ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμίζην, καὶ

τρέ-

¹ W. fufp. περιτρεπόντων.

² Corrigendum, W. monente, δύναται.

³ Sic cum W. dedi e Turn. B. E. Anon. Xyl. Vulgo ἀκαρῆς.

⁴ W. neutrum placet, postremum quidem mutandum censenti in ἐναντίαις, quod Amiot. expressit. Sufp. deinde W. ἀλλὰ λεπτότητα ἤδη, quod Xyl. reddidit vertendo.

⁵ Iliad. XIX, 352 sq.

⁶ Cum W. malim τὰς θεάς vel αὐτὰς τὰς θεάς.

⁷ Vulgo abest τὰς. Restituendum censui ex Ald. & Basf. In his autem excluderunt μήτ' ἐθίουτας.

⁸ Sic Basf. Xyl. Leonic. Schott. Amiot. Steph. At Ald. B. E. εὐτόμας, quod, W. iudice, non omni specie caret.

πρέφειθαι τῇ ὁσμῇ, πόθεν ἂν τις ἐκεῖ Φουμένην λάβοι, μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης.

XXV. Ταῦτα τῷ Θέωνος εἰπόντος ¹ * γε ἔφην καὶ ἄριστα τῇ παιδιᾷ τῷ λόγῳ τὰς Ὀφρυῶς * ἃ καὶ Θάρσος ἡμῖν ἐγγίνεται πρὸς τὴν ἀπόκρισιν, μὴ πᾶν πικρὸν ² μηδ' αὐστηρὸν εὐθύνην περιδοκῶσι ³. καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς τῶν σφόδρα πεπαισμένων τὰ τοιαῦτα ἔδδν ⁴ διαφέρεσιν οἱ σφόδρα δυσκαταίνοντες αὐτοῖς καὶ διαπισέντες, ἅλλα μὴ πρᾶως τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἐθέλοντες ἐπισκοπεῖν. εὐθύς ἔν τῶ πρώτῳ, ἕκ ἀναγκηκῶν ἐσιν, εἰ μὴ κατοικῶσιν ἄνθρωποι τὴν σελήνην, μάτην γεγονέναι καὶ πρὸς μηθέν. ἔδδ γὰρ τήνδε ἦν γῆν εἰ' ὅλης ἐνεργὸν ἔδδ προσοικημένην ὀρῶμεν, ἅλλα μικρὸν αὐτῆς μέρος, ὡσπερ ἄκραις τισίν ἢ χερσῶν ἡσίοις ἀνέχεσιν ἐκ βυθῶ γόνιμὸν ἐστὶ ζώων καὶ φυτῶν, τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν ἔρημα καὶ ἀκαρπα χειμῶσι καὶ αὐχμοῖς, τὰ δὲ πλείστα κατὰ τῆς μεγάλης δέδυκε θαλάσσης. ἅλλα σὺ, τὸν Ἄρισταρχον ἁγαπῶν ἀεὶ καὶ θαυμάζων, ἐκ ἀπέεις Κράτητος ἀναγινώσκοντος ⁵.

¹ Ωκεανὸς, ὡσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται

² Ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην ἐπὶ γαῖαν ἴησιν.

ἅλλα πολλὰ δέτ μάτην ταῦτα γεγονέναι· καὶ γὰρ ἀναθυμιάσεις ἢ θάλασσα μαλακὰς ἀνήσει καὶ τῶν πνευμάτων

¹ W. *supr.* εἰπόντος, κάλλιπ' ἄ γε. ἔφην, κ. ἄ. τ. σ. τ. λ. τὰς Ὀφρυῶς ἡμῶν ἀνήκας, δι' ἃ καὶ Θάρσος —. Ad eandem sententiam verterunt Amiot. & Kaltw.

² Sic W. dedit e marg. B. & verterunt Amiot. & Xyl. Vulgo μικρὸν.

³ E. προσδοκῶσι. Idem esse videtur, quod e Turn. affertur προσδοκῶσι.

⁴ Vulgo abest ἔδδν. Id inferendum duxi vertendo praeunte Xyl. & probante W.

⁵ Sic W. dedit ex E. & vertit Xyl. Vulgo ἀναγινώσκων. Alter verbum est in Iliad. XIV, 246. Alter abest a posttris edd.

των τὰ ἡδιστα, θέρως ἀκμάζοντος· ἐκ τῆς ἀοικήτης καὶ κατεψυγμένης αἱ χιόνες ἀτρέμα διατηρόμεναι χαλῶσι καὶ διασπείρουσιν ¹. ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἔσημεν ἀ-
 τρεκῆς ἐν μέσῳ Φύλαξ, κατὰ Πλάτωνα, καὶ δημοιερ-
 γός. ἔδδεν ἔν κωλύει, καὶ τὴν σελήνην ζῶων μὲν ἔρη-
 μον εἶναι, παρέχειν δ' ἀνακλάσεις τῷ Φωτὶ περὶ αὐ-
 τὴν διαχεομένῳ, καὶ συβροῆν ταῖς τῶν ἀσέρων αὐγαῖς
 ἐν αὐτῇ καὶ σύγυρασιν, ἣ συνεκπέττει τε τὰς ἀπὸ τῆς
 γῆς ἀναθυμιάσεις, ἅμα τε καὶ τῷ ἡλίῳ τὸ ἔμπυρον
 ἄγαν καὶ σκληρὸν ἀφίησι ². καὶ πολὺ τι καὶ παλαιᾶ
 Φήμη διδόντες, Ἄρτεμιν αὐτὴν νομιοῦναι Φήσομεν, ὡς
 παρθένον καὶ ἄγονον, ἕλλως δὲ βοηθητικὴν καὶ ἀφέλι-
 μον· ἐπεὶ τῶν γ' εἰρημένων ἔδδεν, ὧ φίλε Θεῶν ³,
 ἀδύνατον δεῖκνυσι τὴν λεγομένην ἐπ' αὐτῆς οἴκησιν. ἣ
 τε γὰρ δίνη, πολλὴν ἔχουσα πραότητα καὶ γαλήνην,
 ἐπιλευκίνει τὸν ἀέρα, καὶ διανέμει ⁴ συγκατακοσμέμε-
 νου, ὡςτε μηδὲν εἶναι δέος, ἐκπνεῖν καὶ ἀποσφαλῆναι
 τὰς ἐνεῖ βεβηκότας ⁵. εἰ δὲ μηδ' αὐτῇ, καὶ τὸ ποι-
 κίλον ⁶ τῆτο τῆς Φορᾶς καὶ πεπλανημένον ἐκ ἀνωμα-
 λίας ἀδὲ ταραχῆς ἐσιν, ἀλλὰ θαυμαστὴν ἐπιδείκνυται τα-
 ξιν ἐν τέτοις καὶ πορείαν οἱ ἀστρολόγοι, κύκλοις τισὶ περὶ
 κύκλος

¹ Desidero quid cum his verbis jungendum & ad sententiam bene nectendam. Kaltw. distinguit post ἀνίησι, & καὶ τῶν πνευ-
 μάτων τὰ ἡδιστα ad sequentia refert.

² W. sup. τῷ ἡλίῳ — ἀνίησι. Idem deinde corrigendum censet καὶ πᾶ τι pro καὶ πολὺ τι.

³ Recepi correctionem Xyl. pro vitiosa lectione ἔδδεν ὠφελῶν Θεῶν. Eandem expressit Kaltw. cum Amiot. & probat W. Ma-
 him autem simul ἐπειτα vel εἶτα pro ἐπεὶ, cum, meo quidem sensu, nova responsonis pars ordiatur; ἐπεὶ autem nil habeat, ad quod commodè referri possit.

⁴ Dedi sic e W. sententia pro vulg. διαμένει. Kaltw. sup. & vertit διατείνει.

⁵ Turn. βεβηκότας, rectius, W. giudice.

⁶ Bene sup. W. ἐτι δὲ, ἢ Δί'. αὐτό γε τὸ ποικίλον. Ald. deinde & Bas. πεπλανημένα.

κύκλος ἐτέρως ἐξελιττομένοις συνάγοντες αὐτήν, οἱ μὲν ἀτρεμῶσαν ¹, οἱ δὲ λείως καὶ ὀμαλῶς ἀεὶ τάχιστα τοῖς αὐτοῖς ἀνθυποφεραμένην· αὐταὶ γὰρ αἱ τῶν κύκλων ἐπιβάσεις καὶ περιαγωγαὶ καὶ σχέσεις πρὸς ἀλλήλους ² καὶ πρὸς ἡμᾶς, τὰ Φαινόμενα τῆς κινήσεως ὕψη καὶ βάθη, καὶ τὰς κατὰ πλάτος παραλλάξεις, ἅμα ταῖς κατὰ μῆκος αὐτῆς περιόδοις ἐμμελέστατα συμπεραίνουσι. τὴν δὲ πολλὴν θερμότητα καὶ συνεχῆ πύρωσιν ὑπὸ ἡλίου παύση ³ φοβόμενος, ἀν πρῶτον μὲν ἀντιθῆς ταῖς ἔνδεκα θερμαῖς συνόδοις τὰς πανσελήνας, εἶτα δὲ τὸ συνεχὲς τῆς μεταβολῆς ταῖς ὑπερβολαῖς χρόνον ἐκ ἐχέσαις ⁴ πολὺν, ἐμποιεῖν κρᾶσιν οἰκείαν, καὶ τὸ ἄγαν ἐκατέρως ἀφαιρεῖν, τὰ μέσα δὲ τῶν, ὡς εἰκός, ὤραν ἔαρι προσφορωτάτην ἔχουσι. ἔπειτα πρὸς μὲν ἡμᾶς καθίησι ⁵ δι' ἄερος θολερῶ, καὶ συνεπερείδων τὴν θερμότητα ταῖς ἀναθυμιάσεσι τρεφομένην· ἐκεῖ δὲ λεπτὸς ὢν καὶ διαυγῆς ὁ ἀήρ σκιδνησι καὶ διαχεῖ τὴν αὐγὴν, ὑπέκκαυμα καὶ σῶμα μηδὲν ἔχουσαν. ὕλην δὲ καὶ καρπὸς αὐτοῖ ⁶ μὲν ὄμβροι τρέφουσιν, ἐτέρως δὲ, ὡσπερ ἄνω περὶ Θήβας παρ' ὁμῖν καὶ Συήνην, ἐκ ὄμβριον ὕδωρ, ἀλλὰ γηγενὲς ἢ γῆ πίνουσα, καὶ χρωμένη πνεύμασι καὶ δρόσοις, καὶ ἂν ἐθελήσειεν, οἶμαι, τῇ πλεῖστον ὑομένη πολυκαρπία

1 W. monente sententia loci postulare videtur ἀνισοδρομῶσαν, vel aliquid certe hujus significationis.

2 Ita W. ex B. & E. dedit pro vulg. ἀλλήλων.

3 Vulgo εἰ παύση. W. εἰ delendum monuit, & delevi auctoritate Bas. & Xyl. vers.

4 Ita W. dedit ex E. pro vulg. ἐχέσαις. Alias adesse monet corruptelas per hunc locum, quem ita verterit ac si legeretur: ἐχέσαις πολὺν, ἐμποιεῖν κρᾶσιν οἰκείαν — ἀφαιρεῖν — προσφορωτάτην ἔχον.

5 Excidisse susp. W. ante hanc vocem ὁ ἥλιος.

6 W. legendum monet αὐτῶ, & deinde ἐτέρωθι, pro ἐτέρως: qua sententia verterunt Amiot. & Xyl.

πίεσ συμφάρεσθαι ¹, δι' ἀρετὴν τινα καὶ κρᾶσιν. τὰ δ' αὐτὰ φυτὰ τῷ γένει, παρ' ἡμῖν ² μὲν, εἰ σφόδρὰ πιεθῆ χειμῶσιν, ἐκφέρει πολὺν καὶ καλὸν καρπὸν· ἐν δὲ Λιβύῃ, καὶ παρ' ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ, δύσριγα κοιμῶσιν καὶ δειλὰ πρὸς χειμῶνας ἐσὶ. τῆς δὲ Γεδρωσίας καὶ Τρωγλοδύτιδος, ἣ καθίκει πρὸς τὸν ἕκταν, ἀφάρκ δια ξηρότητα καὶ ἀδένδρε παντάπασι ξηρῆς, ἐν τῇ παρακειμένη καὶ περιεχυμένη θαλάττῃ θαυμαστὰ μεγέθη φυτῶν τρέφεται, καὶ κατὰ βυθῶ τέθηλεν. ὧν τὰ μὲν ἐλαίας, τὰ δὲ δάφνας, τὰ δ' Ἴσιδος τρίχας ³ καλᾶσιν. οἱ δ' ἀνακαμψέρωτες ἔτοι προσαγορευόμενοι, τῆς γῆς ἐξαιρεθέντες, ἐ μόνον ζῶσι κρεμάμενοι χρόνον ⁴ ὅσον βέλεται τις, ἀλλὰ βλαστάνουσιν ⁵, σπείρεται δὲ τὰ μὲν ⁶ πρὸς χειμῶνας, τὰ δὲ θέρος ἀκμάζοντες ὡς περ σήσαμον καὶ μελίμη. τὸ δὲ θύμον ἢ τὸ κενταύριον ἂν εἰς ἀγαθὴν καὶ πλοῦτα σπαρῆ χώραν, καὶ βρέχεται καὶ ἀρδεται, τῆς κατὰ φύσιν ἀξίεται ποιότητος, καὶ ὑποβάλλει τὴν δύναμιν, αὐχμῶ δὲ χαίρει, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐπιδίδωσιν· εἰ δὲ, ὡς φασιν, ἐδὲ τὰς ἐρόσας ἀνέχεται, κατὰ περ τὰ πλεῖστα τῶν Ἀραβικῶν,

¹ Ald. Basf. Xyl. B. E. συμφαίνεσθαι. Steph. συμφάρεσθαι. Tres Graeco-lat. R. & W. συμφάρεσθαι, ut verterunt Amiot. & Xyl. & consentiunt Leonie. Schott. Anon.

² Sola Ald. παρ' ὑμῖν; non item Basf. cui in ind. Frst. & nota R. eadem lectio tribuitur.

³ Plin H. N. XIII, 51. 52.

⁴ W. addidit χρόνον ex B. & E. Vulgo abest.

⁵ Post hanc vocem vulgo est lacunae signum. Id sustulit, cum hic loci nil excluderet. Haud dubie, quod W. monet, non suo loco fuit positum.

⁶ Quae sequuntur πρὸς χειμῶνας — θύμον ἢ W. ex B. & E. reposuit. Vulgo nil adest nisi ὡς, cuius tamen loco in Ald. ἢ legitur, e Turn. autem & V. ἦ notatur. Pro τὸ δὲ θύμον dedit quidem e codd. W. τὸν δὲ θύμον; id autem mutandum monuit in ὁ δὲ θύμος. Ut ad scripturam propius accederem, formam neutram retinui, cuius non defunt exempla.

κῶν, ἀλλ' ἐξαμαυρῆται δαινομενα ¹ καὶ Φθείρεται, τί δὴ θαυμασόν ἐστιν, εἰ γίνονται περὶ τὴν σελήνην ῥί-
ζαι καὶ σπέρματα καὶ ὕλαι μηδὲν ὑετῶν δεόμενα μήτε
χειμώνων, ἀλλὰ πρὸς θερινόν ² ἄερα καὶ λεπτόν εὐ-
φυῶς ἔχουσαι; πῶς δ' ἐκ εἰκὸς ἀνίσταται τὰ πνεύματα
θαλλόμενα τῇ σελήνῃ, καὶ τῷ σάλῳ τῆς περιφορᾶς
αὔρας τὰ παρομαρτεῖν ἀτρέμα, καὶ δρόσκος καὶ ὑγρό-
τητας ἐλαφρὰς περιεχέσας καὶ διασπειρομένας ἐπαρκεῖν
τοῖς βλασάνησιν, αὐτῇ δὲ τῇ κρᾶσει ³ μὴ πυρώδη,
μηδ' αὐχμηρὰν, ἀλλὰ μαλακὴν καὶ ὑδροποιὸν εἶναι ⁴;
ξηρότητος μὲν γὰρ ἔδδεν ἀφικνεῖται πάθος ἀπ' αὐτῆς
πρὸς ἡμᾶς, ὑγρότητος δὲ πολλὰ καὶ θηλύτητος, αὐξή-
σεις φυτῶν, σήψεις ⁵ κρεῶν, τροπαὶ καὶ ἀνέσεις οἴ-
νων, μαλακότητες ξύλων, εὐτοκίαι γυναικῶν. δέδοικα
δὲ ἡσυχάζοντα Φαρνάκην αὐθις ἐρεθίζειν καὶ κινεῖν,
ὠκεανῆ τε ⁶ πλημμύρας, ὡς λέγουσιν αὐτοὶ, καὶ πορ-
θμῶν ἐπιδόσεις, διαχεομένων ⁷ καὶ αὐξανομένων ὑπὸ
τῆς σελήνης τῷ ἀνυγραίνεσθαι, παρατιθέμενος. διὸ
πρὸς

1 Dedit sic, ut verterunt Amiot. & Xyl. pro vulg. λαινομέ-
μια, W. probante. Pro τί δὴ Ald. Bas. τί δὲ.

2 Ald Bas. Xyl. B. E. πρὸς θερὸν; Turn. V. Anon. Amiot.
πρὸς ξηρὸν; Vulgatum Steph. dedit consentientibus Leonic.
Sch tt. Anon. Exempl. Turn. Xyl. vers.

3 W. iudice nexus desideratur, forte ita restituendus: —
τὴν σελήνην — περιέχουσαν, διασπειρομένας ἐπαρκεῖν τοῖς βλα-
σάνησιν· αὐτῇ δὲ τῇ κρᾶσει —.

4 W. addidit εἶναι ex B. & E. Vulgo abest.

5 Sic W. ex B. & E. recepit pro vulg. σήψεις.

6 Ita Bas. Xyl. Amiot. ex Turn.: dubium, W. monente,
utrum ex conjectura, an veteribus libris: certe, re ipsa postu-
lante. Ald. B. E. ὡσε καὶ ἀνοίγαι; unde Anon. Turn. V. ὡσε
καὶ ἀναγωγαι.

7 Ita W. ex B. & E. reposuit. Vulgo διαδεχομένων.

πρὸς σὲ τρέψομαι μάλλον, ὦ Φίλε Θέων· λέγεις γὰρ ἡμῖν ἐξηγήμενος ταῦτα τὰ Ἀλκιμᾶνος ¹.

— Διὸς θυγάτηρ, ἔρσα, τρέφει

καὶ σελάνας δίας,

ὅτι τὸν Δία τὸν ἄερα καλεῖ, καὶ Φησιν ² αὐτὸν ὑπὸ τῆς σελήνης καθυγραίνόμενον εἰς δρόσας τρέπεσθαι. κινδυνεύει γὰρ, ὡς ἄταιρς, πρὸς τὸν ἥλιον ἀντιπαθῆναι Φύσιν ἔχειν· εἴγε μὴ μόνον; ὅσα πυκνῶν καὶ ξηραίνειν ἐκείνος, αὐτῇ μαλάσσειν καὶ διαχεῖν πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης θερμότητα καθυγραίνειν καὶ καταψύχειν προσπίπτουσαν αὐτῇ καὶ συμμειγνυμένην. οἱ τε δὴ τὴν σελήνην ἔμπυρον αἶμα καὶ διακαῆς εἶναι νομίζοντας ἀμαρτάνουσιν· οἱ τε τοῖς ἐκεί ζώοις, ὅσα τοῖς ἀνταῦθα πρὸς γένεσιν καὶ τροφῇν καὶ διαίταν ἀξιοῦντες ὑπάρχειν, εὐόκασιν ἀθέατοι ³. τῶν περὶ Φύσιν ἀνωμαλιῶν, ἐν αἷς μείζονας ἐστὶ καὶ πλείονας πρὸς ἀλλήλα τῶν ζώων, ἢ πρὸς τὰ μὴ ζῶα, διαφορὰς καὶ ἀνομοιότητας εὐρεῖν. καὶ ἔσομοι ⁴. μὲν ἀνδραποὶ καὶ ὄσμαϊς τρεφόμενοι μὴ ἔσωσαν, εἰ μὴ ⁵ * μὴ δεκῆσι τὴν τε Ἀμμωνος ἡμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο δύναμιν, ἠνέξατο μὲν Ἡσίοδος, εἰπὼν ⁶.

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλιχῇ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὕνιαιρ.

ἔργω

¹ Ald. Bas. ταῖση τὰ Ἀλκιμᾶνος * θυγάτηρ ἔρσα τρέφει καὶ σελάνας, ὅτι —. Hinc Xyl. locum sic restitui voluit: Ἀλκιμᾶνος· οἷα Διὸς θυγάτηρ, ἔρσα, τρέφει καὶ Σελάνας, ex Quaestionibus naturae c. 24. V. h. p. 21. & Symp. III, 10. Vol. XI. p. 153.

² Ald. Bas. Xyl. B. E. ὅτι νῦν τὸν ἄερα καλεῖ, καὶ Δία Φησιν αὐτὸν. Steph. nescio unde dedit καὶ διάφυσιν αὐτὸν, quod in rell. transit. W. revocavit priorem lectionem, ut meliorem certe vulgata. Equidem Xyl. correctionem, W. probatam, recepit.

³ Ald. Bas. εὐόκασιν καὶ θεαταῖς. Hinc Xyl. legendum μοπερ εὐόκασιν ἀθεατοῖς; Turn. ἐν εὐόκασιν θεαταῖς.

⁴ Ald. Bas. ὄσομοι.

⁵ W. legendum susp. μὴ ἔσωσαν, οἱ μὴδὲ εἶναι μοι δεκῆσι ἢ δὲ Ἀμμωνίους ἡμῖν αὐτὸς ἐξ. δὴ. Pro τῆς τε Turn. V. ἦν γε.

⁶ Orp. & d. v. 41. Cf. Pfln. H. N. XXI, 68. XXII, 32.

ἔρνω δ' εὐφρανῆ παρῆχεν Ἐπιμενίδης, διδάξας, ὅτι μι-
κρῶ παντίπασιν ἢ φύσις ὑπεκκαύματι ζώπυρεϊ καὶ συν-
έχει τὸ ζῶον, ἂν ὅσον ἐλαίας μέγεθος λάβῃ, μηδεμίᾳς
ἔτι τροφῆς δεόμενον. τὰς δ' ἐπὶ τῆς σελήνης, εἴπερ
εἰσὶν, εὐσελεῖς εἶναι τοῖς σώμασι, καὶ διαρκῶς ¹ ὑπὸ
τῶν τυχουτῶν τρέφεσθαι πιθανόν ἐστίν· καὶ γὰρ αὐτὴν
τὴν σελήνην, ὡσπερ τὸν ἥλιον, ζῶον ὄντα πύρινον, καὶ
τῆς γῆς ὄντα πολλαπλάσιον, ἀπὸ τῶν ὑγρῶν φασὶ τῶν
ἀπὸ ² τῆς γῆς τρέφεσθαι, καὶ τὰς ἄλλας ἀσέρας, ἀ-
κείρας ὄντας· ἔτις ἐλαφρὰ καὶ λιτὰ τῶν ἀναγκαίων φέ-
ρειν ζῶα τὸν κίω τόπον ὑπολαμβάνουσιν. ἀλλ' ἔτε ταῦ-
τα συνορώμεν, ἕτε ὅτι καὶ χώρα καὶ φύσις καὶ κρῆσις
ἄλλη πρόσφορος ἐστὶν αὐτοῖς. ὡσπερ ἔν, εἰ, τῇ θα-
λάττῃ μὴ δυναμένων ἡμῶν προσελθεῖν μηδὲ ἀψαδαί,
μόνον δὲ τὴν θάλασσαν αὐτῆς πόρρωθεν ἀφορώντων, καὶ πυ-
θανομένων, ὅτι πικρὸν καὶ ἀποτον καὶ ἀλμυρὸν ὕδωρ ἐ-
στίν, ἔλεγέ τις, ὡς ζῶα πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παντο-
δαπῆ ταῖς μορφαῖς τρέφει κατὰ βάρους, καὶ θηρίων ἐστὶ
πλήρης ὕδατι χρωμένων, ὅσαπερ ἡμεῖς ἀέρι, μύθοις ἂν
ὅμοια καὶ τέρασιν ἐδ' κεῖ περαινέιν· ἔτις εἰκόκαμεν ἔχειν,
καὶ τήτας ἀσκεῖν ³ πρὸς τὴν σελήνην, ἀπισθύντας, ἐκεῖ
τινας ἀνθρώπους κατοικεῖν. ἐκείνος δ' ἂν οἶομαι πολὺ
μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφερῶντας οἶον ὑποσάθμην
καὶ ἰκὺν εἰ πάντος ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι
διαφαι-μένην ἑλαμπῆ; καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χω-
ρίον, εἰ ζῶα φύει ⁴ καὶ τρέφει, μετέχοντα κινήσεως,
ἀναπνύσης, θερμότητος· καὶ εἰ ποδὲν αὐτοῖς ἐγγένοιτο
τῶν Ὀμηρικῶν τέτων ἀκῆσαι ⁵.

F 2

Σμερ-

¹ Ald. διαρκῆ; Bas. διαρκεῖς.

² Dedi ἀπὸ e Turn. V. Anon. pro vulg. ἐπὶ, W. probante.

³ W. legendum monet τὸ αὐτὸ πύσχειν, quod vertendo signi-
ficarunt Amiot. & Xyl

⁴ Ita in R. correctum exhibetur, quod W. legendum mo-
nuit. Vulgo φύσει.

⁵ Illad. XX, 65, VIII, 16.

Σμερδαλέ', εὐρώεστα, τὰ τε τυγάσι Ξεοίπερ,
καί·

Τόσσον ἔνερθ' αἶδαο, ὅσον ἕρανος ἐς' ἀπὸ γαίης,
ταῦτα Φήσασιν ἀτεχνῶς περὶ τῆ χωρίε τέτυ λέγεσθαι,
καὶ τὸν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκαεῖσθαι,
γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν σελήην, ἴσον ἐπεινῶν τῶν κνω καὶ
τῶν κάτω τέτων ἀπέχεσαν.

XXVI. "Ἐτι δὲ με σχεδὸν λέγοντος, ὁ Σύλλας
υπολαβῶν· Ἐπίχες, εἶπεν, ὦ Λαμπρία, καὶ παρα-
βαλῆ τὸ θυρίον τῆ λόγε, μὴ λάθης τὸν μῦθον ὡσπερ
εἰς γῆν ἐξοκειλάς, καὶ συγχέης τὸ δρᾶμα τέμδον ¹ ἐτέ-
ραν ἔχον σκηπὴν καὶ διάθεσιν. ἐγὼ μὲν ἔν ὑποκριτῆς
εἶμι, πρότερον δ' αὐτῆ Φράσω τὸν ποιητὴν ὑμῖν, εἰ μὴ
τι κωλύει, καθ' Ὅμηρον ἀρξάμενος ².

Ἐγγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλλί κεῖται,
ἐρόμον ἡμερῶν πέντε Βρεττανίας ἀπέχεσα πλέοντι πρὸς
ἐσπέραν· ἔτεραι δὲ τρεῖς ἴσον ἐκείνης ἀΦεσῶσαι καὶ ἀλ-
λήλων, πρόκεινται μάλιςα κατὰ δυσμὰς ἡλῖε Ξερινάφ-
ων ἐν μιᾷ τὸν Κρόνον οἱ βάρβαροι καθεῖρχθαι μυθολο-
γῆσιν ὑπὸ τῆ Διός, τὸν δὲ, ὡς υἱὸν, ἔχοντα Φερρὸν
τῶν τε νήσων ἐκείνων καὶ τῆς Θαλάττης, ἦν Κρόνιον πέ-
λαγος ὀνομάζῃσι, παρακάτω κεῖσθαι ³. τὴν δὲ μεγάλην
ἠπει-

¹ Ita W. ex B. E. Anon. dedit. Turn. V. τὸ ἐμῖν. Vulgo
τὸ γῆν. Ald. τὸν μῖν.

² Vulgo εἰ μὴ τι κωλύει καθ' Ὅμηρον ἀρξάμενον. Dando
κωλύει secutus sum W. ita ex E. & marg. B. fumentem, &
plenius ita legendum suspicantem ἢ εἰ μὴ τι κ. κ. Ὁ. ἄρξομαι.
Xyl. vertendo praeunte dedi ἀρξάμενος. Versus est ex Odys.
VII, 244. ad narrationem ipsam tantum accommodatus. Cf.
Vol. IX. p. 328.

³ Kaltw. pro τὸν δὲ, ὡς υἱὸν legit τὸν δὲ βριάρεων, Φερρὰν
pro Φερρὸν, & παρακατακεῖσθαι pro παρακάτω κεῖσθαι. Amiot.
vertit ac si scriptum esset τὸν δὲ Ὀγγύγιον ἔχοντα Φερρὰν ἐκείνη
τε τῶν τε νήσων. W. corrigendum susp. τὸν δὲ (scil. Saturnum)
ὡς ὑπὸν ἔχοντα Φερρὸν — vel forte quid post τὸν δὲ excidisse
pu-

ἡπειρον, ὅφ' ἦς ἡ μεγάλη περιέχεται κύκλω θάλαττα ¹, τῶν μὲν ἄλλων ἔλαττον ἀπέχειν, τῆς δ' Ὀλυγίας περιπεντακιχίλις σταδίς, κωπήρεσι πλοίοις κομιζομένῳ βραδύπορον γὰρ εἶναι καὶ πηλώδες ² ὑπὸ πληθῆος ρευμάτων τὸ πέλαγος· τὰ δὲ ρεύματα τὴν μεγάλην ἐξιδύει γῆν, καὶ γίνεσθαι προχώσεις ἀπ' αὐτῶν, καὶ βαρεῖαν εἶναι καὶ γεώδη τὴν θάλατταν, ἢ ³ καὶ πεπηγένηαι δόξαν ἔσχε. τῆς δ' ἡπείρου τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ κατοικεῖν Ἑλληνας περὶ κόλπου ἐκ ἐλάττονα τῆς Μαϊώτιδος, ἔ τὸ σῶμα τῷ σῶματι τῷ Κασπίῳ πελάγῳς μάλιςα κατ' εὐθεῖαν κεῖσθαι ⁴· καλεῖν δὲ καὶ νομίζειν ἐκεῖνας, ἡπειρώτας μὲν αὐτὰς, νησιώτας δὲ ⁵ ταύτην τὴν γῆν κατοικεῖντας, ὡς καὶ κύκλω περίρρυτον ἔσαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης· οἰεσθαι δὲ τοῖς Κρόνῳ λαοῖς ἀναμιχθέντας ὕτερον τὰς μετ' Ἡρακλέους παραγενομένους καὶ ὑπολειφθέντας, ἤδη σβενύμενον τὸ Ἑλληνικὸν ἐκεῖ καὶ κρατέμενον, γλώττῃ τε βαρβαρικῇ καὶ νόμοις καὶ διαίταις, οἶον ἀναζωπυρῆσαι ⁶ πάλιν ἰχυρὸν καὶ πολὺ γενόμενον· διὸ τιμὰς ⁷ ἔχειν

F 3

πρώ-

putat, ita explendum, τὸν δὲ δαίμοσι τισὶ τὴν θεραπείαν τῆ πατρὸς. Φροντίδα αὐτῆ ὡς υἱὸν ἔχοντα, τὴν τε Φρυγίαν — ὀνομάζουσι, παρακαταθήδαι.

1 Sic in R. jam correctum legitur, quod W. dedit. Ald. nimirum & Bas. Xyl. Steph. θαλάττῃ; tres Graeco-lat. fecerunt θαλάττῃ quasi Nominativum.

2 Ita ex Ald. & Bas. restitui, consentientibus omnibus libris teste W. qui idem recepit, pro πηλώδες, quod e Steph. in rell. transit.

3 Restitui ex edd. prioribus ἢ, pro ἡ. quod in Frft. & R. legitur. W. ἡ.

4 Ald. κενεῖσθαι.

5 ab Ald. B. E. absunt νησιώτας δὲ, addita in Bas. unde ceterae habent editiones. W. monente, addi debebat in fine τῆς.

6 Sic W. ex E. dedit. Vulgo ἀναζωπυρῆσθαι. Ald. ἀναζωπυρᾶται; Bas. ἀναζωπυρᾶσθαι.

7 Sic W. ex B. & E. dedit, vertendo consentientibus Amiot. & Xyl. Vulgo διὸ καὶ ἔχειν.

πρώτας τῶν Ἡρακλέα, δευτέρας δὲ τὸν Κρόνον· ὅταν δὲ ὁ τῷ Κρόνῳ ἀσὴρ, ὃν Φαίνοντα μὲν ἡμεῖς, ἐκείνης δὲ Νυκτῆρον ἔφη καλεῖν, εἰς ταῦρον παραγένηται ἡ¹ ἑτῶν τριάκοντα, παρασκευασαμένους ἐν χρόνῳ πολλῷ τὰ περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀπόπλεον¹ ἐπέμπευεν κλήρω λαχόντας² ἐν πλοίοις τοσάτοις θηράπειν τε πολλὴν καὶ παρασκευὴν ἀναγκαῖαν μέλλουσι πλεῖν πέλαγος τοσῆτον εἰρεσία, καὶ χρόνον ἐπὶ ξένης βιοτεύειν πολὺν, βαυβαλλομένους ἀναχθέντας ἐν χρεῖδαι³ τύχαις, ὡς εἶδος, ἄλλας ἄλλαις· τὰς δὲ διασωθέντας ἐκ τῆς θαλάσσης, πρῶτον μὲν ἐπὶ τὰς προκειμένας νήσους οἰκημένας δὲ ὑφ' Ἑλλήνων κατέχειν⁴, καὶ τὸν ἥλιον ἴρην κρυπτόμενον ὄρας μῖχος ἔλαττον ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα· καὶ νύκτα τῆτο εἶναι, σκότος ἔχεται ἑλαφρὸν καὶ λυκαυγῆς ἀπὸ δυσμῶν περιλαυπόμενον⁵. ἐκεῖ δὲ διατρίψαντας ἡμέρας ἐνενήκοντα, καὶ μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης ἱερὰς νομιζομένους καὶ προσκαγορευομένους, ὑπὸ πνευμάτων ἤδη περαῖσθαι· μηδ' ἄλλας τινὰς ἐνοικεῖν, ἢ σφῆς τ' αὐτὰς, καὶ τὰς πρὸ αὐτῶν ἀποκειψθέντας· ἐξεῖναι μὲν γὰρ ἀποπλεῖν οἴκαδε τὰς τῷ θεῷ τριάκοντα ἔτη⁶ συλλατρεύσαντας, αἰρεῖσθαι δὲ τὰς πλείους ἐπι-
εἰκῶς

¹ Vulgo καὶ τὸν ἄ cum signo lacunae. [Hanc Xyl. & W. voce ἀπόπλεον, quam dedi, explendam monuerunt.

² Quae sequuntur ἐν πλοίοις — μέλλουσι πλεῖν, addidit W. ex B. & E. monens, in παρασκευὴν E. non habere παρὰ, sed ejus loco signum lacunae.

³ Vulgo admodum corrupte legitur πολὺν ἐμβέλλομεν· ἔσ ἀναχθέντας, ἔ χρεῖ τύχαις. Egregie haec correxi de suo W., quem secutus sum. Xyl. jam pro ἔ χρεῖ legendum monuit χρεῖδαι.

⁴ B. E. κατέχειν.

⁵ Sic W. ex B. & E. dedit pro vulg. περιπόμενον. E Xyl. hujus vocabuli correctione notatur περισάμενον, quod certe aequè vitiosum est.

⁶ Ald. Bas. Xyl. B. E. τριτηκαίδεκάτη Leonie. Schott. Atton. τρισηκαίδεκα ἔτη, ἢ τρεῖς ἀκόνη, significantes alterutro modo esse corri-

εἰκῶς αὐτόθι κατοικεῖν, τὰς μὲν ὑπὸ συνηθείας, τὰς δὲ, ὅτι πόνος ¹ δίχως καὶ πραγμάτων ἀφθονα πάρεστι πάντα πρὸς θυσίαις καὶ χορηγίαις, ἢ ² περὶ λόγους τινὰς αἰεὶ καὶ Φιλοσοφίαν διατριβῆσι. Θαυμαστὸν γὰρ εἶναι, τῆς τε νήσεως τὴν φύσιν, καὶ τὴν πρώτιστα τῆ περιέχοντος ἀέρος, ἐνίοις δὲ καὶ τὸ θεῖον ἐμποδῶν γίνεσθαι διανοηθεῖσιν ἀποπλεῖν, ὥσπερ συνηθεῖσι καὶ Φίλοις ἐπιδεικνύμενον, ἕκ ἑναρ ³ μόνον, ἐδὲ διὰ συμβολῶν, ἀλλὰ καὶ Φανερώς, ἐντυγχάνειν πολλὰς ὑψέσι δαιμόνων καὶ Φωναῖς. αὐτὸν μὲν γὰρ τὸν Κρόνον ἐν αὐτῷ βχθεῖ περιέχεσθαι ἐπὶ πέτρας χρυσοειδῆς καθεύδοντα, τὸν γὰρ ὕπνον αὐτῷ μεμηχανῆσθαι δεσμὸν ὑπὸ τῆ Διὸς, ὄρνιθας δὲ τῆς πέτρας κατὰ κόρυφὴν, ἕς ⁴ πετομένους ἀμβροσίαν ἐπιφέρειν αὐτῷ, καὶ τὴν νήσου εὐωδία κατέχεσθαι πᾶσαν, ὥσπερ ἐκ πηγῆς σκιδναμένη τῆς πέτρας. τὰς δὲ δαίμονας ἐκεῖνας περιέπειν καὶ θραπέυσιν τὸν Κρόνον, ἑταίρους αὐτῷ γενομένους, ὅτε ὁ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐβασίλευσε, καὶ πολλὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν μαντικὰς ὄντας προλέγειν, τὰ δὲ μέγιστα καὶ περὶ τῶν μεγίστων, ὡς ὀνειράτα τῆ Κρόνου, κατιόντας ἐξαγγέλλειν. ὅσα γὰρ ὁ Ζεὺς προδιανοεῖται ⁵, ταῦτ' ὀνειροπολεῖν τὸν Κρόνον· εἶναι δ' ἀνάσσειν τὰ τιτανικὰ πάθη καὶ κινήματα τῆς ψυχῆς ἐν αὐτῷ. παντάπασι

F 4

corrigendum: Utrumque recepit Steph. & in vulgatis fuit. Alterum tantum retinuit W. non ut verum, sed ut proximum veteri lectioni, ipse putans veram lectionem esse τριάκοντο ἔτη. Equidem hanc amplecti malui ob infra sequentia cum Kaltw.

1 Ald. πολλῆ; Turn. πολέμου; V. ποταμῶ.

2 Vulgo οἱ, pro quo Turn. exhibet ἦ. Hoc idem W. dedit nulla subjuncta adnotatione — *hominibus otium traducentibus vel in sacrificiis & chororum instructione, vel in iuribus & philosophia.*

3 W. monente legendum videtur ἕ γὰρ ἑναρ.

4 W. delendum censet ἕς.

5 Vulgo προδιανοεῖται. W. ex E. recepit προδιανοεῖται, forte corrigendum suspicans ὕπαρ διανοεῖται.

ὁ ὕπνος ¹ * καὶ γένηται τὸ βασιλικὸν καὶ θεῖον αὐτὸ κατ' ἑαυτὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον. ἐνταῦθα δὴ κομισθεῖς, ὡς ἔλεγεν, ὁ ξένος, καὶ θεραπεύων τὸν θεὸν ἐπὶ σχολῆς, ἀερολογίας μὲν ἐφ' ὅσον ² γεωμετρήσαντι ποῦρωτάτω προελθεῖν δυνατὸν ἐστίν, ἐμπειρίαν ἔχει, φιλοσοφίας δὲ τῆς ἄλλης τῷ φυσικῷ χρωμένος. ἐπιθυμίαν δὲ τινὰ καὶ πόθον ἔχων γενέσθαι τῆς μεγάλης νήσεως θεατῆς· ἔγω γὰρ, ὡς εἶποις, τὴν παρ' ἡμῖν οἰκόμενην ὀνομάζουσιν· ἐπεὶ δὲ ³ τὰ τριακοῦτα ἔτη διήλθον, ἀφικουμένων τῶν διαδόχων οἰκοῦσθαι, ἀσπασάμενος ⁴ τὸς φίλους ἐξέπλευσε, τὰ μὲν ἄλλα κατεσκευασμένος εὐσυχῶς ⁵, ἐφόδιον δὲ συχνὸν χρυσοῖς ⁶ ἐκπάμασι κομίζων. ἔμην ἔν παθε, καὶ ὅσως ἀνθρώπους διήλθον, ἰεροῖς τε γράμμασιν ἐντυγχάνων, ἐν τελεγαῖς παταῖς τελέμενος, ἔμιας ἡμέρας ἔργον ἐστὶ διελθεῖν, ὡς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν, εὖ μάλα καὶ κατ' ἕκαστον ἀπομνημονεύων· ὅσα δ' οἰκεῖα τῆς ἐνσωστικῆς διατριβῆς ἐστίν, ἀκίσατε. πλείστον γὰρ ἐν Καρχηδόνι χρόνον διέτριψεν, ἅτε δὴ παρ' ἡμῖν μεγάλας ἔχοντας καὶ τιμὰς ⁷, ὅτε ἢ προτέρω πάλιν ἀπώλλυτο, διφθέρας ἰερὰς ὑπεκκομισθεῖσας κρύφα καὶ διαλαθέσας πολὺν χρόνον ἐν γῆ

κειμέ-

¹ W. sup. εἶναι δὲ ἀνάσσειν αὐτῶ τὰ τιτανικὰ πάθη καὶ κινήματα τῆς ψυχῆς, ἃ κατευναζῶν ὁ ὕπνος συτέλλει. ἕως κομισθῆ, καὶ γένηται — Saturno expurgato, existere animi motus casusque Titanicos quos somnus mulcet, donec —

² Inter ὅσον & γεωμετρήσαντι in Ald. & Bas. est lacuna: Hinc Xyl. notat, nihil ad sensum deesse; forte οἷα δὴ aut ἅτε excidisse.

³ W. monente legendum ἐπεὶ γε.

⁴ Ald. ἀσπασάμενος vitiose.

⁵ Dedl sic ex Anon. & Exempl. Turn. contentientibus versa. Amiot. Xyl. & Kaltw. & probante W. pro vulg. εὐσυχῶς.

⁶ E. συχνὸν ἐν χρυσοῖς.

⁷ Ald. καὶ τινὰ; Bas. μεγάλης ἔ. κ. ἱεραῖς. W. iudice corrigendum videntur ἔχοντας τῶ Κρόνῳ τιμὰς· καὶ ὅσα.

κειμέναις ἐξευρῶν, τῶν τε Φαινομένων Θεῶν ¹ ἔφη χρῆ-
ναι, καὶ μοι παρεκελεύετο τιμᾶν διαφερόντως τὴν σε-
λήνην, ὡς τῆ βίβη κυριωτάτην ἔσαν * ἐχομένην ².

XXVII. Θαυμάζοντος δὲ μη ταῦτα, καὶ δεομένου
συνθέσερον ἀκῶσαι· Πολλὰ, εἶπεν, ὦ Σύλλα, περὶ
θεῶν, ἔ πάντα δὲ καλῶς λέγεται παρ' Ἑλλήσιν. οἶον
εὐθὺς, ὀρθῶς Δήμητραν καὶ Κόρην ὀνομάζοντες, ἔκ ὀρ-
θῶς ὁμᾶ καὶ περὶ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρως εἶναι τόπον
νομίζουσιν· ἡ μὲν γὰρ ἐν γῆ καὶ κυρία τῶν περὶ γῆν
ἐστίν, ἡ δ' ἐν σελήνῃ καὶ τῶν περὶ σελήνην ³. Κόρη
τε καὶ Περσεφόνη κέκληται, τὸ μὲν, ὡς Φωτφόρος
ἔσα, Κόρη δὲ, ὅτι καὶ τῆ ὄμματος, ἐν ᾧ τὸ εἶδωλον
ἀντικέμπει τῆ βλέποντος, ὡσπερ τὸ ἡλίε Φόγγις ἐνο-
ρᾶται τῇ σελήνῃ, κόρην προσαγορεύομεν. τοῖς τε περὶ
τὴν πλάνην καὶ τὴν ζητησίαν αὐτῶν λεγομένοις ἔνεσι *
τὸ ἀληθές ⁴. ἀλλήλων γὰρ ἐφίενται χωρὶς ἔσαν, καὶ
συμπλέκονται περὶ τὴν σκιᾶν πολλῶν· τὸ δὲ νῦν μὲν
ἐν ἕρανῶ καὶ Φωτῇ, νῦν δ' ἐν σκότῳ καὶ νυκτὶ γενέσθαι
τὴν Κόρην ⁵, ψεῦδος μὲν ἔστιν, ὁ δὲ χρόνος ⁶ τῶ
ἀριθμῶ πλάνην πρέσχηκεν. ἔ γὰρ ἕξ μῆνας, ἀλλὰ
παρ' ⁷ ἕξ μῆνας, ὀρώμεν αὐτὴν ὑπὸ τῆς γῆς, ὡσπερ
ὑπὸ τῆς μητρὸς, τῇ σκιᾷ λαμβανομένην, ἀλιγῶν δὲ
F 5 τῆτο

¹ Kaltw. Φαινομένους θεῶς esse conjicit planetas stellasque, qui-
bus certa Deorum nomina dabantur.

² W. supplendum censet ἔσαν ἡγεμῖνα· τὴν δὲ γῆν ἐχομένην
— proximo secundum illam loco Tetram.

³ Ita W. dedit ex E. Vulgo καὶ παρὰ τῶν ἐν τῇ σελήνῃ.
Ald. καὶ τῶν περὶ τὴν ἐν τῇ σελήνῃ.

⁴ Xyl. legit ἐνεσί τι ἀληθές sublata lacuna. W. monente tale
quid excidit ἔνεσιν ἐπισεικῶς σὺν τῇ μυθῶδει καὶ τὸ ἀληθές.

⁵ Vulgo περὶ τὴν Κόρην. Delevi περὶ W. jubente.

⁶ Ald. Bas. ἕδε χρόνος; Xyl. legisse videtur ἕδε χρόνος.

⁷ Xyl. vertit: sed fere sex menses; W. sed sexto mense
Kaltw. von sechs zu sechs Monaten.

τῆτο διὰ πέντε μηνῶν παθῶσαν ¹. ἐπεὶ ² τὸν γε ἄδην ἀπολιπεῖν ἀδύνατον ἐστὶν αὐτῆν, τῷ ἄδῃ πέρας ἔσαν ³, ὡς περ καὶ Ὅμηρος ἐπικυψάμενος, ἐ Φαῦλως τῆτο εἶπεν·

Ἄλλ' ἐς ἡλόσιον πεδίου καὶ πείρατα γαίης ⁴.

ὅπε γὰρ ἡ σικὰ ἐπιγεμομένη παύεται, τῆτο τέρμα τῆς γῆς ἔδειτο καὶ πέρας· εἰς δὲ τῆτο Φαῦλος μὲν ἐδίδετο καὶ ἀκάρτος ἀνεισιν, εἰ δὲ χρησοὶ μετὰ τὴν τελευταίην κομιθέντες αὐτόθι, ἴδον μὲν ἔτω βίον, ἐ μὴν μακάριον ἐδὲ θεῶν ἔχοντες, ἄχρι τῷ δευτέρῃ θανάτῳ διατελῶσι.

XXVIII. Τίς δὲ ἔτος ⁵ ἐστὶν, ᾧ Σύλλα, μὴ περὶ τέταν ἔρη, μέλλω γὰρ αὐτὸς διηγεῖσθαι. τὸν ἀνθρώπον οἱ πολλοὶ σύνθετον μὲν ὀρθῶς, ἐκ δυοῖν δὲ μόνον σύνθετον ἐκ ὀρθῶς ἡγῶνται· μόριον γὰρ εἶναι πως ψυχῆς οἰοῦνται τὸν νῦν ⁶, ἐδὲν ἦττον ἐκείνων ἀμαρτάνοντες οἷς ἡ ψυχὴ δοκεῖ μόριον εἶναι τῷ σώματος· νῦν γὰρ ψυχῆς, ὅσω ψυχῆ σώματος, ἕμεινόν ἐστὶ καὶ θεϊότερον ποιεῖ δὲ ἡ μὲν ψυχῆς σύνοδος λόγου ⁷, ἔν τὸ μὲν ἡδο-
νῆς

¹ Vulgo παρῶσαν; Sola R. σπαρῶσαν. Kaltw. id in παθῶσαν mutandum censuit, quod dedi, W. idem vel πάσχουσαν legendum monente.

² Ald. Bas. ἐπί; Turn. & V. εἰ.

³ Vulgo ex Steph. περῶσαν, unde id sumtum, nisi a Bongarsio, se nescire notat W. In Ald. Bas. Xyl. B. E. est περ ἔσαν; Turn. & ipsum Exempl. Turn. πέρας ἔσαν, quod recipiendum putavi, W. probante & vertente: *cujus est ipse terminus*. Idem Kaltw. expressit.

⁴ Odyss. IV, 563.

⁵ W. susp. ὄτως. Xyl. haec pro interpellatione Lampriae accepit. Hinc interposuit: *aiebam. Tum ille — inquit*. Amiotus autem accepit pro conversione hospitis ad Syllam in continua Syllae oratione. Prius, ut in re dubia, versione retinuit W.

⁶ Quae sequuntur ἐδὲν — τῷ σώματος, W. addidit ex B. & K.

⁷ Mutilus hic locus W. monente sic forte restitendus: *ποιεῖ δὲ ἡ μὲν ψυχῆς καὶ σώματος σύνοδος πάθος, ἡ δὲ νῦν καὶ ψυχῆς λό-*
λό-

νῆς ἕρχῃ καὶ πόνε, τὸ δ' ἀρετῆς καὶ κακίας. τριῶν δὲ τῶτων συμπαγέντων, τὸ μὲν σῶμα ἢ γῆ, τὴν δὲ ψυχὴν ἢ σελήνη, τὸν δὲ νῦν ὁ ἥλιος παρέχεν εἰς τὴν γένεσιν. * ὥσπερ ¹ αὖ τῇ σελήνῃ τὸ Φέγγος. ἔν δ' ἀποθνήσκωμεν θάνατον, ὁ μὲν ἐκ τριῶν δύο ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὁ δὲ ἐν ἐκ δυοῖν· καὶ ὁ μὲν ἐστὶν ἐν τῇ τῷ Δημητρος ². * ἐν αὐτῇ τελεῖν, καὶ τὰς νεκρὰς Ἀθηναῖοι Δημητρίως ὠνόμαζον τὸ παλαιόν· ὁ δ' ³ ἐν τῇ σελήνῃ τῆς Περσεφόνης· καὶ σύνοικός ἐστι, τῆς μὲν χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, τῆς δ', ἑρβάνιος· λυεὶ δ' αὐτῇ μὲν ταχὺ καὶ μετὰ βίης τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆ σῶματος, ἢ δὲ Περσεφόνῃ πρῶτος καὶ χρόνῳ πολλῷ τὸν νῦν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ διὰ τῆτο μονογενῆς κέκληται· μόνον γὰρ γίνεται τὸ βέλτιον ⁴ τῆ κινθράπῃ διακρινόμενον ὑπ' αὐτῆς. συντυγχάνει δὲ ἔτως κατὰ φύσιν ἐκίτερον. πῆταν ψυχὴν, ἔσθαι τε καὶ σὺν νῦν, σῶματος ἐκπεσῶσαν, εἰσαρμένον, ἐστὶ τῷ ⁵ μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης χωρίῳ πλανηθῆναι χρόνον ἐκ ἴσου. ἀλλ' αἱ μὲν ἄδικοι καὶ ἀκόλατοι δίνας τῶν ἀδικημάτων τίνεσσι τὰς δ'

λόγον. Ad eandem sententiam verterunt Amiot. & Kaltw. Vulgo deinde fait τῶν τὸ μὲν. W. sumit ἄν ex B. & E.

¹ W. judice hiatus, si quidem aliquid excidit, hanc in sententiam explendus videtur: γένεσιν· καὶ γὰρ καὶ ἡ σελήνη παρέχει τῇ γῆ ὑγρότητα γένεσιν καὶ Φέγγος, ὥσπερ αὖ ὁ ἥλιος τῇ σελήνῃ τὸ Φέγγος. Vulgo ὥσπερ ἔν. W. sumit αὖ ex E.

² W. haec supplenda suspicatur: ἐν τῇ τῆς Δημητρος μοίρῃ· ὅθεν τὸ μυθεῖσθαι, παρωνύμια τῷ τελευτῶν ἐν αὐτῇ, τελευτῶν — altera est in Cereris dititione, seu Terra, unde initiandi & moriendi cognata sunt nomina Graecis, τελευτῶν & τελευτῶν.

³ Ita Kaltw. corruptum vulgo locum: ὠνόμαζον. τὸ παλαιόν δὲ — restituendum monuit, dedique cum W.

⁴ Ita W. ex B. & E. dedit pro vulg. βέλτιον, ceteris in hoc loco variantibus. Ald. Basf. μονή pro μόνον, & omittunt deinde praepositionem ὑπ' ante αὐτῆς. E Turn. notatur μόνον.

⁵ W. cum Steph. & Frst. τὸ μεταξὺ, & legendum susp. ἐν τῷ μ. Est τῷ in Ald. Basf. & R.

τὰς δ' ἐπιεικῆς, ὅσον ἀΦαγνεῦσαι καὶ ἀποπνεῦσαι ἀπο
 τῆ σῶματος, ὡσπερ αἰτίαι πικρῆ, μiasmῶς ¹, ἐν τῷ
 πρροτάτῳ τῆ ἀέρος, ὃν λειμῶνας ἤδη καλῶσι, δεῖ γί-
 νεσθαι χρόνον τρια τεταγμένον· εἶτα, οἶον ἐξ ἀποδη-
 μίας ἀνακομιζόμεναι Φυγαδικῆς εἰς πατρίδα, γεύονται
 χαρᾶς, οἶαν οἱ τελέμενοι μάλιστα Θορύβῳ καὶ πτοήσει
 συγκεκραμένη μετ' ἐλπίδος ἰδίας ² ἔχουσι· πολλὰς γὰρ
 ἐξωθεῖ καὶ ἀποκυματίζει γλιχομένας ἤδη τῆς σελήνης ³,
 ἐνίας δὲ καὶ τῶν ἐκεῖ περὶ κάτω τερπομένας ⁴, οἶον εἰς
 βυθὸν αὔθις ὀρῶσι καταγινόμενας. αἱ δ' ἄνω γεύόμεναι,
 καὶ βεβαίως ἰδρύθησαν ⁵, πρῶτον μὲν, ὡσπερ οἱ νικη-
 Φόροι, περιῖτῶσιν ⁶ ἀναδόμενοι σεφάνοις πτερᾶν εὐσα-
 θείας λεγομένας ⁷, ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ ἀλογον καὶ τὸ
 παθητικόν, ἐθνηιον ἐπιεικῶς τῷ λόγῳ καὶ κενοσημένον
 ἐν τῷ βίῳ παρέχοντο. δεύτερον ⁸, ἀκτῖνι τὴν ὄψιν
 εἰκέναι ⁹, περὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἄνω κενοσημένην, ὡσπερ
 ἐνταῦθα, τῷ περὶ τὴν σελήνην αἰθέρι, καὶ τούτου ἀφ' αὐ-
 τῆ

1 W. *supr.* μiasmῶν.

2 Xyl. *vertendo corrigere voluit ἡδίας*, quod forte praestare
 W. monet.

3 W. *supr.* ἤδη αὐτῆς ἢ σελήνη — *aestuando projecit Luna
 jam attingere eam affectantes.*

4 W. *monente legendum περὶ τὰ κάτω τ.* Notat idem ex
 B. & E. *τερπομένας*, quod vulgato non praefendum censet.
 Caeterum fuit hoc in R.

5 W. *manvult ἰδρυθεῖσαι.*

6 W. *in textu & nota exhibet νικηφόροις*, & legi vult *νικη-
 φόροι, περιῖτῶσιν.*

7 Quo referendum λεγομένας? Praecedens σεφάνοις requirit
 λεγομένοισι. Malim quoque ἀναδόμεναι ad αἱ δ' ἄνω γεύόμεναι.

8 Post δεύτερον Turn. & V. *inferunt σέ.* Ald. Bas. *ἀκτῖνη.*

9 W. *locum hunc ita corrigendum censet: εἰκέναι, περὶ δὲ
 τὴν ψυχὴν, ὡσπερ ἐνταῦθα, ἄνω κενοσημένην, ἐν τῷ περὶ τὴν
 σελήνην αἰθέρι.* Sumit simul τῷ ex B. & E. *pro vulg. τὸ.* —
 deinde visus eorum radiis est similis, anima igni, quippe sur-
 sum elata, prouti & hac in terra ignis sursum fertur, in lunari
 aethere —.

τῆ ἰ καὶ δύναμιν, οἷον τὰ εοικόμενα βαφῆν ἴχουσι· το γὰρ ἀραιὸν ἔτι καὶ διακεχυμένον βάννυται, καὶ γίνεται σαφερόν καὶ διαυγές, ὡσεὶ ὑπὸ τῆς τυχέσης ἀναθυμιάσεως τρέφεται· καὶ καλῶς Ἡράκλειτος εἶπεν, ὅτι αἱ ψυχαὶ ὁμοῖονται καθ' ἑξῆν.

XXIX. Ἐφορῶσι δὲ πρῶτον μὲν αὐτῆς σελήνης τὸ μέγεθος, καὶ τὸ κέλλος, καὶ τὴν φύσιν ἔχ ἀπλῆν ἑδ' ἀμικτον, ἀλλ' οἷον ἄσρα σύγκραμα καὶ γῆς ἕσαν· ως γὰρ ἡ γῆ πνεύματι μειγμένη καὶ ὑγρῷ μαλακῇ γέγονε, καὶ τὸ αἷμα τῆ σαρκὶ παρέχει τὴν αἰθρῆσιν ἐγκραμένον· ἔτω τῷ αἰθέρει λέγασι τὴν σελήνην ² ἀνακεκραμένην διὰ βιάδες, ἅμα μὲν ἔμψυχον εἶναι καὶ γόνιμον, ἅμα δ' ἰσορροπὸν ἔχειν τὴν πρὸς τὸ βαρὺ συμμετρίαν τῆς κεφότητος. καὶ γὰρ αὐτὸν ἔτω τὸν κόσμον ἐκ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω φύσει φερομένων συνηρμοσμένον, ἀπηλλάχθαι παντάπασι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. ταῦτα δὲ καὶ Ξενοκράτης εἰσὶν ἐννοῆσαι θαίω τινὶ λογισμῷ, τὴν ἀρχὴν λαβὼν παρὰ Πλάτωνος. Πλάτων γάρ ἐστιν ὁ καὶ τῶν ἀσέρων ἕκαστον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς συνηρμόθαι διὰ τῶν μεταξὺ φύσεων ἀναλογίᾳ δοθεισῶν ³ ἰποφηνάμενος· ἐδὲν ⁴ γὰρ εἰς αἰθρῆσιν ἐξικνεῖσθαι, ἢ μὴ τι γῆς ἐμμέμικται καὶ φωτός. ὁ δὲ Ξενοκράτης τὰ μὲν ἄσρα καὶ τὸν ἥλιον ἐκ πυρὸς φησι καὶ τῆ πρώτῃ πυκνῷ συγκεῖσθαι, τὴν δὲ σελήνην ἐκ τῆ δευτέρας πυκνῷ καὶ τῆ ἰδίᾳ ἀέρος, τὴν δὲ γῆν ἐξ ὕδατος καὶ πυρὸς καὶ τῆ τρίτης τῶν πυκνῶν· ὅπως δὲ μήτε τὸ πυκνὸν αὐτὸ καθ' αὐτὸ, μήτε τὸ μακρὸν, εἶναι ψυχῆς δεκτικόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἐσίας σελήνης. εὔρος δὲ καὶ μέγεθος,

ἔχ

1 W. fufp. ἀπ' αὐτῆ.

2 Turn. λέγασι τὴν γῆν.

3 W. monet, vocabulum geometricum veri speciem habere, vanam tamen, & praeflare δεθεισῶν cum Leonie.

4 Ald. Bas. ἐδίνα.

εχ ὅσον οἱ γεωμέτραι λέγουσιν, ἀλλὰ μείζον πολλῶν¹ ἐστί. καταμετρεῖ δὲ τὴν σκίαν τῆς γῆς ἐλιγάνικ τοῖς αὐτῆ μεγέθεσιν, ἔχ ὑπὸ σμικρότητος, ἀλλὰ θερμότητην ἐπάγει² τὴν κίνησιν, ὅπως ταχὺ διαπερᾶ τὸν σκοτιώδη τόπον ὑπεκφέρουσα τὰς τῶν ἀγαθῶν ψυχὰς³ σπευδούσας καὶ βωσάσας· ἐν ἔτι γὰρ ἐξακίεουσιν ἐν τῇ σκίᾳ γενόμεναι τῆς περὶ τὸν ἕρανον ἕρμουίας· ἅμα δὲ καὶ κάτωθεν αἱ τῶν κολαζομένων ψυχαὶ τηνικαῦτα διὰ τῆς σκίης, ὀδυρόμεναι καὶ ἀλαλάζουσαι προσφέρονται⁴. (διὸ καὶ κροτεῖν ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν εἰώθεσιν οἱ πλείστοι χυκλώματα, καὶ ψόφου κροτεῖν καὶ πάταγον ἐπὶ τὰς ψυχὰς)· ἐκφοβεῖ δ' αὐτὰς καὶ τὸ καλούμενον πρόσωπον, ὅταν ἐγγὺς γένηται, βλοσυρὸν τι καὶ φρικιώδες ὁρώμενον. ἐστὶ δ' ἡ τοιοῦτον· ἀλλ' ὡσπερ ἡ παρ' ἡμῖν ἔχει γῆ κόλπας βαθεῖς καὶ μεγάλας, ἕνα μὲν⁵ ἐνταῦθα διὰ τῆλῶν Ἡρακλείων ἀναχθέντων εἶσω πρὸς ἡμῖς, ἔξω δὲ τὸν Κέσκιον καὶ τὰς περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτω βάθη ταῦτα τῆς σελήνης ἐστὶ καὶ κοιλώματα· καλεῖται δ' αὐτῶν τὸ μὲν μέγιστον Ἐκίτης μυχόν, ὅπως καὶ δίκας διόουσιν αἱ ψυχαὶ καὶ λαμβάνουσιν, ὧν ἂν ἤδη γεγενημένοι δαίμονες⁶ ἢ πάθουσιν, ἢ ὀρέσονται· τὰ δὲ δύο, μικρὰ⁷ περαι-

¹ Ald. Bas. πολλάκις.

² Ald. ἀναθερμότητη ἐπάγει; Bas. ἀλλὰ θερμότητα ἐπ. B. θερμότητος; E. ἐπείγει. Hinc W. corrigendum censet θερμότητος ἢ ἐπείγει —.

³ ab Ald. abest τὰς & ψυχὰς; Bas. habet ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν absque τὰς.

⁴ Haec lectio plane est Bas. Corrupta est Ald. in qua pro ψυχαὶ datur ἀρχαί, & deinde ὀδυρόμεναι, ἀλαλάζουσαι προσφέρονται. Steph. ex Leonic S. hott, Anon. dedit ὀδυρόμεναι, ἀλαλάζουσαι διαφέρονται. E. V. notatur διαφέρονται. In restituenda eadem, quam dedi, lectione W. haec adnotat: „Sic B E Bas. Xyl. & in ἀλαλάζουσαι adfentitur Ald. Nam καὶ ἴψα addid'.”

⁵ mare mediterraneum.

⁶ Addidit W. δαίμονες ex B. & E. Vulgo abest.

⁷ Sic Steph. ex Turn. & Amiot. At Leonic. μικρὰ. B. E. Ald. Bas. Xyl. τὰς δὲ δύο μικρὰς.

περαιῶνται γὰρ αἱ ψυχαὶ δι' αὐτῶν, νῦν μὲν εἰς τὰ πρὸς ἔρανον τῆς σελήνης, νῦν δὲ πάλιν εἰς τὰ πρὸς γῆν. ὀνομάζεσθαι δὲ τὰ μὲν πρὸς ἔρανον τῆς σελήνης, Ἡλύσιον πεδίον· τὰ δ' ἑνταῦθα, Περσεφώνης ἐκ ἀντίχθονος ¹.

XXX. Οὐκ αἰεὶ δὲ διατρίβουσιν ἐπ' αὐτῇ ² οἱ δαίμονες, ἀλλὰ χρησηρίων δεῦρο κατίαςιν ἐπιμελησόμενοι, καὶ ταῖς ἀνωτάτω συμπάρεσι καὶ συνοργιάζεσι τῶν τελετῶν, κολασαὶ τε γίνονται καὶ Φύλακες ἀδικημάτων, καὶ σωτῆρες ἐν τε πολέμοις καὶ κατὰ θάλατταν ἐπιλάμπουσιν· ὅτι δ' ἂν μὴ καλῶς περὶ ταῦτα προξῶσιν, ἀλλὰ ὑπ' ὀργῆς ³ ἢ πρὸς ἀδικον χάριν ἢ Φθόνῳ, δίκην τίνουσιν· ἰσθῆνται γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ γῆν· συρρήγνύμενοι ⁴ σώμασιν ἑνθραπίνοις. ἐκ δὲ τῶν βελτιόνων ἐκείνων οἱ τε περὶ τὸν Κρόνον ὄντες ἔφασκαν αὐτὰς εἶναι, καὶ πρότερον ἐν τῇ Κρήτῃ τὰς Ἰδαίας Δακτύλας, ἐν τε Φρυγίᾳ τὰς Κορύβαντας γενέσθαι, καὶ τὰς περὶ Βοιωτίαν ἐν Λεβανείᾳ ⁵ Τροφωνιάδας, καὶ μυρίας ἄλλας πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης· ἦν ἱερὰ καὶ τιμαὶ καὶ προσηγοραὶ διαμένουσιν· αἱ δὲ δυνάμεις ἐνίων ἀπολείπουσιν ⁶, εἰς ἕτερον τόπον τῆς ἀρίστης ἐξαλλαγῆς τυγχανόντων. τυγχάνουσι δὲ οἱ μὲν πρότερον, οἱ δὲ ὕστερον, ὅταν ὁ νῆς ἀποκριθῇ τῆς ψυχῆς· ἀποκρίνεται δ'

¹ Xyl. vertit Proserpinae & Antichthonis. Kaltw. legendum *lusp.* ἢ ἀντίχθονα vel ἀντίχθων. W. delendum censet ex ut e proximo ortum.

² Sic W. monente legendum pro vulg. ἐπ' αὐτήν. Ald. deinde *χρησηρίων*.

³ Ald. Bas. ὑπὲρ γῆς. Hinc Xyl. notat, sententiam requirere ὕβριν.

⁴ W. *lusp.* συνειργνύμενοι.

⁵ Ald. Ἰουδαῖα: B. E. ἐν Οὐδαῖα. Bas. Xyl. Steph. Amiot. Leonie. Schott. Turn. vulgatum exhibent, ex conjectura, ut W. videtur, cum in Leonie. Schott. Turn. additum sit Ἰῶνα.

⁶ abest ἀπολείπουσιν ab Ald. & Bas.

δ' ἔρωτι τῆς περὶ τὸν ἥλιον εἰκόνας, δι' ἧς ἐπιλαμπεῖ τὸ ἔθετόν καὶ καλὸν καὶ θεῖον καὶ μακάριον, ἢ πάσα φύσις, ἀλλ' ἡ δ' ἄλλως, ὀρέγεται. καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν σελήνην ἔρωτι τῆ ἡλίας περιπολεῖν αἰεὶ καὶ συγγίνεσθαι, ὀρεγομένην ἄπ' αὐτῆ τὸ γονιμώτατον ¹. λείπεται δὲ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις ἐπὶ τὴν σελήνην ², εἶον ἔχουσα τινὰ βίαν καὶ ὄνειράτα διαφυλάττεισα· καὶ περὶ ταύτης ὀρθῶς ἠγῶ λελέχθαι τό·

Ψυχὴ δ' ἡτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται ³.

ἐδὲ γὰρ εὐθύς, ἐδὲ τῆ σώματος ἀπαλλαγείσα, τῆτο πέποιθεν, ἀλλὰ ὕσερον, ὅταν ἔρημος καὶ μόνη τῆ νῦ κπ-αλλαττομένη γένηται. καὶ Ὅμηρος, ὧν εἶπε, πάντων μάλιστα δὴ κατὰ θεὸν εἰπεῖν ἔοικε περὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν ⁴.

Τὸν δὲ μετ' εἰσενοησα βίην Ἑραυληίην,

Εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἄθανάτοισι θεοῖσιν·

αὐτὸς τε γὰρ ἕκαστος ἡμῶν ἕ θυμός ⁵ ἐστίν, ἐδὲ Φόβος, ἐδ' ἐπιθυμία, καθάπερ ἐδὲ σαρκες, ἐδὲ ὑγρότητες, ἀλλ' ὧ ⁶ διανοέμεθα καὶ φρονῖμεν, ἢ τε ψυχὴ τυχημένη μὲν ὑπὸ τῆ νῦ, τυκῆσα δὲ τὸ σῶμα καὶ περιπτύσσασα ⁷ πανταχόθεν ἐκμάττεται τὸ εἶδος· ὥσε κῆν πολὺν χρόνον χωρὶς ἑκατέρη γένηται, διατηρῆσα τὴν ὁμοιότητα καὶ τὸν τύπον, εἶδωλον ὀρθῶς ὀνομάζε-
ται.

1 W. susp. forte additum foisse λαμβάνειν vel δέχεται, idque similitudine proximae vocis excidisse, ut legendum videatur περιπολεῖν αἰεὶ, συγγίνεσθαι ὀρεγομένην, καὶ ἀπ' αὐτῆ τὸ γονιμώτατον λαμβάνειν.

2 W. susp. ἐπὶ τῆ σελήνῃ.

3 Odyss. XI, 221. & deinde 600. sq.

4 Sic vertendo expressit Amiot. & legendum monuerunt Kaltw. & W. dedique pro vulg. καθ' ἑαυτῶν.

5 pro ἕ θυμός Ald. & Bas. εὐθυμός.

6 Securus sum W. ita ex Leonic. & Schott. dāntem pro vulg. ὦ.

7 Ald. & Bas. mendose περὶ πτύσσα. Xyl. corrigendum monuit in περιπτύσσασα. Utraque deinde τίπην, pro quo idem Xyl. legi iussit τύπον.

ται. τῶν δὲ ἡ σελήνη, καθάπερ εἴρηται, σοιχαῖον
 ἐσιν. ἀναλύονται γὰρ εἰς ταύτην, ὥσπερ εἰς τὴν γῆν
 τὰ σώματα τῶν νεκρῶν, ταχὺ μὲν αἱ σώφρονες μετὰ
 σχολῆς ἀπράγμονα καὶ φιλοσοφον ἐβρέχασσι βίην· ἁφ-
 ρεῖσαι γὰρ ὑπὸ τῆ νῆ, καὶ πρὸς ἐθὲν ἔτι χρώμεναι
 τοῖς πάθεσιν, ὑπομαραίνονται. τῶν δὲ φιλοτίμων καὶ
 πρακτικῶν, ἐρωτικῶν τε περὶ σώματα, καὶ θυμοειδῶν,
 αἱ μὲν οἷον ἐν ὑπνω ταῖς τῆ βίᾳ μνημοσύναις ὀνειράσαι
 χρώμεναι διαφέρονται, καθάπερ ἡ τῆ Ἐνδυμίωνος· ἐπεὶ
 δ' αὐτὰς τὸ ἄσατον καὶ τὸ ἄπαθὲς ¹ ἐξίτησι, καὶ
 ἀφάλλκει τῆς σελήνης πρὸς ἄλλην γένεσιν, ἐκ ἐᾶ ² *
 ἀλλ' ἀνακαλεῖται καὶ καταθέλγει. μικρὸν γὰρ ἐθὲν
 ἐδὲ ἥσυχον, ἐδὲ ὁμολογούμενον ἔργον ἐσιν, ὅταν ἄνσω
 νῆ τῷ παθητικῷ σώματος ἐπιλάβωνται. Τιτυοὶ δὲ καὶ
 τυφῶνες, ὃ τε Δελφὸς καταχῶν καὶ συνταράξας τὸ
 χρηστήριον ὕβρει καὶ βίᾳ τυφῶν ³, ἐξ ἐκείνων ἄρα
 τῶν ψυχῶν ἦσαν, ἔρημοι λόγῳ, καὶ τύφῳ ⁴ πλανη-
 θέντι τῷ παθητικῷ χρῆσαμένων. χρόνῳ δὲ ἠρκείνας
 κατεδέξατο εἰς αὐτὴν ἡ σελήνη καὶ ⁵ κατεκόσμησεν,
 εἴτα τὸν νῆν αὐθις ἐπισκείροντος τῆ ἡλίου, τῷ ζωτικῷ
 δεχομένη, νέας ποιεῖ ψυχὰς· ἡ δὲ γῆ τρίτον σῶμα παρ-
 ἔχεν. ἐθὲν γὰρ αὐτὴ δίδωσι μετὰ θάνατον, ὅσα λαμ-
 βάνει

¹ Ex Ald. & Bas. notatur τὸ εὐπαθές. At in utraque ex-
 hibetur vulgatum. W. legi vult ἐμπαθές, quale quid Amiot.
 expressit. Leonic. Schott. Anon. Turn. εὐπαθές.

² W. suscp. ἐκ ἐθ' ἐᾶ πρὸς τὰς σώφρονας βίαις τρίπεσαι, ἀλλ-
 λά πρὸς τὰς ἀκολάστους ἀνακαλεῖται.

³ Kaltw. legit vertitque Πύθων.

⁴ Vulgo ἡ τύφῳ. W. sumit καὶ pro ἡ ex E. corrigendum
 censens; ἐρημία λόγῳ καὶ τύφῳ, πλανηθίντι τ. π. χρ. Kaltw.
 legi vult ἐρήμων ad ψυχῶν.

⁵ Vulgo ἠρκείνας δεξαμένη εἰς αὐτὴν ἡ σελήνη κατεκόσμησεν.
 Ald. B. E. κατίδειξεν; Bas. Xyl. κατίδειξεν; Turn. V. Bong.
 Leonic. Schott. Anon. κατεδέξατο, quod cum W. dedi, repo-
 sito simul καὶ e Bas. Xyl. B.

βάνει πρὸς γένεσιν ¹. ἥλιος δὲ λαμβάνει μὲν ἐδὲν, ἀπο-
λαμβάνει δὲ τὸν νῦν διδάσκει· σελήνη δὲ ² καὶ λαμβάνει
καὶ δίδωσι, καὶ συντίθησι καὶ διαίρει, κατὰ ³ ἄλλην καὶ
ἄλλην δύναμιν, ὡς Εἰλειθυια μὲν, ἢ συντίθησιν, Ἄρ-
τεμις δὲ, ἢ διαίρει, καλεῖται. καὶ τριῶν Μοιρῶν, ἢ
μὲν Ἄτροπος περὶ τὸν ἥλιον ἰδρυμένη, τὴν ἀρχὴν ἐνδί-
δωσι τῆς γενέσεως· ἢ δὲ Κλωθῶ, περὶ τὴν σελήνην Φε-
ρομένη, συνδέει καὶ μίγνυσσιν· ἐσχάτη δὲ συνεφάπτεται ⁴
περὶ γῆν ἢ Λάχσις, ἢ πλείστον τύχης μέτεσι. τὸ γὰρ
ἄψυχον, ἄκυρον αὐτὸ καὶ παθητὸν ὑπ' ἄλλων· ὁ δὲ
νῦς, ἀπαθὴς καὶ αὐτοκράτωρ· μικτὸν δὲ καὶ μέσον ἢ
ψυχῇ, κατὰπερ ἢ σελήνη τῶν ἀνω ⁵ καὶ κάτω σύμμιγμα
καὶ μέγα κέρας ⁶ ὑπὸ τῆς θεῆς γέγονε, τῆτον ἄρα πρὸς
ἥλιον ἔχουσα τὸν λόγον, ὃν ἢ γῆ ⁷ ἔχει πρὸς σελήνην.
Ταῦτ', εἶπεν ὁ Σύλλας, ἐγὼ μὲν ἤκουσα τῆς ξένης διξίον-
τος· ἐκείνω δὲ οἱ τῆς Κρόνου κατευνασθαι καὶ θραύοντες,
ὡς ἔλεγεν αὐτὸς, ἐξηγγεῖλαν· ὑμῖν δὲ, ὦ Λαμπρία,
χρηθῆναι τῷ λόγῳ πάρασιν, ἢ βέλεθε.

¹ Locus inutilis, W. judice, ita fere supplendus: ἐδὲν γὰρ
αὕτη δίδωσιν τοῖς ἄλλοις δυοῖ, ἀλλ' ἀποδίδωσι μετὰ θάνατον
ἕσα λαμβάνει πρὸς γένεσιν.

² Ita in R. jam correctum legitur, quod W. ex B. & E.
sumsit. Vulgo σελήνης δέ.

³ Vulgo καὶ κατὰ ἄ. Delevi καὶ cum W. auctoritate Bas.
& Xyl.

⁴ Sic in R. correctum legitur, quod W. dedit pro vulg. συνε-
φάπται. Xyl. mutavit in συνεφάπτει.

⁵ Vulgo abest τῶν. W. addidit ex B.

⁶ Xyl. notat, interpretem videri legisse κέρασμα, mixturam,
& sensum hunc loco congruere, cum Luna supra sit dicta σύγ-
κρημα. W. susp. σύγκρημα vel μετακίρημα, in hunc sensum
vertentibus Amlot. & Xyl.

⁷ absunt ab Ald. ὃν ἢ γῆ; a Bas. abest artic. ἢ.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

ΠΡΩΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ.

Εστι τις ἄρα τῆ ψυχρῆ δύναμις, ἡ Φαβωρίνη, πρώτη καὶ ἑστία, καθάπερ τῆ θερμῆ τὸ πῦρ, ἧς παρσιᾶ τινὶ καὶ μετοχῇ γίνεται τῶν ἄλλων ἕκαστον ψυχρόν; ἢ μᾶλλον ἢ ψυχρότης ἐρρησις ἐστὶ θερμότητος, ὡσπερ τῆ φωτός τὸ σκότος λέγασσι, καὶ τῆς κινήσεως τὴν εἴασιν; ἐπεὶ καὶ τὸ ψυχρόν ἔοικε ἐκσιμον εἶναι, κινήτικόν δὲ τὸ θερμόν· αἶτε τῶν θερμῶν καταψύξεις ἐδεμῖας παρουσιᾶ γίνονται δυνάμεως, ἀλλ' ἐκσᾶσει θερμότητος· ἅμα γὰρ ἀπιῶσα πολλῇ ² φαίνεται, καὶ ψύχεται τὸ ὑπολειπόμενον· ὁ γὰρ ἀτμός, ὃν τὰ ζέοντα τῶν ὑδάτων μεθίησιν, ἀπιόντι τῷ θερμῷ συνεπίπτει· διὸ καὶ μείοι τὸ πλήθος ἢ περίψυξις, ἐκκρίνεσα τὸ θερμόν, ἐτέρω μηδενὸς ἐπεισιόντος.

II. Ἡ πρῶτον μὲν ἐν τις ὑπίδοιτο τῆ λόγῳ τέτα, τὸ ³ πολλὰς τῶν ἐμφανῶν ἀναιρεῖν δυνάμεων, ὡς ἐ ποιότητος ἐδὲ ἕξει, ἕξεων δὲ καὶ ποιότητων ἐρρησις; βαρύτητα μὲν κωφότης, καὶ σκληρότητα μαλακότητος, τὸ μέλαν δὲ τῆ λευκῆ, καὶ τὸ πικρὸν τῆ γλυκέος, καὶ ἴων ⁴ ἕκαστον ἐκᾶτω πέφυκεν ἀντιτεῖσθαι κατὰ δύναμιν, ἐχ' ὡς ἕξει ἐρρησις; ἐπειδ' ὅτι πᾶσα ἐρρησις ἀργόν ἐστὶ καὶ ἀπρακτον, ὡς τυφλότης, καὶ κωφότης, καὶ σιωπῆ, καὶ θάλατος· ἐκσᾶσεις γὰρ εἰσὶν εἰδῶν καὶ ἀναιρέσεις ἐσιῶν

G 2

1 Mez. πρώτως.

2 Mez. ὅλη. Aliud requiri monet W. susp. ἅμα γὰρ ἀπιῶση πολλῇ φαίνεται, simul enim hic confertim abiit, apparet frigus.

3 Pro τὸ Turn. V. Bong. τῶ.

4 W. iudice aut καὶ delendum, aut legendum καὶ ἄλλων ὡν —.

ἑσίων, ἢ Φύσεις τινὲς ἐδ' ἑσίοι καθ' ἑαυτάς· ἡ δὲ ψυχρότης ἐκ ἐλάττωνα τῆς θερμότητος ἐγγινομένη τοῖς σώμασι πάθη καὶ μεταβολὰς ἐνεργάζεσθαι πέφυκε· καὶ γὰρ πηγνυται πολλὰ τῷ ψυχρῷ καὶ συγκρίνεται ¹ καὶ πυκνῆται· καὶ τὸ εἴσιμον αὐτῷ καὶ δυσκίνητον ἐκ ἄργου ἐσιν, ἀλλ' ἐμβριθὸς καὶ βέβαιον, ὑπὸ ῥώμης συνερείσκον καὶ συνεκτικὸν ἐχέσης τόνου. ὅθεν ἡ μὲν τέρησις ἀκλειψις γίνεται καὶ ὑποχώρησις τῆς ἀντικειμένης ἐνάμεως, ψύχεται καὶ πολλὰ, πολλῆς αὐτοῖς θερμότητος ἐνυπαρχέσης, ἔνια δὲ καὶ μᾶλλον ἢ ψυχρότης, ἂν λάβῃ θερμότερα, πηγνυσι καὶ συνάγει, καθάπερ τὸν βαπτόμενον σίδηρον· οἱ δὲ Στωϊκοὶ καὶ τὸ πνεῦμα λέγουσιν ἐν τοῖς σώμασι τῶν βρεφῶν τῇ περιψύξει σομεῖσθαι, καὶ μεταβάλλου ἐκ φύσεως γίνεσθαι ψυχῆν· ἀλλὰ τὲτο ἀμφισβητήσιμον. ἐτέρων δὲ πολλῶν τὴν ψυχρότητα φαινομένην δημιουργόν, ἐκ ἄξιον ἠγεῖσθαι τέρησιν.

III. Ἐτι τέρησις μὲν ἕδεμία δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, ἕδ' ἂν εἴποι τις, ἕτερον ἐτέρη μᾶλλον πεπερῶσθαι τῶν μὴ βλεπόντων, ἢ σιωπῶν τῶν μὴ φθερομένων, ἢ τεθνήσκει τῶν μὴ ζώντων· ἐν δὲ τοῖς ψυχροῖς πολὺ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἔναι, καὶ τὸ λίαν καὶ τὸ μὴ λίαν, καὶ ὅλως ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις, ὥσπερ ἐν τοῖς θερμοῖς, διὰ τὸ ² τὴν ὕλην πῆ μὲν σφόδρα, πῆ δ' ἠρέμα πάσασαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων, ἕτερα μᾶλλον ἐτέρων καὶ θερμότερα καὶ ψυχρότερα παρέχειν ἐξ ἑαυτῆς. καὶ γὰρ ἕξεως μὲν ἐκ ἐπιμίξις πρὸς τέρησιν, ἕδ' ἀναδέχεται δύναμις ἕδεμία τὴν ἀντικειμένην αὐτῇ τέρησιν ἐμποῖῶσαν ³, ἕδὲ ποιῆσθαι κοινωρόν, ἀλλ' ἀντεξίεται· θερμὰ δὲ ἐσιν, ἄχρις ἢ κεραυ-

¹ Ita cum W. dedi ex Petav. adficiente E. Vulgo ἐγκρίνεται. Mez. ἐκκρίνεται.

² Sic e Mez. correctione, W. probata, dedi pro vulg. διὰ τὴν ὕλην.

³ W. saep. ἐνοποιῶσαν.

καρτανύμενα ψυχροῖς ὑπομένει, καθάπερ μέλανα λευκοῖς, καὶ βαρέσιν ὕξέα, καὶ γλυκέσιν αὐστηρὰ, παρέχοντα τῇ κοινωσίᾳ ταύτῃ καὶ ἁρμονίᾳ χρωμάτων τε καὶ Φύσιν καὶ Φαρμάκων καὶ ὕψων προσφιλεῖς πολλὰς καὶ Φιλανθρώπως γενέσεις. ἡ μὲν γὰρ κατὰ σέρησιν καὶ ἔξιν ἀντίθεσις, πολεμικὴ καὶ ἀσύμβατός ἐστιν, ἔστιαν πατέρα τὴν πατέρα Φθορὰν ἔχοντος· τῇ δὲ κατὰ τὰς ἀναντίας δυνάμεις καιρῶς τυχέσῃ πολλὰ μὲν αἱ τέχναι χρῶνται, πλείστα δὲ ἡ φύσις ἐν τε ταῖς ἄλλαις γενέσσει καὶ ταῖς περὶ τὸν ἄερα τροπαῖς ¹, καὶ ὅσα διακασμῶν καὶ βραβεύων ὁ θεὸς ἁρμονικὸς καλεῖται καὶ μουσικὸς, ἐβαρύτητας συναρμόττων καὶ ὀξύτητας, ἐδὲ λευκὰ καὶ μέλανα συμφώνως ὀμιλῶντα παρέχων ἀλλήλοισι, ἔλλα τὴν τῆς θερμότητος καὶ ψυχρότητος ἐν κόσμῳ κοινωσίαν καὶ διαφορὰν, ὅπως συνοίσωνται τε μετρίως, καὶ διοίσωνται πάλιν, ἐπιτροπεύων, καὶ τὸ ἄγαν ἐκατέρας ἀφαιρῶν, εἰς τὸ δέον ἀμφοτέρας καθίστησι.

IV. Καὶ μὴν ψυχρὰ μὲν αἰδήσις ἐστίν, ὡσπερ καὶ θερμῶ· σέρησις δὲ ἔτε ὁρατὸν, ἔτ' ἀκασὸν, ἔτε ἀπτόν, ἔτε ταῖς ἄλλαις αἰδήσεσι γνωσόν· ἔστιας γὰρ τινος αἰδήσις ἦν. ὅπερ δ' ἔστι μὴ φαίνεται, νοεῖται σέρησις, ἔστιας ἀπόφασις ἔσα, καθάπερ ὕψους, τυφλότης· καὶ φωνῆς, σιωπῆ· καὶ σώματος, ἐρημίας καὶ κενόν. ἔτε γὰρ κενῶ δι' ἀφῆς αἰδήσις ἐστίν, ἀλλ' ὅπερ μὴ γίνεται σώματος ἀφῆ, κενῶ γίνεται νόησις· ἔτε σιγῆς ἀκασόμεν, ἀλλὰ καὶ μηδενὸς ἀκασόμεν, σιγῆν νοῶμεν. ὡς δ' αὐτως καὶ τυφλῶν καὶ γυμνῶν καὶ ἀνόπλων ἐκ αἰδήσις ἐστίν, ἀλλ' αἰδήσεως ἀπόφασις ², νόησις. ἔδει τοίνυν μὴ γίνεσθαι ψυχρῶν αἰδήσιν, ἀλλ' ὅπερ τὸ θερμὸν ἐπιλείπει, νοεῖσθαι τὸ ψυχρὸν, εἴπερ ἦν θερμῶ σέρησις· εἰ δ', ὡσπερ τὸ θερμὸν ἀλέει καὶ διακρίσει τῆς σαρκὸς, ἔτω συγκρίσει καὶ πυκνώσει τὸ ψυχρὸν αἰδή-

¹ Petav. περιτροπαῖς.

² W. monente legendum ἀποφάσει, ut Xyl. vertit.

τόν ἐστι, δῆλον, ὅτι καὶ ψυχρότης ἰδίᾳ τις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ πηγὴ, καθάπερ θερμότητος.

V. Ἐτι τοίνυν ἐν τι καὶ ἄλλῳ ἢ περὶ ἑαυτοῦ εἶδος σέρησις, αἱ δ' ἐπίκει πλείονας διαφορὰς καὶ δυνάμεις ἔχουσι. μονοειδὲς γὰρ ἢ σιωπῆ, ποικίλον δὲ ἢ φωνῆ, νῦν μὲν ἐνοχλεῖται, νῦν δὲ τέρπειται τὴν αἰδήσιν. ἔχει δὲ τοιαύτας καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ σχήματα διαφορὰς, ἐν αἷς ἄλλοτε ἄλλως τὸν προστυγχίνοντα¹ διατίθῃσι. τὸ δ' ἀναφῆς καὶ ἀχρῶσον, καὶ ὕλως ἀποιον, ἐκ ἔχει διαφορὰν, ἀλλ' ὅμοιον ἐστίν.

VI. Ἄρ' ἐν ἑοικε τοῖς σερητινοῖς τέτοις τὸ ψυχρὸν, ὥστε μὴ ποιεῖν ἐν τοῖς πάθεσι διαφορὰν; ἢ τὰναντίον ἡδοναὶ τε μεγάλαί καὶ ἀφελίμοι τοῖς σώμασιν ἀπὸ ψυχρῶν ὑπάρχουσι, καὶ βλάβαι πάλιν νεανικαὶ καὶ πόνοι καὶ βαρύτερες, ὅφ' ἂν ἐκ αἰεὶ φεύγει καὶ ἀπολείπει τὸ θερμὸν, ἀλλὰ πολλοὶς ἐγκαταλευβανόμενον ἀνδρίζεται καὶ μάχεται, τῇ μάχῃ δ' αὐτῶν ἕισμα φρίκη καὶ τρόμος, ἡττωμένῳ δὲ τῷ θερμῷ τὸ πήγνυθαι καὶ ναρῆν ἐπιγίγνεται, κρατῶν δὲ τῶ ψυχρῶ, διάχρυσιν παρέχει καὶ ἀλέαν τῷ σώματι μετ' ἡδονῆς, ὅπερ Ὀμηρος ἰκίνεσθαι κέκληκεν². ἀλλὰ ταῦτά γε παντὶ δῆλα· καὶ τέτοις ἔχ' ἥμισυ τοῖς πάθεσιν ἐνδείκνυται τὸ ψυχρὸν, ὅτι πρὸς τὸ θερμὸν, ὡς ἑστία πρὸς ἑστίαν, ἢ πάθος πρὸς πάθος, ἐκ ὡς ἀπόφασις ἀντίκειται καὶ σέρησις, ἐδὲ φθορά τις ἐστὶ τῶ θερμῶ καὶ ἀναίρεσις, ἀλλὰ φθαρτικὴ φύσις καὶ δύναμις· ἢ καὶ τὸν χειμῶνα τῶν ὥρῶν, καὶ τὰ βόρεια τῶν πνευμάτων ἐξέλωμεν, ὡς σέρησις ὄντα τῶν θερμῶν καὶ νοσίων, ἰδίᾳ δ' ἀρχὴν ἐκ ἔχοντα.

VII. Καὶ μὴν τεττάρων γε τῶν πρώτων ἔντων ἐν τῷ παντὶ σώματι, ἃ διὰ πλήθος καὶ ἀπλότητα καὶ δύναμιν οἱ πλείστοι σοιχεῖα τῶν ἄλλων ὑποτίθενται καὶ ἀρχαί.

¹ Platav. πρὸς τὸν τυγχίνοντα, omittis seqq. διατίθῃσι — ἐκ ἔχει.

² Iliad. XV, 103; XXIII, 600. & alibi.

χὰς, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς, ἀναγκαῖόν
 ἔστι, καὶ ποιότητας εἶναι τὰς πρώτας καὶ ἀπλὰς τοσαύ-
 τας. τίνες ἔν εἰσιν αὐται, πλὴν θερμότης καὶ ψυ-
 χρότης καὶ ξηρότης καὶ ὑγρότης, αἷς τὰ στοιχεῖα πά-
 σχειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν πέφυκεν; ὡς δὲ τῶν ἐν γραμ-
 ματικῇ στοιχείων βραχύτητες εἰσι καὶ μακρότητες, τῶν
 δ' ἐν μωσιῇ βαρύτητες καὶ ὀξύτητες, ἢ θάτερα τῶν
 ἐτέρων εἰρήσεις, ἕτως ἐν τοῖς Φυσικοῖς σώμασιν ἀντι-
 στοιχείων ¹ ἀπολειπτέον ὑγρῶν πρὸς ξηρὰ καὶ ψυχρῶν
 πρὸς θερμὰ, τὸ κατὰ λόγον ἅμα καὶ τὰ Φαινόμενα
 διαφυλάττοντας. ἦ, καθάπερ Ἀναξιμένης ὁ παλαιὸς
 ᾤετο, μήτε τὸ ψυχρὸν ἐν ἑσείᾳ, μήτε τὸ θερμὸν ἀπο-
 λείπωμεν ², ἀλλὰ πάθη ποικίλᾳ τῆς ὕλης ἐπιγιγνώμενα
 ταῖς μεταβολαῖς· τὸ γὰρ συσελλόμενον αὐτῆς καὶ πυ-
 κνόμενον, ψυχρὸν εἶναι Φησί· τὸ δὲ ³ ἄραιον καὶ τὸ
 χαλαρὸν, ἕτω πως ὀνομάσας καὶ τῷ ῥήματι, θερμὸν
 ὄθεν ἔν ἀπεικίως λέγεσθαι ⁴ τὸ καὶ θερμὰ τὸν ἔν-
 θρωπον ἐκ τῆς σώματος καὶ ψυχρὰ μεθίεναι· ψύχεται
 γὰρ ἢ πνοὴ πιεθεῖσα καὶ πυκνωθεῖσα τοῖς χείλεσιν,
 ἀνειμένε δὲ τῆς σώματος ἐκπίπτουσα γίνεται θερμὸν ⁵
 ὑπὸ μανότητος. τῆτο μὲν ἐν ἀγνόημα ποιεῖται τῆ ἀν-
 ὁδὸς ὁ Ἀριστοτέλης· ἀνειμένε γὰρ τῆς σώματος, ἐκπνεύ-
 σθαι τὸ θερμὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ὅταν δὲ συσρέψαντες
 τὰ χεῖλη Φυσήσωμεν, ἢ τὸν ἕξ ἡμῶν, ἀλλὰ τὸν ἀέρα
 τὸν

G 4

¹ Mez. ἀντὶ στοιχείων corrigit in ἀντιστοιχείων, W. iudice acute & verisimillime. Turn. deinde V. Bong. Petav. ὑποληπτίον.

² Ita Petav. & Mez. dedique cum W. pro vulg. ἀπολείπομεν.

³ Sic Ald. Bas. Xyl. Pet. & Venet. dedique cum W. pro vulg. τὸ καὶ ἄ.

⁴ Veterem hanc lectionem W. revocavit ex F. Ald. Bas. Xyl. Pet. Vulgo λέγεται ex Leonic. Schott. Ancn. Turn. Amiot.

⁵ Mez. θερμῇ.

τὸν πρὸ τῆ σόματος ἰσθεῖσθαι ψυχρὸν ἔντα καὶ προσπίπτειν ¹.

VIII. Εἰ δ' ἀπολειπτέον ² ἄσιαν ψυχρῶ καὶ θερμῶ, προσάγωμεν ἐπὶ τὸ ἐξῆς τὸν λόγον, ἥτις ἐσὶν ἑσία καὶ ἀρχὴ καὶ φύσις ψυχρότητος, ζήτηντες. οἱ μὲν ἔν, τῶν σκαληνῶν καὶ τριγωνοειδῶν σχηματισμῶν ἐν τοῖς σώμασι κειμένων, τὸ ῥιγῶν καὶ τρέμειν καὶ φρίττειν, καὶ ὅσα συγγενῆ τοῖς πάθεσι τέτοις, ὑπὸ τραχύτητος ἐγγίθεσθαι λέγοντες, εἰ καὶ τοῖς κατὰ μέρος διαμαρτάνουσι, τὴν γὰρ ³ ἀρχὴν, ἔθαν δεῖ, λαμβάνουσι· δεῖ γάρ, ὥσπερ ἀφ' ἑσίας, τῆς τῶν ὄλων ἑσίας, ἀρχεσθαι τὴν ζήτησιν. ἔν καὶ μάλιτα δόξειεν ἂν ἰατρῶ καὶ γεωργῶ καὶ αὐλητῶ διαφέρειν ὁ φιλόσοφος. ἐπεινοῖς μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ τὰ ἔχματα τῶν αἰτίων θεωρησαι· τὸ γὰρ ἐγγυτάτω τῶ πάθος αἴτιον ἂν συνοφθῆ, πυρετῶ μὲν ἔντασις ⁴ ἢ παρέμπτωσις, ἐρυσίβης δὲ ἡλιοι πυριφλεγεῖς ἐπ' ὄμβρω, βαρύτητος δὲ κλίσις αὐλῶν καὶ συνάγαγῃ πρὸς ἀπῆλως, ἱκανόν ἐστὶ τῶ τεχνίτη πρὸς τὸ οἰκεῖν ἔργον. τῶ δὲ φυσικῶ, θερμίας ἕνεκα μειοῦντι τάληθές, ἢ τῶν ἐσχάτων γυνῆσις ἢ τέλος ἐσὶν, ἀπῆ ἀρχὴ τῆς ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀνωτάτω πορείας. διὸ καὶ Πλάτων ὀρθῶς καὶ Δημόκριτος ⁵, αἰτίαν θερμότητος καὶ βαρύτητος ζητεῖτες, ἢ κατέπαυσαν ἐν γῆ καὶ πυρὶ τὸν λόγον, ἀπῆ ἐπὶ τὰς ἰσητάς ἀναφέροντες ἀρχὰς τὰ αἰθητὰ, μέχρι τῶν ἐλαχίστων, ὥσπερ σπερμάτων, προῆλθον.

IX.

¹ Sic W. dedit ex B. & E. idem e Venet. notans. Vulgo προσεπίπτειν. Ρετ. προσεμπίπτειν. Addo, hoc ipsum legi in Ald. & Baf.

² Ita est in Ald. & Baf. Dedit quoque W. pro vulg. ἀπολειπτέον. B. ἐπὶλειπτέον. in marg. antem vulgata est posita.

³ abest γὰρ a Pet. Ald. Baf.

⁴ E Turn notatur, pro ἔντασις ex Galeno legi debere ἑσιασις.

⁵ W. quaerit, an Ζενοκράτης?

IX. Οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ τὰ αἰδητὰ ταυτὶ προαυκιῆσαι βέλτιόν ἐστιν, ἐν οἷς Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Στρατων καὶ οἱ Σταῖκοι τὰς ἑσίας τίθενται τῶν δυνάμεων, οἱ μὲν Σταῖκοι τῷ ἀέρι τὸ πρῶτως ψυχρὸν ἀποδίδου-τας, Ἐμπεδοκλῆς δὲ καὶ Στρατων τῷ ὕδατι, τὴν δὲ γῆν ἴσως ἂν ἕτερος Φανείη ψυχροῦτος ἐσίαν ὑποτιθέ-μενος. πρότερον δὲ τὰ ἐκείνων σκοπῶμεν. ἐπὶ τὸ πῦρ θερμὸν ἔμα καὶ λαμπρὸν ἐστὶ, δεῖ τὴν ἐντικειμένην τῷ πυρὶ φύσιν ψυχρὰν τ' εἶναι καὶ σκοτεινὴν. ἀντί-κειται γὰρ, ὡς τῷ λαμπρῷ τὸ ζοφερὸν, ἔτω τῷ θερ-μῷ τὸ ψυχρὸν· ἐστὶ γὰρ, ὡς ὄψεως τὸ σκοτεινόν, ἔτω τὸ ψυχρὸν ἀφῆς συγχυτικόν. ἡ δὲ θερμότης διακεῖ τὴν αἰδήσιν τῆ ἀπτομένη, καθάπερ ἡ λαμπρότης, τῆ ὀρώτος. τὸ ἕρα πρῶτως σκοτεινὸν ἐν τῇ φύσει, πρῶ-τως καὶ ψυχρὸν ἐστὶν. ὅτι δ' ἀὴρ τὸ πρῶτως σκοτεινόν ἐστὶν, ἐδὲ τὰς ποιητὰς λέληθεν· ἕρα γὰρ τὸ σκότος καλῶσιν ¹.

Ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθὺς ἦν, ἐδὲ σελήνη

Οὐρανόθεν πρῆφαιεν.

καὶ πάλιν·

Αὐτίκα δ' ἤερα μὲν σιέδαθεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,

Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε· μάχη δ' ἐπὶ πᾶσι φαάνθη.
καὶ γὰρ νέφος τὸν ἀφώτισον ἕρα καλῶσι, κενὸν, ὡς
βοῖκε, φάος ὄντα· καὶ νέφος δ' συμπασὸν καὶ πυκνώ-
θεις ἀὴρ ἀποφάσει φωτὸς κέκληται· καλεῖται ² δὲ καὶ
ἕχλος καὶ ὀμίχλη, καὶ ὅσα τῆ φωτὸς ἐ παρέχει τῇ
αἰδήσει ὀψιν, ἕρος εἰσὶ διαφοραὶ· καὶ τὸ ἕριδος αὐ-
τῆ καὶ ἕχρωσον Ἄδης καὶ Ἀχέρων ἐπέκλησιν ἔχεν.
ὥσπερ ἐν αὐγῆς ἐπιλιπέσης σκοτεινὸς ἀὴρ, ἔτω θερμῶ
μετασάντος, τὸ ἀπολειπόμενον ἀὴρ ψυχρὸς, ἄλλο δ'
ἔδαν,

G 5

¹ Odyss. IX, 143. Iliad. XVII, 649.

² aliud latere vocabulum, monet W. e Mez. notans κνημῖς, quae vox infra c. XIV. legitur, juncta cum νέφη & ὀμίχλαι.

ἔδεν, ἐσι· διὸ καὶ τάρταρος ἔτος ὑπὸ ψυχρότητος κέ-
κληται· δημοῖ δὲ καὶ Ἑσίοδος, εἰπὼν ¹,

— Τάρταρον ἠερόντα·

καὶ τὸ βιγῆντα πάλλεσθαι καὶ τρέμειν, ταρταρίζειν. ταῦ-
τα μὲν ἔν τοιῶτον ἔχει λόγον.

X. Ἐπει δὲ ἡ Φθορὰ μεταβολή τις ἐστὶ τῶν Φθει-
ρομένων εἰς τέταντιον ἐκάσῳ, σκοπῶμεν, εἰ καλῶς εἴρη-
ται τὸ, πυρὸς θάνατος, ἀέρος γένεσις. Ζητήσκει γὰρ
καὶ πῦρ, ὡσπερ ζῶον, ἢ βίᾳ σβεννύμενον, ἢ δι' αὐτῆ
μαραινόμενον. ἢ μὲν ἔν σβέσις ἐμφανεσέραν ποιεῖ τὴν
εἰς ἀέρα μεταβολὴν αὐτῆ· καὶ γὰρ ὁ κεννὸς ἀέρος ἐστὶν
εἶδος, καὶ ἡ, κατὰ Πίνδαρον,

Ἄερος κίσσο' ἀντιλακτίζεσσα κεννῶ,

λιγνὸς καὶ ἀναθυμιάσις ². ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ Φθίνεσης ἀ-
τροφίᾳ Φλογὸς ἰδεῖν ἐστὶν, ὡσπερ ἐπὶ τῶν λυχνῶν, τὸ
ἀκρον εἰς ἀέρα καὶ γνωφάδη καὶ ζαφερόν ἀποχεύμενον ³.
Ἰκανῶς δὲ καὶ ὁ τῶν μετὰ λητρὸν ἢ πυρίαν περιχευμέ-
νων ψυχρὸν ⁴ ἀνὴν ἀτμὸς εἰδεινυται τὴν εἰς ἀέρα τῆ
θερμῆ Φθειρομένη μεταβολὴν, ὡς Φύσει ⁵ πρὸς τὸ πῦρ
ἀντικείμενον· ὧ τὸ πρῶτως τὸν ἀέρα σκοτεινὸν εἶναι καὶ
ψυχρὸν ἠκολούθει.

XI. Καὶ μὴν, ἀπάντων γε τῶν γινόμενων ὑπὸ ψυ-
χρότητος τοῖς ⁶ σώμασι, σφοδρότατον καὶ βικαιότατον
ἡ πῆξις ἔσα, κίθρος μὲν ἐστὶν ὕδατος, ἔργον δ' ἀέρος·
αὐτὸ

¹ Theogon. 119.

² Ab Ald. Bas. Xyl. Amiot, absunt λιγνὸς καὶ ἀναθυμιάσις ;
Steph. addidit, non dissentientibus, ut W. notat, excerptis
codd. B. E. Venet.

³ Ita cum W. dedi e Bas. & Xyl. Vulgo ἀποχευόμενων.

⁴ Sic cum W. dedi ex Ald. Bas. Xyl. Venet. Vulgo πε-
ριχευόμενων ψυχρῶν, quod Steph. sumit e Collat. Muret. ac
Schott. Salspic. Kaltw. περιχευόμενων ψυχρῶν. Prius vocabulum
e Turn. & V. notatur.

⁵ Ald. Bas. ὡς Φσει. Xyl. correxit.

⁶ Petav. ἐν τοῖς σώμ.

αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὸ τὸ ὕδωρ εὐδιάχυτον καὶ ἀπα-
γῆς καὶ ἀσύστατον ἔστιν, ἐντείνεται δὲ καὶ συνάγεται τῷ
ἀέρι¹ σφιγγόμενον ὑπὸ ψυχρότητος, διὸ καὶ λέλενται.

Εἰ δὲ νότος βορέην προκαλέσσεται, αὐτίκα γίψει.
τῆ γὰρ νότα καθάπερ ὕλην τὴν ὑγρότητα παρασκευάσαν-
τος, ὁ βόρειος ἀήρ ὑπολαβὼν ἐπήξει. καὶ δηλόν ἐστι μύ-
λινα περὶ τὰς χιόνας· ἀέρα γὰρ μεθεῖσθαι καὶ προκα-
πνεύσασθαι λεπτόν καὶ ψυχρόν, ἔγω βέβησι². Ἀριστο-
τέλης δὲ καὶ τὰς ἀκόνιας τῆ μολίβδος τήκεσθαι Φησι καὶ
ρεῖν ὑπὸ κρύου καὶ χειμῶνος, ὕδατος μόνου πλησιάζοντος
αὐταῖς· ὁ δ' ἄηρ (ὡς ἔοικε) συναλαύνων τὰ σώματα τῆ
ψυχρότητι, καταθρύβει καὶ ἐρήνυσιν.

XII. Ἐτι τοῖνον τὰ μὲν ἀποσπαθέοντα τῆς πηγῆς
ὕδατα μᾶλλον πήγνυται· μᾶλλον γὰρ ὁ ἀήρ ἐπικρατεῖ
τῆ ἐλάττονος. ἂν δὲ τις ψυχρὸν ἐν Φρέατος ὕδωρ λα-
βὼν ἐν ἀγγείῳ, καὶ καθίς αὐθις εἰς τὸ Φρέαρ, ὥστε μὴ
ψαύειν τῆ ὕδατος τὸ ἀγγεῖον, ἀλλ' ἐν τῷ ἀέρι κρέμα-
σθαι, περιμεῖνη χρόνον ἕ πολὺν, ἔσται ψυχρότερον τὸ
ὕδωρ· ᾧ μάλιστα δηλεῖται, τὸ μὴ τῆ ὕδατος εἶναι τὴν
πρώτην αἰτίαν τῆς ψυχρότητος, ἀλλὰ τῆ ἀέρος. τῶν
γε μὴν μεγάλων ποταμῶν ἐδεῖς πήγνυται διὰ βέβαιον· ἔ
γὰρ καθίησιν εἰς ἔλον ὁ δ' ἀήρ, ἀλλὰ ὅσα τῆ ψυχρότητι
περιλαμβάνει ψύου καὶ πλησιάζων, ταῦτα ἴσησιν, ἔθεν
οἱ βίρβαροι διαβαίνουσι περὶ ἡ, περιβλήοντες ἀλώπεκας·
ἂν γὰρ μὴ πολὺς ἀλλ' ἐπιτόλαιος ὁ πάγος ἦ, αἰθανό-
μεναι τῷ ψόφῳ τῆ ὑπορρέοντος⁴, ἀνασρέφουσιν· ἐνιοὶ
δὲ καὶ θηρεύουσιν ἰχθύς, ὕδατι θερμῷ τῆ πάγος παρα-
λύοντες καὶ χαλῶντες, τότε τὴν ὀρυκτὴν δεξαμένων⁵.
ἔτως ἐδὲν ὑπὸ τῆ ψυχρῆ τὸ ἐν βυθῷ πέπονθε. καί-

τοί

1 a Petav. absunt συνάγεται τῷ ἀέρι.

2 cf. Sympos. VI. 6. & deinde quaest. 8. & 4.

3 ab-st ὁ a Petav.

4 Pro hac voce Petav. ὑποφύροντος ὕδατος.

5 W. sup. τὰ γε — δεξόμενον.

τοι τῶν ἄνω τοσαύτη γίνεται μεταβολή διὰ τὴν πῆξιν, ὡσεὶ συντριβεῖν τὰ πλοῖα τὸ ὕδωρ ἀποβιαζόμενον εἰς ἑαυτὸ καὶ συνθλιβόμενον, ὡς ἰσορῶσιν οἱ νῦν μετὰ τῷ Καίσαρος ἐπὶ τῆ Ἰσραε διαχειμῶσαντες. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ ἡμᾶς συμβαῖνον ἰκανὴν μαρτυρίαν δίδωσι· μετὰ γὰρ τὰ λητρά καὶ τὰς ἐξιδρώσεις περιψυχόμεθα μᾶλλον, τοῖς σώμασιν ἀνειμένοις καὶ διακεχυμένοις πολλὴν ψυχρότητα μετὰ τῷ ἀέρος καταδεχόμενοι. τὸ δ' αὐτὸ τῆτο καὶ τὸ ὕδωρ πάχει· ψύχεται γὰρ, ἂν προ-θερμανθῆ, μᾶλλον, εὐπαθέστερον τῷ ἀέρι γενόμενον· ὁπότε ¹ τὰ ζέοντα τῶν ὑδάτων ἀναρρίπτυντες ² καὶ μετεωρίζοντες, ἐδὲν ἄλλο δῆπε ποιῶσιν, ἢ πρὸς ἀέρα πολὺν ἀνακεραυνώσιν. ὁ μὲν ἔν τῷ ἀέρι τὴν πρώτην ἀποδιόσ τῆς ψυχρότητος δύναμιν, ὡ Φαβαρίνε, λόγος ἐν τισαύταις ἐσὶ πιθανότησιν.

XIII. Ὁ δὲ τῷ ὕδατι, λαμβάνει ³ μὲν καὶ αὐτὸς ἀρχαῖς ὁμοίως· ἔτω πως τῷ Ἐμπεδοκλέεος λέγοντος·

Ἡέλιον μὲν λαμπρὸν ὄρῶν ⁴ καὶ θερμὸν ἀπάντη,

Ὁμβρον δ' ἐν πᾶσι δυοφύοντά τε ριγαλέον τε.

τῷ γὰρ θερμῷ τὸ ψυχρὸν, ὡς τῷ λαμπρῷ τὸ μέλαν, ἀντιτάξας, συλλογισαθαι δέδωκεν, ὅτι τῆς αὐτῆς ἐσίας ἐσὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ ψυχρὸν, ὡς τῆς αὐτῆς τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ θερμὸν. ὅτι δ' ἐ τῷ ἀέρος τὸ μέλαν, ἀλλὰ τῷ ὕδατός ἐσιν, ἢ αἰθῆσις ἐπιμαρτυρεῖ, τῷ μὲν ἀέρι μηδευὸς, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ⁵, μελαινομένε, τῷ δὲ ὕδα-

¹ W. legendum monet οἱ τε.

² Ald. Bas. Pet. nec non B. E. Venet. ἀναρύττοντες. Hinc Xyl. notat, hoc verbum huc non quadrare. Ex Turn. offertur ἀναρύττοντες vel ἀναρύττοντες. Vulgatum notat W. sumfisse Steph. ab Exempl. Turn. in quo praeterea: ἄνω ῥίπτοντες, ἀναρύττοντες: Illius sententiam reddidisse Amiot.

³ Petav. περιλαμβάνει.

⁴ Ald. Bas. ὄρα. Seq. versu Turn. V. Bong. ζοφύοντα pro δυοφ.

⁵ abest εἰπεῖν a Petav. Idem paulo infra ἱμάντα pro ἱμάτιον.

ὕδατι πάντων. ἂν γὰρ τὸ λευκότετον ἐμβάλης ἔριον εἰς ὕδωρ, ἢ ἰμάτιον, ἀναφαίνεται μέλαν καὶ διαμένει, μέχρις ἂν ὑπὸ θερμότητος ἐξιμασθῇ τὸ ὑγρὸν, ἢ τισὶ σφρέβλαις καὶ βύρσειν ἐκπιωθῇ. τῆς τε γῆς ὕδατι βαινομένης, διαμελανύσσω οἱ καταλαμβάνομενοι ταῖς σαυροῖσι τόποι, τῶν ἄλλων ὁμοίων μενόντων ¹. αὐτῆ μὲν ἔν τῷ ὕδατος σκοτεινότετον ὑπὸ πλήθους ² φαίνεται τὸ βαθύτατον, οἷς δὲ ἄηρ πλησιάζει, ταῦτα περιλάμπεται καὶ διαγελά. τῶν δ' ἄλλων ὑγρῶν διαφανὲς μέλαινα τέλαιόν ἐστι, πλείω χρώμενον ἀέρι. τάτα δὲ τεκμήριον ἢ κεφύτης, δι' ἣν ἐπιπολάζει πᾶσιν, ὑπὸ τῷ ἀέρος ἀναφερόμενον. ποιεῖ δὲ καὶ τὴν γαλήνην ἐν τῇ θαλάττῃ, τοῖς κύμασιν ἐπιρραίνομενον, ἔτι δὲ τὴν λειότητα τῶν ἀνέμων ἀπολιθαιόντων, ὡς Ἀριστοτέλης ἔλεγεν. ἀλλὰ παντὶ μὲν ὑγρῷ τὸ κύμα διαχειῖται πληγτόμενον· ἰδίως δὲ τέλειον αὐγὴν καὶ καταφάνειαν ἐν βυθῷ παρέχει, διασελλουμένων τῷ ἀέρι τῶν ὑγρῶν. ἔτι γὰρ μόνου ἐπιπολήσ ³ διανυτερεύουσιν, ἀλλὰ καὶ κάτω τοῖς σπογγοθήραις διαφυσώμενον ἐν τῷ σώματος ἐν τῇ θαλάττῃ φέγγος ἐνδίδωσιν. ἔτι μᾶλλον ἔν τῷ ἀέρι τῷ μέλανος ἢ τῷ ὕδατι μέτεσιν, ἦττον δὲ τῷ ψυχρῷ. τὸ γὰρ ἔλαιον, ἀέρος πλείω τῶν ὑγρῶν μετέχον, ἦκιστα ψυχρόν ἐστι, καὶ πήγνυται μαλακῶς· ὁ γὰρ ἄηρ ἐγκεραιμένος ἐκ εἰς σκληρὰν γενέσθαι τὴν πήξιν· βελόνας δὲ καὶ πόρπας σκληρᾶς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων ⁴ ἔχει ὕδατι βίπτουσιν, ἀλλ' ἔλαιον, τὴν ἔγαν ψυχρότητα φοβέμενοι τῷ ὕδατος, ὡς διασρέφουσιν. ἀπὸ τῆτων γὰρ δικαιότερον ἐστὶν ἐξετάζεσθαι τὸν λόγον, ἐκ ἀπὸ τῶν χρωμάτων· ἐπεὶ καὶ χιόν καὶ χάλαια καὶ κρύσταλλος

ἅμα

¹ Petav. διαμενόντων.

² Petav. ὑπὸ τῷ πλ.

³ Petav. ἐπὶ πολλοῖς ταῖς

⁴ W. susp. ἐργαλείων.

ἄμα λαμπρότατα γίνεται καὶ ψυχρότατα· καὶ πάλιν πάντα θερμότερόν ἐστι μέλιτος καὶ σκοτωδέτερον.

XIV. Ὅμως δὲ θαυμάζω τῶν ἀξιούντων, τὸν ἄερα ψυχρὸν εἶναι διὰ τὸ καὶ σκοτεινόν, εἰ μὴ συνορῶσιν ἑτέρας, ἀξιῶντας, θερμὸν εἶναι διὰ τὸ κῆφον. ἔ γάρ ἔτω τῷ ψυχρῷ τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ βαρὺ καὶ σάσιμον, οἰκειῶν ἐστὶ καὶ συγγενές· πολλὰ γάρ, ἄμοιρα θερμότητος ὄντα, μετέχει λαμπηδόνος, ἑλαφρόν δὲ καὶ κῆφον καὶ ἀναφερές ἕθεν ἐστὶ τῶν ψυχρῶν. ἀλλὰ καὶ τὰ νέφη, μέχρι μὲν ἄερος ἐστὶ μᾶλλον προσήκει, μεταερίζεται· μεταβαλόντα δ' εἰς ὑγρὸν, εὐθὺς ὀλιγαίνουσι, καὶ τὸ κῆφον ἔχ' ἤττον, ἢ τὸ θερμὸν, ἀποβήλλουσι, ψυχρότητος ἐγγινομένης· καὶ τὸναντίον ὅταν θερμότης ἐπέλθῃ, πάλιν ἀνασρέφει τὴν κίνησιν, ἄμα τῷ μεταβαλεῖν εἰς ἄερα, τῆς ἐσίας ἀνω φερομένης. καὶ μὴν ἐδὲ τὸ τῆς Φθορᾶς ἀληθές ἐστίν· ἔ γάρ εἰς τὸναντίον, ἀλλ' ὑπὸ τὸναντίς φθίρεται τῶν ἀπολυμένων ἕκαστον, ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τῆ ὕδατος εἰς τὸν ἄερα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς, εἶπε·

Παῦε ὕδωρ, δίκην πυρός.

Ὁμηρος ¹ δὲ τῷ ποταμῷ τὸν Ἕφαισον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. ὁ δ' Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τάναντία φρονέσεως ἔκανῶς εἶπε·

Τῆ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέεσσα χεῖρὶ, τῆ ἑτέρῃ δὲ πῦρ ².

Ἐν δὲ Πέρσαις τῶν ἱετευμάτων μέγιστον ἦν καὶ ἀπαραίτητον, εἰ πῦρ λαβῶν ὁ ἱετεύων, καὶ ἐν ποταμῷ βεβηκῶς, ἀπειλοῖη, μὴ τυχῶν τὸ πῦρ ἐς τὸ ὕδωρ ἀφῆσιν· ἐτύγχανε μὲν γάρ, ὡν ἐδεῖτο, τυχῶν δ' ἐκολάζετο

¹ Illad. XXI, 342. sqq. 435. sqq.

² Mez. Item Bryan. & M. Solanus ad Plut. Vit. Demetr. Vol. V. p. 434. — δολόφρων χεῖρὶ, τῆ δ' ἐτέρῃ πῦρ.

ζῆτο διὰ τὴν ἀπειλήν, ὡς παρὰ νόμον καὶ κατὰ τῆς
 φύσεως γενομένην. καὶ τῆτο δὴ το πρῶχειρον ἄπαι,
 πῦρ ὑδατι μωγνύναι, τὸ παροιμιαζόμενον ¹ ἐν τοῖς ἀ-
 δυνατοῖς, μαρτυρεῖν ἔοικεν, ὅτι τῷ πυρὶ τὸ ὕδωρ πο-
 λέμιόν ἐσι, καὶ ὑπὸ τότε φθείραται καὶ κολάζετακι
 σβενύμενον· ἐχ ὑπὸ τῆ ἀέρος ταῖνον ², ὃς ὑπολακμ-
 βῆνει τὴν ἄσιαν αὐτῆ καὶ δέχετακι μεταβίλλοντας. εἰ
 γὰρ αἰτίκι ³ εἰς ὃ μεταβίλλει τὸ φθείρόμενον ἐναντίον
 ἐσι, τί ⁴ μᾶλλον τῷ ἀέρι τὸ πῦρ, ἢ τὸ ὕδωρ, ἐναν-
 τίου φανεῖται; μεταβίλλει γὰρ εἰς ὕδωρ, συνισόμενος·
 εἰς δὲ πῦρ, διακρινόμενος· ὡσπερ αὖ πάλιν τὸ ὕδωρ
 διακρίσει μὲν εἰς ἀέρα φθείραται, συγκρίσει δ' εἰς γῆν·
 ὡς μὲν ἐγὼ νομίζω, δι' οἰκειότητα τὴν πρὸς ἀμφότερα
 καὶ συγγένειαν, ἐχ ὡς ἐναντίον ἐκκτέρω καὶ πολέμιον.
 ἐκεῖνοι δὲ, ὀπότερως ἂν εἴπωσι, τὸ ἐπιχειρήμα δι-
 φθείρασι. πῆγγυθαί γε μὴν ὑπὸ τῆ ἀέρος φάνκι ὕδωρ,
 ἀλογώτατόν ἐσιν, αὐτὸν τὸν ἀέρα μηδαμῶ πηγνύμενον
 ὀρῶντας. νέφη γὰρ καὶ ὀμίχλαι καὶ κνημίδες, ἃ πῆ-
 ξεις εἰσίν, ἀλλὰ συσάσεις καὶ παχύτητες ἀέρος διερεῖ
 καὶ

¹ Ald. Bas. Pet. παραβιαζόμενον.

² Ald. Bas. Xyl. ταῖνον. W. teste, qui corrigendam suspicatur
 ταινόν, in E. abest, ejusque loco est spatium. Venet. ταῖον.
 Exempl. Turn. vulgatam exhibet, ac praeterea ἀθινόν, forte
 voluit πόθιν ἔν; Turn. V. φθίνον; Pet. αῖνον. Steph. sumsit ταῖ-
 νον a Leonic. consentiente Exempl. Turn. Jannot. nec dissen-
 sientie B. Pro seq. ὃς Ald. Bas. Pet. B. ὡς. Vulgatum Steph.
 habuit a Pol. Jannot. Exempl. Turn. non dissentient Venet.

³ W. notat, & hoc mendosum, & reliquam orationem af-
 fectam videri, legendum suspicans, εἰ δ' ἄρ' αὐτὸ εἰς ὃ μετα-
 βίλλει, τῷ φθείρομένῳ ἐναντίον ἐσι. Jannot. praebet αὐτὸ. Xyl.
 quaerit, an legendum εἰ γὰρ αἰεὶ τὸ. Turn. V. εἰ γὰρ ἐσιν vel
 ἐναςιν.

⁴ abest vulgo τί. Dedit id W. ex Venet. adnotans, E. ha-
 bere simpliciter τί pro ἐσι; pro τί addere ἃ Jannot. Turn. V.
 Mez. e conjectura; deteriorius etiam esse ejusdem Turn. V. ἐναν-
 τίου ὅτι᾽ μᾶλλον.

καὶ ἀτμώδης· ὁ δ' ἀνικμος καὶ ξηρὸς ἐδ' ἄχρι ταύτης τὴν κατάψυξιν ἐνδέχεται τῆς μεταβολῆς. ἐστὶ γὰρ ἅ τῶν ὁρῶν ¹ ἔ λαμβάνει νέφος, ἐδὲ δρόσον, ἐδὲ ὁμίχλην, εἰς καθαρὸν ἀέρα καὶ ἄμοιρον ὑγρότητος ἐξικνέμενα τοῖς ἄκροις· ὧ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὡς ἡ κάτω πύκνωσις καὶ σύστασις ² τῷ ἀέρι συμμεμιγμένον ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἐνδίδωσι.

XV. Τὰ δὲ κάτω τῶν μεγάλων ποταμῶν ἐ πηγνυνται κατὰ λόγον. τὰ γὰρ ἕνω παγέυτα τὴν ἀναθυμίασιν ἔ δίησιν ³, ἀλλ' ἐγκαθειργιυμένη καὶ ἀποσπριφομένη θερμότητα παρέχει τοῖς διὰ βῆδας ὑγροῖς. ἀπόδειξις δὲ τάττε, τὸ, λυομένε τῆ πάγε, πάλιν ἀτμὸν πολὸν ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀναφέρειται· διὸ καὶ τὰ τῶν ζώων σώματα χειμῶνός ἐστι θερμότερα, τῷ συνέχειν τὸ θερμὸν ἐν ἑαυτοῖς, ὑπὸ τῆς ἐξωθεν ψυχρότητος εἴσω συνηλαυνόμενον. αἱ δ' ἀναρρίψεις ⁴ καὶ μετεωρίσεις ἔ μόνον τὸ θερμὸν ἐξαιρῶσι τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ψυχρὸν· ὄθεν ἦναια τὰς χιόνας καὶ τὸ συνθλιβόμενον ὑγρὸν ⁵ ἀπ' αὐτῶν οἱ σφόδρα ψυχρῶ δεόμενοι κινῶσιν· ἐκαστικὸν γὰρ ἀμφοῖν ἡ κίνησις. ὅτι ὁ ἕκ ἀέρος ἐστὶν ἀλλ' ὑδατος ἡ τοιαύτη δύναμις, ἕτως ἂν τις ἐξ ὑπαρχῆς ⁶ ἐπέλθοι. πρῶτον μὲν ἕκ εἰκός ἐστιν, ἀέρα τῷ αἰθέρι γειτυῶντα, καὶ ψαύοντα τῆς περιφορᾶς, καὶ
ψαύο-

¹ Baf. ὁρῶν. Xyl. correxit e Turn.

² W. fufp. τὴν κάτω πύκνωσιν καὶ σύστασιν, notans, sic etiam corrigi in Jannot. & verti ab Amiot. & Xyl.

³ Sic legendum, ut W. monet, dedique pro vulg. δέισιν, eo ducentibus Turn. V. Anon. δίησιν. Petav. deinde ἐγκαθειργιυμένη.

⁴ Ald. Baf. Xyl. Petav. ἀναρρίψεις. B. E. ἀναρρίψεις; Venet. ἀνάγρυσσις. Vulgatam Steph. dedit. Unde sumtum, latet; probandum tamen, W. notante, ut ἀναρρίπταντες supra c. 12.

⁵ Petav. ὑγρῶν. Pro συνθλιβο W. fufp. συλλειβόμενον.

⁶ Petav. ἐξ ἀρχῆς.

ψαυόμενον ζσης ¹ πυρώδης, τὴν ἐναντίαν ἔχειν δύναμιν· ἔτε γὰρ ἄλλως δυνατὸν ἀπτόμενα ² καὶ συνεχῆ τοῖς πέ-
ρασιν ὄντα σώματα μὴ πάσχειν ὑπ' ἑλλήλων, εἰ δὲ πά-
σχειν, μὴ ἀνακίμπλασθαι τῆς τῆ κρείττονος δυνάμεως τὸ
χεῖρον· ἔτε τὴν φύσιν ἔχει λόγον ἐφεξῆς τῷ φθείροντι
τάξαι τὸ φθειρόμενον, ὡσπερ ἔ κοιωνίαις ἔσαν ἕδ' ἀρ-
μονίας, ἀλλὰ πολέμε καὶ μάχης δημικροῦν ³. χρῆται
μὲν γὰρ ἐναντίοις εἰς τὰ ὅλα πράγμασι· χρῆται δ' ἐκ
ἑκράτοις, ἕδ' ἀντιτύποις, ἀλλ' ἐναλλάξ τινα θέσιν καὶ
τάξιν, ἕκ ἀναιρετικὴν, ἀλλὰ κοιωνικὴν δι' ἐτέρων καὶ
συνεργὸν ἐν μέσῳ παραπλεκομένην ἔχουσι· καὶ ταύτην
εἴληφεν ὁ ἀήρ, ὑποκεχυμένος τῷ πυρὶ πρὸ ⁴ τῆ ὕδα-
τος, καὶ διαδίδας ἐπ' ἀμφοτέρα καὶ συνάγων, ἔτε θερ-
μὸς ὦν αὐτὸς, ἔτε ψυχρὸς, ἀλλὰ ψυχρῶ καὶ θερμῶ
μετακέρασμα καὶ κοιωνήμα, μιγνυμένων ἐν αὐτῷ μίξιν
ἀβλαβῆ καὶ μαλακῶς ἀνιῆσαν ⁵ καὶ δεχομένην τὰς ἐναν-
τίας ἀπρότητας.

XVI. Ἐπειτα πανταχῶ μὲν ἐσιν ἀήρ ἴσας, ἔ παν-
ταχῶ δὲ χειμῶν ὅμοιος, ἕδὲ ψυχρὸς ⁶. ἀλλὰ ταῦτα
μὲν τὰ μέρη ψυχρὰ καὶ κάθυγρα, ταῦτα δὲ ξηρὰ καὶ
θερμὰ τῆς οἴκεμένης, ἔ κατὰ τύχην, ἀλλὰ τῷ μίαν
ἔσταν

¹ Xyl. maluit ζσίας, cum ζσης praemisso τῷ αἰθέρι non con-
veniat.

² Ita W. e Venet. recepit pro vulg. ἀπτόμενον. Dando de-
inde quae post ὄντα leguntur usque ad χεῖρον, secutus sum W.
haec, quae vulgo desiderantur, & germano praedita sunt Plu-
tarcheo colore ex uno Petav. recipientem, adhibita necessaria
correctione duarum vocum, ex eodem vitiose prolatarum, ἐν-
σώματα pro σώματα, & κεν pro χεῖρον.

³ Quae sequuntur χρῆται — πράγμασι, vulgo absunt. Dedit
cum W. ex Petav. consentiente E.

⁴ abest πρὸ a Petav.

⁵ Ita cum W. dedi e Turn. & Anon. Vulgo ἐνιῆσαν.

⁶ Turn. V. Anon. ψύχου. W. susp. ἕδὲ ἐμοίως ψυχρὸς.

ἴσταν ψυχρότης καὶ ὑγρότης ¹ εἶναι. Λιβύης μὲν γὰρ ἔνθερος ἢ πελλή καὶ ἄνυδρος. Σκυθίαν δὲ καὶ Θράκην καὶ Πόντον οἱ πεπλανημένοι λίμνας τε μεγάλας ἔχειν καὶ ποταμοῖς διαρρέειν βαθέσι καὶ πολλοῖς ἰσορῶσι· αὐτῶν τε τῶν ἐν μέσῳ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ ἐλώδη ψύχος ἔχει μάλιστα, διὰ τὰς ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεις. Ποσειδάμιος δὲ τῆς ψυχρότης αἰτίαν εἰπὼν τὸ πρόσφατον εἶναι τὸν ἔλειον ἀέρα καὶ νοτερόν, ἐκ ἔλυσε τὸ πιθανόν, ἀλλὰ πιθανώτερον ² ἐποίησεν· ἢ γὰρ ἂν ἐφαίνετο τῷ ἀέρος ὁ πρόσφατος αἰὲ ψυχρότερος, εἰ μὴ τὸ ψυχρὸν ἐν τοῖς ὑγροῖς τὴν γένεσιν εἶχε· βέλτιον ἔν Ὀμηρος·

Ἀβρη δ' ἐκ ποταμῶ ψυχρή·

πρὸς τὴν πηγὴν ³ τῆς ψυχρότης ἔδειξεν. ἔτι τοίνυν ἢ μὲν αἰθῆσις πολλάν τις ἡμᾶς ἔξαπατᾷ· ὅταν ἱματιῶν ἢ ἑσίων ψυχρῶν διγγάνωμεν, οἰόμενος, ὑγρῶν διγγάνειν, διὰ τὸ κοινὴν ἀμφοτέροις εἶναι, ὑπάρχειν, καὶ τὰς φύσεις συνεγγυς εἶναι καὶ οἰκείας. ἐν δὲ ταῖς δυσχειμέροις κλίμασι πολλὰ ῥηγνύει τὸ ψύχος ἀγγεῖα καὶ χαλκᾶ καὶ κεραμεῖ· κενὸν δ' ἔδεν, ἀλλὰ πάντα πλήρη, βιαζόμενα τῇ ψυχρότητι τῷ ὕδατος. καίτοι Φησὶ Θεόφραστος, τὸν ἀέρα ῥηγνύναι τὰ ἀγγεῖα, τῷ ὑγρῷ καθάπερ ἡλῶ ⁴ χρώμενον. ὕρα δὲ, μὴ τᾶτο κομφῶς μᾶλ-

¹ Ita ex Ald. Bas. Xyl. E. Venet. dedit W. Vulgo θερμότητος, ut Amiot. Turn. nec dissentinunt excerpta B. Suspiciatur tamen W. plenius ab auctore scriptam fuisse ψυχρότητος καὶ ὑγρότητος, ὡς ξηρότητος καὶ θερμότητος.

² Sic Xyl. cum Turn. legendum monuit, & notatur ex eod. V. & Petav. dedique cum W. adficientibus B. E. Venet. Amiot. pro vulg. ἀλλ' ἀπιθανώτερον.

³ W. haec adnotat: „Jannot. πνέει — τὴν πηγὴν, primo verbo ad Homeri locum adjuncto ex Odyss. V. 469. Petav. eadem auctoritate, mendose tamen ψυχρῆ, πρὸ ἠῶθε πρὸς τὴν πηγὴν. Prius probandum. Sed in proximo ἔδειξεν, haud scio an vera scriptura, ῥηγνύετο. lateat.“

⁴ Vulgo καθάπερ ἡλῶ. Hinc Xyl. legendum censuit veritibus ἡλῶ. Dedit cum W. e Turn. adficiente Amiot.

μᾶλλον ἢ ἀληθῶς εἰρημένον ἦ 1. ἔδει γὰρ τὰ πίττης γέμοιτα μᾶλλον ἐγγυυθαι ὑπὸ τῆ ἀέρος, καὶ τὰ γαλακτος. ἀλλ' ἔσικε τὸ ὕδωρ ἐξ ἑαυτῆ ψυχρὸν εἶναι καὶ πρώτως ἀντίκειται γὰρ τῇ ψυχρότητι πρὸς τὴν θερμότητα τῆ πυρός, ὡσπερ τῇ ὑγρότητι πρὸς τὴν ξηρότητα, καὶ τῇ βαρύτητι πρὸς τὴν καφύτητα. καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διασατικὸν ἐστὶ καὶ διαιρετικόν, τὸ δὲ ὕδωρ κολλητικὸν καὶ χετικόν, τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆιτον 2. ἢ καὶ παρέχεν Ἐμπεδοκλῆς ὑπόνοιαν, ὡς τὸ μὲν πῦρ νεῖκος ἐλόμενον, χεδύνην 3 δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκίσοτε προσαγορεύων. ἐπεὶ τροφή μὲν πυρός τὸ μεταβάλλον εἰς πῦρ, μεταβάλλει δὲ τὸ συγγενές καὶ οἰκείον, τὸ δ' ἐναντίον δυσμετάβλητον, ὡς τὸ ὕδωρ... καὶ αὐτὸ μὲν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀκυστὸν ἐστίν, ὕλην δὲ καὶ ποῶν νοτεράν καὶ ξύλα βεβρεγμένα δυσκαῖ παρέχει, καὶ φλόγα ζοφερὰν καὶ ἀμβλεῖαν ὑπὸ χλωρότητος ἀναδίδωσι, τῷ ψυχρῷ μαχόμενον πρὸς τὸ θερμόν, ὡς φύσει πολέμιον.

XVII. Σκόπει δὴ 4 καὶ ταῦτα παραβίλλων ἐκείνοις. ἐπεὶ δὲ καὶ Χρύσιππος, οἴομενος, τὸν ἀέρα πρώτως ψυχρὸν εἶναι, διότι καὶ σκοτεινόν, ἐμνήδη μόνον τῶν πλέον ἀφασάναι τὸ ὕδωρ τῆ αἰθέρος ἢ τὸν ἀέρα λεγόντων, καὶ πρὸς αὐτὰς τι βελλόμενος εἰπεῖν. Οὕτω μὲν ἂν, ἔφη, καὶ τὴν γῆν ψυχρὰν εἶναι πρώτως λέγοιμεν,

H 2

1 Sic cum W. dedi e Turn. V. Bong. Petav. adfientibus B. Schott. Collat. Muret. Vulgo εἶη.

2 Venet. πίττον; Jun. πιέζον. Vulgatum, W. iudice, formae est rarioris, sed probae.

3 Vocabulum Xylandro inspectum. Legendum arbitratur σφιδανὴν, quod significat σφοδρὸν. W. vulgatum vertit amicitiam continuentem.

4 Haec ad sequentia referenda esse, & nectenda cum iisdem, adeoque deinde corrigendum Ἐπειδὴ γὰρ Χρῦσ. & absolutionem dictionis contineri illo ἐγὼ μοι ἔσκω, monet W.

μεν, ὅτι τῷ αἰθέρος ¹ ἐφέστηκε πλείον· ὡς ἀδίκιμον
 τινα παντελῶς τῆτον καὶ ἄτοπον ἀπορρίψας τὸν λόγον·
 ἐγὼ μοι δοκῶ μηδὲ τὴν γῆν ἔμοιρον εἰκότων καὶ πιθανῶν
 ἀποφαίνειν, ποιησάμενος ἄρχην, ἧ μάλιστ' Χρυσίππος
 ὑπὲρ τῷ ἄερος κέχρηται. τί δὲ τῆτό ἐστι; τὸ σκοτεινὸν
 οὐτα ² πρώτως. εἰ γὰρ δύο λαβῶν ἕτος ἀντιθέσεις δυ-
 νάμεων, οἶεται, τῇ ἐτέρῃ καὶ τὴν ἐτέραν ἐξ ἀνάγκης
 ἔπεδαι, μυρία δὴ περὶ εἰσιν ἀντιτάξεις καὶ ἀντιπάθειαι
 πρὸς τὸν αἰθέρα ³ τῆς γῆς, αἷς καὶ ταύτην ἂν τις ἀκο-
 ληθεῖν ἀξιώσειεν. ἔ γὰρ ὡς βαρεῖα πρὸς κῆφον, καὶ
 καταρρεπῆς πρὸς ἀνωφερὸς ἀντίκειται μόνον, ἀδὲ ὡς πυ-
 κνή πρὸς ἀραιὸν, ἔδδ' ὡς βραδεῖα καὶ εἰσισμος πρὸς ἐξέξ-
 ροπον καὶ κινήτικόν, ἀλλ' ὡς βαρυτάτη πρὸς κηφότατον,
 καὶ πυκνοτάτη πρὸς ἀραιότατον, καὶ τέλος ὡς ἀκίνητος
 ἐξ ἑαυτῆς πρὸς αὐτοκίνητον, καὶ τὴν μέσσην χάραν ἐπέ-
 χησα πρὸς ἀεὶ κυκλοφορούμενον. ἕκ ἄτοπον ἔν, τηλι-
 κεύταις καὶ τοσαύταις ἀντιτάξεσι καὶ τὴν τῆς ψυχρό-
 τητος καὶ θερμότητος ἔπεδαι; ναί· ἀλλὰ τὸ πῦρ λαμ-
 πρὸν ἐστίν. ἔτι μὴν ⁴ σκοτεινὸν ἢ γῆ; σκοτεινότερον
 μὲν ἔν ἀπάντων καὶ ἀφωγγέστατον ⁵. ἀέρι μὲν γε ⁶
 μετα-

1 Sic Steph. Pol. Leonic. Schott. Anon. Amiot. nec diffen-
 tiunt excerpta codicis B. At Ald. Bas. Xyl. E. Venet. Petav.
 αἰέρος. Illud sententiae unice accommodatum, adeoque retinen-
 dum censet W.

2 Nisi quid exciderit, corrigendum putat W. σκοτεινὸν εἶναι,
 addens, in antecedenti σκοτεινὸν potuisse subaudiri εἶναι.

3 Ita Steph. Pol. Leonic. Schott. Anon. eadem de causa, W.
 iudice, retinendum, qua superius αἰθέρος. Ald. Bas. Xyl. E.
 E. Venet. Petav. Amiot. αἶρα.

4 Secutus sum W. ita ex E. & Venet. dantem. Vulgo λαμ-
 πρὸν ἔστιν, ἔτι σκοτεινὸν ἢ γῆ. Ald. λ. ε. ἔτι τὴν σκοτεινὸν ἢ
 γῆ; Bas. Xyl. omisso ἔτι τὴν, cetera ut Ald. At B. duabus
 lacunis λαμπρὸν ἐστίν * ἔτι * σκοτεινὸν ἢ γῆ. Turn. ε. μὴν σκο-
 τεινὸν; Petav. ἔτι μοι σκοτεινὸν; Mez. ε. τοίνυν σκοτεινὸν.

5 Petav. ἀφανέστατον.

6 Mez. μὲν γὰρ.

μετοχή Φωτός ἐστὶ πρῶτον, καὶ τάχιστα τρέπεται, καὶ ἀναπληθεὶς διανέμει πανταχῶς τὴν λαμπρότητα, σῶμα παρέχων τῆς αὐγῆς ἑαυτὸν· ὁ γὰρ ἥλιος ἀνίσχων, ὡς τις εἶπε τῶν διδυραμβοποιῶν,

Εὐθύς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμων·
ἐκ τότε δὲ καὶ λίμνη καὶ θαλάττη μοῖραν αὐγῆς κατιῶν ἐνήσει, καὶ βυθοὶ ποταμῶν διαγελοῦσιν, ὅσον ἄερος ἐξιννεῖται πρὸς αὐτῆς. μόνη δὲ ἡ γῆ τῶν σωμάτων αἰεὶ ἀφώτισός ἐστι καὶ ἄτρωτος ὑφ' ἡλίου καὶ σελήνης τῶ Φωτίζοντι, θάλλεται δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ παρέχει χλιαίνειν ἐπ' ὀλίγου μέρος ἰ ἐνδυσμένῳ τῷ θερμῷ· τὸ δὲ λαμπρὸν ἐπαρήσιν ὑπὸ σερεότητος, ἀλλ' ἐπιπολῆς περιφωτίζεται, τὰ δ' ἐντὸς ὄρφνη καὶ χάος καὶ ζῆδος ὀνομάζονται· καὶ τὸ ἔρεβος τῆτο ἦν ἄρα τὸ χθόνιον καὶ ἐγγαῖον σκότος. τὴν δὲ νύκτα ποιηταὶ μὲν ἐκ γῆς γαγονέουαι μυθολογῶσι· μαθηματικοὶ δὲ σκιὰν γῆς ἔσαν ὑποδεικνυουσαι ἀντιφραττικῆς πρὸς τὸν ἥλιον· ὁ γὰρ ἀὴρ ἀναπίμπλαται σκότος ὑπὸ γῆς, ὡς Φωτὸς ὑφ' ἡλίου· καὶ τὸ ἀφώτισον αὐτῆ, μῆκός ἐστι νυκτός, ὅσον ἡ σκιά τῆς γῆς ἐπινέμεται. διὸ τῶ μὲν ἐντὸς ἀέρι, καὶ νυκτός ἔσης, ἀνθρώποι τε χρωῦνται καὶ θηρία πολλὰ νομάς ποιέμενα διὰ σκότας, ἀμωσγέπως ἴχνη Φωτός καὶ ἀπορροὰς αὐγῆς ἐνδισπαρμένους ἔχοντας· ὁ δ' οἰκερὸς καὶ ὑπωρόφιος, ἄτε δὴ τῆς γῆς πανταχόθεν περιεχέσης, κομιδῆ τυφλός ἐστι καὶ ἀφώτισος. ἀλλὰ μὴν καὶ δέρματα καὶ κέρατα ζῶων ὅλα μὲν αὐγὴν ἐδίησιν ὑπὸ σερεότητος, ὅταν δὲ πριδῆ καὶ καταξεδῆ, γίνεται διαφανῆ, παραμιχθέντος αὐτοῖς τῆ ἀέρος. οἶμαι δὲ, καὶ μέλαιναν² ἐκάσποτε τὴν

H 3

γῆν

1 w. judice, probabillis sententia, non item auctoritas. Ita quidem Steph. consentientibus Bas. Xyl. Pol. Leonic. Nam Schott. habet, correctionis indicio, hanc notam, Φάρος vel μέρος. Ald. E. Venet. κάρος. B. Collat. Muret. Jannot. Anon. Φάρος. Putat w. auctorem scripsisse βιάδος.

2 Illad. II, 699. XV, 715. XX, 494. Odyss. XI, 364. XIX, 111.

γῆν ὑπὸ τῶν ποιητῶν καλεῖσθαι διὰ τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ ἀφώτιστον· ὡς καὶ τὴν πολυτίμητον ἀντίθεσιν τῆ σκοτεινῆ πρὸς τὸ ¹ λαμπρὸν ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἢ τῆ ἀέρος ὑπάρχειν.

XVIII. Ἄλλ' αὕτη μὲν ἀπήρηται τῆ ζητεμένῃ, πολλὰ γὰρ δέδεικται ψυχρὰ τῶν λαμπρῶν ὄντα, καὶ θερμὰ τῶν ἀμαυρῶν καὶ σκοτεινῶν. ἐκεῖναι δὲ συγγενέστεραι εὐνάμεις ψυχρότητός εἰσι, τὸ ἐμβριθές, τὸ μένιμν, τὸ πυκνὸν, τὸ ἀμεταβλητόν· ὡν ἀέρι μὲν ἀδεμιᾶς, γῆ δὲ μᾶλλον ἢ ἕδατι πασῶν μέτεσι. καὶ μὴν ἐν τοῖς μέλισσά τὸ ψυχρὸν αἰθρητῶς σκληρὴν εἴσι καὶ σκληροποιὸν καὶ ζυτίτυπον. ἰχθύς μὲν γὰρ ἰσορεῖ Θεόφραστος ἐπὶ ὕδατος πεπηγότας, ἂν ἀφεθῶσιν ἐπὶ τὴν γῆν, κατὰγινῶσθαι καὶ συντρίβεσθαι, δίκην ὑέλων ἢ κεραμεῶν σωματῶν. ἐν δὲ Δελφοῖς αὐτὸς ἤμκε, ὅτι τῶν εἰς τὸν Παρνασσὸν ἀναβάντων βοηθῆσαι ταῖς Θυάσι, ἀπειλημέναις ὑπὸ πνεύματος χαλεπῆ καὶ χιόνος, ἕτως ἐγένοντο διὰ τὸν πάγον σκληραὶ καὶ ξυλώδεις αἱ χλαμύδες, ὡς καὶ θραύεσθαι διατεινομένας καὶ ῥήγνυσθαι. ποιεῖ δὲ καὶ νεῦρα εὐσηκαμπῆ, καὶ γλῶσσαν ἀναυδον, ἀκινήσιζ καὶ σκληρόρητι, τὸ ἀγαν ψύχος ἐκπηγνύου καὶ ² ὑγρὰ καὶ μαλακὰ τῆ σώματος.

XIX. Ὡν βλεπομένων, σκόπει τὸ γινόμενον ἕως πῶσα δῆκε δύναμις, ἂν περιγένηται, πέφυκε μεταβιλλεῖν καὶ τρέπειν εἰς ἑαυτὴν τὸ νικώμενον· τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ θερμῆ κρατηθὲν ἐκχυρῆται· τὸ δ' ὑπὸ πνεύματος, ἐξαερῆται· τὸ δ' εἰς ὕδαρ ἐμπεσόν, ἂν μὴ διαφύγῃ, καθυγραίνεται, συνδιαχεόμενον. ἀνάγκη δὲ καὶ τὰ ψυχόμενα κομιδῆ μεταβιλλεῖν εἰς τὸ πρῶτως ψυχρὸν· εἴσι δὲ ὑπερβολὴ ψύξεως πῆξις· πῆξις δ' εἰς ἀλλοίωσιν τελευτᾶ καὶ λίθωσιν, ὅταν, παντῆρασι τῆ ψυχρῆ κρατήσαντος, ἐκπαγῆ μὲν τὸ ὑγρὸν, ἐπιθλιβῆ δὲ τὸ θερμόν.

¹ Ita Ald. Raf. Steph. Petav. dedique pro πρὸς τι, quod in Frft. & R. legitur.

² adest hoc καὶ a Petav.

μόν. ὅθεν ἢ μὲν ἐν βάρει γῆ πάγος ἐστίν, ὡς εἰπεῖν, καὶ κρύσταλλος ἅπασα· τὸ γὰρ ψυχρὸν ἄπρατον οἰκνερεῖ καὶ ἀμέλειτον ἔπεωσμένον ἐκεῖ τῷ αἰθέρος ἀπωτάτω· ταυτὶ δὲ τὰ ἐμφανῆ, κρημνὸς καὶ σκοπέλας καὶ πέτρας, Ἐμπροσθεν μὲν ὑπὸ τῷ πυρὸς οἶεται τῷ ἐν βάρει τῆς γῆς ἐσάναι καὶ ἀνέχεσθαι διερειδόμενα Φλεγμαίνοντος· ἐμφαίνεται δὲ μᾶλλον, ὅσων τὸ θερμὸν ἐξεθλίβη καὶ διέπτωτο, πάντα ταῦτα παντάπασιν ὑπὸ τῆς ψυχρότητος παγῆναι· διὸ καὶ πάγοι καλῶνται καὶ τὰ ἄκρα πολλῶν ἐπιμελανθέντων, ἢ τὸ θερμὸν ἐξέπεσε, πυρμαύτοις ἰδεῖν προσέοικε. πήγνυσι γὰρ τὸ ψυχρὸν, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἥττον, μάλιστα δὲ οἷς πρώτως ἐνυπάρχειν πέφυκεν. ὡσπερ γὰρ, εἰ θερμὸν τὸ κηφίζειν, θερμώτατόν ἐστι τὸ κηφώτατον· εἰ δὲ ὑγρὸν τὸ μαλάσσειν, ὑγρότατον τὸ μαλακώτατον· ἕτως, εἰ καὶ ψυχρὸν τὸ πηγνύειν, ἀνάγκη καὶ ψυχρότατον εἶναι τὸ μάλιστα πεπηγός, οἷον ἢ γῆ· τὸ δὲ ψυχρότατον, φύσει δῆκε καὶ πρώτως ψυχρὸν· ὡσεὶ ¹ πρώτως καὶ φύσει ψυχρὸν ἢ γῆ. τῆτο δ' ἀμέλει καὶ τῇ αἰθήσει δῆλόν ἐστι· καὶ γὰρ πηλὸς ὕδατος ψυχρότερον ², καὶ τὸ πῦρ γῆν ἐπιφορῶντες ἀφανίζουσιν· οἱ δὲ χαλκοῖς τῷ πυρεμένῳ καὶ ἀνατηγομένῳ σιδήρῳ μάρμαρον καὶ λατύπην παραπάσσει, τὴν πολλὴν φύσιν ἐφιστάσσει καὶ καταψύχοντες· ψύχει δὲ καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ κίνισ σώματα, καὶ κατασβέννυσι τὰς ἰδρωτάς.

XX. Ἡ δὲ καθ' ἑκάστων ἐνιαυτὸν ἡμῶς μεταίκοσα καὶ μετοικίζεσα χρεία, τί βέλεται, χειμῶνος μὲν ἀπωτάτω φεύγεσα τῆς γῆς εἰς μετώρα καὶ ἀπόγεια, θερος δὲ πάλιν ἀντεχομένη τῶν κάτω, καὶ ὑποδομένη καὶ διώκοσα προσφόρος καταφυγὰς, τιθεμένη διαίταν ³ ἐν ἀγκάλαις γῆς ἀγαπητῶς; ἄρ' ἐχί ταῦτα ποιῶμεν

H 4

ἐπί

¹ Post ὡσε Petav. inferit καί.

² Codex innominatus dat ψυχρότερος.

³ Petav. τὴν διαίταν.

ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ ψυχρότητος ὀδηγέμενοι τῇ αἰθήσει, καὶ τὸ πρῶτως Φύσει ψυχρὸν ἐπιγινώσκοντες; αἱ γὰρ παράλιοι χειμῶνος δίαται τρόπον τινὰ γῆς Φυγαί εἰσιν, ὡς ἄνυσόν ἀπολιπόντων διὰ κρύος αὐτὴν, τὸν δ' ἔναλον ἀέρα καὶ πελάγιον θερμὸν ὄντα περιβάλλομεν· εἴτ' αὐθις ἐν θέρει τὸν γηγενῆ καὶ χερσαῖον ὑπὸ καύματος ποθῆμεν, ἐκ αὐτὸν ὄντα ψυχρὸν, ἀλλὰ τῷ Φύσει ψυχρῷ καὶ πρῶτως ἀποβλασάνοντα, καὶ βεβαμμένον ὑπὸ τῆς ἐν γῇ δυνάμεως, ὡσπερ βαΦῆ σίδηρου. καὶ γὰρ τῶν ῥυτῶν ὑδάτων τὰ πετραῖα καὶ ὄρεινὰ ψυχρότατα, καὶ τῶν Φρεατιαίων τὰ κοιλότατα· τέτοις μὲν γὰρ ἐκέτι μίγνυται διὰ βιάθης ἔξωθεν ὁ ἀήρ, ἐπειτα δ' ἐκπίπτει διὰ τῆς ¹ γῆς ἀμίκτη καὶ καθαρὰς, ὡς περὶ τὸ ² Ταίναρον, ὃ δὴ συγῶς ὕδωρ καλεῖσιν, ἐκ πέτρας γλίχρωσ συλλειβόμενον ἔτως ψυχρὸν ³, ὥςτε μηδὲν ἀγγεῖον ἄλλο, μόνην δὲ ὀπλήν ὄνε εἴγειν· τὰ δ' ἄλλα διακόπται καὶ ῥήγνυσιν.

XXI. Ἐτι γε μὴν τῶν ἰατρῶν ἀκόμεν, ὡς πᾶσα γῆ τῷ γένει εὐφειν καὶ ψύχειν πέφυκε· καὶ πολλὰ τῶν μεταλλευομένων καταριθμῶσι συπτικὴν αὐτοῖς παρέχοντα καὶ χετικὴν ⁴ εἰς τὰς Φαρμακείας ⁵ δύνανται· καὶ γὰρ τὸ σοιχεῖον αὐτῆς ἐ τμητικὸν, ἐδὲ κινήτικὸν, ἐδὲ λείπον ⁶, ἐδὲ ἔχον ὀξύτητας, ἐδὲ μαλθακὸν, ἐδὲ εὐπερίχυτον γέγονεν· ἀλλ' ἐδραῖον, ὡς ὁ κύβος, καὶ συν-
ερει-

1 abest τῆς a Petav.

2 W. monente legendum ὡς τὸ περὶ Ταίναρον.

3 Post ψυχρὸν Petav. addit ἐστι.

4 καὶ ante σχετικὴν excidit in Steph. ergo in tribus Graeco-lat. deest. Jam R. restituit; item W.

5 Ita in R. exhibetur, quod W. rectius censet. Vulgo Φαρμακείας.

6 Xyl. notat, nihil hoc esse, & locum non integrum. W. monente quidvis aliud, quam hoc, rectius est: sive Turn. V. Ἄνον. Mez. λεπτόν vel λεῖον; sive λιπαρόν, quod in scriptura codicis B. λιπόν, latere videtur. E Petav. citantur haec corrupta: ἐδὲ λείπον ἐκ τῷ λείπας, ἐδὲ δὲ ἔχ. ὀξύ.

ερεϊσικόν. ὅθεν αὐτὴ τε βριῖθος ἔχε, καὶ τὸ ψυχρὸν, ὅπερ ¹ ἦν δύναμις αὐτῆς, τῷ ² πυκνῶν καὶ συναθεῖν καὶ ἀποθλίβειν τὰ ὑγρὰ, Φρίκας καὶ τρόμας διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἐνεργάζεσθαι τοῖς σώμασιν· ἂν δ' ἐπικρατήσῃ, παντάπασι τῷ θερμῷ φυγόντος ἢ σβεθάντος, ἔσῃσιν τὴν ἔξιν ἐκπαγεῖσθαι καὶ νεκρωθεῖσθαι. ὅθεν ἐδὲ καίεται γῆ τὸ παράπαν, ἢ καίεται γλίχρως καὶ μόγις. ἀῆρ μὲν γὰρ ³ ἐξ ἑαυτῆ πολλὰκις φλόγα ἀναδίδωσι, καὶ ζεῖ καὶ ἀερίπτει πυρέμενος· τῷ δὲ ὑγρῷ τροφῇ χρῆται τὸ θερμόν· κ γὰρ τὸ σερεὸν ἀλλὰ τὸ νοτερόν τῷ ξύλῳ καυσθόν ἐσιν· ἰκμαθέντος ⁴ δὲ τέττε, τὸ σερεὸν καὶ ξηρὸν ἀπολείπεται, τέφρα γενόμενον. οἱ δὲ καὶ τῆτο φιλοτιμώμενοι μεταβάλλον ἀποθεῖξαι καὶ καταναλισκόμενον, ἀναδεύοντες πολλὰκις ἐλαίῳ καὶ σέατι φύροντες, ἐδὲν περαίνουσιν, ἀλλ' ὅταν ἐκκαῆ τὸ λιπαρὸν, περιεσι πάντως καὶ διαμένει τὸ ἰγεῶδες· ὅθεν ἔ κατὰ χώραν μόνον, ἐξ ἔδρας ἀκίνητον ἔσαν αὐτῆν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐσίαν ἀμετάβλητον, ἔσιν ὅτε δὲ ⁵ μένεσαν ἐν θεῶν οἴκῳ, κλίττα ⁶ προσηγόρευσαν οἱ παλαιοὶ, διὰ τὴν εἴσιν καὶ πῆξιν· ἦς ἢ ⁷ ψυχρότης δεσμός ἐσιν, ὡς Ἀρχέλαος ο Φυσικός εἶπεν, ἐδενὸς χαλῶντος αὐτῆν, ἐδὲ μαλάττοντος, ἔτε ⁸

H 5

θερο-

1 Ita W. dedit ex B. pro vulg. εἶπερ.

2 Ita W. dedit ex E. Pol. Leonie. Schott. Turn. Vulgo τὸ.

3 abest γὰρ a Petav. Idem deinde φλόγα.

4 Petav. ἰκμαθέντος; Turn. V. ἐξικμαθέντος.

5 W. legendum censet 'Ἐσίαν, ἄτε δὴ'. Turn. Amiot. Xyl. reddiderunt *Vestiam*. Reliqua ad locum, W. notante, in Platonis Phaedro referuntur, omīssa ab Interpretibus.

6 Vox, Xyl. iudice, valde suspecta. Latere sub hoc monistro cognomen Terrae, W. notat. B. καλῶς σύγα. Collat. Murret. Jannot. Turn. V. σύγα; Schott. ζύγα; Leonie. πίττα, ut quidam notavit Junius, nam in suo exemplo Collectionis Leonici nil extare W. testatur. Eodem iudice καὶ σύγα non inaptum sit. Pro εἴσιν deinde Petav. dat βᾶσιν.

7 abest ἢ a codice quodam inuominato.

8 Pro ἄτε Petav. ἄτε.

Θερμότητα καὶ ἀλεινομένην ἔσταν ¹. οἱ δὲ πνεύματος μὲν αἰθίνεσθαι ψυχρῶ καὶ ὕδατος, γῆς δὲ ἦττον οἰόμενοι, τὴν ἔγγιστα γῆν ὀρώσιν ἕκρων καὶ ὑδάτων καὶ ἡλίου καὶ θερμότητος ἀνάπλεων σύμμιγμα καὶ συμφόρημα γεγειημένην· καὶ εἰδὲν διαφέρεισι τῶν μὴ τὸν αἰθέρα φύσει καὶ πρώτως θερμὸν, ἀλλὰ τὸ ζεῖον ὕδωρ ἢ τὸν διάπυρον σίδηρον ἀποφαινομένων ὅτι τέτων μὲν ἀπικουταὶ καὶ προστυγχάνουσι ², τῶ δὲ πρώτη καθαρῶ καὶ ἑρσιῖα πυρὸς αἴσθησιν δι' ἀφῆς ἔλαμβανουσι, ὡσπερ εἰδὲν ἔτοι τῆς ἐν βάρει γῆς, ἣν μάλιστα γῆν ἀν τις νοήσασιν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἀποκεκριμένην τῶν ἄλλων. δεῖγμα δ' αὐτῆς ἐστὶ κἀνταῦθα περὶ τὰς πέτρας· πολὺ γὰρ ἐκ βάρους καὶ ἔραδιον ἀναχεῖσθαι προβάλλουσι ³ κρύσ· οἱ δὲ ψυχροτέρου ποτῆ δεομενοὶ, χάλικας ⁴ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸ ὕδωρ· γίνεται γὰρ ἑλότερον, καὶ σομῆται παρὰ ⁵ τὴν ἀπὸ τῶν λίθων ψυχρότητα, πρόσφατον καὶ ἀκρατον ἀναφερομένην.

XXII. Τὰς ἔν πάλαι σεΦῆς καὶ λογίους ἀμικτα θέδει τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ ἐράνεια χρῆ νομίζειν, ἔ τοῖς τόποις, ὡσπερ ἐπὶ ζυγῆ, πρὸς τὰ κάτω καὶ ἄνω βλέπουσας, ἀλλὰ τῇ διαφερόντων δυνάμεων, τὰ μὲν θερμὰ καὶ λαμπρὰ ⁶, ταχέα καὶ κῆφα, τῇ ἀθανάτω καὶ αἰθέρι φύσει προσνέμουσας, τὰ δὲ σιοτεσιὰ καὶ ψυχρὰ καὶ βραδέα, Φθιτῶν καὶ ἐνέκρων ἢ εὐδαίμονα κληῖρον ἀποφῆραστας. ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τῶ ζῶα, μέχρι μὲν ἔμπροσθεν ἐστὶ καὶ θαλερὸν, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσι, θερμότης κρηῖται καὶ ζωῆ· γενόμενον δὲ τέγων ἔρχμον, καὶ

ἀπο-

¹ W. deleri jubet ἔσταν.

² W. cum Mez legendum sufr. προστυγχάνουσι.

³ W. sufr. προσβάλλουσι ψύχος. Prius est in Turn. Anon. aliterque in B.

⁴ A¹δ. Baf. πολλῶ pro ποτῆ, & χάλικας. Utrumque corrigendum notavit Xyl.

⁵ A¹δ. Baf. Fetav. περί. Cf. ad h. l. Sympos. VI, 5.

⁶ Fetav. post λαμπρὰ repetit καὶ.

ἀπολειφθάν ἐν μόνῃ τῇ ἰ τῆς γῆς μοίρα, ψυχρότης
 εὐθύς ἔχει καὶ κρύος· ὡς ἐν παντὶ μᾶλλον, ἢ τῷ
 γῶδει, κατὰ φύσιν θερμότητος ἐνυπαρχέσης.

XXIII. Ταῦτα, ὡ Φαβαρίνε, τοῖς εἰρημένοις ὑφ'
 ἑτέρων παράβηλλε· κἄν μῆτε λείπηται τῇ πιθανότη-
 τι, μῆτε ὑπερέχη πολὺ, χαίρειν ἕα τὰς δόξας, τὸ
 ἐπέχειν ἐν τοῖς ἀδήλοισι τὸ συγκατατίθεσθαι φιλοσοφώ-
 τερον ἡγέμενος.

τ abest τῇ α Ρεταν.

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

ἡμετέρας καὶ μαζοῦρας

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΠΟΤΕΡΟΝ ΥΔΩΡ Η ΠΥΡ
ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ¹.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ,

Ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ,

Φησὶν ὁ Πίνδαρος· ὥςτε ἕτος μὲν δευτέραν ἔντικρυς τῷ πυρὶ χάραν ἔδωκε· συμφανεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος, εἰπών·

Ἦτοι μὲν πράτιστα χάος γένετο ².

τοῖς πλείοσι γὰρ ἰνομακέναι δοκεῖ τὸ ὕδωρ τῆτον τὸν τρόπον παρὰ τὴν χύσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν μαρτύρων ἐκατέρῳ ³ ἴσον· ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ εἰσὶν οἱ τῷ παντός ἀρχὴν ⁴ ἀποφαινόμενοι, καὶ οἷον σπέρμα τῆτο ἐξ ἑαυτῶν τε πάντα ποιεῖν, καὶ εἰς ἑαυτὸ ἐκλαμβάνειν ⁵ κατὰ τὴν

¹ Mez. haec adscriptit: *Non videtur esse Plutarchi.* Xyl. fufp. esse potius προγύμνασμα alicujus eruditi hominis, quam scriptum Plutarchi. R. judice, multa sunt in hoc libello, quae Plutarchum patrem produnt, sed est in dictione aliquid alieni, ut non possis in eam suspicionem non venire, aliquid ab alio temeratum fuisse. Addit idem, forsitan id, quod habemus hujus opusculi, tantummodo fuisse depositam in adversariis nudam rudimentorum delineationem & adumbrationem, qua latius diducenda & explicanda Plutarchus voluerit argumentum in hoc libello majore cura elaborando & sermone copiosiore atque ornatiore exsequi. Kaltw. ejusdem est sententiae. W. Plutarcheum cenfet libellum, nec tamen integrum, sed excerptum e majori & integro.

² Pindar. Olymp. I. Hesiod. Theog. v. 116.

³ Ita W. ex Pol. Jannot. Mez. dedit pro vulg. ἐκάτερον. Vernet. Colleg. Nov. ἐκάτεροι.

⁴ Turn. cum, artic. τὴν ἀρχὴν.

⁵ R. maluit aut ἐπολαμβάνειν aut ἐκλύειν.

τὴν ἐκπύρωσιν. ἀφόμενοι δὲ τῶν ἀνδρῶν, σκεψώμεθα
 τας εἰς ἐκάτερον ¹ λόγους, πῆ μᾶλλον ἄγασιν ἡμᾶς.

II. Ἄρ' ἔν ἐ χρησιμώτερον ἐνεῖνο, ἢ πάντοτε καὶ
 διηνεκῶς δεόμεθα καὶ πλείους, καθάπερ ἐργαλεῖον καὶ ὄρ-
 γανον ², καὶ, νῆ Δία, Φίλος ὁ πάσης ἄρκος καὶ παν-
 τος καιρῶ παρὰν ἔτοιμος; καὶ μὴν τὸ μὲν πῦρ ἔ πάν-
 τοτε χρήσιμον, ἔσι δὲ ὅτε καὶ βλαυνόμεθα καὶ ἀποσπώ-
 μεθα ³. τῷ δὲ ὕδατος χρεια καὶ χειμῶνος καὶ θέρους,
 καὶ νοσῆσι καὶ ὑγιαίνεσι, νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν· καὶ
 ἔκ ἔστιν ἄτε ἀνθρώπος ἔ δεῖται· κρέμλει καὶ τὰς ἀπο-
 θανόντας ἀλίβαντας καλέσιν, ὡς ἐνδεαῖς λιβάδος, τατέ-
 σιν ὑγρότητος, καὶ παρὰ τῷτο σεραμένους τῷ ζῆν. καὶ
 ἄνευ μὲν πυρὸς ἦν ποτε, ὕδατος δ' ἐδέποτ' ⁴ ἀνθρώπος.
 ἐπεὶ τὸ ⁵ ἔξ ἀρχῆς καὶ ἅμα τῇ πρώτῃ καταβολῇ τῶν
 ἀνθρώπων ⁶, χρησιμώτερον τῷ ὕτερον εὐρεθέντος· δῆ-
 λον γάρ, ὡς τὸ μὲν ἀναγκαῖον ἔτως ⁷ ἢ φύσις ἐδωκε-
 τὸ δὲ περισσῆ τῆς χρήσεως, τύχη ⁸ καὶ μηχανή τις
 εὔρησιν.

¹ Turn. εἰς ἐκάτερα.

² Turn. ὄργανα.

³ R. explicante, *refuzimus*, proprie *retrahimus*, *subtra-*
himus nos, i. e. ἀφιστάμεθα. W. susp. ἀφοσιάμεθα, vel ἀπο-
 σρεφόμεθα, vel δυσωπόμεθα.

⁴ Ald. Bal. ἦν πολλὰ, ὕδ. δ' ἔδ. Hinc Xyl. notat, etiam si
 ἄνευ ἀπὸ κοινῆ repetas, tamen non satis haec cohaerere: fortasse
 hoc dici, fuisse aliquando hominem absque igni, absque aqua
 nunquam: id si ponamus, πολλὰ in ποτέ mutandum esse. De-
 dit Steph. ποτέ. W. susp. ἄνευ ὕδατος δέ. Eidem videtur id,
 quod Index var. lect. Graeco-lat. infra (not. 2. pag. seq.) ha-
 bet, huc referendum, nec tamen vulgata absolute repudianda.

⁵ Mez, Ἐσι δὲ τὸ.

⁶ R. monente deest γεγονὸς aut παρὸν post ἀνθρ.

⁷ Mosc. 1. 2. Harl. ἔτως ἀναγκαῖον. R. susp. πάντως, vul-
 gatam, si bene habeat, exponendam esse monens per *propterea*.
 W. susp. ἔτως mutandum in αὐτῆς, vel cum Mez. in ἔντως.

⁸ Pro τύχη Turn. μάχη. Ita quidem legitur in Ald. & Bal.
 consentientibus Xyl. G. Venet. Mosc. 1. 2. Colleg. Nov. Harl.
 Vulgatum Steph. sumit ex Pol. Leonie. Schott. Exempl. Turn.

εὔρεν. ὕδωρ μὲν ἔν τε ἔστιν εἰπεῖν ὅτε ἐκ τῆν ἀνθρώπων
ποις, ἐδέ τις εὔρετης λέγεται θεῶν ἢ ἡρώων· σχεδὸν
γὰρ γενομένων εὐθὺς ὑπῆρχε, καὶ ¹ τὸ γαλιῶσαι
παρεῖχεν· ἢ δὲ πυρὸς χρῆσις ἐχθρὸς Φασί καὶ πρώην
ἐπὶ ² Προμηθεῶς, βίος πυρὸς, ἐκ ἀνευ ὕδατος ἦν.
καὶ τὸ μὲν πλάσμα τῆτο μὴ εἶναι ποιητικὸν ἀποδείκνυ-
σιν ὁ κατ' ἡμᾶς βίος· ἔστι γὰρ ἀνθρώπων γένη τιὰ χω-
ρίς πυρὸς ποιόμενα τὴν διαίταν, βόικα καὶ ἀνέτια καὶ
ὑπαίθρια· καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ἦνισα προσεχρήτο πυ-
ρί, ὡς καὶ πολυπόδα καταπίων ἡρόν· Οὕτως ὑπὲρ
ὑμῶν, εἶπεν, ὦ ἄνδρες, παραβάλλομαι· χωρὶς δὲ ὕδα-
τος ἔτε καλόν τις ἐνόμισα ζῆν, ἔτε δυνατόν.

III. Καὶ τί μικρολογῶμαι, τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπ-
ερχόμενος φύσιν; πολλῶν παρόντων ³, μᾶλλον δ' ἀπει-
ραν γενῶν, τὸ τῶν ἀνθρώπων σχεδὸν μόνων οἶδε πυρὸς
χρῆσιν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπύροις χρῆται διαίταις καὶ τρο-
φαῖς, καὶ βίος αὐτοῖς νεμομένοισι, ἰπταμένοισι, ἔρπασιν,
ἀπὸ ῥιζῶν καὶ καρπῶν καὶ σαρκῶν ἀνευ πυρὸς· ὕδα-
τος δὲ χωρὶς ἐκ ἑναλον, ἐδὲ χερσαῖον, ἐδ' αἰθέριον·
καὶ γὰρ τὰ σαρκοβόρα τῶν ζῶων, ἴν ἐνία Φησι μὴ πί-
νειν Ἀριστοτέλης, τῷ γ' οἷτως ὑγρῷ χρώμενα διαζῆ ⁴.

τῆτο

non dissentientibus Excerptis B. E. Auctorem scripsisse τέχνην,
suspiciatur W.

¹ abest hoc καὶ ab Ald. & Bas. Omissa sunt haec σχεδὸν
— παρεῖχεν in Xyl. vers.

² R. mavult ἀπὸ Προμ. subintellecto ἐστὶ, a temporibus Pro-
methei iam exstiter. Deinde susp. legendum ὅτε ὁ βίος ἀνευ
πυρὸς —, cum, cum vita humana igni, non aqua, careret.
E. Turn. citatur βίος ἀνευ πυρὸς, ἐκ ἀνευ δὲ ὕδατος. W. ju-
dice ἐπορίδη vel simile requiritur, & reliqua ex superioribus
temere repetita videntur. Vid. supra not. 4 pag. antec.

³ W. judice legendum γὰρ ὄντων, cum Mez. & ut vertit
An. iot. Pro-seq. γενῶν Ald. Bas. γενῶν.

⁴ Ita correxi e R & W. mente vulgatum διαζῆν. Pro τῷ
γ' ὄντως Ald. Bas. τῷ δὲ ὄντως. Hinc ortum videtur διαζῆν, re-
latum ad Φησι μὴ πίνειν.

τῆτο ἔν χρησιμώτερον, ἔ μηδεμία ζωῆς φύσις ἔνευ ἴσται καὶ διαμένει.

III. Μετίωμεν ἀπὸ τῶν χρωμένων ἐπὶ ταῦτα, οἷς χρώμεθα, φυτὰ καὶ καρπῶν· τῶτων ἄ μὲν ἕδὲ ὅλως θερμῆ μετείληφεν, ἄ δὲ ἤμισα καὶ ἀδῆλως· ἡ δὲ ὑγρὰ φύσις βλασάνοντα πάντα παρέχεται αὐξανόμενα καὶ καρποφορῶντα· καὶ τί μὲ δεῖ καταριθμεῖσθαι οἶνον καὶ ἔλαιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα τρυγῶμεν καὶ ἀμέλγομεν¹ καὶ βλέπομεν ἐν φανερῶ κείμενα, ὅπερ γὰ καὶ ὁ πυρὸς, δοκῶν εἶναι τῆς ξηρᾶς τροφῆς, μεταβολῆ καὶ σήψει καὶ διαχύσει τῆ ὑγρῆ γίνεται.

V. Καὶ μὴν καὶ χρησιμώτερον, ὁ μηδέποτε βλαπτει. πῦρ μὲν ἔν ῥῆον² ὀλεθριώτατον, ἡ δὲ ὕδατος φύσις ἰδέποτε βλαβερὰ. καὶ ἐν δυσίῃ³ ὠφελιμώτερον τὸ εὐτελέστερον, καὶ χωρὶς τινος παρασκευῆς τὴν ἐξ ἑαυτῆ παρέχον ὠφέλειαν· ἡ μὲν ἔν ἀπὸ τῆ πυρὸς, χορηγίας δεῖται καὶ ὕλης· διὰ τῆτο μυστέχασιν μὲτῆ πλέον πλέσιοι πενήτων, βασιλεῖς ἰδιωτῶν· τὸ δὲ ὕδωρ καὶ τῆτο ἔχει Φιλάνθρωπον, τὴν ἰσότητα, τὸ ὁμοιον· ἔ δεῖται γὰρ ὄργανων, ἄδ' ἐργαλείων, ἀπροσδεῶς, αὐτοτελεῶς ἀγαθόν.

VI. Ἔτι μὴν, ὁ πολλαπλασιαζόμενον τὴν ὠφέλειαν ἀπόλλυσιν, ἀχρηστότερον· τοιαῦτον δὲ τὸ πῦρ, οἶον

¹ Kaltw. ἀμέλγειν vel idem esse vult quod ἀμέργειν, vel negligentia librariorum pro hoc positum esse suspicatur. Suida do- cente λέγεται ἀμέλγειν, τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν αὐρῆς τῆς καρπῶς ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπτει παιᾶσιν. Hesych. ἀμέλ- γει explicat per ἐπισπᾶται τὸ γάλα. Ἀδ' βλέπομεν W. adno- tat, ita esse in omnibus libris, & habere speciem veritatis, vix tamen dubitandum, quin corrigendum sit βλέπτομεν. Junguntur ἀμέλγειν & βλέπτειν Vol. VII. p. 306. in libello de Fortuna.

² R. monente, comparativus valet pro superlativo facilitate. Mosc. 1. & Turn. ῥᾶδιον. Mez. ῥέον, ut videtur, e loco infra c. VIII. obvio. W. sup. ἄρῶμεν.

³ R. mavult ἐν δυσίῃ ὠφελίμοις ὠφελιμώτερον.

οἶον θηρίον παμφάγον καὶ δαπάνη¹ τῶν παρακειμένων, καὶ μεθόδω² καὶ τέχνη μᾶλλον καὶ μετριότητι, ἢ³ τῇ ἐαυτῆ Φύσει, ὠφέλιμοι· τὸ δὲ ὕδωρ ἐδέποτε φοβερὸν. καὶ μὴν δευτῆ⁴ τὸ μετὰ τῷ ἑτέρῳ χρησιμώτερον· πῦρ μὲν ἔν ἐκ ἐπιδέχεται τὸ ὑγρὸν, ἐδὲ τῇ δι' αὐτῆ κοινωνίᾳ χρήσιμοι· ὕδωρ δὲ ἐσι μετὰ πυρὸς ὠφέλιμον, τὰ γὰρ θερμὰ τῶν ὑδάτων, ἀκείσιμα, καὶ πρὸς θεραπείαν εὐαίδητα⁵. καὶ πῦρ μὲν ὑγρὸν ἐκ ἂν τις εὔροι, ὕδωρ δὲ, ὡς ψυχρὸν, ἔτω καὶ θερμὸν, ὠφέλιμον ἀνθρώποις.

VII. Καὶ μὴν, τεττάρων ὄντων τῶν σοιχειῶν, τὸ ὕδωρ ἐξ ἐαυτῆ πέμπτον, ὡς ἂν τις εἴποι, πεποίηκε σοιχειῶν, τὴν θάλασσαν, ἐδὲν ἦντοιν ἐκείνων ὠφέλιμον, τῶν τ' ἄλλων ἕνεκεν, καὶ μάλιτα τῆς ἐπιμιξίας· ἄγριον ἔν ημῶν ὄντα καὶ ἀσύμβολον τὸν βίον τῆτο τὸ σοιχειῶν συνῆψε, καὶ τέλειον ἐποίησε, διορθόμενον ταῖς παρ' ἄλλήλων ἐπιπερίαις, καὶ ἀντιδόσεσι κοινωνίαν ἐργαζόμενον καὶ Φιλίαν. Ἡράκλειτος μὲν ἔν· Εἰ μὴ ἥλιος, Φησί, ἦν, εὐφρόνη ἂν ἦν· ἐσι δ' εἰπεῖν, ὡς· εἰ μὴ θάλαττα ἦν, πάντων ἀγριώτατον ζῶον καὶ ἀναιδέστατον⁶ ὁ ἀνθρώπος ἦν. νυνὶ δὲ τῆτο⁷ μὲν παρ' Ἰνδῶν ἄμπελον τοῖς Ἑλλησιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καρπῶν χρῆσιν τοῖς ἐπέκεινα τῆς

1 R. mavult δαπανηρόν. W. δάπανον. notans ex G. δαπανῶν παρακειμένων; e Venet. Mosc. 2. Colleg. Nov. Harl. δαπανῶν τῶν παρακειμένων.

2 Xyl. Ms. post μεθόδω insertum habet δειται.

3 abest hoc ἢ ab Ald. & Bas. Id desiderari notavit Xyl.

4 R. mavult δευτῆν χρησίμοι τὸ μ. ut dictio ita sit integranda & explicanda: δευτῆν χρησίμοι ὄντοιν τὸ μετὰ τῷ ἑτέρῳ χρήσιμον χρησιμώτερόν ἐσι τῷ χρήσιμα μόνον ἀνευ τῷ ἑτέρῳ.

5 W. quaerit, an εὐαίδητα, ἀναιδέστατος, nullo quidem auctoritatis indicio, attamen dictioni, ut videtur, accommodatus.

6 Notat e Mez. ἐνδεέστατον, ut vertit Amiot.

7 R. mavult αὐτῆ ad θάλασσαν, nisi velis τῆτο ad σοιχειῶν referre.

τῆς θαλάσσης ¹ ἔδωκεν, ἐν Φοινίκῃ δὲ γράμματα μνημόσυνα λήθης, ἐκόμισε δὲ οἶνον καὶ καρπὸν ², καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσεν εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος, πῶς ἔν ἐ χρησιμώτερον ὕδωρ σοιχείῳ περιττεῦον;

VIII. Ἡ πρὸς τὸναντίον ἄν τις ἐντεῦθεν ἔχων ³ λέγοι; διότι τέτταρα μὲν σοιχεῖα θεῶν, καθάπερ τεχνίτη, πρὸς τὴν τῶν ὄλων ἐργασίαν ὑποκειμένα, τέτων δ' αὖ πάλιν ἀλλήλοισ ⁴ δίαφορα, πλὴν γῆ μὲν καὶ ὕδωρ ὑποβέβληνται ⁵ δίκην ὕλης ποίεμενα καὶ πλαττόμενα, καὶ μετέχοντα κόσμου καὶ τάξεως, καὶ τῆ φύειν γέ Φασι καὶ γεννᾶν ⁶, ὅσον ἂν μεταλάβῃ παρ' ἐτέρων, πνεῦμα μὲν καὶ πῦρ ποιόντων ⁷ καὶ δημιεργέντων, καὶ κείμενα ⁸ νεκρὰ τέως, ἐπὶ τὴν γένεσιν ἀνισάντων· τῶν δὲ δουῖν τέτων, αὖθις τὸ πῦρ ἄρχει καὶ ἡγεμονεύει. δῆλον δ' ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· γῆ τε γὰρ ἄνευ θερμῆς ἐστίας, ἄγονος καὶ ἄκαρπος· τὸ δὲ πῦρ ἐκρύν ⁹ καὶ διαχέαν παρ-
ίσησιν

¹ Vulgo τοῖς ἐπέκεινα ὁ τῆς θαλάσσης. R. fufp. τοῖς ἐπέκεινα αὐτῆς ἔδωκεν, deleto τῆς θαλάσσης, ut scholio. W. ὁ delendum cenfet, ut Xyl. fecit. Id fequi non dubitavi.

² W. iudice vocabula δὲ οἶνον καὶ καρπὸν aut delenda funt, aut mutanda in διανοίας καρπὸν. R. fufp. λήθης ἐκόμισε· οἶνος δὲ καὶ καρποὶ ἡμέρωσαν καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσαν εἶναι. Turn. ἄκαρπον pro καρπὸν. Idem Xyl. e Ms. notat & probat.

³ R. mavult ἐλῶν, inde orfus. W. aut idem, aut ἔχει λέγειν.

⁴ R. fufp. ἄλλα ἄλλοις διάφορα. Sola W. διαφορὰ.

⁵ Turn. ὑποβέβληται.

⁶ R. legi vult φύειν τε καὶ γεννᾶν. W. fufp. Φασι forte errore librarii ortum effe ex antecedenti φύειν.

⁷ R. fufp. παρ' ἐτέρων, πνεύματος καὶ πυρὸς ποιόντων, igni ἢ aëre res qualificantiibus, ut ποιόντων non fit a ποιῆν derivandum, fed ab infim. ποιῶν. W. notat, fubeffe quid vitii, forte ita expurgandum, ut legatur παρ' ἐκείνων, πνεύματος καὶ πυρὸς —. Pro πνεῦμα μὲν Xyl. Ms. πνεῦμα δὲ.

⁸ R. mavult καὶ τὰ κείμενα.

⁹ R. fufp. ἐπιζέον, fcil. τῇ γῆ. W. iudice vix fanum videtur

ἰσησιν εἰς τὴν γένεσιν ὀργῶντα ¹. ἑδαμίαν γὰρ αἰτίαν εὔροι τις αὖ, δι' ἣν ἄγονοι πέτραι καὶ τὰ κατεσκληρότα τῶν ὀρῶν, ἣ ὅτι πυρὸς ἐδόλωσεν ἢ ὀλίγον μετέχθηκε.

IX. Τὸ δὲ ὅλον τοσαῦτον ἀπέχει πρὸς σωτηρίαν, ἢ ἑτέρων ² γένεσιν, τὸ ὕδωρ αὐτοτελὲς εἶναι, ὡς καὶ αὐτῷ Φθορὰ πυρὸς ³ ἐνδεῖα· συνέχει γὰρ ἢ θερμότης ἕκαστον ἐν τῷ εἶναι, καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐσίας φυλάττει, καθάρων καὶ τάλλα, καὶ τὸ ὕδωρ· ἀπέχοντος δὲ καὶ ἐνδεήσαντος ⁴, σήπεται, καὶ θάλατος ὕδατι καὶ ὄλεθρος, ἐπιλείψις θερμότητος. ἀμέλει τὰ λιμναῖα, καὶ ὅσα ἐκ-σισμα τῶν ὑδάτων, καὶ τινα ἐν ἀδιεξοδοῖς ἐγκαθήμενα κοιλότησι, μοχθηρὰ ⁵ καὶ τελευτῶντα σήπεται τῷ κινήσεως ἤμισα μετέχων, ἢ ⁶ τὸ θερμὸν ἐν ἐκείνοις ῥιπί-ζουσα τηρεῖ περὶ τὰ μάλισα φερόμενα καὶ ῥέοντα τῶν ὑδάτων, διὰ τὴν κίνησιν συνεχομένης τῆς θερμότητος· ἔτω καὶ προσαγορεύομεν, ζῆν λέγοντες ⁷. πῶς τοίνυν
 δευῖν

tur vulgatum, & corrigi poterat εἰσδύον, vel ἐπιρριφέν, vel cum R. ἐπιρριφέν. Addit idem, alio ducere lectionem codicum G. Venet. Colleg. Nov. Harl. ἐκ βράσις: forte latere ἐκραγέν vel ἐξερριφωγός, ut Xyl. vertit.

¹ R. legendum monet ὀργῶσαν, sc. τὴν γῆν. W. notat, in promptu esse sic corrigere, nisi aliud lateat. G. Colleg. Nov. ἐν-εργῶντα; Harl. ἐργῶντα; Mosc. 2. ἐναργῶντα.

² R. mavult σωτηρίαν ἑτέρων ἢ γένεσιν.

³ R. mavult ἢ πυρὸς ἐδεῖα.

⁴ W. susp. ἀπέχον δὲ καὶ ἐνδεήσαν αὐτῆς. Harl. ἐπέχοντος δὲ καὶ ἐνδεήσαντος, eidem videtur servare reliquias scripturae probabilis & antiquae.

⁵ W. monente addendum videtur γίνεται.

⁶ Cum W. reposui ἢ pro vulg. ἢ ex Alid. Bas. Xyl. E.

⁷ R. iudice, sententia haec flagitat: ἢ τὸ θερμὸν ἐν ἐκείνῳ ἐπιρριφουσα τηρεῖ, καὶ ὡς περ ζῆν τὸν ἄνθρωπον λέγομεν, τὸν κινεῖ-μενον, ἔτω καὶ τὰ μάλισα φερόμενα — θερμότητος προσαγο-ρεύομεν, ζῆν λέγοντες, & ut hominem vivere dicimus, ita quodque vivere dicimus eas praecipue aquas, quae mouentur & emittunt. W. susp. διόπερ τὰ μάλισα — θερμότητος, ζῆν λέγοντες, ἔτω καὶ προσαγορεύομεν. Pro περὶ τ. μάλ. Xyl. καὶ τ. μ. reponi voluit, errore ex notarum affinitate orto.

δυεῖν ἐκ ὠφελιμώτερον, ὃ τῷ ἀτέρῳ τὴν αἰτίαν τῆ εἶναι παρέχῃκε, καθάπερ τὸ πῦρ τῷ ὕδατι; καὶ μὴν, ἔ παντάσῃσι ἀπαλλαγέντος φθίρειται τὸ ζῶον, τῆτο ὠφελιμώτερον. δῆλον γὰρ, ὡς τὸ ἔ σερρέμενον ἐκ εἶναι εἶναι, σῆτο καὶ τὴν αἰτίαν παρέχῃκεν, ὅτε ¹ ἦν. ὑγρότης μὲν ἐν καὶ τοῖς τεθνηκόσι πάρεσι, καὶ ἐν ἐξήρηται παντάσῃσι. ἐπεὶ ἐκ ἂν ἐσήπετο τὸ ὑγρὰ τῶν σωμάτων, τῆς σήψεως εἰς ὑγρὸν ἔσης ἐκ ξηρῆ ² μειαβολῆς, μᾶλλον δὲ ὑγρῶν ἐν σαρκὶ φθορᾶς. θάνατος δ' ἐκ ἄλλο τι, ἢ ³ ἐκλειψίς θερμῆ παντελής. ψυχράτατοι τοίνυν οἱ νεκροί. καὶ τὰς ἀμῆς εἴ τις ἐπιχειρεῖ τῶν ξυρῶν ⁴, ἀκαμβλυνεσι δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητας. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ζῳῷ τὰ ἦκιστα ⁵ μετέχοντα πυρὸς ἀναιδητοτερα, καθάπερ ὡσῶ καὶ τρίχες, καὶ τὰ πέρρωθεν ἀφωσῶτα τῆς καρδίας. σχεδὸν γὰρ ἢ ἐκ τῆς ἀπσσίας μείζων τῶν ἐκ τῆς τῆ πυρὸς γίνεται παρσσίας διαφορᾶ ⁶.

I 2

Φυτῶ

¹ R. mavult ὅτι ἦν.

² Sic W. reposuit ex Ald. Bas. Xyl. Harl. Item, absente tamen ἔσης, E. G. Venet. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Vulgo εἰς ὑγρῶν ἔσης εἰς ξηρῶν.

³ Turn. πλὴν pro ἢ.

⁴ Vulgo ἐπιχειροῖ τῶν ξηρῶν. E. Turn. dedi ἐπιχειρεῖ W. probante. R. voluit ἐπιθεῖν. Alteram vocem dari iusserunt Xyl. & R. & dedit W. ex E. var. lect. & Collect. Muret.

⁵ R. aut ἦττον legendum censet, aut ἀναιδητότατα.

⁶ Vulgo διαφορᾶ. R. susp. σχεδὸν γὰρ ἢ ἐκ τῆς τῆ πυρὸς ἀπσσίας μείζων γίνεται, ἢ ἢ ἐκ τῆς τῆ ὑγρῆ παρσσίας διαφορᾶ. fere enim major fit corruptio, ubi ignis (vel calor) deest, quam ubi humidum adest. Vulgatam edidit Steph. ex Pol. ita W. iudice purgandam: σχεδὸν γὰρ ἢ ἐκ τῆς ἀπσσίας μείζων, ἢ ἐκ τῆς τῆ πυρὸς παρσσίας, γίνεται διαφορᾶ. Addit idem, postremum hoc διαφορᾶ, quod recepta lectio desideret, unum praeuisse librum Colleg. Nov. Antiqua lectio Ald. Bas. Xyl. E. G. Mosc. 1. 2. Harl. Colleg. Nov. haec est: σχεδὸν γὰρ ἢ πρὸς τὰ μείζων τῶν ἐκ τῆς τῆ πυρὸς γίνεται παρσσίας διαφορᾶ; paulo aliter Jannot. σχεδὸν γὰρ ἢ πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἀπσσίας μείζων τῶν ἐκ τῆς τῆ πυρὸς γίνεται παρσσίας διαφορᾶ.

Φυτὰ μὲν γὰρ καὶ καρπὸς ἔχει ἢ ὑγρότης ἀναδίδωσιν, ἀλλ' ἢ θερμὴ ὑγρότης· ἀμέλει τὰ ψυχρὰ τῶν ὑδάτων ἦπτον, ἢ ἔδ' ἔλωσ γόνιμκ. καίτοι γε εἰ τῆ ¹ αὐτῆ φύσει τὸ ὕδωρ καρποφόρον, δεῖ ² πάντοτε καὶ κατ' αὐτὸ ἀναφέρειν καρπὸς· τὸ δὲ τὴναντίον, καὶ βλαβερόν ἐσιν.

X. Ἐπ' ἄλλης ἀρχῆς ³. πρὸς μὲν τὴν τῆ πυρὸς, ὡς πυρὸς, χρῆσιν, ὕδατος ἔ προσδεόμεθα, ἀλλὰ τὴναντίον ἐμποδὼν γίνεται κατασβέννυσι γὰρ καὶ διαφθείρει· ὕδατος δὲ τοῖς πλείστοις χρῆσις ἔκ ἐσιν ἀνευ πυρός· θερμανθὲν γὰρ, ὠφελιμώτερον, ἔτω δὲ βλαβερόν· ὡς δυεῖν ἀμεινον, ὃ ἔφ' ἑαυτῆ παρέχεται χρεῖαν, τῆ ἑτέρῃ μὴ προσδεόμενον. ἔτι ὕδωρ μὲν μοιχαχῶς ὠφέλιμον κατὰ θίξιν, λισαμένοις, ἢ ἀψικμένοις ⁴. τὸ δὲ πῦρ, διὰ πάσης αἰδήσεως καὶ γὰρ εἰς τῆς ἀφῆς καὶ πόρρωθεν ὀρώμενον ⁵, ὡς προσεῖναι τοῖς ἄλλοις τῆς χρεῖας αὐτῆ, καὶ τὴν πολυτέλειαν ⁶.

XI. Τὸ γὰρ λέγειν, ὡς ἔτη ⁷ ποτὲ ὁ ἀνθρώπος ἀνευ

¹ Turn. ἐν τῆ αὐτῆ φ.

² Pol. Jannot. ἦν καρποφόρον, ἔδει.

³ Voces hae ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς cum antecedentibus in omnibus libris connecti solebant. Eas distingui jussit Xyl. cum auctor nova proponere intendat argumenta. Id observavi cum W.

⁴ aliud requiri, monet W. e. c. πίνεσι vel quid ejusdem sententiae. Cum Mosc. 2. exhibeat νιψικμένοις, quaerit, an corrigendum γουσαμένοις ἢ νιψικμένοις.

⁵ W. susp. διὰ τῆς ἀφῆς πόρρωθεν, καὶ ὀρώμενον.

⁶ R. quaerit, num πολυτέλειαν, quod sit πολυτελής, ad multa referendas, an εὐτέλειαν? W. e cod. E. notat τὴν χρεῖαν, & ceteros nil dissentire a vulgata monet, corrigendum suspiciens ὡς προσεῖναι τοῖς ἄλλοις τὴν χρεῖαν αὐτῆ, καὶ τὴν πολυωφίλειαν.

⁷ Haec τὸ γὰρ λέγειν — ἐν ἄλλοις, perperam suo loco mota esse, & reponenda inferius inter διέφερε & καὶ οἱ, W. monet. Steph. dedit ἔτη ex Jannot. pro ἐστ, quod Ald. Bas. Xyl. Mosq. 1. 2. Harl. habent. R. & W. id corrigendum suspicantur ἐξῆ. Post πυρός, R. judice, deest aliquid e. c. ἀβέλτερον· ἀνευ γὰρ πυρός.

κενυ πυρός· ἔδὲ ὅλως δύναται γενέσθαι ὁ ἄνθρωπος. διαφοραὶ δὲ εἰσιν ἐν γένει ¹, καθάπερ καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ τὴν θάλατταν ² ἢ θερμότης ὑφελιματέραν ἐποίησεν, ὡς μᾶλλον καταφέρει τῶν ὑδάτων, ἐπεὶ κατ' αὐτὸ τῶν λοιπῶν ἕδὲν διέφερε. καὶ οἱ μὴ προσδεόμενοι δὲ τῆ ἐξωθεν πυρός, ἔχ ὡς ἀπροσδεεῖς τῆτο πάχισιν, ἀλλὰ περισσίχα καὶ πλεονασμῶ τῆ ἐν ἑαυτοῖς θερμῆ· ὡσε καὶ κατὰ τῆτο ὑπερέχουν τὴν τῆ πυρός χρείαν, ὡς εἶκος. τὸ μὲν ὕδωρ ἠδέποτε τοιῦτον, ὡσε μὴ δεῖσθαι τῶν ἐκτός, τὸ δὲ πῦρ ἰπ' ἀρετῆς πολλῆς, καὶ αὐταρκῆς. ὡς ἔν στρατηγός ἀμείνων ὁ παρασκευάσας τὴν πόλιν μὴ δεῖσθαι τῶν ἐξωθεν συμμάχων, ἔτω καὶ σοικεῖον, τὸ τῆς ἐξωθεν ἐπικερίας παρέχον ³ πολλῶν κικ μὴ δεόμενον, ὑπερέχον· τῆτο ῥητέον ⁴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ζώων, ὅσα μὴ προσδεῖται. καίτοι γ' εἰς τῆναυτίον λάβοι τις ἄν, τὸ χρησιμώτερον εἶναι τῆτο,

I 3

ῶ

1 *Discrimen tantummodo est in genere ignis. R.*

2 Haec καὶ τῆ: θάλατταν — διέφερε, W. iudice superius sunt reponenda post πολυτέλειαν; at ipsa valde corrupta. Pro καταφέρει Ald. Bas. Xyl. E. G. Colleg. Nov. καταφέρει; Exempl. Turn. καταφερῆ; Harl. καταθήρη; Mez. καταφερῆ. R. susp. ἐποίησεν, ὡσε μᾶλλον καὶ φέρει, eo utilior est mari calor, quo majorem aquarum molem in se tenet — W. iudice minus apte ad sententiam. Hic idem suam proponit conjecturam: ἐποίησεν, ὡσε ἄλμην κάτω τρέφειν· (vel ὡσε δι' ἄλμην καταφερῆ) ἐπεὶ κατ' αὐτὸ τὸ ὑγρὸν τῶν λοιπῶν ὑδάτων ἕδὲν διέφερε. R. pro κατ' αὐτὸ legi voluit καθ' αὐτήν, in se ipso.

3 R. docente παρέχον πολλαίικε est absolute positum, ut ἐξόν, idemque est, ac si dixisset πολλαίικε παρέχοντος τῆ καιρῶ, *quantis spero, aut inveniendum, opportunitatis externa ore utendi sese offerret.* Pro μὴ δεόμενον Turn. μὴ δεομένων.

4 Voces τῆτο ῥητέον ad antecedentia adjungunt G. Venet. Colleg. Nov. Mosc. 2. & est in aliis etiam libris varietas per hunc locum. Hinc W. legendum censet, — ὑπερέχον τῆτο ῥητέον. Καὶ περὶ τῶν ἄλλων ζώων, ὅσα μὴ πυρός δεῖται, τῆτο γὰ εἰς τῆναυτίον λάβοι τις ἄν. —

ὡς χρώμεθα μόνοι, καὶ ¹ μάλις τὸ βέλτιον ἐκ λογισμῶ λαβεῖν δυνάμενοι. ἐπεὶ τί λόγῃ χρησιμώτερον, ἢ μᾶλλον ἀνθρώποις λυσιτελέσερον ²; ἀλλ' ἔκπερσι τοῖς ἀλόγοις· τί ἔν, διὰ τῆτο ἦττον ἀφελίμου ἐκ τῆς προνοίας τῆ βελτίονος ³ εὐρεθέν.

XII. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τῆτο τῆ λόγῃ γεγόναμεν, τί τέχνης τῶ βίῳ λυσιτελέσερον; τέχνας δὲ πάσας καὶ ἀνεῦρε τὸ πῦρ καὶ σώζει· διὸ καὶ τὸν ἩΦαιστον ἀρχηγὸν αὐτῶν ποιῆσι. καὶ μὴν ὀλίγῃ χρόνῃ καὶ βίῃ τοῖς ἀνθρώποις δεδομένα, ὁ μὲν Ἀρίστων ⁴ Φησὶν, ὅτι ὁ ὕπνος, οἶον τελάνης, τὸ ἡμῖσι ἀφαιρεῖ τάχα· ἐγὼ δ' ἂν εἶποιμι, ὅτι σκότος ⁵ ἐγρήγορεν αἰεὶ διὰ νυκτός· ἀλλ' ἐδὲν ἔφελος τῆς ἐγρηγόρσεως, εἰ μὴ τὸ πῦρ τὰ τῆς ἡμέρας ἡμῖν παρεῖχεν ἀγαθὰ, καὶ τὴν ἡμέρας καὶ νυκτός ἐξῆρει διαφορὰν. εἰ τοῖκιν τῆ ζῆν ἐδὲν ἀνθρώποις λυσιτελέσερον, καὶ τῆτο πολλαπλασιάζει τὸ πῦρ, πῶς ἐκ ἂν εἶη πάντων ἀφελιμώτατον.

XIII. Καὶ μὴν, ἔκ πλείεσσ κρᾶσις ἢ τῶν ⁶ αἰδησεων μετέληφε, τῆτ' ἂν εἶη λυσιτελέσερον. ἔκ ὀρθῆς ἔν, ὡς τῆ μὲν ὑγρᾶ φύσει ἐδερμία τῶν αἰδησεων κατ' αὐτὴν προσχρῆται, χωρὶς πνεύματος ἢ πυρός ἐγκεκαμμένα; τῆ δὲ πυρός ἅπασα μὲν αἰδησις, οἶον τὸ ζωτικὸν ἐνεργαζόμενε, μετέληφεν, ἐξαιρέτως δὲ ἢ ὄψις, ἦτις

¹ R. *maxult* μόνοι, οἱ καὶ μάλις.

² W. *monet*, de igne hoc esse accipiendum, non de ratione, nisi putidam iterationem inducere velimus, & sic corrigendum censet. ἢ μᾶλλον ἀνθρώπων πῦρος λυσιτελέσει ἕτερον.

³ R. *supr.* ἐκ τῆς προνοίας ἐπὶ χρεῖα τῆ βελτίονος.

⁴ Ita R. e Turn. dari voluit, dedique cum W adficientibus E. Harl. Colleg. Nov. Mosc. 1. Vulgo ὡς Ἀρίστων. Venet. Mosc. 2. μὲν Ἀρίστων.

⁵ Xyl. legendum conjicit ὅτι καὶ εἴ τις, & in scripto annotatum esse monet, pro ἐγρήγορεν legi ἐγρηγορέναι. Mez. idem voluit ὅτι καὶ εἴ τις, & R. probat. At W. legendum censet, ὅτι τὸ σκότος. ἦν γὰρ ἐγρηγορέναι διὰ νυκτός. ἀλλ' —.

⁶ R. *maxult* ἔκ πλείεσσ ἢ κρᾶσις τῶν αἰδησεων.

ἦτις ὀξυτάτη τῶν διὰ σώματός ἐσιν αἰθήσεων, πρὸς
 ἕξαμμα¹ ἔσα, καὶ ὅτι θεῶν πίσιν παρέχθηεν, ἔτι τε,
 ἢ Πλάτων Φησί, δυνάμεθα² καταχηματίζειν πρὸς τὰς
 τῶν ἐν τῷ ἕρανῳ κινήσεις τὴν ψυχὴν διὰ τῆς ὀψεως.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΤΕ-
 ΡΑ, ΤΑ ΧΕΡΣΑΙΑ Η ΤΑ
 ΕΝΤΑΡΑ³.

I. ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Τὸν Τυρταῖον ὁ Λεωνίδας ἐρα-
 τηθεὶς ποῖον τινα νομίζοι
 Ἄγαθὸν ποιητὴν⁴, ἔφη, νέων ψυχὰς καλλύνειν⁵.
 ὡς τοῖς νέοις διὰ τῶν ἐπῶν ὀρμὴν ἐμποιοῦντα μετὰ θυμῶ
 καὶ φιλοτιμίας, ἐν ταῖς μάχαις⁶ ἀφειδῶσαν αὐτῶν.
 ἐέδικ δὴ, ὦ φίλοι, μὴ καὶ τὸ τῆς κυνηγεσίας ἐγκώ-
 μιον,
 I 4

¹ Xyl. Ms. ἕξαμμα. Ad proxime sequentia W. notat, tur-
 batum nexum prodere excerptorem.

² Post δυνάμεθα Turn. inserit καί.

³ Dialogi personae sunt Autobulus, Soclarus, Aristotimus,
 Phaëdimus, Heracleon, Optatus.

⁴ W. monente legendum — νομίζοι ποιητὴν, Ἄγαθόν, ἔφη,
 ν. ψ. κ.

⁵ Idem refertur in Cleomene c. II. (Vol. V. p. 156.) & in
 Arophth. Lacon (Vol. VIII. p. 244.) In priori loco est αἰκάλλ-
 λειν; in posteriori κακανεῖν. Utroisque conferas velim notas.
 Xyl. ad hunc locum observat, ferri quidem posse καλλύνειν,
 elegantiosem autem esse αἰκάλλειν, quod sit blandiendo & de-
 mulcendo excitare; κακανεῖν vero ei nihil significare videri. W.
 in hoc dicto proprium censet, quod Mez. corrigat κακκονεῖν.
 Ind. var. lect. Fift. conjecturam habet auctoritate signi B. ἀκο-
 νεῖν, quam reddidit Amiot.

⁶ Petav. ἐν ταῖς ψυχαῖς.

μιον, ἐχθρὸς ἀνεγνωσμένον, ἐπάρη τῆ μετρίᾳ πέρα τῆς Φιλοθήρης ἡμῖν νεανίσκος, ὡς τὰ ἄλλα πύρραγα, καὶ τὸ μηδὲν ἠγεῖσθαι, πρὸς τῆτο παντάπασι βυέντας· ὅπε δοκῶ μοι καὶ αὐτὸς ἐκ νέας αὐθις ἀρχῆς παρ' ἡλικίαν ἐμπαθέστερος γεγονέναι, καὶ ποθεῖν, ὡς περ ἡ Εὐριπίδου Φαίδρα,

Κυσι¹ θωύξαι

Βαλίας ἐλάφοις ἐγχεριπτόμενος·

ἔτω; ἔθιγέ με πυκνὰ καὶ πιθανὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπάγων ὁ λόγος.

ΣΩΚΛΑΡΟΣ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Αὐτόβελε· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔδοξέ μοι τὸ ρητορικὸν ἐγεῖραι διὰ χρόνον, χαριζόμενος καὶ συναρίζων² τοῖς μειρακίσι· μάλισα δὲ ἦθην τὸς μονομάχους αὐτῆ παραθέντος, ὡς ἐχ' ἦκισα τὴν θηρευτικὴν ἀξίον ἐπαινεῖν, ὅτι τῆ πεφυκέντος ἐν ἡμῖν ἢ μεμαθηκέντος χαίρειν μάχαις ἀνδρῶν πρὸς ἀθλήτας διὰ σιδήρε, τὸ πολὺ δεῦρο τρέψασα, κατάρξιν παρέχει θέαν, ἅμα τέχνης καὶ τόλμης νῦν ἐχάσης πρὸς ἀνόητον ἰχὺν καὶ βίαν ἀντιπαττομένης, καὶ ἐπαινήσης τὸ Εὐριπίδειον·

Ἡ βραχὺ τοι³ σθένος ἀνέρος·

Ἄλλὰ ποικιλίαις πραπίδων

Δαμῶ

1 Euripid, Hippolyt. v. 219. 220. R. voluit ἐγχεριπτομέναις.
2 Ita, W. teste, omnes libri. Praefert id simul conjecturae Pierfoni ad Moer. p. 77. συναρίζων: (Num hoc vitiose datum pro συναρίζων, ἢ συνάροτος, comes, socius?) Utrique autem Reiskii συναρίζων.

3 Laudantur hi versus absque poetae nomine in libello de Fortuna, Vol. VII. p. 305. Sunt e fabula deperdita, cui nomen Aeolus. Versu quarto legitur vulgo χθονίων τ' ἐνά τε παιδεύματα. Xylandro ἐνά τε fuit suspectum, nisi si hic τρυφερόν significet. E scripto notat ἀνά τε, & e margine πραπίδων πάντε χθονίων τε δαίματα βλεύματα. R. susp. χθονίων τε, ἐρᾶνιά τε παιδεύματα. W. adnotat hisce verbis: „Poteram hos versus emendatiores exhibere, secundum Valckenarium Diatr.

Δαμᾶ Φῦλα πόντη

Χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα.

II. ΑΥΤ. Καὶ μὴν ἐκείθεν, ὧ φίλε Σώκλαρε, Φασὶν ἦκειν ἐπ' ἀνθρώπους τὴν ἀπόθνησκον καὶ τὴν ἀγριότητα γευσασμένην Φόνο, καὶ προεθιδεῖσαν ἐν ταῖς ἀγραις καὶ τοῖς κυνηγεσίοις, αἷμα καὶ τραύματα ζώων μὴ δυσχεραίνειν, ἀλλὰ χαίρειν σφαττομένοις καὶ ἀποθνήσκουσιν. εἶδ' ὡσπερ ἐν Ἀθήναις πρῶτός τις ¹ ὑπὸ τῶν Τρίκοντα συκοφάντης ἀποθανὼν ἐπιτήδειος ἐλέχθη, καὶ δεύτερος ὁμοίως καὶ τρίτος· ἐκ τῆς δὲ καταμικρὸν ἤδη προϊόντες ², ἤπτοντο τῶν ἐπιεικῶν, καὶ τέλος καὶ τῶν ἀρίστων ἀπέχοντο πολιτῶν· ἔτως ὁ πρῶτος ἄρκτον ἀνελὼν ἢ λύκον, εὐδοκίμησε· καὶ βῆς τις, ἢ σὺς, αἰτίαν ἔχε προκειμένων ἱερῶν γευσάμενος, ἐπιτήδειος ἀποθανεῖν ³. ἔλαφοι δὲ τάντ' ἔθεν ἠδὴ καὶ λαγωαὶ καὶ δόρκες ⁴ ἐθιζόμενοι, προβάτων, καὶ κυνῶν ἐνιαχῶ καὶ ἵππων, κρέα πρὸξένησαν· τιθαστὸν δὲ χῆμα καὶ

— Περισερῶν ἐφέσιον οἰκέτιν ⁵

(τε Σοφοκλῆς ⁶) ἔχ' ὡς γαλιεὶ καὶ αἴλυροι τροφῆς ἔνεκα

I 5

διὰ

Diatr. p. 146. Sed servanda erant vulgatae vestigia: itaque Grotii distributionem secutus sum, unde ἀερίων dedi pro vulgato ἱανᾶ.⁶

¹ Ejusdem rei fit mentio in Orat. 2. de esu carniū. Vulgo ibidem Ἐπιτήδειος ut nomen proprium exhibetur. Idem de hoc loco statuit R. ut legatur ὅς Ἐπιτήδειος ἐλέχθη, & excidisse videatur δικαίως ἀποθανεῖν ἰδέσκει. Aliud Xyl. sentit, qui hoc significari vult, dignum eum supplicio habitum fuisse.

² Secutus sum W. ita ex E. & Mez. dantem, consentientibus vertendo Amiot. & Xyl. pro vulg. προϊόντος.

³ W. legendum inonet vel ἐπιτήδειος εἶναι ἀποθανεῖν, vel ἐπιτηδείως ἀποθ.: utroque modo, nectendum cum superiore αἰτίαν ἔσχε.

⁴ Xyl. Ms. ad δόρκες superscriptum habet δορκάδες.

⁵ Teste W. omnes libri & editi ante Steph. & scripti excepto Veneto, ex quo nil enotatum varietatis, οἰκέτην.

⁶ Non abfunt τε Σοφοκλῆς ab Ald. nec a Steph. demum addita

διὰ λιμὸν, ἄλλ' ἐφ' ἡδονῇ καὶ ὄψῳ διασπῶντες καὶ κατακόπτουτες ὅσον ἐστὶ ¹ τῇ Φύσει Φοινικὸν καὶ Θηριῶδες, ἐβίωσαν, καὶ πρὸς οἴκον ἀκαμπὲς ἀπειργάσαντο, τῷ δὲ ἡμέρῃ τὸ πλεῖστον ἀπήμβλυναν. ὡς περ αὐτὸν παλιν οἱ Πυθαγορικοὶ τὴν πρὸς τὰ Θηρία πραότητα μελέτην ἐποιήσαντο πρὸς τὸ Φιλάνθρωπον καὶ Φιλοικτίρμον. ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ τοῖς κατὰ μικρὸν ἐνοικεικμένη ² πᾶσι πόρρω προαγαγεῖν τὸν ἄνθρωπον. ἄλλ' ἐκ οἷδ', ὅπως ἐν λόγοις γεγονότες, λεληθάμεν, ἔτε τῶν χθὲς ἡμῖν γεγονότων, ἔτε τῶν τάχα δὴ γενησομένων σήμερον ἀπρητημένοις ³. καὶ γὰρ ἐχθὲς, ὡς οἶδα, μετέχειν ἀμασγέπως πάντα τὰ ζῶα διανοίας καὶ λογισμῶν, παρέχομεν ⁴ ἐκ ἄμασον, ἐδ' ἄχαριν ⁵ τοῖς Θηρατικοῖς νεαρίσχοις περὶ συνέσεως Θηρίων ἐνέχων τε καὶ πεζῶν ἄμιθλαν, ἣν σήμερον, ὡς εἶοικε, βραβεύσομεν ⁶. ἂν γε δὴ ταῖς προκλήσεσιν οἱ περὶ Ἀριστότμον ⁷ καὶ Φαίδι-
μον

ditā fuerunt: absunt autem a Bas. Xyl. Amiot. Suspicatur R. ὡς Φησί Σοφοκλῆς; W. autem τὸ τῷ Σοφοκλέει. Quo lectorem minus turbent. uncis inclasi.

¹ R. mavult ὅσον ἐστι.

² Ita Ald. Bas. Xyl. Petav. E. Vulgo ἐνοικεικμένοις, a quo non dissentiant B. Harl. Venet. Exstat si. ul. W. notante, apud Porphyg. de Abst. III, 20. qui hinc ac deinceps Plutarchi locum, pauca ad suam ipse orationem mutans, refert inde a voce Φοινικὸν usque ad fin. cap. V.

³ Dedi sic R. jubente & W. probante pro vulg. ἀπρητημένοις — *venum nescio quomodo in sermones imprudenter inciderimus eiusmodi, qui nihil differant ab iis, quos & heri habuimus, & hodie mox habebimus.*

⁴ Inter haec deesse *εἰρηκότες*, aut tale aliquid, Xyl. notat. R. post *λογισμῶν* deesse vult *ἀπισχυριτάμενοι*, aut *φύμενοι*. W. addendum censet *ἀποφαινόμενοι*, aut simile: vel legendum *ταῖς ἐχθὲς* scil. *λόγοις*.

⁵ Dedi sic R. jubente e Petav. Vulgo ἄχαρι.

⁶ Petav. *βραχεύσομεν*.

⁷ Vetus haec est scriptura hujus nominis, quam habent Ald. Bas. Xyl. nec non Petav. E. Harl. & cum W. reposui. Vulgo Ἀριστόδημον.

μον ἐμμείνωσιν· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν, τῆς γῆς ὡς διαφέρουσα τῷ Φρονεῖν ζῶα γεννώσης, ἐπέδιδε τοῖς ἐταίροις συνήγορον ἑαυτὸν, ὁ δὲ, τῆς θαλάττης.

ΣΩΚ. Ἐμμένωσιν, ὦ Αὐτοβελε, καὶ ὅσον ἔπω πάρεσι· συντασσομένους γὰρ αὐτὰς ἔωθεν ἑώραν. ἀλλὰ, εἰ βέβηκε, πρὸ τῆ ἀγῶνος ὅσα τοῖς ἐχθρῶς λόγοις προσήκοντα, λεχθῆναι καιρὸν¹ ἐκ ἔχεν, ἢ σὺν οἴνῳ καὶ παρὰ πότον ἔμετὰ σκεδῆς ἐλέχθη, πρὸς αὐτὰς² ἀναλάβωμεν. ἐδόκει γὰρ τι πραγματικῶς οἶον ἀντηχεῖν ἐκ τῆς Στοᾶς, ὡς τῷ θνητῷ τὸ ἀθάνατον ἀντίκειται, καὶ τῷ φθαρτῷ τὸ ἀφθαρτον, καὶ σώματι γὰρ τὸ ἀσώματον· ἔτις ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι τὸ ἄλογον ἀντικεισθαι καὶ ἀνθυπάρχειν, καὶ μὴ μύθην ἐν τοσαύτῃ συζυγίᾳ ἀτελεῖ τῆνδε λείπεσθαι καὶ πεπηρωμένην.

III. ΑΤΤ. Τίς δὲ, ὦ φίλε Σώκλαρε, τῶν ἡξιώσεν, ὄντος ἐν τοῖς πράγμασι τῆ λογικῆ, μὴ εἶναι τὸ ἄλογον; πολὺ γὰρ ἐστὶ καὶ ἀφθονοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ψυχῆς ἀμοιβῆσι, καὶ ἐδ' ἐστὶ³ ἑτέρας ἐδόμειθα πρὸς τὸ λογικὸν ἀντιθέσεως, ἀλλὰ πᾶν εὐθύς τὸ ἐψυχον ὡς ἄλογον καὶ ἀνόητον ἀντίκειται τῷ μετὰ ψυχῆς λόγον ἔχοντι καὶ δίκνοισιν. εἰ δὲ τις ἀξιόσ, μὴ κολοβὸν εἶναι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἐμψυχον φύσιν ἔχειν, τὸ μὲν, λογικόν, τὸ δ', ἄλογον· ἕτερος ἀξιώσει τὴν ἐμψυχον φύσιν ἔχειν, τὸ μὲν, φανταστικόν, τὸ δὲ, ἀφαντασίωτον, καὶ τὸ μὲν, αἰσθητικόν, τὸ δ', ἀναίδητον· ἵνα δὴ τὰς ἀντιζῶγας ταύτας καὶ ἀντιθέτας ἕξεις καὶ σερήσεις⁴ περὶ ταυτὸν ἢ φύσις ἔχει γένος οἶον ἰσοδ-

¹ Vulgo haec ita distincta leguntur προσήκοντα λεχθῆναι, καιρὸν. Mutando distinctionem secutus sum W.

² In Ald. & Bif. πρὸς αὐτὰς junguntur antecedentibus. Hinc Xyl. vertit: tractata sunt adversus illos. W. corrigit vertendo: inter nos reperimus; & Kallw. for uns allein wiederholens.

³ Porph. εἶδεν; Jun. εἶδεν τι, pro εἶδ' ἐστὶ.

⁴ Petav. περιήσεις.

ροπέσας. εἰ δ' ἄτοπος ὁ ζητῶν τῶ ἐμψύχῃ τὸ μὲν, αἰσθητικὸν, τὸ δ', ἑναῖσθητον εἶναι, καὶ τὸ μὲν, Φαντασιέμενον, τὸ δ', ἑΦαντασίωτον, ὅτι πᾶν ¹ τὸ ἑμψυχον αἰσθητικὸν εὐδύς εἶναι καὶ Φαντασικὸν πέφυκεν ἑδὲ ἕτος ² ἐπιεικῶς ἀπαιτήσῃ τὸ μὲν λογικὸν εἶναι τῶ ἐμψύχῃ, τὸ δ' ἄλογον, πρὸς ³ ἀνθρώπους διαλεγόμενος, μηδὲ ἑν οἰομένες αἰσθήσεως μετέχειν, ὃ μὴ καὶ συνέσεως, μηδ' εἶναι ζῶον, ἧ μὴ δόξα τις καὶ λογισμὸς, ὥσπερ αἰσθήσεις καὶ ὁρμὴ κατὰ Φύσιν πάρεσιν. ἢ γὰρ Φύσις, ἢν ἑνεκά τῃ ⁴ καὶ πρὸς τι πάντα ποιεῖν ὁρθῶς λέγασιν, ἐκ ἐπὶ ψιλῶ τῶ παχον τι ⁵ αἰσθάνεσθαι τὸ ζῶον αἰσθητικὸν ἐποίησεν· ἀλλ' ὄντων μὲν οἰκείων πρὸς αὐτὸ πολλῶν, ὅτων δ' ἑλλοτρίων, ἑδ' ἀκαρῆς ἢν περιεῖναι, μὴ μαθόντι τὰ μὲν φυλάττεσθαι, τοῖς δὲ συμφέρεσθαι. τὴν μὲν ἑν γυνῶσιν ἑμφοῖν ὁμοίως ἢ αἰσθήσεις ἐκίςω παρέχει· τὰς δὲ ἐπομένσας τῇ αἰσθήσει, τῶν μὲν ὠφελίμων λήψεις καὶ διώξεις, διακίρεσεις δὲ καὶ Φυγὰς τῶν ὄλεθρίων καὶ λυπηρῶν, ἑδεμία μηχανῇ παρεῖναι ⁶ τοῖς μὴ λογίζεσθαι τι καὶ κίρειν καὶ μνημονεύειν καὶ προσέχειν πεφυκόσιν· ἀλλὰ
ἑν

¹ Pro ὅτι πᾶν Ald. & Bas. ἑ πᾶν. Hinc Xyi. notat, sensum requirere γὰρ inferi, & legi per interrogationem hoc comma, quasi parenthesin.

² Dedi sic R. jubente, & W. cum Mez. probante pro vulg. ἑτος.

³ W. notante, inter ἄλογον & πρὸς E. habet lacunam octofere literarum. At ceteri omnes libri & Porphyr. cum vulgata consentiunt.

⁴ Ita sane cum W. scribendum fuit & habent Porphyr. exempla. Vulgo ἑνεκά τῃ.

⁵ Dedi sic divisim, R. jubente, quod vulgo junctim datur πάσχοιτι. Aut idem voluit W. aut cum Porphyr. πάσχειν καὶ, aut cum Mez. πάσχειν τι καὶ.

⁶ Verbum παρεῖναι inferi jussit R. & addidi cum W. idem e Porphyr. sumente. Vulgo abest.

ῶν ἂν ¹ ἀφέλῃς παντάπασι προσδοκίαν, μνήμην, πρό-
 θεσιν, παρασκευήν, τὸ ἐλπίζειν, τὸ δεδοικέναι, τὸ ἐπι-
 θυμεῖν, τὸ ἀχάλλειν, ἔτ' ὀμμάτων ὄφελος ἔδδν αὐτοῖς
 παρόντων, ἔτ' ἄτων· αἰδήσεάς τε πάσης καὶ Φαντα-
 σίας, τὸ χρώμενον ἐκ ἐχέσης, ἀπηλλάχθαι βέλτιον,
 ἢ πονεῖν καὶ λυπεῖσθαι καὶ ἀλλεῖν, ᾧ διακρίσεται ταῦ-
 τα μὴ παρόντος. καίτοι Στράτωνός γε, τῷ Φυσικῷ,
 λόγος ἐστίν, ἀποδεικνύων, ὡς ἔδ' αἰθάνεσθαι ταπαρτίαν
 ἄνευ τῷ ² νοεῖν ὑπάρχει· καὶ γὰρ γράμματα πολλα-
 κίς ἐπιπορευομένως ³ τῇ ὄψει, καὶ λόγοι προσπίπτον-
 τες τῇ ἀκοῇ διαλανθάνουσιν ἡμᾶς καὶ διαφεύγουσι πρὸς
 ἑτέροις τὸν νῦν ⁴ ἔχοντας· εἴτ' αὖθις ἐπανήλθε ⁵
 καὶ μεταθεῖ καὶ μεταδιώκει τῶν προιεμένων ἕκαστον ἀνα-
 λεγόμενος· ἢ καὶ λέλεκται·

· Νῦς ὀρῆ, καὶ νῦς ἀκέει, τὰ δὲ ἄλλα ⁶ κωφὰ καὶ
 τυφλά·

ὡς τῆ περὶ τὰ ὄμματα καὶ ὦτα πράξεις, ἂν μὴ παρῆ
 τὸ Φρονῆν, αἰθῆσιν ἢ ποιῆντος. διὸ καὶ Κλεομένης ὁ
 βασιλεὺς παρὰ πότον εὐδοκιμῶντος ἀκροάματος, ἐρωτη-
 θεῖς, εἴ οἱ ⁷ φαίνεται σπεδαῖον, ἐκέλευσεν ἐκείνης σιο-
 πεῖν, αὐτὸν γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ τὸν νῦν ἔχειν. ὕψην
 ἀνύκκη πᾶσιν, οἷς τὸ αἰθάνεσθαι, καὶ τὸ νοεῖν ὑπάρ-
 χειν, εἰ τῷ νοεῖν αἰθάνεσθαι πεφύκαμεν. ἔσω δὲ μὴ
 δεῖ-

¹ Vulgo ἂν abest. Addidit W. ex B. & Porphyr. Etiam Petav. id exhibet, at omisso ἂν.

² Petav. ἄνευ τῷ μέντε τῇ ὄψει omiffis intermediis.

³ Sic est in Ald. Basf. Xyl. nec non B. E. Harl. Venet. & Porphyr. dedique cum W. pro vulg. ἐπιπορευόμενα, quod Steph. dedit: unde & quare, latet.

⁴ Petav. προσπίπτοντες τῇ ἀκοῇ διὰ τὸν νῦν ἔχοντας, omiffis intermediis.

⁵ scil. ἡμῶν ἕκαστος. R. Melius Kaltw. refert ad νῦς, & ver-
 tit W. deinde redit animus. Pro μεταδιώκει Petav. διώκει.

⁶ Mez. τ' ἄλλα, W. iudice recte: ut existat ap. Theodoret. de Cur. Gr. Aff. I. p. 478. D. T. IV. & monitum ab aliis.

⁷ Petav. Ald. Basf. εἰ μὴ.

δεῖσθαι τῷ νῦ τὴν αἰσθητικὴν πρὸς τὸ αὐτῆς ἔργον, ἀλλ' ὅταν γὰρ τῷ ζῶντι πρὸς τὰ οἰκείον καὶ τὸ ἀλλότριον ἢ αἰσθητικῶς ὑνεργασασμένη διαφερὲν ἀπέλθῃ, τί τὸ μνημονεύον ἐστὶν ἤδη, καὶ δεδιὸς τὰ λυπᾶντα, καὶ ποῦν τὰ ἰσφάλιμα, καὶ, μὴ παρόντων, ὅπως παρέσαι μηχανώμενον ἐν αὐτοῖς ¹, καὶ παρασκευαζόμενον ὀρμητήρια καὶ καταφυγὰς, καὶ θήρατρα πάλιν αὐτοῖς ἀλωσομένοις, καὶ ἀποδράσεις τῶν ἐπιτιθεμένων; καίτοι γὰρ ² κἀκεῖνοι λέγοντες ἀποκινῶσιν, ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς ἐκίστοτε τὴν πρόθεσιν ὀριζόμενοι σημείωσιν ἐπιτελειώσεως ³, τὴν δ' ἐπιβολὴν ὀρμὴν πρὸ ὀρμῆς, παρασκευὴν δὲ πρῶξιν πρὸ πρῶξεως, μνήμην δὲ κατάληψιν ἀξιώματος παρεληλυθότος, ⁴ τὸ παρὸν ἐξ αἰδήσεως κατελήφθη· τῶν γὰρ ἑδὲν, ὅτι μὴ λογικόν ἐστι, καὶ πάντα τοῖς ζῴοις ὑπάρχει πᾶσιν· ὡς περ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νοήσεις, ἃς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλεῖσιν, κινεμένας δὲ διανοήσεις· τὰ δὲ πᾶσι συμπαντα ⁵ κοινῶς κρίσεις Φαύλας καὶ δόξας ὁμολογῶντες εἶναι, θαυμαστόν, ὅτι δὴ παρορῶσιν ἐν τοῖς θηρίοις ἔργα καὶ κινήματα, πολλὰ μὲν θυμῶν, πολλὰ δὲ φόβων, καὶ ναὶ μὰ Δία Φθόνων καὶ ζηλοτυπιῶν ⁶. αὐτοὶ δὲ καὶ κύνας ἀμαρτάνοντας καὶ ἴππους κολάζουσιν, ἢ διακινῶσιν, ἀλλ' ἐπὶ σω-

Φρο-

¹ R. mavult ἐν αὐτῷ, referendo ad τὸ ζῶον, addens tamen, posse ferri vulgatum, cum sermo sit de animantibus in universum.

² Sic R. dari voluit, dedique e Turn. V. Bong cum W. adficientibus Leonic. Schott. Anon. Vulgo καὶ ταυτί γε; Porphy. ἢ ταυτί γε.

³ Secutus sum W. ita ex B. E. Porphy. dantem pro vulg. ἐπὶ τελειώσεως. R. voluit ἐπὶ τελειώσει, notacionem alicujus rei eo fine, ut ista res perficiatur.

⁴ abest ⁵ a Petav.

⁵ R. ad haec subintelligi voluit ὑπάρχει τοῖς ζῴοις πᾶσιν ex antecedentibus, & deinde legi αὐ κοινῶς.

⁶ Sic e Porphy. W. dedit pro vulg. Φθόνων καὶ ζηλοτυπίαν. Harl. Φθόνων καὶ ζηλοτυπίαις; B. Φθόνος καὶ ζηλοτυπίαις, quibus vestigia receptae lectionis servantur.

Φρονισμῶ, λύπην δι' ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντες αὐτοῖς, ἤμ
 μέτανοιαν ὀνομάζομεν. ἡδονῆς δὲ τῶ μὲν δι' ὠτων ὀ-
 νομα κηλησίς ἐστι, τῶ δὲ¹ δι' ὀμμάτων γοητεία· χρῶν-
 ται δὲ ἑκατέροις ἐπὶ τὰ θηρία². κηλεῦνται μὲν ἔλα-
 φοι καὶ ἵπποι σύριγγι καὶ αὐλοῖς, καὶ τὰς παγῆρας
 ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλεῦνται βιαζόμενοι ταῖς φάτιγγι,
 καὶ τὴν θρίσσαν ἄδοντων καὶ κροτάντων ἀναδύεσθαι καὶ
 προΐεναι λέγουσιν· ὁ δ' ὦτος αὖ πάλιν ἀλίσκεται γοη-
 τευόμενος, ὀρχαμένων ἐν ὄψει μεθ' ἡδονῆς ἅμα ἱυθμῶ
 γλιχομένους τὰς ὤμας εὖ διαφέρειν. οἱ δὲ περὶ τῶν
 ἀβελτέρως λέγοντες, μήτε ἡδέσθαι, μήτε θυμῶσθαι,
 μήτε φοβεῖσθαι, μήτε παρασκευάζεσθαι³ τὴν ἀηδόνα,
 μήτε μνημονεύειν τὴν μέλιτταν, καὶ ὡσανεὶ θυμῶσθαι
 τὸν λέοντα, καὶ ὡσανεὶ φοβεῖσθαι τὴν ἔλαφον, ἔκ οἷ-
 δα, τί χρῆσονται τοῖς λέγουσι, μηδὲ βλέπειν, μὴδ'
 ἀκείειν, ἀλλ' ὡσανεὶ βλέπειν αὐτὰ, καὶ ὡσανεὶ ἀκείειν·
 μηδὲ

¹ Sic R. dari iuffit, dedique cum W. idem ex Harl. fumente.
 Vulgo τὸ μὲν — τὸ δὲ.

² R. mavult aut ἐπὶ τῶν θηρίων, aut περὶ τὰ θηρία.

³ R. fufp. παρασκευάζεσθαι, μήτε ἀμιλλῶσθαι τὴν ἀηδόνα.
 Caeterum W. no ante locus ad sensum, ut videtur, integer, sed
 insigni vexatus varietate lectionis. Porphyr. & Harl. παρασκευ-
 αζέσθαι μήτε μνημονεύειν, ἀλλ' ὡσανεὶ μνημονεύειν τὴν μέλιτ-
 ταν, καὶ ὡσανεὶ παρασκευάζεσθαι τὴν χελιδόνα, καὶ ὡσανεὶ θυ-
 μῶσθαι. B. παρασκευάζεσθαι, μήτε μνημονεύειν τὴν μέλιτταν,
 καὶ ὡσανεὶ παρασκευάζεσθαι τὴν χελιδόνα, καὶ ὡσανεὶ θυμῶσθαι —
 & sic item habent, nisi quod τὴν ἀηδόνα etiam servant, Venet.
 Pol. Jaannot. Inter μέλιτταν & καὶ Xyl. notat in suo codice
 scripta optime haec interiecta esse: (si pro καὶ legas ἀλλά.) ἀλλ'
 ὡσανεὶ παρασκευάζεσθαι τὴν χελιδόνα. Hinc Kaltw. vocem ἀη-
 δόνα mutari vult in χελιδόνα, & καὶ ante primum ὡσανεὶ in
 ἀλλά. Num forte locus sic plene struendus: μήτε ἡδέσθαι, μήτε
 θυμῶσθαι, μήτε φοβεῖσθαι, μήτε παρασκευάζεσθαι, μήτε μνημο-
 νέειν, ἀλλ' ὡσανεὶ ἡδέσθαι τὴν ἀηδόνα, καὶ ὡσανεὶ θυμῶσθαι τὸν
 λέοντα, καὶ ὡσανεὶ φοβεῖσθαι τὴν ἔλαφον, καὶ ὡσανεὶ παρασκευά-
 ζεσθαι τὴν χελιδόνα, καὶ ὡσανεὶ μνημονεύειν τὴν μέλιτταν? Ea-
 rundem vocum iteratione facillime potuit fieri, ut erraret li-
 brarius.

μηδὲ Φωνεῖν, ἀλλ' ὠσανεὶ Φωνεῖν· μηδὲ ὅλως ζῆν, ἀλλ' ὠσανεὶ ζῆν· ταῦτα γὰρ ἔ μᾶλλον ἐπεινῶν ἐστὶ λεγόμενα παρὰ τὴν ἐνέργειαν, ὡς ἐγὼ πειθομαι.

IV. ΣΩΚ. Κἀμὲ τοίνυν, ὦ Αὐτόβραχε, ταῦτα γε ¹ τίθει πειθόμενον· ὅταν δὲ ² τοῖς ἀνθρωπίνοισι ἤθεσι καὶ βίοις καὶ πράξεσι καὶ διαίταις τὰ τῶν ζώων παρατιθείς, ἄλλην τε πολλὴν ἐνορῶ Φλαυρότητα, καὶ τῆς ἀρετῆς, πρὸς ἣν ὁ λόγος γέγονε, μηδένα ἐμφαινόμενον σοχασμὸν αὐτῶν μηδὲ προκοπὴν μηδ' ὄρεξιν, ἕπορῶ, πῶς ἢ Φύσις ἔδωκε τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς, ἐπὶ το τέλος ἐξικέσθαι μὴ δυναμένοις.

ΑΥΤ. Ἀλλὰ τῆτο μὲν ἐδ' αὐτοῖς ἐκείνοισι, ὦ Σύνκλαρε, τοῖς ἀνδράσι ἀτοπον εἶναι δοκεῖ τὴν γέν πρὸς τὰ ἐκγονα Φιλοσοφίαν, ἀρχὴν μὲν ἡμῖν κοινωρίας καὶ δικαιοσύνης τιθέμενοι, πολλὴν δὲ τοῖς ζώοις καὶ ἰχυρὰν ὀρῶντες παρῶσαν, ἔ Φασιν αὐτοῖς ἐδ' ἀξιῶσι μετεῖναι δικαιοσύνης· ἡμῖνοισι δὲ τῶν γεννητικῶν μορίων ἕδὲν ἐνδεῖ, καὶ γὰρ αἰδοῖα καὶ μήτρας καὶ τὸ χρῆσθαι μεθ' ἡδονῆς τέτοις ἔχειν, πρὸς τὸ τέλος ἐκ ἐξικνεῦνται τῆς γενέσεως ³. σκόπει δ' ἄλλως, μὴ καταγέλασόν ἐστι τὸς Σωκράτεις ⁴ καὶ τὰς Πλάτωνα

ἕδὲν

1 Ald. Baf. Pet. ταῦτά τε.

2 Misere corruptus vulgo hic locus extat. Ald. Baf. τὸ δὲ τοῖς ἀ. ἢ — — τ. τ. ζώων παρατιθέναι, — πολλὴν ἐν ὅλῳ — γέγονε, μηδὲν ἐμφήνη σοχ. —. Baf. deinde δυναμένης. Hinc Xyl. notat, post Φλαυρότητα, (pro quo Petav. Φυλοτότητα habet) deesse ἔχει, aut aliquid tale; pro μηδὲν legi voluit μηδένα, & e Ms. exhibet ἐμφαίνουσι: (Petav. μηδὲν ἐφήνη) denique ex Ms. probat lectionem Ald. δυναμένοις, & hanc contextum addit. In seqq. edd. nihil mutatum fuit, nisi μηδένα ἐμφαινόμενων pro μηδὲν ἐμφήνη. Quare R. post παρατιθέναι addendo legi voluit ἀτοπον, vel ἀτοπον ἐμοὶ δοκεῖ· ἄλλην τε γὰρ πολλὴν —. Correctio loci debetur nunc W. qui ὅταν dedit ex Porph. παρατιθείς ex eodem & Harl. ἐνορῶ ex Porph. ἐμφαινόμενον ex B.

3 R. mavult γενήσεως.

4 Vulgo τὰς Σωκράτας. Hinc R. legi voluit τὰς Σωκράτην καὶ

ἔδεν ἐλαφροτέρῃ κελίῃ τῷ τυχόντος ἀνδραπόδα συνεῖναι
 Φάσκοντας ¹, ἀλλ' ὁμοίως ἄφρονας εἶναι καὶ ἀκολά-
 τας καὶ ἀδίκες, εἶτα τῶν θηρίων αἰτιᾶσθαι τὸ μὴ κα-
 θαρτὸν μηδ' ἀπηκριβωμένον πρὸς ἀρετὴν, ὡσπερ ἐχὶ
 Φαυλότητα λόγῳ καὶ ἀθνεΐαν, καὶ ταύτην ² κακίαν
 ὁμολογῶντας εἶναι λογικῆν, ἧς πᾶν θηρίον ἀναπέπλη-
 σαι· καὶ γὰρ δειλίαν πολλοῖς καὶ ἀκολασίαν, ἀδικίαν
 τε καὶ κακοήθειαν ὀρῶμεν ὑπάρχουσαν ³. ὁ δ' ἀξιῶν
 τὸ μὴ πεφυκὸς ὀρθότητα λόγῳ δέχεσθαι, μηδὲ λόγον
 δέχεσθαι φύσει ⁴, πρῶτον μὲν ἔδεν διαφέρει τῷ μήτε
 πίδακον αἴχας φύσει μετέχειν, μήτε χελώνην βραχέ-
 τήτος, ἀξιῶντος, ὅτι μηδὲ κἄλλες ἐπιδεικτικῶς μηδὲ τά-
 χως εἶναι· ἔπειτα τὴν διαφορὰν ἐμποδῶν ἔσαν ἔ συν-
 ορᾶ· λόγος μὲν γὰρ ἐγγίνεται φύσει, σπαδαῖος δὲ λό-
 γος καὶ τέλειος ἐξ ἐπιμελείας καὶ διδασκαλίας διὰ τῷ
 λογικῶ ⁵ πᾶσι τοῖς ἐμψύχοις μέτεσιν· ἦν δὲ ζητῶσιν
 ὀρθότητα καὶ σοφίαν, ἐδ' ἀνθρώπων εἰπεῖν κεντημένον
 ἔχουσιν. ὡσπερ δὲ ⁶ ὄψεως ἐστὶ πρὸς ὄψιν διαφορὰ,
 καὶ πτησεως πρὸς πτήσιν. (ἔ γὰρ ὁμοίως ἰέρακας βλέ-
 πους

καὶ Πλάτωνα. E Petav. notatur τὰς Σωκράτους, quod W. de-
 dit, haec adnotans: „Ald. Bas. Steph. & duae priores Graeco-
 lat. Σωκράτες. Ceteri libri recte, ut edidimus“

1 W. non quidem, ut vitiosum, repudiandam censet: sed
 minus probandum quam φύσκουσιν.

2 R. iudice aut delendum ταύτην, aut legendum καὶ ταύτη,
 etiam hic, καὶ κακίαν. Petav. deinde ὁμολογῶντες.

3 Mez. ἐνυπάρχουσαν.

4 absunt ab Ald. & Bas. Pet. μηδὲ λόγον δέχεσθαι φύσει. Ex
 Turn. V. Bong. notatur λόγῳ δέχεσθαι μηδὲ λόγον λέγεσθαι vel
 δέχεσθαι φύσει.

5 Pro διὰ Xyl. dari voluit διῶ. R. mavult διὰ τῷ λογικῶ,
 sc. ἐγγίνεται, ἔ πᾶσι.

6 W. addidit δὲ, quod vulgo abest, ex Pol. & Jannot., ad-
 notans, minoris esse auctoritatis, quamvis ipsum probum ad ora-
 tionis bonitatem & lectionis verisimilitudinem, ὡς γὰρ Mez.

παισι καὶ τέττιγες, ἃ δ' ἄστοι πέτανται καὶ πέρδικες) ἔτις ἐδὲ παντὶ λογικῶ μέτεσιν ὡσαύτως τῆς εὐρομένης τὸ ἄκρον ¹ εὐτροφίας καὶ ὀξύτητος· ἐπεὶ δεῖγματά γε πολλὰ κοινωνίας καὶ ἀνδρείας καὶ τῆ πανέργης περὶ τὰς πορισμὰς καὶ τὰς οἰκονομίας, ὡσπερ αὖ καὶ τῶν ἐναντίων, ἰδιότητος, δειλίας, ἀβελτηρίας ἐνεσιν αὐτοῖς. καὶ μαρτυρεῖ τὸ νυνὶ πεποικηκὸς ἐν τοῖς νεανίσκοις τὴν ἁμιλίαν· ὡς γὰρ ἔσης τινὸς διαφορᾶς, οἱ μὲν τὰ χερσὶ καὶ Φασιν, οἱ δὲ τὰ θαλάσσια, μᾶλλον προῆχθαι φύσει πρὸς ἄρετήν· ὃ δὲ καὶ δῆλόν ἐστι, παραβαλλομένων πελαργοῖς ἵππων ποταμίων· οἱ μὲν γὰρ τρέφουσι τὰς κατέρας, οἱ δ' ἀποκτινύουσιν, ἵνα τὰς μητέρας ἀχεύωσι καὶ περιστραῖς περδίκων· οἱ μὲν γὰρ ἀφανίζουσι τὰ ὡὰ καὶ διαφθείρουσι τὰς θήλειας, ὅταν ἐπαύξασιν, ἢ προσδεχομένας τὴν ὀχλείαν, οἱ δὲ καὶ διαδέχονται τὴν ἐπιμέλειαν, ἐν μέρει θάλλοντες τὰ ὡὰ, καὶ ψωμίζουσι πρότεροι τὰ νεοττία, καὶ τὴν θήλειαν, ἐὰν πλείονα χρόνον ἀποπλανηθῆ, κόπτων ὃ ἄρῃην εἰσελαύνει πρὸς τὰ ὡὰ καὶ τὰς νεοττὰς. ἄνοις δὲ καὶ προβάτοις Ἄντιπατρος ἐγκαλῶν ὀλιγωρίαν καθαριότητος, ἐκ οἷδα, πῶς παρήλθε ² τὰς λύγγας καὶ τὰς χελιδόνας, ὧν αἱ μὲν ἐντοπίζουσι παντῆσιν κρύπτασαι καὶ ἀφανίζουσι τὸ λυγγήριον. αἱ δὲ χελιδόνες ἔξω σφεφομένως διδάσκουσι τὰς νεοττὰς ἀφιέναι τὸ περίττωμα ³. καίτοι διὰ τί δένδρον δένδρον ἐ λέγομεν ἀμαθέστερον, ὡς κυνὸς πρόβικτον; ἐδὲ λαχάνη λάχανον ἀνανδρότερον, ὡς ἔλκρον λέαντος; ἢ καθάπερ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ἕτερον ἕτερον βραδύτερον ἐκ ἔστι, ἐδὲ μικροφωνότερον ἐν τοῖς ἀναύδοις, ἢτως ἐδὲ δειλότερον ⁴, ἐδὲ νωθρότερον, ἐδὲ ἀκρατέστερον,

¹ R. sup. τῆς ἐξωμένης εἰς τὸ ἄκρον εὐσ. Petav. εὐτροφίας.

² E. Turn. & Bong. citatur παρὶδε.

³ Turn. & Bong. τὸ περίττωμα.

⁴ Sic vertendo expressit Xyl. deditque W. e Porphyr. Vulgo δειλότερον.

ρον, οἷς μὴ φύσει πᾶσιν ¹ ἢ τῷ Φρονεῖν δύναμις, ἀλλοιοῖς δ' ἄλλως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παρῆσθαι, τὰς ὀρωμένους διαφέρει παροίηκεν.

V. ΣΩΚ. Ἄλλὰ θαυμαστὸν ὅσον ἄνθρωπος εὐμαθεῖα ² καὶ ἀγχινοία καὶ τοῖς περὶ δικαιοσύνην καὶ κοινωσίαν διαφέρει τῶν ζώων.

ΑΥΤ. Καὶ γὰρ ἐκείνων, ὡς ἐταῖρε, πολλὰ τῆτο μὲν μεγέθει καὶ ποσικείῳ, τῆτο δ' ὄψεως ῥώμῃ καὶ ἀκοῆς ἀκριβεῖα ³ πάντας ἀνθρώπους ἀπολέλοιπεν· ἄλλ' ἔτι διὰ τῆτο τυφλὸς, ἐδ' ἀδύνατος, ἐδ' ἄωτος ⁴ ὁ ἄνθρωπος ἐστίν· ἀλλὰ καὶ χειρῶν καὶ ὀμμάτων ἰσχύος τε ⁵ καὶ μεγέθους ἢ φύσις ἡμῶς ἐκ ἀπεσέρησεν, καίτοι τὸ μὴδὲν ἐν τέτοις πρὸς ἐλέφαντα καὶ κήμηλον ὄντας. ἐκὼν ὁμοίως μὴδὲ τὰ θηρία λέγωμεν, εἰ νωρρότερον φρονεῖ καὶ κίκιον διανοεῖται, μὴ διανοεῖται, μὴδὲ φρονεῖν ὄλωσ, μὴδὲ κεντῆθῆαι λόγον, ἀθενῆ δὲ καὶ θολερὸν κεντῆθῆαι, ὡς περ' ὀφθαλμὸν ἀμβλυώττοντα καὶ τεταρχυμένον. εἰ δὲ μὴ πολλὰ τὰς νεανίσκους αὐτίκα δὴ μάλα προσεδόκων, τὸν μὲν ἐκ γῆς, τὸν δ' ἐκ θαλάττης ἐνταῦθα συνεργασίαι, φιλολόγους καὶ φιλογραμμάτους ὄντας, ἐκ ἄν ἀπερχόμεναι σὲ μυρία μὲν εὐμαθείας, μυρία δὲ ⁶ εὐφύσας

K 2

παρκα-

¹ R. legi vult πᾶρσιςιν.

² Ita R. legendum censuit, deditque W. e Porphyr. pro vulg. εὐμαθείας. Xyl. coniecit ἐπιμηθείας.

³ W. mavult ποσικεία καὶ ῥώμη, τῆτο δὲ ὄψεως καὶ ἀκοῆς ἀκριβεῖα.

⁴ R. notat, ἄωτος pro κωφὸς insolens sibi accidisse. Ald. & Bas. ἄνωτος.

⁵ W. ad haec: „Porphyr. — ἀδύνατος ὁ ἄνθρωπος ἐστίν· ἀλλὰ καὶ θίομεν, εἰ καὶ βραδύτερον ἐλάφω καὶ βλέπομεν, εἰ καὶ χεῖρον ἰεράκων· ἰσχύος τε —. Reliquiae hujus lectionis sunt in Harl. χεῖρον ἰεράκων pro χειρῶν καὶ ὀμμάτων. Dubium, quae sit verior totius loci scriptura: hoc non dubium, quin, vel retenta vulgata, ὀμμάτων mutandum sit in σωμαίων.“

⁶ Vulgo abest δὲ. Id addidi cum W. jubente R. ex Bas. Xyl. Venet. Harl. Mez.

παραδείγματα θηρίων διηγόμενος, ἂν ἄραις καὶ σκάφαις
 ἡμῶν ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀρύσασθαι θεύτρων ἢ καλῆ Ῥάμη
 παρέβημε. ταῦτα μὲν ἔν ἐκείνοις νεαρὰ καὶ ἄσπιτα πρὸς
 τὸν λόγον ἐγκαταλείψασθαι καταλείπωμεν. Βέλομαι δὲ
 μικρὸν τι μετὰ σὲ σκέψασθαι κατ' ἡσυχίαν. οἶμαι γάρ,
 ἰδίαν τινὰ μέγαν ἐκείνη καὶ δυνάμειος Φαυλότητα καὶ πη-
 ρωσιν εἶναι καὶ νόσον, ὡσπερ ὀφθαλμῷ τυφλότητα, καὶ
 σκέλεος χωλότητα, καὶ ψευδότητα γλώσσης, ἅλλα δὲ
 μηδενός· ἔ γάρ ἐστι τυφλότης μὴ πεφυκότος ὄραϊν, ἐκὲ
 χωλότης μὴ πεφυκότος βαδίζειν, ψευδὸν τε τῶν ἀγλώσ-
 σων, ἢ τῶν ἀναύδων ἢ φύσει τραυλὸν, ἐδὲν ἂν προσεί-
 ποις· ἐκὲν ἐδὲ παραπαῖον, ἢ παραφρονεῖν, ἢ κρινόμε-
 νον, ἢ μὴ τὸ φρονεῖν, ἢ λογίζεσθαι καὶ διανοεῖσθαι κατὰ
 φύσιν ὑπῆρχεν· ἔ γάρ ἐσιν ἐμπαθὲς γενέσθαι, μὴ κε-
 κτημένον δύναμιν, ἢς τὸ πάθος ἢ εἰρησις, ἢ πῆρωσις,
 ἢ τις ἄλλη κίρκωσις ἦν. ἀλλὰ μὴν ἐντετύχηκας γε λυτ-
 τώσαις κυσίν, ἐγὼ δὲ καὶ ἵπποις· ἐνιοὶ δὲ φασὶ καὶ
 βῆς μαίνεσθαι καὶ ἀλώπεκας· ἀρκεῖ δὲ τὸ τῶν κυνῶν,
 ὃ ἀναμφισβήτητόν ἐστι, καὶ μαρτυρεῖ λόγον ἔχειν καὶ
 δianoian ἔ φαύλην τὸ ζῶον, ἢς ταραττομένης καὶ συγχε-
 ομένης ἢ λεγομένη λύττα καὶ μανία πάθος ἐστίν· ἔτα
 γάρ ὄψιν ἀλλοιωμένην αὐτῶν, ἔτ' ἀκοὴν ὀραῖμεν, ἀλλὰ
 ὡσπερ ἀνθρώπε μελαγχολῶντος ἢ παρακόπτουτος, ὃ μὴ
 λέγων ἐξεστάναι καὶ διεφθόρεναι τὸ φρονεῖν καὶ λογίζε-
 μενον καὶ μνημονεῖον, ἄτοπός ἐστι· καὶ γὰρ ἢ συνήθειαι
 ταῦτά γε κατηγορεῖ τῶν παραφρονούντων μὴ εἶναι παρ'
 αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκπεπτακέναι τῶν λογισμῶν· ἔτως ὃ τὸς
 λυττῶντας κύνας, ἄλλο τι πεπονθέναι νομίζων, ἀλλ'
 ἔχι τῷ φρονεῖν πεφυκότι καὶ λογίζεσθαι καὶ μνημονεύειν
 ἀναπεπλησμένους ταραχῆς, καὶ παραπαικίότας, ἀγνοεῖν
 τὰ φίλτατα πρόσωπα, καὶ φεύγειν τὰς συντρόφους διαί-
 τας,

1 Turn. V. Bong. τὸν ἀγλωσσον, ἢ ἀναυδον. Dedi deinde
 cum W. ἐδί, ex Ald. Baf. Xyl. B. E. pro vulg. ἐδίνα.

τας, ἢ παρορᾶν τὸ Φαινόμενον εἰκεν, ἢ συνορᾶν ¹ τὸ γινόμενον ἐξ αὐτῆ, Φιλονεικεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

VI. ΣΩΚ. Ὁρθῶς μοι δοκεῖς ὑπονοεῖν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ τῆ Περιπάτε μάλιστα πρὸς τὸναντίον ἐντείνονται τῷ λόγῳ, τῆς δικαιοσύνης ἐτέραν γένεσιν ἢ ἐχέσης, ἀλλὰ παντάπασιν ἀσυσάτε καὶ ἀνυπάρκτε γινόμενης, εἰ πᾶσι τοῖς ζώοις λόγος μέτεσι· γίνεται γὰρ ἢ τὸ ἀδικεῖν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἀφειδῶσιν αὐτῶν, ἢ μὴ χρωμένων αὐτοῖς, τὸ ζῆν ἀδύνατον καὶ ἄπορον· καὶ τρόπου τινα θηρίων βίον βιωσόμεθα, τὰς ἀπὸ τῶν θηρίων προέμενοι χρείας. ἀφίημι γὰρ Νομάδων καὶ Τρωγλοδυτῶν ἀνεξευρέτης ἀριθμῶ ² μυριάδας, οἱ τροφήν τάρκας, ἄλλο δ' ἐδὲν ἴσασιν· ἀλλὰ ἡμῖν τοῖς ἡμέτερος καὶ Φιλανθρώπως ζῆν δοκεῖσι, ποῖον ἔργον ἀπολείπεται γῆς, ποῖον ἐν θαλάττῃ, τίς ἐν ὄρεσι ³ τέχνη, τίς κόσμος διαίτης, ἂν, ὡς προσήκει, λογικοῖς καὶ ὁμοφύλοις πᾶσι τοῖς ζώοις ᾖσιν ἀβλαβῶς καὶ μετὰ εὐλαβείας προσφέρεσθαι μάθωμεν, ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν. ἐδὲν ἐν Φάρμακον ἐδ' ἴαμα, τῆς ἢ τὸν βίον ἀναιρέσης ἢ τὴν δικαιοσύνην ἀπορίας ἐδὲν ἔχομεν, ἂν μὴ τὸν ἀρχαῖον ὄρον καὶ νόμον φυλάττωμεν, ὡ, καθ' Ἡσίοδον ⁴, ὃ τὰς φύσεις διελὼν καὶ θέμενος ἰδίᾳ τῶν γενῶν ἐκίτερον,

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖ καὶ οἰωνοῖς πετενηοῖς,

Ἐθεῖν ἀλλήλων, ἐπεὶ ἐ δίκη ἐστὶ μετ' αὐτοῖς,

Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην

K 3

πρὸς

¹ Sic dedit W. ex Porphyg. pro vulg. μὴ συνορᾶν. Petav. συνορᾶν.

² Sic R. dandum censuit — quos facile non est numero complecti — dedique cum W. ex Petav. E. Porphyg. apud quem De Abst. I, 5. & seq. hic locus inde ² γίνεται γὰρ usque ad finem hujus capituli repetitus existat. Vulgo ἀριθμῶν.

³ Pro ἐν ὄρεσι W. ex Porphyg. notat ἐναργῆς, idque, si cum Reiskio mutetur in ἐργος, praefert vulgato.

⁴ Op. & d. v. 275 sq. Addidit W. proxime sequens ὃ ex F. Vulgo abest. Quare pro antecedente ᾧ R. legi voluit ὄς. Monet W. potuisse quoque ex Porphyg. dari ὃ Ζεὺς.

πρὸς ἄλληλους. οἷς δὲ ¹ ἐκ ἑσι δικαιοπρωγεῖν πρὸς ἡμᾶς, ἐδ' ἡμῖν πρὸς ἐνεῖνα γίνεται τὸ ἀδικεῖν. ὡς εἴ γε τῶτον προέμενοι τὸν λόγον, ἔτε χρεῖαν ἄλλην, ἔτε λιτὴν ² τῇ δικαιοσύνῃ παρεισελθεῖν ὁδὸν ἀπολελοῖπασι.

VII. ΑΥΤ. Ταῦτα μὲν, ὦ Φίλε, ἀπὸ ³ καρδίας τῶν ἀνδρῶν ἐξείρηκας· ἔ μὴν δοτέον, ὡσπερ δυστοκέσαις γυναίξι, περιέψασθαι τοῖς Φιλοσόφοις ἀκυτόκιον, ἵνα ῥαδίως καὶ ἀταλαιπώρως τὸ δίκαιον ἡμῖν ἀποτέκωσιν. ἐδὲ γὰρ αὐτοὶ τῷ ⁴ Ἐπικέρῳ διδόνασιν ὑπὲρ τῶν μεγίστων, σμικρὸν ἔτω πρᾶγμα καὶ Φαῦλον, οἶμαι ⁴, ἄτομον παρεγκλήναι μίαν ἐπὶ τέλαχιστον, ὅπως ἄερα καὶ ζῶα καὶ τύχη παρεισέλθῃ, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν μὴ ἀπόληται· δεικνύουσι δὲ τὸ ἄδηλον ⁵, ἢ λαμβάνειν τι τῶν προδήλων, καὶ προσήκει τὸ περὶ τῶν ζῶων ὑποτίθεσθαι πρὸς τὴν δικαιοσύνην, εἰ μὴθ' ὁμολογεῖται, μὴτ' ἄλλως ἀποδεικνύουσι. ἔχει γὰρ ἑτέραν ὁδὸν ἐνεῖ τὸ δίκαιον, ἔ σφαλε-
ρῶν

1 W. addidit δὲ ex Harl. & Porphyr. Vulgo abest. R. voluit οἷς ἐν ἐκ ἑ. Petav. οἷος ἐκ ἑσι τι δικ. Etiam in Ald. & Bas. est τι post ἑσι.

2 Pro ἔτε χρ. — λιτὴν W. notat e Porphyr. ἔτε εὐρεῖαν ἄλλην, ἔτε λιπτήν, idque forte rectius censet.

3 Vitiose haec in edd. vulgo leguntur, vel ὦ Φίλετ' ἀποκαρδίας, vel ὦ Φίλε τὰ πὸ καρδίας. Hinc R. legendum notat ὦ Φίλε, ἀπὸ κ. quod dedi cum W.

4 Pro οἶμαι Ald. Bas. καί.

5 Locum hunc se non intelligere, R. fatetur. Fundem Xyl. asterisco notavit. W. teste, ita corrupte legitur in omnibus libris, nisi quod Xyl. τᾶ habeat pro τὸ. Eiusdem conjectura, quam latine reddidit, haec est: δεικνύντα δὲ τὸ ἄδηλον λαμβάνειν τι τῶν προδήλων προσήκει, ἔτε περὶ τῶν ζῶων ὑποτίθεσθαι τι πρὸς τὴν δικαιοσύνην, εἰ μὴθ' ὁμολογεῖται μὴτ' ἄλλως ἀποδεικνύουσι — At qui obscurum quid patefacere ac demonstrare vult, debet manifestum quid sumere unde demonstrationem ducati: neque proinde tanquam fundamentum demonstrationi supponere dictum ejusmodi de brutis, quod de brutis quidem neque hominum consensu probetur, neque ipse praeterea demonstrat, sed accommodatum sit ad justitiae originem inducendam.

ρᾶν καὶ παράκρημνον ἔτω καὶ διὰ τῶν ἐνεργῶν ἀνατρεπο-
μένων ¹ Φέρονται, ἀλλὰ ἦν, Πλάτωνος ὑφηγημένε δει-
κυσιν ἑμὸς υἱός, ὦ Σώκλαρε, σὸς δὲ ἑταῖρος, τοῖς μὴ
Φιλομαχεῖν, ἔπεδαι δὲ καὶ μαυθάνειν βελομένοις. ἐπεὶ
τό γε μὴ παντάπασι καθαρῶς ἀδικίας τὸν ἀνθρώπον
ἔτω τὰ ζῶα μεταχειριζόμενον, Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἡρα-
κλειτος ὡς ἀληθῆς προσδέχονται, πολλὰκις ὀδυρόμενοι
καὶ λαιδορῶντες τὴν Φύσιν, ὡς ἀνάγκη καὶ πόλεμον ἔσαν,
ἀμιγῆς δὲ μηδὲν μηδ' ἐπιληρνῆς ἔχουσαν, ἀλλὰ διὰ ²
πολλῶν καὶ ἀδικῶν παθῶν περαινομένην· ὅπως καὶ τὴν
γένεσιν αὐτὴν ³ ἐξ ἀδικίας συνιυγχάνειν λέγουσι, τῶ
θνητῶ συνερχομένε τῆ ἀθανάτῃ, καὶ τέρπεδαι τὸ γενό-
μενον ⁴ παρὰ Φύσιν μέλεσι τῆ γεννήσαντος ἀποσπώμε-
νοις. ἔ μὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἄκρατα καὶ πικρὰ φαίνε-
ται κατακόρυς· ἑτέρα δ' ἐστὶν ἐμμελής παρηγορία, μήτε
τῶν ζῴων τὸν λόγον ἀφαιρημένη, καὶ σώζεσα χρωμένων
αὐτοῖς, ὅπως ⁵ προσήκει, τὸ δίκαιον· ἦν τῶν σοφῶν
καὶ παλαιῶν εἰσαγόντων, συστῆσα λαιμαργία μεθ' ἡδυπα-
θείας ἐξέβαλε καὶ ἠφάνισεν, αὐθις δὲ Πυθαγόρας ἀνε-
λάμβανε, διδάσκων ὡφελῆσαι μὴ ἀδικῶντας ἢ γὰρ ἀδι-
κῶσιν οἱ τὰ μὲν ἀμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ πολύζοντες
καὶ ἀποκτινύοντες, τὰ δὲ ἡμερὰ καὶ Φιλάνθρωπα ποιέ-
μενοι τιθασὰ, καὶ συνεργὰ χρείας, πρὸς ἦν ἕκαστον εὖ
πέφυκεν,

K 4

Ἴππων

1 Sic R. dari voluit, dedique cum W. consentiente Mez. pro
vulg. ἀνατρεπόμενον.

2 abest διὰ a Petav.

3 Ita R. dari voluit pro vulg. αὐτῆς, dedique cum W. idem
ex Harl. & Jun. sumente. Mez. εὐθύς.

4 Pro τέρπεσθαι W. cum Mez. mavult τρέφασθαι; & pro τὸ
γενόμενον R. τὸ γεννώμενον. Petav. γινόμενον.

5 aut sic ex Exempl. Turn. legendum susp. W. aut ὡς cum
Mez. Vulgo πῶς,

Ἴππων ὄνων τε ὀχεῖα ¹, καὶ ταύρων γούνας,
 ἄν ² ὁ Αἰχύλε Προμηθεὺς δῆναι ἡμῖν Φησιν,

Ἀντίθελα, καὶ πόνων ἀνδάκτορα ³.

κυσὶ δὲ χρώμενοι προφυλάττησιν αἰγῶν τε καὶ οἷς ἀμελ-
 γόμενα καὶ κειρόμενα ⁴ νέμοντες. ἔ γὰρ ἀναιρεῖται τὸ
 ζῆν, ἐδὲ βίος ἀπόλλυται τοῖς ἀνθρώποις, ἄν μὴ λοπάδας
 ἰχθύων, μηδὲ ἥπατα χηνῶν ἔχωσι, μηδὲ βῆς μήτ' ἐρί-
 Φος κατακόπτωσιν ἐπ' εὐωχίᾳ, μηδ' ἀλύουτες ἐν θεά-
 τροις, μηδὲ παίζοντες ἐν θήραις, τὰ μὲν ἀναγκάζωσι
 τολμῶν καὶ ἄκοντα ⁵ μάχεσθαι, τὰ δὲ, μηδ' ἀμύνεσθαι
 πεφυκότα, διαφθείρωσι τὸν γὰρ παίζοντα καὶ τερπό-
 μενοῦ ⁶ οἶμαι συμπαίζεσι δεῖν χρῆσθαι καὶ ἰλαροῖς, ἔχ
 ἄσπερ ὁ Βίαν ἔλεγε τὰ παιδιάρια παίζοντα τῶν βατρά-
 χων τοῖς λίθοις ἐφίεσθαι, τὰς δὲ βατράχους μηκέτι παί-
 ζοντας, ἀλλ' ἀληθῶς ⁷ ἀποθνήσκειν, ἕτως κυνηγεῖν καὶ
 ἀλιεῖν, ὀδυνωμένοις τερπομένους καὶ ἀποθνήσκειν ⁸,
 τοῖς δ' ἀπὸ σκύμνων καὶ νεοσσῶν ἐλεεινῶς ἀγομένοις.
 ἔ γὰρ οἱ χρώμενοι ζώσις, ἀδιῶσιν, ἀλλ' οἱ χρώμενοι
 βλαβερώς καὶ ὀλιγώρως καὶ μετ' ἠμότητος.

VIII. ΣΩΚ. Ἐπίχες, ὧ Αὐτίβαλε, καὶ παρα-
 βαλῆ

1 Sic R. legi voluit — *vectuaria*, instrumenta, quae ve-
 here & promovere vel infidentem hominem vel impositum onus
 possunt. — dedique cum W. pro vulg. ὀχεῖαν. ὀχεῖα ὄνων sunt
 ὄροι ὀχῆντες, affini onera gerentes. Cf. Vol. VII. p. 304.

2 Rectius sine dubio ἄ, ut W. cum Mez. notat.

3 Ald. Bas. Petav. ἐνδάκτορα. Hinc Xyl. se legere notat
 ἀντίθερα & ἐνδάκτορα. Sic in loco Plut. citato, ubi conferas ve-
 lim notam.

4 R. darii vult ἀμελγομένους καὶ κειρομένους, pascentes capel-
 las & oves, quae se mulgeri & tonderi patiuntur.

5 Hoc ordine dedit W. ex B. Vulgo ἄκοντα καί.

6 Pro τερπόμενον W. ex Harl. notat παιζόμενον, & legere
 mavult τὸν γὰρ παίζοντα τοῖς παιζόμενοις.

7 a Petāv. abest ἀληθῶς.

8 Brevius dictum esse monet R. pro καὶ τοῖς μὲν ἀποθν.

βαλῆ τῆς κατηγορίας ¹. ἐγγύς γὰρ οἶδε προσιότερος πολλοί, καὶ θηρατικοί ² πάντες, ὅς ἔτε μεταθεῖναι ἴξιδιον, ἔτε λυπεῖν ἀναγκασθῆναι.

ΑΥΤ. Ὅρθως παραινεῖς, ἀλλ' Εὐβίωτον μὲν εὖ οἶδα, καὶ τὸν ἐμὸν ἀνεψιὸν Ἀρίσωνα, τὸς τε Διονυσίῃ παιδάς ἀπὸ Δελφῶν ³, Αἰακίδην καὶ Ἀριστότιμον ἑτάτον, εἶτα Νίκανδρον τὸν Εὐθυδῆμιν, χερσαίας δαήμονας ⁴ ἄγρας, ὡς Ὀμηρος εἶφη, καὶ διὰ τῆτο πρὸς Ἀριστότιμον ⁵ γεννησομένους ὡσπερ αὐτὸς πάλιν τέσσαδε τὸς νησιώτας καὶ παραλίους, Ἡρακλέωνα τὸν Μεγαρόθεν, καὶ Φιλόστρατον τὸν Εὐβοέα,

— Τοῖσιν τε ⁶ θαλάσσια ἔργα μέμηλε,
Φαίδιμος ἔχων περὶ αὐτὸν βαδίζει.

Τυδείδην δ' ἐκ ἀν' γνοίης ποτέροισι μετείη,
τετοννίτον ἡμέτερον ἡλικιάτην Ὀπτάτον, ὅς πολλῆς μὲν ἐνάλας, πολλῆς δὲ ὄρειας ⁷ πολλάκις ἄγρας ἀκροθίνια ἀγλαίστας τὴν Ἀγροτέραν ἄμα θεῖν καὶ Δίντυναν, ἐνταῦθα δὴ λόος ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς βαδίζων, ὡς μηδετέροισι προσθήσω ἑαυτόν. ἢ φύλως εἰκάζομεν, ὡς φίλος Ὀπτάτε, κοινόν σε καὶ μέσον ἔσεθαι τῶν νεανίσκων βραβευτήν;

K 5

ΟΠΤ.

¹ Salmas. leg. sup. παραβαλῆ τὸ θυρίον τῆς κατηγορίας. Idem W. sentit. Cf. Vol. XI. p. 323. not. 2. & h. v. pag. 84. lin. 10.

² Ρεταν. θηρατοί.

³ Sic Xyl. legi voluit, & e Turn. V. Bong. notatur, dedique cum W. adfentientibus Leonie. Schott. Anon. Amiot. Mez. pro vulg. ἀπὸ ἀδελφῶν. Grinaeus παιδ. ἄδ. vertit ne pote.

⁴ R. sic legendum censuit, & dedi pro vulg. δαήμονας.

⁵ Ald. Bos. καὶ διὰ τῆτο Ἀριστότιμον γιν. Hinc Xyl. deesse κατὰ αὐτὸν παρὰ, aut aliquid aliud notavit. Steph. dedit πρὸς. R. mavult πρὸς Ἀριστότιμον.

⁶ Vulgo τοῖσι τε. R. τε deleri voluit. W. dedit τοῖσιν e Schott. Cf. Hom. Odyss. XII, 116. & deinde Iliad. V, 85.

⁷ Vulgo ὡς πολλοῖσι μὲν ἐνάλας ὄρειας πολλάκις ἄ. α. R. voluit πολλοῖσι μὲν ἐνάλας, πολλοῖσι δὲ ὄρειας. Partim e vulgata, partim ex B. πολλῆσι μὲν ἐνάλας, πολλῆσι δὲ ὄρειας πολλάκις ἄγρας ἀκροθίνια locum W. constituit.

ΟΠΤ. Πάνυ μὲν ἐν ὀρθῶς ὑπονοεῖς, ὦ Αὐτόβελε· πάλαι γάρ ὁ Σόλωνος ἐυλέλοιπε νόμος, τὰς ἐν σάσει μηδετέρῳ μέρει προσγενομένους πολέζων.

ΑΥΤ. Δεῦρο δὴ ¹ καθίζεσθαι πρὸς ἡμᾶς, ὅπως, εἰ δεήσει μάρτυρος, μὴ τοῖς Ἄριστοτέλους πράγματα βιβλίοις παρέχαμεν, ἀλλὰ σοι δι' ἐμπειρίαν ἐπόμμενοι, τοῖς λεγομένοις ἀληθῶς τὴν ψῆφον ἐπιφέρωμεν.

ΣΩΚΛ. Εἶεν ², ὦ ἄνδρες νέοι, γέγονέ τις ὑμῖν ομολογία περὶ τάξεως;

ΦΑΙΔ. Γέγονεν, ὦ Σώκλαρε, πολλὴν παραχῆσα Φιλοεικίαν· εἶτα, κατ' Εὐριπίδην,

Ὁ τῆς τύχης παῖς κληρὸς ἐπὶ τέτρω ταγείσ,
τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια ³ τῶν ἐνάλων.

ΣΩΚ. Καιρὸς ἔν, ὦ Ἄριστέμιε, σοὶ μὲν ἤδη λέγειν, ἡμῖν δ' ἀκούειν.

ΙΧ. ΑΡΙΣΤ. Ἡ μὲν ἀγορὰ τοῖς δικαζομένοις, * τὰ δὲ ⁴ τὸν γόνον ἀναλίσκει περὶ τὰς ἀποκησεις ἐπιτρέχοντα τοῖς Θήλεσι· κερρέως δὲ γένος, ἕς παρδίας καλῆσιν, ἀπὸ τῆς μύξης τρέφονται τῆς ἐκυτῶν· ὁ δὲ πολύπικς αὐτὸν ἐδίωκν κέθηται χειμῶνος

Ἐν τ' ἀπύρῳ ⁵ οἴκῳ κρη ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν·
ἕτως ἀργός, ἢ ἀνακίδητος, ἢ γασρίμαργος, ἢ πᾶσι τέ-
τοισ

1 Ita R. dandum monuit, dedique e Turn. V. Bong. cum W. adfentientibus Harl. Colliat. Muret. Jannot. Schott. Anon. Jun. Vulgo δεῦρο δὲ.

2 R. jubente, cum W. praeposui huic loco nomen *Soclaris* pro vulgato *Optasi*. Idem fecerunt Xyl. & Mez.

3 R. legi vult *δικαιοῦ*. Tunc quoque *προεισάγειν* esset legendum.

4 Multa excidisse, testantur Xyl. R. Kaltw. W. & res ipsa declarat. At nec in editis ante Steph. nec in scriptis libris signum defectus positum est. Collocationes Jannot. & Leonic. habent *λείπει*.

5 Vulgo ἐν ἀπύρῳ. R. voluit εἰν ἀπ. W. τ' interposuit ex Harl. & loco Hesiodi Op. & d. 523.

τοῖς ἐνοχόσ ἐσι. διὸ καὶ Πλάτων ¹ αὖ πάλιν ἀπεῖπε νομοθετῶν, μᾶλλον δ' ἀπεύξατο, τὴς νέεσ θάλαττιε θήρασ ἔρωτα λαβεῖν· ἐδὲν γὰρ ἀλικῆσ γυμνάσιον, ἐδὲ μελέτημα σοφίας ², ἐδ' ὅσα πρὸσ ἰχθύν, ἢ τέχοσ, ἢ κινήσεισ διαπονεῖσ, τοῖσ πρὸσ λάβρακασ, ἢ γογγρασ, ἢ σκίρασ, ἀγῶσιν· ὡσπερ ἐνταῦθα, τὰ μὲν θυμοειδῆ τὸ φιλοκίνδυνον καὶ τὸ ἀνδρείον ἀσκεῖ τῶν μαχομένων· τὰ δὲ πανῆργα, τὸ φροντισικὸν καὶ συνετὸν τῶν ἐπιτιθεμένων· τὰ δὲ ποδάκη, τὰ βωμαλέον καὶ φιλόπονον τῶν διωκόντων· καὶ ταῦτα τὸ κυνηγεῖν καλὸν πεποίηκε. τὸ δὲ ἀλιεύειν, ἀπ' ἐδενὸσ ἐνδοξον· ἐδὲ γε θεῶν τισ ἠξίωσεν, ἔ ἐταῖρε, γογγροκτόνοσ, ὡσπερ ὁ Ἀπόλλων λυκοκτόνοσ, ἐδὲ τριγλοβόλοσ, ὡσ ἐλαφηβίλοσ ἢ Ἄρτεμισ, λέγεσθαι. καὶ τί θυμασδόν, ὅπε καὶ ἀνθρώπω σὺν μόνον ³ καὶ ἐλαφον καὶ δόρκα καὶ λαγαῶν ἐλεῖν κάλλιον, ἢ πρίασθαι, θύννον δὲ καὶ ⁴ κέρασνον καὶ ἀμίαν σεμνότερόν ἐσιν αὐτόν δψωνεῖν ἢ ἀλιεύειν; τὸ γὰρ ἀγεννὲσ καὶ ἀμήχανον ὅλωσ καὶ ἀπάνεργον αὐτῶν, αἰχρὸν ⁵ καὶ ἄζηλον καὶ ἀνελεύθερον τὴν ἄγραν πεποίηκε.

X. Καθόλω δὲ, ἐπει, δι' ὧν οἱ φιλόσοφοι δεικνύκεσι τὸ μετέχειν ⁶ λόγε τὰ ζῶα, προθέσεισ ἐπίσ καὶ παρασκευαί, καὶ μυῆμαι, καὶ πύθη, καὶ τέκνων ἐπιμέλειαι, καὶ χάριτεσ εὔ παθόντων, καὶ μνησικακίαι ⁷ πρὸσ τὸ λυπῆσαν, ἐτι δ' εὔρέσεισ τῶν ἀναγκαίων,

ἔμφα-

¹ de Leg. VII. Vol. VIII. ed. Bip. p. 393.

² Petav. φιλοσοφίας.

³ R. pro μόνον legi vult μὲν.

⁴ A d. Bas. Xyl. δὲ absque καὶ. Vulgo καὶ absque δὲ. Id infensendam monuit R. & dedi cum W. idem ex Jannot. Schott. A: on. Mez. fumentis.

⁵ R. mavult αἰσχρῶν.

⁶ Vulgo τὸ τε μετέχειν. Delevi τε e R. mente. W. susp. τὸ γε, vel simpliciter τὸ.

⁷ Turn. V. Petav. μνησικακία.

ἐμφασίς¹ ἀρετῆς, οἷον ἀνδρείας, κοινωρίας, ἐγκρατείας, μεγαλοφροσύνης· σκοπῶμεν τὰ ἐνάλλα, εἰ τῶν ἐκεῖνα μὲν ἐδὲν, ἢ πᾶσι παντελῶς ἑκαυρὸν αἴτιον καὶ δυθάτον ἐνδεῖν μάλα μόλις τεκμαιρομένῳ δίδωσιν· ἐν δὲ τοῖς πεζοῖς καὶ γηγενέσι λαμπρὰ καὶ ἐναργῆ καὶ βέβαια παραδείγματα τῶν εἰρημένων ἐνάσσει λαμβάνειν ἐπὶ καὶ θεῶν. πρῶτον ἐν ὄρα προθάσεις καὶ παρασκευὰς ταύρων ἐπὶ μάχῃ κοινομένων, καὶ κίπρων θηγόντων ὀδύοντας. ἐλέφαντες δὲ, τῆς ὕλης, ἣν ὀρύττοντες ἢ κείροντες ἐδίδοσαν, ἀμβλὺν τὸν ὀδόντα ποίσεις ἀποτριβόμενον, τῷ ἐτέρῳ πρὸς ταῦτα χρωταί, τὸν δ' ἕτερον ἐπακμον αἰεὶ καὶ ὄξυν ἐπὶ τὰς ἑμύνας φυλάττασιν. ὁ δὲ λέων αἰεὶ βαδίζει συνεσραμμένοις τοῖς ποσὶν, ἐντὸς ἀποκρούπων τὰς ὀνυχας, ἵνα μὴ τριβόμενοι τὴν ἀκμὴν ἀπαμβλύνωσι, μήτε καταλίπωσιν εὐπορίαν τοῖς σιβεύσιν· ἔ γὰρ βραδίως εὐρίσκειται ὀνυχος λεονταίε σημεῖον, ἀλλὰ μικροῖς καὶ τυφλοῖς ἴχνεσιν ἐντυγχάνοντες, ἀποπλανῶνται καὶ διαμαρτάνουσιν. ὁ δ' ἰχνεύμων ἀκηκίατε δῆκεθεν ὡς ἐδὲν ἀπολείπει θωρακισμένῳ πρὸς μάχην ὀπλίτη· τοσούτον ἰλύος περιβάλλεται καὶ περιπήγνυσι τῷ σώματι χιτῶνα, μέθλων ἐπιτίθεσθαι τῷ προκοδεῖλαι. τὰς δὲ χελιδόνων πρὸ τῆς τεκνοποιίας παρασκευὰς ὀρῶμεν, ὡς εὖ τὰ φερέα κάρφη προῖποβάλλονται δίκην θημελίων, εἶτα περιπλάττεσι τὰ κηφότερα· κἄν πηλῆ τινος ἰχκετόλας δεομένην αἰθωνται τὴν νεοττίαν, λίμνης ἢ θαλάττης ἐν χρωῖ παραπετόμεναι ψαύουσι τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς, ὅσον νεοταί, μὴ βαρεῖαι² γενέσθαι τῇ ὑγρότητι, συλλαβεσθαι δὲ κοινορτόν, ἐπαλείφουσιν ἕτως καὶ συνῶσαι τὰ χαλῶντα καὶ διολιθαίνοντα· τῷ δὲ χήματι τὸ ἔργον ἔ γανιῶδες, ἔδὲ πολύπλευρον, ἀλλὰ ὀμαλὸν ὡς ἐνεσι μάλισα καὶ σφαιροειδὲς ἀποτελεῖσι καὶ γὰρ μόνιμον καὶ χωρητι-

¹ R. mavult καὶ ἐμφάσις.

² R. mavult νεοταί, μὴ βαρεῖα γίνεσθαι, referendo ad πτίλμ.

ρητικὸν τὸ τοιοῦτο, καὶ τοῖς ἐπιβαλεύεσι θηρίοις ἐξωθεν ἀντιλήψεις ἐ πάνυ δίδωσι. τὰ δ' ἀράχνης ἔργα κοινὸν ἰσῶν γυναιξί, καὶ θήρας σαγηνευταῖς, ἀρχέτυπον, ἔ καθ' ἐν ἅν τις θαυμάσειε· καὶ γὰρ ἡ τῆ νήματος ἀκρίβεια, καὶ τῆς ὑφῆς τὸ μὴ διεχθεῖς μηδὲ σημονῶδες, ἀλλὰ λεία ¹ συνέχειαν ὑμένος, καὶ κόλλησιν ὑπό τινος ἀόηως παραμειγμένης γλιχρότητος ἀπειργασμένον, ἢ τε βαφῆ τῆς χροῆς ἐνέκερον καὶ ἀχλωῶδη ποιῶσα τὴν ἐπιφάνειαν, ὑπὲρ τῆ λαθεῖν, αὐτὴ τε μάλις πάντων ἡ τῆς μηχανῆς αὐτῆς ἠνιοχεῖα καὶ κυβέρνησις, ὅταν ἐνσχεδῆ τι τῶν ἀλωσίμων, ὥσπερ δεινῆ σαγηνευτῆ, ταχὺ συναρῶν εἰς ταῦτα ² καὶ συνάγειν τὸ θήρατρον, αἰδομένης ³ καὶ φρονέσης τῆ καθ' ἡμέραν ὄψει καὶ θεῶ τῆ γενομένη, πιστὸν ἔχε τὸν λόγον. ἄλλως δ' ἂν ἐδόκει μῦθος· ὥσπερ ἡμῖν ἐδόκει τὸ τῶν ἐν Λιβύῃ κοράκων, οἱ ποτῆ δεόμενοι, λίθες ⁴ ἐμβάλλουσιν ἀναπληρῶντες καὶ ἀνάγοντες τὸ ὕδωρ, μέχρις ἂν ἐν ἐφικτῶ γένηται· εἴτα μέντοι κύνα θαλάσμιος ἐν πλοίῳ, τῶν ναυτῶν μὴ παρόντων, εἰς ἔλαιον ἀμφορέως ἀποδοῆς ἐμβάλλοντα τῶν χαλίκων, ἐθαύμασα, πῶς νοεῖ καὶ συνίησι τὴν γινομένην ἀνάλυσιν ὑπὸ τῶν βαρυτέρων τοῖς κεφοτέροις ὑφιστάμενων.

1 R. mavult ἐς λεία.

2 R. mavult εἰς ταῦτα — ad instar venatoris, qui pro solertia sua cito novit vete consistere. Pet. εἰς ταῦτα.

3 R. monente pertinet ad ἀράχνης, non ad μηχανῆς. Petav. αἰδομένης. W. notat, habere hanc dictionem quid dari, sive ad priora eam, sive ad sequentia referas: putat tamen ad sequentia referendam esse suppleto ut ante αἰσθ. Vertit: haec quoziaie se conspexui nostro offerentia, certum & indubitatum fecerunt, eam sentire & cogitare.

4 Vulgo καὶ λίθας. R. καὶ delendum censuit, & delevit cum W. codd. B. F. Venet. Petav. sequente. Kaltw. ex ista particula colligit, aliquid excidisse, quod ad rei perspicuitatem desideretur, & ex Aelian. Hist. anim. II, 48. desumi possit. Idem ille suae vertioni inferuit: wenn sie trinken wollen, und das Wasser ihnen zu niedrig steht.

μέναν. ὅμοια δὲ καὶ τὰ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδες τι μέλλουσαι κίμπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τῆς μὴ παραφέρεισθαι ¹, μικροῖς λιθιδίοις· οἱ δὲ χῆνες τὰς ἀετὸς δεδοκότες, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταύρον, εἰς τὸ εἶμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, ὅλον ἐπισομίζοντες ² αὐτῶν καὶ χαλινῶντες τὸ Φιλόφωνον καὶ ἄλλον, ὅπως λάθωσι σιωπῇ παρελθόντες. τῶν δὲ γεράνων καὶ τὸ περὶ τὴν πτῆσιν εὐδοκίμει· πέτανται γὰρ, ὅταν ἦ πνεῦμα πελὺ καὶ τραχὺς ἀήρ, ἔχ, ὡσπερ εὐδίας ἔσης μεταπηδῶν, ἢ κόλπῳ μνησοιδῆς περιφερείας, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τρίγωνον συνάγεται σχίζουσι τῇ κορυφῇ τὸ πνεῦμα περιρρέον, ὡς μὴ διασπᾶσθαι τὴν τάξιν· ὅταν δὲ κατῆρασι ἐπὶ γῆν αἱ προφυλακῆν ἔχουσαι ιυκτὸς, ἐπὶ διατέρα σκέλες ὀχῶνται τὸ σῶμα, τῶ δ' ἐτέρῳ κατὰ λίθον περιλαβῆσαι κρατῶσι· συνέχει ³ γὰρ ὁ τῆς ἀφῆς τόνος ἐν τῷ μὴ καθεύδειν πολὺν χρόνον· ὅταν δ' αἰῶσι, ἐκπεσῶν ὁ λίθος ταχὺ διήγειρε τὴν προεμένην. ὡς μὴ πάνυ θαυμάζειν τὴν Ἡρακλέως, εἰ τόξα μαχάλη ὑποδείξ, καὶ κραταιῶν περιβαλῶν βραχίονι,

Εὐδὲι πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλου ⁴.

μηδ' αὖ πάλιν τῆ πρώτῃ ὑπονήσαντος ὄσρεα μεμυκῶτος ἀνάπτυξιν, ἐντυγχάνοντα τοῖς ἐρωδιῶν σοφίσμασιν· ὅταν γὰρ τὴν κόγχην καταπίη μεμυκῶτα, ἐνοχλημένος ἐγκαρτερεῖ, μέχρις ἂν αἰθῆται μαλασσομένην καὶ χαλῶσιν ὑπὸ τῆς θερμότητος· τότε δ' ἐκβαλὼν κεχηνηῶτα καὶ ἀπεσπασμένην ⁵, ἐξείλε τὸ ἐδώδιμον.

XI. Τὰς δὲ μυρμήκων οἰκονομίας καὶ παρασκευῆς ἐκφράσαι μὲν ἀκριβῶς, ἀμήχανον, ὑπερβῆναι δὲ
παν-

1 Petav. περιφέρεισθαι.

2 Turn. V. Bong. ἐπισοματίζοντες.

3 Ald. Basf. Petav. συνεχῆς.

4 Turn. V. Bong. λίθον.

5 Harl. ἀπεσπασμένην, W. fufp. ἀνασπασμένην.

παντελῶς ¹, ὀλίγωρον· ἔδεν γὰρ ἔτω μικρὸν ἢ Φύσις ἔχει μειζόνων ² καὶ καλλίωνων κίτοπτρον, ἀλλ' ὡσπερ ἐν σαγόνι καθαρᾷ πάσης ἔνεσιν ἀρετῆς ἐμφασίς,

Ἔνθ' ἐνὶ μὲν Φιλότης ³,

τὸ κοινωνικόν· ἐνὶ δ' ἀνδρείας εἰκὼν, τὸ Φιλόπονον· ἔνεσι δὲ πολλὰ μὲν ἐγκρατείας σπέρματα, πολλὰ δὲ Φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης. ὁ μὲν ἔν Κλεάνθους ἔλεγε, καίπερ ἢ Φάσκων μετέχειν λόγῳ τὰ ζῶα, τοιαύτη θεωρεῖν παρατυχεῖν. μύρμηκας ἔλθειν ἐπὶ μυρμηκίαν ἐτέραν μύρμηκα νεκρὸν φέροντας· ἀνιόντας ἔν ἐκ τῆς μυρμηκίᾳς ἐτέρας, οἷον ἐντυγχάνειν αὐτοῖς καὶ πάλιν καταφρασεῖται· καὶ τῆτο ⁴ δὶς ἢ τρίς γενέσθαι. τέλος δὲ, τὰς μὲν κίτωθεν ἀνευγεῖν ὡσπερ λύτρα τῶ νεκρῷ σώληκα, τὰς δ' ἐκείνων ἀραμένεας, ἀποδόντας δὲ τὸν νεκρὸν οἴχεσθαι. τῶν δὲ πᾶσιν ἐμφανῶν ἢ τε περὶ τὰς ἀπαντήσεις ἐστὶν ἐγγνωμοσύνη, τῶν μηδὲν φερόντων τοῖς φέροντιν ἐξισαμένων ὁδῶ, καὶ ⁵ παρελθεῖν διδόντων· αἶτε τῶν δυσφόρων καὶ δυσπαρakoμίστων διαβρώσεις καὶ διακρίσεις, ὅπως εὐβάσαντα πλείοσι γένηται. τὰς δὲ τῶν σπερμάτων ⁶ διαθέσεις καὶ διαψύξεις ἐκτός, ἐστὶ ποιεῖται σημεῖον ὁ Ἄρατος·

Ἡ κοίλης ⁷ μύρμηκας ὄχῃς ἐξ ὧσα πάντα

Ὡσσον ἀνημέγκαντο·

καὶ

¹ Post παντελῶς inserunt ταλαίπωρον καὶ Turn. V. Bong.

² R. suip. ἔχει, ὃ μὴ εἶη μειζόνων.

³ Illad. XIV, 216.

⁴ Petav. τῆτο δὲ δὶς.

⁵ abest καὶ ab Ald. Bas. Petav.

⁶ Xyl. e Ms. notat κερμάτων, quod non improbandum censet, si κέρματα sint res minutae, quales etiam corrosas formicæ in suas recondunt cavernas. Turn. V. Bong. καυμάτων vel κινμάτων.

⁷ In Ald. Bas. versus hi valde corrupti existant: ἢ κοίλης μύρμηκος ἐξ ὄχῃς· ἐξ ὧσα πάντα Ὡσσον ἀνημέγκαντο. Pro ὄχῃς Xyl. legendum coniecerat ὀπίη. Leguntur in Arat. Phaenoni. 956. sq. vel Dioleim. 224. sq.

καί τινες ἐκ τῶν γράφουσιν, ἀλλ' ἦια¹, ὡς τὰς ἀποκει-
 μένας καρπὰς, ὅταν εὐρώτα συνάγοντας αἰδῶνται, καὶ
 φοβηθῶσι φθορὰν καὶ σήψιν ἀναφερόντων. ὑπερβίβῃσι
 δὲ πᾶσαν ἐπίνοϊαν συνέσεως ἢ τῆ πυρᾶ τῆς βλασησεως
 προκατάληψις· ἐ γὰρ δὴ παραμένει ξηρὸς ἐδ' ἄσηπτος,
 ἀλλὰ διαχρῆται καὶ γαλακτῆται μεταβίβῃων εἰς τὸ
 Φύειν· ἵνα ἔν μὴ γενόμενος σπέρμα τὴν σιτίε χρεῖαν
 διαφθεῖρη, παραμένῃ δ' αὐτοῖς ἐδώδιμος, ἐξεδίωσι τὴν
 ἀρχὴν, ἀφ' ἧς τὸν βλασὸν ὁ πυρὸς ἀφίησιν. τὰς δὲ
 τὰς μυρμηκίας αὐτῶν ἐπὶ τῶ καταμαθεῖν ὡσπερ ἐξ ἀνα-
 τομῆς ποιῶντας² ἐκ ἀποδέχομαι· λέγασσι δ' ἔν, ἐκ
 εὐθεῖαν εἶναι τὴν ἀπὸ τῆς ὀπῆς³ κἀδοδον, ἐδ' εὐπο-
 ρον ἄλλω θηρίῳ διεξελεθεῖν, ἀλλὰ καμπαιῖς καὶ σρεβλό-
 τησι κεκλασμέναις ὑποπορεύσεις καὶ ἀνατρήσεις ἐχέσαις
 εἰς σρεῖς κοιλότηας ἀποτελευτῶσαν, ἣν τὴν μὲν⁴ ἐν-
 διαί-

1 Vulgo ἀλλ' ἵνα τὰς. R. suspicatus est primam, ἐκ ὡρα,
 ἀλλ' ὡρα, γράφουσι, in illo Anati loco non legitur ὡρα, id
 est οὐα, sed ὡρα, horrea, vel ὡρα, fructus, proventum
 anni a se in horreis conditum. Deinde autem probavit con-
 jecturam P. Leopardi Emendat. L. VI. c. 25. pro ἵνα reponentis
 ἦια, fructus. Idem legendum notavit Mez. & diferte Graecum
 in Francica versione posuit Amiot., nec non Kaltw. Addendo
 simul ὡς secutus sum W. sententiam, ut ἀναφερόντων habeat,
 quo commode referatur. Pro ἀναφερόντων esse in vetustis libris
 ἀναφέρειν, R. quoque ex Leopardo notat: quo admissio legen-
 dum censet οἰόμενοι ἀναφέρειν. Notari denique vult idem Lat-
 ininum εὐρώτα συνάγοντας, situm contrahentes.

2 Omnino suspectum. R. quaerit, num σκοπῶντας. W. ju-
 dice nec lectio sana est, nec ejus sanandae ratio adest. Ald.
 Bas. Xyl. ἐξανατομῆς ποιῶντας. E. ἐξ ἀνατομῆς ποιῶντας; Harl.
 ἐξ ἀνατομῆς πληρῶντας. Addit W. sibi, novam sed probabile,
 in mentem venisse ἐξ ἀνατομῆς ποιῶντας, tanquam castratos me-
 dica sectione reddentes.

3 ita legendum censuerunt Mez. R. & W. & vertendo signi-
 ficavit Xyl. Vulgo ἀπὸ τῆς ὄλης.

4 Paolo aliter hac de re tradere Aelianum H. A. 6, 43. mo-
 net R.

διαίτημα κοινὸν αὐτοῖς εἶναι, τὴν δὲ τῶν ἐδωδῶν τα-
μειῶν, εἰς δὲ τὴν τρίτην ἀποτίθεσθαι τὰς θηήσκοντας.

XII. Οἶμαι δὲ μὴ ἀκαίρος ὑμῖν φανεῖσθαι, τοῖς
μύρμηξιν ἐπεισάγων τὰς ἐλέφαντας, ἵνα τῷ γὰρ τὴν φύ-
σιν ἐν τε τοῖς μικροτάτοις ἅμα καὶ μεγίστοις σώμασι κα-
τανοήσωμεν, μήτε γέτοις ¹ ἐναφανισσομένην, μήτ' ἐκαί-
νοις ἐνδέσθαι. οἱ μὲν ἐν ἄλλοις θαυμάζουσι τὸ ἐλέφαν-
τος, ὅσα μανθάνων καὶ διδασκόμενος, ἐν τοῖς ² θεά-
τροις ἐπιδείκνυται σχημάτων εἶδη καὶ μεταβολὰς, ἃν
ἴδ' ἀνθρωπίναις μελέταις τὸ ποικίλον καὶ περιττὸν ἐν
κινήτῃ καὶ κατέχει γενέσθαι πάνυ ῥαδίον εἶναι. ἐγὼ δὲ
μᾶλλον ἐν τοῖς ἀφ' αὐτῆ καὶ ἀδίδακτοις τῷ θεῷ πά-
θεσι καὶ κινήμασιν, ὡσπερ ἀκέρτοις καὶ ἀπαραχύτοις ³,
ἐμφαινόμενῃ ὀρῶ τὴν σύνεσιν. ἐν Ῥώμῃ μὲν γὰρ ἔ-
πάλα πολλῶν προδιδασκόμενων εἴσεις τινὰς κτᾶσθαι ⁴
παραβόλης, καὶ κινήσεις δυσεξελίττης ἀνακινεῖν, εἰς
ὃ δυσμαθέσατος ἀκέρων κικῶς ἐκίστοτε καὶ κολαζόμενος
πολλάνικς, ἀφ' ἧς νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῆ πρὸς τὴν σε-
λήνην ἀναταττόμενος ⁵ τὰ μαθήματα καὶ μελετᾶν.
ἐν δὲ Συρίᾳ πρότερον Ἄγνω Ἰσραῖλ, τρεφομένη κατ'
οἰκίαν ἐλέφαντος, τὸν ἐπιστάτην ⁶ λαβόντα κριθῶν μέ-
τρον ὑφαίρειν καὶ χρεωκοπεῖν μέρος ἡμισυ κατ' ἡμέ-
ραι·

¹ γέτοις ad remotius, minuta animalia, ἐκείνοις ad propius,
magna, iedit. R.

² abest τοῖς a Pet. Ald. Raf.

³ Ald. Raf. ἀπαραχύτοι. Xyl. e Ms. correxit:

⁴ Casaubonus in Casaubonianis a Wolfio editis p. 84. pro
κτᾶσθαι legendum suavit ἴσαδαι. Idem Mez. voluit. R. non pro-
bavit hanc correctionem, cum κτᾶσθαι & λαμβάνειν & accipere
& arripere pro discere, & postremum pro celeriter discere,
uterque sermo usu frequentet. Aliud sentit W. ἴσαδαι com-
mendans.

⁵ Mez. ἀνακλαττόμενος; W. eadem verisimilitudine corrigi
posse notat ἀναματτόμενος, non tamen vulgatam reprobata.

⁶ Vulgo abest τὸν ante ἐπιστάτην; W. addidit ex E.

PLVT. T. XIII.

L

ραν· ἀπει δὲ, τῷ δεσπότην παρόντος ποτὴ καὶ θεωμένου,
 τῶν τὸ μέτρον κατήρασεν· ἐμβλέψαντα καὶ διαγαγόντα
 τὴν προβοσκίδα, τῶν κριδῶν ἀποδιαστῆσαι καὶ διαχωρίσαι
 τὰ μέτρα· ὡς εἶπεν λογιώτατα κατειπόντα τῷ ἐπίστατῃ τῆν
 ἐσθίαν· ἄλλου δὲ, τοῖς κριδαῖς λίαν καὶ τῆν εἰς τὸ
 μέτρον τῷ ἐπίστατῃ κατακινύοντος, ἐβουλεύαν κρεῖν,
 δεξιόχαιμον¹ τῆς τέρρας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν χύτραν· ἃ
 δὲ ὑπὸ τῶν παιδαριῶν κρηνηλακιδεῖς ἐν τῷ αὐτῷ τοῖς γρα-
 φείοις τὴν προβοσκίδα κεικέντων, οὐ συνέλαβε μετέα-
 ρον ἔξαρτα, κηδοζός² ἦν ἀποτυπώσασθαι· κραυγῆς δὲ
 τῶν παρόντων γενομένης· ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν
 ἀπηρεύαστο, κερπύρηκτον, ἀρνήσαν ἠγέμενος δίκην τῶν
 τηλικέτων³, Φοβηθῆσαι· περὶ δὲ τῶν κριδῶν καὶ ἀν-
 τρυκῶν ἕκαστα τε δυνάμει καὶ τὰ περὶ τὰς διαβύσσους
 τῶν ποταμῶν ἰσχυρῶς κρηνηλακιδεῖ γὰρ ἐπὶ αὐτὸν ὁ
 ἐπισημώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἐπισημώτατοι παροτρύνουσι,
 ὡς, ἂν ἐκείνος ὑπερῶς τῷ μεγάλῳ τὸ βέσμα, πολλὰν
 τῆς μετρίως πρὸς τὸ θάρσειν περιεσίαν τῆς ἀσφαλείας
 ἴσασιν.

XIII. Ῥοτοῦδον τὸ λόγος γενομένου εἰ δὲ καὶ μοι
 παρήσειν δι' ὁμοιότητά τὸ τῆς⁴ ἀλάπερος· οἱ μὲν
 ἐν Ῥοτολόγοι τῶν ἀπολλωνίων Φασὶ περισσεύον ἐν τῆς
 κρηνηλακιδεῖς ἀφιεμένην, ἐλλομα γενέθαι, χειμῶνος μὲν,
 καὶ πάλιν ἐνδομείην, εὐδίας δὲ, ἀποπτάσαν· οἱ δὲ
 Φράκτες εἰτι νῦν, ὅταν παγέντα ποταμῶν διαβαίνω ἐπι-
 χειρῶσιν, ἀλώπεκα ποικίλα γινώμονα τῆς τῆς πάγος τε-
 ρρας· ἠσυχῆ γὰρ ὑπάγασα παραβάλλει τὸ κρηνηλακιδεῖ
 μὲν αἰθῆται ψόφω τῷ βέσματος ἐγγὺς ὑποφερομένης,
 τῆμαι·

¹ Patav. δεξιόχαιμον.
² R. πανυλι εἰς τὸ τηλικέτως φοβηθῆσαι.
³ Aid. Eaf. αὐτῶν.
⁴ Vulgo abest τῆς· Hinc R. legi voluit τὰ τῆς· W. addidit τὰ
 ex E. & Mez. notans, Venet. habere τὴν ἀλάπεκα: item
 B. & vulgatam in margine.

κακμαιρομένη μη γαρονάαι διά βέβησι-τήν πηξιν, αλλά
 λεκτήν και ἀβέβαιον. γαται, εάν εἴ τις, ἐπανέρχε-
 ται. τῷ δὲ μὴ ψοφῆν διαφύσσει διήλθε. και τῶτο μὴ
 λέγωμεν ¹ αἰδήσεως ἀλογον ἀκρίβειαν, ἀλλ' ἐξ αἰδή-
 σεως συλλογισμὸν, ὅτι τὸ ψοφῆν κινεῖται, τὸ δὲ κινά-
 κηκε εἰ πέπηγε, τὰ δὲ μὴ πεπηγὸς οὐ γροῦ ἐστὶ. τὰ δὲ
 ἐπιφάν. ἐνδίδωσιν. οἱ δὲ διαλεκτικοὶ φασί, τὸν κύνκα πῶ
 διά πλειόνων διεζευγμένω ² χρώμειον ἐν ταῖς πολυχι-
 δασιν ἀτραποῖς, συλλογίζεσθαι πρὸς ἐαυτὸν. Ἦτοι τήνδε
 πᾶ θήριον ὠρηκεν, ἢ τήνδε, ἢ τήνδε ³. ἀλλὰ μὴν
 ἀπὲ τήνδε, ἔτε τήνδε. τήνδε. λοιπὸν ἄρα. τῆς μὲν
 αἰδήσεως ἕδεν, ἢ τήν πρόσληψιν ⁴ διδῶσης, τῆ δὲ λέ-
 γε τὰ λήμματα, και τὸ συμπέρασμα τοῖς λήμμασιν
 ἐπιφέροντος. εἰ μὴν δεῖται γε τοιαύτης μαρτυρίας ὁ
 κῶν. ψευδὴς γάρ ἐστι και κίβδηλος. ἢ γὰρ αἰδήσεως
 αὐτῆ τοῖς ἴχνεσι και τοῖς νεύματι ⁵ τῶ θηρίου τήν. Φυ-
 γήν ἐπιδαίνουσι, χαίρειν λέγουσα διεζευγμένοις ἀξιόμασι
 και συμπεπλεγμένοις. δι' ἄλλων δὲ πολλῶν ἔργων και
 πειθῶν και καθηρόντων, ἔτ' ὀσφραντῶν, ἔτε ὀρατῶν,
 ἀλλὰ διανοίᾳ και λόγῳ μόνου πρακτῶν και θηρατῶν ἐν-
 τῶν, κατιδῶν ἐν τῇ κυνὸς φύσει. εἰ τὰς μὲν ἐν
 ἔργῳ ἐγκρατείας ἀπὸ ⁶ πειθαρχίας και ἀγκυλοῖας
 γελοῖς ἔσονται λέγων πρὸς ὑμᾶς τὰς ὀρώντας αἰετὰ

1 Sic dedi cum W. e Petav. Venet. Harl. Xyl. Mez. Vulgo
 λέγωμεν.
 2 Petav. συνεζευγμένα.
 3 Postremam hoc ἢ τήν δε abest ab Ald. & Bas.
 4 Veterem hanc & veram lectionem W. revocavit ex Ald.
 Bas. Xyl. Harl. Venet. Pet. Mez. Vulgo πρόσληψιν, quod Staphan-
 num sumfisse suspicatur ad Amiot. & Xyl. sic vertentibus; neque
 dissentire notat a Steph. excerpta B. E. Pro seq. διδῶσης Ald.
 Bas. δῶσης; Turp. ἰσοῦς. ποιήσης.
 5 Ald. Bas. Petav. νεύμασι. Xyl. e Ms. probavit νεύματα,
 quod Steph. dedit. Kaitw. praeferit veterem lectionem — Auf-
 flusse, Ausdünstungen des gejagten Thlors.
 6 abest hoc και ab Ald. Bas.

καὶ ἡμέραν καὶ μεταχειριζόμενος. ἔδδ¹ τῆ Ῥωμαίε
 σφαγέντος ἐν τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις ἔδειξ ἐδυνήθη
 τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν πρότερον, πρὶν ἢ τὸν κύνα τὸν
 φυλάττοντα καὶ προμαχόμενον αὐτῆ κατακεντηῆσαι πε-
 ρισάντας. Πυρρὸς δὲ, ὁ βασιλεὺς, ὁδέουον ἐπέτυχε κυνὶ
 Φρερῶντι σῶμα πεφονευμένε, καὶ πυθόμενος, τρίτην
 ἡμέραν ἐκεῖνην ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν,
 τὸν μὲν νεκρὸν ἀκέλευσε θύψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ'²
 ἑαυτῆ κομίζεῖν ἐπιμελεμένε· ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέ-
 ραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος καθήμενε
 τῆ βασιλείω, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ
 δὲ τὰς Φονέας τῆ δεσπότηε παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε
 μετὰ Φωνῆς καὶ θυμῆ ἐπ' αὐτὰς, καὶ καθυλάκτει πολ-
 λήκις μετασφρόμενοε εἰς τὸν Πύρρον· ὥτε μὴ μόνου
 ἐκείνω δι' ὑποψίας ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παρῆσι, τὰς ἀν-
 θρώπεε γενέσθαι διὸ συλληφθέντεε ευθύε καὶ ἀνακρι-
 νόμενοι, μικρῶν τινῶν τεκμηρίων ἐξωθευ προσγενομένων,
 ὁμολογήσαντεε τὸν Φόνου, ἐκολάθησαν. ταῦτα² δὲ
 καὶ τὸν Ἡσιόδου κύνα τῆ σεφῆ δρῶσαι λέγεσι, τὰε Γα-
 νύκτοροε ἐξελέγξαντα τῆ Ναυπαντιε³ παῖδαε, ὑφ'³
 ἦν ὁ Ἡσιόδοε ἀπέθανεν. ὁ δὲ οἱ πατέρεε ἡμῶν ἐγνα-
 σαν αὐτοῖ χολάζοντεε Ἀθήνησι, ἐναργέτερον ἐσι τῶν
 εἰρημένων· παραρῶναιε γάρ ἀνδρωποε εἰε τὸν νεῶν τῆ
 Ἀσκληπιῆ, τὰ εἴεγκα τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσοῶν ἐλα-
 βεν

¹ Xyl. mavult ē dñ, nisi quid exciderit. R. pro ἔδδ τῆ supsr. Οὐαλερίε. Cf. Harduin. ad Plin. VIII, 40. & Gronov. ad Ael-
 ian. VII, 10. Excidisse quid hic loci, Kaltw. supsr., ad hanc
 sententiam: Ich begnüge mich also, nur einige bekannte Bei-
 spiele anzuführen.

² R. mavult ταῦτα.

³ Ita dedi, R. iubente, & Palmer. Exerc. p. 231. sic emen-
 dante, e Bas. Turn. Bong. cum W. adsentientibus B. Venet.
 Xyl. Collat. Muræ. Jaiñot. Schott. Anon. Amiot. Mez. & eo-
 dem ducente Harl. ναυκτίε. Vulgo Ναυκλητίε. Cf. Conyiv. sept.
 Sapient. c. 19. Vol. VIII. p. 47.

βεν ἀναθημάτων, καὶ λαηθῆναι νομίζων ὑπεξῆλθεν· ὁ δὲ Φερρός κύων, ὄνομα Κάππαρος, ἐπεὶ μηδεὶς ὑλακτῆντι τῶν νεωκόρων ὑπήκισεν αὐτῷ, Φεύγοντα τὸν ἱερόσυλον ἐπεδίωκε· καὶ πρῶτον μὲν βαλλόμενος λίθοις ἐκ ἀπέσῃ· γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐγγὺς ἔκ προσίων· ἅλλ' ἐπ' ὀφθαλμῶ παραφυλάττων εἶπατο, καὶ τροφῆν προβάλλουτος, ἐκ ἐλάμβανεν· ἀναπαυομένῳ δὲ παρενυκτέρευε, καὶ βαδίζοντος, πάλιν ἐπηκολύθει ἀνασῆς, τὰς δ' ἀπαντῶντας ὁδοιπόρους ἔσταιεν, ἐκεῖνῳ δ' ἐφυλάκτει καὶ προσέκειτο· ταῦτα δὲ εἰ διώκοντες πυρθάνομενοι παρὰ τῶν ἀπαντῶντων ἅμα καὶ τὸ χρῶμα φραζόντων καὶ τὸ μέγεθος ¹ τῆ κυνός, προθυμότερον ἐχρήσαντο τῇ διώξει, καὶ καταλαβόντες τὸν ἄνθρωπον, ἀνήγαγον ἀπὸ Κρομμυῶνος· ὁ δὲ κύων ἀνασρέψας προηγείτο γαῦρος καὶ περιχαρῆς, οἷον ἑαυτῆ ποιεῖμενος ἄγραν καὶ θήραμα τὸν ἱερόσυλον· ἐψηφίσαντο δὲ σῆτον αὐτῷ δημοσίᾳ μετρεῖσθαι, καὶ παρεγγυᾶσθαι τοῖς ἱερεῦσιν εἰσαεὶ τὴν ἐπιμέλειαν· ἀπομιμησάμενοι τὸ πρὸς τὸν ἡμίονον Φιλανθρώπευμα τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων, τὸν γὰρ ἑκατόμπεδον νεὸν Περικλέας ἐν ἀκροπόλει κκτασκευάζοντος, ὡς εἰκός, λίθοι προσηύγοντο πολλοῖς ζεύγεσι καθ' ἡμέραν· τῶν ἔν συνεργασμένων μὲν ² προθύμως, ἤδη δὲ διὰ γῆρας ἀφειμένων ὀρέων εἰς κατερχόμενος εἰς Κεραμεικὴν, καὶ τοῖς ἀνάγεσι ζεύγεσι τὰς λίθους ὑπαντῶν, ἀεὶ συνανέστρεφε καὶ συμπαρστρόχαζε, οἷον ἐγκλελυόμενος καὶ παρορμῶν· διὸ θκυμάσας αὐτῆ τὴν Φιλοτιμίαν ἔδῃμος, ἐκέλευσε δημοσίᾳ τρέφεσθαι, καθάπερ ἀθλητῆ σίτησιν ὑπὸ γῆρας ἀπειρηκότι ψηφισάμενος.

XIV. Διὸ τὰς λέγοντας, ὡς ἡμῖν ἔδδεν πρὸς τὰ

L 3

ζῶα

¹ Vulgo ante μέγεθος abest τό. Dedl id cum W. ex Pet. adsentiente Harl.

² R. 'legi vult μὲν ἂν προθ. qui promte quidem & libenter fuissent operam suam collaturi.

ζῶα δίκαιόν ἐστι, ῥητέον αὖ λέγειν, ἄχρι τῶν δυνάτων
καὶ βυθίων· ἄμικτα γὰρ ἐκείνα κομιδῇ πρὸς χάριν καὶ
ἄσπορα, καὶ πάσης ἄμοιρα γλυκυθυμίας· καὶ καλῶς
Ὅμηρος εἶπε ¹.

— Γλαυκῆ δέ σ' ἔτιμτε θάλασσα,
πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκῦντα καὶ ἄμικτον· ὡς μηδὲν
τῆς θαλάσσης εὐνοϊκόν, μηδὲ πρὸν Φεράσης. ὁ δὲ καὶ
πρὸς τὰ χερσαῖα τῷ λόγῳ τέτρω χρώμενος, ἀπηνῆς καὶ
θηριώδης· ἢ μηδὲ ² Λυσιμάχῳ τι γεγονέναι φῆσει πρὸς
τὸν κύνα τὸν Ἰρμιανὸν δίκαιον, ὃς κτηρῶ τε μίσος παρ-
έειπεν αὐτῷ, καὶ καιόμεν τὸ σάματος, ἐνδραμῶν αὐ-
τὸς ἑαυτὸν ἐπέβριψε ³. τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἄσον ⁴
δοῦσαι λέγουσιν, ἢν Πύρρος, ἔχ' ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ ἕτε-
ρός τις ἰδιώτης, ἔθραψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτῆ, περὶ
τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενός
ἐπιφερομένης, τέλος εἰς τὴν πυρᾶν τετελευτήσας ⁵· χθρῆν
ἑαυτὸν καὶ σπαραξάσαυσε. Πάρει δὲ τῆ βασιλέως δ' ἐλέ-
φας, ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ κατατετρωμένος·
πολλὰ τῶν ἐκοντήσαστων ἀτρέμα καὶ Φειδόμενός ἐξέρει
τῇ προβοσκίδι, καὶ κακῶς ἤδη διακείμενος αὐτὸς, ἐπὶ πρὸ-
τερον ἐνέδωκεν ⁶, ἢ τῆ βασιλέως ἐξαιμα γυνομένη καὶ

¹ Iliad. XVI, 54.

² Sic W. ex H. dedit. Vulgō ἐτ' δὲ μὴ. Xyl. Mez. εἰ μὴδὲ.
B. εἰ δὲ μὴ Λυσιμάχῳ τί γέγονε φησεί.—

³ Ita R. legendum monuit, deāique cum W. idem ex B. Ve-
net. Harl. sumente pro vulg. ἀπέβριψε. Pro ἐνδραμῶν R. simul
voluit simplex δραμών.

⁴ Vulgo καὶ τὸν αὐτὸν δρ. λ. Plānē absurdum inde produci
sensum, monet Xyl. ex Ms. ἐσὼν inferne allitum a correctore
præferens, ut sit cantis proprium nomen, quale & Capparus
paolo ante occurrit. R. iudice aut delendum fuit τὸν αὐτὸν,
aut καὶ τὸν αὐτὸν legendum. Notatur ἄσον e Turn. V. Bong.
& legitur in Xyl. edit. Receptū W. ex ipsūdem, adfensentibus
B. Harl. Schott. ut præferendum vulgato.

⁵ R. αὐτὸν ἐπιφροσάμενος.

⁶ Ald. ἐπὶ ἐνέδωκεν.

περιφρόντος αιδανόμενος, καὶ Ὀββηθεῖς, μὴ κέρως
 πράως ὕφηκε, παρέχων ἐκείσθ' τῆσ' ἀπίκλισην ἄλλουτον.
 ὁ δὲ Βενεφέλας γυμνός μὲν ὦν παρεῖχεν ἀνάβηται καὶ
 ἰπποκόμῳ, κοσμηθεῖς δὲ τοῖς βασιλικοῖς προκτῆμοις. 1
 καὶ περιδεραιοῖς ἑδνα προσέτε, πλὴν ὀδόν' ἄλλοθεν
 ὄρον. τοῖς δ' ἄλλοις, εἰ πειραρπεῖσι προσοίεν, ἐναντίος
 ἐπιτρέχων ἐχρημάτιζε μέγα καὶ συναλλετο 2, καὶ κατ-
 ἐπάτει τὰς μὴ πρόσω ἕδαι μῆδ' ἀποθεύγειν Φιδαστάς.

XV. Ὅσα ἀγιοῶ δέ, ὅτι τὸ τῶν παραδειγμάτων
 ὑμῖν φάνηται 3 τι ποικιλόν. εἰ ἐστὶ δὲ ῥηδῖως τῶν
 εὐφυνῶν ζῶων πρᾶξιν εὐρεῖν μῖα εἰφασιν ἀρετῆς ἐχού-
 σαν. ἀλλ' ἐμφαίνεται καὶ τῷ Φιλοσόφῳ. 4 τὸ Φιλο-
 τιμον αὐτῶν, καὶ τῷ γενναίῳ τὸ θυμώσοφον, ἢ τε 5
 πανουργία καὶ τὸ συνέτον ἐπ' ἀπὸ πᾶσαι τῆσ' ἰσομοιῶς
 καὶ ἀνδράδης. εἰ μὴν ἀλλὰ βελονέοις διαίρειν καὶ δι-
 ρίζειν καὶ ἕκασον, ἡμέρα μὲν ἐμφασιν ὁμοῦ καὶ ὑψηλῆ
 φρονήματος ποῖσιν οἱ κύνες, ἀποτρεπόμενοι τῶν συγκα-
 θεζομένων. ὡς πᾶ καὶ ταῦτ' εἰρηται.

Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔξετο κερδοσύνη, σπῆπτρον δέ οἱ ἔθηκεσε χεῖρας
 ἐκέτι γὰρ προδμάχονται τοῖς ὑπόπεσσι τῆσ' ἐγεγόνεσι
 ταπεινοῖς. 7 πᾶς ἔξεις ὁμοῖς. Φάσι δὲ καὶ τὸν πρῶ-

L 4

1 Sic, W. teste, omnes libri, excepto Pet. προκτῆμοις. Vul-
 gatam tamen eodem iudice praesertendum.

2 R. mavult ἀνάλλοτο.

3 Vulgo ὅτι τῶν παραδ. ἢ φανηταί τι ποικ. Xyl. legi voluit
 ὅτιεν. R. susp. ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν παραδ. Ex E. W. recepit φά-
 νηται, & consequenter corrigendam esse ἔτι τὸ τῶν π. monuit.

4 Post Φιλοσόφῳ Petav. repetit καί.

5 R. mavult ἢ δὲ πανουργ. vel potius aut haec peribdnē, aut
 verba καὶ τῷ γενναίῳ τὸ θυμώσοφον ei inducenda videntur, cum
 idem ambo dicant.

6 R. ante εἰρηται deesse quid suspicatur, & quaerit, num ὡς
 πᾶ καὶ ταῦτα δηλοῦ, ἢ περὶ Ὀδυσσεὺς Ὀμήρω εἴρηται. Cf.
 Odyss. XIV, 29. sq. - Pro ἐπέδραμον Ald. - Bal. ἀπέδραμον.

7 Vulgo ταπεινῶ. Hinc R. voluit legi ταπεινῶν. W. ex
 Harl.

τεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν καὶ μαχεθέντα ^I πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλίφε ἀφιεμένε καὶ κάπρε καὶ κριτε, ἡσυχίαν ἔχοντα κείθαι καὶ περιορᾶν. ὁφθέντος δὲ λέοντος, εὐθύς ἐξανασηῆναι καὶ διακονιέσθαι, καὶ Φανερόν εἶναι αὐτῷ ποιέμενον ἀνταγωνιστὴν, τῶν δ' ἄλλων ὑπερφρονέοντα πάντων. οἱ δὲ τὰς δασύποδας διώκοντες, ἐν μὲν αὐτοὶ κτείνουσιν, ἡδονταὶ διασπῶντες, καὶ τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως. ἐν δ' ἀπογνῶς ἑαυτὸν ὁ λαγῶς, ὃ γίνεται πολλάνικς, ὅσον ἔχει πνεύματος εἰς τὸν ἔχρατον ἀναλώσας δρόμον ἐκλίπη, νεκρὸν καταλαβόντες ἔχ ἀπτονται τοπαράπαν, ἀλλ' ἴστανται, τὰς ἐρὰς κινῶντες, ὡς ἐ κρεῶν χάριν, ἀλλὰ νίκης καὶ φιλονεικίας ἀγωνιζόμενοι.

ΧΛΙ. Πανουργίας δὲ πολλῶν παραδειγμάτων ὄντων, ἀφείς ἀλώπεκας καὶ λύκας, καὶ τὰ γερῶν σοφίσματα καὶ κολαϊῶν, (ἐστὶ γὰρ δῆλα), μάρτυρι χρησόμεθα Θαλῆ, τῷ παλαιοτάτῳ τῶν σοφῶν, ὃν ἔχ ἦκιστα θυμωσθῆναι λέγεσιν ὁρέως ² τέχνη περιγενομένην. τῶν γὰρ ἀληγῶν ἡμίονων εἰς ἐμβαλὸν εἰς ποταμὸν ὄλισθεν αὐτομάτως, καὶ τῶν ἀλῶν διατακέντων, ἀναστὰς ἐλαφρὸς, ἦθετο τὴν αἰτίαν, καὶ κατεμνημόνευσε· ὡσε διαβαίνων ἀεὶ τὸν ποταμὸν, ἐπίτηδες ὑφίεναι καὶ βαπτίζειν τὰ ἀγγεῖα, συγκαθίζων καὶ ἀπονεύων εἰς ἐκάτερον μέρος· ἀνέσας ἔν ὁ Θαλῆς, ἐκέλευσε, ἀντὶ τῶν ἀλῶν, ἐρίων τὰ ἀγγεῖα καὶ σπόγγων ἐμπλήσαντας καὶ ἀναθέντας, ἐλαύνειν τὸν ἡμίονον· ποιήσας ἔν τὸ εἰώθος, καὶ ἀναπλήσας ὕδατος τὰ φορτία, συνῆκεν ἀλυσιτελῆ

σοφι-

Harl. dedit ταπεινοῦ. Omisſa autem sunt in hoc cod. proxima τὰς ἔξειε ὁμοίως.

¹ Ita, W. teste, omnes librl. Turn. correxit ἀχθέντα, cuius loco in ind. Frst. male exhibetur μαχθέντα; Mez. πεμφθέντα; R. sup. τῶν Ἰνδικῶν προπαχθέντα; W. mavult εἰσπαχθέντα. Cf. Aelian. H. anim. VIII, 1. & Diodor. XVII, 94.

² Vulgo ἐρέως. Cum W. dedi ὁρέως ex R. conjectura, consensu Amiot. & Mez. firmata.

σοφισζόμενος ἑαυτῶ, καὶ τολοιπὸν ἔτω προσέχων καὶ Φυ-
λαττομενος διέβαινε τὸν ποταμὸν, ὥσε μὴδ' ἄκοντος αὐ-
τῆ τῶν Φορτίων παραψαῦσαι τὸ ὑγρὸν. ἄλλην δὲ παν-
αργίαν ὁμῆ μετὰ τῆ Φιλοσόργε πέρδικε ἐπίδεικνύντες ¹,
τῆς μὲν νεοττῆς ἐθίζεσι, μὴδέπω Φεύγειν δυναμένεσ,
ὅταν διώκωνται, καταβάλλοντασ ὑπτίεσ ἑαυτῆσ, βῶλόν
τινα ἢ συρφετὸν ἄνω προίχεσθαι τῆ σώματοσ, οἷον ἐπη-
λυαζόμενεσ· αὐταὶ ² δὲ τῆσ διώκοντασ ὑπάγεσιν ἄλλη,
καὶ περισπῶσιν εἰσ ³ ἑαυτῆσ, ἐμποδῶν διαπετόμενασ, καὶ
κατὰ μικρὸν ἐξανιστάμενα· μέχρισ ἂν ἔτωσ ἀλισκομένων
δόξαν ⁴ ἐνδιδῆσαι, μακρὰν ἀποσπάσωσιν τῶν νεοττῶν. οἱ
δὲ δασύποδεσ πρὸσ εὐνήν ἐπανιόντεσ ἄλλον ἄλλαχῆ κομί-
ζεσιν ⁵ τῶν λαγιδέων, καὶ πλέθρεσ δίκστημα πολλῆσ ἀλ-
λήλων ἀπέχοντασ ⁶, ὅπωσ ἂν ἀνθρωποσ ἢ κύων ἐπίη,
μὴ πάντεσ ἅμα συγκινδυνεύσωσιν· αὐτοὶ δὲ πολλαχῶσ τι-
ταῖσ μεταδρομαῖσ ἴχνη θέντεσ ⁷, τὸ δ' ἕχατον ἄλιμα μέγεσ
καὶ μακρὰν τῶν ἴχνην ἀποσπάσαντεσ, ἔτω καθεύδουσιν.
ἢ δ' ἄριτεσ ὑπὸ τῆ ⁸ κίθεσ, ἢ καλῆσ Φωλίαν ⁹, κα-
ταλαμβανομένη, πρὶν ἢ παντάπασι ναρκῆσαι καὶ γενέ-
σθαι βαρεῖα καὶ δυσκίνητοσ, τὸν τε τόπου ἀνακαθίρει,
καὶ μέλασσ καταδύσθαι, τὴν μὲν ἔλλην πορείαν ὡσ ἐν-
δέχετασ μάλισσ ποιεῖται μετέωρον καὶ ἐλαφρὰν, ἀκροισ
ἐπιθιγγάνουσα τοῖσ ἴχνεσιν, τῶ νῶτω δὲ τὸ σῶμα προσ-
άγει,

L 5

- 1 Turn. Bong. ἐπίδεικνύνται. V. ἐνδείκνυται.
2 R. mavolt αὐταί. Idem W. susp.
3 abest εἰσ ab Ald. Bas. Petav.
4 Sic W. ex B. & E. dedit pro vulg. δόξαν.
5 W. ex E. & Venet. notat κομίζεσιν. Pro λαγιδέων R. ma-
vult λαγιδέων.
6 R. deesse susp. καταλείπεισ vel simile quid.
7 Vulgo junctim ἴχνηθέντεσ. R. duobus vocabulis legi jussit.
Dedit cum W ex Ald. vertentibus Idem Grynaeo & Xyl.
8 abest τῆ a Petav.
9 Vulgo Φωλία. Xyl. Φωλεία. R. voluit Φωλείαν. W. ex
B. & Mez. dedit Φωλείαν.

αγνί, καὶ παραποιεῖται ἵπρος τὸν Φαλεόν. τῶν ἐλά-
φων δ' ² αἱ θηλείαι ἀλλίσις τήκεται· παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἔπει τὰ σαρκόβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· εἴ τ' ἀρρένες,
ἔταν· αἰδῶνται βαρεῖς ὑπὸ πιμαλῆς καὶ πολυσαρκίας δυ-
στες, ἐπιτοπίζουσι, θάζοντες αὐτὰς τῶν λανθάνειν, ὅτε τῶ
φεύγειν· εἰ πεποιθασιν. τῶν δὲ χειροκίων ἐχίνων, ἡ
μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν κεκοι-
μηκε·

Πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα·

προδίσσης γὰρ αὐτῆς, ὡς Φησιν ὁ Ἰαν ³,

Στρόβικος ἀμφ' ἀκανθῶν εἰλίξασ' ὀρέμας, κείται,

Θίγειν τε καὶ δακτεῖν ἀμύχανος·

γλαφυρωτέρη δ' ἐστὶν ἢ περὶ τῶν σκυμνῶν πρόνοια· με-
τοπάρε γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς
ποσὶ τὰς βῆχας ἀποσεισας τῶ βότρυος· χαμάζε, καὶ
περικυλισθεῖς ⁴, ἀνακισθάνει τοῖς ἀκάνθαις· καὶ πα-
ρέσχε ποτὲ πᾶσιν ἡκῖν ὀρώσιν ὄψιν ἐρπύσης ἢ βαδίζε-
σης σαφυλῆς· ἔτως ἀναπλευρῶν ἐχέρει τῆς ὀπώρας·
εἶτα καταδὸς εἰς τὸν Φαλεόν, τοῖς σακύνοις χρῆσθαι
καὶ λαμβάνειν· ἀπ' αὐτῶν ταμειουμένους παραδίδωσι· τὸ
δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὅπως ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νό-
τον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπασάν· ὅταν δὲ προαί-
σθωνται τὴν διαφοράν τῶ ἀέρος, ὥσπερ ἰσίου κυβερνή-
ται

1 Turn. V. Bong. daté simplex κομίζει.

2 Particulam δ', quae vulgo abest, W. addidit ex Harl. Pro τῶν ἐλάφων, quam sectionem habent Bas. Xyl. Steph. Amiot. Jannot. Schott. (forte cithnes, W. judice, a correctore Aristotelem sequente Nat. Anim. X, 5.) habent τῶν ἐλαφῶν τῶν B. E. Harl. Venet. Ald. Petav. Grynaeus. Ex Ms. notat Xyl. τῶν ἐλάφωντι.

3 Vulgo ὡς φασιν, ὁδόν. W. ex Harl. dedit Φησιν, & ὁ Ἰαν ex emendatione Meziriaci & Annotatoris in disceptu de Traduct. p. 39. Pro ἀμφ' ἀκανθῶν R. susp. ἀμφ' ἀκανθῶν, undique spi- nis. dnyfutim.

4 R. mavult deleto καὶ scribi περικυλισθεῖς, ad βῆχας.

ται· μετά λαμβάνοντες ἐμφράσσοσι τὴν κατ' ἀνεμον, τὴν δὲ ἑτέραν ἀνελεῖναι. καὶ τὸτό τις ἐν Κυζικῷ καταμα-
 θῶν, δόξαυ ἔσχεν, ὡς ἀφ' ἑαυτῆ τὸν μέλλοντα πνεῦν
 ἀνεμον· προαγορεύων.

XVII. Τόγε μὴν ποιωνικῶν μετὰ τῆ συρετῆ τῆς
 ἐλέφαντας ἀποδοίμινυθαι Φησιν· ὁ Ἰόβας· ὀρύγματος
 γὰρ αὐτοῖς οἱ θηρεύοντες ἀπεργασάμενοι¹ λεπτοῖς Φρυ-
 γάνοις καὶ Φορυτῶ² κῆφω κατερέφουσιν· ὅταν ἔν εἰς
 ἑλιθῆ, κολλῶν ὁμῆ πορευομένων, οἱ λοιποὶ φορῶντες
 ἕλην καὶ λίθους ἐμβύλλουσιν, ἀναπληρῶντες τὴν κοιλότη-
 τα τῆ ὀρύγματος, ἄσε ῥαδίαν ἐκείνῳ γενέθαι τὴν ἐκ-
 βασιον. ἔπειτ' δὲ καὶ εὐχῆ χρῆθαι θεῶν τὰς ἐλέφαν-
 τας ἀδιόκτας, ἀγωνιζομένους³ τε τῇ θαλάσῃ, καὶ
 τὸν ἥλιον ἐκφανέντα προσκυνῶντας, ὡς περ· χειρὸς ἀα-
 τάσει⁴ τῆς προβουκίδος. ὅταν καὶ θεοφιλέστατον ἐσε
 τὸ θηρίον, ὡς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐμαρτύρησε·
 κρατήσας γὰρ Ἀντιόχου, καὶ βυλόμενος ἐκπρῆπῶς⁵
 τιμῆσαι τὸ θεῖον, ἀλλὰ τε πάμπολλα κατέβυσεν ἐπιτι-
 κια τῆς μάχης, καὶ τέσσαρας ἐλέφαντας· εἰτα νέκτωρ
 ὀνείρασιν ἐντυχῶν, ὡς τῆ θεῆ μετ' ὀργῆς ἀπεικλήντος
 αὐτῷ διὰ τὴν ἀλόκοτον ἐκείνην θυσίαν, ἰλασμοῖς τε
 πολλοῖς ἐχρήσατο, καὶ χαλκῆς ἐλέφαντας ἀντὶ τῶν
 σφαγέντων ἀνέστησε τέσσαρας. ἐχ ἦγταν δὲ ποιωνικῶν
 τὰ τῶν λεόντων· οἱ γὰρ νέοι τὰς βραδείς καὶ γέρον-
 τας ἤδη συντελέουσιν ἐπὶ θῆραν· ὅπερ δ' ἀν ἀπαγο-
 ρεύσω-

¹ Ald. Bas. Xyl. Petav. Collat. Muret. E. ὑπεργασάμενοι, quo etiam tendit Venet. ὑπεργενασάμενοι. W. iudice, verae scriptiōnis numeros nec hoc, minus etiam vulgata habere videtur.

² Sic cum W. dedi ex correct one Mez. & R. — quisquā-
 liis undecunque congestis, confusa materia e foeno, stramine,
 festucis, similibus. Vulgo Φόρυτῶ.

³ Turin. V. Bong. ἀγωνιζομένους.

⁴ Sic W. dedit ex B. Venet. Collat. Muret. Schott. Anon.
 Jannot. Turin. V. Bong. Vulgo ἀνατῆσσει.

⁵ Sic W. dedit ex B. Harl. Meas. Vulgo εὐπρηπῶς.

ρεύσωσιν, οἱ μὲν κἀθῆνται περιμένοντες, οἱ δὲ θηρεύσει
κἄν λάβωσιν οἰτιᾶν, ἀκαμαλῶνται, μόχθῃ μυχῆματι τὸ
βρύχημα ποιῶντες ὅμοιον· οἱ δ' εὐθὺς αἰθάνονται,
καὶ παραγενόμενοι, κινῆ τὴν ἄγραν ἀναλίσκωσιν.

XVIII. Ἐρωτες δὲ πολλῶν, οἱ μὲν ἄγριοι καὶ
περιμανεῖς γαγόνωσιν· οἱ δ' ἔχοντες ἐκ ἀκύνθρου ὠ-
ραϊσμόν ἐδ' ἀναφρόδιτον ὁμιλίαν. αἷος ἦν ὁ τῷ ἐλέφαν-
τος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῷ κεντρῶντος Ἀριστοφάνει τῷ
γραμματικῷ· τῆς γὰρ αὐτῆς ἦρων σεφανοπάλιδος, καὶ
ἔχ ἦττον ἦν ὁ ἐλέφας διάδηλος· ἔφερε γὰρ αὐτῇ τῆς
ὀπώρας αἰεὶ πρατήρια ¹ παραπορευόμενος, καὶ χρόνον
πολὺν ὑφίστατο, καὶ τὴν προβοσκίδα τῶν χιτωνίων ἐν-
τός, ὡσπερ χεῖρα, παραβαλὼν, ἀτρέμα τῆς περὶ τὸ
σηθος ἄρας ἔψαυεν. ὁ δὲ δράκων, ὁ τῆς Αἰτωλίδος
ἐραθεῖς, ἐφοῖτα νύκτωρ πρὸς αὐτήν, καὶ τῷ σώματος
ὑποδύομενος ἐν χρόνῳ, καὶ περιπλενόμενος, ἐδᾶν· ἔτε ἐκὼν
ἐτ' ἀκὼν ἐβλαψαν, ἀλλὰ καὶ ² κοσμίως αἰεὶ περὶ τὸν
ἔρπον ἀπηλάττετο· συνεχῶς δὲ τῷ ποιεῦντος αὐτῆ,
μετώκισαν οἱ προσήκοντες ἀπωτέρω τῆν ἀκύνθρου· ὁ
δὲ τρεῖς μὲν ἢ τέτταρας ³ ἐκ ἤλθεν, ἀλλ', ὡς εἶκε,
περιγεῖ ζήτων καὶ πλανώμενος· μόλις δὲ πως ἐξανευρών,
καὶ περιπεσὼν ἐπράως, ὡσπερ εἰώθει, ἀλλὰ τραχύτε-
ρος ⁴, τῷ μὲν ἄλλω σπειράματι τῆς χεῖρας αὐτῆς ἐδῆσε
πρὸς τὸ σῶμα, τῷ δ' ἀπαλήγοντι τῆς ἑρᾶς ἐμασίγῃ τῆς
κνήμας, ἐλαφρᾶν τινα καὶ Φιλόσοργον καὶ πλέον ἔχουσαν
τῷ κολέζοντος τὸ Φειδόμενον ὄργην ἐπιδεικνύμενος ⁵.

τὸν

¹ R. *fulp.* τὰ τεφάνων' πρατήρια, *fontum corollarium praeser-
iens.*

² abest καὶ a Petav. Ald. Baf.

³ W. aut ἢ τέτταρας mutandum censet in ἡμέρας, aut et
subjungendum οὐκται.

⁴ R. *manvult τραχύτερος.*

⁵ Ald. Baf. ἀποδεικνύμενος.

τὸν δ' ἐν Αἰγύπτῳ ¹ παιδρασαῦντα χῆνια, καὶ τὸν ἐπί-
 θυμήσαντα Γλαύκης, τῆς κίθαρῳδῆ, κρινόν, (περιβόητοι
 γὰρ εἰσι, καὶ πολλῶν εἶμαι διηγημάτων διακορεῖς ὑμᾶς
 εἶναι) διὰ ² ταῦτα μὲν ἀφίημι.

XIX. Ψᾶρες δὲ καὶ κόρακες καὶ ψιττακοὶ μανθά-
 νοντες διαλέγεσθαι, καὶ τὸ τῆς Φωνῆς πνεῦμα τοῖς δι-
 δάσκουσιν εὐπλάσεν ἔτω καὶ μιμητὸν ἐξαριθμεῖν ³ καὶ
 ῥυθμίζειν παρέχοντες, ἐμοὶ δοκεῖσι προδικεῖν καὶ συνηγο-
 ρεῖν τοῖς ἄλλοις ζώοις ἐν τῷ μανθάνειν, τρόπον τινὰ δι-
 δάσκοντες ἡμᾶς, ὅτι καὶ προφορικῶς λόγῳ καὶ Φωνῆς ἐν-
 ἑρθεῖν μέτεσιν αὐτοῖς· ἢ καὶ πολὺς ⁴ κατάγελως τὸ πρὸς
 ταῦτα καταλιπεῖν ἐκείνοις σύγκρισιν, εἰς ἃδὲ ὅσον ὠρύ-
 σασθαι μέτεσιν, ἐδ' ὅσον σενάξαι, Φωνῆς· τέτων δὲ
 καὶ τοῖς αὐτοφύεσι καὶ τοῖς ἀδιδάκτοις γηρύμασιν ὅση
 μῦσα καὶ χάρις ἔπεσιν; οἱ λογιώτατοι καὶ καλλιφωνότα-
 τοὶ μαρτυρεῖσι, τὰ ἦδιστα ποιήματα καὶ μέλη ⁵ κύκνων
 καὶ ἀηδόνων ἰσοῦσι ἀπεικάζοντες. ἐπεὶ δὲ τῷ μαθεῖν τὸ
 διδάξαι λογικώτερον, ἦδη πεισθέν Ἀριστοτέλει, λέγοντι,
 καὶ τῆτο τὰ ζῶα ποιεῖν· ὀφθῆναι γὰρ ἀηδόνα ναοσσὸν
 ἄδειν προδιδάσκουσαν. μαρτυρεῖ δ' αὐτῷ τὸ Φαυλότερον
 ἄδειν, ὅσαις συμβέβηκε μικραῖς ἀλέσαις ⁶, ἀποτρόφοις
 τῶν μητέρων γενέσθαι· διδάσκονται γὰρ αἱ συντρεφόμε-
 ναι καὶ μανθάνουσιν, ἔτι διὰ μισθόν, ἔδὲ πρὸς δόξαν, ἀλλὰ
 τῷ

¹ Turn. V. Bong. ἐν Ἀσώπῳ. W. legendum monet Αἰγύπτῳ.
 Idem Kaltw. scribit ex Aelian. V, 29, Athenae. XIII, p. 606.
 Plin. X, §. 26.

² Dedi διὰ pro vulg. διὰ e R. mente.

³ R. susp. μιμητὸν ὄν, & quaerit, num ἐξαριθμίζειν, facere
 ἀριθμῶν, distinctam & claram, aut ἐξεργεῖν? Posterius non in-
 optum censet W. ipse suspicans ἐξαριθμεῖν.

⁴ Sic W. vulgatum εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς correxit. E. nimi-
 rum Harl. Ald. Bas. Xyl. Pet. ἢ καὶ πολὺς; B Jannot. Pol. &
 Ms. Xyl. ἢ καὶ τοῖς πολλοῖς.

⁵ Turu. V. Bong. καὶ μέλιστα.

⁶ Ald. Petav. ἀλέσαις; Turu. V. Bong. ἄσαις.

τῷ χαίρειν διαμαλιζόμεναι, καὶ τὸ καλὸν ἀγαπῆν μῦλον ἢ τὰ χρεῖσδες τῆς Φωνῆς. ἔχω δὲ περὶ τοῦτο καὶ λόγον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἀκέσας Ἑλλήνων τε κοίλων καὶ Ῥωμαίων παραγενομένων. κερδὺς γὰρ τις ἐργασήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῶ τεμένεος, ὃ καλεῖσιν Ἑλλήνων ἀγορῶν, θαυμαστὸν τι χρῆμα πολυφάνει καὶ πλεονθυγῆ κίττης ἐστρεφῆ, καὶ ἀνδράτεσ ῥημάτα καὶ θηρεῖσ τε θύρασ ἀταπεσίασ, καὶ ψάφασ ὀργάνων, μηδεῖσ ἀφραγμαζόντοσ, ἀλλ' αὐτὴν ἀθροῖσ καὶ Φιλοτιμερῶν μῦλον ἀφῆκον ἀπολιπεῖν, μηδ' ἀμύμων, ἐτοχε δὲ τῆς ἐπισηγῆ τῶν πάντων ἐπισημίζόμενοσ ἵνα σάλπιγγεσ παλαιῶσ, καὶ γενομένησ, ὥσπερ εἶπαθε, καὶ αὐτὸν τὸν τῶν ἐπισημῶσ, εὐδ κίττασ, οἱ σάλπιγγεσ καὶ κελυσ, μακρῆ, πάλιν χρόνον ἐπιέκριναν. ἢ ἐὰ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀφῆκτοσ ἦν καὶ ἀναυδοσ, ἐδὲ τὴν αὐτῆσ ἐπὶ τοῖσ ἀναγκάσιν πᾶσιν ἀφείσα Φωνὴν, τῆσ ἂν προτερον αὐτῆσ θαυμάζουσ τὴν Φωνὴν, τότε θαυμάζουσ ἢ σιωπῆσ πικρῆσ, καὶ ὄν κίττα τοῖσ συνηθασ. παραδέουσ τὸν τόπον ὑπαίσι ἐὰ Φαρμακῶν ἐπὶ κέσ ἀμοτέχνασ ἦσαν. οἱ δὲ πλείουσ τῶσ σάλπιγγεσ εἰκαζον ἐμπλήξαι τὴν ἀγορῆν, τῆσ δ' ἀγορῆσ συγκαταβῆδαι τὴν Φωνὴν. ἦν δ' ἑδότερα κέτων, ἐδὲ ἀσκησίσ, ὡσ εἶπωσ, καὶ ἀναχρησίσ εἰσ ἐκὺρὸ τῶ μίμησ καὶ, καθάπερ ὄργανον ἐξαρτυμένον τὴν Φωνὴν καὶ πλερασμευάζοντοσ. ἀφῶν γὰρ αὐδίσ ἦησ καὶ ἀνέλαμψεν, ὡδὸν τῶν συνηθασ καὶ παλαιῶν μίμηστων ἐκείνων, ἀλλ' ἐτὶ μέλη τῶν σάλπιγγων αὐταῖσ περιοδίσ Φεγγομένησ, καὶ μεταβολῆσ πᾶσασ καὶ κρημάτων διεξίδοσ πάντασ ῥυθμῶσ. ἄσθε, ὅπερ ἐφην, τῆσ εὐμαθείασ λογικωτέραν εἶναι τὴν αὐτομάθειαν ἐν αὐτοῖσ. πᾶν ἐν γέ τι μάθημα κυδοσ ἐ φοκῶ μοι παρήσσειν, γενόμενοσ ἐν Ῥώμῃ θεατήσ. παρὰν γὰρ ὃ κῶν μίμω πρὸσθιν ἔχοντι ἐραματικὴν καὶ πολυπρόσωπον, ἀλλὰ τῶ μίμω

σας ἀπέδωκε τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι καὶ πρήγμασι προσ-
 φόρος, καὶ Φαρμάκη ποιημένων ἐν αὐτῷ πείραν, ὑπνω-
 τικῆ μὲν, ὑποκειμένα δ' εἶναι θαυμαστά, τὸν τ' ἄρτον,
 ἡ ἀψίδαν ἐμάμπει, τὸ Φάρμακον, - ἐλάττω, καὶ μεταΦα-
 γνῶν, ὀλίγον ὑστερα ἔμειος ἢν ὑπατρέφουσι καὶ σφαλιόμε-
 νη καὶ κρηθραῖντι· τέλος δὲ πρεσβύτας ¹ ἐαυτῶν
 ὡς περ νεκρὸς ἔαίτο, καὶ παρῆχεν ὄλιγον καὶ μεταΦό-
 ραυ, ὡς ὁ τῷ δοκίματος ὑπηγύρευα λόγος· ἐπεὶ δὲ τὸν
 καιρὸν ἐκ τῶν λογομάκων καὶ πραττομένων ἐνόησεν, ἤσκη-
 χῆ· τὸ πρῶτον ἐκίνησεν ἑαυτὸν ὡς περ ἄξ ὑπὸν βαθέος
 ἀναθερόμβιος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπάρασθ' ἐιάβλεψεν· ἐπει-
 τα θαυμασάμεν, ὡς κατὰς ἐβλάδισε πρὸς ἄν ἔδει· καὶ
 πρόσθε μὲν ² χαίρων καὶ φιλοφρανέμενος, ὡς περ πίν-
 τας ἀνδρώπης καὶ Καίσαρα (πάρην γὰρ ὁ γέρονι Οὐε-
 σσατακινὸς ἐν τῷ Β' Ἰρκελλῆ· θύατρα) συμπαραθεῖ γενέδχι,
 οὐ· ΧΧ. Γελατοὶ δ' ἴσως ἄμην ἐπὶ τῷ μανθάνειν τὰ
 ζῶα ἀμύλαρτες, ἢν ὁ Διουόριος ἀποΦαίνει μαθητὰς
 ἐν ταῖς μεγάλαις γυμνάσαις ἡμῶν· ἀρῆχνης, ἐν ὑφαν-
 τικῇ καὶ ἀπεικῇ· χελιδόνος, ἐν ἀστρονομίᾳ· καὶ τῶν
 λιγύρων, κώκων καὶ ἀηθόνος, ἐν ῥῥῃ, κατὰ 3 μίμησιν.
 ἰατρικῆς δὲ παρὰ τῶν τριῶν εἰδῶν ⁴ ἐλάττω καὶ γενναῖον
 ἐν

1 Γ. manant exstima.

2 R. supra προσέτιμιν χαίρων. W. quærit, num corrigendum προσκαλλε, vel προσεσαινε, utrumvis certe mollius esse monens vulgato. Levissima videtur correctio προσέξε vel προσέξε α προσάσαινε, si sito-verbum de cane ἀμύλαρι solet, quod quidem in vulgaribus quibusd. n. lexicois æstetum legitur.

3 Vulgo ἐν ῥῥῃ, καὶ κατὰ μίμη. R. hoc καὶ doleri voluit, nisi quid esset, e. c. ζῆλω καὶ κατὰ μίμησιν. W. delevit cum Harl. monens, postpositum κατὰ μίμησιν interpretando referendum esse ad μαθητὰς, ut Amiot. fecit. Mez. corrigit ἐν ῥῥῃ καὶ κατὰ μίμησιν, quod idem non repudiandum W. censet, si referatur ad μαθητὰς.

4 Tres hæc partes medicinæ sunt ἡ Φαρμακευτικῆ, quæ epotis medicamentis morbos profligat, ἡ ἰατρικῆ, quæ vj-

ἐν αὐτοῖς μῦθον ὀρώμεν. ἔ γάρ μόνω τῷ Φαρμακευτικῷ χρώνται, χελῶναι μὲν ὀρίγανον, γαλαῖ δὲ πήγανον; ὅταν ὄφως Φάγωσιν, ἐπεδίεσαι· κύνας δὲ πῶα τιμὴ καθαίρωντες ἑαυτὸς χολεριῶντας· ὁ δὲ δράκων¹ τῷ μαράθρω τὸν ὀφθαλμὸν ἀμβλυώττοντα λεπτύνων καὶ διαχαρίττων· ἢ δ' ἄριτος, ὅταν ἐν τῷ Φαλῶ παρῆλθῃ²; τὸ ἄρον ἐδίεσα πρῶτον τὸ ἄγγριον· ἢ γὰρ δοιμύτης ἀνοίγει συμπεφυκὸς³ αὐτῆς τὸ ἔντερον· ἄλλως δ' ἀσιάδης γενομένη πρὸς τὰς μυρμηκίας⁴ τρέπεται, καὶ κίθεται προβήλασα λιπαρὰν καὶ μαλακὴν ἱμάδι γλυκεῖα τὴν γλῶσσαν, ἄχρις ἔ μωρῆκων ἀναπλευας γένηται· καταπίνεσα γὰρ ἄφελείται· τῆς τ' ἴβως τὸν ὑποκλυσμὸν ἄλμη καθαίρομένης Αἰγύπτιοι συνιδεῖν καὶ μιμήσασθαι λέγουσιν· οἱ δὲ ἱερεῖς ὕδατι χρώνται, περιαγνίζοντες ἑαυτὸς, ἐξ ἔ πέπωκεν ἴβις· ἂν γὰρ ἢ Φαρμακῶδες ἢ νοσερὸν ἄλλως τὸ ὕδωρ, ἔ πρόσσεισιν· ἔλλα καὶ τροφῆς ἀποχέσει ἔνια θεραπεύονται, καθάπερ λύκοι καὶ λέοντες, ὅταν κρεῶν γένωνται διακορεῖς, ἡσυχίαν ἄγεισι κατακείμενοι, καὶ συνθάλλοντες ἑαυτὸς· τίγριν δὲ Φάσιν, ἐρίφω παραδοθέντος αὐτῇ, χρωμένην διαίτη μὴ Φαγεῖν ἐφ' ἡμέρας δύο, τῇ δὲ τρίτῃ κεινῶσαν αἰτεῖν ἄλλο, καὶ τὴν γαλακτράν σπαράσσειν· ἐκείνη δὲ Φείσασθαι οἰομένην συντροφον ἔχειν ἤδη καὶ σύνοικον· ἔ μὴν ἄλλα καὶ χειρουργία χρῆσθαι τὰς ἐλέφαντας ἰσορῆσι· καὶ γὰρ ξυσὰ καὶ λόγχα

ctus & animi motuum aequabili moderamine sanitate tuetur, tandem ἢ χειρουργική, quae vulnera sanat admotis manibus & fomentis. R.

¹ Post δράκων vulgo repetitus legitur articulus ὁ. Eum deleri iussit R. Absit quoque a Bas. Delevit eum W, auctoritate cod. E.

² R. mavult προῖλθῃ.

³ Turm. V. Bong. συμπεπηγῶσι.

⁴ Ald. & Bas. μαρμηκίας, & deinde cum Petav. μαρμηκῶτων pro μυρμηκων. Utrumque Xyl. corrigendum monuit ex Quaest. natur. XLVI. & Aelian. H. A. VI, 3.

λόγχασ καὶ τοξεύματα, παριστάμενοι τοῖς τετραμένοισι¹, ἐνευ σπαραγμῷ ῥαδίως καὶ ἀβλαβῶς ἐξέλκυσιν. αἱ δὲ Κρητικαὶ αἴγες, ὅταν τὸ δίκταμον φάγωσιν, ἐπιβήλλασαι τὰ τοξεύματα ῥαδίως, κατακταθεῖν ταῖς ἐγκύουσιν τὴν βοτάνην παρέχον ἐκτρωτικήν δύναμιν ἔχουσιν· ἐπ' ἕδεν γὰρ ἄλλο τραθεῖσαι φέρονται, καὶ ζητῶσι καὶ διώκασι² τὸ δίκταμον.

XXI. Ἦττον δὲ ταῦτα θανουσὰ, καίπερ ὄντα θανούσασια, ποιῶσιν αἱ³ νόησιν ἀριθμῶ καὶ δύναμιν τῷ ἀριθμεῖν ἔχουσαι φύσεις, ὥσπερ ἔχουσιν αἱ περὶ Σῆσα βόες· εἰσὶ γὰρ αὐτόθι τὸν βασιλικὸν παράδεισον ἄρδασαι περιήκτοισ ἀντλήμασιν, ἃν ἄρισται τὸ πλήθος· ἑκατὸν γὰρ ἐκάστη βῶς ἀναφέρει καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἀντλήματα· πλείονα δ' ἐκ ἔστιν ἔτε λαβεῖν⁴ ἔτε βίβασθαι βεβλόμενον· ἀλλὰ καὶ πείρασ ἔνενα ποδάκεις προσιδέντων, ὑφίσταται, καὶ ἐπρίεσιν, ἀποδοῦσα τ' τεταγμένον· ἔτως ἀκριβῶς συντίθησι καὶ καταμνημονεύει τὸ κεφάλαιον, ὡς Κτησίας ὁ Κυλίδιος ἰσόρηκε. Λίβυες δ' Αἰγυπτίων⁵ καταγελῶσι μυθολογούντων περὶ τῷ ὄρυγος⁶, ὡς Φωνὴν ἀφιέντος ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας, ἧς ἐπιτέλλει τὸ ἄστρον, ὃ Σάθην αὐτοί, Κίνου δὲ καὶ Σείριον ἡμεῖς καλεῖμεν· τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμῆ πάσας αἴγας, ὅταν ἀνάχη μεθ' ἡλίου τὸ ἄστρον ἰτρεκῶς, ἐκεῖ⁷ τρεφομένης ἀπιβλέπειν πρὸς τὴν ανατολήν· καὶ

τεκμή-

¹ absunt a Petav. τοῖς τετραμένοισι.

² R. legi vult διώκασιν ἢ τὸ δ. W. vel idem legendum censet vel ζητῶσι δὲ καὶ διώκασι.

³ Sic R. legi iussit, dedique cum W. id ex B. E. Harl. Mez. somenie pro vulg. ποιῶσι καὶ. Jannot. Schott. ποιῶσι καὶ αἱ. Turn. Bong. ποιῶσι αἱ.

⁴ Mez. λαθεῖν, W. iudice probabiliter.

⁵ Vid. Salmassii Exercit. Plin. p. 336. R.

⁶ Xyl. e Ms. notat ὄρυγος.

⁷ Petav. Ald. Baf. ἔχει; Petav. quoque τρεφομένης, & delendo βεβλιούσης.

τεκμήριον τῆτο τῆς περιόδου βεβαιότατον εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς μαθηματικοῖς κανόσιν ὁμολογούμενον.

XXII. Ἴνα δὲ κορυφὴν ὁ λόγος ἐπιθεῖς ἑαυτῷ παύσεται, Φέρε, κινήσαντες τὴν ἀφ' ἱερᾶς ¹, βραχέα περὶ θειότητος αὐτῶν καὶ μαντικῆς εἰπώμεν. ἔ γάρ τι μικρὸν ἔδ' ἄδοξον, ἀλλὰ πολὺ καὶ παμπάλαιον μαντικῆς μέριον, οἰωνιστικὴ κέκληται· τὸ γὰρ ὄξυ καὶ νοερὸν αὐτῶν καὶ δι' εὐστροφίαν ὑπήκουον ἀπάσης φαντασίας, ὥσπερ ὄργανον ² τῷ θεῷ παρέχει χρῆσθαι καὶ τρέψαι ἐπὶ τε κίνησιν, ἐπὶ τε φωνᾶς καὶ γηρύματα, καὶ σχήματα νῦν μὲν ἑνσατικᾶ, νῦν δὲ φορὰ, καὶ ἀπερ πνεύματα, ταῖς μὲν ἐπικόπτοντα, ταῖς δ' ³ ἐκευδύνοντα πρᾶξεις καὶ ὁρμάς εἰς τὸ τέλος. διὸ κοινή μὲν ὁ Εὐριπίδης θεῶν κήρυκας ὀνομάζει τὰς ὄρνιθας· ἰδίᾳ δὲ φησὶν ὁ Σωκράτης ὁμόθελον ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τῶν κύκνων· ὥσπερ αὖ καὶ τῶν βασιλέων, ἀετὸς μὲν ὁ Πύρρος ἠδεγο καλέμενος, ἰέραξ δὲ ὁ Ἀντίοχος· ἰχθύς δὲ, τὰς ἀμαθεῖς καὶ ἀνοήτους λοιδοροῦντες ἢ ⁴ σκώπτοντες ὀνομάζομεν. ἀλλὰ δὴ μυρίων μυριάκις εἰπεῖν παρόντων, ἃ προδείκνυσιν ἡμῖν καὶ προσημαίνει τὰ περὶ καὶ πτηνὰ παρὰ τῶν θεῶν, ἐν ἑν ἑστὶ τοιούτων ἀποφῆναι τῷ προδικῆντι τῶν ἐνύδρων, ἀλλὰ κατὰ πάντα καὶ τυφλὰ τῆς προνοίας εἰς τὸν ἄθεον καὶ τιτανικὸν ἀπερρίπται τόπον, ὥσπερ ἀσεβῶν χωρὸν, ἔ τὸ λογικὸν καὶ νοερὸν ἐγκατέσβεσαι ⁵ τῆς ψυχῆς, ἐχάτω δὲ τινὶ συμπεφυρμένης καὶ κατακεκλυσμένης αἰδήσεως, μορίῳ, σπαίρασι μᾶλλον ἢ ζῶσιν ἔοικεν.

XXIII. ΗΡΑΚ. Ἄναγε τὰς ἐφρῶς, ὦ φίλε Φαίδιμε,

1 Cf. de hac dictione Vol. XII. p. 99. not. 4.

2 R. mavult ὄργανον.

3 R. legi vult τοῖς μὲν — τοῖς δ'. W. fufp. τὰς μὲν — τὰς δ'.

4 R. mavult λοιδοροῦντες μᾶλλον ἢ σκ.

5 Ald. Baf. ἐγκατέσβεσαι; Xyl. correxit, e Ms. notans ἐγκατασκεύουσαι. Petav. ἐγκατέσβεσαι.

διμς, καὶ διέγειρε σεαυτὸν ἡμῖν τοῖς ἐνάλιοις καὶ νησιώ-
ταις· ἔ παιδιὰ τὸ χρῆμα τῷ λόγῳ γέγονεν, ἀλλ' ἐρῶ-
μένος ἀγῶν καὶ ῥητορεία κιγκλίδων ἐπιδέσσα¹ καὶ βή-
ματος.

ΦΑΙΔ. Ἐνέδρα μὲν ἔν, ὡ Ἡρακλέων, σὺν δόλω
καταφανής· κραιπαλῶσι γὰρ ἔτι τὸ χθιζόν καὶ βεβα-
πτισμένοις νήφων, ὡς ὄρας, ὁ γενναῖος ἐν παρασκευῆς
ἐπιτέθειται. παραιτεῖσθαι δ' ἐν ἔσιν· ἔ γὰρ βέλομαι
Πινδάρῳ ζηλωτῆς ὦν, ἀκῆσαι τὸ

Τιθεμένων ἀγῶνων πρόφασις

Ἄρσταν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σιότον².

σχολῇ μὲν γὰρ ποδῆ ἔσιν ὑμῖν ἀργάντων, ἔ χορῶν³,
ἀλλὰ κυνῶν καὶ ἵππων, καὶ δικτύς καὶ πάσης σαγήνης,
διὰ τὰς λόγους ἐνεχειρίας κοινῇ πᾶσι τοῖς ζώοις κατὰ τε
γῆν κατὰ τε θάλατταν δεδομένης τὸ σήμερον· ἀλλὰ μὴ
φοβηθῆτε· χρήσομαι γὰρ αὐτῇ μετρίως, ἔτε δόξας Φι-
λοσόφων, ἔτ' Αἰγυπτίων μύθους, ἔτ' ἄμαρτύρους Ἰνδῶν
ἐπαγόμενος ἢ Λιβύων διηγῆσεις· ἔ δὲ πανταχῆ μάρτυ-
ρας ἔχει τὰς ἐργαζόμενες τὴν θάλατταν ὀρώμενα, καὶ
δίδωσι τῇ ὄψει πῖσιν, τῆτων ὀλίγα παραθήσομαι. κλί-
τοι τῶν ἐν γῆ παραδειγμάτων ἐπίπροθεν ἄδεν ἔσιν, ἀλλ'
ἀνεωγμένη παρέχει τῇ αἰδήσει τὴν ἰσθρίαν. ἢ δὲ θά-
λασσα μικρὰ κατιδεῖν καὶ γλίχρα δίδωσι· τῶν δὲ πλεί-
ων κατακαλύπτει γενέσεις καὶ τροφὰς, ἐπιθέσεις τε καὶ
Φυλακὰς ἀδελῶν, ἐν αἷς ἐν ὀλίγα καὶ συνέσεως ἔργα
καὶ μνήμης καὶ ποιωνίας ἀγνοόμενα βλέπτει⁴ τὸν λό-

M 2

γον.

¹ Sic R. legendam est suspicatus, deditque W. ex E. & Mez.
Vulgo ἔτι δέσσα.

² Cf. Vol. XII. p. 99.

³ Ald. Baf. Xyl. Venet. ἔχ ὄρων. Hinc Xyl. notat, se hoc
non satis assequi, & suspicatur ἔ χορῶν. Hoc Steph. sumsit a
Jannot. Coll. Muret. Schott. Anon. nec dissentiunt Excerpta B.
& Harl. & Aniot. & Xyl. verterunt. E. loco χορῶν habet spa-
tium vacuum. Grynaeus vertit cessantibus non horis. W. su-
spicatur ἔ λίγων.

⁴ Post βλέπτει Bong. inserit καί.

γον. ἔπειτα τὰ μὲν ἐν γῆ διὰ τὴν ὁμοφυλίαν καὶ τῆς συνδιαίτησιν ἁμωσγέτως συναναχρωνύμενα τοῖς ἀνθρωπίνους ἤθεσιν, ἀπολαύει καὶ τροφῆς καὶ διδασκαλίας καὶ μιμήσεως· ἢ τὸ μὲν πικρὸν ἅπαν καὶ σκυθρωπὸν, ὥσπερ ἐπιμιξία ποτίμῃ θάλασσαν, ἐΦηδύνει, τὸ δὲ δυσξύνθετον ¹ ἅπαν καὶ νωθρὸν ἐπεγεῖρει ταῖς μετ' ἀνθρώπων κινήσεσιν ἀναβρίπιζόμενον. ὁ δὲ τῶν ἐνάλων βίος ὄροις μαγάλους τῆς πρὸς ἀνθρώπου ἀπικισμένους ὀμιλίας, ἐπίσασκτον ἔδῃν ἔδῃ συνειδισμένον ἔχων, ἴδιός ἐστι καὶ αὐτιγενῆς, καὶ ἄκρατος ἀλλοτροίους ἤθεσι, διὰ τὸν τόπον, ἔ δὲ διὰ τὴν φύσιν. ἢ γὰρ φύσις ὅσον ἐξικνεῖται μαθήσεως ἐπ' αὐτὴν, δεχομένη καὶ εἴγεσσα, παρέχει πολλάς μὲν ἐγγέλεις ἱεράς λεγομένας ² ἀνθρώποις χειροῆθει, ὥσπερ τὰς ἐν τῇ Ἀρεθῆσῃ, πολλαχῆ δ' ἰχθύς ὑπακύνοντας αὐτῶν ὀνόμασιν· ὥσπερ τὴν Κράσση μύραιναν ἰσορῆσιν, ἧς ἀποθανύσης ἐκλαυσεν ὁ Κράσσοσ· καὶ ποτε Δομιτίῃ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος· Οὐ ³ σὺ μυραίνης ἀποθανύσης ἐκλαυσας; ἀπηντησεν· Οὐ σὺ τρεῖς θάψας γυναϊκῆς ἐκ ἐδάκρυσας; οἱ δὲ κροκόδειλοι τῶν ἱερέων ἔ μόνον γνωρίζεσι τὴν Φωνὴν καλύντων, καὶ τὴν ψαῦσιν ὑπομένεσιν, ἀλλὰ καὶ διαχανάτες ⁴ παρέχουσι τὰς ὀδόντας ἐκκαθαίρειν ταῖς χερσὶ, καὶ περιμάττειν ὀθονίοις. ἔναγχος δὲ Φιλῆνοσ ὁ βέλτισοσ ἦκων πεπλανημένος ἐν Αἰγύπτῳ παρ' ἡμῶν ⁵, διηγεῖτο, γραῦν ἰδεῖν ἐν Ἀνταῖς πάλαι κροκόδειλῳ συγκαθεύδουσαν ἐπὶ σέιμποδοσ εὐ μάλα ⁶

κοσμί-

¹ R. & W. suspicantur δυσξύνετον.

² Kaltw. voces ἱεραὶ λεγομένας positas esse mavult post ὥσπερ τὰς.

³ Pro ἔ Turn. V. Bong. Petav. hic loci & paulo post dant εἰ.

⁴ Petav. διαχανόντας.

⁵ Ita cum W. dedi e Turn. V. Bong. adfientibus B. Schott. Jannot. Anon. Mez. pro vulg. παρ' ἡμῶν. E. παρ' ἡμῶν; Col-lat. Muret. παρ' ἡμῶν.

⁶ Pro εὐ μάλα, quod Steph. dedit, & Amlot. vertit, non diffientibus Excerptis Harl. Venet., habet Ald. Bas. Xyl. B. E. Petav. μαλακοτάτα; B. in marg. μαλακάτατα.

κοσμίως παρεκτεταμένω. πάλαι δὲ ἰσορῆσι, Πτολεμαίε. τῆ βασιλείας παρακαλεμένα, τὸν ἱερὸν κροκόδειλον μὴ ὑπακάσαντα, μηδὲ πειθάντα λιπαρῶσι καὶ δεομένοις τοῖς ἰεραῦσι, δόξαι ¹ προσημαίνειν τὴν μετ' ἑ πολὺ συμβῆσαν αὐτῶ τῆ βίε τελευταίην· ὥστε μηδὲ τῆς πολυτιμῆς μαυτικῆς ἀμοιρον εἶναι τὸ τῶν ἀνύδρων γένος, μηδ' ἀγέρατον. ἐπεὶ καὶ περὶ Σῦραν πυνθάνομαι, κώμην ἐν τῇ Λυκίᾳ, Φελλῆ μεταξὺ καὶ Μύρων, καθεζομένους ἐπ' ἰχθύσιν ², ὡσπερ οἰωνοῖς, διαμαντεύεσθαι τέχνην τινί, καὶ λόγων λέξεις ³, καὶ Φυγὰς καὶ εἰώξεις αὐτῶν ἐπισκοπῆντας.

XXIV. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἔσω τὰ μὴ παντάπασιν ἐκφύλα μὴδ' ἀσυμπαθῆς πρὸς ἡμᾶς ἰκανὰ δείγματα· τῆς δ' ἀκράτε καὶ Φυσικῆς συνέσεως μέγα εἶδημα τὸ κοινόν ἐστιν. ἐδὲν γὰρ ἔτως εὐχειρώτον ἀνθρώπων ἰηκτόν, ὃ μὴ ⁴ πέτραις προστέχεται καὶ προσπέφυκεν, ἐδὲ ἀλώσιμον ἀνευ πραγματείας, ὡς λύκοις μὲν ὄνοι, καὶ μέροψι μέλισσαι, χελιδόσι δὲ τέττιγες, ἐλάφοις δὲ ὄφεις ἀγόμενοι ῥαδίως ὑπ' αὐτῶν· ἢ καὶ τένομα πεποιήται παρώνυμον, ἐ τῆς ἐλαφρότητος, ἀλλ' ἐ τῆς ἔλξεως τῆ ὀφews· καὶ τὸ πρόβατον προσκαλεῖται τῶ ποδί τὸν λύκον· τῇ δὲ παρδάλει τὰ πλεῖστα προσχωρεῖν, χαίροντα τῇ ὀσμῇ, μέλισσα δὲ τὸν πίθηκον, λέγσει. τῶν δὲ θαλαττίων ὁμῆ τι πάντων ἢ προαίθησις ὑποπτος ἔσα καὶ πεφυλαγμένη πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, ὑπὸ συνέσεως, εἰς ἀπλὴν τὸ τῆς ἀγρας ἔργον, ἐδὲ Φαῦλον, ἀλλ' ὀργάνων τε παντοδαπῶν καὶ σοφισμάτων ἐπ' αὐτὰ δεινῶν καὶ ἀπατηλῶν δεόμενον ἀπειργασαί.

M 3

καὶ

¹ R. fufp. λιπαρῶντι καὶ δεομένω, (fcil. Ptolemaeo) τοῖς ἰεραῦσι δόξαι. Pro δεομένοις Petav. δεόμενον.

² R. fufp. καθεζομένους ἐπ' ἀκτῆ, ἰχθύσιν, i. e. ἐν ἰχθύσιν.

³ Bryan, ad Plut. Vit. Vol. I. p. 69. corrigendum censuit τέχνην τινί καὶ λόγῳ, εἰλίξεις. Idem R. placuit, vel, αἰτίσεις. W. fufp. λόγῳ, νήξεις καὶ Φ.

⁴ Recepi R. correctionem, W. probatam, Vulgo ἄ μὴ.

καὶ τῆτο δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῶν πάνυ προχείρων. τὸν μὲν γὰρ ἀσπλαγχνικὸν κάλαμον ἔβλονται πάχος ἔχειν, καίπερ εὐτόνε δεόμενοι πρὸς τὰς σπαραγμὰς τῶν ἀλισκομένων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκλέγονται τὸν λεπτόν, ὅπως μὴ πλατεῖαν ἐπιβάλλων σκίον ἐκταράττη τὸ ὑπὸ πτόν αὐτῶν. ἔπειτα τὴν ὀρμὴν ἔποιῶσι πολὺπλοκὸν τοῖς ἕμμασι τῶν βρόχων, ἑδὲ τραχεῖαν· ἐπεὶ καὶ τῆτο τῆ δόλε γίνεται τεκμήριον αὐτοῖς· καὶ τῶν τριχῶν τὰ καθήκοντα πρὸς τὸ ἀγκιστρὸν ὡς ἐνὶ μάλις λευκὰ φαίνεσθαι μηχανῶνται· μᾶλλον γὰρ ἄτως ἐν τῇ θαλάττῃ δι' ὁμοιότητα τῆς χροῆς λαμβάνουσι. τὸ δὲ ὑπὸ τῆ ποιητῆ λεγόμενον·

Ἡ δὲ μολυβδαῖνη ¹ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρασεν,

Ἡ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβουῖα

Ἐρχεται ὠμησῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα Φέρεσα·

παρακόντες ἐνιοι βοεῖαις θριξίν οἶονται πρὸς τὰς ὀρμὴς χρῆσθαι τὰς παλαιὰς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τῆτο; καὶ τὴν κερὴν· καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάσῃν ², Φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστῆν. ἔστι δ' ἐν ἀληθείᾳ ἰππείαις γὰρ θριξὶ χρῶνται, τὰς τῶν ἀρβένων λαμβάνοντες· αἱ γὰρ θήλειαι τῷ ἔρω τὴν τρίχα βεβρεγμένην ἀδρανῆ ποιῶσιν. Ἀριστοτέλης δὲ Φησι, μηδὲν ἐν τέτοις λέγεσθαι σοφὸν ἢ περιττόν, ἀλλὰ τῷ ὄντι κερᾶτιον περιττεῖσθαι πρὸ τῆ ἀγκίστρα περὶ τὴν ὀρμὴν, ἐπεὶ ³ πρὸς ἄλλο

¹ Ald. Bas. Petav. & Ms. Xyl. μολυβδαῖνη. Iliad. XXIV, 80. Iqq.

² Dedi sic e Turn. & V. adfentientibus Salmas. & Jun. nec non W. probante pro vulg. κεροπλάσῃν. Cf. Hesych. in v. κεροπλάσῃν cum adnotati ne subjuncta.

³ Dedi sic, W. probante, e Jannot. & Collat. Muret. pro vulg. ἔπειτα. R. idem legi voluit, simul autem diverso modo sequentia corrigi, ἐπεὶ τὰ προσεχῆ, vel πρῶσω προσαλλόμενα διεδικῆσιν, αὐτὶ ἐπεὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐρχόμενοι διεσθ. aut ἐπεὶ τὰ ἄνω προσερχόμενοι, vel προσαλλόμενοι, διεσθ.

ἄλλο ἐρχόμενοι διεθίβισι. τῶν δ' ἀγκίσρων τοῖς μὲν
 φρογγύλοις ἐπὶ κεντρίας καὶ ἀμίας χρωῖνται μικροσώμας
 ὄντας· τὸ γὰρ εὐθύτερον¹ εὐλαβῆνται· πολλαίς δὲ καὶ
 τὸ φρογγύλου ὁ κεντρὸς ὑποπεύων ἐν κύκλῳ περινήχε-
 ται, τῇ ἔρῃ περιρῆακίζων τὸ ἐδώδιμον, καὶ ἀνακίμ-
 πτων² τὸ ἀποκρέμενον· ἂν δὲ μὴ δύνηται, συνέγων
 τὸ σῶμα καὶ περιτελλας, τοῖς χεῖλεσιν ἄκροις ἐπιψαύων
 ἀποκνίξει τῷ δελείατος. ὁ δὲ λάβραξ ἀνδρικώτερον τῷ
 ἐλέφαντος, ἐχ' ἔτερον, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν, ὅταν περιπέ-
 ση τῷ ἀγκίσρῳ, βεληλεῖ, τῇ δευρὸ κέκει παραλλάξει
 τῆς κεφαλῆς ἀνευρούων τὸ τραῦμα, καὶ τὸν ἐκ τῷ σπα-
 ραγμῷ πόνον ὑπομένων, ἄχρῃς ἂν ἐμβάλῃ τὸ ἀγκίσρον.
 ἢ δ' ἀλώπηξ ἔ πολλαίς μὲν ἀγκίσρῳ πρῖσισι, ἀλλὰ
 Φεύγει τὴν δόλον, ἀλλ᾽ ὅσα δ' εὐθὺς ἐντρέπεται· πέφυκε
 γὰρ δι' εὐτονίαν καὶ ὑγρότητα μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ
 εἰσφέρειν, ὡσε, τῶν ἐντὸς ἐκτὸς γενομένων, ἀποπίπτειν
 τὸ ἀγκίσρον.

XXV. Ταῦτα μὲν ἐν γνῶσιν ἐμφαίνει καὶ χρῆσιν
 ἐπὶ καιρῷ³ τῷ συμφέροντος ἐμῆχανον καὶ περιττήν·
 ἄλλα δ' ἐπιδείκνυται μετὰ τῷ συνετῷ τὸ κοινωνικὸν καὶ
 τὸ φιλόδηλον, ὡσπερ ἀνθία καὶ σιάρροι. σιάρρα μὲν
 γὰρ⁴ ἀγκίσρον καταπίοντος, οἱ παρόντες σιάρροι προτκ-
 λόμενοι τὴν ὀρμὴν ἀποτρώγουσιν· ἔτοι⁵ δὲ καὶ τοῖς εἰς
 κύρτον ἐμπροσθὶ τὰς ἔρας παραδόντες, ἔξωθεν ἔλκωσι
 δάκνοντας⁶ προθύμως, καὶ συνεξάγουσιν. οἱ δ' ἀνθία

M 4

τῷ

1 R. *supr.* εὐρύτερον.

2 Ita omnes habere libros, W. *testatur*, legendum censens
 vertensque cum Grynæo ἀνακίπτων, *gluiciens*. R. pro τὸ ἀπο-
 κρέμενον *supr.* τὸ ἀποκρεμαννύμενον.

3 B. ἐπὶ καιρῷ; E. ἐν καιρῷ. W. *judice vulgatum exquisi-
 titus*, nec mutandum. Deinde Turn. V. Bong. *περιττόν*.

4 W. *addidit γὰρ* ex Harl. Jannet. Mez.

5 W. *supr.* οἱ αὐτοί.

6 Vulgo δάκνοντας. R. *legi voluit παραδόντες ἐν καιρῷ ἔξωθεν
 ἔλκωσι προθύμως*. Dedi cum W. δάκνοντας e Trin. V. Bong.
adsentientibus E. Venet. Collat. Maret. Schott. Anon.

τῷ συμφύλῳ βοηθεῖσιν ἰταμώτερον· τὴν γὰρ ὀρμίαν ἀνα-
 θεόμενοι κατὰ βῆχιν καὶ σήσαντες ὀρθῆν¹ τὴν ἀκανθαν,
 ἐπιχειροῦσι διαπρίειν τῇ τραχύτητι καὶ διακόπτειν. καί-
 τοι χερσαῖον ἔδεν ἴσμεν ἑτέρῳ κινδυνεύοντι τολμῶν ἔμψ-
 νειν, ἐκ ἄρκτον, ἐ σὺν, ἐδὲ λέαιναν, ἐδὲ πάρδαλιν·
 ἀλλὰ συγχωρεῖ μὲν εἰς ταυτὴν ἐν τοῖς θεέτροις τὰ ὁμό-
 φυλα, καὶ κύκλῳ μετ' ἀλλήλων περιεῖσιν· ἑτέρῳ δὲ ἕ-
 τερον ἐκ οἴδεν ἐδὲ φρονεῖ βοηθεῖν, ἀλλὰ φύγει καὶ ἀπο-
 πηδοῖ προβηγιάτω γινόμενα τῆ τετραμένε καὶ θυήσκουτος.
 ἢ δὲ τῶν ἐλεφάντων ἰσορία, φίλε², τῶν εἰς τὰ ὄρυγμα-
 τα φορέντων καὶ τὸν ὀλιθόντα³ διὰ χώματος ἀναβιβα-
 ζόντων, ἐκτοπός⁴ ἐστὶ δεινῶς καὶ ἀλλοδαπή, καθάπερ
 ἐκ βασιλικῆ διαγράμματος ἐπιτάττωσα πιστεύειν αὐτῇ τῶν
 Ἰοβα βιβλίων· ἀληθῆς δ' ἔσα, πολλὰ δεικνυσι τῶν ἐν-
 ἄλων μηδὲν ἀπολειπόμενα τῷ κοινωνικῷ καὶ συνετῷ τῆ
 σοφωτάτα τῶν χερσαίων. ἀλλὰ περὶ κοινωνίας αὐτῶν
 ἴδιος ἔσαι τάχα λόγος.

XXVI. Οἱ δὲ ἀλιεῖς συνορῶντες ὥσπερ ἀδοξήμασι⁵
 παλαισμάτω τὰ πλείστα διακρέόμενα τὰς ἀπ' ἀγκίστρα
 βολὰς,

¹ Vocabulum ὀρθῆν in Frft. & R. excludit. E Petav. no-
 tatur. Reposui ex edd. prioribus.

² R. manult ὡ φίλε. Pro φίλε, τῶν Mez. unam efficit vo-
 cem Φορτόν; W. giudice probabiliter.

³ Sic R. legendum monuit, dedique e Turn. Petav. Bong. cura
 W. accedentibus E. Harl. Collat. Muret. Januot. Schott. Vulgo
 ὀλιθόντα, non dissentientibus B. & Venet. In Ald. Bas. Xyl.
 ὀλιθόντα.

⁴ Ante hanc vocem R. excludisse susp. ψευδῆς μὲν ἔσα ob seq.
 ἀληθῆς δ' ἔσα.

⁵ R. susp. ἀδοξήματα παλαισμάτων, i. e. ἀδοξα παλαισματα,
 videntes a piscium plurimis dolos suos hamaeis velut artificia
 quaedam palaestrica ignobilia & coniecta eludi. Bryan. ad
 Plut. Vit. Vol. III. p. 558. coniecerat παραδοξήμασι vel παραδο-
 ξονικήμασι. W habere hoc quidem speciem monet, sed eam,
 quam nec ut veram probare, nec ut falsam repudiare aulit,
 ipse tamen, quod reponat, probabilius non habens.

βολας, ἐπὶ βίας ¹ ἐτρόπησαν, καθ' ἕπερ οἱ Πέρσαι σα-
 γηνεύοντες, ὡς τοῖς ἐνσχεθεῖσιν ἕδεμίαν ἐκ λογισμῶ καὶ
 σαφίας διάΦευξιν ἔσαν. ἀμφιβλήτροις μὲν γὰρ καὶ ὑ-
 ποχαῖς ² κερραῖς καὶ ἰαλίδες ἀλίσκονται, μόρμυροί τε
 καὶ σαργοὶ καὶ κωβιοὶ καὶ λάβρακες· τὰ δὲ βολισικῆ
 καλέμενα, τρίγλαν, χρυσωπὸν καὶ σκορπίον γρίποις τε
 καὶ σαγήναις σύρσει περιλαμβάνοντες· διὸ ³ τῶν δι-
 κτύων τὸ γένος ὀρθῶς Ὀμηρος πανάγρην ⁴ προσεῖπεν.
 ἀλλὰ καὶ πρὸς ταῦτα μηχαναὶ ταῖς γαλαῖς, ὡσπερ τῷ
 λάβρακι· συρομένην γὰρ αἰθανόμενος, βία διέσπει, καὶ
 τύπτει κοιλαίνων ⁵ τῆδαφος· ὅταν δὲ ποιήσῃ τῆς ἐπι-
 δρομῆς ⁶ τὴ δικτύω χάραν, ἔωσεν ἑαυτὸν ⁷, καὶ προσ-
 ἔχεται, μέχρις ἂν παρέλθῃ. δελφίς δὲ περιληθεῖς,
 ὅταν συναίδηται γεγονῶς ἐν ἀγκύλαις σαγήνης, ὑπουέ-
 νει μὴ παραττόμενος, ἀλλὰ χαίρων· εὐωχεῖται γὰρ
 ἄνευ πραγματείας ἀφθόνων ἰχθύων παρόντων· ὅταν δὲ
 πλησίον τῆ γῆ προσίῃ, Φαγῶν ⁸ τὸ δικτυον ἀπεισιν·
 εἰ δὲ μὴ φθαίῃ διαφυγῶν, τοπρῶτον ἕδεν ἔπαθε δαι-
 νόν, ἀλλὰ διαρρήψαντες αὐτῆ ⁹ περὶ τὸν λόφον ὀλο-
 σχοίνεσ ἀφῆκαν· αὐθις δὲ ληφθέντα, πληγαῖς κολά-
 ζεσι, γνωρίσαντες ἐκ τῆ διαρρήμματος· σπανίως δὲ τῆ-
 το συμβαίνει· συγγνώμης γὰρ τυγχάνοντες τοπρῶτον,
 εὐγνωμονῶσιν ¹⁰ οἱ πλείοσι, καὶ φυλάττονται τολοιπὸν
 μὴ ἀδικεῖν. ἔτι δὲ πολλῶν τῶν πρὸς εὐλάβειαν καὶ

M 5

προ-

¹ R. mavult βίαν.

² R. mavult ὑποχαῖς. Idem Salmas. conjecerat, & a W. ex Harl. notatur.

³ abest διὸ ab Ald. Baf. Petav.

⁴ Iliad. V, 487.

⁵ R. mavult καὶ τύπτων κοιλαίνει.

⁶ R. mavult τῆ ἐπιδρομῆ. W. infra. ποιήσῃ πρὸ τῆς ἐπιδ.

⁷ R. monente, subaudiendum εἰς τῆδαφος vel εἰς τὸ κίλιωμα.

⁸ R. mavult διαφαγῶν.

⁹ R. legi vult αὐτὸν, aut potius αὐτῆ τὰ περὶ τὸν λόφον.

¹⁰ Petav. ἀγνωμονῶσιν.

προφυλακὴν καὶ ἀπόδρασιν ὄντων παραδειγμάτων, ἐκ
 ἀξίου ἐστὶ τὸ τῆς σηπτικῆς παρελθεῖν. τὴν γὰρ καλεμέ-
 νην μύτιν ¹ παρὰ τὸν τράχηλον ἔχουσα πλήρη ζοφε-
 ρῶς ὑγρότητος, ἣν θύλον καλεῖσιν, ὅταν καταλαμβάνη-
 ται, μεθίσσιν ἔξω, τεχνωμένη τῆς θαλάττης διαβολω-
 θεύσης ποιήσασα περὶ αὐτὴν σκότος, ὑπεκδύναται καὶ ἀ-
 ποδρᾶναι τὴν τῆ θηρεύοντος ὄψιν. ἀκοιμημένη τὰς
 Ὀμήρου θεῶς, κυανὴ νεφέλη πολλὰκις ἕς ἂν ² σῶσαι
 θέλωσιν ὑφαιρμένως καὶ διακλέπτουτας. ἀλλὰ τῶν
 μὲν ἄλλοι.

XXVII. Τῆς δ' ἐπιχειρητικῆς καὶ θηρευτικῆς δει-
 νότητος αὐτῶν ἐν πολλοῖς σοφίσματα κατιδεῖν ἐστίν. ὁ
 μὲν γὰρ ἀσῆρ, ὃν ἂν ἄψηται, πάντα διαλυόμενα καὶ
 διατηκόμενα γινώσκων, ἐνδίδωσι τὸ σῶμα καὶ περιορᾷ
 ψαυόμενος ³ ὑπὸ τῶν παριόντων ἢ προσπελαζόντων.
 τῆς δὲ νάρκης ἴσως δὴ πε τὴν δύναμιν, ἔμνονον τὰς θί-
 γουτας αὐτῆς ἐκπηγιύουσαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης
 βαρύτητα ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμ-
 ποιῶσαν. ἐνιοὶ δὲ ἰσορᾶσι, πείραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμ-
 βάνουτες, ἂν ἐκπέσῃ ζῶσα, κατασκέδαννύντες ὕδωρ ἄνω-
 θεν, αἰδάνεσθαι τῆ πάθος ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖρα,
 καὶ τὴν ἀφὴν ἀμβλύοντος, ὡς εἶοικε, διὰ τῆ ὕδατος
 τρεπομένως καὶ προπεπονθότος. ταύτης ⁴ ἐν ἔχουσα
 σύμφυτον αἰθῆσιν, μάχεται μὲν ἐξ ἐναντίας πρὸς ἔδαν,
 ἔδδὲ διακινδυνεύει. κύκλω δὲ περιῖστα τὸ θηρευόμενον,
 ὥσπερ

¹ Vulgo μύσιν; Xyl. Ms. μύσην. Inde Xyl. conjecerat κύ-
 σιν; idem R. voluit, & ex B. E. Jun. Anon. notatur. † Kaltw.
 μύτιν legendum censuit ex Aristot. H. An. IV, 1. Indidem
 jam correxit A. Gronov. ad Aelian. H. A. I, 34. probante Len-
 neplo ad Phalar. p. 58. Dedit W. ex Harl. & Mez.

² Ριο ἕς ἂν Petav. Ald. Bas. ὅτ' ἂν. Cf. Illad. III, 380.
 XX, 321 444.

³ Turn. V. Bong. ψαυόμενον.

⁴ Sic W. recepit ex Ald. Bas. Xyl. B. E. Harl. Pet. Mez.
 Vulgo ταύτην.

ὡσπερ βέλη διασπείρει τὰς ¹ ἀπορροάς, Φαρμάττασα τὸ ὕδωρ πρῶτον, εἶτα τὸ ζῶον διὰ τῆ ὕδατος, μήτ' ἀμύνασθαι δύναμενον, μήτε Φυγεῖν, ἀλλ' ἐνιχόμενον ὡσπερ ἐπὸ δεσμῶν καὶ πηγνύμενον. ὁ δὲ καλέμενος ἀλιεύς γνώριμός ἐστι πολλοῖς, καὶ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶ γέγονε τένομα· ἢ σοφίσματι καὶ τὴν σηπῖαν χρῆσθαι Φησιν ὁ Ἄριστοτέλης· καθήσει γὰρ, ὡσπερ ὄρμιαν, ἀπὸ τῆ τραχήλῃς πλεκτάνην, μηκύνεσθαι τε πόρρω χαλῶσης, καὶ πάλιν ² συντρέχειν εἰς ἑαυτὴν ἀναλαμβανέσης, ῥῆσα πιΦουκυτῶν· ὅταν ἔν τι τῶν μικρῶν ἰχθυῶν ἴδῃ πλησίον, ἐνδίδωσι δακεῖν, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνακαμῆσθαι λανθάνουσα, καὶ προσάγεται, μέχρις ἂν ἐν ἐφικτῶ τῆ εὐματος γένηται τὸ προσχόμενον ³. τῶν δὲ πολυπόδων τῆς χροάς τὴν ἀμειψιν ὅ τε Πίνδαρος περιβόητον παποίηκεν, εἰπίων·

Ποντίε θηρὸς χρωτὶ

Μίλιτα νόου προσφέρων,

Πάταις πολίσσιν ὁμιλεῖ.

καὶ Θόονις ὁμοίως·

Παλύποδος νόου ἴσχε πολυχρόε, ὅς ποτὶ πέτρῃ

Τῆπερ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη ⁴.

μεταβάλλει γὰρ ὁ μὲν ⁵ χαμαιλέον ἐδέν τι μηχανώμενος, ἐδὲ κτακρύπτων ἑαυτὸν, ἀλλ' ὑπὸ δάεος ἄλλως τρέπεται, φύσει ψοφοδής ἂν καὶ δειλός· συνέπεται ⁶ δὲ καὶ πνεύματος πλήθός, ὡς Θεόφρασης· ὀλίγον γὰρ ἀποδεῖ πᾶν τὸ σῶμα τῆ ζῶε πλήρες εἶναι πνεύματος ⁷, ἢ τεκμαίρεται τὸ πνευματικὸν αὐτῆ, καὶ
διὰ

¹ Articulum τὰς addidit w. ex Harl. Mez. Vulgo abest.

² In Ald. & Bas. mutilata voce legebatur καὶ πᾶν. Xyl. correxit.

³ w. sup. προσισχόμενον.

⁴ Uterque locus supra adfuit Quaest. natur. XIX.

⁵ R. mavult μεταβάλλει μὲν γὰρ ὁ χ.

⁶ i. e. συνεργῆ. R.

⁷ Turn. V. Bong. πνεύματος.

διὰ τῆτο πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐτρεπτον. τῆ δὲ πὶ πολυπόδος ἔργον ἐσιν, ἔ πάθος ² ἢ μεταβολή· μεταβάλλει γὰρ ἐκ προνοίας, μηχανῆ χρώμενος τῆ λανθάνειν, ἃ δέδιδε, καὶ λαμβάνειν, οἷς τρέφεται· παρακρεόμενος γὰρ αἰρεῖ τὰ ³ μὴ Φεύγοντα, τὰ δ' ἐκφεύγει παρερχόμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆ τὰς πλεκτάνας κατεδίειν αὐτὸν, ψευδός ἐσιν· τὰ δὲ μύρμικαν δεδιέναι καὶ γόγγυρον, ἀληθές ἐσιν· ὑπ' ἐκείνων γὰρ κακῶς πάχει, δρᾶν μὴ δυνάμενος ἐξολιθαιόντων. ὡσπερ αὖ πάλιν ὁ κάραβος, ἐκείνων μὲν ἐν λαβαῖς γενομένων περιγίνεσθαι ῥαδίως ⁴. ἢ γὰρ ψιλότης ἔ βοηθεῖ πρὸς τὴν τραχύτητα· τῆ δὲ πολυπόδος εἶτω τὰς πλεκτάνας διωθῆντος, ἀπόλλυται. καὶ τὸν κύκλον τῆτον καὶ τὴν περίοδον ταῖς κατ' ἀλλήλων διώξεσι καὶ Φυγαῖς γυμνασμα καὶ μελέτην ἢ Φύσις αὐτοῖς ἐναγώνιον πεποίηκε δεινότητος καὶ συνέσεως.

XXVIII. Ἄλλὰ μὴν ἔχινε γε τινὰ ⁵ χερσαίῳ διηγῆσατο πνευμάτων προαίθησιν Ἀριστότιμος, ὃς ἐθάρμαζε καὶ γεράνων τὴν ἐν τριγάνῳ πτήσιν. ἐγὼ δ' ἐχίνον μὲν ἔχ ἕνα ⁶ Κυζιηνὸν ἢ Βυζάντιον, ἀλλὰ πάντας ὁμῆ παρέχομαι τὰς θαλαττίους, ὅταν αἰθῶνται μέλλοντα χειμῶνα καὶ σάλον, ἐρματιζομένους λιθιδίοις, ὅπως μὴ περιτρέπωνται διὰ κηφότητα, μηδ' ἀποσύρωνται γενομένης κλύδατος, ἢ ἐπιμένωσιν ἀραρότως ταῖς πετριδίοις. ἢ δὲ γεράνων μεταβολή τῆς πτήσεως πρὸς ἄνεμον, ἔχ ἐνὸς γένους ἐσιν, ἀλλὰ τῆτο κοινῆ πάντες ἰχθύ-

1 Sic R. legi voluit, dedique cum W. ex Turn. V. Bong. adfentientibus Harl. B. Venet. Collat. Muret. Schott. Jannot. Anon. Mez. Vulgo τῆτο δὲ.

2 Sic R. legi voluit, dedique cum W. id ex Harl. & Mez. fumente pro vulg. ἔ πάθος.

3 Ex R. mente inferui τὰ. Vulgo abest.

4 abest ῥαδίως a Petav. Ald. Bas.

5 R. mavult τινὰ τῆ χερσαίῳ.

6 W. dedit ἔχ ἕνα ex B. pro vulg. ἐδίνα.

ἰχθύες νεῦντες, ἀεὶ πρὸς κῦμα καὶ ῥῆν ἀντινήχονται, καὶ παραφυλάττεσιν, ὅπως μὴ, κατ' ἕραν προσφερομένους τῷ πνεύματος, ἢ λεπὶς ἀναπτυσσομένη λυπῆ τὸ σῶμα γυμνόμενον καὶ διατραχυνόμενον· ὅθεν ἀεὶ συνέχεσιν ἑαυτὸς ἀντιπρώρας· χιζομένη γὰρ ἔτω κατὰ κορυφὴν ἢ θάλασσα τὰ τε βραγχία κατασέλλει, καὶ κατὰ τῆς ἐπιφανείας ῥέεσα λείως πιέζει, καὶ ἐκ ἀνιψῆσι τὸ Φρικῶδες. τῆτο μὲν ἔν, ὡσπερ ἔφην, κοινόν ἐσι τῶν ἰχθύων, πλὴν τῷ ἔλλοπος· τῆτον δὲ Φασικατ' ἀνεμον καὶ ῥῆν νήχεσθαι, μὴ Φιβόμενον τὴν ἀναχάραξιν τῆς λεπιδος, ἀτέ δὴ μὴ πρὸς ἕραν τὰς ἐπιπτυχὰς ἐχέσῃς ¹.

XXIX. Ὁ δὲ θύννος ἔτως ἰσημερίας αἰθάνεται καὶ τροπῆς, ὡσε καὶ τὸν ἀνθρώπου διδάσκειν, μηδὲν ἀστρολογικῶν κανόνων δεόμενον· ὅπε γὰρ ἂν αὐτὸν αἰ τροπαὶ χειμῶνος καταλέβωσιν, ἀτρεμεῖ, καὶ διατρίβει περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἄχρι τῆς ἰσημερίας. ἀλλὰ τῆς γεράνης σοφὸν ἢ τῆς λίθου περιδραξίς, ὅπως πραιμένη πυκνὸν ² ἐξυπνίζηται· καὶ ποσῶ σοφώτερον, ὡ φίλε, τὸ τῷ δελφίνος, ὡ εἶναι μὲν ἔθιμος, ἀδὲ πάυσαθαι Φορᾶς ³· κεικίνητος γὰρ ἐσιν ἢ φύσις αὐτῷ, καὶ ταυτὸν ἔχεσθαι τῷ ζῆν καὶ τῷ κινεῖσθαι πέρας· ὅταν δὲ ὑπνε δέηται, μετεωρίσας ἄνω τὸ σῶμα πρὸς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάττης, ὑπτίον ἀφῆκε διὰ βάθους, αἰώρας τινὶ σάλῳ κομιζόμενος ⁴, ἄχρι προσπεσεῖν καὶ ψαῦσαι τῆς γῆς· ἔτω δ' ἐξυπνισθεὶς ἀναρροίξει, καὶ πάλιν ἄνω γενόμενος ⁵ ἐνδίδωσι, καὶ φέρεται κινήσει πινὰ μεμιγμένην ἀνάπαυσιν αὐτῷ μηχανώμενος. τὸ δ' αὐτὸ

¹ *Quint in eo pisce squamate, qua parte unae alteris regulatae ad insiat incumbentibus, non versus caudam respiciunt.* R.

² R. legi vult ἢ τῷ λίθου περιδραξίς, ὅπως πραιμένη πρὸς τὸν κενύπον ἐξυπνίζηται.

³ *Jambum hunc esse, nescio unde depromptum, monet R.*

⁴ R. mavult κομιζόμενος.

⁵ Petav. θίμενος.

αὐτὸ δρᾶν καὶ θύνας ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας λέγουσιν. ἐπεὶ δ' ἄρτι τὴν μαθηματικὴν ἔτω ¹ τῆς τῆ ἡλίας μεταβολῆς ἐτέλεσα ² πρόγνωσιν, ἧς μάρτυς Ἀριστοτέλης ἐστίν, ἀκισσον ἤδη τὴν ἑριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· πρότερον δὲ, ναὶ μὲν Δία, τὴν ὀπτικὴν, ἣν ἔοικε μηδ' Αἰχόλος ἀγνοῆσαι· λέγει γὰρ πε·

Τὸ σκαιὸν ³ ὄμμα παραβαλὼν θύνας δίκην· τῷ γὰρ ἐτέρῳ ⁴ δοκᾶσιν ἀμβλυώττειν· ὅθεν ἐμβάλλασιν εἰς τὸν Πόντον ἐν δεξιᾷ, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τευαντίον, ὅταν ἐξίωσιν· ἐμφρόνως πάνυ καὶ νεκχῶς αἰεὶ τὴν τῆ σώματος Φυλακὴν ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιέμενοι τῶν ὀφθαλμῶν. ἑριθμητικῆς δὲ διὰ τὴν κοινωνικὴν, ὡς ἔοικε, καὶ Φιλάλληλου ἀγάπησιν ἑαυτῶν ⁵ δεηθέντες, ἔτως ἐπ' ἄκρον ἦκασι τῆ μαθήματος, ἄσε, ἐπεὶ πάνυ χαίρῃσι τῷ συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι μετ' ἀλλήλων, αἰεὶ τὸ πλήθος τῷ σχήματι κυβίσεις, καὶ σερεῖν ἐκ πάντων ποιῆσιν, ἐξ ἴσους ἐπιπέδοις περιεχόμενοι ⁶. εἶτα νήχονται τὴν τάξιν ⁷ ἔτω, τὸ πλαίσιον ἀμφίσομον διαφυλάττουτες. ὁ γὰρ θύνοσκοπος, ἔν ἀκριβῶς
λάβῃ

¹ R. *supr.* αὐτῶν. Pet. deinde, Ald. & Bas. τὴν τῆ ἡλίας μεταβολῆν.

² R. *quaerit*, num ἐπελήλυθα, an ἐγέλας — quia medo me ridebas praedicantem observatas a thynnis mutationes solis.

³ Ita R. legendum monuit, dedique cum W. adfensiente Mez. cum & alibi in veterum libris hic versus ita scribatur. Vulgo λέγει γὰρ τῆτο· σκαιὸν — dicit enim alicubi: *sinistrum oculum connivens, vel claudens, ut thynnis.*

⁴ scil. sinistro. R.

⁵ Petav. Ald. Bas. αὐτῶν.

⁶ Ita W. dedit ex B. E. Collat. Muret. Harl. Schott. Turn. V. Bong. Vulgo περιεχόμενοι.

⁷ R. *landum* monet κατὰ τάξιν. De seqq. W. ita iudicat: „Locus vel corruptus, vel certe obscurus. Partem difficultatis sustulimus, commate post ἔτω ponendo. Restat aliud, quod non tollitur Reiskiano κατὰ τάξιν, sed in ἀμφίσομον latet, quod forte mutandum in ἀμφίσοχον.

λάβη τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπιφανείας, εὐθὺς ἀποφαίνεται, πόσον ἐστὶ πᾶν τὸ πλήθος· εἰδὼς, ὅτι καὶ τὸ βίθος αὐτῶν ἐν ἴσῳ τεταγμένον σοιχείῳ πρὸς τὰ τὸ πλάτος ἐστὶ καὶ τὸ μῆκος.

XXX. Ἀμiais δὲ καὶ τᾶνομα παρέχηνεν ὁ συναγελασμός, οἶμαι δὲ καὶ ταῖς πηλαμύσι. τῶν δ' ἄλλων γενῶν ὅσα φαίνεται καὶ ζῆ κοινωνιῶς μετ' ἀλλήλων ἀγεληδόν, ἐκ ἂν τις εἴποι τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τὰς κατ' ἰδίαν κοινωνίας αὐτῶν καὶ συμβιώσεις ἴτεον. ὦν ἐστὶ καὶ ὁ τὸ πλεῖστον ἐξαναλώσας Χρυσίππε μέλαν πινοτήρας ¹, παντὶ ² καὶ Φυσικῶ βιβλίῳ καὶ ἠθικῶ προεδρίαν ἔχων· τὸν γὰρ σπογγοτήραν ἔχ ἰσόρηκεν, ἔ γὰρ ἂν παρέλιπεν· ὁ μὲν ἔν πινοτήρας ζῶν ἐστὶ καρκινῶδες, ὡς Φασί, καὶ τῇ πίνῃ σύνεσι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος, ἐὼν ἀνεωγμένην καὶ διακεχηνυῖαν, ἄχρι προσπέση τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυῖδιων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακὺν παρεισήληθεν, ἣ δὲ συνέκλεισε τὴν κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγρην ἐντὸς ἔρκεσ γενομένην κατεδίεσι. τὸν δὲ σπόγγον ἠνιοχεῖ θηρίδιον, ἔ καρκινῶδες, ἀλλ' ἀρέχνη παραπλήσιον· ἔ γὰρ ἀψυχον, ἐδ' ἀναίδητον, ἐδ' ἀναιμον ὁ σπόγγος ἐστίν, ἀλλὰ ταῖς μὲν πέτραις, ὡς ἄλλα πολλὰ, προσπέφυκεν, ἔχει δὲ κίνησιν ἰδίαν ἐξ ἑαυτῆ καὶ εἰς ἑαυτὸν, οἷον ὑπομνήσεως καὶ παιδαγωγίας δεομένην· μανὸς γὰρ ὦν ἄλλως, καὶ τοῖς ἀραιώμασιν ἀνειμένος ὑπ' ἀργίας καὶ ἀμβλύτης, ὅταν ἐμβῆ τι τῶν ἐδωδίων, ἐκείνη σημήναντος ³, ἔμυσσε καὶ κατηνάλωσε· ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνθρώπων προσιόντος ἢ θίγοντος, διδασκόμενος καὶ χρασο-

σόμε-

¹ Ita hoc loco & infra scriptam dedit hanc vocem W. non ex libris sed ex rei veritate, & consequentia vocis σπογγοτήραν, quam diserte in B. E. Venet. sic exhibitam simul dedit. Vulgo πινοτήρας & σπογγοθήρα. Pet. σπογγοθήραν, quam casus formam R. quoque dari voluit.

² W. ἰνσρ. ἐν παντὶ.

³ Turn. Bong. σημαίνοντος.

σόμενος, οἷον ἐΦριξε καὶ συνέκλεισε τὸ σῶμα πήξας καὶ πυκνώσας, ὥσε μὴ ῥαδίαν ἀλλὰ δύσεργον εἶναι τὴν ὑποτομὴν ¹ αὐτῆ τοῖς θηρεύουσιν. αἱ δὲ πορφύραι συναγαλᾶζόμεναι, τὸ μὲν κηρίον, ὥσπερ αἱ μέλιτται, κοινῇ ποιῶσιν, ἐν ᾧ λέγονται γονεύειν· τὰ δ' ἐδάδιμα τῶν βρύων καὶ τῶν φυκίων ² ἀναλαμβάνουσαι προϊχόμενα ³ τοῖς ὄστροκοῖς, οἷον ἐν περιόδῳ κυκλωμένην ἐπίασιν ἀλλήλαις παρέχουσιν, ἐτέραν ἐτέρας ἐξωθεν ἐπινομομένης.

XXXI. Καὶ τί ἂν τις ἐν τέτοις τὴν κοινωσίαν θαυμάσειεν, ὅπερ τὸ πάντων ἀμικτότατον καὶ τὸ θηριωδέστατον ⁴, ὧν τρέφουσι ποταμοὶ καὶ λίμναι καὶ θάλασσαί, ζῶον, ὃ κροκόδειλος, θαυμαστὸν ἑαυτὸν ἐπιδείκνυται πρὸς κοινωσίαν καὶ χάριν ἐν τοῖς πρὸς τὸν τροχίλον συμβολαίοις; ὃ γὰρ τροχίλος ἐστὶ μὲν ὄρνις τῶν ἐλείων καὶ παραποταμίων, φηρεῖ δὲ τὸν κροκόδειλον, ἔκ οἰκόσιτος, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνῃς λειψάνοις παρατρεφόμενος· ὅταν γὰρ αἰθῆται τῆ κροκοδείλῃ καθεύδοντας, ἐπιβηλεύοντα τὴν ἰχνεύουσα πληθέμενον, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὥσπερ ἀθλητὴν κוניόμενον, ἀπεγείρει φθουγόμενος καὶ κελάπτων· ὃ δὲ ἔτως ἐξημερεῖται πρὸς αὐτὸν, ὥσε τῆ σόματος διαχανῶν ἐντὸς παρήσει, καὶ χαίρει τὰ λεπτὰ τῶν ἐνιχομένων τοῖς ὀδῶσι σαρκῶν ἐκλέγοντος ἀτρέμα τῶ ῥύμφει καὶ διασηλεύοντος· ἂν δὲ μετρίως ἔχων ἤδη βέληται συναγαγεῖν τὸ σῶμα καὶ κλεῖσαι, προκλίνει ⁵ τὴν σιαγόνα, καὶ δικσημαίνει, καὶ ἔκ πρότερον καθήσιν, ἢ συναϊθανόμενον ἐκπιτῆσαι τὸν τροχίλον. ὃ δὲ καλέμενος ἡγεμῶν μεγέθει μὲν ἐστὶ καὶ σχήματι κωβιῶδες ἰχθύδιον, τὴν δ' ἐπιφάνειαν ὄρνιθι Φρίσ-

1 Mez. ἀποτομὴν.

2 Pet. Φωκίων; Turp. V. Φωκίων.

3 R. & W. ἰσφ. προσισχόμενα.

4 Turp. V. Bong. θηριωδέστατον.

5 R. manult προσκλίνει.

Φρίσσοντι διὰ τὴν τραχύτητα τῆς λεπίδος εἰκέναι λέγεται, καὶ αἰεὶ σύνεσιν ἐνὶ τῶν μεγάλων κητῶν, καὶ προνήχεται τὸν δρόμον ἐπευθύνον¹, ὅπως ἐκ ἐνχεθήσεται βράχεσιν, ἐδ' εἰς τέναγος, ἢ τινα πορθμὸν ἐμπέσῃ εὐσέξοδον· ἐπεται γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἶακι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων, ὃ τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος² ἢ λίθον, εὐθὺς διεφθάρται καὶ ἀπόλωλε πᾶν ἐμβεβυσθισμένον· ἐκεῖνο δὲ γινῶσκον ἀναλαμβάνει τῷ τόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντός· ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἔσηκην ἀναπαυομένη καὶ ὀρμεῖ προελθόντος δ' αὐθις ἐπακολυθεῖ, μήτε ἡμέρας μήτε νυκτός ἀπυλειόμενον, ἢ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται, καὶ ποτὰ διεφθάρη, καθάπερ³ ἰκθυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα. καὶ γὰρ ἡμεῖς περὶ Ἀντίκυραν ἐωράκαμεν, ἢ πάλοι· καὶ πρότερον⁴ ἰσορῆσιν, ἢ πόρρω Βενῶν⁵ ἄξοκείλατος καὶ κατασαπέντος, λοιμὸν γενέσθαι. ἄρ' ἐν ἀξίῳ ἐσι ταύταις ταῖς κοινωναῖς καὶ συμπεριφορῆς παραβέβληται; ὁ γὰρ⁶ Ἀριστοτέλης ἰσορεῖ Φιλίας ἀλωπέκων καὶ ὄφρων.

¹ Petav. Ald. Bas. ἐπευθύνων; Nil refert, utrum legas, R. iudice, cum alterum ad ἡγεμῶν, alterum ad ἰχθυδίων referatur. Vulgata tamen videtur servanda ob sequens ἐνείνο.

² R. quaerit, quomodo naves deglutiat cetus vel balaena, cui angustae sint fauces? — Xyl. nimirum verit: id statim demersum in ejus ventrem ferunt. Kaltw. autem: ist sogleich versinken, und in den Abgrund versenkt.

³ R. sulph. καὶ πολλάκις, vel τὰ πολλὰ, διεφθάρη, καθάπερ πλοῖα ἰκθυβέρνητα.

⁴ Ita W. desit ex Annot. & Mez. Constat ex parte R. ita legendum censens: ἐωράκαμεν ἢ πάλοι, καὶ πρότερον ἢ τινὸς ἰσορῆσιν. Vulgo ἐωράκαμεν, ἢ πάλοι καὶ πρ. ἰς.

⁵ Annot. & Xyl. Unum nomen proprium urbis faciunt. Ejus autem alibi non fit mentio. Kaltw.

⁶ Xyl. legendum putavit παραβάλλειν, ἀς ὁ Ἀρ. ut concinna sit sententia. R. paulo ante post ἰσι inferi vult τ, & reii-

ἄφρων, διὰ τὸ κοινὸν αὐτοῖς πολέμιον εἶναι τὸν ἑαυτοῦ,
καὶ τὰς ἀτίδων πρὸς ἵππους, ὅτι χαίρασι ¹ προσπελά-
ζουσαι καὶ διασκάλλουσαι τὸν ὄνθον. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔδ' ἐν
μελίτταις ὄρῳ τοσαύτην ἔδ' ἐν μύρμηξιν ἐπιμέλειαν ἀλ-
λήλων· τὰ γὰρ κοινὸν αὐξήσει πᾶσαι καὶ πάντες ἔργον,
ἐτέρῳ δὲ κατ' ἕτερον ἕτερα σοχασμὸς ἕδεις ἕδὲ φροντίς
εἶναι.

XXXII. Ἐτι δὲ μᾶλλον κατοψόμεθα τὴν διαφο-
ρὰν, ἐπὶ τὰ πρεσβύτατα καὶ μέγιστα τῶν κοινωτικῶν ἔρ-
γων καὶ ² καθηκόντων τὰ περὶ τὰς γενέσεις καὶ τεχνώ-
σεις τὸν λόγον τρέψαντες. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ λίμναις
παρήκασαν ³ ἢ ποταμοὺς ὑποδεχομένην νεμόμενοι θάλατ-
ταν ἰχθύες, ὅταν μέπωσι τίκτειν, ἀνατρέχουσι, τῶν πο-
τίμων ὑδάτων τὴν πρῶτητα ⁴ καὶ τὸ ἄσκληον διώκοντες·
ἀγαθὴ γὰρ ἢ γαλήνη λοχεύουσαι καὶ τὸ ἄθρον ἅμα ταῖς
λίμναις ἐνεσι καὶ ποταμοῖς, ὥστε σώζεσθαι τὰ τικτόμενα.
διὸ καὶ πλείστα καὶ μάλα γονεύεται περὶ τὸν Εὐξείνου
πόντον· ἔ γὰρ τρέφει κήτη ἄλλ' ἢ Φώκην ἀραιὴν καὶ
θελφίνα μικρόν· ἔτι ⁵ δὲ ἢ τῶν ποταμῶν ἐπιμιξία,
πλείστων καὶ μεγίστων ἐκιδόντων εἰς τὸν Πόντον, ἥπιον
παρέχει καὶ πρόσφορον τοῖς λοχευομένοις κρᾶσιν. τὸ ⁶
δὲ

reliqua bene habere monet. W. judice legendum παραβάλλειν
ἄσπερ.

¹ Haec est Bas. lectio. Ald. χαίρασαι, quod etiam e Petav.
notatur. Hinc Turn. V. Bong. deinde corrigunt προσπελάζουσαι.

² Vulgo abest καί. Id inseri jussit R. & addidit W. ex B.
Harl. Jun.

³ R. mavult προσήκασαν.

⁴ Sic W. dedit ex Harl. & Jun. Vulgo τὸ πρῶτατον.

⁵ Pro ἔτι Petav. Ald. Bas. ὅτι. Xyl. correxit.

⁶ R. legi vult ὃ δὲ τᾶ — quod autem in antibia maxime
mirandum est, id est, quod, ubi ille sit, cetera nulla sunt,
ita ut, quod post multa interjecta demum dicitur, huc ab au-
ctore subjiciendum fuisset ὅπως ἂν ὀφθῆ, θηρίον ἂν ἔτι. Aliam
porro proponit rationem, qua illis ambagibus careri possit, si
pro-

δὲ τὰ ἀνδία θαυμασιότατόν ἐστιν, ὃν Ὅμηρος ἱερὸν ἰχθῦν εἶρηκε· καίτοι μέγα τινὲς οἴονται τὸν ἱερὸν, καθάπερ ὅσων ἱερὸν τὸ μέγα, καὶ τὴν ἐπιληψίαν, μεγάλην νόσον ἔσαν, ἱερὸν καλοῦσιν· ἐνιοὶ δὲ κοινῶς τὸν ἄφετου καὶ ἱερωμένον ¹. Ἐρατοθένης δὲ τὸν χρυσοφρυν εἶπεν,

Εὐδρομίην χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν, ἱερὸν ἰχθῦν λέγειν. πολλοὶ δὲ τὸν ἔθλοπα· σπάνιος γὰρ ἐστὶ καὶ ἔραξιός ἀλώωναι· φαίνεται δὲ περὶ Πικρυλίην πόλιος· ἀν' ἧν ποτε λάβωσι, τεφανῆνται μὲν αὐτοί, τεφανῆσι δὲ τὰς ἀλιάδας, κρότω δὲ καὶ πατέγω καταπλέοντας ² αὐτὰς ὑποδέχονται καὶ τιμῶτιν. οἱ δὲ πλεῖστοι τὸν ἀνδίαν ἱερὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι νομίζουσιν· ἔπη γὰρ ἀν' ἀνδίας ὀφθῆ, θηρίον ἐκ ἐστίν, ἀλλὰ θάρβαντες μὲν οἱ σπογοθηῖραι κατακελυμβῶσι, θάρβαντες δὲ τίττεσιν οἱ ἰχθύες, ὥσπερ ἐγγυητὴν ἄσουλίας ἔχοντες. ἢ δ' αἰτία δυσλόγιος, εἴτε φεύγει τὰ θηρία τὸν ἀνδίαν, ὥς σὺν ἐλεφαντες, ἀλετρυόνα δὲ λέοντες· εἴτ' ἐστὶ σημεῖα τόπων ἀθέρων, ἃ γινώσκει καὶ παραφυλάττει συντός ἄν καὶ μνημονικός ὁ ἰχθύς.

XXXIII. Ἀλλὰ ἢ γε πρόνοια ³ κοινὴ τοῖς τέκτεσι τῶν γεινωμένων· οἱ δ' ἄρβενες ἔ τὸν ⁴ αὐτῶν κατεδίδοσι γόνον, ἀλλὰ καὶ προσδιατρίβουσι τοῖς κνήμα-

N 2

σιν

proxime sequens ὃν deletur; quod autem in autibus maxime mirabile est, hoc est, quod Homerus eum sacrum, vel sanctum, appellavit. Sequentia certe parenthetice sunt sumenda, nec nisi varias de sacro pisce continent sententias. Illis prolatis, ad rem redit auctor. Cf. Hom. Iliad. XVI, 407.

¹ Ald. Bal. Petav. nec non Xyl. B. E. Harl. ἱμενον. Xyl. legit ἱερωμένον, aut καθιερωμένον. W. susp. καὶ καθιερώμενον, ut sciens, unde Steph. vulgatum sumferit, & veterem lectionem videri fuisse καὶ ἀνήμενον notans.

² Turn. V. Bong. κατάγοντας.

³ R. mavult ἀλλ' ἢ μὲν πρόνοια.

⁴ Erst. & R. ἔ τῶν αὐτ. Hinc R. legendum monuit ἔ τὸν, quod ex edd. prioribus repofui.

σιν ἰσοφυλακῶντες, ὡς ἰσόρηκεν Ἀριστοτέλης· οἱ δὲ ἐπόμενοι ταῖς θηλείαις, καταβρέβησι μικρὸν τὸν θορόν ¹. ἄλλως γὰρ ἔ γίνεται μέγα τὸ τεχθῶν, ἀλλ' ἀτελὲς μένει καὶ ἀναυξον. ἰδίᾳ δὲ αἱ Φυκίδες ² ἐκ τῶν Φυκίων οἶνον υσογτικῶν διαπλασάμεναι περιαμπέχουσι τὸν γόνυον, καὶ σιέπασιν ἀπὸ τῆ κλίδωιος. τῆ δὲ γαλεῦ τὸ Φιλόσοργον ἐδενί τῶν ἡμερωτάτων ζῶων ὑπερβολὴν γλυκυθυμίας πρὸς τὸ ἔκγονα καὶ χρηστότητος ἀπολέλοιπε· τίττασι μὲν γὰρ ἰόν, εἶτα ζῶον, ἐκ ἐκτός, ἄλλ' ἐντός ἐν ἑαυτοῖς· καὶ τρέφουσι ἕτως καὶ Φέρεσι, ὡσπερ ἐκ δευτέρας γενέσεως· ὅταν δὲ μείζονα γένηται, μεθ' ἑαυτοῖς θύραζε, καὶ διδάσκουσι νήχεσθαι πλησίον· εἶτα πάλιν εἰς ἑαυτὸς διὰ τῆ σώματος ἐπαναλαμβάνουσι, καὶ παρέχουσι ἐνδοιατῶσαι τὸ σῶμα χῶραν ἄμα καὶ τροφήν καὶ καταφυγὴν, ἄχρις ἂν ἐν δυνάμει τῆ βοηθεῖν αὐτοῖς γένηται. Θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σατηρίαν τῶν γενναμέων ἐπιμέλεια· τίττει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπ' αἰεὶ δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῆ ψάμμω τὰ ὠὰ, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμῶνται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσσὶν ἀμύττειν καὶ κατασίξειν τὸν τόπον, εὐσημον ἑαυτῇ ποῖσαν· οἱ δὲ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τῆ ἄρρενος τρεπομένην ³, τύπεσ ἰδίᾳ καὶ σφραγιῶδας ἐναπολείπειν· ὃ

δὲ

¹ Vulgo τὸν ὄρον. Turn. V. Bong. ἔρρον; Petav. ἔρρον, quod W. simul ex B. E. Venet. Collat. Muret. Schott. Anon. notat. Ipse recepit θορόν ex Harl. Mez Jun. notans, potuisse hoc ferri; se tamen haud scire, an auctor scripserit, κατὰ μικρὸν ἐπιβρέβησιν τὸν θορόν, du tu loci Aristotelici H. A. VI, 14. R. sup. καταβρέβησιν κατὰ μικρὸν τὸν σπέρρον, *spargunt paulatim, vel ejaculantur, semen.*

² Petav. Φωκίδες, & statim post Φωκίων.

³ R. mavult προτρεπομένην, *missam, impulsam amare.* Ald. Bas. τρεφομένην, quod Xyl. versio exprimit. Rectius Kaltw. *dafs*

δὲ τότε θαυμασιώτερόν ἐστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τριαρακοσὴν (ἐν τοσαύταις γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιβρήγνυται τὰ ὠὰ) πρότεισι· καὶ γυνάρισσα τὸν ἐαυτῆς ἑκάστη θησαυρὸν, ὡς εἰς χρυσίω θῆκην αἰθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

XXXIV. Τῶν δὲ κροκοδείλων τὰ μὲν ἄλλα παραπλήσια, τῆς δὲ χώρας ὁ σοχασμὸς ἐπίνοιον ἀνθρώπων τῆς αἰτίας ἐ δίδωσιν, ἐδὲ συλλογισμὸν ὅθεν ἔφασί λογικὴν καὶ μαντικὴν εἶναι τὴν περὶ τότε ἢ τῆ θηρίου πρόγνασιν· ἔτε γὰρ πλέον, ἔτ' ἐλαττον-ἐμβῆσα, ἔλλα ὅσον εἰς ὄραν ἔτας ὁ Νεῖλος αὐξηθεὶς ἐπικλύσει καὶ ἀποκρύψει τῆς γῆς, ἐκεῖ τὰ ὠὰ τίθησιν· ἄσε τὸν ἐντυχίντα τῶν γεωργῶν, αὐτὸν γινώσκειν, ἑτέροις τε φράζειν, ὅπόσον αὐτοῖς ὁ ποταμὸς πρόσεισιν· ἔτω συνεμετρήσατο μὴ βρεχομένων ² αὐτὸς βρεχόμενος ἐπαύξῃ. ἐκλεπιδέντων ³ δὲ τῶν σκύμων, ὃς ἂν ⁴ εὐθύς ἀναδύς μὴ λάβῃ τι τῶν προσυχόντων, ἢ μυῖαν, ἢ σέριφον ⁵, ἢ γῆς ἔντερον, ἢ κέρφος, ἢ βοτάνην, τῶ σώματι, διασπαράξασα τῆτιν ἢ μήτηρ ἀπέβιτεινε δακτύλα· τὰ δὲ θυμοειδῆ καὶ δραστήρια εὐργεῖ καὶ περιέπει, κατ'ἐ-

N 3

περ

dafs das Weibchen vom Männchen umgekehrt werde, und die Form der Schale, wie ein in den Sand gedrücktes Siegel zurücklasse.

1 Bas. Xyl. ἐπὶ τῆτιν. W. suscp. vel περὶ delendum cum Mez. vel legendum περὶ τῆτιν τὸ θηρίον.

2 W. sic dedit ex B. Collat. Muret. Jannot. Schott. Turn. Bong. Vulgo βρεχομένων. R. voluit ὅπως μὴ βρεχόμενα.

3 W. sic dedit ex B. Collat. Muret. Jannot. Schott. Anon. Turn. V. Bong. Vulgo ἐκλεπόντων. R. voluit ἐκλεπέντων.

4 abest ἂν a Petav.

5 Sic W. ex Harl. Bas. Xyl. dedit. & jam emendaverat P. Leopard. Emend. V, 21. Vulgo ἢ ἔριφον, quod Steph. ex Schott. dedit, corrigendo lectionem Ald. quam quoque ex E. notat W. ἢ μωνῆς ἔριφον. R. voluit σέριφον, quod Kaltw. ex Aelian. H. A. IX, 3. probat, simul ex eodem pro ἢ κέρφος ἢ βοτάνην commendans σαῦρον τῶν νεαρῶν.

περ οί σοφώτατοι τῶν ἀνθρώπων ἀξιῶσι, κρίσει τὸ Φι-
λεῖν ¹, ἔπειθει, νέμωσα. καὶ μὴν αἱ Φῶκαι τρίτωσι
μὲν ἐν ² τῷ ξηρῷ, καταμιμρὸν δὲ προάγουσι τὰ συμ-
μνία, γεύεσι τῆς θαλάττης, καὶ ταχύ πάλιν ἐξήγουσι
καὶ τῆτο πολλαίσι ποιῶσιν ἐν μέρει, μέχρις ἂν ἔτως
ἔθιζόμενα θάρρησι, καὶ τέρξη τὴν ἐναλον δίαταν. οἱ
δὲ βάρχηροι περὶ τὰς ὀχθείας ἀνακλήσεσι χρωῶνται, τὴν
λεγομένην ποιῶντες ὀλολυγόνα ³, Φωνὴν ἐρωτικὴν καὶ
γαμήλιον ἔσαν. ὅταν δὲ τὴν θήλειαν ὁ ἄρβην ἔτω προσ-
αγύγηται, κοινῇ τὴν νύκτα περιμένωσιν· ἐν ὑγρῷ μὲν
γὰρ ἐδύναται, μεθ' ἡμέραν δὲ δεδίασιν ἐπὶ γῆς μίγνυ-
σθαι· γενομένα δὲ σιότης, ἀδεῶς συμπλέκονται προ-
όντες ⁴. ἄλλως δὲ λαμπρένωσι τὴν Φωνὴν, ὡς ὄν προσ-
δεχόμενοι· καὶ τῆτο σημεῖον ἐν τοῖς βεβαιοτάτοις ἐσίν·

XXXV. Ἀλλὰ οἶον, ὡ Φίλε Πόσειδον, ὀλίγη πά-
θος ⁵ ἄς ἄτοπον πέπονθα καὶ καταγάλασον, εἴ με δια-
τρίβοντα περὶ Φώκας καὶ βατρήχας, τὸ σοφώτατον καὶ
θεοφιλέστατον παρῆλθε καὶ ἐξέφυγε τῶν ἐνάλων. ποῖας
γὰρ ἠχθόνας ἀξίον τῷ φιλομῶσῳ τῆς ἀλκυόνας, ἢ τῷ φι-
λοτένω ⁶ χελιδόνας, ἢ τῷ φιλάνδρω ⁷ πελειάδας, ἢ
τῷ τεχνικῷ παραβίλλειν μελίττας; τίνας δὲ γαίεσις καὶ
τόμας καὶ ἰωδίνας ὁ θεὸς ἔτως ἐτίμησε; τὰς μὲν γὰρ
Ληγῆς γονὸς μίαν ὑποδέξαθαι νῆσον ἐδραθεῖσαν ⁸ ἰσο-
ρῆσι

1 R. sup. τὸ φιλεῖν, i. e. τὴν φιλίαν.

2 abest ἐν a Petav.

3 Turn. V. Bong. ὀλολυγόνην.

4 sc. eis τὴν γῆν R.

5 Turn. V. Bong. πάθος.

6 *amisi prolis*. Sic R. dandum monuit, & dedit W. ex Pol. Idem vertit Grynæus, & notavit Mez. Vulgo φιλοτένω, quod idem foret cum seq. τεχνικόν.

7 *caritati mariti*. Sic R. dandum monuit, & dedit W. ex Hal. & Mez. Vulgo φιλανθρώπων.

8 Vulgo ἐδραθεῖσαν. Hinc R. notat, sententiam flagitare ἐγμιθεῖσαν. aut ἐρματιθεῖσαν, aut σαθεῖσαν. W. sumit ἐδραθεῖσαν ex uno B. sententiam jam exprimente Amiot.

ῥᾶσι τῇ δ' ἄλκυονι τιμῆσιν περὶ τροπὰς πᾶσαν ἴσησι
 θλατταν ἀκύμονα καὶ ἀσάλευτον ¹. ὅθεν ἐδὲν ἐστὶ
 ζῶον ἄλλο, ὃ ἔτω ² Φιλᾶσιν ἄνθρωποι, δι' ἣν ³ ἐπτά
 μὲν ἡμέρας, ἐπτά δὲ νύκτας ἐν ἀκμῇ χειμῶνος ἀδῶς
 πλέσσι, τῆς κατὰ γῆν πορείας τηλικαῦτα τὴν διὰ τῆς
 θαλάσσης ἰσφαλεστέραν ἔχοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ ἐκεί-
 νης τῶν ἀρετῶν, ἃς ἔχει, βραχέα φάσαι, Φιλανδρος
 μὲν ἔτας ἐστίν, ὥστε μὴ καθ' ἓνα καιρὸν, ἀλλὰ δι' ἔτας
 συνεῖναι καὶ προσδέχεσθαι τὴν τῷ ἀβρῆνος ὀμίλιαν, ἔτι δὲ
 τὸ ἐκόλασον, (ἄλλω γὰρ ἔ μίγνυται τοπαράπαν) ἀλλ'
 ὑπ' εὐνοίας, ὥσπερ γυνὴ γαμετῆ, καὶ Φιλοφροσύνης
 ὅταν δὲ διὰ γῆρας ἀδενῆς ὁ ἀβρῆν γένηται συνέπεσθαι καὶ
 βαρῦς, ὑπολαβῆσα γηροφορεῖ καὶ γηροτροφεῖ, μηδαμῆ
 προιεμένη μηδὲ καταλιπεῖσα χωρὶς· ἀλλὰ τοῖς ὡμοῖς
 ἐκείνῳ ἀναδεμένη, κομίζει πανταχόσε καὶ θεραπεύει,
 καὶ συνεῖν ἄχρι τελευτῆς. τῷ δὲ Φιλοτέκνῳ καὶ πε-
 φροτικότητι σωτηρίας τῶν γεννωμένων, συναιθανομένη
 κύσαν ἑαυτὴν, τάχιςα τρέπεται πρὸς ἐργασίαν τῆς
 νεοτῆας, ἔτι Φυρῶσα πηλὸν, ἐδὲ πρεσερίδασα τοίχοις
 καὶ ὀρέφοις, ὥσπερ αἱ χελιδόνες, ἐδὲ χρωμένη πολυ-
 λοις τῷ σώματι ἐνεργοῖς μέρασιν, ὥσπερ τῆς μελι-
 τῆς ⁴ ἐνδυσμένης τῷ σώματι, τὸ κηρίον ἀνοιγῆσης, ὁ-
 μῆ

N 4

¹ Ald. Baf. Xyl. B. E. Venet. Harl. Petav. ἀσάλευτον, Val-
 gatium dedit Steph. ex Leonic. Schott. Anon. estque. W. ju-
 dice, sine dubio verum. Vid. Ruhken. Auct. Helych. p. 580.

² abest ἔτω a Petav. Ald. Baf.

³ R. mavult ἢ δι' ἣν.

⁴ R. mouet, quaedam deesse videri: alias facile rescribitur αἱ
 μελιτταὶ & ἐνδυσόμεναι & ἀνοίγασαι: sed locum mutilum & impe-
 ditum esse: loco τῷ σώματι legendum τῷ σώματι & deinde eis
 ἐξάγασαι τὸν τύπον ἀγγεία. Posteliius jam ab Amiot. expressum
 fessit Kaliv. notat. W. legit cum Mez. καὶ τὸ κηρίον, & eis
 ἀνοίγασαι monet Steph. edidisse ex Leonic. Schott. Anon. cum
 Ald. Baf. Xyl. B. Harl. Petav. ἀνοίγασαι habebant, innotuit autem
 locum a Mez. ita fuisse correctum ὅμοιον φαίνοντες οἱ ἐξ ἀνοίγασαι, eis
 ἐξάγασαι τὸ πᾶν ἀγγεία διακρίσει.

μᾶ ψάουντες εἰς ἀγκῶνα τόπου ἀγγεῖα διαίρησιν· ἢ δ' ἀκκυῶν ἐν ὄργανον ἀπλᾶν, ἐν ὄπλον, ἐν ἐργαλείον ε-
 χκοα, τὸ τόμα, καὶ μηδὲν ἄλλο τᾶ Φιλοπόνε καὶ Φι-
 λοτίκνε συνεργόν ¹, οἷα μηχανάται καὶ δημιουργεῖ,
 χαλεπὸν ἐστὶ μὴ καταμαθόντας πειθῆναι τῇ ² ὄψει,
 τὸ πλαττόμενον ὑπ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ ναυπηγόμενον,
 σχημάτων πολλῶν μόνον ἀπερίτρεπτον καὶ ἀβάπτισον·
 συλλέξασα γὰρ ³ τὰς τῆς βελόνης ⁴ ἀκάνθας συντί-
 θησι καὶ συνδεῖ πρὸς ἀλλήλας ἐγκαταπλέκησα, τὰς μὲν
 εὐθείας, τὰς δὲ πλαγίας, ὥσπερ ἐπὶ σήμονι κρόκην
 ἐμβέλλωσα, προσχρωμένη ⁵ καμπαῖς καὶ περιαγωγαῖς
 δι' ἀλλήλων, ὥστε διαρμόσαι ⁶ καὶ γενέσθαι τρογγύλου
 εὐήρεμον ⁷, προμήκει τῷ σχήματι, ἀλιευτικῶ κύρτω
 παραπλήσιον· ὅταν δὲ συντελέσῃ, Φέροσα παρέθηκε
 πρὸς τὸ κλύσμα τᾶ κύματος, ὅπερ προσπίπτουσα μαλα-
 κῶς ἢ θάλασσα τὸ μὲν ἔκαστος ἀραρὸς ἐδίδοξεν ἀπέ-
 σαθαι καὶ καταπυκνωσαι, χαλῶμενον ὀρῶσαν ὑπὸ τῆς
 πληγῆς· τὰ δὲ ἡρμοσμένα κατασφίγγει καὶ πήγνυσιν,
 ὥστε καὶ λίθῳ καὶ σιδήρῳ δυσδιάλυτον εἶναι καὶ δύστρω-
 τον. Ἰδενὸς δὲ ἦσσαν ἀξιοθαύμασόν ἐσιν ἢ τε συμμα-
 τρία τὰ τε σχῆμα τῆς τᾶ ἀγγεῖα κοιλότητος·

ταί

¹ R. mavult καὶ Φιλοτίκνε συνεργόν. Delenit τὸ, quod vulgo ante συνεργόν legitur, cum Ald. Baf. Petav.

² abest τῇ ab Ald. Baf. Petav.

³ Addidi γὰρ, quod vulgo abest, e Turn. V. Bong. cum W. Id ex Harl. Pol. Jannot. Schott. Mez. fumente.

⁴ R. legi vult τῆς θαλαττίας βελόνης.

⁵ Sic R. dari iussit, deditque W. ex B. E. Mez. Vulgo προσχρωμένην, & πρὸς χρωμένην.

⁶ R. mavult ὥστε δὴ διαρμόσαι.

⁷ W. notat: „Hoc Steph. edidit ex Jannot. Nam Ald. Baf. Xyl. B. E. εὐήρεμον; Harl. εὐήμερον; Mez. τὸ ἔργον; R. εὐήρετον. Vel ex prioribus duobus alterutrum probandum, vel corrigendum εὐήμερον.“ — *navisium rotundum aequalitate ponderis bene examinatum & firmum.* Dando deinde τῷ σχήματι lectus sum W. ita ex E. fumentem pro vulg. προμήκει τᾶ σχήματος. R. suscp. εὐήρετον προμήκει, ἀπὸ τᾶ σχήματος

ται γὰρ αὐτὴν ἐκείνην μόνην ἐνδουμένην δέχεσθαι, τοῖς δ' ἄλλοις τυφλὸν εἶναι πάντη καὶ κρύβιον· ὥστε παρίε-
ναι μηδὲν εἴσω μηδὲ τῆς θαλάττης 1· οἶμαι μὲν ἔν, μηδένα ὑμῶν ἀθέατον 2 εἶναι τῆς νεοττιᾶς· ἐμοὶ δὲ πολλαίχισ ἰδόντι καὶ θίγοντι, παρίσταται λέγειν καὶ ἄδειν·

Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ ναῶ 3, τὸν κεράτινον βωμὸν εἶδον ἐν τοῖς ἐπὶ καλυμένοις θεέ-
μασιν ὑμνέμενον, ὅτι μήτε κόλλης δεόμενος 4, μήτε τινὸς ἄλλου δεσμῆ, διὰ μόνων τῶν δεξιῶν συμπέπηθε καὶ συνήρμους κεράτων. Ἰλεως δὲ 5 ὁ θεὸς εἶη καὶ πρὸς τι μασικὸν ὄντα καὶ νησιώτην ὑμνεμένης τῆς πε-
λαγίης σειρήνος, εὐμενεῶς καὶ καταγελαῶν τῶν ἐρωτημά-
των ἐκείνων, ἃ σκώπτουτες ἐρωτῶσιν ἔτσι, διὰ τί Ἀπόλ-
λων

N 5

λων

1 W. desiderat quid ad orationis integritatem, & locum forte ita supplendum censet μηδὲ ἐκ τῆς γῆς μηδὲ ἐκ τῆς θ.

2 Post ἀθέατον Petav. addit τᾶτον.

3 Odyss. VI, 162. Ald. Esf. Petav. Δήλων.

4 Petav. δεόμενον.

5 Sequitur locus misere corruptus, omnique librorum subsidio destitutus. R. loco πρὸς τι manuit πρὸς τῷ; Apollinem notat appellari *insulanum*, quia in insula Delo natus fuisse dicitur; εὐμενεῶς mutat in εὐμενῆς, & post hanc vocem deesse quaedam suspicatur, ex. gr. τί ἔν; ἐκ ἄξιον ἀποβάλλειν καὶ καταγελαῶν — quid igitur? iamne porro non decebit illas quaestiones spernere atque videre, quas —. Deinde supplendum censet Ἀπόλλων ἐ γογγροκτόνος (cum Salmas.) εἰδὲ τριγλοβόλος γινώσκεται Ἄρτεμις; de Venere deesse quaedam notat ex ingenio non restituenda. In fine denique periodi legendum conjicit μηδενὶ ἐναίμῳ aut μηδενὶ τῶν ἐναίμων χ. Ad hanc fere sententiam Amiot. vertisse, Kaltw. monet, pro ὀνευομένῳ *supr.* Φονευομένῳ. Turu. V. Bong. ὀνευόμενον. W. locum ita resingendum putat: Ἰλεως δὲ ὁ θεὸς εἶη καὶ εἰκὸς γ' εἶναι, πρὸς τῷ μασικῷ ὄντα καὶ νησιώτην ὑμνεμένης τῆς πελαγίης σειρήνος, καὶ εὐμενεῶς καταγελαῶν τῶν ἐρωτημάτων ἐκείνων, ἃ σκώπτουτες ἐρωτῶσιν ἔτσι, διὰ τί Ἀπόλλων ἐ γογγροκτόνος, εἰδὲ Ἄρτεμις τριγλοβόλος· μὴ γινώσκοντες Ἀφροδίτην ὅμα πάντα τὰ κατὰ Ἰθάλακτων ποιημένην αὐτῆς ἱερὰ καὶ ἀδελφὰ, καὶ μηδενὶ ἀνευομένῳ χαίρεσιν.

λων * συθ' ἔδδε τριγλοβοδῆ γινώσκοντα Ἀφροδίτην ὁμῆ
κατὰ θάλατταν ποιημένην αὐτῆς ἱερὰ καὶ ἀδελφά, καὶ
μηδὲν ὀνειρομένω χαίρσαν. ἐν δὲ Λέπται τὰς ἱερεῖς
τῷ Ποσειδάωνος ἔδδεν ἑναλον τοπαράπαν ¹ ἐθίοντας, τρι-
γλαν δὲ τὰς ἐν Ἐλευσίει ² μυσας σεβομένους ἕτε, καὶ
τῆς Ἥρας ἐν Ἀργεὶ τὴν ἱέρειαν ἀπεχομένην ἐπὶ τιμῇ
τῷ ζῶα· τὸν γὰρ θαλάττιον λαγῶν, ὅς ἐστιν ἀνθρώ-
πων θανάσιμος, κτείνουσιν αἱ τρίγλαι μάλιστα καὶ κατανα-
λίσκασιν διὰ ταῦτα ³, ὡς Φιλάνθρωπα καὶ σωτήρια
ζῶα τὴν ἄδδειαν ἔχασιν.

XXXVI. Καὶ μὲν Ἀρτέμιδος γε Διαιτύνης, Δελ-
φίνε τ' Ἀπόλλωνος ἱερὰ καὶ βωμοὶ παρὰ ποταμῶς Ἑλ-
λήνων εἰσίν. ὃν δ' αὐτὸς ἑαυτῷ τόπον ἐξείλετον ὁ
θεὸς πεποιήται, Κρητῶν ⁴ ἀπογόνους οἰκάντας ἡγεμόνι
δελφίει χρησαμένων· ἔ γὰρ ὁ θεὸς ⁵ προνήχητο τῷ ⁶
κόλῃ μεταβυλλῶν εἶδος, ὡς οἱ μυθογράφοι λέγουσιν,
ἀλλὰ δελφίνα πέμψας τοῖς ἀνδράσιν ἰθύνοντα τὸν πλῆν κα-
τηγωγεν εἰς Κίρραν. ἰσορῆσι δὲ ⁷ καὶ τὰς πεμφθείτας ⁸ εἰς
Σινώπην ὑπὸ Πτολεμαίῃς τῷ Σωτήρος ἐπὶ τὴν Σαρά-
πιδας κομιδῆν, Σωτέλη ⁹ καὶ Διοιόσιον, ἀπωσθέν-
τας

1 Turn. Bong. ἔδδεν ἐν ἄλλοις τὸ πράττειν; V. ἔδδεν εἰς ἄλλοις τὸ πράττειν.

2 Recepi praepositionem ἐν, quae vulgò abest, ex Turn. Bong. B. E. Pol. Jannot. Schott.

3 Turn. V. Bong. διὰ ταύτην.

4 Inter πεποιήται & Κρητῶν aliquid exēdidisse, monent R. & W. Idem notavit Jannot. formula λείπει, & B. habet hiatus. Mez. ἀπογόνους οἰκάντας multat in ἀποικίαν ἡγήτοισι.

5 Cum articulo ὁ, qui vulgò abest; statim monuit R. & dedit W. ex Harl.

6 Petav. προνήχησε τὸ τῷ κόλῃ.

7 Historiam narrat Tzetius Hist. IV, 83. R.

8 Petav. τὰς πεμφθείτας.

9 Vulgò κομιδῆν, καὶ Διοιόσιον. Illic Xyl. vertit: ad Sara-
pidem vehendum & Bledham. R. legi γοιάτῃ κατὰ Λαν νῆ-
σον ἀπωθέντας, ἀπὸ Διῆς Ἰνσουλῆς a vobis ὑποθετικῶς abrep. of.

τας ¹ αἰέτω βιαίω, κομίζεσθαι παρὰ γνώμην ὑπὲρ Μαιλάων, ἐν δεξιᾷ Πελοπόννησον, ἔχοντας, εἶτα βεμβουένας καὶ ἀσθμαίνοντας αὐτὰς προφανέντα δελφῖνα πύραρον ὡσπερ ἐκκαλεῖσθαι καθηγόμενον εἰς τὰ ναύλοχα καὶ εὐλας μαλακὰς ἔχοντα τῆς χώρας καὶ ² ἀσφαλεία, ἀχρὶς ἔ τῶτον τὸν τρόπον ἄγων καὶ παραπέμπων τὸ πλοῖον εἰς Κίβραυ καταέστησεν· ὃθεν ἀναβατήριον ³ θύσαιτες, ἐγνώσαν, ὅτι δεῖ δυοῖν ἀγαλμάτων, τὸ μὲν τῷ Πλέτανος ἀνελθεῖν καὶ κομίζειν, τὸ δὲ τῆς Κόρης ἀπομύξασθαι καὶ καταλιπεῖν. εἰκὸς μὲν ἔν ἦν καὶ τὸ Φιλόμικτον ἀγαπῆν τῷ Θηρίῳ τοῦ θεῖου· ἢ καὶ Πύδαρος ἀπεικίζων ἑαυτὸν, ἐρεθίζεσθαι φησὶν,

A. κ ⁴ δελφῖνος ὑπέκρισιν·

· Τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν Πόντῳ

· Πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

ἀλλὰ μᾶλλον ἔοικε τὸ Φιλάνθρωπον αὐτῷ Θεοφιλὲς εἶναι· μῖνος γὰρ ἄνθρωπον ἀσπάζεται, καθὼ ἄνθρωπος ἔστι· τῶν δὲ χερσαίων τὰ μὲν ἄδυνα, τὰ δὲ ἡμερώτατα μόνος

· W. verius censet καὶ Διονύσῳ, addens, forte ne hoc quidem ab auctore profectum, sed ab annotatore additum esse. Optime rem expeditisse mihi videtur Kaltw. inferendo nomen *Solēlis* e Iocō parallelo in lib. de *Ilide* & *Osfr.* c. 28. Vol. IX. pag. 158. sq. nec dubitavi eum sequi. Pro Διονύσιον ἰοὶ legitur Διόνυσον.

· 1 Sic R. dari iussit, & scripsit W. cum Xyl. Vulgo ἀπωσθέντα.

· 2 Vulgo χώρας, εἶναι ἀσφ. Pro εἶναι R. legi iussit καὶ. Probat W. ex Harl. notans καταμῖνιν.

· 3 R. mavult ἀναβατήρια.

· 4 Hanc quoque locum ex alio resingendum putavi. Vulgo φησὶν, ὃ δελφῖνος ὑπέκρισιν· τὸν μὲν ἀκύμονος ἐκ πόντου πελ. — Cf. Sympos. VII, 5. Vol. XI. p. 305. Consentit in ὑπέκρισιν Xyl. Idem R. & W. legendum movent, nec non ἄλις pro ἄ. Probat quoque W. ἐν pro ἔκ. Nudus Accus. ὑπέκρισιν est pro πρὸς ὑπέκρισιν· ὑποκρίσει, μιμήσει, ad instar, ad exemplum dicitur, ut δ κην. In tell. R. correctio haec est: τὸν μεγαλήμονος ἐκ πόντου πλαγιαίων ἐκίνησιν ἐρατὸν μέλος· quem e ponto magnos fluctus jactante provocat, exciet amabile carmen plagiulorum.

νας περιέπει τὰς τρέφοντας ὑπὸ ¹ χρείας, καὶ τὰς συνῆθεις, ὁ κύων, ὁ ἵππος, ὁ ἐλέφας· αἱ δὲ χελιδόνες ἕσων ² μὲν δέονται τυγχάνουσιν εἰσοικισάμεναι σκιάς ³ καὶ ἀναγκαίας ἀσφαλείας, Φεύγσι δὲ καὶ Φοβῶνται τὸν ἄνθρωπον, ὡσπερ θηρίον. τῷ δὲ δελφῖνι παρὰ πάντα καὶ μόνω, τὸ ζητέμενον ὑπὸ τῶν ἀρίστων Φιλοσόφων ἐκεῖνο, τὸ Φιλεῖν ἄνευ χρείας, Φύσει πρὸς ἄνθρωπος ὑπάρχει· μηδενὸς γὰρ εἰς μηδὲν ἄνθρωπος δέομενος, πᾶσιν εὐμενὴς ἐστὶ φίλος, καὶ βεβοήθηκε πολλοῖς· ὧν τὰ μὲν Ἀρίωνος ἕδεις ἄγνοεῖ· περιβόητα γὰρ ἐστίν. Ἡσιόδε δὲ κατὰ καιρὸν αὐτὸς ἡμᾶς, ὧ φίλε, ἀνέμνησας·

— Ἀτὰρ ἔ τέλος ἴκω μύθων ⁴.

ἔδει δὲ τὸν κύνα αἰτησάμενον ⁵, μὴ παραλιπεῖν τὰς δελφίνας· τυφλὸν γὰρ ἦν τὸ μήνυμα τῆ κυνός, ὑλακτᾶντος καὶ μετὰ βοῆς ἐπιφερομένῃ τοῖς Φονεῦσι, περὶ τὸ ⁶ Νέμειον θαλάσση διαφερόμενον ἀράμενοι δελφίνας, ἔγεροι παρ' ἐτέρων ἐκδεχόμενοι προθύμως, εἰς τὸ Ἴριον ἐκθέντες, ἔδειξαν ἐσφαγμένον. Ἐναλον δὲ τὸν Αἰλέα, Μύρτιλος ὁ Λέσβιος ἰσορεῖ, τῆς Φινέως ἐρᾶντα θυγατρὸς ῥιφείσης κατὰ χρησμὸν τῆς Ἀμφιτρίτης ὑπὸ

¹ Dedi sic e Turn. V. Bong. cum W. idem ex Pol. Jannot. Schott. Anon. Mez. fumente. Vulgo ἀπό χρ.

² Ita R. legi voluit pro vulg. ὅσον, dedique cum W. id ex B. E. Venet. Harl. Mez. fumente.

³ Reposui σκιάς e Bas. quod R. legi voluit, & W. dedit ex B. E. Xyl. Mez. Vulgo σκιάς.

⁴ Iliad. IX. 56.

⁵ Xyl. mavult αἰτησάμενον. R. monente flagitat sententia ἐπαινίσαντα aut παραγαγόντα; Mez. corrigit αἰνησάμενον.

⁶ Locum hunc de Hesiodi cadavere mutilum esse, Xyl. notavit. R. ante περὶ τὸ inferi vult εἰ μὴ, Mez. εἰ μὴ τὸν νεκρὸν. Posterius praefert W.

ὑπὸ τῶν Πενθίδων ¹, καὶ αὐτὸν ἐξαλλόμενον ² εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ δελφίνος σῶον ἐξενεχθῆναι πρὸς τὴν Λέσβον. ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἴασέα παῖδα τῷ δελφίνου εὐνοια καὶ Φιλία, δι' ὑπερβολὴν ἔρωσ ἐδοξε· συνεπαίριζε γὰρ αὐτῷ καὶ συνενήχετο κατ' ἡμέραν, καὶ παρείχετο ³ ἐν χρῶ ψαυόμενος· ἔπειτα περιβαίνοντας, ἐκ ἔφουγεν, ἀπὸ ἔφερε χαίρων, πρὸς ὃ ἕκαμπτε κλίμων, ὁμῶ πάντων Ἴασέων ἐκάστοτε συντρεχόντων ἐπὶ τὴν θάλατταν· ὄμβρε δὲ ⁴ πολλῆ ποτε μετὰ χαλάζης ἐπιπεσόντος, ὁ μὲν παῖς ἀπορρέουσ ἐξέλιπεν, ὁ δὲ δελφίν ὑπολαβὼν ἅμα τῷ νεκρῷ συνεξέωσεν αὐτὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκ ἀπάσῃ τῷ σώματος, ἕως ἀπέθανε, δικαίως μεταχεῖν ἧς συναίτιος ⁵ ἔδοξε γενόμεναι τελευτῆς· καὶ τῷ κείνου ἐπίσημον Ἴασεῦσι τὸ χάραγμα τῷ νομισματός ἐστι, πᾶσι ὑπὲρ Δελφίνος ὀχέουσαν. ἐκ δὲ τέττε καὶ τὰ περὶ Κοίρανον ὄντα μυθώδη, πῖσιν ἔχε. Πάριος γὰρ ἂν τὸ γένος ἐν Βυζαντιῶ δελφίνων βόλον ⁶ ἐνσχεθέτων σαγήνη, καὶ κινδυνευόντων κατακοπήναι, πριάμενος μεθῆκε πάντας· ὀλίγω δὲ ὕπερον
ἔπλει

¹ Nescius, quoniam sint Penthides, Xyl. pro ὑπὸ maluit ἀπό, ut sit in mare de faxis quibusdam Penthidibus praecipitata. Mezziac. in Comment. ad Ovid. Epist. T. II. p. 374. legendum esse docuit Πενθιλιδῶν. Fuerunt Penthididae posterii Orestae, & ejecti Peloponneso ab Heraclidis, Lesbo Imperarunt R. & W. probant hanc correctionem.

² R. mavult ἐξαλλόμενον.

³ Subaudi αὐτὸν, i. e. ὑπέμεινε. R. Pro ψαυόμενος Turn. & Bong. ψαυόμενον.

⁴ Aliter rem narrari ab Aelian. H. A. VI, 15. notat R. Absq̄ deinde ποτε a Petav.

⁵ Dedit sic cum W. e Bas. adfentientibus Harl. Xyl. Mez. pro vulg. ἧς ὡς συναίτιος. R. voluit μεταχεῖν, ᾧ συναίτ. Delevi deinde cum eodem, auctoritatem B. E. Harl. Xyl. secuto, articulum τῆς, qui vulgo ante τελευτῆς legitur, ab Ald. & Bas. omiffum.

⁶ Necessè duxi ita e Mez. & R. mente, W. probata, corrigere vulgatum βόλω. Cohaeret cum πριάμενος.

ἔπλει πεντηκόντορον ἔχων, ὡς Φασί ¹, λησῶν ἐνδραχέ
 ἔχουσαν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νίξε καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς
 νεῶς ἀνατραπίσης, καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, ἐκέϊ-
 τον λέγουσι, δελφίνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακατα-
 ζῶντος, ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύονθ², κατὰ σπήλαιον, ὃ
 δεικνύται μέχρι νῦν, καὶ καλεῖται Κοίρανειον· ἐπὶ τέ-
 τρω δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχιλοχον·

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἦπιος ³ Ποσειδαν·
 ἐπεὶ δὲ ὕσερον ἀποθανόντος αὐτῆ, τὸ σῶμα πλησίον τῆς
 θαλάττης οὐ προσήκοντες ἔκαιον, ἐπεφαίνοντο πολλοὶ δελ-
 φίνες παρὰ ⁴ τὸν αἰγιαλὸν, ὥσπερ ἐπίδεικνύντες ἑαυτὰς
 ἦκοντας ἐπὶ τὰς ταφὰς, καὶ παραμείναντες, ἔχριον ἔ-
 συνετελέθησαν· ἡ δ' Ὀδυσσεὺς ἄσπισ ὅτι μὲν ἐπίσημον
 εἶχε δελφίνα, καὶ Στησίχορος ἰσόρηκεν· ἐξ ἧς δ' αἰτίας,
 Ζαυόνθιοι διαμνημονεύουσιν, ὡς Κοιδεὺς μαρτυρεῖ· ἠ-
 πισε γὰρ ἂν ὁ Τηλέμαχος, ὡς Φασί, εἰς ἄγκυβαθῆρα
 τῆς θαλάττης ὀλισθῶν ἐσάθη, δελφίνων ὑπολαβόντων καὶ
 ἀνανηξαμένων· ὅθεν ἐποίησατο γλυφὴν τῇ σφραγίδι ⁵,
 καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶν·
 ἀλλ' ἐπεὶ προειπῶν, ὡς ἐδὲ μῦθον ὑμῖν ἐρῶ, καὶ αὐτὸς
 ἐν οἴδῃ, ὅπως πρὸς τοῖς δελφίσιν ἐλαθον πορθωτέρω τῆ
 πιθανῆ συνεξοκειλας εἰς τὸν Ὀδυσσεῦ καὶ Κοίρανον, ἐπι-
 τίθημι δίκην ἑμαυτῷ· παύομαι γὰρ ἤδη λέγων.

XXXVII. ΑΡΙΣΤ. Ἐξέσιν ἐν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δι-
 κασαί, τὴν ψῆφον φέρειν ⁶.

ΣΩΚ.

¹ Petav. Φασί. Pro λησῶν Mez. corrigitt λησῶν. Post ἔχου-
 σαν R. sup. inferendam esse literam y, i. e. πεντήκοντα.

² Xyl. correxit Κύθη; Palmer. p. 231. dubium ait esse, Σι-
 κίνα an Σίφνα reponi oporteat; Mez. mavult Ζαυόνθ; R. Σι-
 κίνα vel Σικίνα: W. monente, & probare & repudiare diffi-
 cile est.

³ Harl. ἦπιος.

⁴ Petav. περί.

⁵ Petav. γλυφὴν το σφραγίδα.

⁶ Haec, quae Aristotimi sunt, retulit Xyl. ad antecedentem
 orationem.

ΣΩΚ. Ἀλλὰ ἡμῶν γε πάλαι τὸ τῷ Σοφοκλέει δε-
δογμένον ἔστιν.) X Y I. " Y

— Εὐ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος

Συγκολλᾷτ' ἐς μέσον ἀμφοῖν τεκταίνεται ¹.

ταυτὶ γὰρ, ἢ πρὸς ἀλλήλας εἰρήκατε ², συνδέετε εἰς
ταυτὸν ἀμφοτέροι, καλῶς ἀγωνιεῖσθε κοινή, πρὸς τὰς τὰ
ζῶα λόγος καὶ συνέθεως ἀποσερῶντας.

¹ Secutus sum W. τεκταίνεται revocantem ex Ald. Bas. Xyl.
B. E. Venet. Harl. Petav. pro vulg. τίταται. Xyl. post ἀμ-
φοῖν inferi vult εἰ αὐτ ὅς, ut Soplitoclis verba cohaereant. Brunck.
corrigit σύγκολλα τ' ἀμφοῖν, quod unus habet Harl. quod ad
verborum ordinem attinet.

² Ald. Petav. εἰρήκαμεν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΛΟΓΩ ΧΡΗΣΘΑΙ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΚΙΡΚΗ, ΓΡΥΛΛΟΣ¹.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Ταῦτα μὲν, ὦ Κίρκη, μεμαθή-
κέναι δοκῶ καὶ διαμνημονεύειν·
ἠδέως δ' ἂν σε πυθόμην, εἴ τινας ἔχεις Ἑλληνας ἐν τέ-
τοις, ὡς λύκας καὶ λέοντας ἐξ ἀνθρώπων πεποιήκας.

ΚΙΡΚΗ. Καὶ πολλὰς, ἔ ποθέμενε Ὀδυσσεῦ· πρὸς
τί δὲ τέτο ἔρωτᾷς;

ΟΔ. Ὅτι νῆ Δία καλὴν ἂν μοι δοκῶ γενέθαι Φι-
λοτιμίαν πρὸς τὰς Ἑλληνας, εἰ χάριτι σῆ² λαβῶν τέ-
τας, αὐτίς ἀνθρώπους ἐταίρους³ ἀνασώσαιοι, καὶ μὴ
περιδοιοι καταγνήρασσοντας παρὰ φύσιν ἐν σώμασι θηρίων,
οἰκτρὰν καὶ ἄτιμον ἔτω δίαιταν ἔχοντας.

ΚΙΡ. Οὗτος⁴ ὁ ἀνὴρ ἔχ αὐτῷ μόνον ἑδὲ τοῖς ἐ-
ταίροις, ἀλλὰ τοῖς μηδὲν προσήκασιν, οἴεται δεῖν ὑπ' ἀ-
βελτηρίας συμφορὰν γενέθαι τὴν αὐτῆ Φιλοτιμίαν.

ΟΔ. Ἐτερον αὖ τινὰ τέτον, ὦ Κίρκη, κυκῶνας
λόγων⁵ παρήκτις καὶ ὑποφαρμάκτις, ἐμὲ γὰρ ἄτε-
χνῶς ποιῆσα θηρίον, εἰ πείσομαι σοι, ὡς συμφορὰ ἐστίν,
ἀνθρώπων ἐκ θηρίων γενέθαι.

ΚΙΡ.

¹ Personae colloquii sunt Ulysses, Circe, Gryllus. De Circe
fatis constat ex Hom. Odyss. X, 135. sqq.

² Absuit σῆ ab Ald. Basf. Petav. Reposuit Xyl. e Ms.

³ Sic Xyl. e Ms. dandum monuit, probavit R. dedique cum
W. adficientibus B. & Mez. Vulgo ἐτέρας.

⁴ Pet. ἕτως.

⁵ sive λόγων a Petav. nec non paulo post ab eodem, Ald.
& Basf. καὶ ὑποφαρμάκτις.

KIP. Οὐ γὰρ ἤδη τέτων ἀποκώτερα πεποιήμας σεαυτὸν, ὅς τὸν ἀθάνατον καὶ ἀγήρω σὺν ἐμοὶ βίου ἀφείς, ἐπὶ γυναῖκα θνητὴν, ὡς δ' ἐγὼ Φημι, καὶ γραῦν ἤδη, διὰ μυρίων ἔτι κακῶν σπεύδεις, ὡς δὴ περιβλεπτός ἐκ τέτων καὶ ὀνομαστός ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν γενόμενος, κενὸν ἀγαθὸν καὶ εἰδωλὸν ἀντὶ τῆς ἀληθείας διώκων;

ΟΔ. Ἐχέτω ταῦτα, ὡς λέγεις, ὦ Κίρκη. τί γὰρ ¹ δεῖ πολλὰκις ζυγομαχεῖν ἡμῖς περὶ τῶν αὐτῶν; τέτες δὲ μοι δὸς ἀναλύσασα καὶ χάρισαι τὲς ἀνδρας.

KIP. Οὐχ ἔτως γε ἀπλῶς, μὰ τὴν Ἑκάτην· ἐ γὰρ οἱ τυχόντες εἰσὶν· ἀλλ' ἐρεῖ πρῶτον αὐτὲς, εἰ θελοῦσιν· ἂν δὲ μὴ Φῶσι, διαλεχθεῖς, ὦ γενναῖε, πείσον· ἂν δὲ μὴ πείσης, ἀλλὰ καὶ περιγένωνται διαλεγόμενοι, ἱκανὸν ἔσω σοι περὶ σεαυτῆ καὶ τῶν φίλων κακῶς βεβελεῦθαι.

ΟΔ. Τί με καταγελάς, ὦ μακαρία; πῶς γὰρ ἂν ἦ δοῖεν ἔτοι λόγον ἢ λάβοιεν, ἕως ὄνοι καὶ σύες καὶ λέοντες εἰσι;

KIP. Θάρρει, Φιλοτιμότετε ἀνθρώπων· ἐγὼ σοι παρέξω καὶ συνιέντας αὐτὲς καὶ διαλεγόμενας· μᾶλλον δὲ εἰς ἱκανός ἔσαι καὶ διδῶς καὶ λαμβάνων ὑπὲρ πάντων λόγον· ἰδὲ τέτω διαλέγε.

ΟΔ. Καὶ τίνα τέτον ², ὦ Κίρκη, προσαγορεύσομεν; ἢ τίς ἦν ἔτος ἀνθρώπων;

KIP. Τί γὰρ τέτο πρὸς τὸν λόγον; ἀλλὰ καὶ κέλει αὐτὸν, εἰ βάλει, Γρύλλον. ἐγὼ δ' ἐκῆσομαι ὑμῖν, μὴ καὶ παρὰ γνώμην ἐμοὶ δοκῆ χαριζόμενος διαλέγεσθαι.

II. ΓΡΥΛΛΟΣ. Χαῖρε, Ὀδυσσεῦ;

ΟΔ. Καὶ σὺ νῆ Δία, Γρύλλε.

ΓΡ. Τί βάλει ἐρωτῶν;

ΟΔ.

¹ abest γὰρ a Petav.

² Ald. Basf. καὶ τίνα τέτων. Xyl. τέτον legendum monuit. Paulo post pro ἦν Ald. Basf. ἔν.

ΟΔ. Ἐγὼ γινώσκω ¹ ὑμᾶς ἀνθρώπους γεγονότας· οἰκτείρω μὲν ἅπαντας ὅπως ἔχοντας, εἶδος δὲ μοι μᾶλλον διαφέρειν, ὅσοι Ἑλλήνες ἔντες εἰς ταύτην ἀφίχθῃ τὴν δυσυχίαν· νῦν ἔν ἐποιησάμην τῆς Κίρκης ἐέησιν, ὅπως τὸν βελομένον ὑμῶν ἀναλύσασα καὶ καταστήσασα πάλιν εἰς τὸ κρχαῖον εἶδος ἐποπέμψῃ μεθ' ἡμῶν.

ΓΡ. Παῦε, Ὀδυσσεῦ, καὶ περαιτέρω μηδὲν εἴπης· ὡς καὶ σὲ πάντες ἡμεῖς καταφρονῶμεν, ὡς μάτην ἄρα δεινὸς ἐλέγξ, καὶ τῷ φρονεῖν πολὺ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐδόκει διαφέρειν, ὃς αὐτὸ τῆτο εἰσῆσας, τὴν μεταβολὴν ἐκ χειρόνων εἰς ἀμείνων, μὴ σκεψάμενος· ὡσπερ ² οἱ παῖδες τὰ φάρμακα τῶν ἰατρῶν φοβῶνται, καὶ τὰ παθήματα ³ φεύγουσιν, ἃ μεταβάλλονται ἐκ νοσεῶν καὶ ἀνοήτων ὑγιεινοτέρως καὶ φρονιμωτέρως ποιῶσιν αὐτὰς, ὅπως σὺ διεκρέσω τὸ ἄλλος ἐξ ἄλλου γενέσθαι, καὶ νῦν αὐτὸς τε φρίττων καὶ ὑποδειμαίνων τῇ Κίρκῃ συνεῖναι ⁴, μὴ σε ποιήσῃ λαθῆσα σὺν, ἣ λύκον, ἡμᾶς τε πείθεις, ἐν ἀφρόνοις ζῶντας ἀγαθοῖς, ἀπολιπόντας ἅμα τέτοις τὴν ταῦτα παρασκευάζεσαν, ἐκπλεῖν μετὰ σὲ, τὸ πάντων φιλοπομπότατον ⁵ ζῶον αὐτίς ἀνθρώπους γενομένως.

ΟΔ. Ἐμοὶ σὺ, Γρυλλε, δοκεῖς ἐ τὴν μορφὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν δίκνοϊαν ὑπὸ τῆ πόματος ἐκείνη διεφθάρθαι, καὶ γεγονέναι μετὸς ἀτόπων καὶ διαλελωβημένων

¹ Cum W. reposui γινώσκω ex Ald. Baf. Xyl. consentientibus E. Harl. pro vulg. γινώσκων, quod Steph. fumsit a Pol. Schott Jannot.

² W. sup. ὡς γὰρ.

³ Certe non fuit, cur Steph. ab hac lectione Ald. Baf. Xyl. Fetav. quam reposui, recederet dando μαθήματα.

⁴ R. mavult σύνει, conversaris. W. iudice, probabiliter.

⁵ R sup. πάντων δυσπομπότατον aut βαρυπομπ. W. iudice forte in unan. hanc duae veteres confusae sunt lectiones φιλοπονώτατον & βαρυπομπότατον.

μένων παντάπασι δοξῶν· ἢ σέ τις αὖ συνηθείας ἠδουῆ
πρὸς τόδε τὸ σῶμα κατεγοήτευσεν ¹.

ΓΡ. Οὐδετέρω τέτων, ὦ βασιλεῦ ΚεΦαλλήνων·
ἂν δὲ διαλέγεσθαι μᾶλλον ἐθέλῃς ἢ λοιδορεῖσθαι, ταχὺ
σε μεταπεισομεν, ἑκατέρω τῶν βίων ἐμπείρως ἔχοντες,
ὅτι ταῦτα πρὸ ἐκείνων εἰκότως ἀγαπῶμεν.

ΟΔ. Ἄλλὰ μὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ² ἀκροῶμαι.

III. ΓΡ. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν λέγειν. ἀρκτέον δὲ πρῶ-
τον ἀπὸ τῶν ἀρετῶν, ἐφ' αἷς ὀρῶμεν ὑμᾶς μέγα Φρονῶν-
τας, ὡς τῶν Θηρίων πολὺ καὶ δικαιοσύνη καὶ Φρονήσει
καὶ ἀνδρεία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέροντας. ἀπό-
κριναι δὴ μοι, σοφώτατε ἀνδρῶν· ἡμᾶσα γὰρ σε ποτὲ
διηγεμένῃ τῇ Κίρῃ περὶ τῆς τῶν Κυκλάπων γῆς ³,
ὡς ἔτ' ἀρκεμένη τοπαράπαν, ἔτε τινὸς εἰς αὐτὴν Φυ-
τεύοντος ἡδὲν, ἔτως εἰν ἀγαθῇ καὶ γενναίᾳ τὴν Φύσιν,
ὡσε ἅπαντας ἐκφέρειν τὰς καρπὰς ἀπ' αὐτῆς· πότερον
ἢν ταύτην ἐπαινεῖς μᾶλλον, ἢ τὴν αἰγίβοτον Ἰθάκην καὶ
τραχεῖαν, ἢ μόλις ἀπ' ἔργων τε ποσσῶν καὶ διὰ πόνων
μεγάλων, μικρὰ καὶ γλίχρα καὶ μηδενὸς ἄξια τοῖς γεωρ-
γῆσιν ἀναδιδάσι; καὶ ὅπως ἔ χαλεπῶς οἴσεις, παρὰ τὸ
Φαινόμενον, εὐνοίᾳ τῆς πατρίδος, ἀποκρινόμενος.

ΟΔ. Ἄλλ' ἔ δεῖ ψεύδεσθαι· Φιλῶ μὲν γὰρ καὶ
ἀσπίζομαι τὴν ἑμαυτῆ πατρίδα καὶ χύραν μᾶλλον, ἐπαι-
νῶ δὲ καὶ θαυμάζω τὴν ἐκείνων.

ΓΡ. Οὐκἔν τῆτο μὲν ἔτως ἔχειν Φήσομεν, ὡς ὁ
Φρονιμώτατος ἀνθρώπων ἄλλα μὲν οἶεται δεῖν ⁴ ἐπαινεῖν
καὶ δοκιμάζειν, ἄλλα δὲ αἰρεῖσθαι καὶ ἀγαπᾶν· ἐκείνο

Ο 2

δ οἶ-

¹ Hanc lectionem W. praetulit ex B. Venet. Pol. Jannot. vulgato κατεγοήτευσεν.

² R. legendum censet ἐγὼ πρόθυμος ἀκροῶσθαι. Vel idem cum eodem mavult W. vel ἔχω πρόθυμος cum Valckenario ad Herodot. p. 472.

³ Refert ita Ulysses, cum Rege Alcinoο colloquens, Odyss. IX, 106 sqq.

⁴ R. susp. ἀνθρώπων οἶεται, ἄλλα μὲν δεῖν ἐπ.

δ' οἶμαι σε καὶ περὶ τῆς ψυχῆς ἀποκεκρίθαι ¹. ταυ-
τὸν γὰρ ἔστι τῷ περὶ τῆς χάρας, ὡς ἐμείνων, ἥτις ἔνευ
πόνε τὴν ἀρετὴν ὡσπερ αὐτοφυῆ καρπὸν ἀναδίδωσιν.

ΟΔ. Ἔσω σοι καὶ τῆτο ἔτιωσ.

ΓΡ. Ἦδη ἔν ὁμολογεῖς, τὴν τῶν Θηρίων ψυχὴν
εὐφυσέραν εἶναι πρὸς γένεσιν ἀρετῆς καὶ τελειοτέραν·
ἀνεπίτακτος γὰρ καὶ ἀδίδακτος, ὡσπερ ἔσπορος καὶ ἀνή-
ροτος ἐκφέρει καὶ αὖξει κατὰ φύσιν, τὴν ἐκάσῳ προσ-
ημισαὺν ἀρετὴν.

ΟΔ. Καὶ τίνοσ ποτ' ἀρετῆς, ὦ Γρύλλε, μέτεσι
τοῖσ Θηρίοις;

IV. ΓΡ. Τίνοσ μὲν ἔν ἔχι μᾶλλον, ἢ τῷ σοφω-
τάτῳ τῶν ἀνθρώπων; σκοπεῖ δὲ πρῶτον, εἰ βέλει, τὴν
ἀνδρείαν, ἐφ' ἣ σὺ Φρονεῖσ μέγα, καὶ ἐκ ἐγκαλύπτῃ
θρασὺσ καὶ πτολίπορθοσ ² ἀποκαλέμενοσ, ὅσισ, ὦ σχε-
τλιώτατε, δόλοισ ³ καὶ μηχαναῖσ ἀνθρώποσ ἀπλῆν καὶ
γενναῖον εἰδότασ πολέμῃ τρόπον, ἀπάτησ δὲ καὶ ψευδῶν
ἀπειρεσ, παρακρεσάμενοσ, ὄνομα τῇ πανουργίᾳ προστί-
θησ τῆσ ἀρετῆσ ⁴, ἥκιστα πανουργίαν προσιεμένησ. ἄλλὰ
τῶν γε Θηρίων τὲσ πρὸσ ἄλληλα ⁵ καὶ πρὸσ ἑμᾶσ ἀγῶ-
νασ ὄρασ, ὡσ ἀδόλοι καὶ ἀτεχνοι, καὶ μετ' ἐμφανῆσ
γυμνῆ τε τῆ ⁶ θάρρειν πρὸσ ἀληθινῆσ ἐλιπῆσ ποιῶνται τὴν
ἀμυναν ⁷. καὶ ἔτε νόμῃ καλῆντοσ, ἔτ' ἀσρατεῖασ δε-
δοικότα

¹ R. mavult ἀποκεκρίσθαι, in paulo post fut. Ald. deinde
& Bas. τὸ περὶ τ. χ.

² Cf. Hom. Iliad. II, 278. Od. VIII, 3. X, 436.

³ Petav. λόγοισ.

⁴ Vulgo προστίθησ, τῆσ ἀρετῆσ. R. comma post ἀρετῆσ pro-
movendum monuit, aut prorfus delendum. Prius cum W. ob-
servavi.

⁵ Tria vocabula τὲσ πρὸσ ἄλληλα absunt a Petav. Post πρὸσ
ἑμᾶσ R. desiderat κατανοῶν vel σκοπέμενοσ.

⁶ Ita Xyl. e Ms. correxit, quae in Ald. Bas. Pet. vitiose le-
guntur γυμνῆται τῷ θάρρειν. Pro seq. πρὸσ R. legi n avnli καὶ.

⁷ Ald Bas. Pet. τὰσ ἀμύνασ. E marg. Ms. notat Xyl. τὴν
μυναν, .quod Steph. dedit.

δαικτα γραφήν, ἀλλὰ φύσει φεύγοντα τὸ κρατεῖσθαι, μέχρι τῶν ἀχάτων ἐγκαρτερεῖ καὶ διαφυλάττει τὸ ἡττη-
τον· ἔ γὰρ ἡττᾶται κρατάμενα τοῖς σώμασιν, ἐδ' ἀπ-
αγορεύει ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ ταῖς μάχαις ¹ ἐναποθυ-
σκει· πολλῶν δὲ θνησκόντων ἢ ἀλήκη μετὰ τῷ θυμοσι-
δῆς ἀποχωρήσασα κε καὶ συναθροισθεῖσα περί ἐν τι τῷ
σώματος μόριον, ἀνθίσταται τῷ κτείνουσι, καὶ πηδᾷ καὶ
ἀγανατεῖ, μέχρις ἂν ὡσπερ πῦρ ἐγκατασβεσθῆ παντά-
πασι καὶ ἀπόληται ². δέησις δ' ἕκ ἐστίν, ἐδ' οἶκτε ³
παραίτησις, ἐδ' ἐξομολόγησις ἡττης, ἐδὰ δελεῖει λάων
λέοντι, καὶ ἵππος ἵππῳ, δι' ἀνδρείαν ⁴, ὡσπερ ἄνθρω-
πος ἀνθρώπῳ, τὴν τῆς δειλίας ἐπώνυμον ⁵, εὐκόλως ἐν-
ασπάζόμενος ⁶. ὅσα δ' ἄνθρωποι πάγκως ἢ δόλοισ ἐχει-
ρώσαντο, τὰ μὲν ἤδη τέλεια, καὶ τροφήν ἀπωσάμενα
καὶ πρὸς δίψαν ἐγκαρτερήσαντα, τὸν πρὸ δειλίας ἐπ-
άγεται καὶ ἀγαπᾷ θάνατον· νεοσσοῖς δὲ καὶ σκύμοις
τίτων, δι' ἡλικίαν εὐαγῶν καὶ ἀπαλοῖς ἔσιν, πολλὰ
καὶ ἀπατηλὰ μειλίγματα καὶ ὑποπεττεύματα ⁷ προσ-
φέρουτες καὶ καταφαρμάττοντες, ἡδονῶν παρὰ φύσιν
γευόμενα ⁸, καὶ διαίτης ἀδρανῆ χρόνον κατεργάσαντο

O 3

καὶ

¹ Pet. omittit ἀλλὰ ταῖς μάχαις.

² Ald. Bas. ἀπόλυται. Xyl. correxit e Ms.

³ Ald. Bas. Pet. οἶκτε.

⁴ W. cum Mez. & R. legendum censet δι' ἀνδρείαν, ob im-
bellem & degenerem auitum.

⁵ W. cum Xyl. his proxime addendum monet δειλίαν. Xyl.
e Ms. pro δειλίας notat δελίας. R. docente, ἐπώνυμος hic loci
idem est, atque quod sono sili cuidam vocabulo est affine.

⁶ R. mavult simplex ἀσπάζόμενος.

⁷ Xyl. graecam vocem iudicat, ut derivandam haud dubie a
πεττῶς, quo vocabulo ludendi quoddam genus notabatur. R. de
probitate & sensu ejus est dubias. W. cum Mez. mavult ὑπο-
πίμματα.

⁸ W. legendum monet καταφαρμάττοντες ταῦτα, ἕως ἡδο-
νῶν παρὰ φύσιν γευόμενα καὶ διαίτης ἀδρανῆς, χρόνον κατεργασθῆ-
ναι προσεδέξαντο. Harl. ἀδρανῆ, quod Schott, omittit. Harl.

Colleg.

καὶ προσεδέξαντο, καὶ ὑπέμειναν τὴν καλεσμένην ἑξημέ-
ρασι, ὡς περ ἕπογοναίωσι τῷ θυμοειδῶς· οἷς δὲ μά-
λισα δῆλον ὅτι ¹ τὰ θηρία πρὸς τὸ θάρρειν εὖ πέφυκε.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ἡ παρρησία καὶ παρὰ φύσιν ἐστίν· ἐκεί-
θεν δ' ἂν, ὃ βέλτιστε Ὀδυσσεῦ, μέλισσα καταμάθοις ².
ἂν γὰρ τοῖς θηρίοις ἰσοβροπῆι πρὸς ἀλήνην ἢ φύσιν, καὶ
τῷ θῆλυ τῷ ἄρρενος ἕδεν ἀποδεῖ, ποιεῖν τε τὰς ἐπὶ τοῖς
ἀναγκαίοις πόνας, ἀγωνίζεσθαι τε τὰς ὑπὲρ τῶν τέκνων
ἀγῶνας. ἀλλὰ καὶ Κρομμυωνίαν ³ τινὰ σὺν ἀκείεις, ἡ
πράγματα πολλὰ, θηλυ θηρίον ἔσα, τῷ Θησεῖ παρεχέ-
καὶ τὴν Σφίγγα ἐκείνην ἐκ ἂν ὤνησεν ἡ σοφία περὶ τὸ
Φύκιον ⁴ ἄνω καθεζομένην, αἰνίγματα καὶ γρίφας πλέ-
κσαν, εἰ μὴ ῥώμη καὶ ἀνδρεία πολὺ τῶν Καδμείων ἐπέ-
κράτει· ἐκεῖ δὲ περὶ καὶ Τελμησίαν ⁵ ἀλώπεκα, μέρμε-
ρον χρεῖμα, καὶ πλησίον ὄφιν τῷ Ἀπόλλωνι περὶ τῷ
χρηστικῷ μονομαχῆσαν ἐν Δελφοῖς γενέσθαι λέγουσι· τὴν
δ' Αἴθην ⁶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἔλαβε παρὰ τῷ Σικυωνίᾳ
μιθρὸν ἀσρατείας, ἄριστα βλαψάμενος, ὃς δειλῆ προετί-
μησεν ἀνδρὸς Ἰάπων ἀγαθὴν καὶ Φιλόνηικον. αὐτὸς δὲ
καὶ παρδάεις καὶ λαίνας πολλὰς ἐώρακας, ὡς ἕδεν

τι

Colleg. Nov. Pol. Schott. Leonie. χρόνῳ. Turn. V. Bong. χρό-
νῳ. Pro κατειργάσαντο Colleg. Nov. καταργήσαντο, unde καταρ-
γήσαντα in promptu esse w. notat. R. quaerit, num διαίτης ἀ-
βραῖς βραχέϊ χρόνῳ κατειργάσαντο.

1 Commodius censui, sic divisam Xyl. e Ms. probante, ex-
hibens, quod vulgo junctim legitur δηλονοτε.

2 Secutus sum w. ita ex E. & Harl. dantem. Idem e Pet,
notatur. Vulgo καταμάθη.

3 Xyl. unico μ scribendam censet hanc vocem, Ms. aucto-
ritatem secutus, & metricum usum, quo prima syllaba corripit-
tur. Cf. Vit. Thescl c. 9. Vol. I. opp. Plut.

4 Xyl. e Ms. notat Φύκιον; ipse mavult Φύκιον ex consensu
aliorum. W. conferendum monet de hoc vocabulo Valckenar.
ad Eurip. Phoeniss, p. 302.

5 Xyl. e Ms. notat Τελμησίαν, & auctoritate Pausaniae Ste-
phanique praefert scripturam Τευμησίαν.

6 cf. Iliad. XXIII, 295 seqq.

τι τὰ Θῆλασ τοῖς ἄρρεσιν ὑφίσταται τῷ¹ θυμῷ καὶ ἀλκῆς ὡσπερ ἡ σὴ γυνή, σὲ πολεμῦντος, οἴκοι κήθηται πρὸς ἐσχάραν πυρός, ἐκ ἃν ἐδ' ὅσον αἱ χελιδόνες ἀμυνομένη τὰς ἐπ' αὐτὴν καὶ τὸν οἶνον βαδίζοντας, καὶ ταῦτα Λακαιναῖα ἔσα. τί ἔν' ἐτι σοι λέγω τὰς Καρικὰς, ἢ Μαιονίδας; ἀλλ' ἐκ τῶν γε δῆλόν ἐστιν, ὅτι τοῖς ἀνδράσιν ἔφύσαι μέτεσι τῆς ἀνδρείας· μετῆν γὰρ ἃν ὁμοίως καὶ ταῖς γυναιξίν ἀλκῆς. ὡδ' ὑμεῖς κατὰ νόμων ἀνάγκην, ἔχ' ἐκέσιον ἐδὲ βελομένην, ἀλλὰ δελεῦσαν ἔθεσι καὶ ψόγοις καὶ δόξαις ἐπήλυσι, καὶ λόγοις πλαττομένην, μελετᾶτε ἀνδρείαν· καὶ τὰς πόνας ὑφίσταθε καὶ τὰς κινδύνους, ἔ πρὸς ταῦτα θαρρῶντες, ἀλλὰ τῷ² ἕτερα μᾶλλον τῶν δεδιέναι. ὡσπερ ἔν τῶν σῶν ἐταίρων ὁ Φθάσας πρῶτος ἐπὶ τὴν ἐλαφρὴν ἀνίσταται κώπην, ἔ καταφρονῶν ἐκείνης, ἀλλὰ δεδιὼς καὶ Φεύγων τὴν βαρυτέραν· ἔτως ὁ πληγὴν ὑπομένων, ἵνα μὴ λάβῃ τραύματα, καὶ πρὸ αἰκίας τινὸς ἢ θανάτου πολέμιόν τινα ἀμυνόμενος, ἔ πρὸς ταῦτα θαρρῶντος, ἀλλὰ πρὸς ἐπειῆν δειλὸς ἐστιν. ἔτως δ' ἀναφαίνεται³ ὑμῖν ἡ μὲν ἀνδρεία, δειλία φρόνιμος ἔσα, τὸ δὲ θάρσος, φόβος ἐπισημὴν ἔχων τῷ δι' ἑτέρων ἕτερα Φεύγειν. ὅπως δὲ, εἰ πρὸς ἀνδρείαν οἶθε βελτίος εἶναι τῶν Θηρίων, τί ποτε ὑμῶν οἱ ποιηταὶ τὰς κρᾶτις τοῖς πολεμίοις μαχομένους, λυκόφρονας καὶ θυμολέοντας καὶ συὶ ἰκέλης ἀλκὴν⁴ προσαγορεύουσιν; ἀλλ' ἔ λέοντά τις αὐτῶν ἀνθρωπόθυμον, ἔ σὺν ἀνδρὶ εἴκελον ἀλκὴν προσαγορεύει· ἀλλ' ὡσπερ, οἶμαι, τὰς ταχεῖς, ποδηνέμες, καὶ τὰς καλὰς, θεοειδῆς, ὑπερβαλλόμενοι ταῖς εἰκόσιν,

O 4

ὄνο-

1 R. delendum censet τῷ.

2 absunt a Petav. ἀλλὰ τῷ.

3 Vel sic, vel ἀναφανῆ legi voluit R. pro vulg. ἀναφαίνει. Secutus sum W. e marg. Venet. & Jannot. dantem ἀναφαίνεται. Abest deinde a Pet. ἡ μὲν.

4 Cf. Iliad. IV, 253. V, 639. XV, 430.

ἄνομωζουσιν· ἔγω τῶν δεινῶν μάχεσθαι πρὸς τὰ κρείττονα ποιῶνται τὰς ἀφομοιώσεις. αἴτιον δὲ, ὅτι τῆς μὲν ἀνδρείας οἶον βαφὴ τις ὁ θυμός ἐστι καὶ σῶμα· τῆσδ' ἀκράτῳ τὰ θηρία χρῆται πρὸς τὰς ἀγῶνας, ὑμῖν δὲ προσμιγνύμενος πρὸς τὸν λογισμὸν, ὥσπερ οἶνος πρὸς ὕδωρ, ἐξίσταται παρὰ ¹ τὰ δεινὰ, καὶ ἀπολείπει τὸν καιρὸν. ἔτι οἱ δὲ ὑμῶν ἐδὲ ὅπως Φασὶ χρῆναι παραλαμβάνειν ἐν ταῖς μάχαις τὸν θυμὸν, ἀλλ' ἐκποδῶν θεμένους, νήφοντι χρῆσθαι τῷ λογισμῷ, πρὸς μὲν σωτηρίας ἀσφάλειαν ὀρθῶς, πρὸς δ' ἄλλην καὶ ἄμυναν αἰσχισα λέγοντες. πῶς γὰρ ἐκ ἄτοπον, αἰτιαῖσθαι μὲν ἡμᾶς τὴν φύσιν, ὅτι μὴ κέντρα προσέφυσε ταῖς σώμασι, μηδ' ἀμυντηρίας ὀδόντας, μηδ' ἀγκύλους ὄνυχας, αὐτὸς δὲ τῆς ψυχῆς τὸ σύμφυτον ἀφαιρεῖν ὄπλον καὶ κολάειν;

V. ΟΔ. Παπαί, ὦ Γρύλλε, δεινός μοι δοκεῖς γεγονέναι σοφιστής, ὃς γε καὶ νῦν ἐκ τῆς συηίας φθραγγόμενος, ἄγω νεανικῶς πρὸς τὴν ὑπίθρῃσιν ἐπιτεχειρήκας· ἀλλὰ τί ἐ ² περὶ τῆς σωφροσύνης ἐφεξῆς διεξήλθες;

ΓΡ. Ὅτι ἄμην, σὺ τῶν εἰρημένων πρότερον ἐπιλήψεσθαι· σὲ δὲ σπεύδεις ἀκῆσαι τὸ περὶ τῆς σωφροσύνης, ἐπεὶ σωφρονεστῆς μὲν ἀνὴρ εἶ γυναϊκός, ἀπόδειξιν δὲ σωφροσύνης αὐτὸς οἶει δεδωκέναι, τῶν Κίρκης ἀφροδισίων περιφρονήσας. καὶ τῆσδ' ³ μὲν ἰδενός τῶν θηρίων διαφέρεις πρὸς ἐγκράτειαν· ἐδὲ γὰρ ἐκεῖνα τοῖς κρείττοσιν ἐπιθυμεῖ πλησιάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐρωτάς πρὸς τὰ ὑμόφυλα ποιεῖται. ἔθ' Ἰαυμασῶν μὲν ⁴ ἔν ἐσιν, εἰ καθάπερ ὁ Μενδήσιος ἐν Αἰγύπτῳ τράγος

¹ R. sic legi voluit — *sub ipsa discrimina* — deditque W. ex B. E. Harl. Vulgo περὶ τ. δ.

² abest ἄ a Petav.

³ Sic R. consentiente Xyl. versione legendum monuit, deditque cum W. id ex Venet. & Xyl. reponente pro vulg. τῶτων. F. & Jannot. τῆτο; Collez. Nov. τῆτε. Dedit simul e R. mente διαφέρεις cum W. adfentientibus Venet. Xyl. vers. Mez.

⁴ W. iudice, μὲν forte delendum cum Harl. & Collez. Nov.

γος λέγεται πολλαῖς καὶ καλαῖς συνειργνύμενος γυναιξίν, ἐκ εἶναι μίγνυθαι πρόθυμος, ἀλλὰ πρὸς τὰς αἴγας ἐπτόηται ¹ μᾶλλον, ἔτω σὺ χαίρων ἄφροδισίοις συνήθεις, ἐθέλεις ἀνθρώπος ὦν θεῶν συγκαθεύδειν. τὴν δὲ Πηνελόπης σωφροσύνην μυρίαὶ κορώναι κρῶζουσαι γέλωτα θήσονται καὶ καταφρονήσασιν, ὧν ἐκίσε ² ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄρρητον, ἐκ ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ἐννεα χηρεύει ³ γενεὰς ἀνθρώπων· ὥσε σοὶ τὴν καλὴν Πηνελόπην ἐννείκις ἀπολείπεσθαι τῷ σωφρονεῖν ⁴ ἧς βέλει κορώνης.

VI. Ἄλλ' ἐπεὶ σε μὴ λέληθα σοφιστῆς ὦν, φέρω χρήσομαι ⁵ τάξει τινὶ τῶ λόγου, τῆς μὲν σωφροσύνης ὄρον θέμενος, κατὰ γένος δὲ ⁶ τὰς ἐπιθυμίας διελόμενος. ἡ μὲν ἐν σωφροσύνη βραχύτης ⁷ τις ἐστὶν ἐπιθυμιῶν καὶ τάξεις, ἀναίρετα μὲν τὰς ἐπεισάκτας καὶ περιττὰς, καιρῷ δὲ καὶ μετριότητι κοσμεῖσα τὰς ἀναγκαῖας. ταῖς δ' ἐπιθυμίαις ἐφορᾷς πρὸς μυρίαν διαφορὰν ⁸, καὶ τὴν πόσιν ἅμα τῷ φυσικῷ καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἔχουσαι· αἱ δὲ τῶν ἀφροδισίων, αἷς ἀρχὰς ἡ φύσις ἐνδίδωσιν, ἐστὶ δὴ πρὸς ⁹ καὶ μὴ χρώμενον ἔχειν ἱκανῶς, ἀπαλλαγέντα· φυσικαὶ μὲν ἂν ¹⁰, ἐκ ἀναγκαῖαι δ' ἐκλήθησαν.

O 5

σαν.

¹ W. mavult ἐπτοῆσθαι.

² W. monente praestat ἐκίση.

³ Ald. Bas. χηρεύσει.

⁴ W. mavult τῷ σωφρονεῖν.

⁵ Sic Steph. Frst. W. dedique pro χρήσομαι, quod est in Ald. Bas. R.

⁶ R. susp. κατὰ γένος, κατ' εἶδη δὲ τὰς ἐ. primum temperantiam summam d. finiam, deinde per species singulas eundo cupidinum ordines quosque percensebo.

⁷ R. susp. βραδύτης.

⁸ R. post διαφωρὰν aliquid desiderat: e. c. αἱ μὲν γὰρ ἀναγκαῖαι εἰσὶν· οἷον ὄρεϊ τὴν βρωσίαν. W. fere eum Mez. & R. suppleendum censet καὶ τὴν μὲν περὶ τὴν βρωσίαν καὶ τὴν πόσιν —.

⁹ Ita dedi e Petav. pro vulg. ἐστὶ δὲ πρ. Idem W. recepit. nulla tamen adnotata correctionis auctoritate.

¹⁰ R. censet ἐν redundare & deleri oportere.

σαν. τὸ δὲ τῶν μὴτ' ἀναγκάϊων μῆτε Φυσικῶν, ἀλλ' ἔξωθεν ὑπὸ δόξης κενῆς δι' ἀπειροκαλίαν ἐπικεχυμένων¹ γένος, ὑμῶν μὲν ὀλίγη δεῖν τὰς Φυσικὰς ἀπέκρυψεν ὑπὸ πληθῆς ἀπάσας, ἔχει δὲ καθάπερ ξένων² ὄχλος ἐπῆλυς ἐν δήμῳ, καταβιαζόμενος πρὸς τὰς ἐγγυεῖς πολίτας. τὰ δὲ θηρία παντάπασιν ἀβάτους καὶ ἀνεπιμίτους ἔχοντα τοῖς ἐπεισάντοις πάθεσι τὰς ψυχὰς, καὶ τοῖς βίοις πόρρω τῆς κενῆς δόξης, ὥσπερ θαλάσσης, ἀπωκισμένα, τῷ γλαφυρῶς καὶ περιττῶς διάγειν ἀπολείπεται· τὸ δὲ σωφρονεῖν καὶ μᾶλλον εὐνομεῖσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις, ἢτε πολλαῖς συνοικίαις, ἢτ' ἄλλοις, σφόδρα διαφυλάττεται. ἐμὲ γὰρ ποτε καὶ αὐτὸν εἶχ' ἦττον. ἢ σὲ νῦν, ἐξέπληττε μὲν χρυσοῦς, ὡς κτημάτων³ ἄλλων ἕθενι παραβλητόν· ἦρει δ' ἀργυροῦς καὶ ἐλέφας· ὁ δὲ πλείστα τέτων κεκτημένος, εἰδοὶ μακάριός τις εἶναι καὶ Θεοφιλῆς ἀνὴρ, εἴτε Φρόξ εἴτε Κάρ ἦν, τῷ Δολωνοῦ ἀγεννέστερος καὶ τῷ Πριάμῳ βαρυποτμότερος· ἐνταῦθα ἀνηρτημένος κεί ταῖς ἐπιθυμίαις, ἢτε χάριν ἢτε ἡδονὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἀφθόων ὄντων καὶ ἰκανῶν ἐκαρπέμην τὸν ἐμαυτῷ βίον⁴, ὡς τῶν μεγίστων ἐνδεῆς καὶ ἕμοιρος ἀγαθῶν ἀπολελειμμένος. τοιγαρῆν, ὡς σε μέμνημαι⁵ ἐν Κρήτῃ Θεασάμενος ἀμπεχονῆ κεκοσμημένον πανηγυρικῶς, ἐ τὴν Φρόνησιν ἐζήλην, ἐδὲ τὴν ἀρετὴν· ἀλλὰ τῷ χιτῶνος εἰργασμένῳ περιττῶς τὴν λεπτότητα⁶, καὶ τῆς
χλα-

1 Ald. Bas Pet. ἐπικεχυμένον.

2 Petav. ξένος.

3 R. mavult κτήμα τῶν ἄλλων.

4 R susp. ἐκαρπέμην, ἀλλ' ἐκλαιον (vel ἐθρήνην vel ὠκτιζόμεν) τὸν ἐμ. β. W. excidisse videtur μεμφόμενος vel simile.

5 W. legendum censet cum Mez. τοιγαρῆν σε, ὡς μέμνημαι, ἐν Κρ Θεασ.

6 Secutus sum W. ita ex E. reponentem pro vulg. εἰς λεπτότητα, quod per se quidem bonum, non hoc loco, esse notat.

χλαμύδος ἔσης ἀληργῆ τὴν ἐλόγητα, καὶ τὸ κάλλος ἱ
ἀγαπῶν καὶ τεθηπῶς, εἶχε δὲ τι καὶ ἡ πόρπη χρυ-
σὸς ἔσα παίγιον, οἶμαι, τορείας διηκριβωμένον, καὶ
εἰπόμεν γεγοητευμένος, ὥσπερ αἱ γυναῖκες. ἀλλὰ νῦν
ἀπηλλαγμένος ἐπέινων τῶν κενῶν δοξῶν καὶ κενάθαρ-
μένος, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ὥσπερ τὰς ἄλλας λί-
θας περιορῶν ὑπερβαίνω, ταῖς δὲ σαῖς χλαυῖσι καὶ τά-
πησιν ἐδὲν ἂν μὰ Δία ἤδιον, ἢ βαθεῖ καὶ μαλθικῶ
πηλῶ, μεσὸς ἂν ἐγκατακλιθεῖην ἀναπαυόμενος 2. τὰ
δὲ τοιαῦτα 3 τῶν ἐπεισάκτων ἐπιθυμιῶν ἐδεμία ταῖς
ἡμετέραις ἐνοικίζεσθαι ψυχαῖς· ἀλλὰ τὰ μὲν πλεῖστα ταῖς
ἀναγκαίαις ὁ βίος ἡμῶν ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς διοικεῖ-
ται, ταῖς δ' ἐκ ἀναγκαίαις ἀλλὰ φυσικαῖς μόνον, ἐτ'
ἀτάκτως ἔτ' ἀπλήσως ὀμιλεῖμεν.

VII. Καὶ ταύτας γε πρῶτον διέλθωμεν. ἡ μὲν
ἐν πρὸς τὰ εὐώδη καὶ κινῆντα ταῖς ἀποφοραῖς τὴν ὄσφρη-
σιν οἰκείως ἡδονή, πρὸς 4 τῷ τὸ ὄφελος καὶ προΐκα
καὶ ἀπλὲν ἔχειν, ἅμα χρεῖαν τινὰ συμβαλλεται τῇ
διαγνώσει τῆς τροφῆς. ἡ μὲν γὰρ γλωττα τῆ γλυκέος
καὶ δριμέος καὶ αὐσηρῆ γνώμων ἐστὶ τε καὶ λέγεται,
ὅταν τῷ γνωσικῶ 5 προσμιγέντες οἱ χυμοὶ σύγχυσιν
τινα λάβωσιν. ἡ δ' ὄσφρησις ἡμῶν πρὸ τῶν χυμῶν,
γνώμων ἔσα τῆς δυνάμεως ἐκάσθε, πολὺ τῶν βασιλικῶν
προγευσῶν σκεπτικώτερον 6 διαιθανομένη, τὸ μὲν οἰ-
κῆτον εἶσω παρήσι, τὸ δ' ἀλλότριον ἀπελαύνει, καὶ ἔκ
ἐξ ὀίγειν, ἐδὲ λυπῆσαι τὴν γεῦσιν, ἀλλὰ διαβάλλει καὶ
κατη-

1 R. *supr.* γένος, & deinde εἶχε δὲ μο καὶ ἡ πόρπη, & pro
τορείας mavult τορείαις.

2 R. mavult ἀναπαυσόμενος.

3 W. mavult cum Mez. τῶν δὲ τοιάτων.

4 Secutus sum W. ita dantem ex E. & Venet. Vulgo ὄσφρη-
σιν οἰκείως ἡδονή πρὸς —.

5 Mez γνωσικῶ.

6 Secutus sum W. ita ex B. dantem pro vulg. σκεπτικώτερον.
R. voluit ἐπισκεπτικώτερον.

κατηγορεῖ τὴν Φαυλότητα, πρὶν ἢ βλαβῆναι τὰλλα δ' ἐκ ἐνοχλεῖ, καθάπερ ὑμῖν τὰ θυμιάματα καὶ κινύμωμα καὶ νάρδος καὶ Φύλλα¹ καὶ καλάμενος Ἀραβικὸς, μετὰ δεινῆς τινος καὶ δευσοποιῆς Φαρμακίδος τέχνης, ἢ μυρεψικῆς ὄνομα², συνάγειν εἰς ταυτὸ καὶ συμφοιτᾶν ἀναγκάζουσα, χρημάτων πολλῶν ἡδυσπείθειαν ἀναδρον καὶ κορασιώδη καὶ πρὸς ἐδὸν ἑδαμῶς χρησίμων ἰωνημένους. ἀλλὰ, καίπερ ἔσα τοιαύτη, διέφθαρκεν ἔ μόνον πάσας γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰς πλείους, ὡς μηδὲ ταῖς αὐτῶν ἐθέλειν συγγίνεσθαι γυναίξιν, εἰ μὴ μύρων ὑμῖν ἑδαμῶσι καὶ διαπασμάτων εἰς ταυτὸ φοιτῶν. ἀλλὰ κάπρος τε σύες, καὶ τράγος αἰγῆς, καὶ τὰ ἄλλα θήλεα τὰς συννόμους αὐτῶν ταῖς ἰδίαις ὁσμαῖς ἐπάγεται, δρόσος τε καθαρῆς καὶ λειμώνων ἑδαμῶτα καὶ χλόης, συμφέρεται πρὸς τὰς γάμους ὑπὸ κοινῆς Φιλοφροσύνης, ἐχὶ θρυπτόμεναι μὲν αἱ θήλειαι, καὶ προῖσχύομεναι τῆς ἐπιθυμίας ἀπάτας καὶ γοητείας καὶ ἀρνησεως, οἱ δ' ἄρρενες ὑπ' οἷσρος καὶ μαργότητος ἰωνόμενοι μιδῆ³ καὶ πόνος καὶ λατρείας τὸ τῆς γενέσεως ἔργον, ἄδολον⁴ δὲ σὺν καιρῷ καὶ ἑμιδον ἀφροδίτην μετιόντες, ἢ καθ' ὥραν ἔτες, ὡσπερ φυτῶν βλέψην, ἐγείρουσα τῶν ζώων τὴν ἐπιθυμίαν, εὐθύς ἑσβεσεν, ἔτε τῷ θήλεος προσιεμένη μετὰ τὴν κύησιν, ἔτε πειρῶντος ἔτι τῷ ἄρρενος. ἔτω μικρὰν ἔχει καὶ ἀδενῆ τιμὴν

1 Recte vertisse Xylandrum *malobatbra*, demonstrat Salmas. Ex Plin. p. 753. R.

2 Vulgo τέχνης. ἢ μυρεψικῆς, ἀνόμοια. W. revocavit ὄνομα & sententia jubente, & auctoritate veterum librorum Ald. Bas. Xyl. B. E. Harl. Colleg. Nov. Petav. Mez. locum tamen ita plene corrigendum censens, καθάπερ ὑμῖν — τέχνης, ἢ μυρεψικῆς ὄνομα, συνάπτειν εἰς ταυτὸ καὶ συμφοιτᾶν ἀναγκάζουσα, χρημάτων πολλῶν — ἰωνημένοις. Vulgatum ἀνόμοια Steph. exhibuit ex Pol. Leonic. Schott. Anon. Pro συμφοιτᾶν Ald. Bas. Petav. συμφαγεῖν.

3 Ald. Bas. Pet. μιδόν.

4 R. mavult ἄδολον, cum modo dixerit πόνος καὶ λατρείας.

τιμὴν ἡδονὴν παρ' ἡμῖν, τὸ δὲ ὅλον ἢ Φύσις. ὅθεν
 εἴτ' ἄρρενος πρὸς ἄρρεν, εἴτε Θῆλεος πρὸς Θῆλυ μίξις
 αἱ τῶν Θηρίων ἐπιθυμίαι ¹, μέχρι γε νῦν ἐννηνόχασιν.
 υμῶν δὲ πολλὰ τοιαῦτα τῶν σεμνῶν καὶ ἀγαθῶν· εἴ
 γὰρ τὰς ἐδενὸς ἀξίας· ὁ δ' Ἀγαμέμνων τὴν Βοιωτίαν
 ἐπῆλθε κνηγετῶν τὸν Ἄργουνον ² ὑποφεύγοντα, καὶ
 καταψευδόμενος τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πνευμάτων.
 εἶτα καλὸν καλῶς ἑαυτὸν βαπτίζων εἰς τὴν Κωπαΐδα
 λίμνην, ὡς αὐτόφι κατασβέσων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς
 ἐπιθυμίας ἀπαλλαχόμενος· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁμοίως ἐταΐ-
 ρον ἀγένειον ἐπιδιώκων, ἀπελείφθη τῶν ἕρισεών, καὶ
 προῦδωκε τὸν σόλον· ἐν δὲ τῇ Σόλῳ τῷ Πτωχῷ Ἀπόλ-
 λανος λαθῶν ³ τις ὑμῶν ἐνέγραψεν· Ἀχιλλεύς κα-
 λός· ἦδη τῷ Ἀχιλλεύς υἱὸν ἔχοντας· καὶ τὰ γράμ-
 ματα πυνθάνομαι διαμένειν ⁴. ἄλεκτροῦν δ' ἄλεκτρού-
 νος ἐπιβαίνων, Θηλείας μὴ παρέσης, καταπίμπραται
 ζωῆς, μάντεώς τις ἢ τερατοσκόπος μέγα καὶ δεινὸν
 ἀποφαίνοντος εἶναι τὸ γινόμενον. ἔτως καὶ παρ' αὐ-
 τῶν ὠμολόγηται ⁵ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μᾶλλον τοῖς Θε-
 οῖς σωφρονεῖν προσήκει, καὶ μὴ παραβιάζεσθαι ταῖς
 ἡδο-

¹ Vulgo εἶναι τῶν Θηρίων ἐπιθυμία. Secutus sum W. αἱ
 ex Mez. ἐπιθυμίαι ex Harl. dantem. R. susp. αἱ ἐπιθυμίαι
 μέχρι γε νῦν ἐννηνόχασιν. Paulo ante abstant a Petav. ἔτω μι-
 κράν ἔχει usque ad ὅθεν εἴτ' ἄρρενος.

² R. teste, haec emendatio, a Steph. edita, debetur P. Leo-
 pardo Emend. 4. 4. Eandem recte ad historiae auctoritatem
 Steph. edidisse ex Pol. Leonie. Jannot. Schott. Anou. notat W.
 Priores editores Ald. Bas. Xyl. & libri scripti B. E. Venet. Harl.
 Colleg. Nov. Ἀργαῖον.

³ Ald. Bas. Pet. μαθῶν. Paulo ante pro Πτωχῷ Turn, V.
 Bong. Στωικῷ. Ald. & Bas. Πτωχῷ.

⁴ Rurfus e sua persona hic loqui Plutarchum Grylli oblitum,
 notat R. cum Ulysses & Achilles aequales & sodales fuerint,
 nec mirum esse possit, inscriptionem Achilli positam adhuc Ulyssis
 aetate existare.

⁵ Ald. Bas. Pet. ὠμολόγηται.

ἡδοναῖς τὴν Φύσιν. τὰ δ' ἐν ὑμῖν ἀκόλασα ἐδὲ τὸν νόμον ἔχουσα σύμμαχον ἢ Φύσις ἐντὸς ὄρων καθείργουσι, ἀλλ' ὡς περ ὑπὸ βιούματος ἐκφερόμενα ¹ πολλαχῆ ταῖς ἐπιθυμίαις δεινὴν ὕβριν καὶ ταραχὴν καὶ συγχυσιον ἐν τοῖς ἀφραδισίοις ἀπεργάζεται τῆς Φύσεως. καὶ γὰρ αἰγῶν ἐπειράθησαν ἄνδρες καὶ ὄων καὶ ἴππων μιγνύμενοι, καὶ γυναῖκες ἄρρεσι θηρίοις ἐπεμάνησαν· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων γάμων ὑμῖν Μινώταυροι καὶ Αἰγίπανεσ, ὡς δ' ἐγῶμαι, καὶ Σφίγγες ἀναβλασάνεσι, καὶ Κένταυροι. καίτοι διὰ λιμὸν ποτα ἀνθρώπων καὶ κύων ἔφαγεν ὑπ' ἀνάγκης, καὶ ὄρνις ἐπεγεύσατο ². πρὸς δὲ συνουσίαν ἐδέποτε θηρίον ἐπεχείρησεν ἀνθρώπων χρῆσασθαι. θηρία δ' ἀνθρώποι καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ καὶ ἡδονὰς βιάζονται καὶ παραινοῦσιν.

VIII. Οὕτω δὲ Φαῦλοι καὶ ἀκρατεῖς περὶ τὰς εἰρημένας ἐπιθυμίας ὄντες, ἔτι μᾶλλον ἐν ταῖς ἀναγκαίαις ³ ἐλέγχονται πολὺ τῷ σωφρονεῖν ἀπολειπόμενοι τῶν θηρίων. αὐταὶ δὲ εἰσὶν αἱ περὶ βρώσιν καὶ πόσιν· ὧν ἡμεῖς μὲν τὸ ἡδὺ μετὰ χρείας τινὸς ἀεὶ λαμβάνομεν· ὑμεῖς δὲ τὴν ἡδονὴν μᾶλλον ἢ τὸ κατὰ Φύσιν τῆς τροφῆς διώκοντες, ὑπὸ πολλῶν καὶ μακρῶν κολλάζεθε νοσημάτων, ἕπερ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀπαντλέμενα ⁴ τῆς πλησμονῆς τοῖς σώμασι, παντοδαπῶν πνευμάτων καὶ δυσκαθάρτων ὑμᾶς ἐμπλήθησι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκάσθι γένει ζῶε μία τροφή σύμφυλος ⁵ ἐστὶ, τοῖς μὲν πόα, τοῖς δὲ ῥίζα τις ἢ καρπός· ὅσα δὲ σαρκοφαγεῖ, πρὸς εἶδέν ἄλλο τρέπεται βορᾶς εἶδος, ἐδ' ἀφαιρεῖται τῶν ἀδενεσέρων τὴν τροφήν· ἀλλ' ἐξ νέμεσαι

¹ Sic R. legi voluit referendo ad τὰ ἀκόλασα, dedique cum W. idem ex B. & Mez. fumente pro vulg. ἐκφερόμενον.

² R. mavult ἀπεγεύσατο.

³ Pet. ἀνάγκαις.

⁴ W. mavult ἐπαντλέμενα.

⁵ Ald. Bas. Pet. σύμφυλος.

μεθαι καὶ λέων ἔλαφον, καὶ λύκος πρόβατον, ἢ πέφυ-
κεν. ὁ δ' ἀνθρώπος ἐπὶ πάντα ταῖς ἡδοναῖς ὑπὸ λαί-
μαργίας ἐξαγόμενος, καὶ πειρώμενος πάντων καὶ ἀπο-
γευόμενος, ὡς ἐδέξω τὸ πρόσφορον καὶ οἰκεῖον ἐγνωκώς,
μόνος γέγονε τῶν ἵντων πέμφαγον ¹. καὶ σαρεῖ χρη-
ται πρῶτον, ὑπ' ἡδεμιῶς ἀπορίας ἐδ' ἀμηχανίας, ὧ πά-
ρ-
εσιν κεί καθ' ἄραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἀπὸ φυτῶν καὶ σπερ-
μάτων τρυγῶντι καὶ λαμβάνοντι καὶ δρεπομένῳ, μὴ
κάμνειν ² διὰ πληθός· ἀλλ' ὑπὸ τρυφῆς καὶ κόρα τῶν
ἀναγκαίων, βρώσεις ἀνεπιτηδεῖες καὶ ἐκαθάρσε σφραγαῖς
ζῶων μετερχόμενος, πολὺ τῶν ἀγριωτάτων θηρίων ὑμώ-
τερον ³. αἷμα μὲν γὰρ καὶ φόνος καὶ σάρκες ἰκτίνω
καὶ λύκῳ καὶ δράκοντι σιτίου οἰκεῖον, ἀνθρώπῳ δ' ὄψον
εἶναι. ἔπειτα παντὶ γένει χρώμενος, ἔχ, ὡς τὰ θηρία,
τῶν πλείων ἀπέχεται, ὀλίγοις δὲ πολεμεῖ, διὰ τὴν τῆς
τροφῆς ἀνάγκην· ἀλλ' ἔτε τι πτηνόν, ἔτε νηκτόν,
ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔτε χερσαῖον, ἐκπέφουγε τὰς ἡμέρας δὴ
λεγομένας ὑμῶν καὶ φιλοξένος τραπέζας.

IX. Εἶεν. ἀλλ' ὄψοις χρηῖθε τέτοις ἐφηδύνοντες
τὴν τροφήν· τί ἔν ἐπ' αὐτὰ ταῦτα φῶντας ⁴; ἀλλ' ἡ
τῶν

¹ Vulgo *παμφάγων*. Hinc R. mavult *παμφάγος*: cum au-
tem e Petav. notatur *παμφάγον*, ad hanc, si vera sit, lectio-
nem subaudiendum monet ζῶων. W. dedit *πάμφαγον* ex B. E.
Harl. Venet. Bas. Xyl.

² R. *ἰσφρ. μονονῆ κάμνειν*.

³ R. *ἰσφρ. ὡμότερος ἀναπέφονται*. Idem probat W. monens,
aut hoc aut simile verbum requiri, & ex Harl. ὡμότερος no-
tans. Mox sequens μὲν abest a Pet. Ald. Bas.

⁴ Locum hunc mendosum esse nec paucis verbis mutilatum,
jam Xyl. monuit. R. quaerit, *νομ τροφήν*, "ἵαμιν ἐπ' ἄλλα,
ταῦτα ἀφέντες? gravius tamen affectum esse locum, & multa
videri deesse addens. In B. & E. defunt ταῦτα φῶντας, eo-
rumque loco adest spatium lacunae. W. monstrum scripturae
forte sic purgandum censet, ut legamus, ταῦτα φονάτε —
quid ergo in haec ipsa caedis cupiditate saevitis — forte etiam
post

τῶν Θηρίων Φρόνησις τῶν μὲν ἀχρήστων καὶ ματαίων τεχνῶν ἔδεμιξ̄ χῶραν δίδωσι· τὰς δ' ἀναγκαίας, ἐκ ἐπιστάτας παρ' ἑτέρων, ἐδὲ μιῶν διδασκὰς, ἐδὲ κολλῶσα μελέτη¹ καὶ συμπηγνύουσα γλίχρωσ² τῶν θεωρημάτων ἕκασον πρὸς ἕκασον, ἢ αὐτόθεν ἐξ αὐτῆς οἷον Ἰθαγενεῖς καὶ συμφύτας ἀναδίδωσι. τὰς μὲν γὰρ Αἰγυπτίους πάντας ἰατροὺς ἀκόμεν εἶναι· τῶν δὲ ζώων ἕκασον ἔμνον πρὸς ἴασιν αὐτότεχνόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς διατροφήν καὶ πρὸς ἀλκὴν, θήραν τε καὶ φυλακὴν, καὶ μεσιτικῆς ὅσον ἕκασω προσήκει κατὰ φύσιν. παρὰ τίνος γὰρ ἡμεῖς ἐμάθομεν νοσῶντες ἐπὶ τὰς ποταμὸς χάριν τῶν καρλίνων βαδίζειν; τίς δὲ τὰς χελώνας ἐδίδαξε, τῆς ἔχως Φαγέσας, τὴν ὀρίγανον ἐπεδίειν; τίς δὲ τὰς Κρητικὰς αἶγας³, ὅταν περιπέσωσι τοῖς τοξεύμασι, τὸ δίκταμνον διώκειν, ἢ βρωθέντος ἐκβάλλουσι τὰς ἀκίδας; ἂν γὰρ εἶπης, ὅπερ⁴ ἀληθὲς ἐστὶ, τῶν διδάσκαλον εἶναι τὴν φύσιν, εἰς τὴν κυριωτάτην καὶ σοφωτάτην ἄρχὴν ἀναφέρεις τὴν τῶν Θηρίων Φρόνησιν· ἢ εἰ μὴ λόγον οἶσθε δεῖν μηδὲ Φρόνησιν καλεῖν, ὥρα σκοπεῖν ὄνομα κάλλιον αὐτῇ καὶ τιμιώτερον⁵, ὡς περ ἀμέλει καὶ δι' ἔργων ἀμείνονα καὶ θαυμασιωτέραν παρέχεται τὴν δύναμιν· ἐκ ἀμαθῆς, ἐδ' ἀπαιδευτος, αὐτομαθῆς δὲ τίς μᾶλλον ἔσα καὶ ἀπροσδεῆς, ἔ δι' ἀθένειαν, ἀλλὰ ῥώμη καὶ τε-

λείου

post *Φονᾶτα* excidisse suspicans, Ἄλλὰ τέχνης τῆτο ἔργον εἶναι *Φατῆ*. Forma monstrosi vocabuli, & haec ipsa W. conjectura versum istum Homericum *Iliad. VI. 323.* mihi in memoriam revocavit: Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τὸξ' ἀφώντα. Num illum forte citasse Gryllus putandus est, & ad dicta accommodasse?

1 Non dubitavi sic e W. mente dare pro vulg. μελέτη.

2 Ita R. legendum censuit, dedique cum W. idem ex B. & Harl. fumentē pro vulg. γλίχρωσ.

3 Pet. τὰς δὲ Κρητικὰς αἶ.

4 Sic W. ex Harl. dedit. Vulgo ὅτι.

5 Dedi sic e R. & Mez. mente, W. probata, pro vulg. τιμιώτατον.

λειότητι τῆς κατὰ Φύσιν ἀρετῆς, χαίρειν ἕσχα τὸν παρ' ἑτέρων διὰ μαθήσεως τῆ Φρονεῖν συνερανισμῶν. ἕσα γὰρ ἄνθρωποι τρυφῶντες ἢ παίζοντες εἰς τὸ μανθάνειν καὶ μελετᾶν ἄγασσι, τέταν ἢ δίκνοια καὶ παρὰ Φύσιν τῆ σώματος καὶ ¹ περισιῶα συνέστωας ἀναλαμβάνει τὰς μαθήσεις. εἰ γὰρ ἴχνεύειν σκύλακας, καὶ βαδίζειν ἐν ῥυθμῷ πῶλος μελετῶντας, ἀλλὰ κόρακας διαλέγεσθαι, καὶ κύνας ἄλλεσαι διὰ τροχῶν περιφερομένων· ἵπποι δὲ καὶ βόες ἐν θεάτροις κατχυλίσεις καὶ χορείας καὶ εἰσεῖς παραβόλας, καὶ κινήσεις ἐδ' ἄνθρωποις πάνυ ῥαδίας ² ἀπριβῶσιν, ἐκδιδασκόμενοι καὶ μνημονεύοντες, εὐμαθείας ἐπίδειξιν ὡς ³ ἄλλο ἂδὲν ἑδαμῶς χρήσιμον ἔχουσιν. εἰ δ' ἄπισεῖς, ὅτι τέχνας μανθάνομεν, ἀκυσσον, ὅτι καὶ διδασκόμεν. αἱ τε γὰρ πέρδικας ἐν τῷ προφεύγειν τὰς νεοττὰς ἐθίζουσιν ἀποκρύπτεσθαι καὶ προίσχεσθαι βῶλον ἀνθ' ἑαυτῶν τοῖς ποσὶν ὑπτίης ἀναπεσόντας· καὶ τοῖς πελαργιδεῦσιν ὄρας ἐπὶ τῶν τεγῶν ὡς οἱ τέλειοι παρόντες ἀναπειρωμένοις ὑφηγῶνται τὴν πτῆσιν· αἱ δ' ἀηδόνες τὰς νεοσσὰς προδιδάσκουσιν ἔδειν· οἱ δὲ ληφθέντες ἔτι νήπιοι καὶ τραφέντες ἐν χερσὶν ἀνθρώπων χειρὸν ἔδουσιν, ὡσπερ πρὸ ὥρας ἀπὸ διδασκάλου γεγονότες. καταδύς ⁴ δ' εἰς τετὶ τὸ σῶμα, θουμάζω τῆς λόγου ἐκείνου, οἷς ἀνεπειθόμην ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, ἄλογα καὶ ἀνόητα πάντα, πλὴν ἀνδρώπη, νομίζω.

ΟΔ.

1 Hoc καὶ delendum censet R. suspicans simul legendum ἢ ἡμῶν vel ἡμετέρα διάνοια.

2 Ald. Bas. ῥαδίως; Turn. V. Bong. ῥαδίαν.

3 Licet ὡς idem saepe valeat, quod πρὸς, mavult tamen R. hic loci aut πρὸς aut ἐς legi. W. legendum censet εἰς ἄλλο — ἔχουσαν.

4 Inter γεγονότες & καταδύς quaedam excidisse putat W. cum Mez.

ΟΔ. Νῦν μὲν ἔν, Γρύλλε, μεταβέβλησαι σὺ, καὶ τὸ πρόβατον λογικὸν ἀποφαίνεις καὶ τὸν ὄνον;

ΓΡ. Αὐτοῖς μὲν ἔν τέτοις, ὃ βέλτισε Ὀδυσσεῦ, μάλιθα δεῖ τεκμηριεῖσθαι τὴν τῶν θηρίων φύσιν, ὡς λόγος καὶ συνέσεως ἐκ ἑσιν ἄμοιρος. ὡς περ¹ ἐκ ἑσιν δένδρον ἕτερον ἐτέρῃ μᾶλλον ἐδὲ ἤττον ἀψυχον, ἢ ἄλλ' ὁμοίως ἔχει πάντα πρὸς ἀναισθησίαν· ἐδὲ γὰρ αὐτῶν ψυχῆς μέτεσιν· ἔτιωσ ἐκ ἂν ἐδόκει ζῶον ἕτερον ἐτέρῃ τῷ² φρονεῖν ἀργότερον εἶναι καὶ δυσμαθέστερον, εἰ μὴ πάντα λόγος καὶ συνέσεως, ἄλλα δὲ μᾶλλον καὶ ἤττον ἄλλων πως μετέτχεν. ἐνόησεν δὲ, ὅτι τὰς ἐπιαν ἀβελτηρίας καὶ βλακειᾶς ἐλέγχουσιν ἐτέρων πανουργίαι καὶ δριμύτητες, ὅταν ἀλάπει καὶ λύκῳ καὶ μελίττῃ³ παραβίλῃς ὄνου καὶ πρόβατον· ὡς περ εἰ σαυτῷ τὸν Πολύφημον, ἢ τῷ Πάππῳ σα, τῷ Αὐτολυκῷ, τὸν Κορίνθιον ἐκεῖνον Ὀμηρον⁴. ἐ γὰρ οἶμαι, θηρία πρὸς θηρίον ἀπόσασιν εἶναι τοσαύτην, ὅσον ἔνθραπος ἀνθρώπου τῷ φρονεῖν καὶ λογίζεσθαι καὶ μνημονεύειν ἀφέσηκεν.

ΟΔ. Ἀλλὰ ἔρα, Γρύλλε, μὴ δεινὸν ἦ καὶ βίαιον, ἀπολιπεῖν λόγον, οἷς ἐκ ἐγγίνεται θεῶ νόσις.

ΓΡ.

1 W. fofp. ὡς γὰρ.

2 Petav. τὸ.

3 Cum caetera duo animalia, vulpes & lupo, habeant animalia, cum quo comparantur, excidisse deinde putat R. καὶ ἀφῆκα, ut fit, cum quo apes comparetur.

4 De hac lectione Xyl. dubitat, & legi mavult Ὀμήρου aut Ὀμηρικόν, ut accipiat de Glaucō ex Iliad. VI, 152. R. tueretur vulgatam, ut τὸν Κορίνθιον additum videatur ad distinguendum hunc Homerum, hominem, Autolyco, Ulyssis avo, sorte aequalē, & a stupiditate nobilitatum, ab Homero poeta. Mez. delet Ὀμηρον, & Κορίνθιον de Glaucō accipit. Rationes has, ut in loco valde dubio, non omnino repudiandas censet W.

ΓΡ. Εἴτά σε μὴ Φῶμεν, ὦ Ὀδυσσεῦ, σοφὸν ἔτιως
 ἔντα καὶ περιττὸν, ἐκ τῆ Σισύφου ἰ γεγενῆσαι;

1 Xyl. notat, a Ms. abesse ἰκ. Monet porro, librum sine, atque etiam majore sui parte, curtatum esse. Consentiant in hoc Mez & W. At R. apta & hamata videtur esse clauula, qua nisi poterat convenientius excogitari. Sic enim vult Gryllum ratiocinari: Si ex eo, quod aliquis deum non agnoscit, neque reueretur, sequitur, eum ratione carere, necesse est, te, virum tam sapientem & acutum, e Sisypho non potuisse nasci, quem constat Deorum fuisse contumacem. cujus impietatis poenitas apud inferos saxo perpetuo volvendo dat. Tanta contumelia consulum & dicerio tam acerbo ictum abruptisse suspicatur Ulysses colloquium. Accedit ad hanc sententiam Kaltw.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΦΑΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ Α. ¹

Αλλὰ σὺ μὲν ἐρωτᾷς, τίτι λόγῳ Πυθαγόρας ἀπέ-
χετο σαρκοφαγίας· ἐγὼ δὲ θαυμάζω, καὶ τίτι
πάθει καὶ ποία ψυχῇ ἢ λόγῳ ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἤψα-
το Φόνε σόματι, καὶ τεθνηκός τις χεῖλεσι προσ-
ῆψατο ² σαρκός· καὶ νεκρῶν σωμάτων καὶ εἰδώλων
προσέμενος ³ τραπέζας, ὄψα καὶ τροφήν καὶ προσέτι
εἰπεῖν τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν βρυχώμενα μέρη καὶ φθγι-
γόμενα καὶ κινέμενα καὶ βλέποντα· πῶς ἢ ὄψις ὑπέ-
μενε τὸν Φόνον σφαζομένων, δερομένων, διαμελιζομέ-
νων· πῶς ἢ ὄσφρησις ἤνεγκε τὴν ἀποφορᾶν· πῶς τὴν
γεῦσιν ἐκ ἀπέσρεψεν ⁴ ὁ μολυσμὸς ἐλκῶν ψαύσαν
ἄλλοτρίων, καὶ τραυμάτων θανασίμων χυμὸς καὶ ἰχθῆ-
ρας ἀπολαμβάνουσαν ⁵.

Εἶρ-

¹ W. iudice, germani quidem sunt hi libelli, nec tamen integri, sed ex integris excerpti, iidemque male habiti a librariis.

² W. susp. προσέψανσε.

³ H. Steph. scribendum censuit πρῆθετο, seu προίθετο, cum participium orationem suspensam relinquat. Idem τραπέζας mutari vult in τραπέζαις, & post τροφήν poni articulum τὰ, ut sic legatur: καὶ νεκρῶν σωμάτων καὶ εἰδώλων προσέθετο τραπέζαις ὄψα καὶ τροφήν, τὰ προσέτι εἰπεῖν μικρὸν ἔμπροσθεν —. Notat simul, pro τροφήν inveniri τρυφήν. Ita dat Turn. τρυφᾶς Ρεταν. Conjectura R. haec est: ὄψα καὶ τρυφήν ἐποιεῖτο, καὶ ἐτόλμα δεῖνεῖν τὰ μικρὸν ἔμπ. βρυχώμενα —. W. pro καὶ προσέτι εἰπεῖν susp. προήχθη ποιεῖν. ³

⁴ Codex quidam innominatus ἀπέσρεψεν.

⁵ W. susp. ἀναλαμβάνουσαν.

Εἶρπον μὲν βίνοι, κρέα δ' ἄμφ' ὀβελοῖς¹ ἐμεμύκει
 Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά, βοῶν δ' ὡς γίνεται Φωνή².
 τῆτο³ πλάσμα καὶ μῦθος ἐστὶ, τὸ δὲ γε δεῖπνον ἀλη-
 θῶς τερατώδες, πεινᾶν τινα τῶν μυκωμένων ἔτι, καὶ³
 διδάσκοντα ἅφ' ὧν δεῖ τρέφεσθαι ζώντων ἔτι καὶ λαλέν-
 των, διαταττόμενον ἀρτύσεις τινὰς καὶ ὀπτήσεις καὶ πα-
 ραθέσεις· τῆτον⁴ ἔδει ζητεῖν τὸν πρῶτον ἀρξάμενον,
 ἔ τὸν ὀψὲ παυσάμενον.

II. Ἡ τοῖς μὲν πρώτοις ἐκείνοις ἐπιχειρήσασι σαρ-
 κοφαγεῖν τὴν αἰτίαν ἃν εἶποι τις πᾶσαν τὴν ἀπορίαν⁵.
 ἔ γὰρ ἐπιθυμίαις ἀνόμοις συνδιάγοντες, ἔδ' ἐν περιστά-
 τινὶ ἀναγκαίων ὑβρίσαντες εἰς ἡδονὰς παρὰ Φύσιν ἀσυμ-
 φύλες ἐπὶ ταῦτ' ἤλθον· ἄλλ' εἶποιεν ἄν, αἴθρησιν ἐν
 τῷ παρόντι καὶ Φωνὴν λαβόντες· Ὡ μακάριοι καὶ θεο-
 φιλεῖς οἱ νῦν ὄντες ὑμεῖς, οἷον βίβη λαχόντες αἰῶνα καρ-
 πῶδε καὶ νέμεθε κληῶν ἀγαθῶν ἅφθονον, ὅσα φύεται
 ὑμῖν; ὅσα τρυγᾶται; ὅσον πλεῖτον ἐκ πεδίων⁶, ὅσας
 ἀπὸ φυτῶν ἡδονὰς δρέπεσθαι⁷ πάρεςιν; ἔξεςιν ὑμῖν καὶ
 τρυφᾶν μὴ μαινομένοις. ἡμᾶς δὲ σκυθρωπότατον καὶ

P 3

Φοβε-

1 Odyss. XII, 395 sq. H. Steph. mavult ὀβελοῖς absque apo-
 rrotho.

2 R. legi vult τῆτο μὲν πλάσμα.

3 H. Steph. monente, hoc καὶ aptius collocaretur ante δια-
 ταττόμενον. W. consentit. R. mavult καὶ τὸν διδάσκοντα, ἅφ'
 ὧν ἔδει, vel ἐκ ἔδει, τρέφεσθαι.

4 Turn. V. τῆτων.

5 Vulgo τὴν αἰτίαν ἃν εἶποι πᾶσαν καὶ τὴν ἀπορίαν. Necessè
 duxi, aliquid, quod melius cohaereat, et exhibere, & dedi Turn.
 & V. lectionem. H. Steph. pro καὶ legendum censuit εἶναι, &
 pro εἶποι maluit εἶποι vel ἄν τις εἶποι. R. supr. εἶποι τις τὴν
 πᾶσαν ἀνάγκην, vel ἔνδειαν, καὶ τὴν ἀπορίαν. W. legendum con-
 jicit: ἃν ἔχει ἢ ἀνάγκη τῆς ἀπορίας.

6 absunt a Petav. ὅσα φύεται — ἐκ πεδίων.

7 Vulgo ἡδονὰς, ἃς δέ. Pronomen ἃς, quod ex repetitione
 syllabae finalis vocabuli antecedentis ortum videtur, ex Steph.
 R. & W. consensu del. vi. Interrogationum signa simul addidit,
 W. secutus. Pro δρέπεσθαι Turn. & V. δρέσασθαι.

Φοβεώτατον ἐδέξατο βίη καὶ χρόνος μέρος, εἰς πολλὴν
καὶ ἀμήχανον ἐκπεσόντας ὑπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ἰπο-
ρίαν· ἔτι μὲν κρανὸν ἐκρυπτεν ἀήρ, καὶ ἄστρα θολερῶν
καὶ δυσδιασατῆντι ¹ πεφυρμένα ὑγρῶ καὶ πυρὶ, καὶ ζά-
λαις ἀνέμων· ἐδέπω δὲ ὁ ἥλιος ἴδρυτο ἀπλαγῆ καὶ βέ-
βχιον ἔχων δρομον, ἦῶ καὶ δύσειν ἔκρινε περὶ σέ ².
ἤγαγεν αὖθις ὀπίσω καρποφόροισιν ἐπισείφας ³ κάλυκος
σεφάνοισιν ἄραις· γῆ δὲ ὕβρισο ποταμῶν ἐμβολαῖς ἀτά-
κτων, καὶ πολλὰ λιμναῖσιν ἄμορφα, καὶ πηλοῖς βαθί-
σι καὶ λ'χμαῖς ἀφόροις καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο· φάρὰ δὲ
ἡμέρων καρπῶν, καὶ τέχνης ὄργανον ἐδέν, ἐδὲ μηχανὴ
σοφίας· ὁ δὲ λιμὸς ἐκ ἐδίδα χρόνον, ἐδὲ ἄρας ἐτήσεις
σπύ-

¹ Hanc lectionem Xyl e Ms. prae tulit, ut significetur, quod non facile discedat a se aut divellatur, non facile intercapedinem admittat, Ideoque visu haud facile penetratur. Eum secutus sum. Vulgo *δυσσατῆντι*.

² Alludi ad alicujus poetae versus, Xyl. notat, pro non H. Steph. Uterque dubius est, quid pro corrupta lectione reponendum. Petav. dat *περὶ δέ*. R. *ἔκρινε. περὶ το ἤγαγεν*, i. e. *καὶ περιήγαγεν*

³ Vulgo *ἐπισείφας*. H Steph. in quibusdam codd. legi *ἐπισείφας* notat, & simul dativos ἄραις καρποφόροισιν in accusat. ἄρας καρποφόρας motandos esse suspicatur. R mavult *ἐπισείφας*, & sic dedit W. ex Petav. & Anon. prope accedentibus E. Turn. V. unde idem notat *ἐπισείφας* (alii autem e Turn. & V. notant *ἐπισείφας*) Addit W. apparere disjecti poetae. forte Empedoclis, membra, ex ipsius conjectura ad hujusmodi fere rationem restituenda: *βίβλιον ἔχων δρόμον, ἦῶ Δύσειν τ' ἔκρινε. ἐ περιήγαγεν αὖθις ὀπίσω Καρποφόροισιν ἐπισείφας καλύκων σεφάνοισιν ἄρας· γῆ δ' ὕβρισο* —. R. legi voluit deinde ἄρας, *non dum sol aurotam & vesperam discernerebat, neque reducebat nevelutas anni tempestates a sua velut manu eionatas frugiferis spicatum coronis*: ut κάλυκος accipitur de spicis, seu de folle granorum & baccarum omnium. Consentit e addit Pet. codicem (= quo *ἐπισείφας κάλυκος σεφάνοισι* notatur) Turn. autem & V. habere *ἐπισείφας καλλισεφάνοισιν ἄραις*, quod probet Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. p. 295.

σπόρος ἂν ¹ τότε ἀνέμεινε. τί θυμασόν, εἰ ζῶων ἐχρη-
 σάμεθ' αὐτῇ παρὰ φύσιν, ὅτ' ἰλὺς ἠθίστο καὶ Φλοιὸς
 ἐβρώθη ξύλα, καὶ ἀγρωσι εὐρεῖν βλάσανησαν, ἢ Φλοιὸν ²
 τινὰ ῥίζαν, εὐτυχὲς ἦν· βαλάνη δὲ γευσάμενοι καὶ
 φαγόντες, ἐχίρευσαν ὑφ' ἡδονῆς περὶ ὄρων τινὰ καὶ
 Φηγόν, ζεῖδωρον ³ δὲ καὶ μητέρα καὶ τροφὸν ἀποκα-
 λῶντες ἐκείνην, ἦν ⁴ ὁ τότε βίος ἐορτήν ἐγνω, τὰ δ'
 ἄλλα φλεγμονῆς ἦν ἅπαντα μεσὰ καὶ συνόρητος. ὑμᾶ
 δὲ πῶς νῦν ⁵ τίς λύσσα καὶ τίς οἶστρος ἄγει πρὸς μίαι-
 φονίαν, οἷς τοσαῦτα περιεσι τῶν ἀναγκαίων; τί κατα-
 ψεύδεσθε τῆς γῆς ὡς τρέφειν μὴ δυναμείης; τί τῆ'
 θεομοφύρου ἀσεβεῖτε Δήμητραν ⁶, καὶ τὸν ἡμερίδην
 καὶ μειλίχιον αἰχλύνετε Διόνυσον, ἅς ἔχ' ἰκανὰ παρὰ ⁷
 τάτων λαμβάνοντες; ἐκ αἰδείδω τὰς ἡμέρας καρπὸς αἴ-
 ματι καὶ φόνῳ μιγνύοντες; ἀλλὰ ἐράκοντας ἄγρικοι κα-
 λεῖτε καὶ παρδάλεις καὶ λέοντας, αὐτοὶ δὲ μίαιφονεῖτε
 εἰς ὠμότητα καταλιπόντες ἐκείνοις ἐδέν· ἐκείνοις μὲν
 γὰρ ὁ φόνος τροφή, ὑμῖν δ' ὄψον ἐσίν.

III. Οὐ γὰρ ἐν λέοντας γ' ἀμυνόμενοι καὶ λύκω
 ἐθίσμεν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐώμεν· τὰ δ' ἀβλαβῆ, καὶ
 χειρὶ ἠθῆ, καὶ ἀκέντρα, καὶ κωδὲ' πρὸς τὸ δακεῖν, συλ-
 λαμβάνοντες, ἀποκτινύομεν· ἂ νῆ Δία καὶ κέλευθε

P 4

ἐν-6-

1 R. *insp.* σπόρος καὶ ἂν — *sario vel sementis, etiamse tum-
 jam adsuisset, ut non asfuit, tamen non expectasset temperata-
 tes maturascendi idoneas vertente anno redeuntes.*

2 Xyl. *monente, est quidem Φλοιὸς cortex, sed herbam etiam
 ac stirpem hac voce significari, licet suspicari ex Symros. V, 8.
 (Vol. XI. p. 232.)* II. Steph. Φλοιὸν perperam hic esse scriptu-
 ra repetendo ex proxime praecedentibus pro Φλωὸν censet. Turn-
 dat Φλωῶ. W. legi vult Φουῶ cum Mez.

3 R. cum H. Steph. mavult ζεῖδωρόν τε.

4 W. mavult ἀνακαλῶντες· ἐκείνην ὁ τότε β. ε. ζ. —

5 Pro πῶς νῦν Steph. legendum censet τὰς νῦν, quod W. probat.
 Mez. delet πῶς.

6 Salmas corrigit Δήμητρα, quod W. probat.

7 Petav. πρὸς.

ἕνεκα καὶ χάριτος ἢ Φύσις ἔοικεν ἐξευγενεῖν. ὅμοιον ὡς εἴ τις ¹ τὸν Νεῖλον ὄρων πλημμυρῶντα, καὶ τὴν χῶραν ἐμπιπλῶντα γούμῃ καὶ καρποφόρῃ βέεματος, μὴ τῶτο θαυμάζοι τῷ φερομένῃ τὸ φυτάλμιον, καὶ εὐκαρπον τῶν ἡμερωτάτων καὶ βιωφλεσατάων καρπῶν, ἀλλ' ἰδὼν πε καὶ κροκόδειλον ἐννηχόμενον, καὶ ἀσπίδα κατασυρομένην, καὶ μύας ² ἄγρια ζῶα καὶ μίαρὰ, ταύτας λέγοι τὰς αἰτίας τῆς μέμψεως καὶ τῆς τῷ πράγματι ἀνάγκης ³. ἢ νῆ Δία τὴν γῆν ταύτην καὶ πῆν ἔρηραν ἀποβλέψας ἐμπειλησμένην ἡμέραν καρπῶν καὶ βριθῆσαν ἀσαχύων, ἔπειτα ὑποβλέψας πε τοῖς λήσις τέτοις, καὶ πε τινός αἴρας ⁴ εἶχον ἰδὼν καὶ ἄριβάτην, εἴτ' ἀφείς ἐκεῖνα καρπῶσαι καὶ λήζεσθαι, μέμ-

1 H. Steph. suspicatur, interjectas has comparationes librarij culpa aliunde huc migrasse, cum nexus neque cum antecedentibus neque cum proximis 'ΑΛΛ' ἀδὲν ἡμᾶς — pateat. R. judi e, paulo additior & obscurior est comparationis ratio, quae haec videtur esse: Nos occidentes animalia & comedentes plurima innocua, venusta atque gratiosa, ob pauca quaedam noxia, fera & adspectu tetra, idem patimur, atque qui Nilum reprehenderet ob crocodilos, aut gravem & incitatum orationem ob vobulas quasdam, quae dicenti excluderint, non lectissimas. W. monente, novum est ejusdem libri excerptum.

2 R. susp. μύια, καὶ ἄγρια — ἴσ' *algam* & (in solo continente) *feras bestias*. Turn. V. Bong. *μυαίας*. W. ex E. & G. notat μύιας, *mites*, & praefert.

3 R. susp. καὶ ταύτην τῷ πράγματι ἀνάγκην.

4 Vulgo ἄρας. Pro hac voce ex Ms. edidit Xyl. *ἄραι*. Probat id H. Steph. & e Turn. & V. notatur. Idem dedt cum W. consentientibus G. Mez. Anon. Pro ἄριβάτην Xyl. *ὄριβάττην* legit, praereunte codice Ms. e quo ἄριβάττην notat. Idem H. Steph. probat, praefereundo tamen genitivum ἄριβάττης. Anon. Mez. accedunt. E. ἄριβάτην; G. ἄριβάττην. R. susp. in ὑποβλέψας latere ὑποβλαστάνουσαν, in καὶ πε autem nomen herbae aut vicia & inutilis, aut venenatae, quales sunt e. c. aconitum, hyoscyamus & denique ἴν τινος latere τινά, καὶ —. W. prius πε & ἴν πε mutandam censet, nisi aliud requireris.

μέμψοιτο περί τέτων. τοιῦτόν τι ¹, καὶ λόγον ῥή-
 τορος ὀρῶν ἐν δίκῃ τινὶ καὶ συνηγορίᾳ πληθύνοντα καὶ
 φερόμενον ἐπὶ βοήθειαν ² κινδύνων, ἢ νῆ Δία ἐλέγχω
 καὶ κατηγορίᾳ τολμημάτων καὶ ἀποδείξεων ³, βέοντα
 δὲ καὶ φερόμενον ἔχ ἀπλῶς, ἔδὲ λιπῶς, ἀλλ' ὁμῶ
 πάθεισι πολλοῖς, μᾶλλον δὲ παντοδαποῖς, εἰς ψυχῆς
 ομοίως ποθῶς καὶ ποικίλας καὶ διαφόρας τῶν ἀκρα-
 μένων ἢ τῶν δικαζόντων, ἃς δεῖ τρέψαι καὶ μεταβα-
 λεῖν, ἢ νῆ Δία ⁴ πρᾶναι καὶ ἡμερῶσαι καὶ καταστῆ-
 σαι· εἶτα παρὶς τῆτο τῆ πράγματος, ὄρᾶν καὶ με-
 τρεῖν τὸ Φύλαιον ⁵ καὶ ἀγώνισμα, παρὰρήσεις ἐκλέ-
 γων ⁶, ἃς κατὰν ὁ λόγος συγκατήγευκε τῇ βύμῃ τῆς
 P 5 Φορῆς.

1 Xyl. e Ms. notat τί ἔν εἶ τοιῦτον, nondam tamen omnia recte habere monens. R. fufp. τοιῦτίς τις καὶ ὁ λόγον ῥήτορος —.

2 Mez. & R. malunt βοήθειαν.

3 H. Steph. alium potius genitivum quam hunc ἀποδείξεων cum τολμημάτων Plutarchum copulasse arbitratqr. R. monente, ante ἀποδείξεων deest μεσὸν vel γέμοντα vel εὐπορᾶντα, corio- sam argumensuibus vincensibus orationem.

4 a Petav. asunt ἢ Δία.

5 Xyl. fufp. τῆλαιον, oleo pro opera infumta posito, cum ad lucernam scripta esset oratio. H. Steph. aut legendum censuit παρὶς τὸ τῆ πράγματος ὁ. κ. μ. κεφάλαιον, aut παρὶς τῆ πράγματος ὁ. κ. μ. τὸ κεφάλαιον. E. Turn. & V. notatur τὸ κεφάλαιον, & τὸ βίβλιον. R. iudice, si τὸ κεφάλαιον probe- tur, oportet deinceps legi καὶ αὐτὸ τὸ ἀγώνισμα, vel καὶ τῆ ἀγώνισματος. W. qui τὸ κεφάλαιον ex conjectura esse monet, alia conjectura nectendum esse prioribus, si probandum videat- tur, & forte legendum censet. — τῆ πράγματος τὸ κεφάλαιον καὶ ἀγώνισμα, ὄρᾶν καὶ μετρεῖν τὰς ῥήσεις, παραρήσεις ἐκλέγων. Ipse quidem conjicit: ὄρᾶν καὶ μετρεῖν εἴ τι φύλλον ἔχει τὸ ἀγώνισμα —.

6 H. Steph. maluit ἐκλέγει.

Φορᾶς, συνεμπεισάσας ¹ καὶ παρολιθέσας τῷ λοιπῷ τῷ λόγῳ καὶ δημηγόρῳ τινὰς ὄρων ².

IV. Ἄλλ' ἔδεν ἡμᾶς δυσωπεῖ, ἢ χροᾶς ἀνθηρῶν εἶδος, ἢ Φωνῆς ἐμμελῆς πιθανότης, ἢ πανουργία ψυχῆς, ἢ τὸ καθάρσιον ³ ἐν διαίτῃ καὶ περιττὸν ἐν συνέσει τῶν ἀθλίων, ἀλλὰ σαρκιδία μικρῶ χάριν, ἀφαιρέμεθα ψυχῆς ⁴ ἥλιον, Φῶς, τὸν τῆ βίᾳ χρόνον, ἐφ' ᾧ ⁵ γέγονε καὶ πέφυκεν. εἶτα ἅς φθέγγεται καὶ διέτρεσε ⁶ Φωνὰς ἀνάρθρος εἶναι δοκῶμεν, ἢ παραιτήσεις καὶ ἐρήσεις καὶ δικαιολογίας ἐκάστα, λέγοντος. Οὐ παραιτῶμαι σε τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ τὴν ὕβριν· ἵνα Φάγῃς, ἀπίπτειον· ἵνα δὲ ἦδιον ⁷ Φάγῃς, μὴ με ἀναίρει. ὦ τῆς ἀμότητος· δευρὺν μὲν ἐστὶ καὶ τιθεμένην ἰδεῖν τράπεζαν ἀνθρώπων πλεσίαν νεκροῦσμοις χρωμένων μαγείροις καὶ ὄψο-

¹ R. *ιστρ.* τῇ ῥύμῃ, καὶ συνεμπεισάσας, ut deleantur vocabula τῆς Φορᾶς, scholium voc. ῥύμῃ censenda. Petav. *συνεμπεισᾶσαν καὶ παρολιθᾶσαν.*

² His verbis errorem subesse, H. Steph. monet. Ex Anon. Turn. & V. affertor ὄρων ἢ ὄρων pro ὄρων. R. *ιστρ.* τῷ λοιπῷ τῷ λόγῳ θηρῶν, caeteris deletis, ut scholio, aut variante lectione. Xyl. asteriscum, lacunae indicem, Latinis apposuit. W. notat, si sana haec sint, non dubitandum esse, quin sint novi initium Excerpti inchoati simul ac depositi a librario; si corrupta sint, forte ita esse corrigenda καὶ τῇ τῆ δημηγορικῇ γένει ὄρων.

³ Ita Steph. legi voluit, deditque W. ex Venet. Vulgo *καθάρσιον.*

⁴ Turn. Bong. *ψυχὴν.*

⁵ R. mavult ἐφ' αἶ, *quorum causa.*

⁶ H. Steph. iudice aptius foret *διέτρεσε*, si ejusdem cum *φθέγγεται* temporis esset. Idem R. prebat — *cum st. idone emisit*, notans, *φθέγγεσθαι* esse bestiarum majorum, *τρέξιν νοτατίλιον* praesertim: posse quoque legi καὶ ἢ Δι', ἔτρεσε. Mavult quoque W. *διέτρεσε.*

⁷ Petav. *ἴδιον.* Pro seq. *ἀναίρει* W. iudice requiritur *τιμῶρε* vel *αἰκίζε*, vel simile.

ὕψοποις· δεινότερον δ' ἀποκομιζομένην ¹. πλείονα γὰρ τὰ λειπόμενα τῶν βεβρωμένων ἐστίν· οὐκ ἔστι ταῦτα μάτην ἀποφάναι· ἕτεροι δὲ Φειδόμενοι τῶν παρατεθέντων, ἐκ ἑλπί τέρμειοι, ἐδέε κατακοπτεῖν παραιτέμενα ² κρέα, ζωντων δ' ἐκ ἐφείσαντο.

V. Ἄλλ' ἄγε ³, παρελήφαμεν ἐκείνης λέγειν τὰς ἀνδρας, ἀρχὴν ⁴ ἔχειν τὴν Φύσιν. ὅτι γὰρ ἐκ ἔστιν ἀνθρώπων κατὰ Φύσιν τὸ σαρκοφαγεῖν, πρῶτον μὲν ἀπο τῶν σωμάτων δηλῆται τῆς κατασκευῆς. ἔθεν γὰρ ἔθηκε τὸ ἀνθρώπου σῶμα τῶν ἐπὶ σαρκοφαγίᾳ γεγονότων, ἔ γρυπότης χειλέας, ἐκ δξύτης ὄνυχος, ἔ τραχύτης ὀδόντων πρόσπειν, ἔ κοιτίας εὐγονία καὶ πνευματος θερμότης, τρέψαι καὶ κατεργάσασθαι δυνατὴ τὸ βαρὸν καὶ κρεῶδες ⁵. ἄλλ' αὐτόθεν ἡ Φύσις τῇ λειότητι ⁶ τῶν ὀδόντων, καὶ τῇ σμικρότητι τῆς σόματος, καὶ τῇ μαλακότητι τῆς γλώσσης, καὶ τῇ πρὸς πέψιν ἀμβλύτητι τῆς πνεύματος, ἐξόμιυται τὴν σαρκοφαγίαν. εἰ δὲ λέγεις, πεφυκέναι σεαυτὸν ἐπὶ τοιαύτην ἑδωδὴν, ἢ βέλει φαγεῖν, πρῶτον αὐτὸς ἀπόκτεινον· ἄλλ' αὐτὸς διὰ σεαυτῶ,

¹ Petav. Ald. Basf. ἀποκομιζομένοι. Xyl. e Ms. correxit. Turn. Bong. ἀποκομιζομένης.

² Turn. V. Bong. παρατεθέντα. H. Steph. susp. νεκρῶν παραιτέμενοι κρέα, vel τεθνηκότων; W, autem παραιτέμενοι νεκρά —.

³ H. Steph. susp. ἀλλά γε. Ita e Turn. & V. notatur. R. mavult ἀλλ' ἄγε σκοπῶμεν, ἢ γε παρελήφαμεν. Probat id W.

⁴ H Steph monente post ἀρχὴν aut excidit genitivus σαρκοφαγίας, aliusve ei similis, aut est subaudiendus; desunt quoque aliqua inter τὴν Φύσιν, & ὅτι γὰρ; aut pro ὅτι aliqua particula est reponenda. K. susp. ἀρχηγὸν ἔχειν τῆς σαρκοφαγίας τὴν Φύσιν.

⁵ Petav. κρεῶδες.

⁶ Vocabula αὐτόθεν τῇ λειότητι τ. ὁ. idem valere censet, quod ἤδη καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς λειότητος, eo ipso, quod laeves dentes praedet.

αυτῶ, μὴ χρησόμενος κοπίδι, μηδὲ τυμπάνῳ ¹ τινί, μηδὲ πελέκει· ἀλλὰ, ὡς λύκοι καὶ ἄρκτοι καὶ λέοντες αὐτοὶ ὅσα ² ἐδίεσι Φονεύσιν, ἀνελε δῆγματι βῆν, ἢ σόματι σὺν, ἢ ἄρνα ἢ λαγῶν διάρρηξον, καὶ Φάγα προσπεσὼν ἐτι ζῶντος, ὡς ἐκεῖνα. εἰ δ' ἀναμένεις νεκρὸν γενέσθαι τὸ αἰθόμενον ³, καὶ δυσωπεῖ σε παρῶσαν ψυχὴν ἀπελαύνειν τῆς σαρκός, τί παρὰ Φύσιν ἐδίεσι το ἔμψυχον ⁴; ἀλλ' ἂδ' ἄψυχον ἂν τις Φάγοι καὶ νεκρὸν, οἷον ἐσιν, ἀλλὰ ἔψκσιν, ὀπτῶσι, μεταβίβασσι διὰ πυρὸς καὶ Φαρμάκων, ἔλοιϋντες καὶ τρέποντες καὶ σβεννύοντες ἠδύσμασι μυρίοις τὸν Φόνον, ἵνα ἡ γαῦσις ἐξαπατηθεῖσα προσδέξῃται τὸ ἀλλότριον. καίτοι χάριεν γε τὸ τῷ Λάκωνος, ὃς ἰχθύδιον ἐν πανδοκείῳ κριάμενος, τῷ πανδοκῆί σκευῖσαι παρέδωκεν· αἰτῆντος δ' ἐκεῖνε τυρὸν, καὶ ὄζος, καὶ ἔλαιον· Ἄλλ' εἰ ταῦτ' εἶχον, εἶπεν, ἔκκ' ἂν ἰχθύον ἐπριάμην. ἡμεῖς δὲ ἔτως ἐν τῷ μισθόνῳ τρυφῶμεν, ὡς ὄψων τὸ κρέας προσαγορεύομεν, εἶτ' ὄψων πρὸς αὐτὸ τὸ κρέας δεῖμα, ἀναμιγνύοντες ἔλαιον, οἶνον, μέλι, γάρον, ὄζος, ἠδύσμασι Συριακοῖς, Ἀρβυβικοῖς ⁵, ὡσπερ οὕτως νεκρῶ

¹ Vulgo τυσάνῳ. Hinc Xyl. τυμπάνῳ legendum conjecit. H. Steph. id se in vetusto codice reperisse testatur. Salm. adscripsit τυπάνῳ, ἢ κυπάνῳ; Mez. correxit τυκάνῳ. R. mavult τυκάνῳ aut τυμπάνῳ, i. e. ξίλω, φακτηρία, ῥόπτρη. Est in Petav. τυμπάνῳ; Consentunt E. G. Venet. Jun. Dedi cum W.

² Vulgo ὡς ἐσθ. Dedi ὅσα e R. mente, W. probata. Editio Graeco-Lat. postrema ἄ; Turn. Avon. Mez. ὦν.

³ Hoc ut verum recepit W. a var. lect. E. & Petav. hinc depravata fluxit vetus lectio Ald. Bas. Xyl. E. G. Venet. ἐδίεμενον, quam Steph. mutavit in ἐδιόμενον.

⁴ W. ad hanc vocem adnotat, R. conjecisse ἄψυχον, hoc autem non sufficere ad constituendam sententiae rationem, quae hic requiratur, nec ipsum videre probabilem correctionem. At quantum e nota edit, Lips. colligere licet, R. hoc ἔμψυχον noluit mutari, sed sequenti ἄψυχον praeponi articulum τὸ.

⁵ Pet. Ἀρβυβικοῖς.

κρὸν ἐνταφιάζοντες. καὶ γὰρ ἔτως αὐτῶν διαλυθέντων καὶ μαλαχθέντων καὶ τρόπον τινὰ κρεοσαπέντων ¹ ἔργον ἐστὶ τὴν πέψιν κρατῆσαι καὶ διακρατηθείσης ² δὲ δεινὰς βαρύτητας ἐμποιεῖ καὶ νοσώδεις ἀπεψίας.

VI. Διογένης δ' ὤμῶν Φαγεῖν πολὺπαν ἐτόλμησεν, ἵνα τὴν διὰ τῆ πυρὸς ἐκβάλλη κατεργασίαν· τῶν δ' ἱερῶν καὶ πολλῶν ³ περιεσώτων αὐτὸν ἀνθρώπων, ἐγκαλυψάμενος τῷ τρίβωνι καὶ τῷ εἴματι προσφέρων τὸ κρέας. Ὑπὲρ ὑμῶν, Φησὶν, ἐγὼ παραβάλλομαι καὶ προεκινδυνεύω. καλὸν, ὦ Ζεῦ, κίνδυνον ⁴. ἔ γὰρ, ὡς Πελοπίδας ὑπὲρ τῆς Θηβῶν ἐλευθερίας, ἢ ⁵ ὡς Ἀρμόδιος καὶ Ἀρισογείτων ὑπὲρ Ἀθηναίων, προεκινδύνευσεν ⁶ ὁ Φιλόσοφος ὡμῶ πολὺποδι διαμαχόμενος, ἵνα ⁷ τὸν βίον ἀποθρῴωσῃ. ἔ τοίνυν μόνον αἱ κρεωφαγίαι τοῖς σώμασι γίνονται παρὰ Φύσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ὑπὸ πλησμονῆς καὶ κέρε παχύνουσιν· οἶνος γὰρ καὶ σαρκῶν ἐμφο-

1 H. Steph. suspectum habet hoc participium. R. mavult κατασαπέντων.

2 H. Steph. susp. διακρατηθείσης, ut sit sensus: difficile est, concoctionem illas carnes superare; quodsi etiam superaverit, tamen gravitates & morbosas cruditates inducunt — vel potius legendum censet κρατηθείσης, ob antecedens simplex κρατῆσαι V. cum Mez. probat διακρατηθείσης.

3 W. susp. & vertendo exprimit ἐταίρων καὶ ἄλλων — familiaribus multisque aliis circumstantibus — pro ἱερῶν καὶ πολλῶν.

4 Vulgo vocabula καλὸν, ὦ Ζεῦ, κίνδυνον, juncta leguntur cum antecedentibus. Ea sejungenda censuerunt Steph. & R. ut inde incipiat iudicium auctoris de illo Diogenis facto. Ad eandem jam sententiam interpunxit Xyl. in versione. Idem cum W. observavi. Alia est verborum collocatio in E. Venet. Petav. προεκινδυνεύω καλὸν, ἔ γὰρ ὦ Ζεῦ, κίνδυνον, ὡς Πελοπίδας.

5 abest ἢ a Petav.

6 Vulgo post hoc vocabulum datur comms. Steph. rectius interpungi monuit post προεκινδύνευσεν, ut jungatur hoc verbum cum sequentibus. Petav. προεκινδύνευσεν.

7 R. maluit ἀλλ' ἵνα.

ἐμφορήσεις ¹ σῶμα μὲν ἰσχυρὸν ποιεῖσιν καὶ ῥωμαλέον, ψυχὴν δὲ ἄθενέα. καὶ ἵνα μὴ τοῖς ἀθληταῖς ἀπεχθάνωμαι, συγγενέσι χρωμαί ² παραδείγμασι. τὰς γὰρ Βοιωτὰς ἡμᾶς οἱ Ἀττικοὶ καὶ παχεῖς καὶ ἀναιδήτες καὶ ἠλιθίους, μάλιστα διὰ τὰς ἀθηναγίας προσηγόρευον. ἔτοι δὲ αὖ οὗς ³. καὶ ὁ Μένανδρος· οἱ γιάδας ἔχουσι. καὶ ὁ Πίνδαρος, Γνώναί τ' ἔπειτα ⁴. αὐγῆ ξηρῆ ψυχῆ σοφωτάτη, κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ἔοικεν. οἱ πίδαοι ⁵ κρεθέστες ἤχουσι, γενόμενοι δὲ πλήρεις, ἔχ' ὑπακίεσι ταῖς πληγαῖς. τῶν χαλκωμάτων τὰ λεπτὰ τὰς ψόβας ἐν κύκλῳ διαδίδωσιν, ἄχρις ἔ' ἐμφραξῆ ⁶ καὶ τυφλάση
τῆ

1 Secutus sum W. hoc ex E. recipientem ut Ionicum in Hierocratis dicto, eodem tendentibus Venet & Petav ἐμφορήσεις. Vulgo ἐμφορησεις. H Steph. quoque notavit, deumina haec esse e scriptore quoriam Ionica dialecto uiente.

2 Codex innominatus χρωμένοι.

3 Mendo haec non carere, & aliunde petita esse, H. Steph. notat. R. susp. προσαγορευουσιν. ἄλλοι δὲ καὶ οὗς. W. cum Mez. ἔτοι δὲ αὖ οὗς mutandum censet in Βοιωτῖα οὗς.

4 Mania haec esse, & e Pindar. Olymp. VI, 151 seq. illustranda, H. Steph. notavit. Hinc quoque W. locum sic forte refingendum censet: Καὶ Πίνδαρο, Γνώναί τ' ἔπειτα ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα — θῆσι λόγοις εἰ φευγομεν Βοιωτῖαν ἔγν. Καὶ ὁ Μένανδρος, Οἱ γιάδας ἔχουσι. Καὶ γὰρ, Ἀυγῆ (vel αὐτῆ) ξηρῆ ψυχῆ σοφωτάτη, κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ἔοικεν. Simul cum G. & Venet. deleuit, quae inter haec & Οἱ πίδαοι interiecta leguntur γνώναί τ' ἔπειτα. Eiusdem dedi distinctiones. R. censuit post Πίνδαρος deesse Pindari de stupiditate Boeotorum testimonium, tum legendum: γνώναί τε τὰ ἔπειτα, αὐτῆ ψυχῆ σοφωτάτη κατὰ τὸν Ἡράκλειτον. οἱ κροὶ πίδαοι κρ. — caeteris ut scilicet, partim ut aberrationibus librarium, amputatis — ἀπὸ αὐτῆ, hoc est ξηρῆ. sicca, est sicuti sicut a se cognoscenda futura. H. Steph. denique notat, se Heracliti dictum alicubi legisse ita scriptum: ἐνθα γῆ ξηρῆ, ψυχῆ σοφωτάτη. Cf. de eo Vol. I. p. 82. not. 4.

5 W. iudice, addendum κροὶ, ut Xyl. vertit, & Mez. monuit. Idem R. voluit V. not. p. aeced.

6 Deesse τις, aut legendam ἐμφραξῆς καὶ τυφλώσει, Steph. monuit.

τῆ χειρίτῃς πληγῆς περιφερομένης· ἐπιλαμβανόμενος¹. ὁ Φαλμὸς ὑγρῆ πλεονάσαντος ἀναπληθεὶς, μαραυγεῖ καὶ ἔκτεινέ πρὸς τὸ οἰκειῖον ἔργον· τὸν ἥλιον δι' ἀέρος ὑγρῆ καὶ πληθῆς² ἀναθυμιάσεων ἀπέπτων ἀθρήσαντες³, ἔ καθάρων, ἔδὲ λαμπρὸν, ἀλλὰ βύθιον καὶ ἐχλωύῃ καὶ ὀλιθαίνοντα ταῖς αὐγαῖς ὀρῶμεν. ἔτω δὴ καὶ διὰ σώματος θολερῆ καὶ διακόρη, καὶ βαρυνόμενε τροφαῖς ἀσυμφυλοῖς, πᾶσα ἀνάγη τὸ γάνωμα τῆς ψυχῆς καὶ τὸ Φέγγος ἀμβλύτητα καὶ σύγχυσιν ἔχειν, καὶ πλαυᾶσαι καὶ Φέρεθαι⁴, πρὸς τὰ λεπτὰ καὶ δυσθεώρητα τέλη τῶν πραγμάτων αὐγῆν καὶ τόνον ἐκ ἐχέσης.

VII. Χωρὶς δὲ τῶτων ὁ πρὸς Φιλανθρωπίαν ἐθισμὸς ἔ δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι, τίς γὰρ ἂν⁵ ἀδικήσῃεν ἄνθρωπον, ἔτω πρὸς ἀλλότρια⁶ καὶ ἀτύμφουλα διακείμενος⁷ καὶ πρῶτος καὶ Φιλανθρωπῶς; εὐνήθη δὲ τρίτην ἡμέραν διαλεγόμενος⁸, τὸ τῷ Ξενοκρίτῃ, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι τῶ ζῶντα τὸν κριὸν ἐνδείραντι δίηην ἐπέδημαν. ἔκ ἐστὶ δὲ (οἶμαι) χεῖρων⁹ ὁ ζῶντα βα-

pronuit. R. τις subaudiri iussit, W. id addi, cum ob similitudinem voculae τῆς omissum fuisse videatur a librariis.

1 Vulgo hoc participium sequentibus junctum legitur: W. cum E & Xyl. ad antecedentis revertit. R. voluit χειρὶ τὸν ἥχον, τῆς πληγῆς περιφερομένης ἐπιλαμβανόμενος.

2 Mez. πληθῆς. R. maluit πληθος & deinde ἀθρήσαντος.

3 Sic H. Steph. dari voluit, dedique cum W. ex Petav. adficientibus Xyl. & E. Vulgo ἀθρήσαντες.

4 R. mavult Φέρεθαι.

5 abest ἂν a Petav.

6 Vulgo ἀλλότρια κατὰ κ. α. R. κατὰ delendum monuit, & deleuit W. cum G. & Venet.

7 Ita scriptum se invenisse, testatur H. Steph. dedique cum W. ut necessarium ad sententiam pro vulg. διακείμενος. Sequens καὶ R. & W. delendum censent.

8 Steph. legit vertitque ἀναλεγόμενος, ea, quae infra sequuntur καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖ κοινότερον ἔλαγον, suspecta habens.

9 R. moneute, solvencia flagitat κραιττων; aut servato χείρων delendum ἐκ.

σαιζαν τῆ παραιρημένα τὸ ζῆν καὶ Φονεύοντος. ἔκκ' ἄλλου (ὡς ἔοικε) τῶν παρὰ συνήθειαν ἢ τῶν παρὰ φύσιν αἰθανόμεθα. καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖ κοινότερον ἔλεγον· τὴν δὲ μεγάλην καὶ μυσηριώδη καὶ ἄπιστον ἀνδράσι θελοῖς, ἢ Φησὶν ὁ Πλάτων, καὶ θνητὰ Φρονῶσιν, ἀρχὴν τῆ δόγματος, ὀκισμῷ μὲν ἐπὶ ¹ τῷ λόγῳ κινεῖν, ὥσπερ ναῦν ἐν χειμῶνι ναύκληρος, ἢ μηχανὴν αἶρει ² ποιητικὸς ἀνὴρ ἐν θάτρῳ σικνηῆς περιφερομένης. ἢ χειρὸν δ' ἴσως καὶ ³ προανακρέσασθαι καὶ προαναφωνῆσαι τὰ τῆ Ἐμπεδοκλέους· ἀλληγορεῖ γὰρ ἐνταῦθα τὰς ψυχὰς, ὅτι φύων καὶ βρώσεως σαρκῶν καὶ ἀλληλοφαγίας δίκην τίνεσαι σώμασι θνητοῖς ἐνδέδεται. καίτοι δοκεῖ παλαιότερος ἔτος ὁ λόγος εἶναι. τὰ γὰρ δὴ περὶ τὸν Διόνυσον μεμνημένα πάθη τῆ διαμελισμῶ, καὶ τὰ Τιτίανον ἐπ' αὐτὸν τολμήματα, γευσασμένων τῆ φύων ⁴, κολάσεις τε τέτων καὶ κεραυνώσεις ⁵, ἀνηγμένος ἐστὶ μῦθος εἰς τὴν παλιγγενεσίαν· τὸ γὰρ ἐν ἡμῖν ἄλογον καὶ ἄτακτον καὶ βλα-

1 R. sup. ἔτι, nisi ἐπὶ τῷ λόγῳ accipias pro ἐπὶ (i. e. ἐν) τῷ τῷ λόγῳ, in praesentia, ἐπὶ τῷ παρόντι λόγῳ: vel ἄνευ ἐκεῖ τῷ λόγῳ. Steph. quoque verbis ἐπὶ τῷ λόγῳ κινεῖν mendum aliquod subesse videtur notavit.

2 Sic jam Xyl. recepit, & Steph. corrigendum monuit, dedique cum W. ex Turn. V. Bong. accedentibus Schott. & Anon. pro vulg. ἔρει.

3 R. sup. ἴσως καὶ νῦν πρ. Ald. Bas. προανακρέσασθαι; Turn. προαναφωνῆσαι. H. Steph. notante, desiderantur post genitivum Ἐμπεδοκλέους Empedoclis versus, in quibus dicit ἀλληγορεῖν τὰς ψυχὰς. Etiam W. suspicatur, locum Empedoclis a Platarcho allatam, ab Excerptore omissum fuisse.

4 Vulgo γευσασμένων τε τῆ φύων. Secutus sum W. delentem τε cum G.

5 R. mavult κολάσεις καὶ κεραυνώσεις caeteris deletis. Pro seq. ἀνηγμένος R. legi voluit ἠνιγμένος, obscure & per aenigmata adumbratus. Notatur idem e Turn. & consentit Mez. Praeferendum quidem censuit W. neque tamen recepit. V. ἐπηγμένος.

βίαιον, & θεῖον ἀλλὰ δαιμονικὸν ¹, οἱ παλαιοὶ Τιτᾶνας ἠνόμασαν, καὶ τῆτό ἐσι κολαζόμενα καὶ δίκην δίδοντας ².

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΦΑΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ Β.

Ἐπὶ τὴν ἑωλὰ τῆς σαρκοφαγίας προσφάτως ³ ἡμᾶς ὁ
 λογος παρακαλεῖ ταῖς τε διανοαῖς καὶ προθυμίαις
 γενέσθαι. χαλεπὸν μὲν γὰρ, ὡσπερ Κάτων εἶπεν, λέ-
 γειν πρὸς γαστέρας ὤτα μὴ ἐχέσας· καὶ πέποται ὁ τῆς
 συνηθείας κυκεῶν, ὡσπερ ὁ τῆς Κίρκης ὠδίας ⁴ ὀδύνας
 κυκεῶν ἀπάτας τε γόος τε· καὶ τὸ ἀγκιστρον ἐκβάλλειν
 τῆς σαρκοφαγίας ὡς ἐμπεπλησμένων ⁵ τῇ Φιληθονίᾳ καὶ
 δια-

1 R. mavult δαιμονικὸν ὄν, οἱ π.

2 R. suspr. καὶ τῆτό ἐσι τὸ κολαζόμενον καὶ δίκην δίδόν; W. autem, τῆτό ἐσι, κολαζόμενε καὶ δίκην τίνοντας, cum Τιτᾶνας dici velit a τίνειν.

3 E Ms. notat Xyl. προσφάτως, praefert tamen alterum.

4 Xyl. e Ms. notat ὠδίας, quod ei rectius videtur, cum sit vetulus hexameter. Mavult deinde κυκῶν vel κυκῶν, miscens, cum Ms. habeat κυκεῶν, nisi ὠδίας participium sit verbi ὠδίνω, γαστριῶ. Ad eandem sententiam H. Steph. legi voluit ὠδίνων ὀδύνας κυκεῶν, ἀπάτας τε γόος τε. R. suspr. ὠδίνων ὀδύνας κυκεῶν, ἀπάτας τε, γόος τε, ut sint genitivi, aut ὠδίνων, γίγνευς dolores. W. notat, in E. omissa esse ὁ τῆς Κίρκης ὠδ. ὀδ. κυκεῶν, & delenda censet, ut interpretamentum, idque male habitum, e margine in orationem inductum, ut locus ita resingatur — συνηθείας κυκεῶν, ὡσπερ ἀπάτης καὶ γοητείας· καὶ τὸ ἀγκ.

5 H. Steph. reponendum censet ἐμπληγμένον, hancque castiga-

διαπεπαρμένων, ἢ ῥάδιόν ἐστιν. ἐπεὶ καλῶς εἶχεν, ὡσπερ Αἰγύπτιοι τῶν νεκρῶν τὴν κοιλίαν ἐξελάοντες, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ἑναχίζοντες ἐκβάλλουσιν ¹, ὡς αἰτίαν ἀπύκτων, ὧν ὁ ἄνθρωπος ἡμαρτεν, ἔτιωσ ἡμᾶς ἐαυτῶν ² τὴν γαστριμαρτίαν καὶ μαιφουρίαν ἐκτέμνοντας, ἀγνεῦσαι τὸν λοιπὸν ³ βίον. ἐπεὶ ἦ γε ⁴ γαστήρ ἢ μαιφούρου ἐστίν, ἀλλὰ μαινόμενον ἀπὸ τῆς ἀκρασίας. ἢ μὴν ἀλ^ο εἰ καὶ ἀδύνατον ἦ διὰ τὴν συνήθειαν τὸ ἀναμάρτητον, αἰσχυνόμενοι ⁵, τῷ ἀμαρτάνοντι χρησόμεθα ⁶ διὰ τὸν λόγον, ἐδώμεθα σάρκα, ἢ πεινῶντες, ἢ τρυφῶντες ἀναιρήσωμεν ⁷ ζῶον, ἀλλ' οἴκτειρούμεν καὶ ἀλγῶντες, ἐχ ὑβρίζοντες ἐδὲ βασανίζομεν. οἷα νῦν πολλὰ δρῶσιν, οἱ μὲν εἰς σφαγὴν ὑῶν ὠθῶντες ὀβελὸς διαπύρεσ, ἵνα τῇ βαφῇ τῆ σιδήρε περισβεννόμενον τὸ αἷμα καὶ διαχεόμενον, τὴν σάρκα θρύψῃ καὶ μαλάξῃ. αἱ δ' ἔθασιν συῶν ἐπιτόκων ἐναλλόμενοι καὶ λακτίζοντες ⁸,

ἵνα

flagitationem in sua interpretatione secutus est. Turn. ἐπιπληγμένον; V. ἐπεπληγμένον; Petav. ἐμπεπληγμένον. Etiam W. inavult ἐμπεπληγμένον. Eisdem deinde dedi eundem participii casum διαπεπαρμένων pro vulg. διαπεπαρμένον, aucto itate Bas. & iubente R. subaudiendo αὐτῇ ἡμῶν Hand. dieb. diverfitas casuum occasionem conjecturarum & castigationum præbuit.

¹ Ald. Petav. ἐμβάλλουσιν. Verba πρὸς τὸν ἥλιον suspecta habet Kaltw.

² Sic H. Steph. scribendum monuit. Aut idem voluit R. aut ἐν ἑαυτοῖς. Dedi ἑαυτῶν ε Turn. & V. Vulgo ἐαυτῆς.

³ Pro λοιπὸν Petav. λογικόν.

⁴ Ald. Bas. Pet. ἦ γε.

⁵ Vulgo ἀδύνατον, ἢ διὰ τ. σ τὸ ἀναμάρτητον αἰσχυνόμενοι. Ample tendam, censui Xyl. emendationem dando ἦ pro ἦ. & distinguendo post ἀναμάρτητον. Posterius quoque observavi H. Steph. emissā simul particula ἦ in interpretatione, ut sententiam loci perturbante. W. susp. αἰσχυνόμεθα.

⁶ Sic e mente Steph. & W. dedi pro vulg. χρησόμεθα. Petav. deinde ἐδώμεθα.

⁷ Ita exhibet H. Steph. & W. & idem dandum censui pro ἀναιρήσωμεν, quod est in reli.

⁸ Ald. Pet. γαλακτίζοντες.

ἕνα αἷμα καὶ γάλα καὶ λύθρον ἐμβρύων ὁμῆ συμφθα-
 ρέντων ἐν ὕδασι ἀναδεύσαντες, ὧ Ζεῦ κατάρσεις, Φά-
 γασι τῆ ζῶα τὸ μαλιστα Φλεγμαῖνον· ἄλλοι γεράνων
 ὄμματα καὶ κύκωναι ¹ ἀπορῥάψαντες καὶ ἀποκλείσαντες
 ἐν σκότει πιαίνουσιν, ἀλλοπότοις μίγμασι καὶ καρυκείας
 τισὶν αὐτῶν τὴν σάρκα ὕψοποιῶντες·

II. Ἐξ ἧν καὶ μάλιστ' ἀπὸ δὴλόν ἐσιν, ὡς ἔδ' διὰ τρο-
 Φῆν ἐδὲ χρεῖαν, ἐδ' ἀναγκαίως, ἀλλ' ὑπὸ κόρον καὶ
 ἔβρωσι καὶ πολυτελείας, ἡδονὴν πεποιήνται τὴν ἀνομίαν·
 εἶτα ὡσπερ ἐν γυναιξὶν ἡδονῆς κόρον ἐκ ἐχέουσι, ἀποπει-
 ρώμενοι πάντα καὶ πλανώμενοι ἀκολαταίνων. ἐξέπεσεν ²
 εἰς τὰ ἄρρητα· ἔτως αἰπερὶ τὴν ἐδωδὴν ἀκρασίαι τὸ Φυ-
 σικὸν παρελθεῖσαι ³ καὶ ἀναγκαῖον τέλος, ἐν ωμότητι
 καὶ παρανομίᾳ ποικίλλουσι τὴν ὄρεξιν. συννοσεῖ γὰρ ἀλ-
 λήλοις τὰ αἰδητήρια καὶ συναναπειθεταὶ καὶ συνακολα-
 σαίνει μὴ κρατῆντα τῶν Φυσικῶν μέτρων. ἔτως ἀκοή
 νοσήσασα μισοκίην διέφθειρεν, ἀφ' ἧς ⁴ τὸ θρυπτόμε-
 νον καὶ θηλυτόμενον αἰχρὰς τιθεῖ ⁵ ψηλαφῆσεις καὶ γυ-
 ναικώδεις γαργαλισμοί. ταῦτα τὴν ὄψιν ἐδίδαξε μὴ
 πυρρῆχαις χαίρειν, μηδὲ χειρονομίαις, μηδ' ὀρχήμασι
 γλαφυροῖς, μηδ' ἀγάλμασι καὶ γραφαῖς, ἀλλὰ Φόνον ⁶
 καὶ θάνατον ἀνθρώπων, καὶ τραύματα καὶ μάχας, θάνα-

Q 2

μα

1 W. quaerit, an χηνῶν? Cf. autem, Kltw. monente, Athenae. IX, p. 393. Adde porro ad haec Plin. H. N. L. X, §. 30 XI. §. 84.

2 Supplendum ὁ ἔρωσι, vel simile, R. & W. monentibus.

3 Cod. Innominatus προσελθεῖσαι.

4 H. Steph. pro ἀφ' ἧς maluit ἀφ' ἧς; Ita e Turn. & V. notatur. E. Anon ἀφ' ἧς. Neutrum, W. iudice, meliorem reddidit sententiam. Sulp hic ἀφ' ἧς αὐτῆς —.

5 H. Steph. mavult φιλεῖ; Turu. & V. ποθεῖ & αἰτεῖ; R. susp. ἐπινοεῖ; W. ποθεῖ.

6 Ita jam in R. correctum extat, quod in Steph. & Frft. vitiose legitur φθόνον. Idem reposuit W. ex Ald. Bas. Xyl. E. G. Venet.

μα ποιῆσθαι πολυτελέσασθαι. ἕτως ἔπονται ¹ παρανομοῖς τραπέζιας συνουσίαι ἀκρατεῖς, ἀφροδίσοις αἰχροῖς ἀκρόασις ἄμβουσι, μέλεσι καὶ ἀκόσμασιν ἄναιχύντοισι θεάτρα ἐκφυλα, θεάμασιν ἀνημέροισι ἀπάθεια πρὸς ἀνθρώπους καὶ ὠμότης. διὰ τὸτο ² ὁ θεῖος Λυκάργος ἐν ταῖς τρισὶ ῥήτραις, τὸ ἀπὸ πρίνου καὶ πελέκειας γίνεσθαι τὰ θυρώματα τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς ἐρέψεις ³, ἄλλο δ' ὄργανον μηδὲν ⁴ προσφέρεισθαι. ἔ πολεμῶν δὴ πετρετροῖς καὶ σκεπάρνοισι, καὶ ὅσα λεπταργεῖν πέφυκεν, ἀλλ' εἰδῶς, ὅτι διὰ τοιούτων ἔργων ⁵ ἢκ εἰσοίσσεις κληνίδιον ἐπίχρυσον, ἐδὲ τολμήσεις εἰς οἰκίαν λιτὴν ἀργυρᾶς εἰσπνευγεῖν τραπέζας, καὶ τάπιδας ἀλεργᾶς, καὶ λίθας πολυτελεῖς. ἄλλ' ἔπεται οἰκία καὶ κληνὴ καὶ τραπέζῃ καὶ κύλικι τοιαύτη δεῖπνον ἀφελῆς, καὶ ἄρισον δημοτικόν. ἀρχῇ ⁶ δὲ μοχθηρᾶς διαίτης,

Ἄθλος ἴππων πῶλος ὡς ἄμα τρέχει,
πᾶσα τρυφή καὶ πολυτέλεια.

II. Ποῖον ἔν ἐ ⁷ πολυτελὲς δεῖπνον; εἰς ὃ ἐ θανάτῳ
τᾶται

1 Petav. ἔπονται.

2 Ob hujus similitudinem proximum dicitur excludisse W. suspicatur. H. Steph. cum infin. γίνεσθαι deesse monuit ἐκίλευσε vel ἰνομοθέτησε; Xyl. προστάζει; R. desideravit ἐκίλευσε.

3 Ita Xyl. & Steph. vere correxerunt: omnes alii corrupte τέρψεις. Cf. Vit. Lyc. Vol. I. p. 113.

4 Ita R. legi voluit, & e Jun. notatur pro vulg. μηδὲ: forte rectius, W. judice.

5 H. Steph. monente vel pro ἔργων scribendum est οἰκῶν, vel τοιάτ. ἔργ. exponendum οἰκῶν ἕτως εἰργασμένων.

6 Ita Xyl. & R. scribendum mauerunt, & idem W. suspicatur, dedique pro vulg. ἀρχῇ ex sententia.

7 Hoc ἔ abest a Petav. & abesse voluit R. ut sit sensus: quae enim sumptuosa est coena, ad quam non macretur aliquod animal. Alterum ἔ ante θανάτῳ, Xyl. judice, ipsa tollit loci sententia. Utrumque tuetur W. ita vertendo: Quae igitur non est sumptuosa coena? Illa ad quam nullum necatur animal. Quidam, H. Steph. notante, non ponunt interrogationis nomam post δεῖπνον, sed post ἐμφυχον.

τῆταί τι ἔμψυχον. μικρὸν ἐνάλωμα ἠγάμεθα ψυχὴν; ἔγω λέγω, τάχα μητρός, ἢ πατρὸς, ἢ Φίλων τινός, ἢ παιδός ¹, ὡς ἔλεγεν Ἐμπεδοκλῆς· ἀλλ' αἰδιότησός γε ² μετέχασαν, ὄψως, ἀκοῆς, Φαντασίας, συνέσεως, ἣν ἐπὶ κτήσει τῶ οἰκείῃ καὶ Φυγῇ τῶ ἀλλοτρίῃ παρὰ τῆς φύσεως ³ ἕκασον εἴληχε. σκόπει δὲ, ἡμᾶς πότερον βέλτιον ἐξημερῶσι τῶν Φιλοσοφῶν οἱ καὶ τέκνα καὶ Φίλος καὶ πατέρας ⁴ καὶ γυναῖκας ἐδίειν καλεύοντες, ὡς ⁵ ἀποθανόντας, ἢ Πυθαγόρας καὶ Ἐμπεδοκλῆς, ἐδίζοντες εἶναι καὶ πρὸς τὰ ἄλλα γένη ⁶ δίκαιος. σὺ μὲν καταγελᾷς τῶ τὸ πρόβητον μὴ ἐδίοντος· ἀλλ' ἡμεῖς γε ⁷, Φήσῃσι, θεασάμενοι τῶ πατρὸς τεθνηκότος ἢ τῆς μητρός ἀποτεμόντα μερίδας, καὶ τῶν Φίλων ἀποπεμπόμενον τοῖς μὴ παρῶσι, τὸς δὲ παρόντας καλῆντα, καὶ παρατιθέντα τῶν σαρκῶν ἀφειδῶς, μὴ τι γελᾶσαιμεν ⁸; ἀλλὰ καὶ νῦν ἴσως ἀμαρτάνομεν, ὅτε ἀψώμεθα τῶν βιβλίων τέτων, μὴ καθαιρόμενοι χεῖρας καὶ ὄψεις καὶ πόδας ⁹ καὶ ἀκοὰς, εἰ μὴ νῆ Δία ἐκείνων καθαρμός ἐστι, τὸ περὶ τῆτων διαλέγεσθαι, ποτίμω λόγῳ, ὡς Φησι Πλάτων, ἀλμυρην ἀκοῆν ἀποκλυζόμενος. εἰ δὲ θεῖη τις τὰ βιβλία

Q 3

παρ-

1 absunt a Petav. ἢ παιδός.

2 Dedi γε pro vulg. τε. Xyl. Steph. R. W. uno ore monentibus.

3 Pro παρὰ Ald. & Bas. περί. Xyl. corrigendum monuit, A Petav. abiant παρὰ τῆς φύσεως.

4 Petav. μητέρας pro πατέρας. In suppl. var. lect. Frft. haec conjectura subjungitur Plutarchum forte scripsisse καὶ πατέρας καὶ μητέρας. Utrumque certe deinceps jungitur.

5 W. delendum censet ὡς.

6 Ita dedi pro vulg. μέρη, Xyl. Steph. Mez. R. W. ita dandum censentibus.

7 W. susp. ἀλλ' ἡμεῖς σε —.

8 H. Steph. sublata interrogandi nota, accipi haec vult pro *hautdiquam videramus*, vel *absit*, ut *videamus*, cum res sit, quae commiserationem potius, quam risum movere debeat.

9 absunt a Pet. καὶ πόδας.

παράλληλα καὶ τὰς λόγους, ἐκεῖνα μὲν Σκύθαις Φιλοσοφείθαι¹ καὶ Σογδιανοῖς καὶ Μελαγχλαίνοις, περὶ ὧν Ἡρόδοτος Ἰσωρῶν ἀπιστεῖται τὰ δὲ Πυθαγόρα καὶ Ἐμπεδοκλέες δόγματα, νόμοι τῶν παλαιῶν ἦσαν Ἑλλήνων καὶ πυρίαι² καὶ δίκαιται, ὅτι πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα δίκαιον ἡμῖν εἶναι ἐστίν.

IV. Τίνες ἔν ὕστερον τῆτο ἔγνωσαν;

Οἱ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν

Εἰνοδίην, πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.

ἔτω τοι καὶ οἱ τυραννῶντες ἄρχασι μισαιφονίας. ὡσπερ τὸν πρῶτον³ ἀπέκτειναν Ἀθήνησι τὸν κάκιστον τῶν συκκοφαντῶν, ὃς ἐπιτήδειος προσηγορεύθη⁴, καὶ δεύτερον ὁμοίως καὶ τρίτον· εἶτ' ἐκ τῆτε συνήθεις γενόμενοι. Νικηράτον εἰώρων⁵ ἀπολλυμενον τὸν Νικίαν, καὶ Θηραμένη τὸν στρατηγόν, καὶ Πολέμαρχον⁶ τὸν φιλόσοφον. ἔτω τὸ πρῶτον ἀγρίον τι ζῶον ἐβρώθη καὶ κικῆργον, εἶτ' ὄρνις τις ἢ ἰχθύς εἴληκτο· καὶ γευόμενον ἔτω καὶ προμελετήσαν ἐν ἐκείνοις τὸ Φονικὸν⁷,

ἐπὶ

¹ Xyl. notante., *desse constat, apparet, videbitur, aut aliquid tale.* R. voluit φιλοσοφείται ob seq. ἦσαν. W. videbitur ex idisse δ' ἔξει; G. Venet. φιλοσοφῆσαι. De Melanchlaenis cf. Herodot. IV, 20.

² Xyl. H. Steph. R. suspectum censent hoc vo abulum. E. Petav. καὶ πυρίαι. Neutrum W. placet, quaeren i. an corrigendum, Ἑλλήνων, καὶ καθαρὰ δίκαιται? Kaltw. *supr. ἔπτει.* Post δίκαιται Steph. ex idisse conjicit ἀλλὰ φήσκουσιν; R. ἀλλ' ἔρῃσιν. P. o. at id W. & vertendo exprimit. Xyl. legisse videtur ἔτε πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα βίαιον αὐτοῖς εἶναι ἦν. Pro ἄλογα Petav. ἄλλα. Mez. delet ὅτε — εἶναι ἐστίν.

³ Secutus sum W. ita ex E. & Pet. dantem pro vulg. ὡσπερ ἀπὸ τῶν πρώτων.

⁴ Cf Vol. h. pag. 137. not. 1.

⁵ H. Steph. & R. reponendum putant περιώρων, ut fit sensus: *necesse inultam relinquebatur, nihil illorum necesse committēbatur.*

⁶ Nomen *Polemarchi* suspectum est Xyl. & Kaltw.

⁷ Ita e Turn. & V. dandum censui pro vulg. τὸ κικῆν, W. προ-

ἐπὶ βῶν ἐργάτην ἦλθε, καὶ τὸ κόσμιον ¹ πρόβατον, καὶ τὸν οἰκάρην ἤλεκτρούνα· καὶ κατὰ μικρὸν ἔτω τὴν ἀπλησίαν τονώσαντες ², ἐπὶ σφαγᾶς ἀνθρώπων καὶ Φόνος καὶ πολέμου προῆλθον. ἀλλ' ἐν μὴ προσ- ἀποδείξῃ ³ τις, ὅτι χρωῦνται κοινοῖς αἱ ψυχαὶ σώμασιν ἐν ταῖς παλιγγενεσίαις, καὶ τὸ νῦν λογικὸν ἀΐδις γίνε- νεται ἄλογον, καὶ πάλιν ἡμερον τὸ νῦν ἄγριον· ἀλ- λάσσει δὲ ⁴ ἡ Φύσις ἅπαντα καὶ μετοικίζει,

Σαρκῶν ⁵ ἀλλογνῶτι περισέλλασα χιτῶνι ταῦτα ἔκ ἀποτρέπει, τὸ ἀνήμερον, ⁶ τὸ ἀκόλασον, τὸ καὶ σώμασι νόσος καὶ βαρύτητας ἐμποιεῖν ⁷, καὶ ψυ- χὴν ἐπὶ πόλεμον ἀνομωτέρων ⁸ τρεπομένην διαφθεῖρειν; ὅταν ἐθιδωμεν μὴ αἵματος ἄνευ καὶ Φόνος μὴ ξένου ἐσιᾶν, μὴ γάμον ἐορτάζειν, μὴ Φίλοις συγγίνεσθαι ⁹.

V. Καίτοι τῆς λεγόμενης ταῖς ψυχαῖς εἰς σώ- ματα ¹⁰ πάλιν μεταβολῆς, εἰ μὴ πίστεως ἄξιον τὸ

Q 4

ἀπο-

protante. R. voluit τὸ λίχινον, appetens cupidiarum; Petav. & E. μακῶν, quod ad locum nil valet. W. quoque cogitarat τὸ ἀδικῶν.

¹ Sic R. dari voluit — *modestum, mite, placidum* — dedique e Turn, & V. Vulgo τὸ κοσμηῶν.

² Petav. *σομῶσαντες*.

³ Petav. *ἀποδείξῃ*.

⁴ Pro δὲ R. mavult *τε*.

⁵ Versum hunc Empedoclis esse, monent Steph. & Salm.

⁶ Ita H. Steph. se vertendo expressisse notat, & legendum censet veritque W. dedique pro vulg. τὸν ἀνηρημένον. R. voluit ταῦτα ἔκ ἀποτρέπει (sc τῆς σαρκοφαγίας) τῶν ἀνηρημένων τὸ ἀκόλασον, καὶ τὸ σώμασι τε νόσος. E. Turn. notatur τῶν ἀνηρημένων.

⁷ Secutus sum W. ita ex E. & Petav. dantem. Vulgo *ἐμποιεῖν*.

⁸ R. sup. ἐπὶ τόλμαν ἀνομωτέρων τρεπομένην διαφθεῖρον; W. autem ἐπὶ πολλά τῶν ἀνομωτέρων. Xyl. legisse videtur ἀνομω- τέρας.

⁹ Sic e Petav. dedi pro vulg. συγγίνεσθαι.

¹⁰ Pet. *σῶμα*. Deinde cod. innominatus *παλιμμεταβολῆς* υπο vocabulo.

ἀποδιδυνόμενον, ἄλλ' εὐλαβείας τε ¹ μεγάλης καὶ δέος
τὸ ἀμφίβολον. οἷον εἴ τις ἐν νυκτομαχίαις ² στρατο-
πέλων ἀνδρὶ πεπτωκίτι καὶ τὸ σῶμα κρυπτομένῳ τοῖς
ὄπλοις ἐπιφέρων ξίφος, ἀκῆσαι ³ τινὸς λέγοντος, ἢ πάνυ
μὲν εἶδέναι βεβαίως, οἶδαι δὲ καὶ δοκεῖν υἷον αὐτῷ ⁴
τὸν κείμενον, ἢ ἀδελφὸν αὐτῷ, ἢ πατέρα, ἢ σύσκηνον
εἶναι· τί βέλτιον ὑπονοίᾳ προσθέμενον ἢ ἀληθεῖ προ-
έδαι τὸν ἐχθρὸν ὡς Φίλον, ἢ καταφρουήσαντα τῷ μὴ
βεβαίᾳ πρὸς κρίσιν, ἀνελεῖν τὸν οἰκίον ὡς πολέμιον;
ἐκεῖνο δεινὸν Φησετε πάντες. σκοπεῖ δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ
πραγμαδίᾳ Μερύπην, ἐπὶ τὸν υἷον αὐτὸν ὡς Φονέα τῷ
υἷῳ πέλεκυν ἔραμένην, καὶ λέγκσαν·

Ἰσητέραν ⁵ δὴ τήνδ' ἐγὼ εἰδώμι σοι

Πληγὴν,

Ἔσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ, συνεξορθίζεσθα φόβῳ ⁶,
καὶ δέος, μὴ φθῆση τὸν ἐπιλυμβαίνόμενον γέροντα, καὶ
τρώσῃ τὸ μεϊράκιον. εἰ δὲ ἕτερος λέγων παρεϊσήκει γέ-
ρων·

¹ R. & W. malunt γα.

² R. mavult νυκτομαχίᾳ.

³ Secutus sum W. ita ex E. & Colleg. Nov. dantem pro vulg.
ἀκῆσαι R. maluit ἀκῆση, quod ex Venet. notatur; Anon.
ἀκῆσαι

⁴ Hoc αὐτῷ abest a codice innominato. Mox sequens αὐτῷ
abest a Fe av.

⁵ Dubius est H. Steph. quid pro hac voce reponat, cum ne-
que ἰσητέραν. venaliorem, neque ὀνητοτέραν. utiliorem, loco
conveniat. Desumpta autem sunt haec ex Cresphonte Euripidis.
R. susp. in ὀνητέραν latere ὄν, & vocabulum, quod sensu re-
spondeat verbo ἐκδικήτριαν, aut ἐκτίτριαν — quorum facino-
rum tuorum poniendorum & ulciscendorum causa tibi hunc ictum
infligo. Turn. V dant ὀσιωτέραν.

⁶ Secutus sum W. ita ex G. & Colleg. Nov. dantem pro
vulg. φόβῳ Hujus loco Steph. tolerabiliorem putavit lectionem
κίνημα ποιεῖ, φόβον καὶ δέος, nisi scribendum sit καὶ ἔσον δέος,
pro φόβῳ καὶ R. susp. συνεξορθίζεσθα τῷ θεατῶν ἀκτῶ τῷ φό-
βῳ, sicuti utrigens in expectationem maris eventus spectantes,
μοσα in ipsis commiseratione caedis perpetranda.

ρην· Παῖτον, πολέμιός ἐστιν· ἕτερος δὲ Μὴ παίσης, υἱός ἐστι· πότερον ἀδίκημα μείζον, ἐχθρῶ κόλασιν ἐκλιπεῖν διὰ τὸν υἱόν, ἢ τεκνοκτονίᾳ περιπσεῖν ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐχθρὸν οργῆς; ὁπότε τοῖνον & μίσος ἐστὶν ἐδὲ Θεμὸς ὁ πρὸς τὸν Φόνον ἐξήγαγεν ἡμᾶς, ἐδὲ ἀμυνά τις, ἐδὲ φόβος ὑπὲρ αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἡδονῆς μέρος ἔθηκεν ἱερεῖον ἀνακεκλασμένῳ τραχήλῳ ὑποκείμενον ¹. εἶτα λέγει τῶν Φιλοσόφων ὁ μὲν· Κατάκοψον, ἄλογόν ἐστι τὸ ² ζῶν· ὁ δὲ· Ἀνάγκη· τί γὰρ, εἰ συγγενὲς ἢ Θεῶ ³ τινος ἐνταῦθα ψυχὴ κεχώρηκεν; ἴσος ⁴ γὰρ, ὡς Θεοί, καὶ ὁμοῖος ὁ κίνδυνος ἔχει, ἂν ἀπειθῶ ⁵ Φαγεῖν κρέας, ἂν ἀπισῶ Φονεῦσαι τέκνον, ἢ ἕτερον οἰκεῖον;

VI. Οὐκ ἴσος δὲ τις ὁ ἀγὼν ἔστος τοῖς Στωϊκοῖς ὑπὲρ τῆς σαρκοφαγίας. τίς γὰρ ⁶ ὁ πολύτομος εἰς τὴν γαστέρα καὶ τὰ ὀπτανεῖα; τί τὴν ἡδονὴν θηλύοντες καὶ διαβήλλοντες, ὡς ἔτ' ἀγαθόν, ἔτε προηγέμενον ⁷, ἔτ' οἰκεῖον, ἔστος πρὸς τὰ περὶ ⁸ τῶν ἡδονῶν ἐσπιδέχασιν; καὶ μὴν ἐκόλασον ἦν αὐτοῖς, εἰ μύρον ἐξελαύνουσι καὶ πέμμα τῶν συμποσίων, μᾶλλον αἷμα καὶ σάρκα δυχεραίνουεν.

Q 5

¹ i. e. προκαείμενον vel ἐκκαείμενον. Potest quoque τῇ αἰχμῇ excidisse. R.

² abest τὸ α Petav.

³ H. Steph. monente fortassis suspicetur aliquis pro Θεῶ scribendum esse Θεῶ

⁴ Petav. ἴσως.

⁵ H. Steph. pro ἀπειθῶ scribendum monuit πειθῶ. R. suspr. ὁ κίνδυνος, ἐκπῶ ἢ ἀπειθῶ, κρείας Φαγεῖν, ἐνταῦθα, ἂν ἀπισῶ.

⁶ Secutus sum W. ita e Venet. dantem. Vulgo τίς sine γὰρ; G. & Colleg Nov. Τί γὰρ. R. suspr. ἂν ἴσος δ' ἔτι καὶ ἔστος ὁ ἀγὼν — *superest alicui aliud certamen Stoicis non assequitur. ὑπὲρ τῆς σαρκ. φαγίας μάχεται (vel διατίθεται) ὁ πολύτομος — pro esu carnum pugnat ille, qui iam corpore dictione in ventrem ἔσ' culinam debacchatur! cum admiratione profecenda dictio. Petav. dat ἔστος ὁ ἀγὼν.*

⁷ H. Steph. mavult προηγέμενον.

⁸ R. πρὸς τὰ deleri vult; W. suspr. τὰς περιττάς —.

νειν. νῦν δ' ὡσπερ εἰς τὰς ἐΦημερίδας Φιλοσοφῶντες ¹,
 δαπάνην ἀΦαιρῶσι τῶν δειπνῶν ἐν τοῖς ἀχρήστοις καὶ πε-
 ριττοῖς, τὸ δ' ἀνήμερον τῆς πολυτελείας καὶ Φονικὸν ἔ-
 παραιτῶνται. ναί, Φησὶν ², ἐδὲν γὰρ ἡμῶν πρὸς τὰ
 ἄλογα οἰκεῖον ³ ἐστίν. ἐδὲ γὰρ πρὸς τὸ μύρον, Βαίη
 τις ἂν, ἐδὲ πρὸς ⁴ τὰ ξενικὰ τῶν ἡδυσμάτων· ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἀποτρέπεθε, τὸ μὴ χρήσιμον μῆδ' ἀναγκαῖον ⁵
 ἐν ἡδονῇ πανταχόθεν ἐξελαύνοντες.

VII. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆτο ἤδη σκεψώμεθα, τὸ
 μῆδὲν εἶναι πρὸς τὰ ζῶα δίκαιον ἡμῶν, μῆδὲ ⁶ τεχνι-
 κῶς, μῆδὲ σοφιστικῶς, ἀλλὰ τοῖς πάθεσιν ἐμβλέψαντες
 τοῖς ἑαυτῶν, καὶ πρὸς ἑαυτὰς ἀνθρωπικῶς λαλήσαντες
 καὶ ἀνακρίναντες ⁷.

¹ *tanquam si eo tantum modo philosopharentur, ut fructus inde ad diarios libellos rediret, i. e. ut minuerentur quotidianae minutae expensae culinares.* R.

² sc. Chrysippus. R.

³ H. Steph. susp. δίκαιον. Idem R. Plutarchum scripsisse conjicit, οἰκεῖον tamen locum tueri posse monet.

⁴ a Petav. absunt τὸ μύρον — ἐδὲ πρὸς.

⁵ H. Steph. notat, vocabulum ἀναγκαῖον jungi non posse cum ἐν ἡδονῇ, & tolerabilius fore εἰ μὴ ἐν ἡδονῇ. R. judice post ἀναγκαῖον aliquid deesse videtur e. c. τὸ γαργαλίζον ἐν ἡδ.

⁶ R. mavult divisim legi μὴ δὲ, που αυτεμ, ut idem sit atque ἀλλὰ μὴ.

⁷ Multa hic deesse, Steph. notat. W monente apparet, integrum librum habuisse proximum locum satis magnum de memorata quaestione: quam intactam reliquit Excerptor.

QVAEST. I.

ΤΙ δήποτε τὸν Σωκράτην ὁ Θεὸς μαῖεσθαι μὲν ἐκέλευ-
σεν ἐτέρως ¹, αὐτὸν δὲ γενεῖν ἀπεκάλυψεν; ὡς
ἐν Θεαιτήτῳ λέγεται ². ἔ γάρ εἰρωνευόμενός γε ³ καὶ
παίζων προσεχρήσατο ἂν τῷ τῷ Θεῷ ὀνόματι. καὶ ἄλ-
λως ἐν τῷ Θεαιτήτῳ πολλὰ μεγάλαυχα καὶ σοβαρὰ Σω-
κράτει περιτέθεικεν, ὧν καὶ ταῦτά ἐσι. Πολλοὶ γὰρ
δὴ ⁴, ὡς Θυμύσις, ἔτω πρὸς με διατέθεισαν, ὡς ἄτε-
χνῶς δάκνειν ἔτοιμοι εἶναι, ἐπειδὴν τινὰ λήρον αὐτῶν
ἀφαιρᾶμαι. καὶ ἐκ οἴονται με εὐνοία τῆτο ποιεῖν. πρό-
βῳ ὄντες τῷ εἰδέναί, ὅτι ἔδεις Θεὸς δύσνης ἀνθρώποις·
ἐδ' ἐγὼ δυσνοία τοῖστον ἐδὲν δρῶ, ἔλλα μοι ψευδὸς τε
συγχαρῆσαι, καὶ ἀληθὲς ἀφανίσαι, ἐδαμῶς θέμις. πό-
τερον ἂν τὴν ἑαυτῆ Φύσιν, ὡς κριτικωτέραν ἢ ⁵ γου-
μωτέρα ἔσαν, Θεὸν προσεῖπε; καθάπερ Μένανδρος. Ὁ
εἶς γὰρ ἡμῶν ὁ Θεός· καὶ Ἑράκλειτος. Ἦθεος ἀν-
θρώπε δαίμων. ἢ Θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον ὡς ἀληθῶς αἴ-
τιου ὑφηγησάτο Σωκράτει τῆτο τῆς Φιλοσοφίας τὰ γέ-
νος, ὡ τὰς ἄλλας ἐξετάζων καί, τύφει καὶ πλάνης ⁶
καὶ

1 Revocavit hoc W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. ἐτέρω.

2 Platon. Opp. Ed. Bip. Vol II. p. 65.

3 Ita W. ex E. dedit. Vulgo τε.

4 Ed. Nogar. ἔδη pro δὴ.

5 Ita cum W. dedi e Turn. pro vulg. καί, sententia flagitan-
te. Eiusdem lectionis meminit Nogarola, & eam ad sententiam
a)τιοτιοiem esse iudicat, licet vertendo sese ad vulgatam accom-
modet.

6 W. ex B. & E. notat πλάνη.

καὶ ἀλαζονείας, καὶ τῆ βαρεῖς εἶναι πρῶτον μὲν αὐτοῖς, εἶτα καὶ τοῖς συνῶσιν, ἐπήλλαττε; καὶ γὰρ ὥσπερ ἐν τύχῃς τότε Φορὸν γενέσθαι συνέβη σοφιστῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι. καὶ τέτοις οἱ νόοι πολὺ τελευτῆτες ἀργύριον, οἰήματος ἐπληρῆντα, καὶ δοξασφίας, καὶ λόγων ἐζήλκν¹ σχολὴν καὶ διατριβὰς ἀπράκτους ἂν ἔρισι² καὶ Φιλοτιμίαις, καλῶν δὲ καὶ χρήσιμον ἐδ' ὀτιῶν. τὸν ἂν ἐλεγκτικὸν λόγον ὥσπερ καθαρτικὸν ἔχων φάρμακον. ὁ Σωκράτης, ἀξιοπίστος ἦν, ἐτέρους ἐλέγχων, τῷ μηδὲν ἀποφαίνεσθαι καὶ μᾶλλον ἤπτετο, δοκῶν ζητεῖν κινῆ τὴν ἀλήθειαν, ἕκ αὐτὸς ἰδίᾳ δίξῃ βοηθεῖν.

II. Ἐπειτα τῆ κρίνειν ὄντος ὠφελίμῃ, τὸ γενεῶν³ ἐμπόδιόν ἐστι. τυφλῶται γὰρ τὸ Φιλῶν περὶ τὸ Φιλέμενον⁴. Φιλεῖται δὲ τῶν ἰδίων ἕδεν ἕτως ὡς δόξα καὶ λόγος ὑπὸ τῆ τεκόντος. ἡ γὰρ λεγομένη τέκνον διακιοτάτη διανομὴ πρὸς λόγους ἐστὶν ἀδικιοτάτη. δεῖ γὰρ ἐκεῖ λαβεῖν μὲν τὸ ἴδιον, ἐνταῦθα δὲ, καὶ ἄλλότριον ἤ, τὸ βέλτιστον. ὅθεν ὁ γενεῶν ἰδία, γίνεται φαυλότερος ἐτέρων κριτής. καὶ καθάπερ Ἡλείας τῶν σοφῶν⁵ τις ἔφη βελτίς ἂν εἶναι τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνοθέτας, εἰ μὴδὲ εἰς Ἡλείαν ἦν ἀγωνιστής, ἕτως ὁ μέλλων ἐν λόγοις ὀρθῶς ἐπισατήσει καὶ βραβεύσει⁶, ἔ δίκαιοις ἐστὶν αὐτὸς Φιλοσεφανεῖν, ἐδ' ἀνταγω-

¹ Ita Turn. Consentit E at B ἐζήταν, pro varia tamen lectione ἐζήλκν. Dedit cum w. pro vulg. λόγων ζήλα, σχολὴν.

² Ald. Bas. ἐν ἴτεσι. Xyl. correxit. E Turn. affertur ἐνίσησ vel ἐμποιῶντός τις; nec non deinde Φιλοτιμίαις. Vulgo post Φιλοτιμίαις legitur ἄγοντες. Id delevi cum w. auctoritate Ald. Bas. Xyl B. E.

³ Ald. Bas. τὸ γενεῶν; Turn. V. Bong. γενεῶν.

⁴ Eandem hanc Platonis sententiam legimus in Plut. Vol. VII. pag. 286. l. 3.

⁵ Ita w. ex B. & E. dedit pro vulg. σοφιστῶν.

⁶ Vocabula καὶ βραβεύσειν, quae vulgo abstant, w. addidit ex B. et E.

ταγωνίζεσθαι τοῖς κρινομένοις. καὶ γὰρ οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ τὴν περὶ τῶν ἀριτελιῶν ψῆφον φέροντες, αὐτὰς ἕριτας ἔκριναν ἅπαντες ¹. καὶ τῶν φιλοσόφων ἑδεις ἐσιν, ὅς ἐ τῷτο πέπονθε, δίχα τῶν, ὡσπερ Σωκράτης, ὁμολογόντων μηδὲν ἴδιον λέγειν· ἔτοι δὲ καθάρως μόνοι καὶ ἀδελκύως τῆς ἀληθείας παρέχουσιν ἑαυτὰς δικαστάς. ὡσπερ γὰρ ὁ ἐν τοῖς ἴσιν ἀγρ, ἀν μὴ σαθερός ἢ μηδὲ φωνῆς ἰδίας ἔρημος, ἀλλ' ἤχη καὶ ῥοίση μεσός, ἐκ ἀκριβῶς ἀντιλαμβάνεται τῶν φεγγομένων· ἔτω τὸ τὸς λόγους ἐν φιλοσοφίᾳ κρίνον, ἀν ἐνδοθεν ² ἀντιπαταγῇ καὶ ἀντηχῇ, δυσξύνετον ἐσσι τῶν λεγομένων ἔξωθεν. ἢ γὰρ οἰκεία δοξα καὶ σύνοικος ³ ἢ προσδέχεται τὸ διαφωνῶν πρὸς αὐτὴν, ὡς μαρτυρεῖ τῶν αἰρέσεων τὸ πλήθος, ὧν, ἀν ἄριστα πράττη, φιλοσοφία μίαν ἔχει κατορθῶσαν, οἰομένης δὲ τὰς ἄλλας ἀπάσας καὶ μαχομένης πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

III. Ἐτι τοίνυν, εἰ μὲν ἕδαν ἐσσι καταληπτὸν ἀνθρώπῳ καὶ γνωστὸν, εἰκότως ὁ θεὸς ἀπεικώλυσε αὐτὸν ὑπηνέμια καὶ ψευδῇ καὶ ἀβέβαια γενεῖν, ἐλέγχειν ⁴ δὲ τὸς ἄλλους ἠνάγκασε τοιαῦτα δοξάζοντας. ἢ γὰρ μικρὸν ἦν ὄφελος, ἀλλὰ μέγιστον, ὁ τῷ μεγίστῳ τῶν κακῶν, ὑπάτης καὶ κενοφροσύνης, ἀπαλλάττων λογος,

Οὐδ' ἀσκληπιάδεις τῷτο γ' ἔδωκε θεος ⁵.

ἔ

¹ Cf. Plut. Vol. I. p. 299. in Themist. c. 17. Dando ἅπαινας secutus sum W, ita e Mez. sumentem, consentiente Bryan. ad loc. cit Plut. Vulgo ἅπαντας.

² W. iudice, addendum videtur τι.

³ Locum hunc, vulgo mutilum, W. ex B & E. restituit. Ita enim olim legebatur: σύνοικος, ὧν ἀν ἄριστα πράττη, φιλοσοφίαν ἔχει κατορθῶσαν, οἰομένης δὲ τὰς ἄλλας ἀπάσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Hujus lectionis difficultates bene sensit Nozar. notans simul, pro ἄριστα πράττη alios ἄριστα πλάττη legendum censere.

⁴ Ald. Basf. λέγειν.

⁵ Versiculus Theognidis.

ἔ γὰρ σώματος ἢ Σωκράτης ἰατρεία, ψυχῆς δ' ἦν ὑπέλα και διεφθαρμένης καθαρμός. εἰ δὲ ἐσιν ἐπισήμη τῆ ἀληθείας, ἐν δὲ τὸ ἀληθές, ἐκ ἔλαττον ἔχει τῆ εὐρόντος ¹ τὸ μαθῶν παρὰ τῆ εὐρόντος· λαμβανει δὲ μᾶλλον ὃ μὴ πεπεισμένος ἔχειν, και λαμβάνει τὸ βέλτισον ἐξ ἀπάντων, ὥσπερ ὃ μὴ τεκνῶν παιδοποιεῖται ² τὸν ἄριστον.

IV. Ὅρα δὲ, μὴ τᾶλλα μὲν ἐδεμιάς ἦν ³ ἄξια σπεδῆς ποιήματα και μαθήματα, και λόγοι ζητόρων, και δόγματα σοφιστῶν, ἃ Σωκράτην γενεῶν τὸ δαιμόνιον ἀπεκώλυσεν· ἦν δὲ μόνην ἠγεῖτο Σωκράτης σοφίαν περὶ τὸ θεῖον και νοητὸν, ἐρωτικὴν ὑπ' αὐτῆ προσαγορευομένην, ταύτης ἔ γενεσίς ἐσιν ἀνθρώποις ἐδὲ εἴρεσις, ἀλλ' ἀνάμνησις. ὅθεν ἐδὲν ἐδίδασκε Σωκράτης, ἀλλ' ἐνδιδῆς ἀρχαῖς ἀποριῶν, ὥσπερ ὠδίαν, τοῖς νέοις, ἐπήγειρε και ἀνεκίνηει και συνεξήγηε τὰς ἐμφύτας νόησεις· και τῆτο μαιωτικὴν τέχνην ἰνόμαζεν, ἐκ ἐντιθεῖσαν ἔξωθεν, ὥσπερ ἔτεροι προσποιῶντο, νῦν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλ' ἔχοντας οἰκείον ἐν ἑαυτοῖς, ἀτελεῆ δὲ και συγκεχυμένον και δεόμενον τῆ τρέφοντος και βεβαιῶντος ἐπιδεικνύσασαν ⁴.

QVAEST.

¹ Vulgo παρὰ τῆ μὴ εὐρόντος. Plud μὴ officere sensui, Xyl. monuit. Idem vestendo omittit Nogar. & deletit W. auctoritate B. & E.

² W. ἰσφ. παιδα ποιεῖται.

³ Ita W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. reposuit pro vulg. ἦ.

⁴ Vulgo και συγκεχυμένον τῆ τρέφοντος ἐπιδεικνύσασαν. Manicum esse locum Xyl. notavit. Supplevit eum W. ex B. & E. Affertur e Turn. και ἐνδεῆ τὸ τῆ τρέφοντος, & praeterea ex eod. & V. Bong. τὸ τῆ τρέφοντος. Nogar. in textu vulgatum exhibens, corrigendum monet τῆτο τρέφοντας.

QVAEST. II.

Τί δὴ ποτε τὸν ἀνωτάτω Θεὸν πατέρα τῶν πάντων ¹ καὶ ποιητὴν προσεῖπεν;

² Ἡ τῶν μὲν Θεῶν τῶν γεννητῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων πατὴρ ἐστίν, ὡς Ὅμηρος ³ ἐπονομάζει, ποιητῆς δὲ τῶν ἰλόγων καὶ ἀψύχων; ἔ γὰρ χωρὶς ³ Φησὶ Χρύσιππος πατέρα καλεῖσθαι τὸν παραχόντα τὸ σπέρμα, καίπερ ἐκ τῆς ⁴ σπέρματος γεγονότος. ἢ τῇ μεταφορᾷ χράμενος, ὥσπερ εἶωθε, τὸν αἴτιον πατέρα τῆς κόσμου κάλημεν; ὡς τῶν ἐρωτικῶν λόγων πατέρα Φαῖδρον ἐν Συμπόσιῳ προσεῖπεν, εἰσηγητὴν αὐτῶν ⁵ γενόμενον. ἐν δὲ τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ καλλιπαιδα ⁶. πολλὰς γὰρ καὶ ⁷ καλὰς λόγους ἐν Φιλοσοφίᾳ γενέσθαι, τὴν ἀρχὴν ἐκείνης παραχόντος. ἢ διαφέρει πατὴρ τε ποιητῆς καὶ γεννήσεως ποιήσεως ⁸; ὡς γὰρ τὸ γεγενημένον καὶ πεποίηται, ἔ μὴν

¹ W. addidit τῶν ex B. & E. Vulgo abest. Cf. Platon. Timaeus, ed. Bip. Vol. IX. p. 303.

² Iliad. I, 544. IV, 68. & alibi.

³ Dedi scripturam huic vocis, qualis est in Steph. & a W. retinetur vertendoque exprimitur, pro χωρὶς, uti in cell. exhibetur. C. nescit Nogar. in versione, quamvis in textu habeat χωρὶς, moneus, nihil referre, sive per ω sive per ο scribatur. Xyl. locum mutilum censuit.

⁴ Turn. V. καίπερ τῆς ἐκ σπ.

⁵ Ita Nogar. edidit, sumsitque W. ex B. E. Mez. Vulgo αὐτὸν. Cf. Plat. Opp. X, p. 176. ed. Bip.

⁶ Vulgo Καλλιπιδαν, unde quis colligat, existisse Dialogum Platonis sub hoc nomine. Et ita quidem Amiot. vertit. Xyl. ἐμονύμῳ ad Phaedrum referens, locum Phaedri (Vol X p. 543.) intelligi vult, ita ut nomen Callipiades per memorie lapsum aut per librarium negligentiam pro nomine Lysiae sit positum. Eximie rem expediit W. dando καλλιπαιδα ex Phaedr. I. c. p. 352. lin. 2, ed. Bip. — ~~Et in cognomine Phaedri dialogum~~ Phaedrum vocat pulchrae prolis parentem.

⁷ Vulgo γὰρ ἦν καὶ. W. delevit ἦν cum B. & E.

⁸ Ald. Bas. καὶ γενήσεως γένεσις. ὡς γὰρ τὸ γεγενημένον καὶ

μὴν ἀνάπαλιν, ἕτως ὁ γεννήσας καὶ πεποίηκεν· ἐμψύχε γὰρ ποιήσεις ἢ γέννησις ἐστὶ καὶ ποιητῆ μὲν, οἷος οἰκοδόμος. ἢ ἐΦύτης, ἢ λύρας δημιουργός, ἢ ἀνδράντος, ἀπὴλλανταὶ γινόμενον τοῖ ἔργον· ἢ δ' ἀπὸ τῆ γεννήσαντος ἀρχῆ καὶ δύναμις ἐγκέκραται τῷ τεκνωθέντι, καὶ συνέχει τὴν φύσιν, ἀπόσπασμα καὶ μωριον ἔσαν τῆ τεκνώσαντος. ἐπεὶ τοίνυν ἐπεπλασμένοις ὁ κόσμος ἐδὲ συνηρμοσμένοις ποιήμασιν ἔοικεν, ἀλλὰ ἔνεστι² αὐτῷ μοῖρα πολλὴ ζώητος καὶ θειότητος, ἣν ὁ θεὸς ἐγκατέσπειρεν ἀφ' ἑαυτῆ³ τῆ ὕλης καὶ κατέμιξεν, εἰκότως ἅμα πατήρ τε τῆ κόσμου, ζῶε γεγονότος, καὶ ποιητῆς ἐπονομάζεται.

II. Τέτων δὲ μέλιτα τῆς Πλάτωνος ἀπτομένων δόξης, ἐπίσησον, εἰ κηκεῖνα⁴ λεχθήσεται τιθαιῶς· ὅτι, δυοῖν ὄντοι, ἐξ ὧν ὁ κόσμος συνέστηκε, σώματος καὶ ψυχῆς, τὸ μὲν ἐκ ἐγέννησε θεός, ἀλλὰ τῆς ὕλης παραχομένης, ἐμόρφωσε καὶ συνήρμοσε, πέρασιν οἰκειοῖς καὶ σχήμασι δῆσας καὶ ὀρίσας τὸ ἔπειρον· ἢ δὲ ψυχῆ, νῆ μεταχῆσα καὶ λογισμῆ καὶ ἀρμονίας, ἐκ ἔργον ἐστὶ τῆ θεῆ μόνον, ἀλλὰ καὶ μέρος, ἐδ' ὑπ' αὐτῆ ἀλλὰ ἀπ' αὐτῆ καὶ ἐξ αὐτῆ γέγενεν.

QVAEST.

καὶ γέγονεν, ἢ μὴν ἀνάπαλιν, ἕται ὁ γεννήσας καὶ πεποίηκεν· ἐμψύχε γὰρ γένεσις ἢ γέννησις ἐστὶ C nsentiant Xyl B. E. telle W. Pro priorī γέννησι Xyl γένεσι reponi voluit Steph. dedit ποιήσι; Pol. Leonie. Jannot. Schott. Anon. Amiot. c nsentiantibus; nec non πεποίηται pro γέγονεν, cum Pol. & Amiot. deinde autem post ἐμψύχε γὰρ retinuit γένεσις, pro qua voce W. dedit ποιήσι sententia flagitante & confirmantibus libris Collat. Muret. Amiot. Turn. V. Bong. Mez. Post πεποίηκεν iterat Mez. ἢ μὴν ἀνάπαλιν, recte W. iudice.

1 Hoc ordine dedit W. ex B. & E. Vulgo τὸ γινόμενον ἔργον.

2 Sic W. dedit ex B. & E. pro vulg. ἔστι.

3 Ald. Bas. ἐΦ' ἑαυτῆ, Xyl. correxit.

4 Ald. Bas. κηκεῖ.

QVAEST. III. 1

Ἐν τῇ Πολιτείᾳ, τῆ παντός ὡσπερ μιᾶς γραμμῆς τετμημένης² ἄνισα τμήματα, πάλιν τέμνων ἐκάτερον τμήμα εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τὸ τε τῆ ὀρωμένη γένος καὶ τὸ τῆ νοημένη· περὶ τὰ πάντα³ ποιήσας, τῆ μὲν νοητῆ πρῶτον ἀποφαίνει, τὸ περὶ τὰ πρῶτα εἶδη, δεύτερον τὸ μαθηματικὸν, τῆ δ' αἰδητῆ πρῶτον μὲν τὰ σφαιρικά σώματα, δεύτερον δὲ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ εἰδῶλα τῶν τεττάρων ἀποδίδωσιν ἴδιον, νῦν μὲν τῷ πρώτῳ, δ. κ. νοίαν δὲ τῷ μαθηματικῷ, τοῖς δ' αἰδητοῖς πίσι, εἰκασίαν δὲ τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα καὶ τὰς εἰκόνας. τί ἔνθ διανηθεὶς ἄνισα τὰ τμήματα τὸ πᾶν ἔτεμνε; καὶ πότερον τῶν τμημάτων, τὸ νοητὸν ἢ τὸ αἰδητὸν μείζον ἐστίν; αὐτὸς γὰρ ἔδεδήλωκε.

Διζει δ' αὐτόθεν μὲν εἶναι μείζον τὸ αἰδητὸν ἢ γὰρ ἀμέριστος ἐστὶ καὶ κατὰ ταυτὸν ὡσαύτως ἔχουσα τῶν νοητῶν, ἐστὶν εἰς βραχὺ συνηγμένη καὶ κατὰ τὸν ἢ δὲ σκαδασῆ περὶ τὰ σώματα καὶ περιπλανῆς τὸ αἰδητὸν παρέχου. ἔτι, τὸ μὲν ἀσώματον πέρατος οἰκεῖον

1 Novum hoc caput posuit W. ipsius rei evidentia ductus, cum in omnibus libris haec cum prioribus iungantur. Vidisse partim etiam Mez. notat, & errorem ortum esse ex particula γέν, perperam ex τῆ nata, monet. Ald. nimirum, Bas. Xyl. habent Ἐν τῇ Πολιτείᾳ γέν παντός — ; Steph. addidit τῆ ex Leonie Pol. Jaunot. Schott. Delevit W. γέν. Cf. de republ. VI. Vol. VII. p. 121.

2 Turn. V. τετμημένη

3 W. monente haec non sunt Platonis, cuius verba in νοημένη definit. B. E. παρὰ τὰ πάντα, quod W non magis probat quam vulgatum. Ad literarum ductum, suspicari quodam posse περιττὰ πάντα, non ad consilium disputationis, addit, de ipse forte verum esse conjicit τέτταρα πάντα.

κειῶν ¹, τὸ δὲ σῶμα τῆ μὲν ὕλη ἀπειρον καὶ ἀόριστον, αἰδητὸν δὲ γινόμενον, ὅταν ὀριαθῆ̄ μετοχῆ̄ τῆ νοητῆ̄. ἔτι, καθάπερ αὐτῶν τῶν αἰδητῶν ἕκαστον εἰκόνας ἔχει πλείους καὶ σκιὰς καὶ εἰδῶλα, καὶ ὅλας ἀφ' ἐνὸς παραδείγματος πάμπολλα μιμήματα γίνεσθαι καὶ φύσει καὶ τέχνῃ δυνατὸν ἐσιν, ἕτως ἀναγκη τὰ ἐνταῦθα τῶν ἐπιπλήθει διαφέρειν, κατὰ τὸν Πλάτωνα, παραδείγματα καὶ ἰδέας τῶ νοητῶ ² τῶν αἰδητῶν, ὡσπερ εἰκόνων ἢ ἐμφάσεων, ὑποτιθέμενον. ἔτι, τῶν εἰδῶν νόησιν ἐξ ἀφαιρέσεως καὶ περιποπῆς σώματος ἐπάγεται ³ τῆ τῶν μαθημάτων τάξει καταβιβάζαν ἀπὸ τῆς ἀριθμητικῆς ἐπὶ γεωμετρίαν, εἶτα μετὰ ταύτην ἐπ' ἀστρολογίαν, ἐπὶ πάσαις δὲ τὴν ἀρμονικὴν τιθεῖς γίνεται μὲν γὰρ τῶ γεωμετρίαινα, τῶ ποσῶ μεγέθος προσλαβόντος· τὰ δὲ σερεῶ, τῶ μεγέθος βίθος· τὰ δ' ἀστρολογέμενα, τῶ σερεῶ κίνησιν· τὰ δὲ ἀρμονικὰ, τῶ κινημένῳ σώματι Φωνῆς προσγενομένης· ὅθεν ἀφαιρῶντες Φωνὴν μὲν τῶν κινημένων, κίνησιν δὲ τῶν σερεῶν, βίθος δὲ τῶν ἐπιπέδων, μέγεθος δὲ τῶν ποσῶν, ἐν αὐταῖς γενησόμεθα ταῖς νοηταῖς ἰδέαις, ἐδεμίαν διαφορὰν ἐχέσασιν πρὸς ἑλληλας κατὰ τὸ ἐν καὶ μόνον· ἢ γὰρ ποιῶ μόνος ἀριθμὸν, ἢ μὴ τῆς ἀπειρα διάδος ἀψηται· ποιήσασα δὲ ἕτως ἀριθμὸν, εἰς σιγμὰς, εἶτα γραμμὰς, ἐκ δὲ τῶτων εἰς ἐπιφανείας καὶ βίθη καὶ σώματα πρόεισι, καὶ σωματῶν ποιότητας ἐν πάθεσι γινόμενων. ἔτι, τῶν μὲν νοητῶν ἐν κριτήριον ὁ νῆς· καὶ γὰρ ἡ δianoia νῆς ἐσιν ἐν τοῖς μαθηματικοῖς, ὡσπερ ἐν κατόπτροις, ἐμφαινομένην ⁴

τῶν

¹ Hanc veterem lectionem ut majoris & elegantiae & auctoritatis revocavit W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro Steph. τῶ μὲν σώματα πέρασ οἰκείων.

² Ald. Bas. τῶ νοήματα, & deinde cum Nogar. ὑποτιθέμενων.

³ Ald. Bas. ἐπάγει, & deinde μαθητῶν, & porro ἐπ' ἀριθμοῖς. Xyl. subintelligit ὁ νῆς. Melius Kaltw. verbum refert ad Platonem, id quod etiam W. in versione Xyl. corrigit.

⁴ Ita cum W. dedi ex Turn. V. B. marg. E. Vulgo ἐμφαινομένων

τῶν νοητῶν. ἐπὶ δὲ τὴν τῶν σωμάτων γυνῶσιν ὑπὸ πλή-
 θος πέντε δυνάμεις καὶ διαφορὰς αἰδητηριῶν ἢ Φύσεις ἐ-
 δακεν ἡμῖν· καὶ ἔ πάντα Φωρᾶται ¹ ταύταις, ἀλλ' ἐκ-
 Φυγει πολλά διὰ μικρότητα ² τὴν αἰδησιν. ἔτι, ὡσπερ ³
 ἡμῶν ἐκίσε συνεσᾶτος ἐκ τε τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος,
 μικρον ἐστὶ τὸ ἡγεμονικὸν καὶ νοερόν ἐν πολλῷ τῷ τῆς
 σαρκὸς ὄγκῳ κερκυμένον· ἕτως εἰκὸς ἔχειν ἐν τῷ παντὶ
 τὸ νοητὸν πρὸς τὸ αἰδητόν ⁴. καὶ γὰρ ἀρχεὶ τα νοητὰ
 τῶν σωματικῶν· ἀρχῆς δὲ πάσης πλέον τὸ ἐξ αὐτῆς
 καὶ μεῖζον.

II. Πρὸς δὲ τὸναντίον εἶποι τις ἄν· πρῶτον, ὅτι ⁵
 συγκρίνοντες τὰ αἰδητὰ τοῖς νοηταῖς, τρόπον τινα τὰ θνη-
 τὰ τοῖς θεοῖς ἔξισῶμεν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν τοῖς νοηταῖς.
 ἔπειτα πανταχῶ δὴ περὶ τὸ περιεχόμενον ἔλαττόν ἐστι τῆ
 περιέχοντος· ἢ δὲ τῆ πατρὸς Φύσεις τῶ νοητῶ περιέχει
 τὸ αἰδητόν. ὁ γὰρ θεὸς τὴν ψυχὴν εἰς τὸ μέσον θεῖς,
 διὰ παντὸς τ' ἔτεινε, καὶ ἐξωθεν τὰ σώματα αὐτῇ πε-
 ριεκάλυψεν. ἐστὶ δ' ἀόρατος ἢ ψυχῆ. καὶ πάσαις ταῖς
 αἰδησεσιν ἀναἰδητος, ὡς ἐν τοῖς Νόμοις εἴρηται ⁶. διὸ
 καὶ Φθαρτὸς ἡμῶν εἰς ἕκαστος ἐστίν· ὁ δὲ κόσμος ἔ Φθα-
 ρησόμενος. ἡμῶν μὲν γὰρ ἐκάσε ⁷ τὴν ζωτικὴν δυνάμιν
 ἐντὸς περιέχει τὸ θνητοειδὲς καὶ διάλυτον. ἐν δὲ τῷ

R 2

κόσμῳ

¹ Hanc lectionem, ut antiquam & probam, W. revocavit ex
 Ald. Bas. Xyl. B. E. Vulgo ἰΦωρᾶται.

² Vulgo εἰς μακρότητα. Xyl legendum monuit μικρότητα.
 & ita e Turu. V. Bong. n tatur, sedique cum W. διὰ praemittente
 ex E. & B. & in μικρότητα consentientibus Pol. Leonie, Schott.
 Anon. Affertur quoque e Turu. lectio τῆ σμικρότητι.

³ Vulgo ἐν ᾧ, καίπερ. Corruptum hoc, licet sit in omnibus li-
 bris, iudicat W. & corrigendum censet. Ἐτι, ὡσπερ —, & ita ver-
 iendo expressit. Promtiores ad hoc reponendum me reddidit
 Nogar. cuius editio exhibet ἐν ᾧ καὶ ὡσπερ

⁴ Ita W ex B & E. dedit pro vulg. τὸ αἰδητόν καὶ νοητὸν.

⁵ Addidit W. ὅτι, quod vulgo abest, ex B. & E.

⁶ Opp. Plat. Vol. IX pag. 95

⁷ Ald. Bas. ἕκαστος. Nogar. ἐκάστῳ.

κοσμῶ τ' ἐναντίον, ὑπὸ τῆς κυριωτέρας ἀρχῆς ¹ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡφαιτως ἐχέσις αἰεὶ σώζεται τὸ σωματικὸν ἐν μέσῳ περιεχόμενον. καὶ μὴν ἡμέρες γε ² λέγεται καὶ ἡμέρισον, τὸ μὲν σῆμα μικρότητι, τὸ δ' ἄσωματον καὶ νοητὸν, ὡς ἀπλῆν, καὶ εἰλικρινές, καὶ καθαρὸν ἀπάσης τερεότητος ³ καὶ διαφορᾶς. καὶ ἄλλως, εὐηθές ἐστι, τοῖς σωματικοῖς τεκμαίρεσθαι περὶ τῶν ἀσωμάτων, τὸ γέν Νῦν, ἡμέρες μὲν καλεῖται καὶ ἡμέρισον, ἅμα δὲ πανταχῶ ἐνέστηκε, καὶ ἑδέν τι τῆς οἰκουμενῆς μέρος αὐτῆ ἐρημόν ἐστιν· ἀλλὰ καὶ πάθη πάντα καὶ πράξεις, Φθοραὶ τε πᾶσαι καὶ γενέσεις αἱ ὑπὸ τὸν κόσμον ⁴ ἐν τῷ Νῦν περιέχονται. κριτήριον δὲ τῆ νοητῆ μόνον ⁵ ἐστὶν ὁ νῆς, ὡς Φωτὸς ὄψις, δι' ἀπλότητα καὶ ὁμοιότητα· τὰ δὲ σώματα πολλὰς διαφορὰς ἔχοντα καὶ ἀνομοιοτήτας, ἄλλοις ἄλλα κριτηρίοις, ὡσπερ ὄργανοις, ἀλίσκεσθαι πέφυκεν. ἀλλὰ μὴν ἐδὲ τῆς ἐν ἡμῖν νοητῆς καὶ νοερᾶς δυνάμεως καταφρονῆσιν ὀρθῶς· πολλὴ γὰρ ἔσται καὶ μεγάλη, περιέσι παντὸς τῆ αἰσθητῆ ⁶, καὶ μέχρι τῶν θείων ἐξικνεῖται. τὸ δὲ μέγισον, αὐτὸς ἐν Συμποσίῳ διδάσκων ⁷, πῶς δεῖ τοῖς ἐρωτικοῖς χρῆσθαι, μεταίχοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν καλῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ, παρεγγυᾶ, μήτε σώματος τινος μήτ' ἐπιτηδεύματος μήτ' ἐπισήμης κάλλει μιᾶς ὑποτετέχθαι καὶ δαλεῦει, ἄλλ'

1 Vocem ἀρχῆς addidit W. ex B. & E. Vulgo abest.

2 Vulgo καὶ μὴ ἡμέρες τε. Pro μὴ Xyl. voluit μὴν. Exhibet Turn. μὴν; V. μὲν. W. correctum dedit ex B. E. Anon.

3 Xyl. docente, vox τερεότης, soliditas, nihil hic nisi petitionem principii facit. Legendum conjicit τερήσεως, Aristotele duce L. III. περὶ ψυχῆς.

4 Ald. Bas. Xyl. Nogar. καὶ ὑπὸ τῆ κόσμου. Steph. pro καὶ dedit αἰ ex Schott. & Anon. Ex B. & E. recepit W. αἰ ὑπὸ τὸν κόσμον.

5 Petav. μόνον.

6 Petav. ἀγαθῆ.

7 Opp. Platon. X. p. 245.

ἄλλ' ἀποκίοντα τῆς περὶ ταῦτα μικρολογίας ἐπὶ τὸ πολὺ τῷ καλῷ πέλαγος τρέπεσθαι.

QVAEST. IV.

Τὶ δὴ ποτε τὴν ψυχὴν ἄει πρεσβυτέραν ἀποφαίνων τῷ σώματος αἰτίαν τε τῆς ἐκείνης γενέσεως καὶ ὀρχήν, πάλιν Φησὶν, ἐκ ἑν γενέσθαι ψυχὴν ἄνευ σώματος, ἔδ' ἔν' ἄνευ ψυχῆς, ἀλλὰ ψυχὴν μὲν ἐν σώματι, ἔν' δ' ἐν τῇ ψυχῇ¹; δόξει γὰρ τὸ σῶμα καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, συνυπάρχον ἅμα τῇ ψυχῇ καὶ γενομενὸν ὑπὸ τῆς ψυχῆς.

¹ Ἡ τὸ ² πολλακίς ὕφ' ἡμῶν λεγόμενον ἀληθές ἐστίν; ἢ μὲν γὰρ ἄνευ ψυχῆ καὶ ³ τὸ ἀμορφον σῶμα συνυπῆρχον ἀλλήλοισι ἔει, καὶ ἐδέτερον αὐτῶν γένεσιν ἔχεν ἔδ' ἄρχήν· ἐπεὶ δὲ ἡ ψυχὴ νῆ μετέλαβεν καὶ ἀρμονίας, καὶ γενομένη διὰ συμφωνίας ἔμφρων, μεταβολῆς αἰτία γέγονεν τῇ ὕλῃ, καὶ κρατήσασα ταῖς αὐτῆς κινήσεσι τὰς ἐκείνης ἐπεσπάσατο καὶ ἐπέστρεψεν⁴, ἔγω τὸ σῶμα τῷ κοσμοῦ γένεσιν ἔχεν ὑπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ καταχηματίζόμενον καὶ συνομοιούμενον. ἔ γὰρ ἐξ αὐτῆς ἡ ψυχὴ τὴν τῷ σώματος ἐδημιούργει φύσιν, ἔδ' ἐκ τῷ μὴ ὄντος, ἀλλ' ἐκ σώματος ἀτάκτου καὶ ἀχηματίσεως σῶμα τεταγμένον ἀπειργάσατο καὶ κειθηνίου. ὡσπερ ἔν' εἰ φαίη τις, ἄει τὴν τῷ σπέρματος δύναμιν εἶναι μετὰ σώματος, γεγονέναι μύθοι τὸ σῶμα τῆς συκῆς ἢ τῆς ἐλαίας ὑπὸ σπέρματος, ἔδ' ἐν ἔρει διάφωνον· αὐτὸ γὰρ τὸ σῶμα, κινήσεως αὐτῷ καὶ μεταβολῆς ὑπὸ τῷ σπέρματος ἐγγενομένης⁵, ἔφω τοιοῦτο καὶ διβλάσησεν·

R 3

¹ Opp. Platon. IX, p. 80 sqq. 313. & IX, p. 305.

² Sic, w. notante, omnes libri, excepto Steph. qui vulgavit ἢ τὸ πολλακίς.

³ phost καὶ ab Ald.

⁴ Petav. ἐπέστρεψεν.

⁵ Petav. γενομένης.

σησεν· ἕταις ἡ ἄμορφος ὕλη καὶ ἄόριστος ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἐκκοσῆς σχηματιθεῖσα, μορφὴν ἔχει τοιαύτην καὶ δίδασκειν.

QVAEST. V.

Διὰ τί, τῶν μὲν εὐθυγράμμων, τῶν δὲ κυκλικῶν σωματων καὶ σχημάτων ὄντων, τὰς τῶν εὐθυγραμμίων ἀρχὰς ἔλαβε τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον καὶ τὸ σκαληνόν; ἂν τὸ μὲν τὸν κύβον συνέστησε γῆς χοιχείων ὄντα, τὸ δὲ σκαληνὸν τὴν τε πυραμίδα καὶ τὸ ὀκτάεδρον, καὶ τὸ εἰκοσάεδρον, τὸ μὲν πυρὸς σπέρμα, τὸ δ' ἄερος, τὸ δὲ ὕδατος γενόμενον· τὸ δὲ τῶν κυκλικῶν ὅλως παρήκε, καίτοι μνηθεὶς τῆ σφαιροειδῆς, ἐν οἷς φησι τῶν κατηριθμημένων σχημάτων ¹ ἕκασον σώματος περιφερέως εἰς ἴσα διανεμητικὸν εἶναι;

Πότερον, ὡς ὑπονοῶσιν ἔνιοι, τὸ δωδεκάεδρον τῶ σφαιροειδεῖ προσένειμεν, εἰπὼν, ὅτι τάτω πρὸς τὴν τῆ παντὸς ὁ θεὸς κατεχρήσατο φύσιν, ἐκεῖνο διαζώγραφῶν; καὶ γὰρ μάλιστα τῶ πλήθει τῶν χοιχείων, κυβλύτηι δὲ τῶν γωνιῶν τὴν εὐθύτητα διαφυγόν, εὐκαμπές ἐστὶ, καὶ τῇ περιτάσει, καθάπερ αἱ δωδεκσχυτοι σφαῖραι, κυκλωτέρως γίνεται καὶ περιληπτικόν· ἔχει γὰρ εἴκοσι γωνίας σφαιρῆς, ἂν ἐκάστη ἐπίπεδοι περιέχῃσιν κυβλεῖται τρεῖς· ἐκάστη γὰρ ὀρθῆς ἐστὶ καὶ πέμπτη μορφή ²· συνήρμασαι δὲ καὶ συμπέπηγαν ἐκ δώδεκα πενταγωνων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλευρῶν· ἂν ἕκασον ἐκ τριήκοντα τῶν πρώτων σκαληνῶν τριγῶνων συνέστηκε· διὸ καὶ δοκεῖ τὸν ζωδιακὸν

ἅμα

¹ Codex innominatus σωματίων. Cf. Opp. Plat. Vol. IX. pag. 355. lq.

² Nogar. legendum arbitratur, ἐκάστη γὰρ ὀρθὴ ἐστίν, & referendum ad id, quod paulo supra dictum est, ἔχει γὰρ εἴκοσι γωνίας σφαιρῆς, ut sit sensus: unusquisque enim angulus rectus est, & ad quintam pertinet particulam.

ἄμα καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ὑπομιμῆσαι ταῖς διανομαῖς τῶν μοιρῶν ¹ ἰσαριθμοῖς ἔσταις.

II. Ἡ πρότερόν ἐστι κατὰ Φύσιν τὸ εὐθύ τῆ περι-
 Φερῆς, μᾶλλον δὲ ὅλως πᾶθος τι τῆς εὐθείας ἢ περιφε-
 ρῆς; κῆμπεθαι γὰρ λέγεται τὸ ὀρθόν, καὶ ὁ κύκλος
 γράφεται κέντρῳ καὶ διασήματι. τῆτο δὲ ἐστὶν εὐθείας
 τόπος, ὑφ' ἧς καὶ μετρεῖται. τὸ γὰρ περιέχον ἐκ τῆ
 μέσῃ πανταχόθεν ἴσον ἀφέστηκε. γενιᾶται δὲ καὶ κῆνος
 καὶ κύλινδρος ἀπ' εὐθυγράμμων. ὁ μὲν, τριγώνῳ περι-
 μίαν πλευρῶν μένησαν τῆ ἑτέρα πλευρῶ καὶ τῆ βάσει
 περινεχθέντος. ὁ δὲ κύλινδρος, παραλληλογράμμη ²
 ταῦτὸ τῆτο παθόντος. ἔτι τῆς μὲν ἀρχῆς ἐγγυτέρω τὸ
 ἔλαττον, ἐλαχίστη δὲ πασῶν ἢ εὐθεῖα. τῆς γὰρ περιφε-
 ρῆς τὸ μὲν ἐστὶ κοῖλον, τὸ ἐντός. τὸ δὲ κυρτόν, τὸ ἐκ-
 τός ³. ἔτι, τῶν σχημάτων οἱ ἀριθμοὶ πρότεροι καὶ
 γὰρ ἢ μονὰς τῆς σιγμῆς. ἐστὶ γὰρ ἡ σιγμὴ μονὰς ἐν θέ-
 σε. καὶ μὴν ἡ μονὰς ⁴ τρίγωνός ἐστι. πᾶς γὰρ τρίγω-
 νος ἀριθμὸς ὑπεκτικῶς γενόμενος, καὶ μονάδα προσλαβὼν,
 γίνεται τετράγωνος. τῆτο δὲ καὶ τῆ 5 μονάδι συμβέ-
 ρηκε. πρότερον ἔν τῆ κύκλῳ τὸ τρίγωνον. εἰ δὲ τῆτο,
 καὶ εὐθεῖα τῆς περιφερῆς. ἔτι, τὸ σιχειὸν εἰς ⁶ ἑδὲν
 διαιρεῖται τῶν συνισαμένων ἐξ αὐτῆ, τοῖς δ' ἄλλοις εἰς
 τὸ σιχειὸν ἢ διάλυσις. εἰ τοίνυν τὸ μὲν τρίγωνον εἰς
 ἑδὲν περιφερῆς διαλυεται, τὸν δὲ κύκλον εἰς τέτταρα
 τρι-

R 4

¹ Petav. μερῶν.

² Ita, W. notante omnes libri, exceptis Ald. & Steph. ubi
 est παρ' ἀλληλογράμμη. Pro seq. ἔτι Ald. Bas. Petav. Nogar.
 ἰπεί.

³ Sic Steph. ad sententiam bene, W. iudice, ex Pol. Leo-
 nic. Schott. Amon. Nam Ald. Bas. Xyl. Pet. κοῖλον. κυρτόν
 δὲ τὸ ἐκτός. B. E. Venet. Vols. κοῖλον, τὸ δὲ κυρτόν τὸ ἐκτός.

⁴ Quod hic de unitatis punctique natura dicitur, Xyl. mo-
 nente videtur esse repetitum: ex Aristot. Anal. poster. I, 23—25.

⁵ abest τῆ a Petav.

⁶ Ald. Bas. ἄς.

τρίγωνα ἰ τέμνουσιν αἱ δύο διαμέτροι, πρότερον ἂν τῆ Φύσει καὶ σοιχειωδέ-ερον εἶη τῶ κυκλικῶ τὸ εὐθύγραμμον. ὅι τοιούτων πραγνόμενον μὲν ἐστὶ τὸ εὐθύγραμμον, τὸ δὲ κυκλικόν, ἐπιγινόμενον καὶ συμβεβηκός, αὐτὸς δὲ Πλάτων ἐδειξάτο· τὴν γὰρ γῆν ἐν κύβων συστηκένος, ἂν ἕκαστον εὐθ' ἄγραμμοι περιέχουσιν ἐπιπέδουσαι, σφαιροειδὲς αὐτῆς γε αἰάνας τὸ σχημά Φησι καὶ τρογγύλου. ὥστ' ἕδν ἔδει πο εἶν τῶν περιφερῶν ἴδιον σοιχεῖον, εἰ καὶ τοῖς εὐθύγραμμοις πρὸς ἀλληλκ πως συναρμοσσομένοισι ἐ σχηματισμός ἔτ-ε ἐπιγίνεσθαι πέφυκεν.

III. Ἐτι, εὐθεία μὲν, ἢ τε μείζων, ἢ τε μικρότερα, τὴν αὐτὴν εὐθεία διατηρεῖ, τὰ δὲ τῶν κύκλων περιφερείας, ἂν ὥσι μικρότεροι, καμπυλωτέροις καὶ σφινγγόμενας τῆ κυριότητι μάλλον ορῶμεν· ἂν δὲ μείζους, ανειμένους· ἰσάμενοι γὰρ κατὰ τὴν κυριὴν περιφέρειαν, οἱ μὲν κατὰ σημείον, οἱ δὲ κατὰ γραμμὴν ἄπτονται τῶν ὑποκειμένων ἐπιπέδων· ὥσε ὑπονοήσασιν ἂν τις, εὐθείας κατὰ μικρὰ πολλὰς συντιθεμένας τὴν περιφερῆ γραμμὴν ἀποτελεῖν.

IV. Ὅρα δὲ, μὴ τῶν ἐνταῦθα κυκλικῶν καὶ σφαιροειδῶν ἕδν ἐστὶν ἀπηρηθωμένον, ἀλλ' ἐντάσσει 2 καὶ περιτάσσει τῶν εὐθύγραμμων, ἢ μικρότητι τῶν μορίων, τῆς διαφορῆς λανθανύσης, ἐπιφαίνεται τὸ τρογγύλου καὶ κυκλοειδὲς· ὅθεν ἕδν κινεῖται φύσει τῶν ἐνταῦθα σωμάτων ἐγκυκλίως ἕδν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείας ἄκνυτα· τὸ δ' οὕτως σφαιροειδὲς ἐκ ἐστὶν αἰθητῆ σώματος, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆ νῦ σοιχεῖον, οἷς καὶ τὴν κυκλοφορητικὴν κίνησιν, ὡς προσήκεσαν κατὰ φύσιν, ἀποδίδωσιν.

QVAEST.

¹ I absunt a Petav. εἰς τέτταρα τρίγωνα usque ad τὸ κυκλικόν.

² Sic Haf. & w. junctim exhibent, rell. edd. divisim in σ-δ, σει. B. E. Exempl. Turn. ἐντάσσει.

QVAEST. VI.

Πῶς ποτε ἐν τῷ Φαίδρῳ λέγεται τὸ τὴν τῆ πτερᾶ φύσιν, ὑφ ἧς ζωὴ τὸ ἐμβριθεὶς ἀνάγεται, κοινοποιῆναι μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τῆ θεᾶ ¹;

Πότερον, ὅτι περὶ ἔρωτος ὁ λόγος ἐστὶ; κίλλος δὲ τῆ περὶ τὸ σῶμα ὁ ἔρωσ, τὸ δὲ κίλλος ὁμοιοῖται τῇ πρὸς τὰ θεῖα κινεῖ καὶ ἀναμιμνησκεὶ τὴν ψυχὴν; ἢ μᾶλλον, ἔθεν περιεργασέον, ἅλ' ἀπλῶς ἀνείπον, ὅτι, τῶν περὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς δυνάμεων πλείονον ἔσαν, ἢ διαλογιστικὴ καὶ διανοητικὴ μάλιστα τῆ θεᾶ κοινοποιῆκεν, ἢ τῶν θεῶν καὶ ἑραινῶν ἐφθασε; ἢ ἢ ἀπο τρόπε πτερόν προσηγόρευσε, ὡς τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν ταπεινῶν καὶ θνητῶν ἀναφύρασαν.

QVAEST. VII.

Πῶς ποτέ φησιν ὁ Πλάτων, τὴν ἀντιπρὸςαξιν τῆς κινήσεως, διὰ τὸ μηδαμῆ κενὸν ὑπάρχειν, αἰτίαν εἶναι τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων, καὶ τῶν περὶ τὴν κατάποσιν, καὶ τὰ ριπτόμενα βάρη ², καὶ τὰ τῶν ὑδάτων ρεύματα, καὶ κεραυνὸς, τὴν τε φαινομένην πρὸς ἤλεκτρα καὶ τὸν λίθον τὸν Ἡράκλειον ὀλίην, τάς τε τῶν φθόγγων συμφωνίας; δόξει γὰρ ἀτόπως αἰτίαν καμπόλλων καὶ ἀνομοίων τῶ γένει ἐπάγειν ³ παθῶν.

R 5

II,

¹ Opp. Platon Vol. X. p. 321. In quo loco nequaquam de aëre natura sermo est, sed de anima, utpote quae omnium, quae sunt circa corpus, maxime participans fit divini. Hinc Kaltw. suspicatur, Plutarchum vocem ψυχὴν aut neglexisse, aut in suo codice non habuisse. Nec vulga a loci Platonici lectio habet τῆ θεᾶ sed τῆ θεᾶ. Apud Nozar. autem citatur τῆ θεᾶ. Xyl. & Aspiot. vertendo male referunt hanc genitivum ad τὸ σῶμα, cum a κοινοποιῆναι pendeat.

² Περαὶν μέση.

³ Vulgo ἀνομοίων γένεσι ὑπάγειν. Xyl. maluit ἐπάγειν, id-

II. Τὸ μὲν ¹ γὰρ περὶ τὴν ἀναπιοῦν, ὡς γίνεται τῇ ἀντιπεριστάσει τῆ ἀέρος, αὐτὸς ἰκανῶς ἀποδέλεχε· τὰ δὲ λοιπὰ πάντα Φήτας θαυματουργεῖσθαι τε καὶ εἶναι μηδὲν, περιωθεῖν τ' αὐτὰ ταῦτ' εἰς ἄλλα, καὶ διαμείβεσθαι πρὸς τὰς αὐτῶν ἑδρας ἴοντα, τὴν καθ' ἑκάστον ἐξεργασίαν ἡμῖν ἀφῆκε.

III. Πρῶτον μὲν ἐν τῷ περὶ τὴν σικύαν τοιούτων ἐσιν· ὁ περιληφθεὶς ὑπ' αὐτῆς πρὸς τῇ σαρκὶ μετὰ θερμότητος αἴρ ἐκπυρωθεὶς, καὶ γενθμενος τῶν τῆ χαλκῆ πόραν ἀραιότερος, ἐξέπεσεν ἔκ εἰς κενὴν χώραν, ἡ γὰρ ἐσιν, εἰς δὲ τὸν περιεσῶτα τὴν σικύαν ἐξώθεν ἀέρα, κ' ἐκείνον ἀπέωσεν· ὁ δὲ τὸν πρὸ αὐτῆ· καὶ τῆτο πάχων ἀεὶ καὶ ἄγων ² ὁ ἔμπροσθεν ὑποχωρεῖ, τῆς κενεμένης γλιχομένουσ χώρας, ἣν ὁ πρῶτος ἐξέλιπεν· ἔτω δὲ τῇ σαρκὶ περιπίπτων, ἧς ἡ σικύα δέδρακται, καὶ ἀναζών ³ ἅμα συνεκθλίβει τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν σικύαν.

IV. Ἡ δὲ κατάπτωσις ⁴ γίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον. αἱ γὰρ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν σῶμαχον κοιλότη-
τες,

que notatur ex Anon. Turn. V. nec dare dubitavi. Pro γίνεσιν recepi ex Nogar. τῷ γένει. W. susp. corrigendum μία αἰτία — ὑπάγειν, vel μίαν — ἐπάγειν. Commodo tamen subaudiiri posse videtur αὐτὴν scil. ἀντιπερ' ἴσασιν. Cf. opp. Plat. Vol. IX. p. 409. sq.

1 Sic in R. correctum exhibetur, quod W. recepit ex E. Bas. Xyl. Pol. Læonic. Schott. Retav. pro vulg. τὸν μὲν.

2 W. corrigendum cenfet δρῶν, proxime excidisse quid suspicans, ita restituendum — ὁ ἔμπροσθεν ὑποχωρεῖ, ὁ δ' ἔμπροσθεν ἐπιχωρεῖ τῆς κενεμένης γλ. —.

3 Ita est in Bas. Reliquæ edd. Ald. Nogar. Steph. Frst. R. ἀναζών. In recipienda ista lectione W. sum fecutus, qui hanc subjungit notam: „Sic dedi quia omnes libri habent, exceptis Ald. & Steph. in quibus est ἀναζέων, quod ipsum non caret specie. Suspicio tamen Auctorem scripsisse — τῇ σαρκὶ περιπίπτων, ἧς ἡ σικύα δέδρακται, ἀναζαινομένη, συνεκθλίβει τ. ὑ. ἔ. τ. σ.

4 Retav. κατάπτωσις.

τες, ἀέρος ἀεὶ πλήρεις εἰσίν· ὅταν ἔν ἐμπιεθῆ τὸ σι-
τίου ὑπὸ τῆς γλώττης, ἅμα καὶ τῶν περιθμίων ἐνταθέν-
των, ἐκθλιβόμενος ὁ ἀήρ πρὸς τὸν ἄρανόν ¹, ἔχεται
τῷ ὑποχωρήντος, καὶ συνεπιπιεῖ τὸ σίτιον.

V. Τὰ δὲ ῥιπτέμενα βίρη τὸν ἀέρα σχίσει μετὰ
πληγῆς ἐκπεσόντα ², καὶ διίτησιν· ὁ δὲ περιβόμενος ὑπί-
σω, τῷ Φύσιν ἔχειν καὶ τὴν ἐρημευμένην χώραν διώκειν
καὶ ἀναπληρῆν, συνάπεται τῷ ἀφιεμένῳ, τὴν κίνησιν
συνεπιταχύνων. ³

VI. Αἱ δὲ τῶν κεραιῶν πτώσεις, καὶ αὐταὶ ῥίψε-
σιν εὐόκασιν. ἐκπηθῆ γὰρ ὑπὸ πληγῆς ἐν τῷ νεφεί γε-
νομένης τὸ πυρῶδες εἰς τὸν ἀέρα· κηκεῖνος ἀντιβραχίς
ὑποχωρεῖ, καὶ τάλιν εἰς ταυτὸ συμπίπτων ἀνωθεν, ἐξω-
θεῖ κάτω παρὰ Φύσιν ἀποβιζόμενος τὸν κεραιῶν.

VII. Τὸ δ' ἤλεκτρον ἐδὲν ἔλκει τῶν παρακειμέ-
νων, ὡσπερ ἐδ' ἡ σιδηρεῖτις λίθος, ἐδὲ προσπηθῆ τι τέ-
τοις ἀφ' ἑαυτῆ τῶν πλησίον· ἀλλ' ἡ μὲν λίθος τινὰς
ἀπορροίας ἐξίησιν ἐμβριθεῖς ³ καὶ πνευματώδεις, αἱ, ὁ
συνεχῆς ἀνατελλόμενος ἀήρ ἄθεῖ τὸν πρὸ αὐτῆ· κηκεῖ-
νος

1 W. ad hanc vocem haec adnotat: „Sic Steph. &, ut vi-
detur, Cod Venet. ex quo oil varietatis notatum: reliqui omnes
πρὸς τὸ εἶκον: unde natum, in Variis Lect. ad calcem Graeco-
Latinae πρὸς τὸν οἶκον. Credo utriusque ex veriore lectione
ortum, quarum alterutram recipiendam: ἄρανόν tallum, ex
re το θύραθεν τὸ εἶκον ex τὸν ἐκτός. Res concipienda ex
ratione ἀντιπεριστάσεως.“ Addo equidem, jam in edit. Nogar.
legi πρὸς τὸν ἄρανόν, & ab eodem Verti: aër ad palatum eli-
sus ipsam quod cedit, retinet, atque una cibum detrudit. Cf.
de hac vocabuli κρανός significatione Hesych. in nota ad κρανός,
nec non Τῆς ὑπερφῶς, & Ὑπερφῶ ἢ τῆ σώματος, & Κλωγμάς.
Hinc minus commode Kaltw. „so hängt sich die in die Höhe
gepresste Luft an die weihende an.“

2 Petav. ἐκπεσόντα.

3 Sic in R. jam legitur, quod W. recepit ex B. E. Vols.
Anon Petav. Exempl. Turn. & quod Amicet & Xyl. verterunt,
p. ο ἐμβριθεῖς, quod in omnibus rell. exhibetur.

νος ἐν κύκλῳ περιῶν, καὶ ὑπονοσῶν αὐθις ἐπὶ τὴν κα-
ναμένην χώραν, ἀποβιάζεται καὶ συνεφέλκεται τὸν σί-
δηρον. τὸ δ' ἤλεκτρον ἔχει μὲν τι Φλογοειδᾶς ἢ πνευ-
ματικόν, ἐκβάλλει δὲ τῆτο τρίψει ¹ τῆς ἐπιφανείας,
τῶν πόρων ανασομαθέντων· τὸ δὲ ταυτὸ μὲν ἐκπεσόν
ποιεῖ τῷ ² τῆς σιδηρίτιδος, ἐφέλκεται δὲ τῶν πλησίον
τὰ καφώτατα καὶ ξηρότατα διὰ λεπτότητα καὶ ἀθένησιν·
ἔτι γὰρ ἐστὶν ἰχυρόν, ἔτι ἔχει βαρὸς, ἔτι δὲ ῥύμην πλήθος
ἄερος ἐξωσαι δυναμένην, ὡς τῶν μειζόνων, ὡς περ ἢ σι-
δηρίτις, ἐπικρατήσῃ. πῶς ἔν τε ³ ἔτε ⁴ ἔτε ζύλου ὁ
ἄηρ, ἀλλὰ του σιδηρον μόνου ἰστέ, καὶ προσέλλει πρὸς
τὸν λίθον ⁵; αὐτῆ δ' ἐστὶ μὲν ἀπορία κοινὴ πρὸς τὰς
ὄλην τῆ λίθου, καὶ τὰς Φορᾶ τῆ σιδηρη τὴν σύμπηξιν
οἰομένους γίνεσθαι τῶν σωμάτων ⁶. ὁ σιδηρος ἔτ' ἄγχι
ἐκραιὸς ἐστὶν ὡς ζύλου, ἔτ' ἄγχι πυκνός, ὡς χρυσός, ἢ
λίθος, ἀλλ' ἔχει πόρος καὶ οἶμας ⁵ καὶ τραχυτητα διὰ
τὰς ἀνωμαλίας τῶ ἔτερι συμμέτρως· ὡς μὴτ' ἀπολι-
σθαίνειν, ἀλλὰ ἔδραις τισὶν ἐνιχόμενον καὶ ἀντερείσσει
περιπλοκὴν συμμετρον ἐχθραῖς, ὡς ἂν ἐκπέσῃ πρὸς τὸν
λίθον Φερόμενος ἀποβιάζεσθαι καὶ προωθεῖν τὸν σιδηρον,
τέτων μὲν ἔν τοιαῦτός τις ἂν εἴη λόγος.

VIII. Ἡ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς ὑδάτων ῥύτις ἔχει ὁμοίως
εὐσύνοπτον ἔχει τὸν τῆς ἀντικερίασσεως τρόπον. ἀλλὰ
χρὴ καταμανθάνειν, τὰ λιμναῖα τῶν ὑδάτων ἀτρεμῶντα
καὶ μένοντα, τῷ περιεχόμεθαι ⁶ καὶ συναγαγεῖν παντα-
χόθεν

1 Petav. cum artic. τῆ τρίψει.

2 Ald. Bas. τὸ.

3 Legendum, quod W. monet, πρὸς τὴν λίθον.

4 Post σωμάτων lacunam esse in B. & E. lacunas loco in
Vols. ἔλυσσῶν, W. notat, & inde aliquid excidisse suspicatur,
quanquam sententia nil requirere videatur.

5 Ita dando, W. sum fecutus, quo teste omnes libri habent
οἶμας, excepto uno Pol. οἶμας, quod Steph. recepit. Est tamen
οἶμας jam in Nogar.

6 W. sup τῷ περιεχόμεθαι, & vertit: quod quasi aggeri-
bus inclusae sunt. Nogar. exhibet ἐπισυναγαγεῖν, omisso καὶ.

χρῆσιν αὐτοῖς ἀκίνητον ἄερα, μηδαμῶ κενὴν ποιῆντα
 χώραν. τὸ γὰρ ἐπιπολῆς ὕδωρ ἐν τε ταῖς λίμναις καὶ
 ἐν τοῖς πελάγεσι, δονεῖται καὶ κυμαίνεται, τῷ ἀέρος
 σάλου λαμβάνοντος. ἔπεται γὰρ εὐθύς μεθισαμένῳ
 καὶ συναπορρέει διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἢ γὰρ κατὰ πλη-
 γὴν τὴν κοιλότητα ποιεῖ τῷ κύματος· ἢ δ' ἄνω τὸ
 ἔγκον, ἄχρις ἢ καταστῆ καὶ παύσῃ· αἰ, τῆς περιεχομένης;
 τὰ ὑγρά χωρᾶς ἰσαμένης, ¹. αἱ ῥυσεῖς δὲ τῶν φερο-
 μένων καὶ τὰ ὑποχωρῶντα τῷ ἀέρος διώκονται, τοῖς δ'
 ἀντιπεριωθόμενοις ἐλαυνόμεναι, τὸ ἐνδελχεῖς καὶ ἀλώ-
 φητον ἔχουσι. διὸ καὶ φέρονται θύττον οἱ πεταμοὶ
 πληθύοντες ². ὅταν δ' ὀλίγον ἦ καὶ κλίον, ἴσται ³
 τὸ ὑγρὸν ὑπ' ἀθενείας, ἢ ὑπέκοντος τῷ ἀέρος, ἀδὲ
 ποτῆν ἀντιπερίσσειαν λαμβάνοντος. ἔτω δὲ καὶ τὴν πη-
 γαῖαν τῶν ὑδάτων ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναφέρεσθαι, τῷ θύ-
 ραθῶν ἀέρος εἰς τὰς κενκόμενας ⁴ ἐν βάθει χώρας ὑπο-
 φερομένης, καὶ πάλιν θυραζῆ τὸ ὕδωρ ἐκπέμποντος.
 οἷα δὲ βαθυσκεῖα καὶ περιέχοντα ἀέρα ὑνεμον ⁵,
 ὕδατι ῥανθῶν ἑταφος πνεῦμα ποιεῖ καὶ ἄνεμον, μεθισα-
 μένης τῷ ἀέρος ἐξ ἑτέρας παρεμπύπτουσι τῷ ὑγρῷ, καὶ
 πληγᾶς λαμβανοντος. ἔτως ἐξαθεῖσθαι τε ὑπ' ἀλλή-
 λων καὶ ἀνθυπέκειν ἀλλήλοις πέφυκεν· ἐκ ἑσῆς κεν-
 νότη-

1 W. *sup.* ἐμισαμένης, *impediente*.

2 Petav. *πληθύοντες*. Ab eod. abest καὶ ante κοῖλον.

3 W. *sup.* legendum ἀνίσται, vel ἴσται.

4 Ita in R. legitur, quod Amiot. & Xyl. verterunt, & W. recepit ex B. E. Venet. Vofs. Turn. Petav. *Vuigo κενκόμενας*.

5 Sic dando fecutus sum W. qui haec adnotat: „Non dubita-
 vi, sine libris, corrigere vulgatam ἢ ὑνεμον, quam Steph. ex
 corrupta lectione Pol. Leonic. Schott. Anon. ἢ ὑνεμον conse-
 cit; recte quidem, modo ἢ abiecit, quod est Librarii iosep-
 tis variam lectionem Ald. Bas. Xyl. B. E. Vofs. ἢ ἄνεμον.
 Venet. nil adfert diversitatis a Stephaniano lectione.“ Etiam
 Nogar. habet ἢ ὑνεμον.

νότητος, ἐν ἧ ἑσπέρου ἰδρυθῆναι ¹, ἐ μετέξει τῆς ἑσπέρου μεταβολῆς.

IX. Καὶ μὴν τὰ περὶ τῆς συμφωνίας αὐτὸς εἴρηκεν, ὃν τρόπον ὁμοίῃσι τῆς Φθόγγης ². ὄξύς μὲν γὰρ ὁ ταχὺς γίνεται, βαρὺς δὲ ὁ βραδύς ³. διὸ καὶ πρότερον κινῆσι τὴν αἴθρην οἱ ὀξεῖς· ὅταν δὲ τέτοις ἤδη μαραινομένοις καὶ ἀπεληγασιν οἱ βραδεῖς ἐπιβάλωσιν ἀρχόμενοι, τὸ κραθῆναι αὐτῶν δι' ὁμοιοπάθειαν, ἤσον ἢν τῇ ἀκοῇ παρέχεν, ἦν συμφωνίαν καλεῖσιν. ὅτι δὲ τέτων ὄργανον ὁ ἀήρ ἐστὶ, ῥᾶδιον συνιδεῖν ἐν τῶν προειρημένων. ἐστὶ γὰρ ἡ φωνὴ πληγῇ τῆ αἰθανομένη δι' αἰθρῶν ὑπ' ἀέρος· πλήττει γὰρ πληγεῖς ὁ ἀήρ ὑπὸ τῆ κινήσαντος, ἔν μὲν ἧ σφοδρῶν, ὀξεῶς, ἔν δ' ἁπλοῦ, μαλακώτερον· ὅς δὲ σφόδρα καὶ συντόμας πληγεῖς προσμίγνυσι τῇ ἀκοῇ πρότερος, εἶτα περιῶν πάλιν καὶ καταλαμβάνων τὸν βραδύτερον, συνέπεται καὶ συμπαραπέμπει τὴν αἴθρην.

QVAEST. VIII.

Πως λέγει τὰς ψυχὰς ὁ Τίμαιος εἰς τε γῆν καὶ σελήνην, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνος σπαρῆναι ⁴;

Πότερον ἔτιως ἐκίνει τὴν γῆν, ὥσπερ ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ τὰς πέντε πλανήτας, ὡς ὄργανα χρόνου
δ.κ

¹ Secutus sum W. ita dantem ex B. E. Vofs, Petav. pro vulg. ἰδρυθῆναι.

² Nogar. (supr. legendum ὁμολογεῖσιν οἱ Φθόγγαι).

³ Petav. inverso ordine βραδύς δὲ ὁ βαρὺς.

⁴ Platcn. Opp. Vol. IX. p. 328.

διὰ τὰς τροπὰς προσηγόρευε; καὶ ἔδει τὴν γῆν, ἰλλομένην ¹ περὶ τὸν διὰ πάντων πόλιν τεταμένην ², μὴ μεμηχανῆσθαι συνεχομένην καὶ μένυσαν, ἀλλὰ σφειβομένην καὶ ἰκναιμένην νοεῖν; ὡς ἔσπερον Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος ἰπεδείνυσαν. ὁ μὲν, ὑποτιθέμενος μόνον. ὁ δὲ Σέλευκος, καὶ ἀποφαινόμενος. Θεόφραστος δὲ καὶ προσιστορεῖ ³, τῷ Πλάτῳ πρεσβυτέρῳ γενομένῳ μεταμελεῖν, ὡς ἔπροσήκυσαν ἀποδόντι τῇ γῇ τὴν μέσσην χώραν τῆ παντός.

II. Ἡ τέτοις μὲν ἀντίκειται πολλὰ τῶν ὁμολογούμενως ἀρεσκόντων τῷ ἀνδρὶ μεταγραφτέον δὲ τὸ Χρόνον, Χρόνῳ, λαμβάνοντα ἀντὶ τῆς γενικῆς τὴν δοτικὴν, καὶ δεκτέον, ὄργανα μὴ τὰς ἀσέρας, ἀλλὰ τὰ σώματα τῶν ζώων, λέγεσθαι καθάπερ Ἀριστοτέλης ἠρίσατο τὴν ψυχὴν εἰδελέχειαν ⁴ σώματος Φυσικῆ ὀργανικῆ δυνάμει ζῶν ἔχοντος. ὡσε τοῖστον ⁵ εἶναι λόγον αἱ ψυχαὶ εἰς τὰ προσήκοντα ὀργανικὰ σώματα ἐν χρόνῳ κατεπέρησαν. ἀλλὰ καὶ τέτο παρὰ τὴν δόξαν εἶναι. ἔ γὰρ ἅπαξ ἀλλὰ πολλακίς ὄργανα χρόνῳ τὰς ἀσέρας εἴρηκεν, ὅπερ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν εἰς διορισμὸν καὶ Φυλακὴν ἀριθμῶν

1 W. ad h. v. notat: „Proba & antiqua lectio in Platone. quanquam edita ejus exempla habent *ἰλλομένην*, ut hoc loco Vois. nec multum diverse margo B. *ἰλλομένην*. Omnes reliqui libri receptam obtinent. Vid. D. Ruhnken. ad Tim. Lex. Plat. Voc. Γῆν ἰλλομένην.“

2 Ita dando secutus sum W. qui haec notat: „controversa quidem, ispen senior lectio: quam in hoc loco unus praebuit Vois. reliqui omnes *τεταμένην*, ut multi Platonis libri.“

3 Petav. simpl. *ἰσπεῖν*. Ab eodem abest proxime praecedens *καὶ*.

4 Xyl. ad h. v. notat, in animae definitione Aristotelea esse *ἰτελέχειαν*. Hanc scripturam exhibet Nogar.

5 Frft. & R. *τοιῶτων*. Hinc e Petav. notatur *τοιῶτον*, quod addi e consensu reliquarum edd.

ριθμῶν χρόνος ¹ γεγονέναι Φησὶ μετὰ τῶν ἀρκῶν πλοῦσιν ἵηται.

III. Ἄριστον ἔν τῆν γῆν ὄργανον ἀκέρειν χρόνον, μὴ κινκμείην, ὡσπερ τὰς ἀσέρας, ἀλλὰ τῷ περὶ αὐτὴν ² μίμωσαι ἕει παρέχειν ἐκείνοις Φερομένωις ἰατολάς καὶ δύσει, αἷς τὰ πρῶτα μέτρα τῶν χρόνων, ἡμέραι καὶ νύκτες. ὀρίζονται· εἰδὸ καὶ Φύλακα καὶ ὀμικρογόν αὐτὴν ἀτρεκῆ νύκτος καὶ ἡμέρας προσεῖπε· καὶ γὰρ οἱ τῶν ὠρολογίων γνώμονες ἔ συμμεδισάμενοι ταῖς σκιαῖς, ἀλλὰ ἐσῶτες, ὄργανα καὶ χρόνος μέτρα γεγοισαι, μιμῶμενοι τῆς γῆς τὸ ἐπιπροσθῆν τῷ ἡλίω περὶ αὐτὴν ὑποφερομένω, καθάπερ εἶπεν Ἐμπεδοκλῆς·

Νύκτα δὲ γαῖα τίθησιν, ὑφισαμένη Φαέεσσι.
τῆτο μὲν ἔν τοιαύτῃν ἔχει τὴν ἐξήγησιν.

IV. Ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον ἂν τις ὑπίδοιτο, μὴ παρὰ τὸ εἶδος ὃ ἡλιος καὶ ἀτόπως λέγεται μετὰ τῆς σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν εἰς διορισμὸν χρόνος γεγονέναι. καὶ γὰρ ἄλλως μέγα τῷ ἡλίω τὸ ἀξίωμα· καὶ ὑπὶ αὐτῷ Πλάτωνος ἐν Πολιτείᾳ βασιλεὺς ἀιηγόρευται παιτὸς τῆ αἰδητῆ καὶ κύριος, ὡσπερ τῆ νοητῆ τὸ ἀγαθόν· ἐκεῖνε γὰρ ἐγκνιος ³ λέγεται, παρέχων τοῖς ὄρατοῖς μετὰ τῆ Φαίνεσθαι τὸ γίνεσθαι· καθάπερ ἀπ' ἐκείνε τὸ εἶναι καὶ τὸ γινῶσθεσθαι τοῖς νοητοῖς, ὑπάρχει. τὸν δὲ τοιαύτῃν Φύσιν ἔχοντα καὶ δυναμῖν τῆλικαύτῃν Θεόν, ὄργανον χρόνος γεγονέναι καὶ μέτρον ἐναργῆς τῆς πρὸς ἀλλήλας βραδυτῆτι καὶ τάχει τῶν οὐκῶ σφαιρῶν διαφορῆς, ἔ πάνυ δοκεῖ πρεπᾶδες ἢδ' ἄλλας εὐλογον εἶναι. ῥητέον ἔν, τὰς ὑπὸ τῆτων ταραττομένους εἰς ἀγνοίαν οἶεσθαι,
τόν

¹ Ald. Bas. Petav. ἀριθμῶν χρόνος. Xyl. ex sensu & ex ipso Platon. loco corrigendum monuit. Frst. & R. vitiose ἀριθμῶν χρόνος. V. χρόνον.

² Sic cum W. ex Petav. dedi. Vulgo αὐτῆν.

³ Petav. ἔγγονος. Locus Platonis est L. VI. de republ. opp. Vol. VII. p. 112.

τὸν χρόνον μέτρον εἶναι κινήσεως καὶ ἀριθμὸν κατὰ πρότερον καὶ ὕπερον, ὡς Ἀριστοτέλης εἶπεν· ἢ τὸ ἐν κινήσει ποσὸν, ὡς Σπεύσιππος· ἢ διάστημα κινήσεως, ἄλλο δ' ἐδὲν, ὡς εἶποι τῶν Στωϊκῶν· ἀπὸ συμβεβηκότος ὀριζόμενοι, τὴν δ' ἰ ἔσιαν αὐτῆ καὶ τὴν δύναμιν ἐ συναρῶντες, ἦν ὅ τε Πίνδαρος εἴοικεν ἐ Φαύλως ὑπονοῶν, εἰπεῖν·

Ἄνα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων 2.
 Ὁ τε Πυθαγόρας, ἐρωτηθεὶς, τί χρόνος ἐστὶ, τὴν τῆ ἔρανῃ 3 ψυχὴν εἰπεῖν. ἐ γὰρ πᾶθος ἐδὲ συμβεβηκὸς ἦς ἔτυχε κινήσεως ὁ χρόνος ἐστίν, αἰτία δὲ καὶ δύναμις καὶ ἀρχὴ τῆς πάντα συνεχέσεως τὰ γινόμενα συμμετρίας καὶ τάξεως, ἦν ἢ τῆ ὅλα Φύσις ἐμψυχος ἔσα κινεῖται· μᾶλλον δὲ κινήσεις ἔσα καὶ τάξεις αὐτῆ καὶ συμμετρία, χρόνος καλεῖται·

Πέντα γὰρ, δι' ἀψόφου

Βαίνων καλεύθε, κατὰ δίκην τὰ θνητὰ ἄγει 4.
 καὶ γὰρ ἢ ψυχῆς ἐσία, κατὰ τὰς παλαιὰς, ἀριθμὸς ἦν αὐτὸς ἑαυτὸν κινῶν. διὸ δὴ καὶ Πλάτων ἐφη, χρόνον ἅμα μετ' ἔρανῃ γεγονέναι, κινήσει δὲ καὶ πρὸ τῆς τῆ ἔρανῃ γενέσεως. χρόνος δ' ἐκ ἦν· ἐδὲ γὰρ τάξεις, ἐδὲ μέτρον ἐδὲν, ἐδὲ διαρισμὸς, ἀλλὰ κινήσεις ἀόριστος, ὥσπερ ἀμορφος ὕλη χρόνος καὶ ἀχρημάτιστος. ἐπικλύ-
 σασα

1 abest δ' a Petav. nec non mox sequens τε post ἦν ὅ.

2 Schneideri fragm. Pindar. p. 95.

3 Ald. Bas. Petav. pro τῆ ἔρανῃ habent τέττα. Hinc Xyl. notat, τέττα mundum videri significare, aut potius locum esse maucum. Nogar. τὴν τῆ ἔρανῃ ἢ τῆ ὅλα ψ. In adnotatione se correxisse monet τῆ ὅλα, neque tamen sibi satisfacisse. W. judice, Steph. τῆ ἔρανῃ recepisse videtur ab Amiot. & Turn. & it lectio non satis certae auctoritatis, omnibus aliis libris habentibus τέττα.

4 Cum Nogar. distinxi ut versus Euripid. in Troad. jam laudatos Cap. 75. de Is. & Osir. Vol. IX. p. 204. sq.

σασα δ' ἐν χρόνῳ καὶ καταβαλῶσα ¹, τὴν μὲν ἕλην κήμασι, τὴν δὲ κίνησιν περιόδοις, τὴν μὲν κόσμον ἅμα, τὴν δὲ χρόνον ἐποίησεν. εἰκόνες ² δὲ εἰσιν ἄμφω τῷ Θεῷ, τῆς μὲν ἑσίας ὁ κόσμος, τῆς δ' αἰδιότητος ὁ ³ χρόνος ἐν κινήσει, καθάπερ ἐν γενέσει Θεός ὁ κόσμος. ὅθεν ὁμῶς γεγονότας φησὶν ὁμῶς καὶ λυθῆσθαι πάλιν, ἂν τις αὐτὸς καταλαμβῆκη λύσει. ἔ γὰρ οἶόν τε ⁴ χωρὶς χρόνου τὸ γεινητὸν, ὥσπερ ἔδὲ τὸ νοητὸν, αἰῶνος εἰ μέλλει τὸ μὲν ⁵ αἰεὶ μένειν, τὸ δὲ μηδέποτε διαλίεσθαι γινόμενον. ἔτως ἐν ἀναγκαίῳ πρὸς τὸν ἑρατὸν ἔχων συμπλοκὴν καὶ συναρμογὴν ὁ χρόνος, ἔχ ἄπλῶς ἐστὶ ⁶ κίνησις, ἀλλ', ὥσπερ εἴρηται, κίνησις ἐν ταξεί μετρον ἔχουσα καὶ πέρατα καὶ περιόδους. ὧν ὁ ἥλιος ἐπιτέτης ὦν καὶ σκοπός, ὀρίζει καὶ βραβεύειν καὶ ἀναδεικνύειν καὶ ἀναφαίνειν μεταβολὰς καὶ ἄρας, αἱ πάντα φέρει, καθ' Ἡράκλειτον, ἐδὲ Φύλαν ἐδὲ μικρῶν, ἀλλὰ τῶν μεγίστων καὶ κυριωτάτων τῶ ἡγεμόνι καὶ πρώτῳ Θεῷ γίνεται συνεχός.

QVAEST. IX.

Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἐν Πολιτείᾳ Πλάτωνος τὴν τῷ λογικῇ καὶ θυμοειδῆ καὶ ἐπιθυμητικῇ συμφωνίαν

¹ Voces ἐπικλύσασα δ' ἐν χρόνῳ cum Xyl. In versione omittit Kaltw. ut plane obscuras. W. locum inde ab ἕλην χρόνος usque ad καταβαλῶσα foede corruptum esse notat. Delendum censet χρόνος; deinde monstrum lectionis ἐπικλύσασα δ' ἐν χρόνῳ quomodo expurget nascere se fatetur, nisi forte legendo ἐπακωλεθήσασα δὲ συμμετρία. Postremum in καταλαβῶσα mutari vult, re ipsa flagitante. Nogar. vertit: Verum anima cum materiae quasi superne tectorium induxisset, atque eam figuris complexa esset, & motum conversionibus comprehendisset.

² Ald. Bas. Petav. Xyl. Nogar. εἰκότως.

³ abest articulus ad Ald: Bas. Petav. Nogar.

⁴ W. monente addendum εἶναι.

⁵ Addidit W. μὲν ex Januot. Vulgo abest.

⁶ Addidit W. ἐστὶ ex Vofs. Vulgo abest.

Φωνίαν ἄρμονίαν μέσης καὶ ὑπάτης καὶ νήτης εἰκάσαν-
 τος ἄριστα, διαπορήσειεν ἄν τις, πότερον κατὰ τῆς μέ-
 σης τὸ θυμοειδὲς ἢ τὸ λογισικὸν ἔταξεν ¹. ἔτος γὰρ ἔν
 γε τίοις ἔ δεδήλωκεν. ἢ μὲν ἔν κατὰ τόπου τῶν με-
 ρῶν τάξις εἰς τὴν τῆς μέσης χώραν τίθεται τὸ θυμοει-
 δὲς, τὸ δὲ λογισικὸν ², εἰς τὴν τῆς ὑπάτης. τὸ γὰρ
 ἄνω καὶ πρῶτον, ὕπατον οἱ παλαιοὶ προσηγόρευον ἢ
 καὶ Ξενοκράτης, Δία, τὸν ἐν μὲν τοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ ὡσαύτως ἔχασιν, ὕπατον καλεῖ, νέατον δὲ, τὸν
 ὑπὸ ³ σελήην· πρῶτερον δὲ Ὅμηρος τὸν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρχοντα θεὸν, ὕπατον κρειόντων προσεῖπε. καὶ
 δικαίως τῷ κρατίστῳ ἀποδέδωκε τὴν ἄνω χώραν ἢ φύσις,
 ὡσπερ κυβερνήτην ἐνιδρύσασα τῇ κεφαλῇ τὸν λογισμὸν,
 ἔχατον δὲ καὶ νέατον ἀποικίσασα πόρῳ τὸ ἐπιθυμητι-
 κόν. ἢ γὰρ κίτῳ νεάτῃ προσαγορεύεται τάξις, ὡς δη-
 λᾶσιν αἱ τῶν νεκρῶν κλήσεις νερτέρων καὶ ἐνέρων προσ-
 αγορευομένων. ἔνιοι δὲ καὶ τῶν ἐνέμων φασι τὸν κάτω-
 θεν ἐκ τῆ ἀφανῆς πνέοντα, νότον ἀνεμάθαι. ἢ ἔν τὸ
 ἔχατον ἔχει πρὸς τὸ πρῶτον ἀντίθεσιν, καὶ τὸ νέατον
 πρὸς τὸ ὕπατον, ταύτην τῆ ἐπιθυμητικῆ πρὸς τὸ логи-
 κικόν ⁴ ἔχοντος, ἐκ ἔστιν ἀνωτέρω μὲν εἶναι καὶ πρῶ-
 ττον, ὕπατον δὲ μὴ εἶναι τὸ λογισικόν, ἀλλὰ ἔτερον. οἱ
 γὰρ ὡς κυρίαν δύναμιν αὐτῷ τὴν τῆς μέσης ἀποδιδόντες,
 ἀγνοῶσιν, ὅτι τὴν κυριωτέραν ἀφαιρῶνται τὴν τῆς ὑπά-
 της, μήτε τῷ θυμῷ μήτε τῇ ἐπιθυμίᾳ, προσήκασαν-
 ἐκότερον γὰρ ἀρχεῖσθαι καὶ ἀκολουθεῖν, ἐδέτερον δὲ ἀρχεῖν
 ἢ ἡγεῖσθαι τῆ λογισικῆ πέφυκεν. ἔτι δὲ μᾶλλον τῇ φύ-

S 2

σει

1 Plat. Opp. Vol. VI. p. 375. Pro λογισικόν Petav. h. l. & ἰσθὰ λογικόν. Reposui deinde cum W. ἔτος. Lectio omnibus libris communis, W. tamen iudice corrupta, quam Steph. in deterius ἔτος mutavit, & in αὐτὸς mutanda.

2 a Petav. abfunt τὸ δὲ λογισικόν usque ad προσηγόρευον.

3 Xyl. fufp. νέατον δὲ, τὸν ἐν τοῖς ὑπὸ σελ Petav. deinde πρῶτερος. Locus Hom. est Iliad. VIII, 31

4 Ita W. fufsit ab E. Venet. Vols. Vulgo λογικόν.

σει Φανταίται τὸ θυμοειδὲς τῷ τόπῳ τὴν μέσην ἔχον
 ἐκείνων τάξι. εἴ γε δὴ τῷ μὲν λογιστικῷ τὸ ἄρχειν,
 τῷ δὲ θυμοειδεῖ τὸ ἄρχεσθαι καὶ τὸ ἄρχειν κατὰ φύ-
 σιν ἐσίν, ὑπηκόω μὲν ὄντι τῷ λογισμῷ, κρατῶντι δὲ καὶ
 κολάζοντι τὴν ἐπιθυμίαν, ὅταν ἀπειθῇ τῷ λογισμῷ.
 καὶ καθάπερ ἐν γράμμασι τὰ ἡμιφωνα μέσα τῶν ἀφώ-
 νων ἐσὶ καὶ τῶν φωνηέντων, τῷ πλεον ἐκείνων ἴχειν¹,
 ἔλαττον δὲ τέτων· ἕτως ἐν τῇ ψυχῇ τῷ ἀνθρώπῳ
 τὸ θυμοειδὲς ἐκ ἀκράτως παθητικόν ἐσιν, ἀλλὰ φον-
 τασίαν καλῶ πηλλίκις ἔχει μεμιγμένην ἀλόγῳ² τῇ
 τῆς τιμωρίας ὀρέξει. καὶ Πλάτων αὐτὸς, εἰκάσας
 συμφύτῳ ζεύγει καὶ ἡνίοχῳ τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος, ἡ-
 νίοχον μὲν, ὡς παντὶ δῆλον, ἰπέφηνε τὸ λογιστικόν·
 τῶν δ' ἵππων, τὸ μὲν περὶ τὰς ἐπιθυμίας, ἀπειθὲς
 καὶ ἀναγωγῶν παντάπασι, περὶ ὧτα λάσιον³, καφὸν,
 μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπεῖκον· τὸ δὲ θυμοειδὲς,
 εὐήμιον τὰ πολλὰ τῷ λογισμῷ καὶ σύμμαχον. ὡςπερ
 ἐν συνωρίδος ἔχ ὁ ἡνίοχος ἐσιν ἀρετῇ καὶ δυνάμει μέ-
 σος, ἀλλὰ τῶν ἵππων ὁ φαυλότερος μὲν τῷ ἡνίοχῳ,
 βελτίων δὲ τῷ ὁμοζύγῳ, ἕτω τῆς ψυχῆς ἔ τῷ κρα-
 τῶντι τὴν μέσην ἀπένειμε τάξι, ἀλλ' ὡ πάθης μὲν
 ἦττον ἢ τῷ πρώτῳ, ἰλόγῳ δὲ μᾶλλον ἢ τῷ τρίτῳ μέ-
 εσιν.

1 Lectio haec a Steph. samta est e Pol. Leonie. Schott. Anon.
 Judice tamen W. non plane repudiandum erat ἔχειν, quod ha-
 bent Ald. Bas. Xyl. Nogar. B. E. Venet. Vofs. E Petav. no-
 tatur τὸ pro τῷ & ἔχειν pro ἴχειν.

2 Ald. Bas. Nogar. ἀλόγῳ. Hinc Xyl. notat, sensum po-
 scere εὐλόγῳς aut ἐκ ἀλόγῳς, nisi forte malis ἀλόγῳ, quod
 Steph. dedit. Pro τιμωρίας Petav. μαρίας.

3 Vulgo περὶ ᾧ ταλάσιον. Hinc jam Xyl. περὶ ὧτα λάσιον
 ex Plat. Phaeag. (Vol. X. p. 335.) legendum monuit. Cor-
 rupta tamen lectio in edd. locum obtinuit, excepta Nogar. in
 qua me or exhibetur. Dedi eandem cum W, consentientibus
 B. E. Vofs. Turn. V.

εἰν I. αὐτὴ γὰρ ἡ τέξις καὶ τὴν τῶν συμφωνιῶν ἀναλογίαν φυλάσσει, τῷ μὲν θυμοειδῶς πρὸς τὸ λογιστικὸν ², ὡς ὑπάτην τὸ διὰ τεσσάρων· πρὸς δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν, ὡς νήτην τὸ διὰ πέντε· τῷ δὲ λογιστικῷ πρὸς τὸ ἐπιθυμητικὸν, ὡς ὑπάτη πρὸς νήτην τὸ διὰ πασῶν. εἰάν δὲ τὸν λογισμὸν εἰς τὸ μέσον ἔλκωμεν, ἔσαι πλέον ὁ θυμὸς ἀπέχων τῆς ἐπιθυμίας, ὃν ἐνίοι τῶν Φιλοσόφων ἐπιθυμία ταῦτόν εἶναι δι' ὁμοιότητα νομίζουσιν.

II. Ἡ τὸ μὲν τοῖς τόποις ὑπομένειν τὰ πρῶτα καὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τελευταῖα, γελοῖον εἶναι, αὐτὴν τὴν ὑπάτην ὀρῶντας ἐν μὲν λύρα τὸν ἀνωτάτω καὶ πρῶτον, ἐν δ' αὐλοῖς τὸν κίτῳ καὶ τὸν τελευταίου ἀπέχουσαν, ἔτι δὲ τὴν μέσην ἐν ᾧ τις ἂν χωρῶ τῆς λύρας θέμενος ἄσαύτως ἀρμόσῃται, Φθερομένην ὀξύτερον μὲν ὑπάτης, βαρύτερον δὲ νήτης. καὶ γὰρ ἰσθαλμὸς ἔκ ἐν παντὶ ζῶν τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν, ἐν παντὶ δὲ καὶ πανταχῶς κείμενος κατὰ φύσιν ὄραν ὁμοίως πέφυκεν. ὥσπερ ἔν ὁ παιδαγωγὸς, καὶ πρόθευ καὶ ὑπίθευ βαδίζων, ἄγειν λέγεται· καὶ ὁ τῶν Τρώων στρατηγός.

Ὅτ' αὖ μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκον,

Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων ³.

ἐκατέρωθεν δ' ἦν πρῶτος, καὶ τὴν πρώτην δύναμιν εἶχεν· ἔτω τὰ τῆς ψυχῆς μόρια δεῖ μὴ τοῖς τόποις καταβιβάζεσθαι, μηδὲ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀναλογίαν ἐξετάζειν. τὸ γὰρ τῇ θέσει πρῶτον ἰδρῦσθαι τὸ λογιστικὸν ἐν τῷ σώματι τῷ ἀνθρώπῳ, κατὰ

S 3

¹ Nec ad sententiam, nec ad nexum recte, W. iudice, qui scripturam snisse putat ab auctore, ἀλλ' ᾧ πάθος μὲν ἦν τῷ τρίτῳ, μᾶλλον δὲ ἢ τῷ πρώτῳ, λέγει δὲ μᾶλλον ἢ τῷ τρίτῳ, ἦν τῷ δὲ ἢ τῷ πρώτῳ μέτεσιν.

² Ita W. ex Vols. & Petav. dedit. Vulgo λογικόν. Post ὑπάτην deinceps Petav. inserit πρὸς νήτην.

³ Iliad. XI, 64, 65.

κατὰ συμβεβηκός ἐστι τὴν δὲ πρώτην ἔχει καὶ κυρια-
 τάτην δύναμιν, ὡς μέση πρὸς ὑπάτην μὲν τὸ ἐπιθυ-
 μητικόν, νήτην δὲ τὸ θυμοειδές, τῷ ¹ χαλᾶν καὶ
 ἐπιτείνειν, καὶ ὅλως συναδὰ καὶ σύμφωνα ποιεῖν, ἐκα-
 τέρη τὴν ὑπερβολὴν ἀφαιρῶν, καὶ πάλιν ἐκ ἰῶν ἀνίε-
 σθαι παντάπασιν, ἐδὲ καταδαρθάνειν, τὸ γὰρ μέτριον
 καὶ σύμμετρον ὀρίζεται μεσότητι. μᾶλλον δὲ τῆτ' ἀτε-
 λές ² ἐστὶ τῆς τῆ λογικῆς δυνάμεως, μεσότητος ἐν τοῖς
 πάθεσι ποιεῖν, ὥς ἰσῆς καλῆσιν ἐστίας, ἐχέσας τὴν
 τῶν ἀκρω πρὸς τὸν λόγον καὶ πρὸς ἄλληλα διὰ τῆ
 λογικῆς σύγκρασιν. ἔ γὰρ ἡ συνωρίς μέσον ἔχει τῶν
 ὑποζυγίων τὸ κρεῖττον· ἐδὲ τὴν ἡνιοχειαν ἱκρότητα
 θετέρον, ἀλλὰ μεσότητα τῆς ἐν ὀξύτητι καὶ βραδύτητι
 τῶν ἵππων ἀμετρίας· ὥσπερ ἡ τῆ λογικῆς δύναμις ἀν-
 τιλαμβανομένη κινεμένων ἀλόγως ³ τῶν παθῶν, καὶ
 συναρμότισσα περὶ αὐτὴν εἰς τὸ μέτριον, ἐλλείψωσα
 καὶ ὑπερβολῆς μεσότητα καθίστησι.

QVAEST. X.

Διὰ τί Πλάτων εἶπε, τὸν λόγον ἐξ ὀνομάτων καὶ
 ῥημάτων κεράννυθαι ⁴; δοκεῖ γὰρ πάντα, πλὴν
 δυεῖν τέτων, τὰ μέρη τῆς λογικῆς μηθέν· Ὁμηρον δὲ
 καὶ νεανιευσόμενον εἰς ἓνα εἶχον ἐμβαλεῖν ἅπαντα τέτων·

Αὐτὸς ἰὼν κλισίησδε τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὔειδῆς ⁵,
 καὶ γὰρ ἀντανυμία, καὶ μετοχή, καὶ ὄνομα, καὶ ῥῆ-
 μα, καὶ πρόθεσις, καὶ ἔρθρον, καὶ σύνδεσμος, καὶ
 ἐπ-

¹ Sic Nogar. dedique cum W. idem ex Vofs. Leonie. Schott.
 Anon. sumente pro vulg. τὸ χ.

² W. legendum censet μᾶλλον δὲ αὐτὸ τῆτο τίλος. e Vofs.
 αὐτὸ notans, & ita vertens *atque adeo hic ipse est finis.* Ad
 eandem sententiam accedit Kaltw. cum Amiot.

³ Petav ἀλόγων.

⁴ Opp. Plat. II. p. 292.

⁵ Iliad, I, 185.

ἐπίρρημα ἔνεσι. τὸ γὰρ ¹ Δὲ μόριον νῦν ἀντὶ τῆς Εἰς⁶
προθέσεως τέτακται· τὸ γὰρ Κλισίηδε, τοιούτων ἐσιν⁷
οἷον τὸ Ἀθήναζε. τί δὴ ῥητέον ὑπὲρ τῆ Πλάτωνος;

*Ἡ ὅτι πρῶτον λόγον οἱ παλαιοὶ, τὴν τότε καλε-
μένην πρότασιν, νῦν δ' ἀξίωμα, προσηγόρευον, ὃ πρῶ-
τον λέγοντες, κληθεύσιν ἢ ψεύδονται; τῆτο δ' ἐξ ὀνό-
ματος καὶ ῥήματος συνέστηεν, ὡν τὸ μὲν πτῶσιν οἱ δια-
λεκτικοί, τὸ δὲ κατηγόρημα καλεῖσιν. ἀκέσαντες γὰρ,
ὅτι Σωκράτης Φιλοσοφεῖ, καὶ πάλιν, ὅτι Σωκράτης τρέ-
πεται, τὸν μὲν, ἀληθῆ λόγον εἶναι, τὸν δὲ, ψευδῆ
φῆσομεν, ἕθενός ἄλλε προσδεηθέντες. καὶ γὰρ εἰκὸς,
ἀνθρώπος ἐν χρεῖε λόγῳ τοπρῶτον καὶ Φωνῆς ἐνάρθρε
γενέσθαι, τὰς τε πράξεις καὶ τῆς πράττοντας αὐτὰς καὶ
τὰ πράθη καὶ τὰς πάχοντας ἀλλήλοισι διασαφεῖν καὶ ἀπο-
σημαίνειν βελομένους. ἐπεὶ τοίνυν τῷ μὲν ῥήματι τὰ
πράγματα καὶ τὰ πράθη, τῷ δ' ὀνόματι τὰς πράττοντας
αὐτὰ καὶ πάχοντας ἀποχρώντως δηλῆμεν, ὡς αὐτὸς εἴ-
ρηκε, ταῦτα σημαίνειν ἔδοξε. τὰ δ' ἄλλα Φαίη τις ἂν
ἔ σημαίνειν, οἷον οἱ σεναγμοὶ καὶ ὀλολυγμοὶ τῶν ὑπο-
κριτῶν· καὶ νῆ Δία πολλάκις ἐπιμειδάσις καὶ ἀποσιώ-
πησις ἐμφαντικώτερον ποιεῖ τὸν λόγον, ἢ μὴ ἀναγκαῖαν
ἔχει ² πρὸς τὸ σημαίνειν, ὡς τὸ ῥῆμα, καὶ τένομα,
δύναμιν, ἀλλ' ἐπιθετῶν τινα ποικίλλεσαν τὸν λόγον·
ὡσπερ τὰ σοιχεῖα ποικίλλουσιν οἱ τὰ πνεύματα καὶ τὰς
δασύτητας αὐτῶν, ἐκτάσεις τε καὶ συσολὰς ἐνίαν αὐτὰ
καθ' αὐτὰ σοιχεῖα τιθέμενοι, πράθη μᾶλλον ὄντα καὶ
συμβεβηκότα, καὶ διαφορὰς σοιχείων, ὡς ἐδήλωσαν οἱ
παλαιοὶ, διὰ τῶν ἐκκαίδεκα φράζοντες ἀποχρώντως καὶ
γράφουτες.

II. Ἐπειτα σκόπει, μὴ παρακῆωμεν τῆ Πλάτω-
νος, ἐν τέτων κεράννυθαι τὸν λόγον, ἢ διὰ τέταν; εἰ-
ρηκότος· εἶτα ὡσπερ ὁ τὸν λέγοντα τὸ Φάρμακον ἐκ

S 4

μηρᾷ

¹ ab est γὰρ a Ρεταν.

² Ita dedit W. ex B. E. Vofs, pro vulg. ἔχει.

καὶ μίχθαι καὶ χαλβάνης συκοφαντῶν, ἐπεὶ τὸ πῦρ παρέλιπε καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἂν χωρὶς ἐκ ἐνῆν μίχθαι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ἐγκαλῶμεν, ὅτι συνδέσμος καὶ προθέσεις καὶ τὰ τοιαῦτα παρήκην· ἔ γάρ ἐκ τετων ὁ λόγος, ἀλλ', εἴπερ ἄρα, διὰ τῆτων καὶ ἐκ ἄνευ τῆτων κερύννυθαι πέφυκεν.¹ ἔ γάρ, ὡσπερ ὁ τὸ Τύπτειν ἢ Φθεγγαμενος, ἢ τὸ Τύπτεθαι, καὶ πάλιν τὸ Σωκράτης, ἢ τὸ Πυθαγόρας, ἀμωσγάπως νοῆσαι τι καὶ διανοηθῆναι παρέχθηκεν, ἔτω τὸ Μέν ἢ Γάρ ἢ Περὶ καὶ αὐτὸ ἐκφωνηθέντος, ἔστιν ἐννοίαν τινα λαβεῖν ἢ πράγματος ἢ σώματος· ἀλλ' ἐὰν μὴ² περὶ ἐκεῖνα καὶ μετ' ἐκεῖναν ἐκφέρηται, ψόφοις κενοῖς καὶ ἤχοις ἔοικεν· ὅτι ταῦτα μὲν ἔτε καὶ αὐτὰ σημαίνειν, ἔτε μετ' ἀλλήλων ὑδὲν πέφυκεν, ἀλλ' ὅπως ἂν συμπλέκωμεν ἢ μιγνύωμεν εἰς ταυτὸ συνδέσμος καὶ ἄρθρα καὶ προθέσεις, ἐν τι πειράμενοι κοινὸν ἐξ αὐτῶν ποιεῖν, τερστιζεῖν μᾶλλον ἢ διαλέγεσθαι δόξομεν. ῥήματος δ' ὀνόματι συμπλεκόμενα, τὸ γινόμενον εὐθύς διάλεκτός ἐστι καὶ λόγος. ὅθεν εἰκότως ἐνιοὶ μόνα ταῦτα μέρη τῆς λόγου τίθενται καὶ Ὅμηρος ἴσως τῶτο βέλεται δηλῆν ἐκάστοτε λέγων· —

Ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν³.

ἔπος γὰρ τὸ ῥῆμα καλεῖν εἴωθεν, ὡσπερ ἐν τέτοις·

ὦ γύναι, ἢ μάλα τῶτο ἔπος θυμαλγὸς ἔειπες καί·

Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, ἔπος δ' εἴπερ τι λέλεκται Δεινόν, ἄφαρ τὸ Φέροισιν ἀνχρπάξασαι ἄελλαι.

ἔτε γὰρ σύνδεσμον, ἔτ' ἄρθρον, ἔτε πρόθεσιν, δεινόν
ἐστὶ

¹ Petav. τύπτει, & deinde τύπτεται.

² Vulgo ἐὰν μὴ τι, quod Nogar. exhibet, & Steph. dedisse censetur cum Pol Leonie. Jannot. Schott. Delevit τι W. cum Ald. Bas. Xyl. B. E. Petav.

³ Iliad. VII, 108; paulo post Odyss. XXIII, 183. VIII, 409. sq.

ἔσι καὶ θυμαλγές εἶπεῖν, ἀλλὰ ῥῆμα πρῆξεως ἐμφα-
τικὸν αἰσχροῦς, ἢ πάθος ¹ τινὸς ἀνεπιτηδεία. διὸ καὶ
ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς εἰώθημεν ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν,
ἔτω πως λέγοντες· Ἀττικοῖς ὀνόμασιν ὁ δεῖνα κέχρη-
ται, καλοῖς ῥημασιν, ἢ πηλιν, πεζοῖς· ὅσα δὲ ²,
πεζοῖς, ἢ καλοῖς. πάλιν καὶ Ἀττικοῖς ἄρθροισι, ἃκ ἂν
εἴποι τις Εὐριπίδην ἢ Θεκυδίδην διειλέχθαι.

III. Τί ἐν; (Φῆσαι τις ἂν) ἐθὲν ταῦτα συμ-
βάλλεται πρὸς λόγον; ἔγωγε Φῆσαιμ' ἂν ὡς περ ἄλλας
συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδαρ δὲ πρὸς μάζαν. Εὐθη-
νος δὲ καὶ τὸ πῦρ ἐφασκεν ἠδυσμάτων εἶναι ἄριστον ³,
ἔτε πῦρ, ἔτε ἄλλας, ἐψήματος, ἢ βρώματος, ὧν αἰ-
τυχάνομεν δεόμενοι· ἔτως ὁ λόγος πολλακίς ἐπειλῶν
ἀπροσδέης ἐστίν. ὡς δοκεῖ μοι περὶ Ῥωμαίων λέγειν,
ἧν μὲν λόγῳ ⁴ νῦν ὁμῆ τι πάντες ἀνθρώποι χρωῦνται·
προθέσεις τε γὰρ ἀφῆρηκε πλὴν ὀλίγων ἀπάσας, τῶν
τε καλυμένων ἄρθρων ἐθὲν προσδέχεται τοκαρίπαι,
ἀλλ' ὡς περ κρασπέδοις ⁵ χρῆται τοῖς ὀνόμασι. καὶ ἢ
θυμασόν ἐστίν, ὅπερ καὶ Ὀμηρὸς ἐπέων κόσμῳ περι-
γενό-

S 5

¹ Ita W. dedit ex nūo Mez. Vulgo ἐκ πάθος.

² Ita Ald. Nogar. & Steph. In Bas. autem & Xyl. ὁ δὲ.
W. legendum putat τὸ δὲ.

³ Locus hic, Xyl. monente, lacer & confusus. Ald. Bas.
Petav. Xyl. B. E. ἠδυσμάτων εἶναι λέγομεν — ἐχ' ὡς περ ὁ λό-
γος —. Nogar. ἠδυσμά τι εἶναι λέγων — ἔτως ὁ λόγος. Vul-
gatam a Steph. sanctam esse partim ex Turin. & Amiot. testatur
W. qui cum Mez i a legendum censet & vertit; εἶναι ἄριστον·
ἀλλ' ἐ λέγομεν ἔτε πῦρ ἔτε ἄλλας ἐψήματος ἢ βρώματος μέρη.
ἧν αἰε τυχάνομεν δεόμενοι· ἔτως ὁ λόγος —. De dicto Eve-
nitiē. Vol. VII. p. 161. l. 1. & p. 382. l. 2.

⁴ Sic Nogar. & Steph. In Ald. Bas. Xyl. B. E. Petav. pro
ἧν μὲν λόγῳ legitur ἐρωμίλλω; Venet. ὄρων μέλλων: id ex va-
ria lectione ὁ Ῥωμαίων ortum W. putat, eamque integram hanc
fuisse: ὡς δοκεῖ μοι ὁ Ῥωμαίων ἔχειν, ᾧ νῦν ὁμῆ τι —.

⁵ Mez. ἀρασπέδοις, in quam sententiam & Mez. vertit, &
W. Latina correxit: sed iis, veluti fimbriis, omissis, sola per
se Latina usurpat.

γενόμενος, ὀλίγοις ¹ τῶν ὀνομάτων ἄρθρα, ὡσπερ λαβὴς ἐκπύμασι δεομένοις, ἢ λόφος κράνεσιν, ἐπιτίθησι· διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγαυεν, ὡς τό·

Αἴαντι ² δὲ μίλιςα δαίφρονι θυμὸν ὄρινε

Τῷ Τελαμωνιάδῃ·

καὶ τό·

Ποῖσεν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιτο· καὶ βραχέα πρὸς τέτοις ἕτερα. τοῖς δ' ἄλλοις μυρίοις ἔσιν ἄρθρα μὴ προσόντος, ἢ ἐν εἰς σαφήνειαυ ἔδῃ κάλλος ἢ φράσις βλάπτεται.

IV. Καὶ μὴν, ἔ-ε ζῶον, ἔ-τ' ὄργανον, ἔ-ε ὄπλαν, ἔ-τ' ἄλλο τῶν ὄντων ἔθεν, οἰκεία μέρος ἔφαιρέσει καὶ φέρησει πέφυκε γίνεσθαι κάλλιον, ἐδ' ἐνεργέστερον, ἐδῃ ἥδιον· λόγος δὲ, συνδέτμων ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεύεραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος·

Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεάτατον, ἄλλον ἄτον,

Ἄλλον τεθνεῶτα κατὰ μόθου ἔλκε ποδοῖν ³.

καὶ τὰ τῷ Δημοθένης ταυτί· Πολλὰ γὰρ ἐν ⁴ ποιήσασιν ὁ τύπτων, ἢν ὁ παθὼν ἐνικ ἐδ' ἂν ἀπαγγελῆται δύναιτο ἐτέρω· τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ· ὅταν ὑβρίζων, ὅταν ἐχθρὸς ὑπάρχων, ὅταν κονδύλοισι, ὅταν ἐπὶ κόρῃς· ταῦτα κινεῖ, ταῦτ' ἐξίτησιν αὐτῶν ἀνθρώπος ἀήθεις τῷ προφηλακίζεσθαι· καὶ πάλιν, Ἄλλ' ἐ Μειδίας· ἀλλ' ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγει, λοιδορεῖται, βοῶ· χειροτονεῖται τι; Μειδίας Ἀναγυρῆσσιος ἔπρ-βέβληται· Πλευτάρχῳ προξενεῖ, τὰ ἀπόρρητα οἶδεν, ἢ πόλις αὐτὸν ἐ χωρεῖ· διὸ καὶ σφόδρα τὸ ἀσύνδετον
σχῆμα

¹ absunt a Petav. ὀλίγοις τῶν ὀνομ. usque ad δεομένοις.

² Iliad. XIV, 459. sq. XX, 147.

³ Iliad XVIII, 536. sq.

⁴ Ex orat. adv. Midiam, Vol. I. p. 537. & 578. ed. Reisk. orat. Gr.

σχῆμα παρὰ τοῖς τέχναις γράφουσιν εὐδοκίμοι τὰς δ' ἄγαν νομίμως ἐκείνας καὶ μηδένα σύνδεσμον ἐκ τῆς συνηθείας α. κ. ν. τας, ὡς ἔργην καὶ ἀπαθῆ καὶ κεπάδη τῶν ἀμεταβλήτων τῆν Φράσιν ποιῶντας αἰτιῶνται. τὸ δὲ τὰς διαλεκτικὰς μέλισσα συνδέσμων δεῖσθαι πρὸς τὰς τῶν ἀξιωματῶν συναφὰς καὶ συμπλέκας καὶ διαζεύξεις, ὡς περ ἠνιόχου ζυγῶ, καὶ τὸν Κύκλωπος Ὀδυσσεῖα λόγων πρὸς τῶν προβάτων ¹ * ἔ μέρος λόγῳ τὸν ² σύνδεσμον, ἀλλ' ὄργανόν τι συνδετικὸν ἀποφαίνει, καθάπερ ἄνόμασαι, καὶ συνεκτικὸν ἔ πύτων, ἀλλὰ τῶν ἔχ ἀπλῶς λεγομένων· εἰ μὴ καὶ τῷ Φορτίε, τὸν ἰμάντα, καὶ τῷ βιβλίε τὴν κόλλαν ἄξιῶσι μέρος εἶναι, καὶ τὰς διανοίας τῷ πολιτεύματος, ὡς ἔλεγε Δημάδης, κόλλαν ὀνομάζων τὰ θεωρητικὰ ³ τῆς δημοκρατίας. ποῖος δὲ σύνδεσμος ἔως ἐν ⁴ ἐκ πολλῶν ἀξιῶμα ποιεῖ συμπλέκων καὶ συνάπτων, ὡς ἡ μάρμαρος τὸν συλλικαινόμενον διὰ τῷ πυρὸς σιδήρον; ἀλλ' ἐκ ἐστὶν ἐδὲ λέγεται τῷ σιδήρῳ μέρος· κίτοι ταῦτά γε τοῖς κεραυνυμένοις ἐνδύόμενα καὶ συντηκόμενα ποιεῖ τι καὶ πάχει κοινὸν ἐκ πλείονων. τὰς δὲ συνδέτμους εἰσὶν οἱ μὴ νομίζοντες ἐν τι ποιεῖν, ἀλλ' ἐξερρίθμωσι εἶναι τὴν διάλεκτον, ὡς περ ἀρχόντων ἐφεξῆς ἢ ⁵ ἡμερῶν καταλεγομένων.

V.

¹ Sic Ald. Bas. Xyl. Nogar. Steph. in quorum postremo asteriscus additur. Absunt λόγων πρὸς τῶν προβάτων, relicto vacuo spatio, in B. E. Venet. Petav. Corrigit Mez. καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα, πρὸς τὰ τῷ Κύκλωπος πρόβατα, quod probabile censet W. & a Kaltw. vertendo est expressum. Cf. Odys. IX, 427.

² Pro τὸν Ald. Bas. Nogar. ἔ.

³ Sic Nogar. jam correxit vulgatum θεωρητικὰ, dedique cum W. idem ex B. E. Mez. sumente. Cf. Vol. VII. p. 372. not. 3.

⁴ Vulgo abest ἐν. Inserit id codex quidam innominatus; addidit quoque W. ex E. consentientibus Xyl. Amiot. & Mez.

⁵ Vix desiderari posse censui hanc particulam ἢ, quae vulgo abest, & ob litteram initialem sequentis vocabuli facillime excidere potuit. Eam Kaltw. exprimit, & rectius inseri monet W. ex Amiot. & Mez. vertendo simul: *tanquam cum ordine aliquos enumerantur, vel praetores, vel dies.*

V. Καὶ μὴ τῶν γε λοιπῶν ἢ μὲν αὐτανυμία περιφανῶς γένος οὐμάτων ἐσιν, ἐχ' ἢ πτώσει μετέχει μιν, ἀλλὰ καὶ τῷ κυριωτάτην ἅμα τῇ φύσει ποιεῖν δεῖξιν ἑτίας ¹ ἐπὶ τῶν ὀρισμένων ἐκφερομένας. καὶ ἂν οἷδ', ὅτι μᾶλλον ὁ Σωκράτην φερεξάμενο, ἢ ὁ Τέτον εἰπῶν, ὀνομασί πρόσωπον δεδήλωκεν.

VI. Ἡ δὲ καλεσμένη μετοχή, μίγμα ῥήματος ἔσα καὶ ὀνόματος, καθ' ἑαυτὴν μὲν ἂν ἐσιν, ὥσπερ ἐδὲ τὰ κοινὰ θηλυκῶν καὶ ἀρσενικῶν ὀνόματα, συντάσσεται δὲ ἐκείνοις, ἐφαπτομένη τοῖς μιν χρίνοις τῶν ῥημάτων, ταῖς δὲ πτώσει τῶν ὀνομάτων. οἱ δὲ διαλεκτικοὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖσιν ἀνακλάσεως, οἷον ὁ Φρονῶν ἀπὸ τῆ Φρονίμης, καὶ ὁ Σαφροῶν ἀπὸ τῆ Σάφρονός ἐσιν, ὡς ὀνομάτων καὶ προσηγορίαν καὶ ὀνομαστικὴν ἔχοντα.

VII. Τὰς γε μὴν προθέσεις ἐσιν ἐπικράνοισι καὶ βάσει καὶ ὑπ. θέμασι, ὡς ἔ λόγος, ἀλλὰ περὶ τὴν λόγος μᾶλλον ἔσας, ὁμοῖον. ὅρα δὲ, μὴ κόμμασι καὶ θραύσμασι ὀνομάτων εἰκόσασιν, ὥσπερ γραμμάτων σπαράγμασι καὶ κεραταῖς οἱ σπεύδοντες γράφουσι. τὸ γὰρ Ἐμβῆναι καὶ Ἐκβῆναι, συγκοπὴ ² προφανής ἐστὶ τῆ Ἐντὸς βῆναι καὶ τῆ Ἐκτὸς βῆναι καὶ τὸ Προγενέθαι, τῆ Πρότερον γενέθαι καὶ τὸ Καθίξειν, τῆ Κάτω ἴξειν. ὥσπερ ἀμέλει τὸ Λίθως βάλλειν καὶ Τοίχως ὀρύσσειν, Λιθοβολεῖν καὶ Τοιχωρυχεῖν, ἐπιταχύοντες, καὶ σφίγγοντες τὴν φράσιν, λέγουσι.

VIII.

¹ Vocabulum ἑτίας W. revocavit ex Ald. Bas. Xyl. B. E. Venet. Petav. probante Mez. Vulgatum ἑνοίας cum Nogar. & Steph. habent Amiot. Pol. Leonic. Schott. Anon. Porro φύσει mutandum censet W. in φάσει, & vertit: sed quod nonnulla pronuntia, ubi subjunctivetur rebus antea dicendo desinitis, simul ac pronuntiantur, ut continuis efficiunt demonstrativonem ejusmodi, quae omnium maxime vim pronuntis prioris habeat.

² Petav. omittit συγκοπὴ — ἐκτὸς βῆναι.

VIII. Διὸ χρείαν μὲν τινὰ τῷ λόγῳ παρέχεται
 τούτων ἕκαστον, μέρος δὲ λογικῆ καὶ σοικεῖον ἕδεν ἐστὶ,
 πλὴν, ὡσπερ εἴρηται, τὸ ῥῆμα καὶ τὸ νομα, ποιῶντα
 τὴν πρώτην τὸ τ' ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος δεχομένην
 σύμφεσιν, ἣν οἱ μὲν πρότασιν, οἱ δ' ἀξίωμα, Πλάτων
 δὲ λόγον προσηγόρευκεν.

Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΒΟΛΩ

ΚΑΙ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΩ ΕΤ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Επει τὰ πολλὰ κίς εἰρημένα καὶ γυγραμμένα σπαρά-
 ῶν ἐν ἑτέροις ἕτεροι, τὴν Πλάτωνος ἐξηγημένους
 δόξαν, ἣν εἶχεν ὑπὲρ ψυχῆς, ὡς ὑπενόωμεν ἡμεῖς, οἶ-
 δε δεῖν εἰς ἓν συναθῆναι, καὶ τυχεῖν ἰδίας ἀναγρα-
 φῆς, τὸν λόγον ¹ τῆτοι ἕτ². ἄλλως εὐμεταχειρίσον ὄν-
 τα, καὶ διὰ τὸ τοῖς πλείοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ὑπεν-
 αντιῶδαι, δρόμενον παραμυθίας, προεκθήσομαι ² τὴν
 λέξιν, ὡς ἐν Τιμαίῳ γέγραπται. Τῆς ἀμερῆς ³ καὶ
 αἰ

¹ Turn. V. τῆ λόγῃ; deinde εὐμεταχειρίσει & δεομένη.

² Ad hanc vocem W. ita notat: „Exordio aliquid ad abso-
 lutionem sententiae desesse videtur. Mox locus Platonis non
 nisi partim reletur, et si Commentarius Plutarchi ad proximum
 deinceps Platonis locum item accommodetur, qui locus infra
 demum post ipsius Commentarium p. 1027, B. (ed. scil. Frft.
 sive cap. 29.) refertur, idque novo cum exordio. Nil video,
 nisi forte aut paginas ab antiquis librariis praepostere descriptas;
 aut duos Plutarchi de eodem hoc argumento diversis hominibus
 inscriptos libros in unum confusos esse. Hinc quidem ad p. 1017.
 C. (ed. scil. Frft. sive Cap. 10.) omnia continua & apta vi-
 dentur.“

³ Apud Platonem (Opp. V. IX. p. 312. sq.) ἀμερίσει legi,
 Xyl. monet. Ald. deinde & Bas. καὶ αἰεὶ καὶ κατὰ τ. Idem
 Xyl. notat, καὶ ante κατὰ abundare.

καὶ κατὰ ταυτὰ ἐχέσης ἑσίας, καὶ τῆς αὖ περὶ τὰ σώματα γινομένης μερισῆς, τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκράσατο ἑσίας εἶδος, τῆς τε ταυτῆ Φύσεως αὖ περὶ καὶ τῆς Ξατέρρα· καὶ κατὰ ταῦτα συνέστησεν ἐν μέσῳ τῆ τ' ἀμρῆς αὐτὴν καὶ τῆ κατὰ τὰ σώματα μερισῆ· καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα, συνεκράσατο εἰς μίαν πάντα ἰδέαν, τὴν Ξατέρρα Φύσιν δύσμικτον ἔσαν εἰς τὸ αὐτὸ συναρμύττων βίαι· μίγνυς δὲ μετὰ τῆς ἑσίας, καὶ ἐκ τριῶν ποιησάμενος ἓν, πάλιν ὅλον τῆτο μοίρας εἰς ἅς ¹ προσῆκε διένειμεν· ἐκάστην δὲ τέτων ἓκ τε ταυτῆ καὶ Ξατέρρα καὶ τῆς ἑσίας μεμιγμένην· ἤρχετο δὲ διαιρεῖν ὧδε. Ταῦτα πρῶτον ὅσας παρέρχημεν τοῖς ἐξηγημένοις διαφορῆς, ἕπλετον ἔργον ἐστὶ διελεθεῖν ἐν τῷ παρήντι, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἐντετυχηκότας ὁμῆ ταῖς πλείστας καὶ περιττόν. ἐπεὶ δὲ τῶν δοκιμωτάτων ἀνδρῶν τὸς μὲν Ξενοκράτης προσηγάγετο, τῆς ψυχῆς τὴν ἑσίαν, ἀριθμὸν αὐτὸν ὑφ' ἑαυτῆ κινέμενον ἀποφηνάμενος· οἱ δὲ Κρέντορι τῷ Σολιεῖ προσέθευτο, μίγνυντι τὴν ψυχὴν ἐκ τε τῆς νοητῆς καὶ τῆς περὶ τὰ αἰθητῆ δοξαστῆς Φύσεως· οἶμαι τι τὴν τέτων ἀνακαλυφθέντων σαφήνειαν ὡσπερ ἐνόοσιμον ὑμῖν ² παρέξειν.

II. Ἐστὶ δὲ βραχὺς ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁ λόγος. οἱ μὲν γὰρ ἀδὲν ἢ γένεσιν ἀριθμῶ δηλεῖσθαι νομίζουσι τῆ μίξει τῆς ἀμερίσας καὶ μερισῆς ἑσίας· ἀμερίσαν μὲν γὰρ εἶναι τὸ ἓν, μερισὸν δὲ τὸ πλῆθος, ἐκ δὲ τέτων γίνεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῆ ἑνὸς ὀρίζοντος τὸ πλῆθος, καὶ τῆ ἀπειρίσας πέρας ἐντιθέντος, ἢ καὶ δυάδα καλέσιν ἀόρισον· καὶ Ζαράτας, ὁ Πυθαγόρας διδάσκαλος, ταύτην μὲν ἐκάλει τῆ ἀριθμῶ μητέρα, τὸ δὲ ἓν, πατέρα· διὸ καὶ βελτίονας εἶναι τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι τῆ μονάδι προσεοίκασι· τῆτον δὲ μήπω ψυχὴν τὸν ἀριθμὸν εἶναι· τὸ γὰρ κινήτικόν

¹ εἰς & ἅς mendose pro ὅσας legi, monet Xyl. Ita certe in Platone.

² B. E. Xyl. & Amiot. vertendo ἡμῖν.

κόν καὶ τὸ κινήτῳν ¹ ἐνδεῖν αὐτῶν· τῆ δὲ ταυτῆ καὶ τῆ
 ἑτέρῃ συμμιγέντων, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κινήσεως ἀρχὴ καὶ
 μεταβολῆς, τὸ δὲ μοῦνης, ψυχὴν ² γεγονέναι, μηδὲν
 ἦττον τῆ ἰσχύαι καὶ ἰσαδαὶ δύνάμιν ἢ τῆ κινεῖσθαι καὶ
 κινεῖν ἔσαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Κράντορα μάλις τῆς ψυ-
 χῆς ἴδιον ὑπολαμβάνοντες ἔργον εἶναι τὸ ³ κρίνειν τὰ τε
 νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ, τὰς τε τέτων ἐν αὐτοῖς καὶ πρὸς
 ἀλλήλα γινομένης διαφορᾶς καὶ ὁμοιότητος, ἐκ πάντων
 Φασίν, ἵνα πάντα γινώσκῃ, συγκεκράσθαι τὴν ψυχὴν·
 ταῦτα δ' εἶναι τέτταρα, τὴν νοητὴν φύσιν αἰετὰ κατὰ τὰ
 αὐτὰ καὶ ἰσαύτως ἔχουσιν, καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα
 παθητικὴν καὶ μεταβλητὴν· ἔτι δὲ τὴν ταυτῆ καὶ τῆ
 ἑτέρῃ, διὰ τὸ κινεῖσθαι ἐκατέραν μετέχειν ἑτερότητος
 καὶ ταυτότητος.

II. Ὁμαλῶς δὲ πάντες ἔτι, χρόνῳ μὲν οἴονται
 τὴν ψυχὴν μὴ γεγονέναι, μηδ' εἶναι γεννητὴν, πλείο-
 νας δὲ δυνάμεις ἔχειν, εἰς ἃς ἀναλύοντα θεωρίας ἕνεκα
 τὴν ἐσίαν αὐτῆς, λόγω τὸν Πλάτωνα γινομένην ὑπογι-
 θεῖσθαι καὶ συγκεραννυμένην· τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῆ
 κόσμου διανοούμενον, ἐπίσταθαι μὲν αἰετὸν ὄντα καὶ ἀγέν-
 νητον· τὸ δὲ ᾧ τρόπῳ συντέτακται καὶ διοικεῖται κατα-
 μεθεῖν ἢ βῆδον ὁρᾶντα τοῖς μήτε γένεσιν αὐτῆ, μηδὲ
 τῶν γεννητικῶν σύνοδον ἐξ ἀρχῆς προῦποθεμένοις, ταύ-
 την τὴν ὁδὸν τραπέσθαι. τοιούτων δὲ τῶν κατὰ λέγε-
 μένων, ὁ μὲν Εὐδαίρος ἑκατέρως ἀμοιρεῖν οἶεται τῆ εἰκό-
 τος· ἐμοὶ δὲ δοκῆσι τῆς Πλάτωνος ἀμφοτέρω διαμαρ-
 τάνειν δόξης, εἰ κανόνι τῶ πιθανῶ χρησέον, ἐκ ἴδια
 δόγματα περαίνοντας, ἀλλ' ἐκείνῳ τι βελομένως λέγειν
 ὁμο-

¹ Pro κινήτῳν Turn. dat ἀκίνητον. De Zarata cf. Fabr. B. Gr. T. I. p. 305.

² Vulgo τὸ δὲ μοῦνην ψυχῆς, quod jam Xyl. corrigendum monuit. Correxī cum W. consentientibus B. E. Turn. V. Anon.

³ Pro τὸ Ald. τῆ.

ὁμολογέμενον. ἡ μὲν ἐκ τῆς νοητικῆς καὶ τῆς αἰδη-
 τικῆς ¹ ἑσίας λεγομένη μίξις ἔ διασαφείται, πῆ ποτε
 ψυχῆς μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων ὅ τι ἂν τις εἴποι ²,
 γένεσις ἐσιν. αὐτὸς τε γὰρ ὁ κόσμος ἔτος, καὶ τῶν
 μερῶν ἕκασον αὐτῆ συνέστηκεν ἐκ τε σωματικῆς ἑσίας
 καὶ νοητῆς. ἂν ἡ μὲν ὕλην καὶ ὑποκειμένον, ἡ δὲ
 μορφὴν καὶ εἶδος τῷ γενομένῳ παρέχε· καὶ τῆς μὲν
 ὕλης τὸ μετοχῆ καὶ εἰκασία τῆ νοητῆ μορφωθῆν εὐ-
 θύς ἀπτῶν καὶ ³ ὁρατῶν ἐσιν, ἡ ψυχὴ δὲ πᾶσαν αἴ-
 σθηται ἐπέφευγεν. ἀριθμὸν γε μὴν ⁴ ὁ Πλάτων
 ἔδεδόκε τὴν ψυχὴν προσεῖπεν, ἀλλὰ φύσιν ⁵ αὐτοκί-
 ητου ἔει, καὶ κινήσεως πηγὴν καὶ ἀρχήν. ἀριθμῷ δὲ
 καὶ λόγῳ καὶ ἀρμονίᾳ διακεκρίσθηκε τὴν ἑσίαν αὐτῆς
 ὑποκειμένην καὶ δεχομένην τὸ κάλλισον εἶδος ὑπὸ τέ-
 των ἐγγινόμενον. οἶμαι δὲ, μὴ ταυτὸν εἶναι τῷ κατὰ
 ἀριθμὸν συνεσύναι τὴν ψυχὴν τὸ τὴν ἑσίαν αὐτῆς
 ἀριθμὸν ἐπάρχειν. ἐπεὶ καθ' ἀρμονίαν συνέστηκεν, ἀρ-
 μονία δ' ἐκ ἐσιν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς ἀπέ-
 δεῖξεν. ἐμφανῶς δὲ τέτοις ἠγνόηται τὸ περὶ ταυτῆ
 καὶ τῆ ἑτέρας. λέγεται γὰρ, ὡς τὸ μὲν εἴσεως, τὸ δὲ
 κινήσεως συμβάλλεται δύναμιν εἰς τὴν τῆς ψυχῆς γέ-
 νεσιν. αὐτῆ Πλάτωνος ἐν τῷ Σοφιστῇ, τὸ ὄν καὶ τὸ
 ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον, πρὸς δὲ τέτοις, εἴσιον καὶ κί-
 νησιον, ὡς ἕκασον ἐκάστη διαφέρει, καὶ πέντε ὄντα, χω-
 ρίς ἀλλήλων τιθεμένε καὶ διορίζοντε.

IV.

- 1 W. corrigendum putat νοητῆς καὶ τῆς αἰδητητῆς.
 2 Ita W. dedit ex B. E. Oxon. ut melius vulgato εἴπη.
 3 Abest καὶ ab Ald. & Bas. inferuit Xyl. cum Turn.
 4 ab Ald. & Bas. μὴν. abest; Turn. ἀριθμὸν γε καί.
 5 Ald. Bas. Xyl. B. E. Oxon. Venet. Item verss. Turn.
 Amiot. Xyl. magno consensu tuentur κίνησιν. Steph. ex Schott.
 Leonic. Anon. dedit φύσιν. W. iudice plus auctoritatis habet
 prius recepto, neque ei displicet ad sententiam. Pol. & φύσιν
 habet, & aliam lectionem κινήτικὸν καί; Jannot. κινήτικὴν.

IV. Ὁ γε μὴν ἔτοι τε κοινῇ καὶ οἱ πλείοσι τῶν χρωμέναν Πλάτωνι, Φοβόμενοι καὶ παραλυτούμενοι ¹, πάντα μηχανῶνται, καὶ παραβιάζονται καὶ σρέφουσιν, ὡς τι δεπνὸν καὶ ἄρρητον οἰόμενοι δεῖν περικαλύπτειν καὶ ἀρνεῖσθαι, τὴν τε τῶ κόσμῳ τὴν τε τῆς ψυχῆς αὐτῆ γέ-
 νουσι καὶ σύσασιν, ἐκ ἐξ' ἰδίᾳ συνεσῶτων, ἀδὲ τὸν ἀπει-
 ρον χρόνον ἕως ἐχόντων, ἰδίᾳ τε λόγῳ τέτευχε, καὶ
 νῦν ἀρμέσει ῥηθῆν, ὅτι τὸν περὶ ² Θεῶν ἀγῶνα καὶ λό-
 γον, ᾧ Πλάτων ὁμολογεῖ Φιλοτιμώτατα καὶ παρ' ἡλι-
 κίαν πρὸς τὰς ἀθέας κεχρηῆσθαι, συγχέουσι, μᾶλλον δὲ
 ὄλωσ' ἀναιρέουσιν. εἰ γὰρ ἀγέννητος ὁ κόσμος ἐστίν, οἴχε-
 ται τῷ Πλάτωνι τὸ πρεσβύτερον τῆ σώματος τὴν ψυχὴν
 ἔσαν ἐξάρχειν μεταβολῆς καὶ κινήσεως πάσης, ἡγεμόνα
 καὶ πρωτεργόν, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, ἐγκαθεσῶσαν. τίς
 δ' ἔσα καὶ τίνος οὗτος ἡ ψυχὴ τῆ σώματος προτέρα καὶ
 πρεσβυτέρα λέγεται γεγονέναι, προῖαν ὁ λόγος ἐνδείξε-
 ται. τῆτο γὰρ ἡγνοημένου δοικε τὴν πλείστην ἀπορίαν
 καὶ ἀπισίαν παρέχειν τῆς ἀληθείας δόξης.

V. Πρῶτον ἔν, ἣν ἔχω περὶ τέτων δianoian, ἐκ-
 θήσομαι, πισύμενος τῷ εἰκότι, καὶ παραμυθόμενος, ὡς
 ἔνεσι, τὸ ἀηθεῖς ³ τῆ λόγῳ καὶ παράδοξον. ἔπειτα ταῖς
 λέξεσιν ἐπάξω, συνοικεῶν ἅμα τὴν ἐξήγησιν καὶ τὴν ἀπό-
 δεῖξιν. ἔχει γὰρ ἔτω κατὰ γε τὴν ἐμὴν τὰ πράγματα
 δόξαν. κόσμον τόνδε, Φησὶν Ἡράκλειτος, ἔτε τις Θεῶν
 ἔτ' ἀνθρώπων ἐποίησεν, ὡσπερ Φοβηθεῖς, μὴ Θεῶ ἀπο-
 γνόν-

¹ Ita W. teste omnes libri exceptis Turn. V. Anon. qui ha-
 bent παραμυθόμενοι. Praeferret hoc W. si majorem haberet
 auctoritatem. Mavult παραφυλαττόμενοι vel παραιτάμενοι.

² Ita W. reposuit ex Ald. Bas. Xyl. B. E. Oxon. pro vulg.
 ἐπι Θεῶν. Cf. Plat. opp. X. p. 112. sq. & deinde p. 80. sq.
 89. sq.

³ Vulgo τὸ ἀληθεῖς τ. λ. Id plane repugnare sensui, &
 ἀλλόκοτον, aut aliquid tale, requiri, Xyl. monuit. W. ex
 conjectura, eaque certissima, dedit ἀηθεῖς, Turn. jam ita ver-
 tente.

γνόντες, ἀνθρώπων τινα γεγονέναι τῷ κόσμῳ δημιουργὸν ὑπονοήσωμεν. βέλτιον ἔν Πλάτωνι πειθομένους, τὸν μὲν κόσμον ὑπὸ θεῶ γεγονέναι λέγειν καὶ ἄδειν· ὁ μὲν γὰρ κέκλιτος τῶν γεγονότων, ὁ δ' ἄριστος τῶν αἰτιῶν· τὴν δ' ἐσίαν καὶ ἕλην, ἐξ ἧς γέγονεν, ἔ γενομένην, ἀλλὰ ὑποκειμένην αἰεὶ τῷ δημιουργῷ, εἰς διάθεσιν καὶ τάξιν αὐτῆς ¹, καὶ πρὸς αὐτὸν ἕξομοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἦν, ἐμπαρραχεῖν ². ἔ γὰρ ἐκ τῷ μὴ ὄντος ἢ γένεσις, ἀλλ' ἐκ τῷ μὴ καλῶς μηδ' ἰκανῶς ἔχοντος, ὡς οἰκίας καὶ ἱματίου καὶ ἀνδρίαντος. ἀκοσμία γὰρ ἦν τὰ πρὸ τῆς τῷ κόσμῳ γένεσεως· ἀκοσμία δὲ ἐκ ἀσώματος, ἔδ' ἀκίνητος, ἔδ' ἀψυχος· ἀλλ' ἀμορφον μὲν καὶ ἀσύστατον τὸ σωματικόν, ἐμπληκτον δὲ καὶ ἄλογον τὸ κινήτικόν ἔχασα· τῆτο δ' ἦν ἀναρμωσία ψυχῆς ἐκ ἐχέσης λόγου. ὁ γὰρ θεὸς ἔτε σῶμα τὸ ἀσώματος, ἔτε ψυχὴν τὸ ἀψυχον ἐποίησεν· ἀλλ' ὡσπερ ἁρμονικὸν ἀνδρα καὶ ῥυθμικὸν ἐ Φωνὴν ποιεῖν ἐδὲ κίνησιν, ἐμμελῆ δὲ Φωνὴν καὶ κίνησιν εὐρυθμον ἀξιοῦμεν· ἔτως ὁ θεὸς ἔτε τῷ σώματος τὸ ἀπτόν καὶ ἀντίτυπον, ἔτε τῆς ψυχῆς τὸ Φανταστικόν καὶ κινήτικόν αὐτὸς ἐποίησεν· ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἀρχὰς παραλαβὴν, τὴν μὲν, ἀμυδρὰν καὶ σκοτεινὴν, τὴν δὲ, ταραχώδη καὶ ἀνόητον, ἀτελεῖς δὲ τῷ προσήκοντος ἀμφοτέρας καὶ ἀρίστες, ἔταξε καὶ διεκόσμησε καὶ συνήρωσε, τὸ κέκλιτον ἀπεργασάμενος καὶ τελειότατον ἐξ αὐτῶν ζῶον. ἢ μὲν ἔν σώματος ἐστὶ τῆς λεγομένης ὑπ' ³ αὐτῷ πανδεχῆς φύσεως, ἔδρας τε καὶ τιθνηῆς τῶν γεννητῶν ἔχ' ἑτέρα τις ἐστίν.

VI. Τὴν δὲ τῆς ψυχῆς ἐν Φιλιβῳ μὲν, ἀπειρίαν κέκλημεν, ἀριθμῷ καὶ λόγῳ ἐρήρησιν ἔσαν, ἐλλεί-

T 2

ψεύθ

1 W. *supr.* τάξιν αὐτῆν.

2 Ita W. *dedit* ex B. E. Oxon. ut verbum Plutarchei coloris. Vulgo *παρραχεῖν*.

3 Ald. Bas. ἀπ' αὐτῶ. Xyl. se malle notat ὑπ' αὐτῶ. *Dedit* Steph.

ψῆως τε καὶ ὑπερβολῆς καὶ διαφορᾶς καὶ ἁνομοιότη-
τος ἐν αὐτῇ πέρας ἔδεν ἔδὲ μέτρον ἔχεσαν· ἐν δὲ
Τιμαίῳ, τὴν τῇ ἀμερίῳ συγχεραννυμένην φύσει, καὶ
περὶ τὰ σώματα γίνεσθαι λεγομένην μερίσιν, ἕτε πλῆ-
θος ἐν μονάσι καὶ τριμαίς, ἕτε μήκη καὶ πλάτη ¹
λέγεσθαι νομισέον, ἃ σώμασι προσήκει, καὶ σωμάτων
μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς εἶναι, ἀλλὰ τὴν ἄτακτον καὶ ἀό-
ριστον, αὐτοκίνητον δὲ καὶ κινητικὴν ἀρχὴν, ἐκείνην,
ἣν πολλαχῶς μὲν ἀνάγκην, ἐν δὲ τοῖς Νόμοις ἄντικρυς
ψυχὴν ἄτακτον εἴρηκε καὶ κακοποιόν· αὕτη γὰρ ἦν
ψυχὴ κατ' ἑαυτὴν, νῦν δὲ καὶ λογισμῷ καὶ ἀρμονίας
ἐμφρονος μετέχεν, ἵνα κόσμος ψυχῇ γένηται. καὶ
γὰρ τὸ παιδεχέες καὶ ὕλιον ἐκείνο, μέγεθος μὲν ἐ-
κένητο καὶ διάστημα καὶ χάραν· κάλλος δὲ καὶ μορ-
φῆς καὶ σχημάτων μετριότητος ἀνδεῶς εἶχεν· ἔλαχος
δὲ τέταν, ἵνα γῆς καὶ θαλάττης καὶ ἕρανῦ καὶ ἀσέ-
ρων, φυτῶν τε καὶ ζώων παντοδαπὰ σώματα καὶ ἔρ-
θανά γίνηται κοσμηθέν. οἱ δὲ τὴν ἐν Τιμαίῳ λεγομέ-
την ἀνάγκην, ἐν δὲ Φιλήβῳ περὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτ-
τον ἐβλαΐψεως καὶ ὑπερβολῆς ἀμετρίαν καὶ ἀπειρίαν τῇ
ὄλῃ προστιθέντες, ἀλλὰ μὴ τῇ ψυχῇ, πῶς θήσονται ²
το τὴν ὕλην αἰεὶ μὲν ἀμορφον καὶ ἀσημάτισον ὑπ' αὐ-
τῆ λέγεσθαι, καὶ πάσης ποιότητος καὶ δυνάμεως οἰκείας
ἔρημον, εἰκάζεσθαι δ' ἕκαστιν ἐλαίοις, ἃ πρὸς τὰς βα-
φὰς οἱ μυρσφοὶ λαμβάνουσιν; ἔ γὰρ οἶόν τε τὸ ἄποιον
καὶ ἀργόν ἐξ αὐτῆ καὶ ἀρρεπέος αἰτίαν κακῆ καὶ ἀρ-
χὴν ὑποτιθεσθαι τὸν Πλάτωνα, καὶ καλεῖν ἀπειρίαν,
αἰχρᾶν καὶ κακοποιόν, αὐθις δ' ἀνάγκην, πολλὰ τῷ Θεῷ
δυσμαχεῖσαν καὶ ἀφηνιάζεσαν. ἣ γὰρ ἠναερέφθεα τὸν
ἕρα-

¹ Ita W. ex B. E. Venet. Oxon. dedit, pro vulg. μήκει καὶ
πλάτει. Ald. Bas. Xyl. μήκη καὶ πλάτει.

² Vulgo cum signo lacunae ψυχῇ * γε ἔ θήσονται, τὸ τὴν
ὑλὴν. W. correxit, unum secutus Turn. cum ipsa ratio reci-
piendum suaderet. Idem Xyl. jam probaverat, nescius, num
ex meliori lectione, an ex conjectura sumserit Turn.

ἔρανόν, ὡσπερ ἐν Πολιτικῷ λέγεται, καὶ ἐνελίττωσα πρὸς τὴναντίου ἀνάγκη, καὶ συμφυτος ἐπιθυμία, καὶ τὸ τῆς πάλαι ποτὲ Φύσεως σύντροφον πολλῆς μετέχων ἀταξίας, πρὶν εἰς τὸν ἰὺν κόσμον ἐφικέσθαι, πόθεν ἐγγέγονε τοῖς πράγμασιν, εἰ τὸ μὲν ὑποκειμενον ἄποιος ἦν ὕλη καὶ ἕμοιρος ¹ αἰτίας ἀπάσης, ὁ δὲ δημιουργὸς ἀγαθὸς καὶ πάντα βεβλόμενος αὐτῷ κατὰ δύναμιν ἐξομοιωῖσαι; τρίτου δὲ παρὰ ταῦτα μηθέν. αἱ γὰρ Στωϊκαὶ καταλαμβάνουσιν ἡμᾶς ἀπορίαι, τὸ κακὸν ἐκ τῆ μη ὄντος ἀναίτιως καὶ ἀγεννήτως ἐπεισάγοντας· ἐπεὶ τῶν γ' ὄντων ἄτε τὸ ἀγαθὸν ἄτε τὸ ἄποιον εἰκὸς εἶναι εἶσαν κακῆ καὶ γένεσιν παρασχεῖν· ἀλλὰ ταυτὸ Πλάτων ἢ ἐπαθε τοῖς ὕπερον, ἢ δὲ παριδῶν, ὡς ἐκείνοι, τὴν μεταξὺ τῆς ὕλης καὶ τῆ θεῆ τρίτην ἀρχὴν καὶ δύναμιν, ὑπέμεινε τῶν λόγων τὸν ἀτοπώτατον, ἐπεισόδιον ἐκ οἷδα ὅπως ποιῶντα τὴν τῶν κακῶν φύσιν ² ἀπ' αὐτομάτε κατὰ συμβεβηκός. Ἐπικέρω μὲν γὰρ ἢ ἀκαρῆς ἐγκλίνας τὴν ἀτομον συγχωρῆσιν, ὡς ἀναίτιον ἐπεισάγουσι κίνησιν ἐκ τῆ μη ὄντος· αὐτοὶ δὲ κακίαν καὶ κακοδαιμονίαν τοσαύτην, ἐτέρας τε περὶ σῶμα μυρίας ἀτοπίας καὶ δυσχερείας, αἰτίαν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐκ ἐχέσας ³, κατ' ἐπακολέθησιν γεγονέναι λέγουσιν.

VII. Ὁ δὲ Πλάτων ἔχ ἔτως· ἀλλὰ τὴν γε ὕλην διαφορᾶς ἀπάσης ἀπαλλάττων, καὶ τῆ θεῆ τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν ἀπώτατω τιθέμενος, ταῦτα περὶ τῆ κίσεως γέγραφε ἐν τῷ Πολιτικῷ· Παρὰ μὲν γὰρ τῆ ξυνθέν.

T 3

το;

¹ Vulgo ἄποιον & ἕμοιον. W. prius correxit ex B. E. poffertius de suo, utrumque re ipsa flagitante.

² Vulgo τὸ ἀτοπώτατον, & abest articulus τὴν. Utrumque W. ex B. E. Oxon. correxit, corrigendum tamen censens ἐπέμεινε, τῶν ἀλόγων τὸ ἀτοπώτατον, ἐπεισόδιον ἐκ οἷδα ὅπως ποιῶν τὴν τ. κ. φ.

³ Turu. V. ἔχοντες.

τος ¹ πάντα τὰ καλὰ κέκμηται· παρὰ δὲ τῆς ἔμπροσθεν ² ἕξεως ὅσα χαλεπὰ καὶ ἕδικα ἐν ἐρανῶ γίνεται, ταῦτ' ἐξ ἐκείνης αὐτός τε ἔχει, καὶ τοῖς ζώοις ἐναπεργάζεται. καὶ μικρὸν ἔτι προσελθών· Προϊόντος δὲ, Φησί, τῷ χρόνῳ, καὶ λήθης ἐγγινομένης ἐν αὐτῷ, μᾶλλον εὐνασεύει τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος, καὶ κινδυνεύει διαλυθεῖς εἰς τὸν τῆς ἀνομοιότητος ἄπειρον ὄντα τόπον δύναι πάλιν. ἀνομοιότης δὲ περὶ τὴν ὕλην, ἄποιον καὶ ἀδιάφορον ἔσαν, ἐκ ἔσιν. ἀλλὰ μετὰ ποθῶν ἄλλων καὶ Εὐδήμος ³ ἄγνοησας, κατειρωνεύεται τῷ Πλάτωνος, ὡς τὴν ⁴ πολλάκις ὑπ' αὐτῆ μητέρα καὶ τιθηνὴν προσαγορευομένην, αἰτίαν κακῶν, ῥίζαν, ἄρχην ⁵ ἀποφαίνοντος. ὁ γὰρ Πλάτων μητέρα μὲν καὶ τιθηνὴν καλεῖ τὴν ὕλην· αἰτίαν δὲ κακῶ, τὴν κινήτικὴν τῆς ὕλης, καὶ περὶ τὰ σώματα γινομένην μερισὴν, ἄτακτον καὶ ἄλογον, ἐκ ἀψυχον δὲ κίνησιν, ἣν ἐν Νόμοις, ὡς περ εἴρηται, ψυχὴν ἐναντίαν καὶ ἀντίπαλον τῇ ἀγαθουργῶν προσεῖπε. ψυχὴ γὰρ αἰτία κινήσεως καὶ ἄρχῆ, νῆς δὲ, τάξεως καὶ συμφωνίας περὶ κίνησιν. ὁ γὰρ θεός ἐκ ἀνέστησε ⁶ τὴν ὕλην ἀργῶσαν, ἀλλ' ἐσηθεν ὑπὸ τῆς ἀνοήτης παραττομένην αἰτίας· ἐδ' ἀρχὰς τῇ φύσει μεταβολῆς καὶ παθῶν παρέσχεν, ἀλλ' ἔσσης ἐν παθεσι παντοδαποῖς καὶ μεταβολαῖς ἀτάκτοις, ἐξείλε τὴν ποθῆν ἀρισίαν καὶ πλημμέλειαν, ἀρμονίαν καὶ ἀναλογία καὶ ἀριθυμίαν

¹ Turn. V. ζυγεληθόντος.

² Ita ex ipso Platone, nec non B. E. Oxon. Turn. V. dedit W. pro vulg. ἕξεως.

³ Xyl. videndum monet, an is Eudemus sit, qui supra Eudorus legitur. De Eudemo cf. Fabric. B. Gr. T. III, p. 492.

⁴ Vulgo ὡς ἐκ αὐτῆν πολλάκις. B. E. ὡς τὴν π. relicto inter primam & proximam vocem spatium. W. dedit, ut nil deesse videtur, & sententia ipsa postulat.

⁵ W. ex B. & E. notat καὶ ἀρχὴν, & ita scribendum censet delecto commate.

⁶ Turn. V. ἐκ ἀν ἐστησε.

ριθμῶν χρώμενος ὀργάνοις¹ ἂν ἔργον εἶν, ἡ μεταβα-
λῆ καὶ κινήσει ἑτερότητας πύθη καὶ διαφορὰς παρέχειν
τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ μᾶλλον απλανῆ καὶ εἰσίμα, καὶ
τοῖς κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσιν ὅμοια ποιεῖν. ἡ
μὲν ἔν δίκνοια τοιαύτη, κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν, τῷ
Πλάτῳ.

VIII. Ἀπόδειξις δὲ πρώτη μὲν, ἡ τῆς λεγομέ-
νης καὶ δοκῆς αὐτῆ πρὸς ἑαυτὸν ἀσυμφωνίας καὶ δια-
φορᾶς λύσις. ἀδὲ γὰρ σοφιστῆ κραιπαλῶντι, πόθεν γε
δὴ Πλάτωνι, τοιαύτην ἂν τις ἀναδείη, περὶ ἧς ἐσπικ-
δάκει μάλιστα τῶν λόγων, ταραχὴν καὶ ἀνωμαλίαν,
ἕως τὴν αὐτὴν φύσιν ὁμῶ καὶ ἀγέννητον ἀποφαίνειν
καὶ γενομένην· ἀγέννητον μὲν ἐν Φαίδρῳ τὴν ψυχὴν·
ἐν δὲ Τιμαίῳ, γινομένην¹. ἡ μὲν ἔν ἐν Φαίδρῳ δίκ-
λεκτος ὀλίγη δεῖν ἅπασι διὰ σώματος ἐσι, τῷ ἀγεννήτῳ
τὸ ἀνώλεθρον, τῷ δ' αὐτοκινήτῳ πισυμένη τὸ ἀγέννη-
τον αὐτῆς· ἐν δὲ Τιμαίῳ· τὴν δὲ ψυχὴν, φησὶν,
ἔχ ὡς νῦν ὑτέραν ἐπιχειρᾶμεν λέγειν, ἕτως ἐμμηχανή-
σατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν· ἔ γὰρ ἂν ἀρχεῖναι πρεσ-
βύτερον ὑπὸ νεωτέρῳ συνέρξας², εἶασεν· ἀλλὰ πῶς
ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τῷ προσυχόντος τε καὶ εἰκῆ,
ταύτη πη καὶ λέγομεν· ὁ δὲ καὶ γενέσθαι καὶ ἀρετῆ
προτέραν τὴν ψυχὴν³ σώματος, ὡς δεσπότιν καὶ ἄρ-
ξασαν ἀρξομένα, συνεσήσατο. καὶ πάλιν, εἰπὼν, ὡς
αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ σρεφομένη, θελαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύ-
σε καὶ ἐμφρονος βίε· τὸ μὲν δὴ σῆμα, φησὶν, ὄρα-
τὸν ἄραν ἔγεγονεν, αὐτὴ δ' ἀόρατος μὲν, λογισμῶ δὲ
μετέχουσα καὶ ἀρμονίας ψυχῆ, τῶν νοητῶν ἀεὶ τ' ὄν-
των ὑπὸ τῷ ἀρίστῳ ἀρίστη γενομένη τῶν γεννηθέντων.
ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν θεὸν ἀρίστον εἰπὼν τῶν ἀεὶ ὄν-
των,

T 4

¹ Malim cum W. γενομένην.

² Ald. Bas. συνῆρξεν.

³ Post ψυχὴν Turn. & V. ad'unt καὶ πρισυτέραν: id quod est in Plat. IX, p. 312.

των, τὴν δὲ ψυχὴν ἀρίστην τῶν γεννηθέντων, σαφέ-
 εἶστη ταύτη τῆ διαφορᾷ καὶ ἀντιθέσει τὸ ἴδιον αὐτῆς
 καὶ τὸ ἀγέννητον ἀφῆρηται.

IX. Τίς τῶν ἐπανόρθωσις ἑτέρα, πλὴν ἧς αὐ-
 τὸς δίδωσι τοῖς δέχεσθαι βελομένοις; ἀγέννητον μὲν γὰρ
 ἀποφαίνει ψυχὴν τὴν πρὸ τῆς κόσμου γενέσεως πλημ-
 μελῶς πάντα καὶ ἀτάκτως κινῆσαν· γενομένην δὲ καὶ
 γεννητὴν πάλιν, ἣν ὁ θεὸς ἐκ τε ταύτης καὶ τῆς μο-
 νίμας τε καὶ ἀρίστης ἕσας ἐκείνης ἔμφρονα καὶ τεταγ-
 μένην ἀπεργασάμενος, καὶ καθάπερ εἶδος ¹ καὶ τῶ
 αἰσθητικῶ τὸ νοερὸν, καὶ τῶ κινήτικῶ τὸ τεταγμένον
 ἀπ' αὐτῆ παραχῶν, ἡγεμόνα τῆ πικρὸς ἐγκατέστησεν.
 ἔτω γὰρ καὶ τὸ σῶμα τῆ κόσμου, πῆ μὲν ἀγέννητον
 ἀποφαίνει, πῆ δὲ γεννητόν. ὅταν μὲν γὰρ εἴπῃ, πᾶν,
 ὅσου ἦν ὁρατὸν, ἐχ ἡσυχίαν ἔγον, ἔλλα κινέμενον
 ἀτάκτως, τὸν θεὸν παραλαβόντα διακοσμεῖν· καὶ πάλ-
 λιν, τὰ τέτταρα γένη, πῦρ, καὶ ὕδωρ, καὶ γῆν, καὶ
 ἀέρα, πρὶν ἢ τὸ πᾶν ὑπ' αὐτῶν διακοσμηθὲν γενέσθαι,
 σεισμὸν ἐμποιεῖν ² τῆ ὕλη, καὶ ὑπ' ἐκείνης τινάσσει-
 σθαι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ὄντα πᾶ ποιεῖ καὶ ὑποκεί-
 μενα τὰ σώματα πρὸ τῆς τῆ κόσμου γενέσεως. ὅταν
 δὲ πάλιν λέγῃ, τῆς ψυχῆς νεώτερον γεγενῆσθαι τὸ σῶ-
 μα, καὶ τὸν κόσμον εἶναι γεννητόν, ὅτι ὁρατὸς καὶ
 ἀπτός καὶ σῶμα ἔχων ἐστὶ, τὰ δὲ τοιαῦτα γινόμενα
 καὶ γεννητὰ ἐφάνη, παντὶ δῆλον, ὡς γένεσιν τῆ φύ-
 σεις τῆ σώματος ἀποδίδωσιν. ἀλλὰ πολλὰ δεῖ τάναν-
 τία λέγειν καὶ διαφέρεισθαι πρὸς αὐτὸν ἕτως ἐκφανῶς
 ἐν τοῖς μεγέθοις. ἐ γὰρ ὡσαύτως ἐδὲ ταυτὸ σῶμα γί-
 νεσθαι τε φησὶν ὑπὸ τῆ θεῶ, καὶ εἶναι, πρὶν ἢ γε-
 νέσθαι· ταῦτα γὰρ ἀντικρυς φαρμακῶντός ἐσιν· ἀλλὰ
 τί δεῖ νοεῖν γένεσιν, αὐτὸς διδάσκει. Τὸ μὲν γὰρ προ-
 τῆ, φησὶ, ταῦτα πάντα εἶχεν ἀλόγως καὶ ἀμέτρως·

ὅτε

¹ B. κατ' εἰδῶς. Nec hoc nec vulgatum sanum videtur W.

² Ald. Bal. ἐμποιεῖν.

ὅτε δ' ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν, πῦρ πρῶτον καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα, ἴχνη μὲν ἔχοντα αὐτὰ αὐτῶν παντάπασιν ἦν διακείμενα ¹, ὥσπερ εἰκὸς ἔχειν ἅπαν, ὅταν ἀπὴ τινὸς θεός· ἔτω δὴ τότε πεφυκότα ταῦτα, πρῶτον διεχρηματίσατο εἶδеси καὶ ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ πρῶτον εἰπὼν, ὡς ἔ μίξς ἔργον ἦν ἀναλογίας, ἀλλὰ δεῖν, τὸ συνδῆσαι τερσὸν ὄντα καὶ βάρους ἔχοντα τὸν τῆ παντὸς ὄγκον, καὶ διελθῶν, ὅτι πυρὸς καὶ γῆς ὕδωρ ἀέρα τε ὁ θεὸς ἐν μέσῳ θεῖς, συνέδησε καὶ συνεστήσατο τὸν ἕρπυλον· Ἐκ τε δὴ τέτων, Φησί, τοιούτων καὶ τὸν ἀριθμὸν τεττάρων, τὸ τῆ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη, δι' ἀναλογίας ὁμολογήσαν· Φιλίαν τ' ἔχεν ἐκ τέτων, ὡς εἰς ταυτὸ αὐτῷ συνελθόν, ἄλυτον ὑπὸ τῶν ἄλλων, πλὴν ὑπὸ τῆ συνδήσαντος, γενέσθαι· σαφέστατα διδάσκων, ὡς ἐχὶ σώματος ἀπλῶς, ἐδ' ὄγκου καὶ ὕλης, ἀλλὰ συμμετρίας περὶ σῶμα καὶ κάλλους καὶ ὁμοιότητος ἦν ὁ θεὸς πατὴρ καὶ δημιουργός· ταῦτα δεῖ ² διανοεῖσθαι καὶ περὶ ψυχῆς, ὡς τὴν μὲν ἔτε ὑπὸ τῆ θεῆ γενομένην, ἔτε κόσμου ψυχὴν ἔσαν, ἀλλὰ τινα φανταστικῆς καὶ δοξασικῆς, ἀλόγου δὲ καὶ ἀτάκτου φορᾶς καὶ ὀρμῆς δύναμιν αὐτοκίνητον καὶ ἀεικίνητον· τὴν δ' αὐτὸς ὁ θεὸς διαρμολογῶν τοῖς προσήκουσιν ἀριθμοῖς καὶ λόγοις ἐγκατέστησεν ἡγεμόνα τῆ κόσμου γεγονότος γεννητὴν ἔσαν.

Χ. Ὅτι δὲ περὶ τέτων διανοεῖτο ταῦτα, καὶ ἔθεωρίας ἕνεκα, τῆ τε κόσμου μὴ γενομένης ³ καὶ τῆς ψυ-

T 5

χῆς

¹ Ald. Bas. ἔχον τὰ αὐτὰ αὐτῶν. E Turn. & V. affertur ἔτω sine dubio pro αὐτῶν. In editis Platonis libris est, ἔχοντα αὐτῶν ἅττα, παντάπασιν μὴν διακείμενα· itaque edidit Xyl. recte, W. judice, & monente, vulgatam esse a Stephano, non quidem optimam, nec tamen, ut nunc est, loco movendam.

² Ald. Bas. δὴ.

³ Vulgo τῆ τε κόσμου γενομένης. W. addidit μὴ ex Veneto, & ὁμοίως mutandum censet in ὅμως, itaque vertit, cum sensus aliter non couisset, & locus nunc sanatus sit. Addit simul, in

χῆς ὁμοίως ὑπετίθετο σύσασιν καὶ γένεσιν, ἐκεῖνο πρὸς πολλοῖς τεκμήριόν ἐστι, τὸ τὴν μὲν ψυχὴν ὑπ' αὐτῆ καὶ ἀγέννητον, ἄσπερ εἴρηται, καὶ γεννητὴν λέγεσθαι τὸν δὲ κόσμον, αἰὲ μὲν γεγυότα καὶ γεννητὸν, ἀγέννητον δὲ μηδέποτε, μηδ' ἰδίον. τὰ μὲν ἔν ἐν Τιμαίῳ τί δεῖ προφέρειν ¹; ὅλον γὰρ καὶ πᾶν τὸ σύγγραμμα περὶ κόσμου γενέσεως ἄχρι τέλους ἀπ' ἀρχῆς ἐστι. τῶν δ' ἄλλων, ἐν μὲν Ἀτλαντικῷ προσευχόμενος ² ὁ Τίμαιος ὀνομάζει τὸν πάλαι μὲν ἔργῳ γεγυότα, νῦν δὲ λόγῳ θεῶν ἐν Πολιτικῷ δὲ ὁ Παρμενίδειος ξένος, τὸν κόσμον ὑπὸ τῆ θεῆ συντεθέντα, Φησὶ, πολλῶν ἀγαθῶν μεταλαβεῖν, εἰ δέ τι Φλαυρόν ἐστιν ἢ χαλεπὸν, ἐκ τῆς προτέρας ἕξεως ἀναρμόσια καὶ ἀλόγια συμμεμιγμένον ἔχειν· ἐν δὲ τῇ Πολιτικῇ περὶ τῆ ἀριθμῆ, ὃν γάμον ἐνιοὶ καλοῦσιν, ὁ Σωκράτης ἀρχόμενος λέγειν· Ἔστι δὲ, Φησὶ, θεῶν μὲν γεννητῶν περίοδος, ἣν ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος· ἀκ ἄλλο καλῶν θεῶν γεννητὸν, ἢ τὸν κόσμον.

XI. Ἐνθάδε * ἢ τῶν τριῶν ³ καὶ μιᾶς. τρίτη δὲ,
ἢ

B. E. post τεκμήριον esse lacunulam, ut jam antiquitus aliquid desideratum fuisse appareat. Haec illum sensisse, & non contemplationis causam cum ipsius mundi, tum animae, quantitatis non generationem, tamen generationem et omnium finxisse —

¹ Ita W. ex B. dedit pro vulg. προσφέρειν.

² Ita W. ex B. E. Oxon. Anon. Turn. V. Xyl. & ipso Plat. dedit pro vulg. προσευχόμενος. Cf. Opp. Plat. X. p. 34. & deinde VI. p. 38. nec non VII. p. 188. 189.

³ Prolixe Xyl. notat, magnam hic de libro factam esse jacturam, agi autem de variis tetractyos Pythagoricae (numeri 36) combinationibus. Eo iudice, primae lyzygiae mentio excidit, & secundae nomen; pro μιᾶς legendum τετράδος, & deinde τετάρτη μὲν ἐστὶ ζ' καὶ ἦ. Turn. ἐνθα δὲ τῶν τριῶν καὶ μιᾶς. W. nota haec est: „Multa excidisse res ipsa arguit. In Ald. Bas. Xyl. continua sunt, sine vacuo spatio. In B. E. κόσμον δὲ ἢ τριῶν. Oxon. κόσμον ἐν δὲ τριῶν. Venet. κόσμον ἐν ῥα δὲ τριῶν. Jannot, Turn. Anon. λείπει τι. Proxima ante ἢ τριῶν ejusmodi fuisse videntur: Τῆς μὲν ἔν Πυθαγορικῆς τετρακ-

ἡ τῶν ε' καὶ σ' ἴων ἐδεμίαι ποιεῖ τετράγωνον, ἔτ' αὐτῇ καὶ ἑαυτῇ, ἔτε μετὰ τῶν ἄλλων. τετάρτη μὲν ἐστίν, συντιθεμένη δὲ ταῖς πρώταις τριακονταεξί, τετράγωνον παρέχουσα. ἡ δὲ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος ἐκκειμένων ἀριθμῶν τετρακτύς ἐντελεσέραν ἔχουσα τὴν γένεσιν, τῶν μὲν ἀρτίων, ἀρτίοις διασῆμασι, τῶν δὲ περιττῶν, περιττοῖς πολλαπλασιασθέντων· περιέχει δὲ τὴν μὲν μονάδα, κοινὴν ἔσαν ἀρχὴν ἀρτίων καὶ περιττῶν, τῶν δ' ὑπ' αὐτῇ τὰ μὲν δύο καὶ τρία πρώτες ἐπιπέδους, τὰ δὲ τέσσαρα καὶ ἑννέα πρώτες τετραγώνους, τὰ δ' ὀκτώ καὶ εἰκοσιεπτὰ πρώτες κύβους ἐν ἀριθμοῖς, ἔξω λόγῳ τῆς μονάδος θεμένης. ἡ καὶ δῆλός ἐστι βεβημένος ἐκ ἐπὶ μίξος εὐθείας ἀπαντας, ἀλλ' ἐναλλάξ καὶ ἰδίᾳ, τάσσεσθαι τὰς ἀρτίους μετ' ἀλλήλων, καὶ πάλιν τὰς περιττοὺς, καὶ ὑπογεγραπται¹. ἔτως καὶ αἱ συζυγίαι τῶν ὁμοίων ἔσονται πρὸς τὰς ὁμοίας, καὶ ποιήσασιν ἀριθμὸς ἐπιφανεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ πολλαπλασιασμὸν ἐξ ἀλλήλων.

XII. Κατὰ σύνθεσιν ἔτως· τὰ δύο καὶ τὰ τρία, πέντε γίνεται· τὰ τέσσαρα καὶ ἑννέα, τριακαίδεκα· τὰ δ' ὀκτώ καὶ εἰκοσιεπτὰ, πέντε καὶ τρίκοντα. τῶν γὰρ τῶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγορικοὶ, τὰ μὲν ε' τριφθόν, ὅπερ ἐστὶ Φθόγγον, ἐκάλεον· οἰόμενοι, τῶν τῆς τριφθόνος διασημάτων πρώτου εἶναι Φθεγγτὸν τὸ πέμπτον· τὰ δὲ τριακαίδεκα, λεῖμμα, κατὰ τὴν Πλάτων, τὴν εἰς ἴσα

τετρακτύς ἢ πρώτη συζυγία ἐστὶ μονάδος καὶ δυάδος· δευτέρα δὲ ἢ τριῶν καὶ τεττάρων· τρίτη δὲ ἢ τῶν ε' καὶ σ'. Sic partim verti. Haec omnia & sequentia referuntur ad locum Timaei superiori loco p. 1012. D. (c. 1.) & infra p. 1027. B. (c. 29.) exhibitum: quem hic excidisse manifestum est. Quam confusio- nem fuisse dicam? paginarumne, an duorum diversorum libellorum, an duarum ejusdem libelli editionum? Confusionem, certe." Idem deinde locum sic integrandum censet ἐστὶν ἢ τῶν ζ' καὶ ἠ'. συντιθεμένη, [addens, sic vertisse Amiot. & Xyl. rectius quam Turn.

¹ Xyl. legendum infp, αἱ ὑπογεγραμ. uti infra c. 16.

ἴσα τῶ τόνῃ διανομῆν ἀπογινώσκοντες· τὰ δὲ πέντε καὶ τριάκοντα, ἁρμονίαν, ὅτι συνέστηκεν ἐκ δυοῖν κύβων πρώτων ἀπ' ἀρτίκῃ καὶ περιττῆ γεγονότων, ἐκ τεσσάρων δ' ἀριθμῶν, τῶ 5', καὶ τῶ ἡ καὶ τῶ 9', καὶ 13', τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν ἁρμονικὴν ἀναλογίαν περιεχόντων. ἔσαι δὲ μᾶλλον ἢ δύναιμις ἐκφανῆς ἐπὶ διαγράμματος. ἔσω τὸ α', β', γ', δ', παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, ἔχον τῶν πλευρῶν τὴν α', β', πέντε· τὴν δὲ α', δ', ἐπτὰ· καὶ τμηθεΐσης τῆς μὲν ἐλάττωτος εἰς δύο καὶ τρία, κατὰ τὸ κ', τῆς δὲ μείζονος εἰς τρία καὶ τέτταρα κατὰ τὸ λ'. διήχθωσαν ἀπὸ τῶν τομῶν εὐθεῖαι τέμνεσαι ἀλλήλας κατὰ τὸ κ', μ', ν', καὶ κατὰ τὸ λ', μ', ξ'. Καὶ τὸ μὲν α', κ', μ', λ', ἔξ· τὸ δὲ κ', β', ξ', μ', ἑννέα¹· τὸ δὲ λ', μ', ν', δ', ὀκτώ· τὸ δὲ μ', ξ', γ', ν', δώδεκα· τὸ δὲ ὅλου παραλληλόγραμμον τριάκοντα καὶ πέντε τῶν συμφωνιῶν τῶν πρώτων λόγος ἐν τοῖς τῶν χωρίων ἀριθμοῖς, εἰς ἃ διήρηται, περιέχον. τὰ μὲν ἔν ἔξ καὶ ὀκτώ τὸν ἐπίτριτον ἔχει λόγον, ἐν ᾧ τὸ διὰ τεσσάρων· τὰ δὲ ἔξ καὶ ἑννέα, τὸν ἡμιόλιον, ἐν ᾧ τὸ διὰ πέντε· τὰ δὲ ἔξ καὶ τὰ 13', τὸν διπλάσιον, ἐν ᾧ τὸ διὰ πασῶν· ἔνεσι δὲ καὶ ὁ τῶ τόνῃ λόγος ἐπόγδοος ἂν ἐν τοῖς ἑννέα καὶ ὀκτώ· διὰ τῶτο καὶ ἁρμονίαν τὸν περιέχοντα τῶς λόγος τέτης ἀριθμὸν ἐκάλεσαν. ἔξάνικς δὲ γενόμενος τὸν τῶν δέκα ποιεῖ καὶ διακοσίαν ἀριθμὸν, ἐν ὅσαις λέγεται ἡμέραις² τὰ ἐπτάμηνα τῶν βρεφῶν τελεογονεῖσθαι.

XIII. Πάλιν δ' ἀφ' ³ ἑτέρας ἄρχῆς κατὰ πολλαπλα-

¹ Quae praecedunt καὶ τὸ μὲν α', κ' — 'ξ', μ', addidit W. ex Oxon. & Jannot.

² Ald. ἐν ὅσαις; Bas. ὅσαισι; Utraque μόραις pro ἡμέραις. Xyl. correxit.

³ Ald. Bas. ἀφ' ἐτ. α. Xyl. correxit.

λαπλασιασμόν, ὁ μὲν δις γ', τὸν ε' ποιεῖ ¹. ὁ δὲ τετράκις ἑνέα, τὸν τριακονταεξ'. ὁ δ' ἑτάκις κζ', τὸν σις'. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ε', τέλειος, ἴσος ἂν τοῖς ἑαυτῷ μέρεσι· καὶ γάμος καλεῖται, διὰ τὴν τῷ πρώτῃ ἀρτίῃ καὶ περιττῷ σύμμειξιν· ἔτι δὲ συνέσηκεν ἕκ τε τῆς ἀρχῆς, καὶ τῷ ἀρτίῃ, καὶ τῷ πρώτῃ περιττῷ ². ὁ δὲ λς', πρῶτός ἐστι τετραγώνος ἅμα καὶ τρίγωνος· τετραγώνος μὲν ἀπὸ τῆς ἐξῆδος, τρίγωνος δ' ἀπὸ τῆς ὀγδοῦδος· καὶ γέγονε πολλαπλασιασμῷ μὲν τετραγώνων δυοῖν, τῷ τέτταρα τὸν ἑνέα πολλαπλασιασαυτος· συνδέσει δὲ τριῶν κύβων· τὸ γὰρ ἓν καὶ τὰ ἑκτὼ καὶ τὰ εἰκοσιεπτὰ συντεθέντα ποιεῖ τὸν προγεγραμμένον ἀριθμόν· ἔτι δὲ ἑτερομήκης ἀπὸ δυοῖν πλευρῶν, τῶν μὲν δώδεκα τρις γινομένων, τῶν δ' ἑνέα τετράκις· ἂν ἓν ἐκτεθῶσιν αἱ τῶν σχημάτων πλευραὶ, τῷ τετραγώνῳ τὰ ε', καὶ τῷ τριγώνῳ τὰ ἑκτὼ, καὶ παραλληλογραμμῶν ³, τῷ μὲν ἑτέρῃ τὰ ἑνέα, τῷ δὲ ἑτέρῃ τὰ ἑβ', τὰς τῶν συμφωνικῶν ποιήσασιν λόγους· ἔσαι γὰρ τὰ δώδεκα πρὸς μὲν τὰ ἑνέα, διὰ τεσσάρων, ὡς νῆτη πρὸς μέσην· πρὸς δὲ τὰ ἑκτὼ, διὰ πέντε, ὡς νῆτη πρὸς παραμέσην ⁴, πρὸς δὲ τὰ ε', διὰ πασῶν, ὡς νῆτη πρὸς ὑπάτην. ὁ δὲ σις', κύβος ἔστιν, ἀπὸ ἐξῆδος ἴσος τῇ ἑαυτῷ περιμέτρῳ.

XIV. Τοιαύτας δὲ δυνάμεις τῶν ἐκκειμένων ἀριθμῶν ἔχοντων, ἴδιον τῷ τελευταίῳ συμβέβηκε τῷ κζ',
τὸ

¹ Ita in R. correctum legitur, quod W. ex Ald. Baf. Xyl. B. E. provocavit pro vulg. ποιεῖν.

² Legendum, W. monente, ut modo καὶ τῷ πρώτῃ ἀρτίῃ καὶ περιττῷ.

³ In Ald. Baf. Xyl. iterata leguntur καὶ τῷ τριγώνῳ τὰ ἑκτὼ, καὶ παραλληλογραμμῶν: perperam, W. monente.

⁴ Vulgo ὡς νῆτη πρὸς μέσην. Xyl. legendum censuit veritque ὡς μέση πρὸς ὑπάτην. W. dedit παραμέσην ex Venet. Jannot. versionibus Turn. & Amiot. eodem ducentibus B. E. ὡς νῆτη παρὰ μέσην.

τὸ τοῖς πρὸ αὐτῆ συντιθέμενον ἴσον εἶναι πᾶσιν· ἔξε
 δὲ καὶ περιοδικὸς σελήνης· καὶ τῶν ἐμμελῶν διασημά-
 των οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν τόνον ἐν τέτρω τῷ ἀριθμῷ
 τάττῃσι· διὸ καὶ τὰ τρισεκαίδεκα λεῖμμα καλεῖσιν· ἀπο-
 λήπτει γὰρ μονάδι τῆ ἡμίσεως. ὅτι δὲ ἔτσι καὶ τὰς
 τῶν συμφωνιῶν λόγους περιέχῃσι, ῥάδιον καταμαθεῖν.
 καὶ γὰρ διπλάσιος λόγος ἐστὶν ὁ τῶν δύο πρὸς τὸ ἐν,
 ἐν ᾧ τὸ διὰ πασῶν· καὶ ἡμιόλιος ὁ πρὸς τὰ δύο τῶν
 τριῶν ¹, ἐν ᾧ τὸ διὰ πέντε· καὶ ἐπίτριτος, ὁ πρὸς
 τὰ τρία τῶν τεσσάρων, ἐν ᾧ τὸ διὰ τεσσάρων· καὶ
 τριπλάσιος, ὁ πρὸς τὰ τρία τῶν ἐννέα, ἐν ᾧ τὸ διὰ
 πασῶν καὶ διὰ πέντε· καὶ τετραπλάσιος ὁ πρὸς τὰ
 δύο τῶν ἡ, ἐν ᾧ τὸ δις διὰ πασῶν· ἔστι δὲ καὶ ἐπ-
 ὀγδοος τῶν ὀκτώ πρὸς τὰ ἐννέα, ἐν ᾧ τὸ τονιαῖον. ἐν
 τοίνυν ἡ μονὰς, ἐπίκοινος ἕκκα, καὶ τοῖς ἀρτίοις συν-
 αριθμῆται καὶ τοῖς περιττοῖς, ὁ μὲν ἕκκας ἀριθμὸς τὸ
 τῆς δεκάδος παρέχεται πλήθος· οἱ γὰρ ἀπὸ μονάδος
 μέχρι τῶν δέκα συντιθέμενοι ² πεντεκαίδεκα, τρίγων-
 ον ἀπὸ πεντάδος· ὃ δὲ περιττὸς τὸν τετραράκοντα
 κατὰ σύνθεσιν μὲν, ἐκ τῶν δεκατριῶν καὶ τῶν κζ' γεν-
 νώμενον, οἷς τὰ μελωδέμενα μετρεῖσιν εὐσήμως οἱ μα-
 θηματικοὶ διαστήματα, τὸ μὲν δίεσιν, τὸ δὲ τόνον κα-
 λῶντες· κατὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν δὲ, τῇ τῆς τε-
 τρακτύος δυνάμει γινόμενον· τῶν γὰρ πρώτων τεσσα-
 ρων καθ' αὐτὸν ἐκάστῃ τετράκις λαμβανόμενης, γίνεται
 τέσσαρα ³, καὶ ἡ, καὶ ἰβ', καὶ ις' ταῦτα τὸν μ'
 συν-

¹ Hunc Genitivum, nec non deinde τεσσάρων dedit W. ex B. & E. Vulgo τῶν τρία, & τῶν τέσσαρα.

² W. notat, in B. & E. spatium esse unius versus inter συν-
 τιθέμενοι & πεντεκαίδεκα, & locum ita supplendum videri συν-
 τιθέμενοι εἰσι πενήκοντα καὶ πέντε· καὶ ὁ μὲν ἀρτίος παρέχι-
 ται τὰ πεντεκαίδεκα. Ita quoque in Latinis reddidit.

³ In R. legitur γίνεται ἑ τέσσαρα, quod e vitiosa Frst. le-
 ctione ετέσσαρα ortum est.

συντίθησι, περιέχοντα τὰς τῶν συμφωνιῶν λόγους· τὰ μὲν γὰρ ις', ἐπίτριτα τῶν δεκαδύο ἐσίν, τῶν δὲ ἡ διπλάσια, τῶν δὲ τεσσάρων τετραπλάσια· τὰ ιβ', τῶν οκτῶ ἡμιόλια, τῶν δὲ τεσσάρων τριπλάσια· ἔτσι δὲ οἱ λόγοι, τὸ διὰ τεσσάρων, καὶ τὸ διὰ πέντε, καὶ τὸ διὰ πασῶν, καὶ τὸ δις διὰ πασῶν περιέχασιν. ἴσος γὰρ μὲν ἐστὶν ὁ τῶν τεσσαράκοντα δυσὶν τετραγώνοις καὶ δυσὶ κύβοις ὁμῶς λαμβανομένοις· τὸ γὰρ ἐν καὶ τὰ τέσσαρα καὶ τὰ οκτῶ καὶ τὰ κς' κύβοι καὶ τετράγωνοι γίνονται συντεθέντες. ὥστε πολὺ τῆς Πυθαγορικῆς τὴν Πλατωνικὴν τετρακτὸν ποικιλωτέραν εἶναι τῇ διαθέσει καὶ τελειοτέραν.

XV. Ἀλλὰ ταῖς εἰσαγομέναις μεσοτήσι τῶν ὑποκειμένων ἀριθμῶν χώρας ἐ δίδόντων, ἐδέησε μείζονας ὄρες λαβεῖν ἐν τοῖς αὐτοῖς λόγοις· καὶ λεπτέον, τίνες εἰσὶν ἔτσι· πρότερον δὲ περὶ τῶν μεσοτήτων· ὧν τὴν μὲν ἴσῳ κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην, ἀριθμητικὴν οἱ νῦν καλῶσι· τὴν δὲ ταυτῶ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, ὑπεναντίαν· ὅρτι δὲ εἰσι τῆς μὲν ἀριθμητικῆς, ε', καὶ θ', καὶ ιβ'· τὰ γὰρ ἐννέα τῷ ἴσῳ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἕξ ὑπερέχει, καὶ τῶν ιβ' λείπεται· τῆς δὲ ὑπεναντίας, ε', ἢ, ιβ'· τὰ γὰρ οκτῶ δυσὶ¹ μὲν τῶν ε' ὑπερέχει, τέτταρσι δὲ τῶν ιβ' λείπεται, ὧν τὰ μὲν δύο τῶν ἕξ, τὰ δὲ τέτταρα τῶν δώδεκα τριτημύριον ἐστὶ συμβέβηκεν ἐν ἐν μὲν τῇ ἀριθμητικῇ τῷ αὐτῷ μέρει τὸ μέσον² ὑπερέχεσθαι καὶ ὑπερέχειν, ἐν δὲ τῇ ὑπεναντίᾳ τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων, τῷ μὲν³ ἀποδεῖν, τὸ δὲ ὑπερβύλλειν· ἐκεῖ μὲν γὰρ τὰ τρία τῷ μέσῳ τρίτον ἐστὶ μέρος, ἐνταῦθα δὲ τὰ δ' καὶ τὰ β', τῶν ἄκρων ἐκάτερον ἐκατέρῃ· ὅθεν ὑπεναντία κέκληται.

ταύ-

1 Sic W. ex E. sumfit pro vulg. οκτῶ δύο.

2 Pro μέσον Ald. Bas. ἴσον.

3 Turn. τὸ μὲν. Deinde Ald. & Bas. τὴν δὲ; V. τῶ δδ.

ταύτην δὲ ἀρμονικὴν ὀνομάζουσιν, ὅτι τοῖς ὄροις τα
 πρῶτα σύμφωνα παρέχεται, τῷ μὲν μεγίστῳ πρὸς τὸν
 ἐλάχισον τὸ διὰ πασαῖν· τῷ δὲ μεγίστῳ πρὸς τὸν μέ-
 σου τὸ διὰ πέντε, τῷ δὲ μέσῳ πρὸς τὸν ἐλάχισον τὸ
 διὰ τεσσάρων· ὅτι τῆ μεγίστη τῶν ὄρων κατὰ νήτην
 τιθεμένη, τῆ δ' ἐλάχιστη καθ' ὑπάτην, ὁ μέσος γίνε-
 ται ὁ κατὰ μέσην, πρὸς μὲν τὸν μέγιστον τὸ διὰ πέντε
 ποιῶσαν, πρὸς δὲ τὸν ἐλάχιστον τὸ διὰ ἰ τεσσάρων·
 ὡσε γίνεσθαι τὰ ὀκτώ κατὰ τὴν μέσην, τὰ δὲ δάδεκα
 κατὰ νήτην, τὰ δὲ ἕξ καθ' ὑπάτην.

XVI. Τὸν δὲ τρόπον, ᾧ λαμβάνουσι τὰς εἰρημέ-
 νας μεσότητος, ἀπλῶς καὶ σαφῶς Εὐδώρος ἀποδείκνυσι.
 σκοπεῖ δὲ πρότερον ἐπὶ τῆς ἀριθμητικῆς. ἂν γὰρ ἐκ-
 θεῖς τὰς ἄκρας λάβης ἑκατέρη τὸ ἡμισυ μέρος, καὶ συν-
 θῆς, ὁ συντεθεῖς ἔσται μέσος ἐν τε τοῖς διπλασίοις καὶ
 τοῖς τριπλασίοις ὁμοίως. ἐπὶ δὲ τῆς ὑπεραντίας, ἐν
 μὲν τοῖς διπλασίοις ἂν τὰς ἄκρας ἐκθεῖς, τῆ μὲν ἐλάτ-
 τονος τὸ τρίτον, τῆ δὲ μείζονος τὸ ἡμισυ λάβης, ὁ
 συντεθεῖς γίνεται μέσος· ἐν δὲ τοῖς τριπλασίοις ἀνά-
 παλιν, τῆ μὲν ἐλάττονος ἡμισυ δεῖ λαβεῖν, τῆ δὲ μεί-
 ζονος τρίτον· ὁ γὰρ συντεθεῖς ἔτω, γίνεται μέσος·
 ἔσω γὰρ ἐν τριπλασίῳ λόγῳ τὰ ε' ἐλάχισος ὄρος, τὰ
 δὲ ἰή μέγιστος· ἂν ἔν τῶν ε' τὸ ἡμισυ λαβὼν τὰ τρία,
 καὶ τῶν ὀκτῶ καὶ δέκα τὸ τρίτον τὰ ε', συνθῆς, ἔξει
 τὰ ἐννέα τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχοντα καὶ ὑ-
 περεχόμενα. ἔτως μὲν αἱ μεσότητες λαμβάνονται. δεῖ
 δ' αὐτὰς ἐκεῖ παρεπτάξαι, καὶ ἀναπληρῶσαι τὰ διπλά-
 σια καὶ τριπλάσια διασήματα. τῶν δ' ἐκκειμένων ἀρι-
 θμῶν οἱ μὲν ἐδὲ ὅλως μεταξυ χώραν ἔχουσιν, οἱ δ' ἐχ-
 ικανῆν· αὐξοντες ἐν αὐτὰς, τῶν αὐτῶν λόγων διαμε-
 νύτων,

1 Vulgo τὸν διὰ πέντε ποιῶσα, πρὸς δὲ τὸν ἐλάχισον, διὰ
 τεσσάρων. Secutus sum W. primum τὸ ex E. fumentem, ποιῶ-
 σαν ex B. E. Venet. Oxon. & postremum τὸ addentem ex E.
 & Oxon.

νόντων, ὑποδοχὰς ποιῶσιν ἀρκέσας ταῖς εἰρημέναις με-
σότησι. καὶ πρῶτον μὲν ἐλάχισον ἀντί ¹ τῷ εἰδὸς τὰ
ἕξ θέντες, ἐπεὶ πρῶτος ἡμισύ τε καὶ τρίτον ἔχει μέ-
ρος, ἅπαντας ἐξαπλασίους τὰς ὑποτεταγμένους ἐποίησαν,
ὡς ὑπογέγραπται, δεχομένους τὰς μεσότητας ἀμφοτέρως
καὶ τοῖς διπλασίοις ² διασήμασιν. εἰρηκότος δὲ τῷ Πλά-
τωνος· Ἡμιολίων δὲ διασάσεων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπ-
ογδῶν γενομένων, ἐκ τούτων τῶν δεσμῶν ἐν ταῖς πρόθεσι
διασάσει τῷ τῷ ἐπογδῶς διασήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα
συνεπλήρη, λείπων αὐτῶν ἐκάστη μέρου. τῆς δὲ ³ τῷ
μορίᾳ ταύτης διασάσεως λειψείσης ἀριθμῷ πρὸς ἀριθμὸν
ἐχέσης τὰς ἕρας ε' καὶ ν' καὶ σ', πρὸς γ' καὶ μ' καὶ σ'
διὰ ταύτην τὴν λεξίην ἠναγκάζοντο πάλιν τὰς ἀριθμὸς
ἐπανάγειν καὶ μείζονας ποιεῖν. ἔδει μὲν γὰρ ἐφεξῆς ἐπ-
όγδοα γίνεσθαι δύο· τῆς δὲ ἐξάδος ἕτ' αὐτόθεν ἐπ-
όγδοον ἐχέσης, εἴτε τέμνοιτο, κερματιζομένων εἰς μό-
ρια τῶν μονάδων, δυσθεωρητῆ τῆς μαθήσεως ἐσομένης,
αὐτὸ τὸ πρῶγμα τὸν πολυπλασιασμὸν ὑπηγόρευσεν, ὥσπερ
ἐν ἀρμονικῇ μεταβολῇ τῷ διαγράμματος ὅλα συνεπιτε-
νομένη τῷ πρώτῳ τῶν ἀριθμῶν. ὁ μὲν ἔν Εὐδώρος ἐπα-
κολοθήσας Κρέντορι, πρῶτον ἔλαβε τὸν τπδ', ὅς γίνε-
ται τῷ ἕξ ἐπὶ τὰ ξδ' πολλαπλασιασθέντος· ἐπηγάγετο
δ' αὐτὰς ὁ τῶν ξδ' ἀριθμὸς, ἐπόγδοον ἔχων τὸν ἡ
πρὸς

¹ Ald. Bas. ὄντι. Xyl. corrigit.

² W. monente, apparet supplendum esse ἀμφοτέρως τοῖς τε
τριπλασίοις καὶ τοῖς διπλασίοις —, ac tale quid voluit Jannot.
addens τριπλασίαις. Ad eundem sensum sese accommodat Inter-
pres German. Amioti duce. *

³ Ald. Bas. B. E. συνεπλήρη τὸ λείπων αὐτῶν ἐκαστομέριον
τῆς τῷ μ. item Xyl. nisi quod συνεπλήρητο habet. Vulgo συν-
επλήρητο, λείπων αὐτῶν ἐκάστη μέρου τῆς τῷ μ. quod Steph.
ex editis Platonis sumsit libris. W. e Turn. dedit συνεπλήρη,
ex eodem autem & Oxon. addidit δέ, notans, deteriorem esse vul-
gatam hac lectione, licet ne eam quidem sanam omnino pronun-
ciare auit.

πρὸς τὸν οβ' ¹. τοῖς δὲ ὑπὸ τῆ Πλάτωνος λεγομέ-
νοις συμφωνώτερόν ἐστιν ὑποθέσθαι τὸ ἡμισυ· τέτε γὰρ
τὸ λεῖμμα τὸν τῶν ἐπογδόων ἔξει λόγον ἐν ἄριθμοις,
ὅς ὁ Πλάτων εἴρηκεν ε' καὶ ι' καὶ σ', πρὸς τρία καὶ
μ' καὶ σ'. τῶν ἑκατὸν ἐνενηήκοντα δύο πρώτων τιθε-
μένων. ἂν δὲ ὁ τέτε διπλάσιος τεθῆ πρώτος, ἔσαι τὸ
λεῖμμα λόγον μὲν ἔχον τὸν αὐτὸν, ἄριθμὸν δὲ τὸν δι-
πλάσιον, ὃν ἔχει τὰ Φιβ' πρὸς ὑπὸ· γίνεται γὰρ
ἐπίγριτα, τῶν μὲν ἑκατὸν ἐνενηήκοντα δύο, τὰ σνς·
τῶν δὲ τπδ', τὰ Φιβ'. καὶ κκ ἔλογος ἢ ἐπὶ τῆτον
ἀναγωγή τὸν ἄριθμὸν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ τὸν Κράν-
τορα παραχῆσα τὸ εὐλογεῖν· τὰ γὰρ ξδ', καὶ κύβος
ἐστὶν ἀπὸ πρώτου τετραγώνου, καὶ τε τρίγωνος ἀπὸ πρώ-
του κύβου· γενόμενος δ' ἐπὶ τὸν γ' πρώτου ὄντα περισ-
σόν, καὶ πρώτου τρίγωνου, καὶ πρώτου τέλειον ὄντα
καὶ ἡμιόλιον, ἑκατὸν ἐνενηήκοντα δύο πεποίηκεν, ἔχοντα
καὶ αὐτὸν ἐπόγδον, ὡς δεῖξομεν.

XVII. Πρῶτερον δὲ τί τὸ λεῖμμα ἔστι, καὶ τίς
ἢ διάνοια τῆ Πλάτωνος, μᾶλλον κατόψεθε, τῶν εἰω-
θότων ἐν ταῖς Πυθαγορικαῖς σχολαῖς λέγεσθαι βρα-
χέως ὑπομνηθέντες. ἔστι ² γὰρ διάστημα ἐν μελωδίᾳ
πᾶν τὸ περιεχόμενον ὑπὸ δυαῖν Φθόγγων ἀνομοίων τῇ
τάσει· τῶν δὲ διαστημάτων ἐν ὁ καλλέμενος τόνος, ὃ
τὸ διὰ πέντε μεῖζόν ἐστι τῆ διὰ τεσσάρων. τῆτον οἱ
μὲν ἁρμονικοὶ δίχα τεμνόμενον οἴονται δύο διαστήματα
ποιεῖν, ὃν ἑκάτερον ἡμιτόνιν καλεῖσιν· οἱ δὲ Πυθα-
γορικοὶ τὴν μὲν εἰς ἴσα τομὴν ἀπέγνευσαν αὐτῆ, τῶν
δὲ τμημάτων ἀρίστων ὄντων, λεῖμμα τὸ ἐλαττον ὀνομά-
ζουσιν, ὅτι τῆ ἡμίσεως ἀπολείπει· διὸ καὶ τῶν συμ-
φωνῶν

¹ Iulien] menda scedatum esse hunc locum, & obscura reli-
qua, Xyl. notat, legendum suspicans vertensque: ἐπόγδον
ἔχων τὸν οβ', καὶ ἄτοι τὸν πά. W. notante idem facit Turn.
& in Iannot additur καὶ ὁ οβ' πρὸς τὸν πά.

² Ald. Bas. ἔσαι.

Φωνιῶν τὴν διὰ τεσσάρων, εἰ μὲν δυοῖν τόνων καὶ ἡμι-
 τοῖσι ποιῶσιν, οἱ δὲ δυοῖν καὶ λειψμικτος. μαρτυροῦν
 δὲ δοκεῖ τοῖς μὲν ἀρμονικοῖς ἢ αἰθέρισ, ταῖς δὲ μαθη-
 ματικαῖς ἢ ἀποδειξίς, ἥς τοῦτος ὁ τρόπος ἐστίν· ἔληψεν
 εἰς τῶν ἄργύρων Ἰσακρηδῶν, ὅτι τὸ μὲν εἰς πασῶν τῶν
 διπλάσιον λόγον ἔχει, τὸ δὲ διὰ πέντε τὸν ἡμιόλιον,
 τὸ δὲ διὰ τεσσάρων τὸν ἐπίτριτον, ὁ δὲ τόνος τὸν ἐπό-
 γησον. ἔχει δὲ καὶ οὖν βιχτανίσαι τὸ ἀληθές, ἢ βίρη
 δυοῖν ἄνισα χορδῶν ἐξαργήσαντας, ἢ δυοῖν ἰσοκάλαν αὐ-
 λῶν τὸν ἕτερον μήκει διπλάσιον τῷ ἑτέρῳ ποιήσαντος·
 τῶν μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μείζων βαρύτερον φθάσει, ὡς
 ὑπέκειντο πρὸς νήτην· τῶν δὲ χορδῶν ἢ τῶν διπλάσιον κα-
 πατεινομένη βαρεῖ, τῆς ἑτέρας ὀχύτερον, ὡς νήτη πρὸς
 ὑπέκειντο· τῶν δ' αἰθ' διὰ πασῶν ἡμοίως δὲ καὶ τρία
 πρὸς δύο ληφθέντα μήκει καὶ βάρει, εἰς εἰς πέντε ποιή-
 σεις, καὶ τέσσαρα πρὸς τρία, τὸ εἰς τεσσάρων· ἂν
 τῶν μὲν ἐπίτριτον ἔχει λόγον, ἐκεῖνο δὲ ἡμιόλιον· ἐν
 δὲ ὡς ἐνέα πρὸς ὀκτὼ γίνηται τῶν βαρῶν ἢ τῶν μηκῶν
 ἢ ἀνισότης, ποιῆσαι δικήμακτονιασίων ἢ συμφωνον, ἀλλ'
 ἐμμέλεις, ὡς εἰπεῖν, ἐμβραχυ· τῶν ἑτέρας φθογγῶν
 ἂν ἀνὰ μέρος κρηθῶναι, παρέχειν ἢ ὀφ' ὦν ὦντας καὶ προσ-
 ηνές· ἂν δὲ ὀμῆ, τραχύ² καὶ λυπηρόν· ἐν δὲ ταῖς
 συμφωνίαις κεν ὀμῆ κρηθῶναι, κεν ἐναλλάξ ἢ ἕως προσ-
 ἔεται τὴν συνήχησιν ἢ αἰθέρισ· ἢ μὴν ἄλλὰ καὶ διὰ λό-
 γου τῶν δεικνύμεσιν, ἐν μὲν γὰρ ἀρμονίᾳ, τὸ διὰ πασῶν
 ἐν τῷ τῷ εἰς πάντε σύγκειται καὶ τῷ διὰ τεσσάρων· ἐν
 δ' ἀριθμοῖς, τὸ δ' πλάσιον ἐν τε τῷ ἡμιόλιον καὶ τῷ ἐπι-
 τριτῷ· τὰ γὰρ ἑξῆς, τῶν μὲν ἐνέα εἰς ἐπίτριτον,
 τῶν δ' ὀκτὼ ἡμιόλιον, τῶν δὲ εἰς διπλάσιον· σύνθετος ἐν
 ὁ τῷ διπλάσιον λόγος ἐστίν ἐν τῷ ἡμιόλιον καὶ τῷ ἐπιτρι-
 τῷ, μαθήπερ ὁ τῷ διὰ πασῶν, ἐν τῷ διὰ πέντε καὶ τῷ

V 2

1 Ald. Basf. habent τὸ.

2 Sic W. ex B. E. Venet. versione Xyl. accedente dedit pro vulg. παχύ.

διὰ τεσσάρων· ἀλλὰ κἀκεῖ τὸ διὰ πέντε τῷ διὰ τεσσάρων τόνῳ, κἀταῦθα τὸ ἡμιόλιον τῷ ἐπιτρίτῳ τῷ ἐπογδῶ μείζον ἐστὶ. Φαίνεται τοίνυν, ὅτι τὸ διὰ πέντων τὸν διπλασιον λόγον ἔχει, καὶ τὸ διὰ πέντε τὸν ἡμιόλιον, καὶ τὸ διὰ τεσσάρων τὸν ἐπίτритον, καὶ ὁ τόνος τὸν ἐπογδοον.

XVIII. Ἀποδειγμένε δὲ τήτε, σκοπῶμεν, εἰ δίχα τέμνεσθαι πέφυκε τὸ ἐπόγδοον· εἰ γὰρ μὴ πέφυκεν, ἔδὲ ὁ τόνος. ἐπεὶ δὲ πρῶτον τὸν ἐπόγδοον λόγον ὁ θ' καὶ ὁ ἡ ποιῶντες, ἕθεν διάστημα μέσον ἔχουσι, διπλασιαθέντων δ' ἀμφοτέρων, ὁ παρεμπίπτων μεταξὺ, δύο ποιῆ διαστήματα· δῆλον, ὅτι, τέτων μὲν ἴσων ὄντων, δίχα τέμνεται τὸ ἐπόγδοον. ἀλλὰ μὴν διπλάσια γίνεται, τῶν μὲν θ' τὰ ἡ καὶ ι', τῶν δ' ὀκτὼ τὰ ε' καὶ ἑκα· δέχονται δὲ ἕτοι μεταξὺ τὰ ιζ', καὶ γίνεται τῶν διαστημάτων τὸ μὲν μείζον, τὸ δ' ἕλαττον· ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν πρότερον ἐφεπτακαιδέκατον, τὸ δὲ δεύτερον ἐφεκακαιδέκατον. εἰς ἄνισα τοίνυν τέμνεται τὸ ἐπόγδοον εἰ δὲ τήτο, καὶ ὁ τόνος· ἑδύτερον ἄρα γίνεται διαιρεθέντος αὐτῆ τῶν τμημάτων ἡμιτόνιον, ἀλλ' ὅρθως ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν λείμμα προσηγόρευται. καὶ τῆτό ἐσιν, ὁ Φησιν ὁ Πλάτων, τὰ ἐπίτριτα¹ τοῖς ἐπογδόοις συμπληρῶντα τὸν θεόν, λείπειν ἐκάσθε μόριον αὐτῶν. ἢ λόγος ἐστὶν, ὃν ἔχει τὰ ε' καὶ ν' καὶ σ', πρὸς τὰ γ' καὶ μ' καὶ σ'. εἰληφθῶ γὰρ τὸ διὰ τεσσάρων ἐν ἀριθμοῖς δυοὶ τὸν ἐπίτριτον λόγον περιέχουσι, τοῖς συσ', καὶ τοῖς ἑκατὸν ἐνενηήκοντα δύο· ἢν ὁ μὲν ἕλαττων, τὰ ἑκατὸν ἐνενηήκοντα δύο, κείθω κατὰ τὸν βαρύτερον² τῷ τετραχόρδῳ φθόγγον· ὁ δὲ μείζων, τὰ συσ', κατὰ τὸν ὀξύτατον. ἀποδεικτέον, ὅτι, τέτε συμπληρωμένε δυοῖν ἐπογδόοις, λείπεται διάστημα τηλικῆτον, ἡλίκεον ὡς

¹ Ald. Bas. τὰ τρίτα.

² Ald. Bas. κατὰ τὸν βαρύτερον.

ἐν ἀριθμοῖς τὰ ε' καὶ γ' καὶ σ' ἔχει ¹ πρὸς τὰ γ' καὶ μ' καὶ σ'. τῆ γὰρ βαρυτέρῃ τόνῳ ἐπιταθέντος, ὕπερ εἶν ἐπόγδοον, γίνεται σις'. τότε πάλιν τόνῳ ἄλλῳ ² ἐπιταθέντος, γίνεται σμγ'. ταῦτα μὲν γὰρ ὑπερέχει τῶν σις', τοῖς κζ'. τὰ δὲ σις' τῶν ἑκατὸν ἐνευήκοντα δύο, τοῖς εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν. ἂν τὰ μὲν κζ' τῶν σις' ἐπόγδοά ³ εἴη, τὰ δὲ κδ' τῶν ἑκατὸν ἐνευήκοντα δύο. διὸ γίνεται τῶν τριῶν τέτων ἀριθμῶν, ὃ τε μέγιστος ἐπόγδοος τῆ μέσῃ, καὶ ὁ μέσος τῆ ἐλαχίστῃ· τὸ δ' ἀπὸ τῆ ἐλαχίστῃ διάστημα μέχρι τῆ μεγίστῃ, τετέσι τῆ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἐνευήκοντα δύο μέχρι τῶν σμγ', δίτονου ἐκ δυοῖν συμπληρῆμεν ἐπογδόων· ἀφαιραμένα δὲ τότε, περιεσι τῆ ὅλα διάστημα λοιπὸν τὸ μεταξὺ τῶν σμγ', καὶ τῶν σνς', τὰ τρισκαίδεκα· διὸ καὶ λείμμα τῆτον τὸν ἀριθμὸν ἑνωμάζου. ἐγὼ μὲν ἔν εὐσημώτατα δηλῆσαι τὴν Πλάτωνος οἶμαι γνώμην ἐν τέτοις τοῖς ἀριθμοῖς.

XIX. Ἐτεροὶ δὲ τὰς διὰ τεσσάρων ὄρας θέμενοι, τὸν μὲν ὀξύν, ἐν τοῖς σπή, τὸν δὲ βαρύν, ἐν τοῖς σις', ἀναλόγως ἤδη ⁴ τοῖς ἐξῆς περαίνουσιν· πλὴν ὅτι τὸ λείμμα τῶν ⁵ δυοῖν τῶν μεταξὺ λαμβάνουσι· τῆ γὰρ βαρυτέρῃ τόνῳ ἐπιταθέντος, γίνεται σμγ'· τῆ δ' ὀξυτέρε τόνῳ ἀνεθέντος ⁶, γίνεται σνς'· εἴη γὰρ ἐπόγδοα τὰ μὲν σμγ' τῶν σις', τὰ δὲ σπή τῶν σνς'· ὥστε τονιαῖον

V 3

εἶναι

¹ Vulgo absunt ἔχει πρὸς τὰ γ' καὶ μ' καὶ σ'. Hinc Xyl. notat, ὑπερέχει τῶν σμγ, aut aliquid tale excidisse. Addidit W. ex Turn. V. Jannot. Oxon. & suppleverant jam vertendo Turn & Xy.

² Ald. Βαί τόνον ἄλλως.

³ Xyl. iudice ἐπόγδοα pro octava parte a libris potius, quam auctor positum videtur pro ὄγδοα aut ὑπόγδο.

⁴ Sic W. dedit ex B. E. pro vulg. τοῖνον.

⁵ Pro τὸ λείμμα τῶν Ald. & Bas. dant τῶν λειμμάτων; & ita W. teste, reliqui omnes. Vulgatam recte Steph. dedit secundum Jannot. Turneb. Xyl. version.

⁶ Ald. Bas. τόνον ἀναταθέντος.

εἶναι τῶν διχρημάτων ἑκάτερον, λείπεσθαι δὲ τὸν μεταξὺ τῶν σμγ' καὶ τῶν σνς', ὅπερ ἔκ εἰς ἡμιτόνιον, ἀλλ' ἔλαττον· τὰ μὲν γὰρ σπή, τῶν σνς' ὑπερέχει τοῖς λ' καὶ δυσι, τὰ δὲ σμγ' τῶν σισ' ὑπερέχει τοῖς κς', τὰ δὲ σνς' τῶν σμγ' ὑπερέχει τοῖς κγ'. ταῦτα δ' ἀμφοτέρων ἰ τῶν ὑπεροχῶν ἔλαττω ἢ ἡμιστά εἰσι. διὸ δυοῖν τόνων καὶ λείμματος, ἢ δυοῖν καὶ ἡμίσεως, εὐρηται τὸ διὰ τεσσάρων. καὶ ταῦτα μὲν ἔχει τοιαύτην ἀπόδειξιν. ἐκεῖνο δ' ἔπειτα χαλεπὸν ἐκ τῶν προειρημένων συνιδεῖν, τί δὴ ποιεῖ ἡσας ὁ Πλάτων ἡμιολίας καὶ ἐπιτρίτης καὶ ἐποδοκς γίνεσθαι διασάσεις ἐν τῷ συμπληρῆσθαι τὰς ἐπιτρίτης ταῖς ἐποδοκίαις, ἂν ἐμνήσθῃ τῶν ἡμιολίων, ἀλλὰ παρέλειπε. τὸ γὰρ ἡμιόλιον, τῷ ἐπιτρίτῃ τῷ ἐποδοκίῳ, ἢ τῷ ἐποδοκίῳ τῷ ἐπιτρίτῃ προστιθεμένα, συμπληρῆται 2.

XX. Ἐποδοδεγμέναιων 3 δὲ τέτατον, τὸ μὲν συμπληρῆν τὰ διαστήματα, καὶ παρεντάττειν τὰς μεσοτητας, εἰ καὶ μηδεὶς ἐτύχαιε πεποιθώς πρότερον, ἐμὴν 4 ἔν αὐτοῖς εἶνα συνιασίας παρήμα· τῶν δὲ πολλοῖς κήγαθοῖς ἀνδράσιν ἐβριγασμένε τέτα, μάλιστα δὲ Κράντορι καὶ Κλεέρχῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς Σωλεῦσι, μικρὰ περὶ τῆς τέτων

I Ita e codice innominato exhibetur, deditque W. ex Anon. & Turn. pro vulg. ἀμφοτέρα.

2 Ald. Bas. Xyl. τὸ γὰρ ἡμιόλιον τῷ ἐπιτρίτῃ τῷ ἐποδοκίῳ τῷ ἐπιτρίτῳ προστιθεμένα συμπληρῆσθαι καὶ τὸ ἡμιόλιον, ceteris n. ite. ia. ian. būs. Hinc verba Germanica esse, notat Xyl. & legendum fuisse καὶ τῷ ἐπιτρίτῃ τῷ ἐποδοκίῳ προστιθεμένα, συμπληρῆται καὶ τὸ ἡμιόλιον. Vulgatam dedit Stegh. post Turn. & Anon. In dicit W. praefixit recepta lectio, u. odo putida iteratio videtur. deiet s. e. b. i. ἢ τῷ ἐποδοκίῳ τῷ ἐπιτρίτῃ. Suijuncte videtur fuisse in h. dicitur: τὸ γὰρ ἡμιόλιον τῷ ἐπιτρίτῃ καὶ τῷ ἐποδοκίῳ, ὡς τὸ ἐπιτρίτῃ τῷ ἐποδοκίῳ. τῷ ἡμιολίῳ προστιθεμένα, συμπληρῆται. Pro tribus vocabulis ἢ τῷ ἐποδοκίῳ. Τῷ ἐπιτρίτῃ ἢ τῷ ἐποδοκίῳ.

3 Ald. Bas. & Frst. ἐποδοδεγμένων, vitiose: omnes rell. recte ἐποδοδεγμένων.

4 Ald. Bas. ἡμῶν. Xyl. correxit cum Turn.

τέτων διαφορᾶς εἶπειν ἐκ ἀχρησίων εἶναι. ὁ γὰρ Θεόδωρος, ἔχ' ὡς ἐκεῖνοι, δύο εἴχης ποιῶν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ἐφεξῆς τὰς τε διπλαστικὰς ἐκτάτων καὶ τὰς τριπλαστικὰς, πρῶτον μὲν ἰχυρίζεται τῇ λεγομένῃ κατὰ μῆκος σχίσει ¹ τῆς ἄσιας, δύο ποιήσῃ μοίρας, ὡς ἐκ μιᾶς, ἔ τεσσαρας ἐκ δυεῖν. ἔπειτὰ Φησι τὰς τῶν μεσοτήτων παρεντάξεις, ἔτω λαμβάνειν προσήκειν χώραν· εἰ δὲ μὴ, παραχρῆν καὶ σύγχυσιν ἔσεθαι, καὶ μετασὰς εἰς τὸ πρῶτον, εὐθύς τριπλάσιον ἐν τῷ πρώτῃ διπλασίῳ τῶν συμπληρῶντων ἐκάτερον ὑφειλόντων ². τοῖς δὲ περὶ τὸν Κράντορα βοηθᾶσιν αἱ τε θάσεις τῶν ἑριθμῶν ³, ἐπιπέδων ἐπιπέδοις, καὶ τετραγώνων τετραγώνοις, καὶ κύβων κύβοις ἀντιθέτως συζυγῶντων, τῇ τε μὴ κατὰ τάξιν αὐτῶν ληψεί, ἀλλ' ἐναλλάξ ἑριθμῶν καὶ ἐπὶ * ⁴.

XXI. Κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχων ὡς μορφήν καὶ εἶδος· τὸ δὲ περὶ τὰ σώματα γινόμενον μεριστῶν, ὡς ὑποδοχὴν καὶ ὕλην· τὸ δὲ μίγμα κοινὸν ἐξ αὐτοῦ ἀποτετελεσμένον. ἢ μὲν ἐν ἀμέριστος ἔσθαι καὶ αἰ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἀσαύτως ἔχουσα, μὴ μικρότητι, καθάπερ τὰ ἐλάχιστα τῶν σαυμάτων, νοείδω φύγασθαι τὸν μεριστῶν· τὸ γὰρ ἀπλῶν καὶ ἀπαθῶς καὶ καθαρὸν αὐτῆς καὶ μουσειδῶς,

V 4

ἀμε-

1 Ita Xyl. cum Turn. legit pro vulg. σχίσει. deditque w. ex Turn. V. Amiot. & Xyl. verss. ipsoque denique Plat. addens, Turn. vertendo retinuisse σχίσει. Cum Turn. simul Xyl. legit ποιήσῃ pro ποιήσῃ, quod est in Ald. & Bas.

2 W. adnotat: „aec & ipsa sunt corrupta, & carere videntur proximis suis partibus, quippe perditis. In margine E. adscriptum est ὄρα, signum corruptelae: & hic unus codex habet leuem varietatem, συμπληρῶν: ceteri cum vulgata consentiunt.“

3 Vulgo περὶ τῶν ἑριθμῶν. W. deleuit περὶ ex E. Venet. Oxon.

4 Xyl. monente multa desunt, quae haud dubie de numerorum elegantem habuerunt progressionibus & harum comparationibus commentationem. W. teste. omnes libri spatium vacuum habent. E. quidem quatuor verluum ac dimidii quorum in medio est litera π.

ἀμερές εἶρηται, καὶ ἀμέρισον. ὧ καὶ τῶν συνθέτων καὶ μεριστῶν καὶ διαφορομένων ἀμωσγέπως θίγῃσα, παύει τὸ πλῆθος, καὶ καθίστησιν εἰς μίαν δι' ὁμοιότητος ἕξιν. τὴν δὲ περὶ τὰ σώματα γενομένην, μεριστὴν εἰ μὲν τις ἐθέλοι καλεῖν ὕλην, ὡς καὶ ὑποκειμένην ἐκείνη καὶ μεταληπτικὴν ἐκείνης φύσιν, ὁμωνυμίῃ χρώμενος, ἔ διαφέρει πρὸς τὸν λόγον· οἱ δὲ σωματικὴν ἄξιόντες ὕλην συμμίγνυθαι τῇ ἀμερίσῳ, διαμαρτάνουσι. πρῶτον μὲν, ὅτι τῶν ἐκείνης ὀνομάτων ἕδεν ἄν ὁ Πλάτων κέχρηται· δεξάμεν γὰρ εἶωθε καὶ παιδεχῆ καὶ τιθηνὴν ἀεὶ καλεῖν ἐκείνην, ἢ περὶ τὰ σώματα μεριστὴν, μᾶλλον δὲ σῶμα μεριζόμενον εἰς τὸ καθ' ἑκάστων. ἔπειτα τί διοίσει τῆς τῆ κόσμου γενέσεως ἢ τῆς ψυχῆς, εἴπερ ἀμφοτέροις ἐκ τε τῆς ὕλης καὶ τῶν νοητῶν γέγονεν ἡ σύστασις; αὐτὸς γε μὴν ὁ Πλάτων, ὡσπερ ἀπαθάμενος¹ τῆς ψυχῆς τὴν ἐκ σώματος γένεσιν, ἐντὸς αὐτῆς φησὶν ὑπὸ τῆ θεῆ τεθῆναι τὸ σωματικόν, εἴτ' ἕξωθεν ὑπ' ἐκείνης περικαλυφθῆναι· καὶ ὅπως ἀπεργασάμενος τῷ λόγῳ τὴν ψυχὴν, ἕστερον ἐπεισάγει τὴν περὶ τῆς ὕλης ὑπόθεσιν, μηθὲν αὐτῆς πρότερον, ὅτε τὴν ψυχὴν ἐγέννα, δεηθεῖς, ὡς χαρὶς ὕλης γενεμένην.

XXII. Ὅμοια δὲ τέτοις εἶναι ἀντειπεῖν καὶ τοῖς περὶ Ποσειδώνιον· ἔ γὰρ μακρὰν τῆς ὕλης ἀπέστησαν ἀλλὰ δεξάμενοι, τὴν τῶν περάτων ἑστῆσαν περὶ τὰ σώματα λέγεσθαι μεριστὴν, καὶ ταῦτα τῷ νοητῷ μίξαντες, ἀπεφηναντο, τὴν ψυχὴν ἰδέαν εἶναι τῆ πάντη διαστατῆ κατ' ἀριθμὸν συνεσῶσαν, ἀρμονίαν² περιέχοντα· τὰ τε γὰρ μαθηματικὰ τῶν πρώτων νοητῶν μεταξὺ καὶ τῶν αἰσθητῶν τετάχθαι, τῆς τε ψυχῆς τῶν νοητῶν

¹ Ita W. ex B. & E. recepit. Vulgo ἀποθήμερος.

² P. ἰο ἀρμονίαν Ald. & Bas. ἀμαρτίαν. Hinc Xyl. haec Turn, vertendo omiffisse suspicatur, & mendam corrigat.

τῶν τὸ αἰδίον, καὶ τῶν αἰδητῶν ¹ τὸ παθητικὸν ἐχέ-
σης, προσῆκον ἐν μέσῳ τὴν ἑστίαν ὑπάρχειν. ἔλαθε
γὰρ καὶ τῆτον ² ὁ θεὸς τοῖς τῶν σωμάτων πέρασιν
ὑπερον, ἀπειργασμένης ἤδη τῆς ψυχῆς, χρώμενος ἐπὶ
τὴν τῆς ὕλης διαμέρφωσιν, τὸ σκεδασθὲν αὐτῆς καὶ ἁ-
σύνδετον ὀρίζων καὶ περιλαμβάνων ταῖς ἐκ τῶν τριγώ-
νων συναρμοσσομένων ἐπιφανείαις· ἀτοπώτερον δὲ τὸ
τὴν ψυχὴν ἰδέαν ποιεῖν· ἡ μὲν γὰρ εὐκίνητος ³, ἡ
δὲ ἀκίνητος, καὶ ἡ μὲν ἀμιγῆς πρὸς τὸ αἰδητὸν, ἡ δὲ
εἴω σώματι συνειργμένη· πρὸς δὲ τέτοις ὁ θεὸς, τῆς
μὲν ἰδέας ὡς παραδείγματος γέγονε μιμητῆς, τῆς δὲ
ψυχῆς ὡς περ ἀποτελέσματος δημιουργός. ὅτι δ' ἐδ'
ἀριθμὸν ὁ Πλάτων τὴν ἑστίαν τίθει τῆς ψυχῆς, ἐλ-
λὰ ταττομένην ὑπ' ἀριθμοῦ, προσέρηται.

XXIII. Πρὸς δ' ἀμφοτέρως τέττας κοινόν ἐστι, τὸ
μῆτε τοῖς πέρασι μῆτε τοῖς ἀριθμοῖς μηδὲν ἴχνος ἐν-
υπάρχειν ἐκείνης τῆς δυνάμεως, ἢ τὸ αἰδητὸν ἢ ψυχὴ
πέφυκε κρίνειν· νῦν μὲν γὰρ αὐτῇ καὶ νοητὸν ⁴ ἢ
τῆς νοητῆς μέθεξις ἀρχῆς ἐμπειροῦκε· δόξας δὲ καὶ
πίσεις, τὸ φανταστικὸν καὶ τὸ παθητικὸν ὑπὸ τῶν περὶ
τὸ σῶμα ποιότητων, ὃ ἐκ ἂν τις ἐκ μονάδων, ἢ δὲ
γραμμῶν, ἢ ἐπιφανειῶν, ἀπλῶς νοήσειεν ἐγγινόμενον.
καὶ μὴν ἐ μόνου αἰ τῶν θνητῶν ψυχῶν γινεσικῆν τῆ
αἰδητῆ ⁵ δύνάμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆ κόσμου,
V 5 Φησὶν.

¹ Ita W. dedit ex B. & E. Vulgo αἰδητικῶν. Aliter Epitome: τῶ νοητῶ τὸ αἰδίον, καὶ τῶ αἰδητικῶ τὸ παθητικόν —.

² Pro τῆτον Ald. Bas. τὴν τέττα.

³ W. iudice forte rectius sit ἀεὶκίνητος, ut Epitome.

⁴ Tu n. V. Anon. καὶ νοητικόν, quod W. aliquanto melius esse censet, his additis: „recepissem, si lectio, potius quam correctio videretur: hactenus placet, quod habet activam vim, quam locus requirit: sed item articulum requirit usus, καὶ τὸ νοητικόν. Itaque malim καὶ νόητιν.“

⁵ Ita e Torn. & V. notatur, deditque W. sententiae nexa flagitante ex E. Epitom. & Anon. pro vulg. αἰδητικῶν:

Φησίν, ἀνακυκλωμένην αὐτὴν πρὸς ἑαυτὴν, ὅταν ἴσταν σπεδασὴν ἔχοντός τινος ἐφαπτηται, καὶ ὅταν ἀμερίσων, λέγει ¹ κινωμένην διὰ πάσης ἑαυτῆς, ὅτω τ' ἐν τι ² ταυτὸν ἦ, καὶ ὅτω ἂν ἕτερον, πρὸς ὃ τι τε μάλισα, καὶ ὅπη καὶ ὅπως συμβαίνοι καταγινομενα πρὸς ἑκασον εἶναι καὶ πᾶσαι. ἐν τέτοις ἅμα καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν ποιούμενος ὑπογραφήν, ἐτι μᾶλλον τοῖς ἐφεξῆς διασαφεῖ. Λόγος γὰρ, Φησίν, ἀληθῆς ³, ὅταν μὲν περὶ τὸ αἰδητὸν γίνηται, καὶ ὁ τῷ θάτερον κύκλος ὀρθὸς ἴων εἰς πᾶσαν αὐτῆ τὴν ψυχὴν διαγγεῖλη, δόξαι καὶ πίστει γίνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς· οἷαν δ' αὖ περὶ τὸ λογισμὸν ⁴, καὶ ὁ τῷ ταυτῆ κύκλος εὐτροχος ἂν αὐτὰ μνησῆ, ἐπισήμη ἐξ ἀνάγκης ἀποτελεῖται· τῶν δ' ἐν τῷ τῶν ὅταν ἐγγίωθον, ἐάν ποτέ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν προσεῖπῃ, πᾶν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθὲς ἐρεῖ· πόθεν ἂν ἔχεν ἡ ψυχὴ τὴν ἀντιληπτικὴν τῷ αἰδητῷ καὶ δοξασικῆ ταύτην κίνησιν ἑτέραν τῆς νοητικῆς ἐκείνης καὶ τελευτώσης εἰς ἐπισήμη, ἔργον εἰπεῖν, μὴ θεμέλιος βεβαίως, ὅτι νῦν ἔχ' ἀπλῶς ψυχὴν, ἀλλὰ κόσμη ψυχὴν συνίστησιν ἐξ ὑποκειμένων, τῆς τε κρείττονος ἴστας καὶ ἀμερίσων. καὶ τῆς χείρονος ⁴, ἣν περὶ τὰ σώματα μερίσων κέκληκεν, ἔχ' ἑτέραν ἴσαν ἢ τὴν δοξασικὴν καὶ φαντασικὴν καὶ συμπαθεῖ τῷ αἰδητῷ κίνησιν, ἢ γειομένην, ἀλλ' ὕφεσῶσαν αἰτίαν, ὡσπερ ἡ ἑτέρα. τὸ γὰρ νοερόν ἢ εὖσις ἐχέσκει, καὶ τὸ δοξασικὸν εἶχεν· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν, ἀκίνητον, ἀπαθές, καὶ

περὶ

¹ Constructionem obliquam requirere λέγειν, notat W. monens simul, apud Platonem esse λέγειν, ibique locum nonnihil rectius legi.

² Ita ex Platone sumsit W. Vulgo ἂν τει.

³ W. notaute, plenius apud Platonem: Λόγος δὲ ὁ κατὰ ταυτὸν ἀληθῆς γινόμενος, περὶ τε θάτερον ἂν, καὶ περὶ τὸ ταυτὸν ἐν τῷ κινωμένῳ ἔφ' αὐτῆ φερόμενος ὅθεν φθόγγος καὶ ἤχη, ὅταν μὲν περὶ τὸ αἰδητὸν γίνηται —

⁴ Articulum τῆς, qui vulgo deest, W. addidit ex E. Venet. Epitom.

περὶ τὴν αἰὲ μένεσθαι ἰδρυμένον ἔσιαν ¹. τῆτο δὲ, με-
ριστὸν καὶ πλανητὸν, ἕτε δὴ Φερομένης καὶ σκεδανυμέ-
νης ἐφαπτόμενον ὕλης. ἕτε γὰρ τὸ αἰδητὸν εἰλήχει
τάξεως, ἀλλ' ἦν ἀμορφον καὶ ἀόριστον· ἢ τε περὶ τῆτο
τεταγμένη ² δύναμις, ἕτε δόξας ἐνάρθρας ³, ἕτε κι-
νήσεις ἀπάσας εἶχε ⁴ τεταγμένας, ἀλλὰ τὰς πολλὰς
ἐνοπνιάσεις καὶ παραφόρας καὶ ταραττήσας τὸ ⁵ σωμα-
τοειδές, ὅσα μὴ κατὰ τύχην τῷ βελτίονι περιέπιπτεν·
ἐν μέσῳ γὰρ ἦν ἀμφοῖν, καὶ πρὸς ἀμφοτέρα συπαθῆ
καὶ συγγενῆ φύσιν εἶχε, τῷ μὲν αἰδητικῷ τῆς ὕλης ἔν-
τεχομένη, τῷ δὲ κριτικῷ τῶν νοητῶν.

XXIV. Οὗτω δὲ πως καὶ αὐτὸς διασαφεῖ τοῖς ἄ-
νόμοισιν. Οὗτος γὰρ, Φησί, παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λο-
γιθῆς ἐν κεφαλαίῳ δεδόσθω λόγος, ὃν τε καὶ χαρὰν καὶ
γένεσιν εἶναι, τρία τριχῆ καὶ πρὶν ἔρῳν γενέσθαι. χῶ-
ραν τε γὰρ καλεῖ τὴν ὕλην, ὡσπερ ἔθραν, ἔστιν ὅτε καὶ
ἐπαδοχῆν· ὃν δὲ, τὸ νοητὸν· γένεσιν δὲ τῆ κόσμου μή-
πω γεγονότος, ἐδεμίαν ἄλλην ἢ τὴν ἐν μεταβολαῖς καὶ
κιήσεσιν ἔσιαν, τῆ τυπῆντος καὶ τῆ τυπκόμενα μεταξὺ
τεταγμένην, διαδιόσθαι ἐνταῦθα τὰς ἀκείθεν εἰκόνας. δὶκ
τε δὴ ταῦτα μεριστῆ προσηγορεύθη, καὶ ὅτι τῷ αἰδητῷ
τὸ αἰθανόμενον, καὶ τῷ Φαιτασῷ τὸ Φανταζόμενον ἀν-
άγκη συνδιαμέμεσθαι καὶ συμπαρακίειν· ἢ γὰρ αἰδητικῆ
κίησις, ἰδίῳ χετῆς ἴσα, κινῆται πρὸς τὸ αἰδητὸν ἐκ-
τός· ὁ δὲ νῆς, αὐτὸς μὲν ἀΦ' ἑαυτῆ μόνιμος ἦν καὶ
ἀκίητος, ἔγγενόμενος δὲ τῇ ψυχῇ καὶ κρατήσας, εἰς
ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ συμπραίνει τὴν ἐγμύκλιον Φερὰν

περὶ

1 Vocem ἔσιαν, quae vulgo deest, w. ex B. E. Oxon. Jan-
not. Epitom. addidit.

2 Delendum censet W. τεταγμένην, quamvis sit in omnibus
libris & in Epitome.

3 Ald. Bas. ἀνάρθρας. Xyl. correxit.

4 Sic w. dedit ex B. & marg. E. pro vulg. ἕτετα.

5 Articulum τὸ, qui vulgo abest, addidit w. ex B. E. Oxon.
Epitom.

περὶ τὸ μένου ἀεὶ μάλιτα ψεύσαν τῆ ὄντος. διο καὶ
 δυσανάκρατος ἢ κοινωνία γέγονεν αὐτῶν, τῷ ἀμερίσῃ τὸ
 μεριστὸν, καὶ τῷ μηδαμῇ κινητῷ τὸ πάντη φορητὸν μι-
 γνύσασα, καὶ καταβιαζομένη θάτερον εἰς ταυτὸν συειλ-
 θεῖν. ἦν δὲ τὸ θάτερον ἔκ κινήσεως, ὡσπερ ἐδὲ ταυτὸν
 εἰσὶς ¹, ἀλλ' ἀρχὴ διαφορᾶς καὶ ανομοιοτήτος. ἐκά-
 τερον γὰρ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἀρχῆς κάτεισι, τὸ μὲν ταυ-
 τὸν ἀπὸ τῆ ἑνός, τὸ δὲ θάτερον ἰπὸ τῆς οὐκ ἑνός· καὶ
 μέμικται πρῶτον ἐν αὐθᾶ ² περὶ τὴν ψυχὴν, ἀριθμοῖς
 καὶ λόγοις συνδεθέντα, καὶ μεσότησιν ἐναρμοιοῖσι, καὶ
 ποιεῖ θάτερον μὲν ἐγγειόμενον τῷ ταυτῷ διαφορα, τὸ
 δὲ ταυτὸν ἐν τῷ ἑτέρῳ τάξιν, ὡς δῆλον ἐστὶν ἐν ταῖς
 πρώταις τῆς ψυχῆς διαίεσιν· εἰσὶ δὲ αὐταί, τὸ κρι-
 τικὸν καὶ τὸ κινητικόν. ἡ μὲν ἔν κινήσεως εὐθύς ἐπι-
 δείκνυται περὶ τὸν ἕρανόν, ἐν μὲν ³ τῇ ταυτότητι τῆς
 ἑτερότητι τῇ περιφορᾷ τῶν ἀπλανῶν ⁴, ἐν δὲ τῇ ἑτα-
 ρότητι τὴν ταυτότητα τῇ τάξει τῶν πλανητῶν· ἐπι-
 κρατεῖ γὰρ ἐν ἐκείνοισι τὸ ταυτὸν, ἐν δὲ τοῖς περὶ γῆς
 τέναντιον. ἡ δὲ κρίσις ⁵ ἀρχαῖς μὲν ἔχει δύο, τὸν τε
 γέν ἀπὸ ταυτῆ πρὸς τὴ καθολῆ, καὶ τὴν αἰθήσιν ἀπὸ
 τῆ ἑτέρας πρὸς τὴ καθ' ἑκάσταν, μέμικται δὲ λόγος ἐξ
 ἀμφοῖν. νόησις ἐν τοῖς νοητοῖς, καὶ δόξα γινόμενος ἐν
 τοῖς αἰθητοῖς· ὀργάνοις τε ταῖς ⁶ μεταξὺ φαντασίαις
 τε καὶ μνήμασι χρώμενος, ὧν τὰ μὲν ἐν τῷ ταυτῷ τὸ
 ἕτερον, τα δ' ἐν τῷ ἑτέρῳ ποιεῖ τὸ ταυτὸν. ἐστὶ γὰρ
 ἡ μὲν νόησις, τῆ νοῦτος κινήσις περὶ τὸ μένου· ἡ
 δὲ

¹ Ald. Bas. ἦν δὲ τὸ θάτερον ἢ κινήσεως, ὡσπερ ἐδὲ ταυτὸν
 εἰσὶν. Hinc Xyl. monet vitiosam esse lectionem, & legit ἐδὲ
 ταυτὸν εἰσὶς, addens, Turnebum legisse ἦν δὲ τὸ θάτερον ἔκ κί-
 νησις, ὡσπερ ἐδὲ εἰσὶς, vel ἐν ταυτῷ εἰσὶς.

² Pro ἐνταῦθα Interpr. Germ. Kaltw. socius legit ταῦτα.

³ W. recepit μὲν ex B. E. Venet. Epitom. pro vulg. δὲ,

⁴ Turn. V. ἐν διαφορᾷ τῶν πλανητῶν.

⁵ Ald. Bas. ἡ δὲ κινήσις.

⁶ Pro ταῖς Ald. Bas. καὶ.

ὅδ' ὀξεία, μονὴ τῆ αἰθαινομένη περὶ τὸ κινούμενον· Φαντασίαν δέ, συμπλοκὴν ὀξείης πρὸς αἰθαισιν ἔσαν. Ἰσθμὸν ἐν μνήμῃ τὸ ταυτὸν· τὸ δὲ θάτερον κινεῖ πάλιν ἐν διαφορᾷ τῆ πρόθευ καὶ νῦν, ἐτερότητος ἕμα καὶ ταυτότητος ἐφαπτόμενον.

XXV. Δεῖ δὲ τὴν περὶ τὸ σῶμα τῆ κόσμου γενομένην σύνταξιν, εἰκόνα λαβεῖν τῆς ἀναλογίας, ἐν ἣ διηρμόσατο ψυχῆν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἦν ἄκρατον πῦρ ¹, καὶ ἡ γῆ, χαλεπὴν πρὸς ἄλληλα κραθῆναι Φύσιν ἔχοντα, μᾶλλον δὲ ὅπως ἄκρατον καὶ ἀσύστατον· ὅθεν ἐν μέσῳ θάμενος αὐτῶν, τὸν μὲν ἄερα πρὸ τῆ πυρὸς, τὸ δὲ ὕδωρ πρὸ τῆς ² γῆς, ταῦτα πρῶτον ἀλλήλοισ ἐκέρρασαν, εἶτα διὰ τέτων ἐκείνα πρὸς τε ταῦτα καὶ πρὸς ἄλληλα συνέμιξε καὶ συνήρμασαν. ἐνταῦθα δὲ πάλιν τὸ ταυτὸν καὶ τὸ θάτερον ἐναντίας δυνάμεις καὶ ἐκρότητος ἀντιπάλως συνηγαγεν, ἐ δι αὐτῶν, ἀλλ' ἰσῆς ἐτέρας μεταξὺ, τὴν μὲν ἀμέρισον πρὸ τῆ ταυτῆ ³, πρὸ δὲ τῆ θάτερε τὴν μεριστὴν, ἔσιν ἣ προσῆκασαν ἐκατέραν ἐκατέρα, τάξας, εἶτα μιχθεῖσαις ἐκείναις ἐπεγκερανύμενος, ἔτως τὸ πᾶν συνυφθην ἐν ⁴ τῆς ψυχῆς εἶδος, ὡς ἦν ἄνυσεν, ἐν διαφόρων ὅμοιον, ἐκ τε πολλῶν ἐν ἀπειργασμένος. ἐκ εὔ δὲ τινεσ εἰρηθαι λέγασι δύσμικτον ὑπὸ τῆ Πλάτωνος τὴν θάτερε Φύσιν, ἐκ ἔδεκτον ἔσαν ἀλλὰ καὶ Φίλην μεταβολῆς· μᾶλλον δὲ τὴν τῆς ταυτῆ, μόνιμον καὶ δυσμετάβλητον ἔσαν, ἐ ῥαδίως προσίεθαι μίξιν, ἀλλὰ ἀπωθεῖθαι καὶ φεύγειν, ὅπως ἀπλῆ διαμεινη καὶ εἰλικρινῆς καὶ ἀνωλλοῖωτος. οἱ δὲ ταῦτα ⁵ ἐγκαλῶντες, ἀγνοῶσιν, ὅτι

¹ W. rectius susp. quod in Epitom. legitur ἄκρα τὸ πῦρ.

² Sic in R. correctum legitur, quod W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. revocavit pro πρὸς τῆς γῆς, quod est in Steph. & Frst.

³ Ald. Bas. πρὸ τῆς.

⁴ Ald. συνῆθεν ἐν; Bas. συνυφθην absque ἐν.

⁵ Sic W. ex Turn. V. Xyl. Anon. dedlt, proximo accedentibus B. & E. τ' αὐτὰ pro vulg. ταύται.

τὸ μὲν ταυτὸν, ἰδέα τῶν ὡσαύτως ἐχόντων ἐσὶ, τὰ δὲ
 διαφέρον, τῶν διαφόρων· καὶ τὰτε μὲν ἔργου, ὡν ἂν
 ἔφηται, διίσταται·¹ καὶ ἄλλοιόν, καὶ πολλὰ ποιεῖν·
 ἐκείνη δὲ, συνάγει καὶ συνιστάναι δι' ὁμοιότητος ἐν
 πολλῶν² μίαν ἀναλαμβάνοντων μορφήν καὶ δύναμιν·
 XXVI. Αὐταὶ μὲν ἐν δυνάμει τῆς τῆς αὐτῆς
 εἰς ψυχῆς, εἰς δὲ θνητὰ καὶ παθητὰ παρσισθῆσαι ἄρ-
 γανα Φαρτῶν καὶ αὐτὰ σωμάτων, ἐν τούτοις τὸ τῆς
 οὐαδικῆς καὶ ἀρίστης μερίδος ἐπιφαίνεται· μᾶλλον εἶδος,
 δὲ³ τῆς ἀπλῆς καὶ μοναδικῆς ἀμυδρά κρον ὑπαδέου-
 κεν· ἔ μὴν ῥαδίως ἂν τις ἔτα πάθος ἀνθρώπων παν-
 τάσιν ἀπηλλαγμένον λογισμῶ κατὰνοήσκειν, ἐπεὶ διψ-
 νοίας κίνησιν· ἢ μὴτὲν ἐπιθυμίας ἢ φιλοτιμίας ἢ τῆ
 χαίροντος ἢ λυπεμένου πράσσει· διὸ τῶν φιλοσοφῶν
 οἱ μὲν τὰ κέρδη λόγος ποιῶσιν· ὡς πᾶσαν ἐπιθυμίαν
 καὶ λύπην καὶ ὀργὴν κρίσεις ἔσας· ἀλλὰ δὲ τὰς ἀρετὰς
 ἀποφαίνουσι παθητικὰς· καὶ γὰρ ἀνδρεία⁴ τὸ φεβέ-
 μενον, καὶ σωφροσύνη τὸ ἠδόμενον, καὶ δικαιοσύνη τὴ
 κερδαλέον εἶναι· καὶ μὲν θεωρητικῆς γὰ τῆς φιλοσοφίας
 ἔσται ἕκαστα καὶ πρακτικῆς, καὶ θεωρίας δὲ τὰ κατὰ ἄλλο
 καὶ τὰ κατ' ἑκάστα, καὶ νοεῖν μὲν ἐκεῖνα καὶ ταῦτα δ' αἰ-
 σθάνεσθαι δοκῆς, ὁ κοινὸς λόγος καὶ περὶ ταυτῶν
 ἐντυγχάναν τῶ διατέρῳ, καὶ ταυτῶ περὶ διατέρου, ἐπι-
 χειρεῖ μὲν ὅροις καὶ διαίρεσιν χωρίζειν τὸ ἐν καὶ τὰ παρὰ
 τὰ, καὶ τὸ ἀμερὲς καὶ μερίδιον· ἔ δύναται δὲ καθάρως ἢ

1 Sic W. dedit. ex B. & E. pro vulg. διίσταται.

2 Sic W. dedit ex B & E. pro vulg. ἐν πολλῶν. Ald. &
 Bas. deinde ἀναλαμβάνοντα.

3 Ita W. distinxit, excidisse monens τὸ ante δὲ. Vulgo μᾶλ-
 λον· εἶδος δὲ.

4 Sic W. e Xyl. dedit, uti deinde σωφροσύνη & δικαιοσύνη,
 consentiente Venet. in ἀνδρεία. Ald. Bas. B. E. Oxon. αἰ-
 δρεία — σωφροσύνη — δικαιοσύνη. Hille Steph. fecit ἀνδρεία
 — σωφροσύνη — δικαιοσύνη. Ita & Graeco-lat. nisi quod
 ἀνδρείαν affamferunt.

5 Turn. καθάρως.

ἐν ἑοτέρῳ γενέσθαι, διὰ τὸ τὰς ἀρχὰς ἐναλλάξ ἐμπε-
πλέχθαι καὶ καταμειχθῆναι δι' ἀλλήλων. καὶ διὰ τῆ-
το τῆς κείας τὴν ἐκ τῆς ἀμερίσεως καὶ τῆς μερισῆς ὁ θεὸς
ὑποδοχὴν τῶ ταυτῶ ¹ καὶ τῶ ἑτέρῳ συνέστησεν, ἵνα ἐν
διαφορᾷ τάξις γένηται· τῆτο γὰρ ἦν γενέσθαι· ἐπεὶ χω-
ρὶς τῶτων, τὸ μὲν ταυτὸν ἐκ εἶχε διαφορᾶν, ὥστε εἰδὲ
κίνησιν, εἰδὲ γένεσιν· ἴδιον δὲ τάξιν ἐκ εἶχεν, ὥστε
ἰδὲ σύστασιν, εἰδὲ γένεσιν. καὶ γὰρ εἰ τῶ ταυτῶ συμ-
βέβηκεν ἑτέρῳ εἶναι τῆ ἑτέρῳ, καὶ τῶ ἑτέρῳ· πάλιν αὐ-
τῶ ταυτὸν, εἰδὲν ἢ τοιαύτη μέθεξις ἀλλήλων ποιῆσθαι γό-
νιμιν, ἀλλὰ θεῖται τρίτης ταύρας, οἷον ὕλης, ὑποδεχο-
μένης καὶ διατιθεμένης ὑπ' ἀμφοτέρων. αὕτη δ' ἐστίν,
ἣν πρώτῃν συνέστησε τῶ περὶ τὰ νοητὰ μόνιμα τῶ περὶ
τὰ σώματα κινήτικῶ τὸ ἔπειρον ὀρίσας.

XXVII. Ὡς δὲ φωνὴ τις ἐστίν ἄλογος καὶ ἀση-
μαντος, λόγος δὲ λέξις ἐν φωνῇ σημαντικῇ διανοίας,
ἁρμονία δὲ τὸ ἐν φθόγγων καὶ διασημάτων, καὶ φθόγγος
μὲν ἐν καὶ ταυτὸν, διασημα δὲ φθόγγων ἑτερότητος
καὶ διαφορᾷ, μιχθέντων δὲ τῶτων ἡδὴ γίνεται καὶ μέ-
λο·· ἔτω τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς ἀόριστον ἦν καὶ ἀ-
εσθητον, εἴτα ἠρίδη πέρατος ἐγγενομένε καὶ εἶδος τῶ
μερισῶ καὶ παντοδαπῶ τῆς κινήσεως· συλλαβῆσα δὲ
τὸ ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον, ὁμοιότησι καὶ ἀναμοιότησιν
ἀριθμῶν ἐκ διαφορᾷς ὁμολογίαν ὑπεργασαμένων ζωῆ ² τε
τῶ παντός ἐστίν ἔμφραν καὶ ἁρμονία, καὶ λόγος ἀγῶν
πριθοῖ μειχμένην ἀνάγκην, ἣν εἰμαρμένην οἱ πολλοὶ κη-
λῶσιν· Ἐμπεδοκλῆς δὲ Φίλιον ὁμᾶ καὶ νεῖκος· Ἡρά-
κλειτος δὲ, παλίντροπον ³ ἁρμόνιην κόσμος, ὅπως π ρ
λύρη;

¹ Sic W. ex B. & E. dedit pro vulg. τῶ αὐτῶ.

² Aliquid ad integritatem cum sententiae tum constructionis
desse monuit W qui cum Turn. ζωῆ scripsit, veritque proba-
billus: vita exstitit Univerſi intelligens. Ald. Bas. Xyl. Ve-
net. ζωῆ Steph. cum Anon. ζωῆ. Pro ὑπεργασ. Ald. Bas. ἐπ-
εργασαμένων.

³ Turn. V. παλίντρονον.

λύρης καὶ τόξου· Παρμενίδης δὲ, Φῶς καὶ σκότος· Ἀναξαγόρας δὲ, νῦν καὶ ἀπειρίαν· Ζωροάστρης δὲ, Θεὸν καὶ δαίμονα, τὸν μὲν, Ὀρμιάσθην καλῶν, τὸν δ', Ἀριμάνιον· Εὐριπίδης δ' ἐκ ὁρῶς ἀντὶ τῆ συμπλεκτικῆ τῶ διαζευκτικῶ κέχρηται·

Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νῦν βροτῶν· καὶ γὰρ ἀνάγκη καὶ νῦν ἔστιν ἡ διήκυσσα διὰ πάντων δύναμις. Αἰγύπτιοι μὲν ἐν ¹ μυθολογῶντες αἰνίττονται, τῆ Ὀρε δίκην Ὀφλοντος, τῶ μὲν πατρὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα, τῇ δὲ μητρὶ τὴν σάρκα καὶ τὴν πικρὰν προσνεμηθῆναι. τῆς δὲ ψυχῆς ἐδέν μὲν ² αἰλικρινὲς ἐδ' ἄκρατον, ἐδὲ χωρὶς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων· ἀρμονίη γὰρ ἄφανής Φανερῆς κρείττων, καθ' Ἡράκλειτον, ἐν ἣ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἐτερότητας ὁ μινύων Θεὸς ἐκρυψε καὶ κατέδυσεν. ἐμφαίνεται δὲ ὅμως αὐτῆς ³, τῶ μὲν ἀλόγῳ τὸ παραχῶδες, τῶ δὲ λογικῶ τὸ εὐτακτον, ταῖς δ' αἰδήσεσι τὸ κατηναγκασμένον, τῶ δὲ νῦν τὸ αὐτοκρατές. ἡ δὲ ὀριστικὴ δύναμις τὸ καθόλου καὶ τὸ ἀμέρες διὰ συγγένειαν ἀγαπᾷ· καὶ τὴναντίον ἡ διαιρετικὴ πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα φέρεται τῶ μεριστῶ· χαίρει δὲ ὅλον τῇ διὰ τὸ ταυτὸν ⁴ ἐφ' ἃ δεῖται μεταβολῇ διὰ τὸ θάτερον. ἐχ ἤκιστα δὲ ἢ τε πρὸς τὸ καλὸν διαφορὰ καὶ τὸ αἰσχρὸν, ἢ τε πρὸς τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀλγεινὸν αὖθις, οἱ τε τῶν ἐρώντων ἐνθεσιασμοὶ καὶ πτοήσεις καὶ διαμάχαι τῆ φιλοκάλας πρὸς τὸ ἀκόλασον ἐνδείκνυνται τὸ μικτὸν ἐκ τε τῆς θείας καὶ ἀπαθῆς, ἐκ τε τῆς θνητῆς καὶ περὶ τὸ σῶ-

¹ Non satis expeditam esse hujus loci rationem, W. monet & quaerit, an legendum Αἰγύπτιοι μὲν νῦν αἰνίττονται, μυθολογῶντες.

² W. pro μὲν corrigendum suspicatur μένει aut μέρες.

³ Ita e Turn. & V. notatur, deditque W. accedentibus B. E. Oxon. pro vulg. αὐτοῖς.

⁴ Turn. V. τῆ ταύτῃ. W. notat, nec locum videri sanum nec se habere medicinam.

σώματα παθητῆς μερίδος ὧν καὶ αὐτὸς ὀνομάζει τὸ μὲν ἐπιθυμίαν ἔμφυτον ἡδονῶν, τὸ δ' ἐπέισακτον δόξαν, ἐφιεμένην τῆ ἕρισι. τὸ γὰρ παθητικὸν ἀναδίδωσιν ἐξ ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ, τῆ δὲ νῦ μετέχεν ἀπὸ τῆς κρείττονος ἀρχῆς ἐγγινόμενα.

XXVIII. Τῆς δὲ διπλῆς κοινωνίας ταύτης ἐδὲ ἡ περὶ τὸν ἄρανὸν ἀπήλλακται Φυσις, ἀλλὰ ἑτεροβρεπῆσα ἰὺν μὲν ὀρθᾶται ¹ τῇ ταυτῆ περιόδῳ κράτος ἐχάση, καὶ διακυβερνᾷ τὸν κόσμον. ἔσαι δέ τις χρόνος μοῖρα, καὶ γέγονεν ἤδη πολλάκις, ἐν ᾗ τὸ μὲν Φρόνιμον ἐμβλύνεται καὶ καταδαρθῆναι λήθης ἐμπιπλάμενον τῆ οικείᾳ, τὸ δὲ σώματι σύνηδες ἐξ ἀρχῆς καὶ συμπαθεὶς ἐφέλκεται καὶ βαρύνει καὶ ἀνελίσσει τὴν ἐν δεξιᾷ τῆ παντὸς πορείαν, ἀναρρῆξαι δ' ἂ δυναταί παντάπασιν, ἀλλ' ἀνήνεγκεν αὐτῆς τὰ βελτίω καὶ ἀνέβλεψε πρὸς τὸ παράδειγμα θεῶ συνεπιστρέφοντος καὶ συνεπευθύνοντος. ἔτως ἐνδείκνυται πολλαχόθεν ἡμῖν τὸ μὴ πᾶν ἔργον εἶναι θεῶ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ σύμφυτον ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὴν τῆ κακῆ μοῖραν ὑπ' ἐκείνης διακεκοσμηθῆαι, τῷ μὲν ἐνὶ τὴν ὑπερίαν ὀρίσαντος, ἴν' ἔσῃα γένηται πέρατος μετασχῆσα, τῇ δὲ ταυτῆ καὶ τῇ ἑτέρᾳ δυνάμει τάξιν καὶ μεταβολὴν καὶ διαφορὰν καὶ ὁμοιότητα συμμίζαντος, πᾶσι δὲ τέτοις, ὡς ἀνυσὸν ἦν, κοινωνίαν πρὸς ἄλληλα καὶ Φιλίαν ἐργασασμένη δι' ἀριθμῶν καὶ ἁρμονίας.

XXIX. Περί ὧν ² εἰ καὶ πολλάκις ἀκηκόατε καὶ πολλοῖς ἐντετυχήκατε λόγοις καὶ γράμμασιν, ἐ χειρῶν ἐσι καμὲ βραχέως διελθεῖν, προεκθέμενον τὸ τῆ Πλάτωνος. Μίαν ἀφείλετο πρῶτον ἀπὸ παντὸς μοῖραν· μετὰ δὲ ταύτην, ἀφῆρει διπλασίαν ταύτης· τὴν δ' αὖ
τρι-

¹ Sic W. dedit ex B. & E. pro vulg. ὀρθᾶται.

² W. ad haec notat: „Novum exordium ab hoc loco alienum, pars est confusionis notatae supra (c. I & X.) Hic Platonis locus utrobique ponendus erat, quippe ibi explicitus.“

τρίτην, ἡμιολίαν μὲν τῆς δευτέρας, τριπλασίαν δὲ τῆς πρώτης· τεταρτην δὲ, τῆς δευτέρας διπλῆν· πέμπτην δὲ, τριπλῆν τῆς τρίτης· τὴν δὲ ἕκτην, τῆς πρώτης ὀκταπλασίαν· ἑβδόμην δὲ, ἑπτακαικεκοσαπλασίαν τῆς πρώτης. μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληρῆτο τὰ τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διασῆματα, μοίρας ἔτι ἐνεΐθεν ἀποτέμνων, καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τέτων· ὡς ἔν ἐκάστῳ διασῆματι δύο εἶναι μεσότηας, τὴν μὲν ταυτῶ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχσαν, καὶ ὑπερεχομένην, τὴν δ' ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην· ἡμιολίων δὲ διασῶσεων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδοῶν γειομένων, ἐκ τέτων τῶν δεσμῶν, ἐν ταῖς πρόθεν διασάσεσι τῶ τῆ ἐπογδοῆ διασῆματι τὰ ἐπίτριτα πάντα συνεπλήρη, λείπων ¹ αὐτῶν ἐκάσθε μόριον, τῆς τῆ μορίας ταύτης διασάσεως λειψείσης ἀριθμῶ πρὸς ἀριθμὸν, ἐχέσης τὰς ὄρας ἕξ καὶ πενήκοντα καὶ διακοσίαν, πρὸς τρία καὶ τετταράκοντα καὶ διακόσια. ἐν τέτοις ζητεῖται πρῶτον περὶ τῆς ποσότητος τῶν ἀριθμῶν· δεύτερον, περὶ τῆς τάξεως· τρίτον, περὶ τῆς δυνάμεως. περὶ μὲν τῆς ποσότητος, τίνες εἰσὶν, ἕς ἐν τοῖς διπλασίοις καὶ τριπλασίοις ² διασῆμασι λαμβάνει· περὶ δὲ τῆς τάξεως, πότερον ἐφ' ἐνὸς εἴχε πάντα ³ ἐκθετόν, ὡς Θεόδαρος ἢ μᾶλλον, ὡς Κραντωρ, ἐν τῷ Λ σχήματι, τῆ πρώτῃ κατὰ κορυφὴν τιθεμένη, καὶ χωρὶς μὲν τῶν διπλασίων, χωρὶς δὲ τῶν τριπλασίων ἐν δυσὶ εἴχοις ὑποταττομένων· περὶ δὲ τῆς χρείας καὶ τῆς δυνάμεως, τί ποιεῖσι παραλαμβανόμενοι πρὸς τὴν σύστασιν τῆς ψυχῆς.

XXX.

¹ Vulgo συνεπληρῆτο, τὸ λείπων. Ald. Baf. Xyl. B. E. συνεπλήρη τὸ λείπον. Hoc τὸ λείπον etiam R. exhibet. W. correxit ex Oxon. Cf. supra cap. XVI. pag. 305. not. 3. Locus Plat. est. Vol. IX. opp. pag. 313. sq. Ibidem legitur *ξυνεπληρῆτο, λείπων.*

² Voces καὶ τριπλασίοις, quae vulgo absunt, addidit W. ex B. & E.

³ Ita W. dedit ex E. pro vulg. πάντα.

XXX. Πρῶτον ἐν περὶ τῆ πρώτης παραιτησόμεθα ¹ τὰς λέγοντας, ὡς ἐπὶ τῶν λόγων αὐτῶν ἀπόχρη θεωρεῖν, ἣν ἔχει τὰ τε διασήματα φύσιν αἱ τε ταῦτα συμπληρῆσαι μεσότητες, ἐν αἷς ἂν τις ἀριθμοῖς ὑπόβηται χάρας ἔχουσι δεκτικὰς μεταξὺ τῶν εἰρημέων ἀναλογιῶν, ὁμοίως περαινομένης τῆς διδασκαλίας. καὶ γὰρ ἂν ἀληθὲς ἦ τὸ λεγόμενον, ἀμυδρὰν ποιεῖ τὴν μάθησιν ἀνευ παραδειγμάτων, ἄλλης ² τε θεωρίας ἀπεργεῖ χάριν ἐχέουσα ἐκ ἀφιλύσοφου. ἂν ἔν ἀπὸ τῆς μονάδος ἀρξάμενοι, τὰς διπλασίας καὶ τριπλασίας ἐν μέρει τιθάμεν, ὡς αὐτὸς ὑφηγεῖται ³, γενησονται κατὰ τὸν ⁴ ἑξῆς, ὅπερ μὲν τὸ δεύτερον καὶ τὸ τέταρτον καὶ ὄγδοον, ὅπερ δὲ τρίτον, καὶ ἑννατον καὶ εἰκοσοβδόμον· συνάπαντες μὲν ἑπτὰ, κοινῆς δὲ λαμβαιόμενης τῆς μονάδος, ἄχρι τεσσάρων τῶ πολλαπλασιασμῶν προϊόντων ⁵. ἔ γὰρ ἐνταῦθα μόνον, ἀλλὰ πολλαχῆς τῆς τετράδος ἢ πρὸς τὴν ἑβδומάδα συμπάθεια γίνεται κατάδηλος. ἢ μὲν ἐν ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ὑμικμένη τετρακτύς, τὰ ἑξ καὶ τὰ τριήκοντα, θαυμαστὸν ἔχειν δοκεῖ, τὸ συγκεῖσθαι μὲν ἐκ πρώτων ἀρτίων τεσσάρων, καὶ πρώτων περισσῶν τεσσάρων, γίνεσθαι ⁶ δὲ συζυγία τεταρτη τῶν ἀφῆξῆς συντεθειμένων· πρώτη μὲν γὰρ ἔστι συζυγία, ἢ τῆ ἐνὸς καὶ τῶν δυοῖν· δευ-

X 2

τέρα

1 Ita jam in R. nescio quo correctore legitur, quod W. ex B. E. Oxon. Anon. Exempl. Turn. recepit, notandum quoque in Ind. Frft. litera T. Idem jam legit Xyl. & probavit Lennep. ad Phalar. p. 169. Vulgo ἀπαρητησόμεθα.

2 Interpr. Germ. *supr.* ἄλλως.

3 Sic W. dedit ex B. & E. Vulgo ἀφηγεῖται.

4 W. monente τὸν videtur mutandum in τὸ. Oxon. τῆς.

5 W. monente desideratur quid ad sententiae absolutionem, & forte excidit *dis τέτταρες*, aut simile. Oxon. pro τεσσάρων in margine habet τεσσαράκοντα.

6 Vulgo τεσσάρων γίνεται δὲ. Hinc Xyl. lacunam posuit. W. correxit dando γίνεσθαι ex B. & E.

τέρα τῶν ¹ περιτῶν· τὴν γὰρ μονάδα κοινὴν ἔσαν ἀμφοῖν προτάξας, λαμβάνει τὰ ὀκτώ, καὶ ἐφεξῆς τὰ κζ'. μονοεχὶ δεικνύων ² ἡμῖν, ἣν ἑκατέρω γένει χώραν ἀποδίδωσι. ταῦτα μὲν ἔν ἑτέροις προσήκει ³ μᾶλλον ἐξακριβῶν· τὸ δ' ἀπολειπόμενον, οἰκτεῖον ἐστὶ τῆς ὑποκειμένης ἡμῖν πραγματείας.

XXXI. Οὐ γὰρ ἐπίδειξιν ὁ Πλάτων θεωρίας μαθηματικῆς ποιόμενος εἰς φυσικὴν ὑπόθεσιν μὴ δεομένην μεσότητος ἀριθμητικῆς καὶ ἀρμονικῆς παρεισηγανεν, ἀλλὰ ὡς μάλιца δὴ τῇ συσάσει τῆς ψυχῆς τῆ λόγῳ τέτε προσήκοντος. καίτοι τινὲς μὲν ἐν τοῖς τέχεσι τῶν πλανωμένων σφαιρῶν, τινὲς δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς ἀποσημασιν, ἔνιοι δὲ, ἐν τοῖς μεγέθεσι τῶν ἀσέρων, οἱ δ' ἄγαν ἀκριβῶν δοκῶντες, ἐν ταῖς τῶν ἐπικύκλων διαμέτροις ζητῶσι τὰς εἰρημέναις ἀναλογίας, ὡς τὴν ψυχὴν ἕνεκα τέτων τῆ δημιεργῆ τοῖς ἔραιοις ἐναρμόσαντος, εἰς ἑπτὰ μοίρας νενεμημένην. πολλοὶ δὲ καὶ τὰ Πυθαγορικά δεῦρο μεταφέρουσιν, ἀπὸ τῆ μέσας τὰς τῶν σωματικῶν ἀποστάσεις τριπλασιάζοντες· γίνεται δὲ τῆτο κατὰ μὲν τὸ Πῦρ μονάδος τιθεμένης, κατὰ δ' Ἀντιχθονα τριῶν, κατὰ δὲ Γῆν ἐννέα, καὶ κατὰ Σελήνην εἰκοσιεπτὰ, καὶ κατὰ τὸν Ἑρμῆν ⁴ μίᾳς καὶ οὐδοηκοντα, κατὰ δὲ Φωσφόρον τριῶν καὶ μ' καὶ σ', κατ' αὐτὸν

¹ W. notante inter δευτέρα & τῶν nonnulla exciderunt, partim supplenda comparatione superioris loci c. XI. init. In omnibus lib. is continua haec sunt nullo cum signo defectus. Xyl. in versione asteriscum recte posuit: Turn. ut sanum & integrum vertit.

² W. iudice efficacius requiri videtur. Ald. Oxon. μονοεχὶ ἔν δεικνύων, unde idem quaerit, an fuerit ἀναδεικνύων. Janpot. ἀποδεικνύων.

³ W. adnotat his verbis: „atqui hoc ipsum argumentum supra Mathematicis rationibus ἐξηκριβώται. Unde rursus confirmatur suspicio de duobus ejusdem argumenti libellis in unum confusis.“

⁴ Ita W. dedit ex B. E. Venst. ut rectius vulgato Ἑρμῆν.

αὐτὸν δὲ τὸν Ἥλιον θ' καὶ κ' καὶ ψ', ὅσις ἅμα τετράγωνός τε καὶ κύβος ἐστὶ· διὸ καὶ τὸν ἥλιον ἔστιν ὅτε τετραγώνου καὶ κύβου προσαγορεύουσιν. ἕτως δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἐκαιχῆσαι τοῖς τριπλασιασμοῖς ¹. πολὺ τῶ κατὰ λόγον ἔτοι γε παραπαίουτες, εἴ τι τῶν γεωμετρικῶν ὀφέλος ἐστὶν ἀποδείξεων, καὶ μακρῶ πιθανωτέρως παραβαλεῖν αὐτοῖς ² ἀποδεικνύοντες τὰς ὀρμαμένους ἐκείθεν, ἐὼ αὐτὰς παντακπασίον ἐξακριβῶντας, ἀλλ' ὡς ἐγγιστα λέγοντας, οἷι τῆς μὲν ἡλίου διαμέτρου πρὸς τὴν διάμετρον τῆς γῆς λόγος ἐστὶ δωδεκαπλάσιος· τῆς γῆς δ' αὖ πάλιν διάμετρον πρὸς τὴν σελήνης διάμετρον τριπλάσιος· ὁ δὲ φαινόμενος ἐλαχίστος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐκ ἐλάττονα τῆς διαμέτρου τῆς γῆς ἢ τριτημόριον ἔχει τὴν διάμετρον· τῇ δὲ ὅλη σφαίρᾳ τῆς γῆς πρὸς τὴν ὅλην σφαῖραν τῆς σελήνης ὡς ἐπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς ἑσσι ³. Φωσφορος δὲ καὶ γῆς αἱ μὲν δίαμετροι τὸν διπλάσιον, αἱ δὲ σφαῖραι τὸν ὀκταπλάσιον ἔχουσι λόγον· τὸ δὲ διάστημα τῆς ἐκλειπτικῆς σκιάς ⁴, τῆς διαμέτρου τῆς σελήνης τριπλάσιον· ὁ δ' ἐκτρέπεται πλάτος ἢ σελήνη γὰρ διὰ μέσση τῶν ζώων ἐφ' ἐκάτερα, δωδεκατημόριον· αἱ δὲ πρὸς ἥλιον σχέσεις αὐτῆς ἐν τριγώνοις καὶ τετραγώνοις ἰσοσημασί, διχοτόμοις καὶ ἀμφικύρτοις σχηματισμοῖς λαμβάνουσιν· ἕξ δὲ ζώδια διεληθῆσα, τὴν πανσέληνον, ὡσπερ τινὰ συμφωνίαν, ἐν ἑξατόνω διὰ πασῶν ἀποδίδωσι· τῶ δὲ ἡλίου περὶ τὰς τροπὰς ἐλαχίστα, καὶ μέγιστα περὶ τὰς ἰσημερίας, ἔχοντος κινήματα, δι' ὧν ἀφαιρεῖ τῆς ἡμέρας καὶ τῇ νυκτὶ προσ-

X 3

τίθη-

¹ Ita W dedit ex Oxon. pro vulg. τριπλασμοῖς.

² W. corrigendum susp. παραλαβεῖν αὐτοῖ — ostenduntque suo ipsi exemplo multo probabilius ipsis dixisse, qui hinc orsi sunt.

³ W. corrigendum susp. πρὸς ἕν ἔστι : subintellecto ὁ λόγος.

⁴ Vulgo ἐκλειπτικῆς καὶ σκιάς. W. καὶ delevit cum B. E. & vers Turn. Pro seq. διάμετρον e Turn. & V. citatur διὰ μέσση vel διὰ μέσων.

τίθῃσιν, ἢ τὸναντίον, ἕτος ὁ λόγος ἐστίν, ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις λ' μετὰ τὰς χειμερινὰς τροπὰς τῇ ἡμέρᾳ προστιθῆσι τὸ ἕκτον τῆς ὑπεροχῆς, ἣν ἡ μεγάλη νυξ πρὸς τὴν βραχυτάτην ἡμέραν ἐμποιεῖ², τὰς δ' ἐφεξῆς ἰριάνονται τὸ τρίτον, τὸ δὲ ἡμισυ ταῖς λοιπαῖς ἄχρι τῆς ἰσημερίας, ἐν ἑξαπλασίοις καὶ τριπλασίοις διασήμασι τῷ χρόνῳ τὴν ἀνωμαλίαν ἐπανισῶντος. Χαλδαῖαι δὲ λέγουσι, τὸ ἕαρ ἐν τῷ διὰ τεττάρων γίνεσθαι πρὸς τὸ μετόπωρον· ἐν δὲ τῷ διὰ πέντε, πρὸς τὸν χειμῶνα πρὸς δὲ τὸ θέραι, ἐν τῷ διὰ πασῶν. εἰ δ' ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται, θέραι τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσος,

Φίλης τ' ὀπωρας διπτύχης, ἥρος τ' ἴσος,
ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ἄραι μεταβίβλησιν. ἔνιοι δὲ Γῆ μὲν τὴν³ τῷ προσλαμβανομένην χάραν ἀποδιδόντες, Σελήνην δὲ τὴν ὑπέρτιν, Στρίβωνα δὲ καὶ Φωσφῆρον ἐν διατόνοις καὶ λιχανοῖς κινῶντες, αὐτὸν τὸν Ἥλιον ὡς μέσσην⁴ συνέχειν τὸ διὰ πασῶν ἀξιῶσιν, ἀπέχοντα τῆς μὲν γῆς, τὸ διὰ πέντε, τῆς δὲ τῶν ἀπλανῶν τὸ διὰ τεσσάρων.

XXXII. Ἄλλ' ἔτε τέτων τὸ κομψὸν ἄπτεται
τινος ἀληθείας, ἔτ' ἐκεῖνοι παντῆρασι τῷ ἀκριβῆς ἔχον-
ται. οἷς δ' ἐν ἡ δοκεῖ ταῦτα τῆς τῷ Πλάτωνος ἀπ-
ηρητῆθαι διανοίας, ἐκεῖνα κομιδῇ φανεῖται τῶν μεσιῶν
λογῶν ἔχουσαι, τὸ ἐ τετραχόρδων ὄντων τῶν ὑπέρτιν
καὶ μέσων, καὶ συνημμένων καὶ διεξευγμένων καὶ ὑ-
περβολαίων, ἐν πέντε διασήμασι τετάχθαι τὰς πλάνη-
τας·

1 W. legendum arbitratur ἐν γὰρ ταῖς πρώταις, & huc revo-
candam particulam quae in B. E. Oxon. proxime pro ταῖς est,
μετὰ γὰρ χειμερινῶν. Sententiam idem interpunctione ex-
divit.

2 Sic W. dedit ex B. Vulgo ἐποιεῖ.

3 Sic W. ex E. dedit, prope accedente B. γῆν μὲν τὴν τῷ.
Vulgo γῆ μὲν ἐν τῇ τῷ.

4 Sic W. ex B. E. Oxon. dedit pro vulg. μέσης.

τας· ὧν τὸ μὲν ¹ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ Ἥλιον, καὶ τὰς ὁμοδρόμους Ἡλίω, Στήλβανα καὶ Φωσφόρον· ἕτερον, τὸ ἀπὸ τέτων ἐπὶ τὸν Ἄραφιν ² Πυρρέντα· τρίτον δὲ, τὸ μεταξύ τέτων καὶ Φαέδοντος· εἶτα ἐξῆς, τὸ ἐπὶ Φαίωνα, καὶ πέμπτον ἤδη τὸ ἀπὸ τέτων πρὸς τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν· ὥστε τὰς ὀρίζοντας Φόγγους τὰ τετραχόρδα, τὸν τῶν πλανωμένων λόγον ἔχει ἀσέραν. εἰ τοίνυν τὰς παλαιὰς ἴσμεν ὑπάτας μὲν δύο, τρεῖς δὲ νητας, μίαν δὲ μέσσην, καὶ μίαν παραμέσσην τιθε-
μεναι· ὥστε τοῖς πλείωσιν ἰσαρίθμους εἶναι τὰς ἐσώτας· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν προσλαμβανόμενον, τὸνω διαφέρου-
τα τῆς ὑπάτης, ἐπὶ τὸ βαρὺ τάξαντες, τὸ μὲν ἕλον σύστημα δις διὰ πασῶν ἐποίησαν, τῶν δὲ συμφωνιῶν τὴν κατὰ φύσιν ἔκ ἐτήρησαν τάξιν· τὸ γὰρ διὰ πέντε πρότερον γίνεται τῆ διὰ τεσσαρῶν, ἐπὶ τὸ βαρὺ τῆ ὑπάτη ³ τῆ τόνου προσληφθέντος. ὁ δὲ Πλάτων δῆλός ἐστιν ἐπὶ τὸ ὄξύ προσλαμβάνων· λέγει γὰρ ἐν τῇ Πολι-
τείᾳ, τῶν ὀκτώ σφαιρῶν ἐκάστην περιφέρειν τὴν ⁴ ἐπ' αὐτῇ σειρῆνα βεβηκυῖαν· ἄδειν δὲ πάσας ἕνα τόνον ⁵ ἰείσας, ἐκ δὲ πασῶν κερύννυθαι μίαν ἀρμονίαν. αὗται δ' ἀνιέμεναι τὰ θεῖα εἴρασι, καὶ κατὰδεσι τῆς ἱερῆς προόδα ⁶ καὶ χορείας ὀκτάχορδον ἐμμέλειαν· οὕτω γὰρ

X 4

¹ Sic est in Ald. & Bas. deditque W. ex Oxon. & Venet. pro vulg. τὰ μὲν ἐστὶ, quod e Steph. in rell. transit.

² Vulgo ἄραος. Xyl. legendum censuit Ἄραος. W. dedit Ἄραος ex B.

³ Ita jam in R. legitur, quod W. dedit pro vulg. ὑπάτη, consentientibus B. E. Oxon. Anon. Schott. Turn. V.

⁴ Pro τὴν Ald. Bas. εἶτα.

⁵ W. ex Plat. Rep. X (ed. Bip. Vol. VIII. p. 329.) legi notat — σειρῆνα συμπεριφερομένην, φωνὴν μίαν ἰείσαν ἀνά τόνον — & inde corrigendum sup. ἀνά τόνον, ad loci sanitatem nil desiderari ultra monens.

⁶ Hanc vocem W. revocavit ex Ald. Bas. Xyl. Oxon. quibuscumque plerique alii consentiunt. B. E. περιόδα, item probabile. Vulgo προσόδα, quod Steph. a Turn. sumit. Paulo ante Ald. & Bas. εἴραται καὶ κατὰδεσθαι.

ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῶν διπλασίων καὶ τριπλασίων ὄροι λόγων, ἑκατέρᾳ προσαριθμημένης μερίδι τῆς μονάδος. οἱ δὲ πρεσβύτεροι Μήσας παρέδωκαν καὶ ἡμῖν ἐννεά-
 τας μὲν οὐτῶ, καθάπερ ὁ Πλάτων, περὶ τὰ κράνια·
 τὴν δ' ἐνάτην, τὰ περίγεια κηλεῖν ἀνακαλεσμένην, καὶ
 καθισῆσαν ἐν πλάνης καὶ διαφορᾶς ἀνωμαλίαν καὶ παρα-
 χῆν ἐχέσης ¹.

XXXIII. Σκοπεῖτε δέ, μὴ τὸν μὲν ἕρανὸν ἄγει
 καὶ τὰ κράνια ταῖς περὶ αὐτὴν ἐμμελείαις καὶ κινήσεσιν
 ἢ ψυχῆ, Φρονιματάτῃ καὶ δικαιοτάτῃ γεγонуῖα· γέγονε
 δὲ τοιαύτη τοῖς καθ' ἁρμονίαν λόγοις, ἂν εἰκόνες μὲν
 ὑπάρχουσιν εἰς τὰ σώματα ² ἐν τοῖς ὁρατοῖς καὶ ὁραμέ-
 νοις μερεσι τῆ κόμης καὶ σώμασιν· ἡ δὲ πρατῆ καὶ κυ-
 ριωτῆ ἡ δύναμις ὁρατῶς ἐγκέφαται τῇ ψυχῇ, καὶ παρ-
 ἔχει σόμφανον αὐτὴν καὶ πειθηνιον, ἀεὶ τῷ κρατίσῳ
 καὶ θειοτάτῃ μέρει τῶν ἄλλων ἀπαντῶν ὁμονούτων. πα-
 ραλαβὼν γὰρ ὁ δημιουργὸς ἀταξίαν ³ καὶ πλημμελίαν
 ἐν ταῖς κινήσεσι τῆς ἀναρμόως καὶ ἀνοητῆ ψυχῆς διαφε-
 ρομένης πρὸς ἑαυτὴν, τὰ μὲν διώρισε καὶ διέτησε, τὰ
 δὲ συηγαγε πρὸς ἄλληλα καὶ συεταξεν, ἁρμονίαις καὶ
 ἀριθμοῖς χρησόμενος οἷς καὶ ἀ κροτάτα ⁴ σώματα,
 ἄλθοι καὶ ξύλα, καὶ ἄλοιοι Φυτῶν, καὶ θηρίων εἰσὶ
 καὶ πυτῆαι ⁵, συγκερανούμενα καὶ συναρμοττόμεια,
 θυμασᾶς μὲν ἀγαλμάτων ὄψεις, θυμασᾶς δὲ παρ-
 ἔχει

¹ Ita W. ex B. E. Bas. Xyl. dedit pro vulg. ἐχέσας.

² Ald. Bas. εἰς τὰ σώματα.

³ Ald. Bas. κατ' ἀξίαν. Hinc Xyl. notat, non obscurum esse quin ab ἀταξίᾳ promanarit.

⁴ W. iudice legendam κροτάτα. Omnes libri in vulgata consentiunt.

⁵ Pro his, quae corrupta sunt, Xyl. legendum censuit εἰσὶν αἰ πυτῆαι, ipse tamen monens, ne sic quidem cohaerere dictionem. W. teste omnes libri vulgatum exhibent, Xyl. excepto. Eodem iudice vitium videtur esse in εἰσὶ καί: pro quo aliud ponere, facile est; probabile ponere, non facile.

ἔχει Φαρμακῶν καὶ ὀργάνων δυνάμεις. ἢ καὶ Ζήνων ὁ Κιττιεὺς ἐπὶ Θεῶν αὐλητῶν παρεκάλει τὰ μεϊρίκια καταμανθάνειν, οἶαν κέρατα καὶ ξύλα καὶ κάλαμοι, καὶ ὄσα ¹, λόγῃ μετέχοντα καὶ συμφωνίας, Φωνὴν ἰφίησι. τὸ μὲν ² γὰρ, ἄριθμῶ πάντα ἐπεοικέναι, κατὰ τὴν Πυθαγορικὴν ἀπόφασιν, λόγῃ δεῖται. τὸ δὲ πᾶσιν, οἷς ³ ἐκ διαφορᾶς καὶ ἀνομοιότητος ἐγγέγονε κοινωνία τις πρὸς ἄλληλα καὶ συμφωνία, ταύτη αἰτίαν εἶναι μετριότητα καὶ τάξιν, ἄριθμῶ καὶ ἁρμονίας μεταχῶσιν, ἕδὲ τὸς ποιητὰς λέληθεν, ἄρθμια μὲν τὰ Φίλα καὶ προσηνῆ καλῶντας, ἀναρτίες ⁴ δὲ τὸς ἔχθρῶς καὶ τὸς πολεμίους, ὡς ἀναρμωσίαν τὴν διαφορὰν ἔσαν. ὁ δὲ τῶ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικλήθειον·

Ἄρμωτος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὁδε, καὶ Φίλος ἄσοις·
εὐαρμωσίαν δὴλόος ἐστὶ τὴν ἄρετὴν ἠγέμενος. ὡς πε
καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος

Τῶ Θεῷ (Φησὶν) ἐπακόντος ἐν ἀνορέαν ἐπιδεικνύ-
μενος τὸν Κᾶδμον ⁵.

οἱ τε πάλαι Θεολόγοι, πρεσβύτατοι Φιλοσόφων ὄντες,
ὄργανα μουσικὰ Θεῶν ἐνεχειρίζον ἀγάλμασιν· ἔχ ὡς
λύραν πε καὶ αὐλῶσιν ⁶, ἀλλ' ἐθὲν ἔργον οἰόμενοι

X 5 Θεῶν,

¹ Ita W. ex B. & E. recepit pro vulg. ὄσα. Pro μετέχοντα, quod seq. itur, Turn. V. Bong. μετέχει.

² Ita exhibent Turn. & V. deditque W. ex iisdem & E. pro vulg. τῶ μὲν.

³ Ald. Bas. τὸ δὲ πᾶσι Θεοῖς. Xyl. correxit.

⁴ Ald. Bas. ἀναρτίες. Xyl. legit ἀναρσίαις.

⁵ Locus corruptus, cui W. ex suis libris nil medicinae afferre potuit. Memoratur idem fragmentum Vol. IX. p. 257. & apud Aristid. Or. Plat. II. p. 296. Collatis his locis W. legendum susp. τῶ Θεῷ, Φησὶν, ἐπακόνει μουσικὰν ὄρθαν καὶ ἄρθμια ἐπιδεικνύμενος τὸν Κᾶδμον. Cf. Schneideri fragm. Pindar. p. 35. pro ἐπακόντος legendum mouentis ἐπακόντα.

⁶ Ita W. sumsit ex B. & E. ducente eodem Oxon. αὐλὸν σιν. Vulgo αὐλόν. Idem λύραν mutandum censet in λυρίζασιν, notans, lacunam habere B. & E. inter πε & καὶ, Oxon. inter αὐλόν & ἀλλά.

Θεῶν, οἷον ἁρμονίαν εἶναι καὶ συμφωνίαν· ὥσπερ ἐν ὁ τῆς ἐπιτρίτης καὶ ἡμισολίης καὶ διπλασίας λόγους ζητῶν ἐν τῷ ζυγῷ τῆς λύρας, καὶ τῇ χελώνῃ καὶ τοῖς κολλαβοῖς, γελοῖός ἐστι· δεῖ μὲν γὰρ ἀμέλει καὶ ταῦτα συμμέτρως γεγονέναι πρὸς ἀλλήλα μήκῃσι καὶ πάχεσι, τὴν δὲ ἁρμονίαν ἐκείνην ἐπὶ τῶν Φθόγγων ¹ θεωρεῖν· ἕτως εἶδος μὲν ἐστὶ καὶ τὰ σώματα τῶν ἀτέρων, καὶ τὰ διαστήματα τῶν κύκλων, καὶ τὰ τάχη τῶν περιφορῶν, ὥσπερ ὄργανα ἐν τεταγμένοις ² ἔχειν ἐμμέτρως πρὸς ἄλλήλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον, εἰ καὶ τὸ ποσὸν ἡμᾶς τῆ μετρίᾳ διαπέφευγε· τῶν μέντοι λόγων ἐκείνων, οἷς ὁ δημιουργὸς ἐχρήσατο, καὶ τῶν ἀριθμῶν ἔργον ἠγεῖσθαι τὴν αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐμμέλειαν ³ καὶ ἁρμονίαν πρὸς αὐτήν, ὑφ' ἧς ⁴ καὶ τὸν ἄρανδον ἐγγενομένη μυριῶν ἀγαθῶν ἐμπέπληκε, καὶ τὰ περὶ γῆν ἄραις καὶ μεταβολαῖς μέτρον ἐχέσαις, ἄριστα καὶ κάλλιστα πρὸς τε γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γινομένων διακεκόσμηκεν.

¹ W. legi vult ἐπὶ τῶν λόγων, paulo ante autem Φθόγγας ζητῶν, restituendo, quae suis locis mota videantur.

² Ald. Bas. Xyl. ἐντεταγμένοις. Steph. dedit divifim, non dissentientibus B E. Oxon. Venet. Quare W. putat excidisse λόγους. Leonic. Schott. ἐντεταγμένα. Anon. Turn. V. ἐνταταμένα, pro quo in Ind. Ffst. vitiosae notatur ἐντεταγμένα.

³ Ita cum W. dedi ex Turn. V. consentientibus B. E. Anon. Vulgo ἐπιμέλειαν.

⁴ Ita W. ex B. E. dedit. Vulgo ἐφ' οἷς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἘΠΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΤΙ-
ΜΑΙΩ ΨΥΧΟΓΟΝΙΑΣ.

Ο περί τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας ἐπιγεγραμ-
μένος λόγος, ὅσα Πλάτωνι καὶ τοῖς Πλατωνικοῖς
πεφιλοτίμηται ἀπαγγέλλει ¹. εἰσάγει δὲ καὶ γεωμε-
τρικὰς τινὰς ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητας, πρὸς τὴν τῆς
ψυχῆς, ὡς οἶεται, θεωρίαν συντεινάσας αὐτῷ· καὶ
δὴ καὶ μουσικὰ καὶ ἀριθμητικὰ θεωρήματα.

II. Λέγει δὲ, τὴν ὕλην διαμορφωθῆναι ὑπὸ τῆς
ψυχῆς, καὶ δίδωσι μὲν τῷ παντὶ ψυχῆν, δίδωσι δὲ
καὶ ἐκάστῳ ζῶν τὴν διοικῆσαν αὐτὸ, καὶ πῆ μὲν ἀγένε-
νητον εἰσάγει ταύτην, πῆ δὲ γενέσκει δεθεύκσαν· ἄ-
ιδιον δὲ τὴν ὕλην καὶ ὑπὸ τῆς θεῆς διὰ τῆς ψυχῆς μορ-
φωθῆναι, καὶ τὴν κακίαν δὲ βλάστημα τῆς ὕλης γεγο-
νέναι, ἵνα μὴ (Φησί) τὸ θεῖον αἴτιον τῶν κακῶν νο-
μιθεῖη.

III. Ὅτι οἱ περί τὸν Ποσειδώνιον ἢ μακρὰν τῆς
ὕλης ἀπέσπασαν τὴν ψυχῆν, ἕλλα δεξέμενοι, τὴν τῶν
περχτῶν ἕσταν περί τὰ σώματα λέγεσθαι μεριστήν, καὶ
ταῦτα τῷ νοητῷ μίξαντες, ἀπεφῆμυκτο τὴν ψυχῆν
ιδεάν εἶναι τῆ πάντη διασατῆ κατ' ἀριθμὸν συνεσῶσαν
ἁρμονίαν περιέχοντα· τὰ τε γὰρ μαθηματικὰ ² τῶν
πρώτων νοητῶν μεταξὺ καὶ τῶν αἰδητῶν τετέχθαι
τῆς τε ψυχῆς τῷ νοητῷ τὸ αἰδίον, καὶ τῷ αἰδητικῷ
τὸ

¹ Cum w. restitui lectionem Ald. Bas. Xyl. pro vulg. ἐπ-
αγγέλλει.

² Ald. Bas. corrupte μαθητικά, quod Xyl. bene legit & ver-
tit μαθηματικά. Ita e Petav. notatur, dedique cum w. adfen-
tiente E. & ipso Plat. supra in Comment. de Animae Procreat.
c. XXII. p. 312. Vol. h. Vulgo παθητικά.

τὸ παθητικὸν ἐχέσης, προσῆκον ἐν μέσῳ τὴν ἑσίαν ὑπάρχειν. ἔλαθε γὰρ καὶ τέρας ὁ θεὸς τοῖς τῶν σωμάτων πέρασιν ὕσερον, ἀπειργασμένης ἤδη τῆς ψυχῆς, χράμενος ἐπὶ τὴν τῆς ὕλης διαμόρφωσιν, τὸ σκεδασθὲν αὐτῆς καὶ κσύνδε·ον ὀρίζων καὶ περιλαμβάνων ταῖς ἐκ τῶν τριγώνων συναρμοττομένων ἐπιφανείαις. ἀτοπώτερον δὲ τὸ τὴν ψυχὴν ἰδέαν ποιεῖν. ἡ μὲν γὰρ, ἀεικίνητος, ἡ δ', ἀκίνητος· καὶ ἡ μὲν, ἀμιγῆς πρὸς τὸ αἰσθητὸν, ἡ δὲ, τῷ σώματι συνειργμένη. πρὸς δὲ τέτοις, ὁ θεὸς τῆς μὲν ἰδέας, ὡς παραδείγματος, γέγονε μιμητῆς, τῆς δὲ ψυχῆς, ὥσπερ ἀποτελέσματος, δημιουργός. ἵτι δ' εἰς ἀριθμὸν ὁ Πλάτων τὴν ἑσίαν ἱτίθεται τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ταττομένην ὑπ' ἀριθμῶ, προεῖρηται.

IV. Πρὸς δ' ἀμφοτέροις τέτοις κοινόν ἐστὶ τὸ μήτε τοῖς πέρασι μήτε τοῖς ἀριθμοῖς μηδὲν ἴχνας ἐνυπάρχειν ἐκείνης τῆς οὐνάμεως, ἢ τὸ αἰσθητὸν ἢ ψυχὴ πέφυκε κρίνειν. νῦν μὲν γὰρ αὐτῇ καὶ νοητὸν ² ἢ τῆς νοητῆς μέθεξις ἀρχῆς ἐμπεποίηκε, δόξας δὲ καὶ πίσεις καὶ τὸ φανταστικὸν καὶ τὸ παθητικὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸ σᾶμα ποιότηταν· ἢ ἐκ ἂν τις ἐκ μονάδων εἰδὲ γραμμῶν εἰς ἐπιφανειῶν ἀπλῶς νοήσειεν ἐγγινόμενον. καὶ μὴν ἢ μόνον αἰ τῶν θυητῶν ψυχῶν γνωστικὴν τῷ αἰσθητῷ οὐσίαιμι ἔχασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῷ κόσμῳ ³, φησὶν, ἀνακυκλεμένην αὐτὴν πρὸς ἑαυτὴν, ὅταν ἑσίαν σκεδασθῆν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται, καὶ ὅταν ἀμέρισον λέγη ⁴ κινεμένην διὰ πάσης ἑαυτῆς, ὅτῳ ἂν τι ταυτὸν ἦ, καὶ ὅτῳ ἂν ἕτερον, πρὸς ὃ τι τῆ μάλις καὶ ὀπη

1 absunt a Petav. τὴν ἑσίαν.

2 W. susp. νόησιν. Vid. supra l. c. c. XXIII. p. 313. not. 4.

3 Petav Ald. Bas. τῷ κύκλῳ.

4 Ita in R. legitur, quod W. dedit ex E. B. Petav. Vulgo λέγει. Cum eodem dedi deinde ταυτὸν ἦ, καὶ pro vulg ταυτὸν, ἦ καὶ, dnce ipso Platone, & Plut. in utraque correctione. Cf. l. c. Cap. XXIII.

ἔπη καὶ ὅπως συμβαίνει, καὶ τὰ γινόμενα πρὸς ἑκάστον ἑκάστα εἶναι καὶ πάσχειν. ἐν τέτοις ἅμα καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν ποιούμενος ὑπογραφήν, ἔτι μᾶλλον τοῖς ἐφεξῆς διασαφεῖ. λόγος γὰρ, φησὶν, ἀληθείας, ὅταν μὲν περὶ τὸ αἰσθητὸν γένηται, καὶ ὁ τῷ πατέρει κύκλος ὁρθῶς ¹ ἰὼν εἰς πᾶσαν αὐτῆ τὴν ψυχὴν διαγγείλη, δοξαί καὶ πίσεις γίνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς· ὅταν δ' αὖ πάλιν περὶ τὸ λογιστικὸν ᾗ, καὶ ὁ τῷ ταυτῆ κύκλος εὐτροχος ὦν αὐτὰ μηνύσῃ, ἐπισημη ἐξ ἀνάγκης ὑποτελείται. τάτω δὲ ἐν ᾧ τῶν ὄντων ἐ γίνεσθον, εἴαν πτε τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν προσείπῃ, πᾶν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθές ἐρεῖ. πόθεν ἔν ἔσχευ ἡ ψυχὴ τὴν αἰτιληπτικὴν τῷ αἰσθητῷ καὶ δοξαστικὴν ταύτην κίνησιν, ἐτέραν τῆς νοητῆς ² ἐκείνης καὶ τελευτώσης εἰς ἐπισήμη, ἔργον εἰπεῖν· μὴ ἴδεμένως βεβαίως, ὅτι νῦν ἔχῃ ἀπλῶς ψυχὴν, ἀλλὰ κόσμω ψυχὴν συνίησιν ³ ἐξ ὑποκειμένης τῆς τε κρείττονος ἐσίας καὶ ἀμερίσε καὶ τῆς χείρονος, ἣν περὶ τὰ σώματα μερισὴν κέκληκεν, ἔχῃ ἐτέραν ἕσαν ἢ τὴν δοξαστικὴν καὶ φαντασικὴν, καὶ συμπαθη τῶν αἰσθητῶν κίνησιν, ἔ γενομένην, ἀλλ' ὑφεσῶσαν αἰδίου, ὡσπερ ἡ ἐτέρα. τὸ γὰρ νοερὸν ἢ φύσις ἔχῃσα, καὶ τὸ δοξαστικὸν εἶχεν· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἀκίνητον καὶ ἀπαθές, καὶ περὶ τὴν αἰεὶ μένησαν ἰδρυμένον ἐσίαν· τῷτο δὲ, μερισὸν καὶ πλανητὸν, ἄτε δὴ φερομένης καὶ σκεδαννυμένης ἐφαπτόμενον ὕλης. ἔτε γὰρ τὸ αἰσθητὸν εἰλήχει τάξεως, ἀλλ' ἦν ἄμορφον καὶ ἀόρισον· ἢ τε περὶ τῷτο τεταγμένη δύναμις, ἔτε δόξας ἐνάρθρας, ἔτε κινήσεις ἀπάσας εἶχε ⁴ τεταγμένας, ἀλλὰ τὰς πολλὰς ἐνυπνιώδεις καὶ παραφόρας καὶ ταραττάσας τὸ σωματικῶδες.

¹ Petav. ὁρθῶς.

² W. e l. c. legendum monet νοητικῆς.

³ Jam in R. correctum legitur, quod W. ex B. E. & Plut. l. c. sustulit. Vulgo κίνησιν.

⁴ Ita W. dedit e Plut. l. c.

δὲς, ὅσα μὴ κατὰ τύχην τῷ βελτίονι περιέπιπτεν· ἐν μέσῳ γὰρ ἦν ἀμφοῖν, καὶ πρὸς ἀμφοτέρα συμπαθεῖ καὶ συγγειῇ φύσει εἶχε, τῷ μὲν αἰδητικῷ τῆς ἕλης ἀντεχομένη, τῷ δὲ κριτικῷ τῶν νοητῶν.

V. Οὗτω δὲ πως καὶ Πλάτων διασαφεῖ τοῖς ὀνόμασιν· Οὗτος γὰρ, Φησὶν, παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λογισθεῖς, ἐν κεφαλαίῳ δεδεδω λόγος, ὃν τε ¹ καὶ χάραν καὶ γένεσιν εἶναι τρία τριχῆ, καὶ πρὶν ἔρανον γενέσθαι. χάραν τε ² γὰρ καλεῖ τὴν ἕλην, ὡσπερ ἔθραν, εἶναι ὅτε καὶ ὑποδοχήν· ὃν δὲ, τὸ νοητόν· γένεσιν δὲ, τῆ κῶσμη μήπω γεγενότος, ἐδερίαν ἄλλην ἢ τὴν ἐν μεταβολαῖς καὶ κινήσεσιν ἕσταν, τῆ τυπῆτος καὶ τῆ τυπκόμε μεταξὺ τεταγμένην, διχιδιδῆσαν ἐνταῦθα τὰς ἐκείθεν εἰκονας. διὰ τε δὴ ταῦτα μεριστὴν προσηγορεύθη, καὶ ἔτι τῷ αἰδητικῷ τὸ αἰθανόμενον, καὶ τῷ Φανταστῷ τὸ Φανταζόμενον ἀνάγκη συνδιανέμεσθαι καὶ συμπαρῆκειν· ἢ γὰρ αἰδητικὴ κίνησις ἰδία ψυχῆς ἔσα, κινεῖται πρὸς τὸ αἰδητὸν ἐκτός· ὁ δὲ νῆς αὐτὸς μὲν ἐφ' ἑαυτῆ μόνιμος ἦν καὶ ἀκίνητος, ἐγγενόμενος δὲ τῇ ψυχῇ καὶ κρατήσας, εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει καὶ συμπεραίνει τὴν ἐγκυκλίαν Φορᾶν, περὶ τὸ μέιον ³ ἀεὶ μάλιςα ψαύσαν τῆ ὄντος. διὸ καὶ δυσανάκρατος ἢ κοινωνία γέγονεν αὐτῶν, τῷ ἀμερίστῳ ⁴ τὸ μεριστον, καὶ τῷ μηδαμῇ κινήτῳ τὸ πάντη Φορητὸν μιγνύσασα, καὶ καταβιαζομένη θάτερον εἰς ταυτὸν συνελθεῖν. ἦν δὲ τὸ θάτερον ἐ κινήσις, ὡσπερ ἐδὲ ταυτὸν τᾶσις, ἀλλ' ἀρχὴ διαφορᾶς καὶ ἰσομοιότητος. ἐκότερον γὰρ ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἀρχῆς κάτεισι, τὸ μὲν ταυτὸν ἀπὸ τῆ ἐνός, τὸ δὲ θάτερον ἀπὸ τῆς δυάδος· καὶ

μέ-

¹ Ita e Bas. reposui, & W. dedit e marg. E. ipso Plat. & Plut. l. c. Cap. XXIV. Vulgo ὄντος.

² Vulgo καὶ χάραν τε. Delevi καὶ auctoritate Bas. Rectius abesse idem monuit W. e Plut. l. c.

³ Ita W. ex Pint. l. c. reposuit pro vulg. περὶ τὸ μέιον.

⁴ Petav. τῶν ἀμερίστων, & deinde τῶν μηδαμῇ κινήτῶν.

μέμικται πρῶτον ἐνταῦθα περὶ τὴν ψυχὴν, ἀριθμοῖς καὶ λόγοις συνδεθέντα, καὶ μεσότησιν ἐναρμονίοις, καὶ ποιεῖ θάτερον ἐγγυνομένον τῷ αὐτῷ διαφορῶν, τὸ δὲ ταυτὸν ἐν τῷ ἐτέρῳ τάξει, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐν ταῖς πρώταις τῆς ψυχῆς δυνάμεσιν· εἰσὶ δὲ αὐταὶ τὸ κριτικὸν καὶ τὸ κινητικόν. ἡ μὲν ἔν κινήσει εὐθὺς ἐπιδείκνυται περὶ τὸν ἕρανόν, ἐν μὲν τῇ ταυτότητι τὴν ἑτερότητα τῇ περιφορᾷ τῶν ἀπλαιῶν, ἐν δὲ τῇ ἑτερότητι τὴν ταυτότητα τῇ τάξει τῶν πλανητῶν· ἐπικρατεῖ γὰρ ἐν ἐκείνοις τὸ ταυτὸν, ἐν δὲ τοῖς περὶ γῆν τ'ἐναντίον. ἡ δὲ κρίσις ἀρχαῶς μὲν ἔχει δύο, τὸν τε νῦν ἀπὸ τῆ ταυτῆ πρὸς τὴ καθόλου, καὶ τὴν αἰθησιν ἀπὸ τῆ ἐτέρης, πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα. μέμικται δὲ λόγος ἐξ ἀμφοῖν, νόησις ἐν τοῖς νοητοῖς, καὶ δόξα γινόμενος ἐν τοῖς αἰθητοῖς· ὀργάνοις τε μετὰ Φαντασίαις τε καὶ μνήμαις χρώμενος, ὧν τὰ μὲν ἐν τῷ ταυτῷ¹ τὸ ἕτερον, τὰ δ' ἐν τῷ ἐτέρῳ ποιεῖ τὸ ταυτὸν. ἔστι γὰρ ἡ μὲν νόησις κινήσεις τῆ νοῦντος² περὶ τὸ μένον· ἡ δὲ δόξα, μονὴ τῆ αἰθανομένης περὶ τὸ κινούμενον· Φαντασίαν δὲ, συμπλοκὴν δόξης πρὸς αἰθησιν ἔσαν, ἴσησιν ἐν μνήμη τὸ ταυτὸν· τὸ δὲ θάτερον κινεῖ πάλιν ἐν διαφορᾷ τῆ πρόσθεν καὶ νῦν, ἑτερότητος ἕμα καὶ ταυτότητος ἐφαπτόμενον.

VI. Δεῖ δὲ τὴν περὶ τὸ σῶμα τῆ κόσμου γενομένην σύνταξιν, εἰκόνα λαβεῖν τῆς ἀναλογίας, ἐν ἣ διηρμόσατο τὴν ψυχὴν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἦν ἄκρα, τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ, χαλεπὴν πρὸς ἀλλήλα κραθῆναι φύσιν ἔχοντα, μᾶλλον δὲ ὅλως ἀκρατον καὶ ἀσύστατον· ὅθεν ἐν μέσῳ θέμενος αὐτῶν, τὸν μὲν ἀέρα πρὸ τῆ πυρός, τὸ δὲ ὕδωρ πρὸ τῆς γῆς, ταῦτα πρῶτον ἀλλήλοισ ἐκέρασαν·

¹ Ita e Bas. reposui, deditque W. ex marg. E. & Plut. l. c. Vulgo ἐν τῷ αὐτῷ.

² Ita W. dedit e Plut. l. c. consentientibus Jannot. Schott. Anon. pro vulg. τῆ κινῶντος. Receptum notatur quoque in ind. Frft. sed falso tribuitur Ald. & Bas.

ρασεν· εἶτα διὰ τέτων ἐκεῖνα πρὸς τε ταῦτα καὶ ἄλ-
 ληλα συνέμιξε καὶ συνήρμωσεν. ἔνταῦθα δὲ πάλιν τὸ
 ταυτὸν καὶ τὸ θύτερον ἐναντίας δυνάμεις, καὶ ἀκρότη-
 τας ἀντιπάλες συνήγαγεν, ἢ δι' αὐτῶν, ἀλλ' ἕσας
 ἑτέρας μεταξὺ, τὴν μὲν ἀμέρισον πρὸ τῆς ταυτῆς, πρὸ
 δὲ τῆς θυτέρης τὴν μερισὴν, ἔστιν ἣ προσήκασαν ἑκατέ-
 ραν ἑκατέρα τάξας, εἶτα μιχθεύσαις ἐκεῖναις ἐπεγνε-
 ραννύμενος, ἔτω τὸ πᾶν συνύφηνε τῆς ψυχῆς εἶδος,
 ὡς ἦν ἀνυσὸν, ἐκ διαφόρων ὁμοιον ἕκ τε πολλῶν ἐν ἱ
 ἀπεργασάμενος.

I Vulgo abest ἐν. Dedit W. ex B. E. & Plut. l. c.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΣΤΩΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΩΝ.

Πρῶτον ἀξιῶ τὴν ¹ τῶν δογμάτων ὁμολογίαν ἐν τοῖς βίοις θεωρεῖσθαι. δεῖ γὰρ ἔχ' ἕτω τὸν ῥήτορα, κατ' Αἰσχίνην, τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι καὶ τὸν νόμον, ὡς τὸν βίον τῷ Φιλοσόφῳ τῷ λόγῳ σύμφωνον εἶναι. ὁ γὰρ λόγος τῷ Φιλοσόφῳ νόμος αὐθαιρτος καὶ ἴδιός ἐστιν· εἴγε δὲ μὴ παιδιᾶν καὶ εὐρησιλογίαν ἔκα δόξης, ἀλλ' ἔργον ἀξιου σπαρδῆς τῆς μεγίστης, ὥσπερ ἐστίν, ἠγᾶνται Φιλοσοφίαν.

II. Ἐπεὶ τοίνυν πολλὰ μὲν, ὡς ἐν λόγοις ², αὐτῷ Ζήνωνι, πολλὰ δὲ Κλεάνθει, πλεῖστα δὲ Χρυσίππῳ γεγραμμένα τυγχάνει περὶ πολιτείας καὶ τῷ ἄρχεσθαι καὶ ἄρχειν, καὶ δικάζειν καὶ ῥητορεύειν· ἐν δὲ τοῖς βίοις ἄδενός ἐστιν εὐρεῖν ἢ στρατηγίαν, ἢ νομοθεσίαν, ἢ πάροδον εἰς βελήν, ἢ συνηγορίαν ἐπὶ δικαστῶν, ἢ στρατείαν ὑπὲρ πατρίδος, ἢ πρεσβείαν, ἢ ἐπίδοσιν· ἀλλ' ἐπὶ ξένης, ὥσπερ τινὸς λατῆ ³, γευσάμενοι σχολῆς, τὸν πάντα βίον, ἢ βραχὺν, ἀλλὰ καμμήκη γενόμενον, διήγαγον ἐν λόγοις καὶ βιβλίοις καὶ περιπάτοις· ἢ καὶ ⁴ ἀδήλον, ὅτι τοῖς ὑφ' ἐτέρων γραφομένοις καὶ λεγομέ-

νοῖς,

¹ Vulgo abest artic. τὴν. Eum exhibet Petav. deditque W. consensu B. E. Venet. 1.

² R. explicante, *multa, ut in lizeris*, multa pro homine literato, qui temp. non attingit, de administratione reip. scripsit, a cujusmodi homine tractationem hujus argumenti non expectes. Pro seq. αὐτῷ W. notat ex E. τῷ.

³ alluditur ad Hom. Odyss. IX. 94. ἰσῆ.

⁴ R. mavult περιπάτοις, οἷς (id est ἐν οἷς, δι' ὧν, ἐξ ὧν) ἢ καὶ ἄδ., unde non obicurum est.

νοις, μᾶλλον ἢ τοῖς ὑφ' αὐτῶν ὁμολογημένως ¹ ἔζησαν, ἦν Ἐπικουρος ἡσυχίαν ἐπαινεῖ καὶ Ἱερώνυμος ², ἐν ταύτῃ τὸ παράπαν καταβιάσαντες. αὐτὸς γὰρ Χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ Βίων, ἐδὲν οἶεται τὸν σχολασικὸν βίον τῷ ἡδονικῷ διαφέρειν. αὐτὰς δὲ παραθήσομαι τὰς λέξεις. Ὅσοι δὲ ὑπολαμβάνουσι Φιλοσόφους ἐπιβάλλειν μάλικα τὸν σχολασικὸν ³ βίον ὑπ' ἀρχῆς, ἔτοι μοι δοκῆσι διαμαρτάνειν, ὑπονοῶντες, διαγωγῆς τινος ἕνεκεν δεῖν τῶτο ποιεῖν ⁴, ἢ ἄλλῃ τινὸς τῆτω παραπλησίᾳ, καὶ τὸν ὅλον βίον ἔτω πως ⁵ διεκλύσαι. τῶτο δ' ἔστιν, ἂν σαφῶς θεωρηθῇ, ἡδέως. ἢ γὰρ δεῖ ⁶ λαυθάνειν τὴν ἰπνόνοιαν αὐτῶν, πολλῶν μὲν σαφῶς τῶτο λεγόντων, ἐκ ὀλίγων δ' ἀδηλότερον ⁷. τίς ἔν μᾶλλον ἐν ⁸ τῷ σχολασικῷ βίῳ τῆτω κατεγήρασεν, ἢ Χρύσιππος, καὶ Κλεάνθης, καὶ Διογένης ⁹, καὶ Ζήνων, καὶ Ἀντίπατρος; οἷ γε καὶ τὰς αὐτῶν κατέλιπον πατρίδας, ἐδὲν ἐγκαλεῖσθαι, ἀλλ' ὅπως καθ' ἡσυχίαν ἐν τῷ ἡδονῇ καὶ ἐπὶ ζῆσῆρος

1 Ita in R. jam correctum legitur, quod e Turn. & V. notatur, & W. dedit ex iisdem & Mez. pro vulg. ὁμολογημένοις.

2 R. notat: „Hieronymum in Epicureis nullum reperio. Non habeo igitur, quod asseverem, aut corruptum hoc nomen esse, aut Hieronymum hunc soli Plutarcho notum & nominatum fuisse Epicureum, aut fuisse eundem cum Peripatetico.“

3 R. monente, σχολασικὸν arcte jungendum cum ἀρχῆς, i. e. τὸν ὑπ' ἀρχῆς σχολάζοντα βίον, ὡς ἀρχῆς καὶ πολιτείας ἐδὲν μέτεσι, a magistratu recedendo fetiatiem vitam. Ald. deinde & Bas. ἢ τί μοι, pro ἔτοι μοι.

4 i. e. Φιλοσοφεῖν. R.

5 Absit vulgo πως. Inferit Petav. deditque W. e consensu B. E. Venet. 1. 2.

6 Turn. Bong. δεῖν. R. monente sententia flagitat δυνατὸν, nequit enim eorum falsa opinio (ἰπνόνοια) latere.

7 In hoc vocabulo definunt recitata e Chrysippo verba. R.

8 absit ἐν a Petav.

9 Diogenes est Babylonius, & Antipater Tarsensis ejus discipulus.

τῆρος ¹ σχολάζοντες καὶ Φιλολογῶντες διάγουσιν. Ἄριστοκρέων γῆν, ὁ Χρυσίππης μαθητῆς καὶ οἰκειῶς ², εἰκόνα χαλιῆν ἐκασηλώσας ἐπέγραψε τὸδε τὸ ἐλεγείον·

Τόνδε νέον ³ Χρυσίππον Ἄριστοκρέων ἀνέθηκε,

Τῶν Ἀκαδημιακῶν σραγγαλίδων κοπίδα.

τῆτο ἔν ⁴ ὁ Χρυσίππος, ὁ γέρων, ὁ Φιλόσοφος, ὁ τὸν βασιλικὸν καὶ πολιτικὸν ἐπαινῶν βίον, τὸν δὲ σχολαστικὸν ἐθῆν οἰόμενος τῆ ἡδονικῆ διαφέρειν.

III. "Ὅσοι δ' ἄλλοι αὐτῶν πολιτείας προσίασιν, ἔτι ⁵ μᾶλλον ἐναντιῶνται τοῖς αὐτῶν δόγμασι· καὶ γὰρ ἄρχασι, καὶ δικάζουσι, καὶ συμβουλευοῦσι, καὶ νομοθετοῦσι, καὶ κολάζουσι, καὶ τιμῶσιν, ὡς πόλεων ἑσῶν, ἐν αἷς πολιτεύονται, βασιλευτῶν δὲ καὶ δικασῶν ἀεὶ τῶν λαγχανουτων, στρατηγῶν δὲ τῶν χειροτονημένων, νό-

Y 2

¹ Pro ἐν τῷ ἡδονικῷ Salmas. leg. *supr.* ἐν τῷ Διομαρίῳ vel ὠδείῳ. Hanc posteriorem vocem omnino commendare videtur Diog. Laërt. in vita Chryssippi, his verbis de eo referens: τῆτον ἐν τῷ ὠδείῳ σχολάζοντα —. Sequentia ἐπὶ ζωστῆρος se non intelligere fatetur R. & contrarium potius a sententia flagitari putat: πύρρον ζωστῆρος, *procul a cirgulo*, h. e. munere publico, coli. Wolf. in Indic. ad Libanii Epistolas v. *ζωνη*. Hunc sensum Kaltw. vertendo expressit: *fern von Geschäften*. Judice W. locus difficilis sive ad explicandum sive ad emendandum, & ex variis utriusque rationibus, adhuc probabilior haec mutatio ἐν τῷ ἡδονικῷ Ἐπικυρείως σχολάζοντες. Xyl. vertit *apud Zosterem*, quas voces W. omisit. Intellexisse videtur locum. Et est Ζωστῆρ apud Hesych. τόπος, ἐνθα Λητῶ ἐλύσατο τὴν ζώνην: & in iuncta nota: „τῆς Ἀττικῆς, addit Etymol.“ coll. Paussan. L. I. c. 31. Idem locus memoratur a Cic. ad Attic. V, 12. & a Strab. L. IX. p. 275. An vero Stoicorum disciplina aliquam ei atrulerit celebritatem, qualem Plato atrulit *Sunio*, adhuc me fugit.

² Erat Chryssippi e sorore nepos. R.

³ R. *supr.* τόνδ' ἐνέον Χρυσ. *bunc mutum Chryssippum*, i. e. hanc Chryssippi statuam.

⁴ Xyl. *τοιᾶτος* scribendum conjecit, etsi τῆτο etiam legi possit ἀναφορικῶς. R. subintelligendam monet ἰσαίεσι, *hoc itaque fecit*: mavult tamen *τοιᾶτος ἐν*, talis erat.

⁵ Ald. Bas. Pet. *ἐπὶ*, quod Xyl. improbat.

μων δὲ τῶν Κλειθένης καὶ Λυκέργε καὶ Σόλωνος, εἰς Φαύλας καὶ ἀνοήτους γεγονέναι λέγουσιν. ὥστε καὶ πολιτευόμενοι μάχονται.

IV. Καὶ μὴν Ἀντίπατρος ἐν τῷ περὶ τῆς Κλειθένης καὶ Χρυσίππου διαφορᾶς ἰσόρηκεν, ὅτι Ζήνων καὶ Κλειάνθης ἐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι γενέσθαι, μὴ δόξωσι τὰς αὐτῶν πατρίδας ἡδικεῖν. ὅτι μὲν, εἰ καλῶς ἔτοι, Χρυσίππος ἐκ ὀρθῶς ἐποίησεν, ἐγγραφεῖς εἰς τὴν πολιτείαν, παρεῖδω. πολλὴν δὲ μάχην καὶ παράλογον ἔχει τὸ, τὰ σώματα καὶ τὰς βίβας ἔτω μακρὰν ἀποξενώσαντας, τὰ ὀνόματα ταῖς πατρίσι τηρεῖν. ὥσπερ εἴ τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν, ἑτέραν ¹ δὲ συζῶν καὶ συναναπαυόμενος, καὶ παιδοποιούμενος ἐξ ἑτέρας, μὴ συγγράφοιτο γάμον ², ὅπως ἡδικεῖν μὴ δοκῇ τὴν πρότερον.

V. Χρυσίππος δὲ πάλιν ἐν τῷ περὶ Ῥητορικῆς γράφων, ἔτω ῥητορεύσειν καὶ πολιτεύεσθαι τὸν σοφόν, ὡς καὶ τὸ πλάτε δυνος ἀγαθῶ, καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ὑγείας, ὁμολογεῖ, τὰς λόγους αὐτῶ καὶ ἀνεξόδους ³ εἶναι καὶ ἀπολιτεύτας, καὶ τὰ δόγματα ταῖς χρεῖαις ἀνάρμοστα καὶ ταῖς πράξεσιν.

VI. Ἔτι δόγμα Ζήνωνός ἐστιν, ἱερὰ θεῶν μὴ οἰκοδομεῖν. ἱερὸν γὰρ μὴ πολλῶ ἄξιον καὶ ἅγιον ἐκ ἔστιν οἰκοδόμων δ' ἔργον καὶ βαναύσων ἐδέν ἐστὶ πολλῶ ἄξιον. οἱ δὲ ταῦτ' ἐπαινεῦντες, ὡς εὔ ἔχοντα, μυᾶνται μὲν ἐν ἱεροῖς, ἀναβαίνουσι δ' εἰς ἀκρόπολιν, προσκυνῶσι δὲ τὰ ἔδη, καὶ τεφανῶσι τὰς ναῦς, οἰκοδόμων ὄντας ἔργα
καὶ

¹ Ad hanc vocem, nec non seq. ἑτέρας W. sic adnotat: „Leonic. Schott. Turn. V. Bong. magis proprie nec tamen ut vulgata repudietur“. Quaeenam autem hujus lectionis sit varietas, non notator, neque ex ind. Frst. liquet, cum ἑτέρας δὲ ibi exhibeatur, additis. is G. V. B. Num forte ἑταίρα?

² Pet. νόμον pro γάμῳ

³ R. docente, ἀτέξω λόγος est sermo, qui extra sermonem non excedit in effectum, viam ad effectum invenire nequit, sed semper sermo tantum manet & mera verba.

καὶ βαναύσων ἀνθρώπων. εἶτα τὰς Ἐπιπερείας ἐλέγχεται δοκῆσι θύοντας θεοῖς, αὐτοὶ δὲ μᾶλλον ἐλέγχονται θύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν καὶ τῶν ἱερῶν, ἢ μῆτ' εἶναι, μῆτ' οἰκοδομεῖσθαι δεῖν ἀξιῶσιν.

VII. Ἀρετὴς ὁ Ζήνων ἀπολείπει πλείονας, κατὰ διαφορὰς, ὥσπερ ὁ Πλάτων ¹, οἷον Ἐφρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην· ὡς ἀχωρίστες μὲν ἕσασ, ἑτέρας δὲ καὶ διαφορέσας ἀλλήλων. πάλιν δὲ ὀριζόμενος αὐτῶν ἐκάστην, τὴν μὲν ἀνδρείαν, Φησί, Ἐφρόνησιν εἶναι ἐν ἐνεργητέοις· τὴν δὲ δικαιοσύνην, Ἐφρόνησιν εἶναι ἐν ἐνεργητέοις· τὴν δὲ δικαιοσύνην, Ἐφρόνησιν ἐν ἀπονεμητέοις· ὡς μίαν ἕσαν ἀρετὴν, ταῖς δὲ πρὸς τὰ πράγματα σχέσεσι κατὰ τὰς ἐνεργείας διαφέρειν δοκῆσαν. ἢ μόνου δὲ ὁ Ζήνων περὶ ταῦτα φαίνεται αὐτῷ μαχόμενος, ἀλλὰ καὶ Χρύσιππος, Ἀρίστωνι ² μὲν ἐγκαλῶν, ὅτι μιᾶς ἀρετῆς σχέσεις ἔλεγε τὰς ἄλλας εἶναι, Ζήνωνι δὲ συνηγορῶν ἕτως ὀριζομένῳ τῶν ἀρετῶν ἐκάστην. ὁ δὲ Κλεάνδης ἐν Ἰπομνήμασι Φυσικοῖς ³ εἰπὼν, ὅτι πληγὴ πυρὸς ὁ τόνος ἐστὶ, καὶ ἰκανὸς ἐν τῇ ψυχῇ γένηται πρὸς τὸ ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιβάλλοντα, ἰχὺς καλεῖται καὶ κράτος· ἐπιφέρει κατὰ λέξιν ⁴. Ἡ δ' ἰχὺς αὕτη καὶ τὸ κράτος ὅταν μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανέσιν ἐμμενετέοις ἐγγένηται, ἐγυράτεια ἐστίν· ὅταν δ' ἐν τοῖς ὑπομενετέοις, ἀνδρεία· περὶ τὰς ἀξίας δὲ, δικαιοσύνη ⁵. περὶ τὰς αἰρέσεις καὶ ἐκκλίσεις ⁶, σωφροσύνη.

Y 3

VIII.

¹ Opp. Plat. V. III. p. 126. 166. sqq. ed. Bip.

² Ariston Chio, Zenonis Cittiei discipulo. R.

³ Hoc Cleanthis opus hand nominat Diog. Laert. in ejus Vita. Pro seq. πληγὴ Turn. & V. πηγὴ.

⁴ Pro κατὰ λέξιν Pet. καὶ τάξιν.

⁵ Pet. περὶ τὰς ἀξίας δὲ καὶ δικαιοσύνης.

⁶ Vulgo ἐκκλίσεις. R. maluit περὶ δὲ τὰς αἰρέσεις καὶ ἐκκλίσεις, Sa'masio quoque ἐκκλίσεις corrigente. Turn. περὶ τὰς αἰρέσεις δὲ καὶ ἐκκλίσεις. Dedi ἐκκλίσεις cum W. adsentientibus E. & Venet. 1.

VIII. Πρὸς τὸν εἰπόντα·

Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσης ¹.
 ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων, τοιέτω τινὶ λόγῳ χρώμενος· εἴτ'
 ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, ἔκ ἀκέσου τῷ δευτέρῳ λέ-
 γοντος· πέρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' ἔκ ἀπέ-
 δειξεν· ὅμοιον γὰρ, ὡς εἰ μηδὲ ὑπήκουσε κληθεὶς, ἢ
 ὑπακίνας ἐτερέτισεν ². ἦτοι δ' ἀπέδειξεν ³, ἢ ἔκ ἀπ-
 έδειξεν· ἔκ ἀκέσου ἄρα τῷ δευτέρῳ λέγοντος, τῆτον
 δὲ τὸν λόγον ⁴ ἐρωτήσας αὐτὸς, ἀντέγραψε μὲν πρὸς
 τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν· ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν
 διαλεκτικὴν, ὡς τῆτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παρα-
 λαμβάνειν τὰς μαθητάς. καίτοι ἢ ⁵ ἀπέδειξε Πλάτων,
 ἢ ἔκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ· κατ' ἑδῆτερον δ' ὁ
 ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράψαι, ἀλλὰ πάντως ⁷ περιττὸν καὶ
 μάταιον. τὸ δ' αὐτὸ περὶ τῶν σοφισμάτων ἐστὶν εἰπεῖν.

IX. Ὁ Χρῆσιππος εἴεται δεῖν τῶν λογικῶν πρῶτον
 ἀκροῖσθαι τὰς νέκς, δεύτερον δὲ τῶν ἡθικῶν, μετὰ δὲ
 ταῦτα τῶν Φυσικῶν, ὡσαύτως δὲ τέτοις τὸν περὶ Θεῶν
 λόγον ἔχατον παραλαμβάνειν. πολλαχῆ δὲ τέτων ὑπ'
 αὐτῷ λεγομένων, ἀρκέσει παραθεῖσθαι τὰ ἐν τῷ τετάρ-
 τῳ περὶ Βίων ἔχοντα κατὰ λέξιν ἔτω· Πρῶτον μὲν ἔν
 δοκεῖ

¹ Pro μηδὲ Ald. μηδενί. Ex Petav. affirmatur μηδενί δικάσης.
 Pro ἀμφοῖν Ald. Bas. Pet. ἀμφο. Mez. πρὶν ἂν ἀμφοῖν.

² Ita Bas. Xyl. & Salmas. dedique cum W. accedentibus B.
 E. Venet. i. pro vulg. ἐτερέτισεν. Verba ὅμοιον γὰρ usque
 ad ἦτοι δ' ἀπέδειξεν abfunt a Petav.

³ R. mavult ἢ τοίνυν ἀπέδειξεν.

⁴ R. fufp. τῆτον τὸν συλλογισμόν, & tenendum monet, ἐρω-
 τῆν in sermone dialecticorum esse argumentum aliquod discepta-
 tionis obnoxium proponere, problematice agitare. Pro seq. ἀν-
 τέγραψε Petav. ἀντέγραφε.

⁵ Pro ἢ Turn. & V. εἰ. R. mavult καίτοι εἴτ' ἀπ. Π. εἴτ'
 ἔκ ἀπ.

⁶ W. addidit δ' ex Venet. i. Vulgo abest.

⁷ Ita R. dandum monuit, & e Petav. notatur, dedique ex
 edd. prioribus pro παντὸς, quod e Frst. in R. transiit.

δοκεῖ μοι, κατὰ τὰ ὀρθῶς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰρημένῃ, τρία γένη τῶν τῆ Φιλοσόφου θεωρημάτων εἶναι· τὰ μὲν, λογικά, τὰ δὲ, ἠθικά, τὰ δὲ, Φυσικά· εἶτα τέτων δεῖν τάττεσθαι ¹ πρῶτα μὲν, τὰ λογικά, δεύτερα δὲ, τὰ ἠθικά, τρίτα δὲ, τὰ Φυσικά· τῶν δὲ Φυσικῶν ἑξα-τος εἶναι ὁ περὶ τῶν θεῶν λόγος· διὸ καὶ τελευτὰς ἠγόρευσαν τῆς τέτων παραδόσεις. ἀλλὰ τῆτόν γε τὸν λόγον, ὃν ἑκατόν Φησι δεῖν τάττεσθαι, περὶ θεῶν ², ἔθει προτάττει καὶ προεκτίθησι παντὸς ἠθικῆς ζητήματος· ἔτε γὰρ περὶ τελευτῶν, ἔτε περὶ δικαιοσύνης, ἔτε περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ἔτε περὶ γάμου καὶ παιδοτροφίας, ἔτε περὶ νόμου καὶ πολιτείας φαίνεται τοπαρχίαν φθραγγόμενος, εἰ μὴ, καθάπερ οἱ τὰ ψηφίσματα ταῖς πόλεσιν εἰσφέρουτες προγράφουσιν Ἀγαθὴν Τύχην, ἔτω καὶ αὐτὸς προγράψῃς τὸν Δία, τὴν Εἰμαρμένην, τὴν Πρόνοιαν, τὸ συνέχεσθαι μίχ δυνάμει τὸν κόσμον ἕνα ἄντα καὶ πεπερασμένον. ὧν ἕθεν ἐστὶ πειθῆναι, μὴ διὰ βίας ³ ἐγκραθέντα τοῖς Φυσικοῖς λόγοις. ἄνευ δὲ, ἃ λέγει περὶ τέτων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Θεῶν· Οὐ γὰρ ἐστὶν εὐρεῖν τῆς δικαιοσύνης ἄλλην ἀρχὴν, ἐδ' ἄλλην γένεσιν, ἢ τὴν ἐκ τῆ Διός, καὶ τὴν ἐκ τῆς κοινῆς φύσεως· ἐντεῦθεν γὰρ δεῖ πᾶν τὸ τοιαῦτον τὴν ἀρχὴν ἔχειν, εἰ μέλλομεν τι εἰρεῖν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν. πάλιν ἐν ταῖς Φυσικαῖς Θέσεσιν· Οὐ γὰρ ἐστὶν ἕλλως, ἐδ' οἰκειότερον ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸν τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγον, ἐδ' ἐπὶ τὰς ἀρετὰς, ἐδ' ἐπὶ εὐδαιμονίαν, ἀλλ' ἢ ἀπὸ ⁴

Y 4

τῆς

1 Secutus sum W. ita e Venet. i. sumentem. Vulgo δεῖ προτάττεσθαι. R. legi voluit δεῖν, cum pendeat a praemisso δοκεῖ μοι, & e Turn. & V. notatur, nec non προτάττεσθαι, uti paulo post προτάττει pro προτάττει. A Petav. absunt εἶτα τέτων δεῖ — τρίτα δὲ τὰ Φυσικά.

2 R. mavult τὸν περὶ θεῶν. Pro ἔθει Turn. V. Bong. αἰεῖ, melius, non item verius, vulgato, W. iudice, qui hoc, addito τινί, verum censet.

3 Pet. βιάτος; & infra εἰ μέλλομεν ἔρωτε εἰρεῖν.

4 Ald. Bas. Pet. ἀλλὰ ἐπὶ.

τῆς κοινῆς Φύσεως, καὶ ἀπὸ τῆς τῷ κόσμῳ διοικήσεως. προελθὼν δ' αὐθις· Δεῖ γὰρ τέτοις συνάψαι τὸν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγον, ἐκ ἕσης ἄλλης ἀρχῆς αὐτῶν ἀμείνων, ἐδ' ἀναφορᾶς, ἐδ' ἄλλῃ τινὸς εἰκεν τῆς Φυσικῆς θεωρίας παραληπτῆς ἕσης, ἢ πρὸς τὴν περὶ ἀγαθῶν ἢ κακῶν δάσασιν. γίνεται τοίνυν ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω τῶν ἡθικῶν ὁ Φυσικὸς λόγος, κατὰ Χρῦσιππον· μᾶλλον δὲ ὅλως ἄπορος ἢ περιτροπὴ τῆς τάξεως, εἰ μετὰ ταῦτα τακτέον ἐκεῖνον, ὃν καταλαβῆν εἴθην ἐκεῖνα χωρὶς ἐσιν· καὶ πρόδηλος ἡ μάχη τῷ τὸν ¹ Φυσικὸν λόγον ἀρχὴν μὲν εἶναι τῷ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν τιθεμένῳ, κελεύοντος δὲ, μὴ πρότερον ἀλλ' ὕστερον ἐκεῖνων ² παραδίδοσθαι. εἰ δέ τις ἔρει, γεγραφέναι τὸν Χρῦσιππον ἐν τῷ περὶ Λόγου Χρήσεως, ὡς ἂ κατὰπαξ ἀφεκτέον ἐστὶ τῶν ἄλλων, τῷ τὴν λογικὴν ἀναλαμβάνοντι πρώτην, ἀλλὰ κἄκεῖνων μεταληπτέον κατὰ τὸ δίδόμενον, ἀληθῆ μὲν ἔρει, βεβαίωσει δὲ τὴν αἰτίαν· μνησεται γὰρ πρὸς ἑαυτὸν, ὅπε μὲν ἔχατον τὸν περὶ θεῶν ³ λόγον ἀναλαμβάνειν κελεύων καὶ τελευταῖον, ὡς διὰ τῆτο καὶ τελετὴν προσγορευόμενον, ὅπε δὲ πάλιν ἐν πρώτοις ἅμα καὶ τότε μεταληπτέον εἶναι λέγων· οἴχεται γὰρ ἢ τάξις, εἰ πάντων ἐν πᾶσι μεταλαμβάνειν δεήσει. τὸ δὲ μείζον, ὅτι τῷ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγῳ τὸν περὶ ⁴ θεῶν ἀρχὴν πεποιημένος, ἐκ ἀπὸ τότε κελύει τὸν ἡθικὸν ⁵ ἔρξαμένους ἀναλαμβάνειν, ἀλλ' ἐκεῖνον ἀναλαμβάνοντασ τότε μεταλαμβάνειν κατὰ τὸ δίδόμενον, εἴτα μεταβαί-
νειν

¹ Petav. uno vocabulo τῆτον.

² R. mavult ἐκεῖνα, ut redeat ad Φυσικὸν λόγον.

³ Secutus sum W. Ita ex E. & Venet. 1. dantem pro vulg. θεῶν.

⁴ Vulgo abest τὸν. Notatur e Turn. deditque W. ex eod. & Mez.

⁵ Ita R. dari voluit, subaud. τὸν λόγον, deditque W. adficiente marg. Venet. 1. pro vulg. τῶν ἡθικῶν.

νειν ἐπὶ τῆτον ἀπ' ἐκείνων ¹, ἔ χωρὶς ἐδεμίαν ἀρχὴν ἀπ' ² ἐκείνων, ἐδ' ἐφοδον εἶναι Φησι.

X. Τὸ πρὸς τὰ ἐναντία διαλέγεσθαι ³ καθόλου μὲν ἢ Φησιν ἀποδοκιμάζειν, χρῆσθαι δὲ ἔτω ⁴ πραινέει μετ' εὐλαβειας, ὡσπερ ἐν τοῖς δικασηρίοις, μὴ μετὰ συνηγορίας, ἀλλὰ διαλυοντας αὐτῶν τὸ πιθανόν. τοῖς μὲν γὰρ ἐποχὴν ἄγασι περὶ πάντων ἐπιβάλλει, Φησί, τῆτο ποιεῖν ⁵, καὶ συνεργόν ἐσι προς ὃ βέλονται· τοῖς δ' ἐπισήμην ἐνεργαζόμενοις ⁶, καθ' ἣν ὁμολογημένως βιασόμεθα, τὰ ἐναντία ⁷ σοιχειῖν, καὶ κατασοιχίξειν τὰς εἰσαγομένους ⁸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· ἐφ' ὧν καιρός ἐσι μνηθῆναι καὶ τῶν ἐναντίων λόγων, διαλύοντας αὐτῶν τὸ πιθανόν, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς δικασηρίοις. ταυτὶ γὰρ αὐταῖς ⁹ λέξεσιν εἴρηκεν.

Y 5

"Οτι

1 Petav. ἐπὶ τῆτων ἐπ' ἐκείνων.

2 R. monente aut delendum ἀπὸ, aut leg. ἐπ' ἐκείνων, in illis, scil. morum praeceptis. W. corrigendum censet ἀπ' ἐκείνων ἐπὶ τῆτον ἔ χωρὶς ἐδεμίαν ἀρχὴν ἐπ' ἐκείνων ἐδ' ἐφοδον — addens, una litera assentiri E. Venet. exhibentes postremo loco ἐπ' ἐκείνων. Idem hic loci dat Petav.

3 Haec vocabula Τὸ πρ. τὰ ἐν. διαλ. vulgo cum antecedentibus connectuntur. Ea separavit R. nec non W. cum Xyl. & Amiot. Pro seq. ἔ Turn. dat ἔν.

4 R. suspr. τῆτω pro ἔτω; W. mavult αὐτῶ. Venet. 1, a prima manu ἔ τῶ.

5 scil. συνηγορεῖν καὶ κατηγορεῖν. R.

6 Petav. simpl. ἐνεργαζόμενοις.

7 R. notat sententiam flagitare τὰ δόγματα, tradere saucita sua, velut elementa, & utrumque forte jungendum suspicatur: τὰ δόγματα, ἔ τὰ ἐναντία σοιχειῖν. Mez. mutare voluit in ἴδια. Propius ad vestigia veteris lectionis fore credit W. τὰ ἀναγκαῖα.

8 R. interendum putat κανόνες, et ab initio usque ad finem dispositos communia serie canones a se propositos stabilire, vel legendum τὰ εἰσαγόμενα. W. ita vertendo sensum exhibet: Qui vero scientiam constituere volunt secundum quam ex professo vivimus, certa & necessaria ponere discipulis elementa debent, eosque quasi sepimento munire ab initio ad exitum —.

9 Pro αὐταῖς Pet. ἐν ταῖς; & infra ποιημέναι[s] pro οἰόμεναι[s].

Ὅτι μὲν ἐν ἄτοπόν ἐσι, τὰς Φιλοσόφους τὸν ἐναντίου λόγον οἰόμενος δεῖν τιθέναι, μὴ μετὰ συνηγορίας ¹, ἀλλ' ὁμοίως τοῖς δικολόγοις κακῆντας ², ὥσπερ ἔπρὸς τὴν ἀλήθειαν ³, ἀλλὰ περὶ νίκης ἀγωνιζόμενος, εἴρηται πρὸς αὐτὸν δι' ἐτέρων ⁴. ὅτι δ' αὐτὸς ἐκ ἐν ὀλίγοις ⁵, ἀλλὰ πολλαχῆ, τὰς ἐναντίας οἷς δοκιμάζει λόγους κατασκευάσκειν ἐρρωμένως καὶ μετὰ σπαθῆς καὶ Φιλοτιμίας τοσαύτης, ὥς μὴ παντὸς εἶναι καταμαθεῖν τὸ ἀρέσκον, αὐτοὶ ⁶ δὴπε λέγῃσι, τὴν δεινότητα θαυμάζοντες τῷ ἀνδρὶ καὶ τὸν Καρνεάδην ἐπὶ οἰόμενοι λέγειν ἴδιον, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπεχείρησε Χρῦσιππος εἰς τὸναντίον, ὁρμώμενον ἐπιτίθεσθαι τοῖς λόγοις αὐτῷ, καὶ πολλάκις παραφθέγγεσθαι.

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, ὡς μεγάλας ἀφορμὰς καὶ ἑαυτῷ δίδόντα τοῖς κινεῖν τὰ δόγματα καὶ διαβάλλειν βελομένοις. ἐπὶ δὲ τοῖς κατὰ Συνηθείας ἐκδοθεῖσιν ἔτω κομῶσι καὶ μεγαληγορήσιν, ὥς τὰς πάντων ὁμῶ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν λόγους εἰς

1 W. *sup.* excidisse τῆτο ποιεῖν, quod ad fin. cap. hujus diferte additur.

2 Vulgo κακῆντα, quod corruptum esse Xyl. monuit. R. *sup.* κατηγορῶντας aut κακίζοντας. W. dedit κακῆντας e Venet. 1. a secunda manu.

3 Cum πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀγωνίζεσθαι sit pugnae adversus veritatem, R. monet, hoc sententiae hujus loci adversari, & leg. *sup.* aut πρὸς, vel ὑπὲρ, τῆς ἀληθείας, aut πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποβλέποντας vel ἀφορῶντας. Pro seq. περὶ Pet. πρὶν.

4 R. monente, videtur Plutarchus hic loci fibros quinque a se scriptos περὶ τῆς εἰς ἐκάτερον ἐπιχειρήσεως significare.

5 Vulgo ἐκ ἐν λόγοις, quod mutilum esse Xyl. notavit. R. *sup.* ἐκ ἐν τοῖς λογικοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλαχῆ, non illis solummodo libris, qui ad artem ratiocinandi et argumentandi pertinent, sed etiam alibi; vel ἐκ ἐν τέτοις μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ πολλ. non solum in verbis modo allatis. Secutus sum W. ὀλίγοις dantem ab uno Mez. sua evidentia satis commendatum.

6 R. *sup.* τὸ ἀρέσκον αὐτῷ, αὐτοὶ δὴπε.

εἰς ταυτὸ συμφορηθέντας, ἐκ ἀξίως εἶναι παραβαλεῖν, οἷς Χρύσιππος ἔγραψεν εἰς διαβολὴν τῶν αἰδήσεων. καὶ τῆτο μὲν ἀπειρίας τῶν λεγόντων ἢ Φιλαυτίας σημεῖον εἶναι· ἐκεῖνο δ' ἀληθές, ὅτι βεληθεῖς ἄριστοι συνεπειῦ τῇ Συνηθείᾳ καὶ ταῖς αἰδήσεσιν, ἐνδέςτερος γέγονεν ἑαυτῶ. καὶ τὸ σύνταγμα τῶ συντέγματος μαλακώτερον. ὡς αὐτὸν ἑαυτῷ μάχεσθαι, κελεύοντα μὲν ἀεὶ τὴ ἐναντία, μὴ μετὰ ¹ συνηγορίας, ἀλλὰ μετ' ἐνδείξεως τῆ ὅτι ψευδῆ ² εἶσι, παρατίθεσθαι τῶν δ' αὐτῶ δογματῶν κατηγοροῦν ἔντα δεινότερον ἢ συνηγοροῦν. καὶ φυλάττεσθαι μὲν ἐτέροις παραινῶντα τὰς ἐναντίας λόγους, ὡς περισπῶντας τὴν κατάληψιν, αὐτὸν ³ δὲ τῶν βεβαιῶντων τὴν κατάληψιν λόγων ⁴ Φιλοτιμότερον συντιθέντα τὰς ἀναιρῶντας. καίτοι ὅτι τῆτο αὐτὸ ⁵ φοβεῖται, σαφῶς ὑποδείκνυσιν ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ Βίων, ταῦτα γράφων· Οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ἀδὲ ⁶ τὰς ἐναντίας ὑποδεικτέον ⁷ λόγους, ἀδὲ πρὸς τὴ ἐναντία πιθανὰ ⁸, ἀλλ' εὐλαβημένους, μὴ καὶ περισπαθέντες ὑπ' αὐτῶν, τὰς καταλήψεις ἀφῶσιν ⁹, ἀδὲ τῶν λύσεων ἰκανῶς ἂν ἀκῆσαι δυναμένοι, καταλαμβάνοντες τε εὐαποδείξεως· ἐπεὶ καὶ οἱ κατὰ συνηθειαν καταλαμβάνοντες καὶ τὰ αἰδητὰ, καὶ τὰ ἔλλα, ἐκ τῶν αἰδήσεων ῥηδῶς προίενται ταῦτα, καὶ ὑπὸ

¹ R. *supr.* μὴ μίντοι μετὰ συνηγ.

² Sic W. *dedit e marg.* Venet. 1. & Mez. *pro vulg.* ψευδῆς εἶσι.

³ Sic R. *dari voluit*, *dedique cum W.* *ex Bas. Xyl. marg.* Venet. 1. Mez. *Vulgo αὐτῶν.*

⁴ Petav. *cum artic.* τῶν λόγων.

⁵ Mez. & R. *legi malunt αὐτὸς pro αὐτὸ.*

⁶ *abest ἀδὲ a Petav.*

⁷ W. *supr.* ὑποδεικτέον.

⁸ R. *supr.* *post πιθανὰ deesse προστετέον*, *aut legendum ἀδὲ προσαικτέον τὰ ἐναντία πιθανὰ.* W. *legendum censet προστετέον pro πρὸς τὰ ἐναντία.*

⁹ scil. οἱ ἀκρωμένον, *quos Chrysippus in verbis superioribus a nostro omisissis nominasse videtur.* R. *Pro seq. ἀδὲ Idem mavult ἔτε ob infeq. τε.*

ὑπὸ τῶν Μεγαρικῶν ἐρωτημάτων περισπώμενοι, καὶ ὑπὸ
 ἄλλων πλείονων καὶ δυναμικωτέρων ἐρωτημάτων. ἤθελε
 ἂν ἔν τῃ πυθομένη τῶν Στωϊκῶν, εἰ τὰ Μεγαρικὰ ἐρω-
 τήματα δυναμικώτερα νομίζουσιν εἶναι τῶν ὑπὸ Χρυσίππου
 κατὰ τῆς Συνηθείας ἐν ἑξ βιβλίοις γεγραμμένα. ἢ
 τῆτο παρ' αὐτῆ Χρυσίππου δεῖ πυθάνεσθαι· σκόπει γὰρ,
 οἷα περὶ τῆ Μεγαρικῆ λόγου γέγραφε ἐν τῷ περὶ Λό-
 γου Χρήσεως, ἕτως· Οἶόν τι συμβέβηκε καὶ ἐπὶ τῆ
 Στὴλπανος λόγου καὶ Μενεδήμου· σφόδρα γὰρ ἐπὶ σο-
 φία γενομένων αὐτῶν ἐνδόξων, νῦν εἰς οὐκ αὐτῶν
 ὁ λόγος περιτέτραπται, ὡς τῶν μὲν παχυτέρων, τῶν
 δ' ἐκφανῶς σοφιστομένων ἔργα. τάς 2 μὲν, ὧ βέλ-
 τιστε, τὰς λόγου, ὧν καταγελάς, καὶ καλεῖς οὐκ αὐτῶν
 ἐρωτῶντων, ὡς ἐμφανῆ τὴν καλίαν ἔχοντας, ὅμως δέ-
 διας, μὴ τινὰς περισπᾶσθαι ἀπὸ τῆς καταλήψεως·
 αὐτὸς δὲ τοσαῦτα βιβλία γράφω κατὰ τῆς Συνηθείας,
 οἷς, ὅ τι 3 ἀνεῦρες, προσέθηκας, ὑπερβαλέσθαι Φιλο-
 τιμῆμενος τὸν Ἀρκεσίλαον, ἕδνα τῶν ἐντυγχανόντων
 ἐπιταράξειν προσεδόκησας 4; ἕδνα γὰρ ψιλοῖς χρῆται
 τοῖς κατὰ Συνηθείας ἐπιχειρήμασιν, ἀλλ' ὡσπερ ἐν
 δίκη μετὰ πάθος τινὸς συνεπιπάχων, μωρολογεῖν τε
 πολλὰκις λέγει 5 καὶ κενοκοπεῖν· ἵνα ταῖνον μηδ'
 ἀντίρ-

[1 ahest ἔν a Petav.

2 R. suspr. σοφιστομένων. Εἶτα τάς μὲν. Consentit W. simul
 antecedentia corrigenda monens: τὸ μὲν παχυτέρων, τὸ δὲ ἐκ-
 φανῶς σοφιστομένων.

3 Vulgo οἷς, τί ἀν. Turn. V. ὅτι, vel εἴ τι ἀ. Posterius
 R. maluit; & simul ex Anon. notatur. W. dedit ὅ τι ex E.
 nisi vere, certe melius vulgato, rectius tamen distingui monens
 ὅ τι ἀν εῦρες. Venet. I. οἷς τινὰ νῦρα a secunda manu, quod
 eidem speciem habere videtur, τι ἀνευρα a prima.]

4 a Petav. absunt ὑπερβαλέσθαι — προσεδόκησας.

5 R. excidisse suspr. τὰς ἄλλας; W. autem ejusmodi quid οἷα
 τὰς ἕτηρας μωρολογεῖν τ. π. λ. κ. κ. aut forte verum esse ad-
 dit μωρολογεῖ τ. π. κ. κενοκοπεῖ: ut λέγει in margine notatum
 fuerit a quodam Infinitivos in tertiam Praesentis Indicativi mu-
 tante.

ἐντιβήρησιν ἀπολίπη τῆ τὰ ἐναντία λέγειν, ἐν μὲν ταῖς Φυσικαῖς Θέσεσι ταῦτα γέγραφεν. Ἔσαι δὲ καὶ καταλαμβάνοντάς τι, πρὸς ¹ τὰ ἐναντία ἐπιχειρεῖν, τὴν ἀνεῖσαι συνηγορίαν ποιούμενας. ποτὲ δ' ἑδέτερον καταλαμβάνοντας, εἰς ἑκάτερον τὰ ὄντα λέγειν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς τῆ Λόγου Χρήσεως εἰπῶν, ὡς ἐ δεῖ τῇ τῆ λόγου δυνάμει πρὸς τὸ μὴ ἐπιβάλλοντα χρῆσθαι, καθάπερ ἑδὲ ὀπλοῖς, ταῦτ' ἐπέβηκε. Πρὸς μὲν γὰρ τὴν τῶν ἀληθῶν εὕρεσιν δεῖ χρῆσθαι αὐτῇ ², καὶ πρὸς τὴν τέτων συγγένειαν, εἰς τὰναντία δ' ἐ, πολλῶν ποιούντων τῆτο. πολλὰς δὲ λέγων ἴσως ³ τὰς ἐπέχοντας. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἑδέτερον καταλαμβάνοντες, εἰς ἑκάτερον ἐπιχειροῦσιν. ὡς εἴ τι καταληπτὸν ἔστιν, ἕτως ἂν μόνως ⁴ ἢ μάλιστα κατάληψιν ἑαυτῆς τὴν ἀλήθειαν παρέχουσαν. οὐ δ', ὁ κατηγορῶν ἐκείνων, αὐτὸς τὸ τὰναντία γράφων, οἷς καταλαμβάνεις περὶ τῆς Συνηθείας, ἑτέρως τε τῆτο ποιεῖν μετὰ συνηγορίας προτροπόμενος ⁵, ἐν ἀχρήσοις καὶ βλαβεροῖς ὁμολογεῖς τῇ τῆ λόγου δυνάμει χρώμενος ὑπὸ Φιλοτιμίας νεανιεύεσθαι.

XI. Τὸ κατόρθωμά, Φασι, νόμος πρόσταγμα εἶναι. τὸ δ' ἀμέρτημα, νόμος ἀπαγόρευμα. διὸ τὸν νόμον

1 R. legi vult eis, ut paulo infra cum ἐπιχειρεῖν jungitur, cum ἐπιχειρεῖν πρὸς τι sit adversus aliquid disputare.

2 Ita R. legi voluit, & e Turn. notatur, dedique cum W. accedente marg. Venet. i. pro vulg. αὐταῖς.

3 R. susp. ἴσως λέγει τὰς —.

4 Vulgo ἐπιχειροῦσιν, ὡς ἔστι καταληπτὸν ἔστιν ἕτως, ἂν μόνως. Pro ἕτως, ἂν Turn. dat εἰ, ὡς ἂν. R. susp. ἐπιχειροῦσιν, ὡς εἴ τι καταληπτὸν ἔστιν, ἕτως ἂν μόνως, tanquam si veritas, si unquam aliquid percipi queat, sui perceptionem hac sola ratione, aut sane ea ratione prae aliis maxime, praeberet. Ita quoque Xyl. jam vertendo correxit, monuitque Mez. & de illi cum W. notante simul, in E. deesse dictionem ἔστιν ἕτως — παρέχουσαν, ejusque loco lacunam adesse.

5 Mez. iudice W. rectius ἀποτροπόμενος. Vulgo haec perperam distincta leguntur, commate posito post βλαβεροῖς, eoque omisso post προτροπόμενος. R. corrigendum monuit.

νόμον πολλὰ τοῖς Φαύλοις ἀπαγορεύειν, προστάττειν δὲ μηδέν· ἔ γάρ δύναται κατορθῆναι ¹. καὶ τίς ἔκ οὗ-
 ἔεν, ὅτι τῷ μὴ δυναμένῳ κατορθῆναι ἀδύνατόν ἐστι μὴ
 ἀμαρτάνειν; αὐτὸν ἔν αὐτῷ μαχόμενον ποίῃσι τὸν νό-
 μον, προστάττοντα μὲν, ἃ ποιεῖν ἀδυνατῶσιν, ἀπαγο-
 ρεύοντα δὲ, ἃν ἀπέχεσθαι μὴ δύναται· ὁ γὰρ μὴ δυ-
 νάμενος σαφρονεῖν ἄνθρωπος, ἢ δύναται μὴ ἀκολασαί-
 νειν· καὶ ὁ μὴ δυνάμενος φρονεῖν, ἢ δύναται μὴ
 ἀφραίνειν. αὐτοὶ γὰρ μὴν λέγουσι, τὸς ἀπαγορεύον-
 τας ἄλλο μὲν λέγειν, ἄλλο δ' ἀπαγορεύειν, ἄλλο δὲ
 προστάσσειν· ὁ γὰρ λέγων· Μὴ κλέψῃς· λέγει μὲν
 αὐτὸ τῆτο μὴ κλέψῃς, ἀπαγορεύει δὲ μὴ κλέπτειν ².
 ἔδὲν ἔν ἀπαγορεύσει τοῖς Φαύλοις ὁ νόμος, εἰ δὲ ³
 μὴ προστάξει τί. καὶ τὸν ἰατρὸν τῷ μαθητῇ προσ-
 τάττειν, λέγουσι, τεμεῖν καὶ καῦσαι, κατὰ παράλειψιν ⁴
 τῆ εὐκαιρίας καὶ μετρίως· καὶ τὸν μωσικὸν λυρίσαι καὶ
 ἔσαι, κατὰ παράλειψιν τῆ ἐμμελῶς καὶ συμφώνως·
 διὸ τὸς ταῦτα ποιήσαντας ἀτέχνως καὶ κακῶς κολα-
 ζουσιν· ὡς ⁵ προσετάχθη γὰρ ὀρθῶς, οἱ δ' ἔκ ὀρθῶς
 ἐποίησαν. ἢ κεν καὶ ὁ σοφὸς τῷ θεράποντι προστάτ-
 ται εἰπεῖν τι καὶ ⁶ πράξαι, ἢ κεν μὴ εὐκαιρίας τῆτο
 πράξῃ, μηδὲ ὡς δεῖ, κολάζαν, δῆλός ἐστι κατέρθωμα
 προσ-

1 W. *insp.* excidisse proxima his verba Chryssippi, ἔδὲν δὲ τοῖς σοφοῖς ἀπαγορεύειν, ἔ γάρ δύναται ἀμαρτάνειν.

2 R. *insp.* post κλέπτειν deesse προστάττει δὲ ἔδὲν. Probabilis corrigi Mez. ἀπαγορεύει δὲ κλέπτειν, προστάσσει δὲ μὴ κλέπτειν.

3 Xyl. legit εἰ μηδὲ. A Turn. abest δὲ; R. mavult καὶ, etiamsi nihil imperarit. W. legendum monet εἰ γὰρ μὴ.

4 Hoc loco & paulo post Xyl. Mez. & R. repouendum censent παράληψιν — *quemadmodum e doctima traditum atque coram demonstratum accessisset.* Addit R. posse quoque legi παράδειξιν. At W. vulgatum probat.

5 Omnino delendum videtur ὡς, cum Mez. R. & W.

6 R. mavult εἰπεῖν τι, ἢ καὶ πράξαι.

προσάττων ἔ μέσον· εἰ δὲ μέσα ¹ προσάττησιν οἱ σοφοὶ τοῖς Φαύλοις, τί καλύει καὶ τὸ τῷ νόμῳ προστάγματα τοιαῦτα εἶναι; καὶ μὴν ἡ ὀρμὴ, κατὰ γ' αὐτόν, τῷ ἀνθρώπῳ λόγος ἐστὶ προστακτικὸς αὐτῷ τῷ ποιεῖν· ὡς ἐν τῷ περὶ Νόμου γέγραφεν. ἕκῃ καὶ ἡ αφορμὴ λόγος ἀπαγορευτικὸς, καὶ ἡ ἔκκλησις, καὶ εὐλογος ἔκκλησις ². καὶ ἡ εὐλάβεια τοίνυν λόγος ἐστὶν ἀπαγορευτικὸς τῷ σοφῷ· τὸ γὰρ εὐλαβεῖσθαι, σοφῶν ἴδιον, ἔ Φαύλων ἐστὶν. εἰ μὲν ἔν ἑτερόν ἐστὶν ὁ τῷ σοφῷ λόγος, καὶ ἕτερον ὁ νόμος, μαχόμενον τῷ νόμῳ λόγον οἱ σοφοὶ τὴν εὐλάβειαν ἔχουσιν· εἰ δ' ἐκ ἄλλοτι νόμος ἐστὶν, ἢ ὁ τῷ σοφῷ λόγος, εὐρηται νόμος ἀπαγορευῶν τοῖς σοφοῖς ποιεῖν, ἢ εὐλαβῆνται.

XII. Τοῖς Φαύλοις ἐδὲν εἶναι χρήσιμον, ὁ Χρυσίππος Φησιν, ἐδ' ἔχειν χρεῖαν τὸν Φαῦλον ³ ἕδενός ἐδὲ δεῖσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ⁴ Κατορθωμάτων, αὐδῆς λέγει, καὶ τὴν εὐχρησίαν ⁵ καὶ τὴν χάριν εἰς τὰ μέσα διατείνειν· ὡν ἐδὲν ἐστὶ χρήσιμον κατ' αὐτάς. καὶ μὴν ἐδ' οἰκείον ἐδ' ἀρμόττον ἐδὲν εἶναι τῷ Φαύλῳ Φησὶν ἐν τέτοις· Κατὰ ταῦτα ⁶ δὲ τῷ

¹ Ald. Bas. Pē. λέγα. Xyl. correxit.

² Utroque loco vulgo ἔγκλισι. E. Turn. V. Salmas. notatur bis ἔκκλησις, quod dedi cum W. accedentibus Mez. & Anou. Caeterum W. ita locum resingendum censet: καὶ ἡ ἔκκλησις· καὶ ἡ εὐλάβεια τοίνυν, εὐλογος ἔσα ἔκκλησις, λόγος ἐστὶ προστακτικὸς —.

³ Vulgo τῶν Φαύλων. Xyl. corrigendum duxit τὸν Φαῦλον, quod dedit W. e B. Venet. 1. Mez. Retento vulgato R. inferi voluit ἕδινα.

⁴ R. sup. πρώτῳ περὶ τῶν κ.

⁵ Veterem hanc lectionem revocavit W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. Venet. 1. & 2. probante Mez. pro lectione vulg. εὐχρησίαν, quam Steph. dedit. Notat idem, se nescire, e librariae an conjectura, & difficile esse ad judicandum, utrum huic loco sit accommodatius; adeo aequalia esse momenta.

⁶ Sic W. dedit e Venet. 1. & Mez. Vulgo κατ' αὐτά. R. voluit κατὰ ταῦτα.

τῷ μὲν ἀγαθῷ κλλότριον ἔδεν, τῷ δὲ [Φαύλῳ] ἔδεν οἰ-
 κειῶν ἔστιν· ἐπειδὴ τὸ μὲν, ἀγαθόν, τὸ δὲ, κακόν ἔστιν
 αὐτῶν ¹. πῶς ἔν ἀποκναίει πάλιν ἐν παντὶ βιβλίῳ
 Φυσικῶ ἰδίᾳ ² καὶ ἡθικῶ γράφων, ὡς οἰκειόμεθα πρὸς
 αὐτὰς εὐθὺς γενόμενοι καὶ τὰ μέρη καὶ τὰ ἔκγονα τὰ
 ἐκυῶν; ἐν δὲ τῷ πρώτῳ περὶ Δικαιοσύνης, καὶ τὰ θη-
 ρία, Φησί, συμμετρως τῇ χρεῖα τῶν ἐγγόνων ἰσκειῶ-
 σθαι πρὸς αὐτὰ, πλην τῶν ἰχθύων· αὐτὰ γὰρ τὰ
 κηῖματα ³ τρεφεται δι' αὐτῶν. ἄλλ' ἔτ' αἰθρησίς
 ἔστιν, οἷς μηδὲν αἰθρητόν, ἔτ' οἰκείωσις, οἷς μηδὲν οἰ-
 κειῶν· ἢ γὰρ οἰκείωσις αἰθρησίς ἔοικε ⁴ τῆ οἰκείῃ καὶ
 ἀντιληψίς εἶναι.

XIII. Καὶ τὸ δόγμα τῆτο ⁵ τοῖς κυριωτάτοις
 ἐπόμενόν ἔστι, καὶ Χρυσίππος, εἰ καὶ πολλὰ πρὸς τ'ε-
 ναντίον γέγραφε, δῆλός ἔστι προστιθέμενος τῷ μῆτε κα-
 πλίαν κακίας, ἢ ἀμαρτίαν ἀμαρτίας ὑπερέχεσαν ⁶ εἶ-
 ναι, μῆτ' ἀρετὴν ἀρετῆς, ἢ κατὰ θάσιν κατορθώσεως·
 ὡς γὰρ ⁷ Φησὶν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Φύσεως· Ὡσπερ
 τῷ Δι' προσήκει σεμνύνεσθαι ἐπ' αὐτῷ ⁸ τε καὶ τῷ
 βίῳ καὶ μέγα Φρονεῖν, καὶ, εἰ δεῖ ἔτι εἰπεῖν, ὑψαυ-
 χεῖν ⁹ καὶ κομᾶν, καὶ μεγαληγορεῖν, ἀξίως βιῶντι με-
 γαληγορίας· ἔτω τοῖς ἀγαθοῖς πᾶσι ταῦτα προσήκει,
 κατ'

1 R. *insp.* τῷ μὲν ἀγαθόν, τῷ δὲ κακόν ἔστιν αὐτό.

2 R. *legi vult* ἢ Δία. Idem *insp.* W.

3 Ald. Bas. κύματα. Xyl. *correx.* R. *deinde legi voluit*
 τρέφει δι' αὐτῶν, *omnia enim animalia nutrivunt suos foetus e*
se & per se.

4 Post *ἔοικε* Petav. *inferit δὲ.*

5 Novi capituli initium fecit W. *legendum monens* καὶ τῆτο
 τὸ δόγμα — Vulgo haec cum antecedentibus conjuncta *le-*
gunt.

6 Petav. *ὑπάρχσαν.*

7 W. cum Mez. & R. *legendum monet* ὅς γὰρ — *qui quidem*
dicat.

8 Mez. *ἰφ' ἑαυτῷ.*

9 Venet. 1. *ὑψαυχεῖν.*

κατ' ἰθὺν προεχόμενοις ὑπὸ τῆ Διός. ἄλλ' αὐτός γε πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Δικαιοσύνης Φησίν, ὅτι δικαιοσύνην ἀναιρῶσιν οἱ τέλος ὑποτιθέμενοι τὴν ἡδονήν· οἱ δὲ μόνον ἀγαθὸν εἶναι λέγοντες, ἐκ ἀναιρῶσιν· ἐσι δὲ ταυτὶ κατὰ λέξιν· Τάχα γὰρ ἀγαθὸν αὐτῆς ἀπολειπομένης ¹, τέλος δὲ μὴ, τῶν δὲ δι' αὐτὰ αἰρετῶν ὄντος ² καὶ τῆ καλῆ, σώζοιμεν ἂν τὴν δικαιοσύνην, μείζον ἀγαθὸν ἀπολιπόντες τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἡδονῆς. ἀλλ' εἴπερ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἐσιν, ἁμαρτάνει μὲν ὁ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἰσχυαίνων, ἤτιον δὲ ἁμαρτάνει τῆ καὶ τέλος αὐτὴν ποιῶντος· ἀναιρεῖ γὰρ ἕτος τὴν δικαιοσύνην, ἐκεῖνος δὲ ³ σώζει· καὶ κατὰ τῆτον ἢ κοινωρία Φρῦδός ἐσι καὶ ἰπόλωνεν, ὁ δὲ ⁴ χρηστότητι καὶ Φιλανθρωπία χώραν δίδωσιν. ἐτι τὸ ⁵ μὲν λέγειν αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τῆ Διός, αὐξῆσαι τὰς ἀρετάς, καὶ διαβαίνειν, ἄφημι, μὴ δόξω τῶν ονομάτων ἐπιλαμβάνεσθαι· καίτοι πικρῶς ἐν τῷ γένει τέτρω καὶ Πλατωνα καὶ τὰς ἄλλας τῆ Χρυσίππε δάκνουτος· ἐπαινεῖν δὲ μὴ πᾶν τὸ πραττόμενον κατ' ἀρετὴν, κελεύων, ἐμφαίνει γινᾶ τῶν κατορθωμάτων διαφορὰν· λέγει δὲ ἕτως ἐν τῷ περὶ τῆ Διός· Ἔργων γὰρ κατὰ τὰς ἀρετὰς ὄντων, οἰκτιρῶν ἐσι τὰ προενεχθέντα καὶ τῶν

¹ Sic W. ex B. Venet. 1. & 2. a secunda manu dedit, consentiente Petav. in voce posteriore. Vulgo αὐτῆ ἀπολειπομένης.

² Vulgo ὄντων. Hinc R. sup. καὶ τῆ καλῆ μετεχόντων, aut potius ὄντος καὶ τῆ καλῆ, quum honestum quoque sit in illis rebus, quae per se sunt optanda. Dedit ὄντος W. e marg. Venet. 2. notans e Venet. 1. ὄντως. Recurrit idem locus infra c. XV.

³ Vulgo ἀεστὸν δὲ. Additur a Petav. & reposuit W. ex B. E. Venet. 1. Mez.

⁴ Ita sententia flagitante, & libris partim assentientibus dedit W. pro vulg. ἄφημι. B. Venet. 1. ὁ δὲ; Mez. ἕτος δὲ. R. voluit ἢ.

⁵ Vulgo τῶν. R. e Bas. reponi iussit τὸ. Idem est in Ald. & dedit W. consentientibus B. E. Xyl.

τέτων ¹. οἶον, ἀνδρείως τὸν δάκτυλον ἐκτεῖναι, καὶ ἐγκρατῶς ἀποσχέσθαι θυδανατώσης γραῆς, καὶ ἀπροπτῶτως ἀκῆσαι τῆ τὰ τρία τέσσαρα μὴ εἶναι τελέως· τίνα ² ἐμφαίνει ψυχρίαν ὃ διὰ τῶν τοιούτων ἐπαινεῖν τινὰς ἐγχειρῶν καὶ ἐγκωμιάζων ³; ὁμοία δ' εἴρηται τέτοις ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Θεῶν. Ἔτι γὰρ οἶμαι, Φησί, τὸς ἐπαινεὺς ἀλλοτριώσεσθαι κατὰ τὰ τριαῦτα τῶν συμβαινόντων ἀπ' ἀρετῆς, οἶον θυδανατώσης γραῆς ἀποχέσθαι, καὶ καρτερῆσαι μυίας ⁴ δηγμόν. τίνα ἔν ἑτοσ ἄλλον κατήγορον περιμένει τῶν ἑαυτῆ δογμάτων; εἰ γὰρ ψυχρὸς ἐσιν ὃ ταῦτ' ἐπαινῶν, πολλῶ δὴ πρ ψυχρότερος ὃ τέτων ἕκασον ἄν ⁵ κατόρθωμα καὶ μέγα καὶ μέγισον εἶναι τιθέμενος· εἰ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀνδρείως ⁶ δηγμα μυίας ἐνεγκεῖν, καὶ τὸ σωφρόνως ἀποσχέσθαι τῆς γραῆς, ἔδὲν (οἶμαι) διαφέρει τὸν σπυδαῖον ἀπὸ τέτων ἢ ἀπ' ἀκείνων ἐπαινεῖσθαι. ἔτι τοῖνον ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Φιλίας, διδόσκων, ὡς ἔκ ἐπὶ πᾶσι δεῖ τοῖς ἀμαρτήμασι τὰς Φιλίας διαλύεσθαι, ταύταις κέχρηται ταῖς λέξεσι. Προσ-
ήκει

¹ R. susp. οἰκείον ἐστὶ καὶ συμμέτρως, vel ἀναλόγως, ἐπαινεῖν τὰ προσηχθέντα ὑπὸ τέτων, nam cum accommodari sint virtutibus effectus, opera rationem virtutum, a quibus ea profecta sunt, sequantur, ut magna vel parva sint, prout virtutes magne sunt aut parvae, est quoque consentaneum profecta ab iis (virtutibus) pari gradu laudare. W. legit virtutibus ὄντων οἰκείων, ἐστὶ τ. π. κ. τ. cum sint facta sua cuique virtuti propria, sunt eorum quaedam praestantiora aliis.

² R. distingui vult μὴ εἶναι, τελέως τίνα. Idem W. probat, simul delendum suspicans μὴ ante εἶναι.

³ In suppl. Frst. notatur conjectura ἐγκωμιάζων.

⁴ Amiot. legisse μύος, notat Kaltw.

⁵ W. ἄν delendum monet cum Mez.

⁶ Sic W. dedit ex B. Vener. 1. 2. pro vulg. τῷ ἀνδρείῳ. E. Petav. Salmas. τῷ ἀνδρείως. Xyl. deinde legit virtutibus καὶ τῷ σωφρόνι. W. tamen locum plene ita restituendum putat: εἰ γὰρ ἴσον ἐστὶ πᾶν κατόρθωμα παντὶ κατόρθωμάτι, τῷ μεγίστῳ κατόρθωμάτι ἴσο ἔσται τὸ ἀνδρ. δ. μ. ε. κ. τὸ σωφρόνως κ. τ. γραῆς· καὶ ἔδὲν, οἶμαι, διαφέρει.

ἤκει γὰρ τὰ μὲν ὅλως παραπέμπεσθαι, τὰ δὲ μικρῶς ἐπι-
 προφῆς τυγχάνειν, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ μεῖζον, τὰ δὲ ὅλως ἰ
 διαλύσεως ἀξιῶσθαι. ὃ δὲ τέτε μεῖζόν ἐσιν, ἐν τῷ αὐ-
 τῷ Φησιν, ὅτι τοῖς μὲν ἐπὶ πλεῖον, τοῖς δ' ἐπ' ἔλαττον
 συμβαλέμεν. ὡς τὸς μὲν μᾶλλον, τὸς δὲ ἥττον Φίλιας
 εἶναι· ἐπὶ πολὺ δὲ ² τῆς τοιαύτης παραλλαγῆς γυνο-
 μένης, οἱ μὲν τσαύτης ³, οἱ δὲ τσαύτης γίνου-
 ται Φιλίας ὄξιοι· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τσαῦτον ⁴ πίσεως καὶ
 τῶν ὁμοίων καταξιοῦσονται. τί γὰρ ἄλλο πεποίηκεν
 ἐν τέτοις, ἢ καὶ τέτων μεγάλως διαφορὰς ἀπελέλοιπε;
 καὶ μὴν ἐν τῷ περὶ Καλῆ, πρὸς ἀπόδειξιν τῆ μόνου τὸ
 καλὸν ἀγαθὸν εἶναι, τοιούτοις λόγοις κέχρηται· Τὸ
 ἀγαθόν, αἰρετόν· τὸ δ' αἰρετόν, ἄρετόν· τὸ δ' ἄρε-
 τόν, ἐπαινετόν· τὸ δ' ἐπαινετόν, καλόν· καὶ πάλιν·
 Τὸ ἀγαθόν, χαρτόν· τὸ δὲ χαρτόν, σεμνόν· τὸ δὲ
 σεμνόν, καλόν. ἔτσι δ' οἱ λόγοι μάχονται πρὸς ἐκεῖ-
 νον. εἴτε γὰρ πᾶν ἀγαθὸν ἐπαινετόν ἐστι, καὶ τὸ σω-
 φρονίως ἀπέχεσθαι τῆς γραδὸς ἐπαινετόν ἂν εἴη· πᾶν ⁵
 ἀγαθόν, ἔτε σεμνόν, ἔτε χαρτόν, ἀλλ' οἴχεται ὁ λό-
 γος. ἴσως γὰρ οἶον τε ⁶ τὸ μὲν ἄλλως ἀπὸ τῶν τοιού-
 των ἐπαινεῖν, ψυχρὸν εἶναι· τὸ δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῖς τοι-
 οῦτοις χαίρειν καὶ σεμνύεσθαι, μὴ καταγέλασον.

XIV. Πολλαχῶ μὲν τοιῦτός ⁷ ἐσιν· ἐν δὲ ταῖς

Z 2

πρὸς

1 W. mavult ὅμως — sed venia tamen digna ducenda.

2 R. deleri voluit δέ.

3 Vulgo γυνομένης· οἱ μὲν γὰρ τοιαύτης. R. dari iussit τσα-
 αύτης. W. secutus est cod. B. sumto τσαύτης e Mez.

4 R. post τσαῦτον excidisse susp. οἱ δ' ἐπὶ τσαῦτον. Ita cum
 Mez. legendum monet W.

5 W. cum Mez. corrigendum censet εἴη ἢ πᾶν — . R. iudice
 ratiocinio membrum deesse videtur, & locus sic integrandus
 esse: ἐπαινετόν ἂν εἴη· ἀλλ' ἔτε σεμνόν τῆτο τὸ ἀγαθόν, ἔτε
 χαρτόν· πᾶν ἄρα ἀγαθὸν ἔτε σεμνόν, ἔτε χαρτόν.

6 R. legi vult οἶεται; Mez. οἶονται; W. autem πᾶς γὰρ οἶον
 τε. Idem πᾶς legendum conjecit Kaltw. pro ἴσως.

7 W. cum Mez. legi vult μὲν ἂν τοιῦτος.

πρὸς ἑτέρας ἀντιλογίαις, ἦκιστα Φροντίζει ¹ τῆ μηδὲν εἰπεῖν ἐναντίον ἑαυτῷ καὶ διάφωνον. ἐν γὰρ τοῖς περὶ τῆ Προτρέπεσθαι, τῆ Πλάτωνος ἐπιλαμβανόμενος, λέγοντος, ὅτι τῷ μηδὲ μαθόντι μηδ' ἐπισαμένῳ ζῆν, λυσιτελεῖ μὴ ζῆν, ταῦτ εἶρηκε κατὰ λέξιν. Ὁ γὰρ τοιαῦτος λόγος καὶ ἑαυτῷ μάχεται, καὶ ἦκιστ' ἐστὶ προτρεπτικός. πρῶτον γὰρ παραδεικνύων, ὅτι κρείττερον ἡμῖν ἐστὶ τὸ μὴ ζῆν, καὶ τρόπον τινα ἀποδιήσκειν ἀξιῶν, πρὸς ἑτερά τινά μᾶλλον ἡμᾶς προτρέψεται ἢ τὸ Φιλοσοφεῖν. ἢ γὰρ ἐστὶ μὴ ζῶντα Φιλοσοφεῖν, ἐδὲ μὴν ² πολλὸν χρόνον ἐπιζησαντα κακῶς καὶ ἀπειρως, Φρόνιμον γενέσθαι. καὶ προσελθὼν δέ Φησιν, ὅτι καὶ τοῖς Φαύλοις κατῆκει μένειν ἐν τῷ ζῆν. εἶτα κατὰ λέξιν. Πρῶτον γὰρ ἡ ἀρετὴ ψιλῶς ἐδὲν ἐστὶ πρὸς τὸ ζῆν ἡμᾶς, ἕτω δ' ἐδ' ἡ κακία ἐδὲν ἐστὶ πρὸς τὸ δεῖν ἡμᾶς ἀπιέναι. καὶ μὴν ἔχ' ἕτερα δεῖ βιβλία διειλησαι, τῆ Χρυσίππε τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδεικνυμένης μάχην. ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τέτοις ποτὲ μὲν τῆ Ἀντιθένης ἐπαινῶν προφέρεται τὸ Δεῖν κτᾶσθαι νῦν ἢ βρόχον. καὶ τῆ Τυρταίη, τὸ

Πρὶν ³ ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν, ἢ θανάτῳ·
καίτοι τί ταῦτα βάλεται δηλῶν ἄλλο, πλην ὅτι τὸ μὴ ζῆν λυσιτελέσερον ἐστὶ τῆ ζῆν τοῖς κακοῖς καὶ ἀνοήτοις ποτὲ δὲ τὸν Θεογενεῖ ἐπανορθόμενος. Οὐκ ἐδὲ, Φησὶν, εἰπεῖν·

Χρὴ πενίην Φεύγοντα
μᾶλλον δέ·

Χρὴ κακίαν Φεύγοντα, καὶ ἐς βαθυκῆτεα πόντον
Ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάταν ⁴.
τί ἢν ἄλλο δόξειεν ἂν ποιεῖν, ἢ ταυτὰ πράγματα ⁵
καὶ δόγματα παρεγγράφειν αὐτῶς, ἑτέρων δὲ γραφόντων

¹ Turn. V. Bong. Φροντίζειν.

² W. mavuit ἀδὲ μῆ.

³ R. Iulfr. κρὶν' ἀρετῆς — deteque te sum, aut virtutis ad pietas, aut ad vitas, accedete.

⁴ Theogn. v. 177.

⁵ R. mavult ἢ τοιαῦτα προτάγματα.

των ἐξαλείφειν; Πλάτωνι μὲν ἐγκαλῶν, ὅτι τῷ κακῷ ζῆν καὶ ἁμαρῶς τὸ μὴ ζῆν ἀποδεικνυσι λυσιτελέσασρον, Θεόγνιδι δὲ συμβελεύων κατακρημνίζειν καὶ καταποντίζειν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῷ Φυγεῖν τὴν κακίαν. Ἄντισθένη μὲν γὰρ ἐπαιῶν, ὅτι τὸς μὴ νῦν ἔχοντας εἰς βρόχον συνήλαυεν, αὐτὸς ἔψευγεν, εἰπόντα, μηδὲν εἶναι τὴν κακίαν πρὸς τὸ ἐν τῷ ζῆν ἡμᾶς ἀπαλλάττειν.

XV. Ἐν δὲ τοῖς πρὸς αὐτὸν Πλάτωνα περὶ Δικαιοσύνης εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐνάλλεται τῷ περὶ Θεῶν λόγῳ, καὶ Φησὶν, ἕτ' ὁρῶς ἀποτρέπειν τῷ ἀπὸ τῶν Θεῶν φόβῳ τῆς ἀδικίας τὸν Κέφαλον, εὐδιάβλητόν τ' εἶναι, καὶ πρὸς τὸναντίον ἐξάγοντα πολλὰς περισκασμὰς καὶ πιθανότητας κτυπιπτάσας ² τὸν περὶ τῶν ὑπὸ τῷ ³ Θεῷ κολάσεων λόγον, ὡς ἔδεν διαφέροντα τῆς Ἀκκῆς καὶ τῆς Ἀλφειτῆς, δι' ἧν τὰ παιδάρια τῷ κακοσχολεῖν αἰ γυναῖκες ἀνείργεσιν. ἔτω δὲ διασύρας τὰ τῷ ⁴ Πλάτωνος, ἐπαινεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τῷ Εὐριπίδῃ ταυτὶ πολλῶν.

— Ἄλλ' ἔσιν εἴ τις ἐγγελαῖ λόγῳ ⁵,

Ζεὺς, καὶ Θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθῃ καὶ ὁμοίως ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δικαιοσύνης, τὰ Ἡσιόδεια ⁶ ταυτὶ προενεγνάμενος.

Τοῖσιν δ' ἑρανόθεν μέγ' ἐπήλασε πῆμα Κρονίων,

Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοῖς ταῦτά, Φησι, τὸς Θεὸς ποιεῖν, ὅπως τῶν πονηρῶν κολαζομένων, οἱ λοιποὶ παραδείγμασι τέτοις χρώμενοι, ἤττον ἐπιχειρῶσι τοιούτων τι ποιεῖν. πάλιν ἐν μὲν τοῖς πε-

Z 3

ρι

¹ R. mavult αὐτὸς αὐτὸν ἐψ. W. legi vult αὐτὸν pro αὐτὸς.

² R. iudice deest παρεχόντα post h. v. W. ita locum vult conpositui εὐδιάβλητόν τ' εἶναι πρὸς τὸναντίον, εἰσάγοντα πολλὰς περισκασμὰς.

³ ab ἡ τῷ ab Ald. Bas. Petav.

⁴ Vulgo abest τὰ. W. addidit ex B. & Venet. i. c.

⁵ R. susp. ἐγγελαῖ τῷ νῦν, vel τῷδ', λόγῳ.

⁶ Op. & d. v. 240. lq.

ρι Δικαιοσύνης ὑπειπὼν, ὅτι τὰς ἀγαθῶν ¹, ἀλλὰ μὲν τέλος τιθεμένης τὴν ἡδονὴν, ἐνδέχεται σώζειν καὶ τὴν δικαιοσύνην, θεῖς τῆτο, κατὰ λέξιν εἴρηκε. Τάχα γὰρ ἀγαθῆ ² αὐτῆς ἀπολειπομένης, τέλος δὲ μὴ, τῶν δὲ δι' αὐτῶν αἰρετῶν ὄντος καὶ τῆ καλῆ, σώζομεν ἂν τὴν δικαιοσύνην, μείζον ἀγαθὸν ἀπολιπόντες τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἡδονῆς. ταῦτα μὲν ἐν τέτοις περὶ ³ τῆς ἡδονῆς. ἐν δὲ τῆς περὶ ⁴ Πλάτωνος, κατηγορῶν αὐτῆ δοκῆτος ἀγαθὸν ἀπολιπεῖν τὴν ὑγίαν, ἔ μόνον τὴν δικαιοσύνην, Φησί, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ἀνααιρεῖσθαι, καὶ τὴν σαφροσύνην, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπάσας, ἂν τὴν ἡδονὴν, ἢ τὴν ὑγίαν, ἢ τι τῶν ἄλλων, ὃ μὴ καλὸν ἐστίν, ἀγαθὸν ἀπολείπωμεν. ἃ μὲν ἐν ῥητέον ὑπὲρ Πλάτωνος, ἐν ἄλλοις γέγραπται πρὸς αὐτόν ⁵. ἐνταῦθα δ' ἡ μάχη καταφανῆς ἐστίν, ὅπερ μὲν, εἰ μετὰ τῆ καλῆ τις ὑποθῆται καὶ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, σώζεσθαι δικαιοσύνην λέγοντος· ὅπερ δὲ πάλιν τὰς μὴ μόνον ⁶ τὸ καλὸν ἀπολιπόντας, αἰτιωμένους τὰς ἀρετὰς ἀπάσας ἀνααιρεῖν. ἵνα δὲ μηδ' ἀπολογίαν ὑπολίπη τοῖς ἐναντιώμασιν, Ἀριστοτέλει περὶ Δικαιοσύνης ἀντιγράφων, ἔ, Φησί,

¹ W. legi mavult ἀγαθόν.

² Vulgo ἀγαθῆς αὐτῆς ἀπολειπομένης, τέλος δὲ μὴ, τῶν δὲ δι' αὐτῶν αἰρετῶν ὄντος καὶ τῆ καλῆ. R. voluit ἀγαθῆ αὐτῆ ἀπολειπομένης, & deinde τῶν δὲ δι' αὐτὰ αἰρετῶν ὄντος καὶ τῆ καλῆ. Retav. ἀγαθῆ ἀπολειπομένης, ut videtur, absque αὐτῆς. W. locum dedit partim e libris, partim ex comparatione superioris loci, cap. XIII. p. 353. B. E. Venet. 2. ἀγαθῆ αὐτῆ ἀπολειπομένης — ὄντος —.

³ Vulgo περὶ το τ. ἢ. R. voluit γε pro το. W. delevit cum B. E. Mez.

⁴ R. mavult πρὸς Πλ. Idem W. cum Mez. legendum monet. Venet. 1. a secunda manu περὶ Πλάτωνος.

⁵ R. monente, forsitan id factum in libro *εἰ κατὰ Πλάτωνος τέλος, quousque existimaverit Plato nostratum acieumque finem esse?* quem memorat Lamprias in fine Indicis scriptorum a Plutarcho.

⁶ R. legi vult μὴ μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν.

Φησιν, αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν, ὅτι, τῆς ἡδονῆς ἕως τέλους ἀναιρεῖται μὲν ἡ δικαιοσύνη, συναναιρεῖται δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκάστη· τὴν μὲν γὰρ δικαιοσύνην ὑπ' αὐτῶν ¹ ὡς ἀληθῶς ἀναιρεῖσθαι, τὰς δ' ἄλλας ἀρετάς ἕδεν κωλύει ² ὑπ' ἔρχειν, εἰ καὶ μὴ δι' αὐτὰς αἰρεσιῶς, ἀλλ' ἀγαθῶς γένεσθαι καὶ ἀρετάς ἰσομένους ³. εἴτε ἐκάστην ἐξ ἑνόματος προσαγορεύει. βέλτιον δὲ τὰς ἐκείνην λέξεις ἀναλαβεῖν. Τῆς γὰρ ἡδονῆς, Φησιν, ἐμφαινομένης τέλους κατὰ τὸν τοιαῦτον λόγον, τὸ μὲν ⁴ τοιοῦτο πᾶν μοι δοκεῖ ἔκ ἐμπεριλαμβάνεσθαι· διὸ ῥητέον, μήτε τῶν ἀρετῶν τινα δι' αὐτὴν αἰρετὴν εἶναι, μήτε τῶν κακίῶν Φευκτῆν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα δεῖν ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸν ὑποκείμενον σκοπόν· ἕδεν μέντοι κωλύσει κατ' αὐτὰς, τὴν ἀνδρείαν μὲν ⁵ καὶ τὴν Φρόνησιν καὶ τὴν ἐγκρατεῖαν καὶ τὴν καρτερίαν καὶ τὰς ἑμοίας ταύταις ⁶ ἀρετάς, εἶναι τῶν ἀγαθῶν, τὰς δ' ἐναντίας ⁷, ὑπάρχειν Φευκτάς. τίς ἔν τῷ τέτε πρὸς λόγους ἰταμώτερος γέγονεν, ὅς δυεῖν τῶν ἀρίστων Φιλοσόφων ἐγκέκληκε τῶ μὲν, ὅτι πᾶσαν ἀρετὴν ἀναιρεῖ, μὴ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἀπολιπών· τῶ δ', ὅτι, τῆς ἡδονῆς τέλους ἕως, ἐ πᾶσαν ἀρετὴν ἀνευ τῆς δικαιοσύνης σώζεσθαι νομίζει; Θαυμασὴ γὰρ ἡ ἐξουσία, περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων διαλεγόμενον, ἃ τίθησιν αὐτὸς ἐγκαλῶν Ἀριστοτέλει, ταῦτ' ἀναιρεῖν

Z 4

ρεῖν

1 R. monet, sententiam quidem esse perspicuam, eosque significari, qui sola in voluptate bonum collocant: at de his nil praecessisse. Hinc legendum monet aut ὑπ' αὐτῆς, sc. voluptate, aut ὑπ' αὐτῆ, sc. Aristotele, aut duriores esse addit figuram, quae mentem lectoris referat ad τὸ σημαίνόμενον.

2 R. mavult κωλύειν.

3 W. notat ex B. ἀρετὰς ἰσομένους; e Mez. αἰρετὰς ἰσομ.

4 Huic particulae respondere infra sequens μέντοι, notat R.

5 Hoc μὲν R. aut delendum aut cum το mutandum censet R.

6 Ita Bas. exhibet, & R. dari voluit, dedique cum W. idem ex iisdem & B. E. Xyl. Mez. fumente pro vulg. ταύτας.

7 Mez. addi vult κακίας.

ρεῖν πάλιν Πλάτωνος κατηγοροῦντα. καὶ μὴν ἐν ταῖς περὶ Δικαιοσύνης Ἀποδείξεσι λέγει ῥητῶς, ὅτι πᾶν κατόρθωμα, καὶ εὐνόμημα καὶ δικαιοπρέγημά ἐστι· τὸ δὲ κατ' ἐγκράτειαν, ἢ καρτερίαν, ἢ Φρόνησιν, ἢ ἀνδρείαν, πραττόμενον, κατόρθωμά ἐστιν· ὥστε καὶ δικαιοπρέγημα. πῶς ἔν, οἷς ἀπολείπει Φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν καὶ ἐγκράτειαν, ἐκ ἀπολείπει δικαιοσύνην, εὐθὺς αὐτῶν ἕσα κατορθῶσιν ἐν ταῖς εἰρημέναις ἀρεταῖς, καὶ δικαιοπρεπέων;

XVI. Τὸ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος τὴν ἀδικίαν, ὡς διαφθορὰ ψυχῆς ἕσα καὶ εἴσεις, ἐδ' ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν ἀποβάλλει τὴν δύναμιν, ἀλλ' αὐτὸν ἐαυτῷ συμβάλλει καὶ κρᾶει¹ καὶ ταράττει τὸν πονηρόν· ἐγκαλῶν Χρύσιππος, ἀτόπως. Φησὶ, λέγεσθαι τὸ ἀδικεῖν ἐαυτόν· εἶναι γὰρ πρὸς ἕτερον, ἢ πρὸς ἑαυτόν, τὴν ἀδικίαν· ἐπιλαττόμενος γὰρ τέτων, αὐθις ἐν ταῖς περὶ Δικαιοσύνης Ἀποδείξεσι, ἀδικεῖσθαι. Φησιν, ὑφ' ἑαυτῷ τὸν ἀδικῶντα, καὶ αὐτὸν ἀδικεῖν, ὅταν ἄλλον ἀδικῆ, γενόμενον ἐαυτῷ τῷ παρανομεῖν αἴτιον, καὶ βλάπτοντα παρ' ἑξῆαν ἑαυτόν. ἐν μὲν τοῖς πρὸς Πλάτωνα ταῦτ' εἶρηκε περὶ τῷ τὴν ἀδικίαν λέγεσθαι μὴ πρὸς ἑαυτὸν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον· Οἱ γὰρ κατ' ἰδίαν ἀδικοὶ² συνεχῆκασιν ἐκ πλείονων τοιούτων, τάναντία λεγόντων, καὶ ἄλλως τῆς ἀδικίας λαμβανομένης, ὡς ἂν ἐν πλείοσι πρὸς ἑαυτὰς ὅτως ἔχουσιν· εἰς δὲ τὸν ἕνα μηδενὸς διατεινόντος τοιάτῃ, κατ' ὅσον δὲ πρὸς τὰς πλησίον ἔχει ὅτως. ἐν δὲ ταῖς Ἀποδείξεσι τοιάτῃς ἠρώτηκε λόγος περὶ τῷ τὸν ἀδικὸν καὶ ἑαυτὸν ἀδικεῖν. Παραίτιον γενέσθαι παρανομήματος, ἀπαγορεύει ὁ νόμος· καὶ

εἰς

¹ R. & W. *susp.* συγκρᾶει.

² R. hanc Chryssippi dictionem obscurissimam esse monet, neque verba integra videri. W. locum ita refingendum *susp.* κατ' ἰδίαν οἱ ἀδικοὶ συνεχῆκασιν, ἐκ πλείονων δὲ τοιούτων τάναντία λέγοντων —

τὸ ἀδικεῖν ἔστι·¹ παρανόμημα· ὁ τοίνυν παραίτιος γυ-
νόμενος αὐτῷ τῷ ἀδικεῖν, παρανομεῖ εἰς ἑαυτὸν· ὁ δὲ
παρανομῶν εἰς ἕνα, καὶ ἀδικεῖ ἐκεῖνον· ὃν² ἄρα καὶ
ὄντιναῦν ἀδικῶν, καὶ ἑαυτὸν ἀδικεῖ· πάλιν τὸ ἀμαρ-
τημα τῶν βλαμμάτων ἐστὶ, καὶ πᾶς ἀμαρτάνων παρ' ἑαυ-
τὸν ἀμαρτάνει· πᾶς ἄρα ὁ ἀμαρτάνων βλάπτει ἑαυτὸν
παρὰ τὴν ἀξίαν· εἰ δὲ τῆτο, καὶ ἀδικεῖ ἑαυτὸν· ἔτι
καὶ ἕτως· Ὁ βλαπτόμενος ὑφ' ἐτέρου, ἑαυτὸν βλάπτει,
καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἑαυτὸν βλάπτει· τῆτο δ' ἦν τὸ ἀδι-
κεῖν· ὁ ἄρα ἀδικούμενος³ καὶ ὑφ' ὅτιεν πᾶς ἑαυτὸν
ἀδικεῖ.

XVII. Τὸν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν λόγον, ὃν αὐ-
τὸς εἰσάγει καὶ δοκιμάζει, συμφωνότατον εἶναι, Φησι,
τῷ βίῳ, καὶ μάλιθα τῶν ἐμφύτων ἀπειθεῖαι προλήψεων·
ταυτὴ γὰρ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Προτρεπτικῶν εἴρηκεν· ἐν
δὲ τῷ πρώτῳ τῆτον τὸν λόγον, Φησὶν, ἀπὸ τῶν ἄλλων
ἀπίκτων ἀφέλικται τὸν ἀνθρώπου, ὡς ἐδὲν ὅτων πρὸς
ἡμᾶς, ἀδὲ σιευργέντων πρὸς εὐδαιμονίαν ἐδὲν· ὅρα⁴
τοίνυν, πᾶς αὐτῷ σύμφωνός ἐστι, τὸν ἀφέλικοντα τῷ
ζῆν⁵, καὶ τῆς υγιείας, καὶ τῆς ἀποιτίας⁶, καὶ τῆς
τῶν αἰδητηρίων ὀλοκληρίας, καὶ μηδὲν εἶναι ταῦτα Φά-
σκοντα πρὸς ἡμᾶς, ἃ παρὰ τῶν θεῶν αἰτέμεθα, μάλιθα
συμφωνεῖν τῷ βίῳ καὶ ταῖς κοιναῖς προλήψεσι ἀπαραι-
νόμενος· ἀλλ' ἵνα μὴ ἄρνησις ἢ τῷ τάναντία λέγειν, ἐν
τῷ τρίτῳ περὶ Δικαιοσύνης ταῦτ' εἴρηκε· Διὸ καὶ διὰ
κῆν ὑπερβολὴν τῷ τε μεγέθει καὶ τῷ κάλλει, πλάσματι

Z 5

δοκῶν

¹ R. mavult: ὁ νόμος· τὸ ἀδικεῖν ἐστὶ παρανόμημα.

² R. & W. legendum monent ὁ ἄρα.

³ Ita R. corrigi voluit, sumsitque W. a Xyl. & Mez. pro
vulg. δικαιούμενος. Pro seq. πᾶς R. simul dandum censuit πάντως.

⁴ Sic Steph. ex Leonica. Schott. Collat. Muret. Anon. Priores
edit. & B. E. F. Pet. ὅρῳ.

⁵ W. subjungendum monet λόγον, quod excidisse videtur.

⁶ Hanc lectionem e Bas. revocandam censuit R. dedique cum
W. consentientibus Ald. Xyl. B. E. F. Venet. 1. Vulgo ἀπαιτίας.

δοκῶμεν ὁμοια λέγειν, καὶ ἔκκατὰ τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην Φύσιν. ἔστιν ἔν, ὅπως ἂν τις ἐξομολογήσασαιτο σαφέστερον τὰναντία λέγειν αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ ἔτος 1; ἃ δι' ὑπερβολὴν Φησι πλάσματα δοκεῖν εἶναι καὶ ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπον, καὶ ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην Φύσιν λέγεσθαι, ταῦτα συμφωνεῖν τῷ βίῳ Φάσκων, καὶ μάλλισα τῶν ἐμφύτων ἀπτεσθαι προλήψεων.

XVIII. Οὐσίαν κακοδαιμονίας ἀποφαίνει τὴν κακίαν ἐν παντὶ βιβλίῳ Φυσικῷ καὶ ἡθικῷ, γράφων καὶ διατεινόμειος, ὅτι τὸ κατὰ κακίαν ζῆν, τῷ κακοδαιμόνωσ ζῆν ταυτον ἐστίν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ Φύσεως ὑπεσιπῶν, ὅτι² λυσιτελεῖ ζῆν ἄΦρονα μᾶλλον, ἢ μὴ³ βίῳ, καὶ μὴδέποτε μέλλῃ Φρονήσειν, ἐπιλέγει· Τοιαῦτα γὰρ τὰγαθὰ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὡσε τρόπον τιὰ τὰ κακὰ τῶν ἀνὰ μέσον προτερεῖν. ὅτι μὲν ἔν εἰρηκῶς ἐν ἑτέροις, μὴδὲν εἶναι τοῖς ἄΦροσι λυσιτελέσ, ἐνταῦθὰ Φησι λυσιτελεῖν τὸ ἄΦρόνωσ ζῆν, ἀΦίημι. τῶν δ' ἀνὰ μέσον λεγομένων παρ' αὐτοῖς³ μῆτε κακῶν ὄντων μῆτ' ἀγαθῶν, τὰ κακὰ προτερεῖν λέγων, ἐδὲν ἄλλο λέγει, πλὴν τῶν μὴ κακῶν τὰ κακὰ προτερεῖν, καὶ τὸ κακοδαιμονεῖν λυσιτελέστερον εἶναι τῷ μὴ κακοδαιμονεῖν· καὶ τῷ κακοδαιμονεῖν ἄλυσιτελέστερον⁴ ἡγεῖται τὸ μὴ κακοδαιμονεῖν· εἰ δ' ἄλυσιτελέστερον, καὶ βλαβερώτερον· τὸ μὴ κακοδαιμονεῖν ἄρα βλαβερώτερον τῷ κακοδαιμονεῖν⁵.

vos

1 Hanc vocem W. revocavit ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. ἔτος, quod Steph. dedit ex Leonic. Schott. Anon.

2 Ita W. sumit e libr. de Commun. Notit. cap. XII. Vulgo & omnes βῆν, except Graeco-lat. ἢ βίῳ. Hinc R. susp. λυσιτελεῖ ζῆν ἄΦρονα μᾶλλον βίον, καὶ — subaud. ἢ μὴ ζῆν.

3 Ita R dandum monuit, apud eos, sc. Stoicos, & notatur e Pet. dedique cum W. pro vulg. παρὰ τοῖς.

4 Vulgo desunt καὶ τῷ κακοδαιμονεῖν. Addidit ea W. ex E. Exhibetur quoque καὶ in B. Conjecit R. τῷ μὴ κακοδαιμονεῖν ἄβλαβερότερον γάρ· ἄλυσιτελέστερον γάρ ἡγεῖται.

5 Vulgo post καὶ βλαβερώτερον haec sola leguntur τῷ κακοδαιμονεῖν. Locum explevit W. ex E.

νος ἔν ταύτην ἐπιλαίπειν τὴν ἀτοπίαν, ἐπιλέγει περὶ τῶν Κακῶν· Ἔσι δ' ἔ ταῦτα προτερῶντα, ἀλλ' ὁ λόγος, μεθ' ἔ βίῳ ἐπιβάλλει μᾶλλον, καὶ εἰ ἄφρονες ἐσόμεθα. πρῶτον μὲν ἔν τὰ κακὰ κακίαν λέγει, καὶ τὰ μετέχοντα κακίας, ἄλλο δ' ἔθέν· ἡ δὲ κακία, λογικόν ἐσι, μᾶλλον δὲ λόγος ἡμαρτημένος· ἔθὲν ἔν ἔτερον ἐσι τὸ μετὰ λόγῳ βίῳ ἄφρονες ὄντας, ἢ τὸ μετὰ κακίας βίῳ· ἔπειτα τὸ βίῳ ἄφρονες ὄντας, βίῳ ἐσι κακοδαίμονας ὄντας. πρὸς τί ἔν προτερεῖ τῆτο τῶν ἀνὰ μέσον; ἢ γὰρ πρὸς γε τὸ εὐδαιμονεῖν Φησι προτερεῖν τὸ κακοδαίμονεῖν¹. ἀλλ' ἐδὲ ὅλως, Φασίν, οἴεται δεῖν Χρῦσιππος, ἔτε μονὴν ἐν τῷ βίῳ τοῖς ἀγαθοῖς, ἔτ' ἐξαγωγήν τοῖς κακοῖς παραμετρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μέσοις κατὰ Φύσιν· διὸ καὶ τοῖς εὐδαιμονῶσι γίνεται ποτὲ καθῆκον ἐξάγειν ἑαυτὸς, καὶ μένειν αὐθις ἐν τῷ ζῆν τοῖς κακοδαίμονῶσιν. εἶτα τί τέττε μεῖζόν ἐσιν ὑπεναντίωμα πρὸς αἴρεσιν καὶ Φυγῆν, εἰ τοῖς ἐπ' ἄκρον εὐδαιμονῶσιν ἀπκσία τῶν ἀδιαφόρων, ἀφίσαθαι² τῶν ἀγαθῶν παρόντων καθῆκει; καίτοι³ τῶν ἀδιαφόρων ἔθὲν αἰρετὸν, ἐδὲ Φευκτὸν, ἔλλὰ μόνον ἀγαθὸν τὸ αἰρετὸν, καὶ μόνον Φευκτὸν ἡγῶνται τὸ κακόν. ὡς συμβαίνει⁴ κατ' αὐτὰς μὴ πρὸς τὰ αἰρετὰ, μηδὲ πρὸς τὰ Φευκτὰ τὰς τῶν πράξεων τίθεσθαι λογισμὰς, ἀλλ' ἐτέρων ἔχαζόμενες, ἢ μήτε Φεύγεσι, μήτε αἰρεῶνται, πρὸς ταῦτα καὶ ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν.

XIX. Ταγαθὰ πρὸς τὰ κακὰ τὴν πᾶσαν ἔχειν διαφορὰν ὁμολογεῖ Χρῦσιππος· καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν,
εἰ

¹ Vulgo locus ita extat: ἔ γὰρ προσίετο εὐδαιμονεῖν Φύσει προτερεῖν τῆ κακοδαίμονεῖν. W. e Mez. dedit πρὸς γε τὸ. E. πρὸς τι τὸ; Venet. 1. προσῆκε τὸ. Ex Ald. Bas Xyl. B. E. F. Venet. 1. 2. dedit Φησι, & denique τὸ e Mez.

² Vulgo ἀπκσία τῆ ἀδιαφόρως ἐπίσασθαι. R. praeunte Xyl. vers. conjecit, quod W. ex iisd. et Mez. dedit.

³ Ita R. dari voluit, deditque W. ex B. Venet. 1. 2. Mez. Vulgo καὶ τὸ.

⁴ Ita W. sumsit ex Venet. 1. pro vulg. συμβαίνειν.

εἰ τὰ μὲν ¹ ἐχάτως ποιεῖ καποδαίμονας εὐθύς, οἷς ἂν παρῆ, τὰ δ' ἐπ' ἄκριν εὐδαίμονας, αἰδητὰ δ' εἶναι ταγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, Φησὶν, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ Τέλκας, ταῦτα γράφων. Ὅτι μὲν γὰρ αἰδητὰ ἐστὶ ταγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, καὶ τοτοις ἐπιποιεῖ ² λέγειν. & γὰρ μόνον οὐτα ³ πάθη ἐστὶν αἰδητὰ σὺν τοῖς εἴδεσιν, οἷν λύπη καὶ Φόβος, καὶ τὰ παραπλήσια, ἀλλὰ καὶ κλ πῆς καὶ μοιχείας καὶ τῶν ὁμοίων ἐστὶν αἰδέσθαι καὶ γὰρ ὄλον ⁴ ἐφροσύνης καὶ δειλιας καὶ ἄλλων ἐκ ἀλίγων κακῶν. ἀδὲ μόνον χαρᾶς, καὶ εὐεργεσιῶν, καὶ ἡλλων παλῶν κατορθώσεων ⁵, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀνδρείας, καὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. τέτων τὴν μὲν ἄλλην ἀτοπίαν ἐφῶμεν. ὅτι δὲ μάχεται τοῖς περὶ τὸν διαλεληθότα σοφόν, τίς ἐκ ἂν ὁμολογήσειεν; αἰδητῆ γὰρ ὄντος ⁶ τῆ ἀγαθῆ, καὶ μεγάλην πρὸς τὸ κακὸν διαφορὰν ἔχοντας, τὸν ἐκ Φαύλης γινόμενον σκεδαῖον ἀγνοεῖν τῆτο, καὶ τῆς ἀρετῆς μὴ αἰθάνεσθαι παρῆσης, ἀλλ' εἶεσθαι, τὴν κακίαν αὐτῷ παρεῖναι, πῶς ἐκ ἐστὶν ἀτοπίωτατον; ἢ γὰρ ἕδεις ἀγνοεῖν ἢ ἀπιστεῖν δύναται τὰς ἀρετὰς ἔχων ἀπάσας, ἢ μικρὰ τις ἐστὶν καὶ παντάπασι εὐθεώρητος ἢ διαφορὰ τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν κακίαν,

¹ Vulgo εἰ μὲν τὰ μὲν. Prius μὲν deletit W. cum Venet. 2. Pet. Xyl.

² Vulgo εἰσποιεῖ. Hinc R. quaerit, idemne sit atque ἐκποιεῖ. *conducit ipsi confirmare.* Notatur hoc e Turn. V. Bong. deditque W. consentientibus B. E. F. Venet. 2. Anon, notans praeterea e Jannot. Coll. Muret. ἐμποιεῖ.

³ W. cum R. legi vult τὰ. A Petav. absunt quae leguntur post ὅτι μὲν γὰρ αἰδητὰ usque ad σὺν τοῖς εἴδεσιν.

⁴ R. susp. καὶ καθόλα vel καθόλον, *univerfium.* Etiam W. καθόλα conjicit.

⁵ Ita in R. correctum legitur, quod W. ex B. Venet. 1. Mez. recepit pro vulg. κατορθώσεσι. R. deinde legi voluit ἀλλὰ καὶ φρ.

⁶ Vulgo ὁμολογήσειεν, αἰδητῆ παρόντος. R. sic distinguendum & legendum monuit, ut Xyl. vertit, & W. dedit ex lisd & Mez. ipsa re postulante.

κίαν, καὶ τῆς εὐδαιμονίας πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν, καὶ τῆ κακῆς βίης πρὸς τὸν αἰσχισον, εἰ ταῦτ' αὖτις ἐκείνων κτησάμενος ἑαυτὸν λέληθε.

XX. Μία σύνταξις ἡ περὶ Βίων, τέτταρα βιβλία· τέτων ἐν τῷ τετάρτῳ λέγει, τὸν σοφὸν ἀπράγμονά τε εἶναι καὶ ἰδιοπράγμονα ¹, καὶ τὰ αὐτῆ πράττειν· ἐσι δὲ ἡ λέξις αὕτη· Οἶμαι γὰρ ἔγωγε, τὸν φρόνιμον καὶ ἀπράγμονα εἶναι καὶ ὀλιγοπράγμονα, καὶ τὰ αὐτῆ πράττειν, ὁμοίως ² τῆς τε αυτοπραγίας καὶ ὀλιγοπραγμοσύνης ἀσειῶν ὄντων. τὰ δὲ ὅμοια σχεδὸν ἐν τῷ περὶ Τῶν Δι' Αὐτὰ Αἰρετῶν εἴρηκε ταύταις ταῖς λέξεσι· Τῷ γὰρ ὅτι φαίνεται ὁ κατὰ τὴν ἡσυχίαν βίος ἀκίνδυνόν τι καὶ ἀσφαλές ἔχειν, ἔς πᾶν τῶν πολλῶν δυναμένων τῆτο συνιδεῖν. ὅτι μὲν ³ τῷ Ἐπίκρῳ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶντι διὰ τῆς ἀπραγμοσύνης τῆς περὶ τὸν θεὸν ἐκ ἀπαθεί ⁴, δῆλόν ἐστιν· ἄλλ' αὐτὸς ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Βίων, βασιλείαν τε τὸν σοφὸν ἐκείως ἀγέχεσθαι ⁵, λέγει, χρηματίζου-
νον ἀπ' αὐτῆς· καὶ αὐτὸς βασιλεύειν μὴ δύνηται, συμβιωσεται βασιλεῖ, καὶ στρατεύσεται μετὰ βσιλέως· οἷος ἦν Ἰθάκηθυρσος ⁶ ὁ Σκύθης, ἡ Λεύκιον ὁ Ποντικὸς. παραθήσομαι δὲ ⁷ καὶ ταύτην αὐτῆ τὴν δικά-
λεκτον,

¹ R. legi vult ὀλιγοπράγμονα.

² Vulgo ὁμοίως antecedentibus adhaeret, comitate post ὁμοίως dato. Hinc W. legendum susp & vertit ὅμοιως. In R. comma post πράττειν ponitur, & praecedente Xyl. vers. ὁμοίως ad ἀσειῶν refertur.

³ Mez. ὅτι μὲν ἐν.

⁴ Sic W. ex Venet. r. dedit pro vulg. ἀπαθεί, quod idem correctionem esse suspicatur vetustioris lectionis ἀποδεί, quae est in Ald. B. E. F.

⁵ W ex B. notat ἀναδέχεσθαι, ut jam vertit Xyl.

⁶ Vid. Apophth. Vol. VIII p. 88. not. 4. In libr. de Com-
mittu novit. cap. VII. est Ἰθακήθυρσος. Ibidem Leuconis, Ponti
reguli, sit mentio.

⁷ W. δὲ, quod vulgo abest, addidit ex Venet. r.

λεκτον, ὅπως εἰδῶμεν, εἰ ¹, καθάπερ ἐκ νῆτης καὶ ὑπάτης γίνεται σύμφωνον, ἕτως ὁμολογεῖ βίος ἀνδρῶς καὶ ἀπραγμοσύνην αἰρεμένε καὶ ὀλιγοπραγμοσύνην, εἴτα συνιππαζομέε Σκυθαῖε, καὶ τὰ τῶν ἐν Βοσπόρῳ τυρηνῶν πρίττοντοε ἐξ οἰασθήτινοε ἀνάγκηε. Ὅτι γάρ, Φησί, καὶ κρατευεεται μετὰ δυναεῶν καὶ βίωεεται, πάλιν ἐπισκεψόμεθα τέτων ἐχόμενοι, τινῶν μὲν ἑδὲ ταῦτα ὑπονοούντων, διὰ τῆε ὁμοίεε ὑπελογιεμέε, ἡμῶν δὲ καὶ ταῦτα ἀπολιπόντων, δια τῆε παραπληείεε λόγηε. καὶ μετὰ μικρόν. Οὐ μόνον δὲ μετὰ τῶν προκεκοφόντων ἐπὶ ποσόν, καὶ ἐν ἀγωγαίε καὶ ἐν ἐδέσει ποιοίε γεγονόντων, οἶον παρὰ ² Λεύκωνι καὶ Ἰδανθουρω. Καλλιθένει τινέε ἐγκαλῆειν, ὅτι πρὸε Ἀλέξανδρον ἐπλευεειν, ἐλπίζων ἀναεῆειν Ὀλυμθον, ὡε Στάγειρα Ἀριεοτέληε. Ἐφορον ³ δὲ καὶ Ξενοκρατην καὶ Μενέδημον ἐπαινεῖει παραιτηεαμένεε τὸν Ἀλέξανδρον. ὁ δὲ Χρύσιπποε ἕνεκα χρηματιεμέ τὸν σοφόν ἐπὶ κεφαλήν ἐε Παντικαπαειον ὠθεῖ καὶ τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν. ὅτι γάρ ἐργαείε ⁴ ἕνεκα καὶ χρηματιεμέ ταῦτα ποιεῖ, καὶ ⁵ προδεθήλωκε τρεῖε, ὑποθέμενοε, ἀρμόζονταε μάλιεα τῷ σοφῷ χρηματιεμέε, τὸν ἀπὸ βασι-

1 R. mavult ὅτι.

2 R. legi vult ὅτι τῶν παρὰ Λ. Kaltw. mavult τῶν περὶ Λεύκωνα καὶ Ἰδανθουρον.

3 R. ad h. l. adnotat: „Videtur ex hoc loco posse colligi, Ephorum Cumanum pro patria apud Alexandrum deprecatum fuisse. Jonsius ex hoc ipso loco effecit S. H. P. I, 9. 2. Ephorum cum Alexandro vivere recusasse. Chalcedonem Xenocratis patriam ab eo servatam fuisse pariter hinc conficio. At de Menedemo dubito, suae patriae, Megaris, ab Alexandro salutem impetravit, an potius ab Antigono, seu primo, seu potius Gondata, cui videtur aequalis fuisse.“ Kaltw. autem ponente dictio παραιτ. τ. Ἀλ. hic loci non valet deprecari apud Alexandrum pro patria, sed, quod Xyl. exprimit, convictum recusare Alexandri.

4 Vulgo ὅτι παρεργασίεε. R. conjecit, quod cum W. dedi.

5 R. mavult ποιῆν δεῖ, προδ.

βασιλείας, καὶ τὸν ἀπὸ Φίλων, καὶ τρίτον ἐπὶ τέτοις τὸν ἀπὸ σοφιστείας. καίτοι πολλαχῶ μὲν ἀποκναίει ταῦτ' ἐπαίωνων.

Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνον ¹

Δήμητρος ἀκτῆς καὶ πόματος ὑδρηχίας;

ἐν δὲ τοῖς περὶ Φύσεως λέγει, τὸν σοφὸν, εἰ τὴν μεγίστην ἔσταν ἀποβάλοι, δραχμὴν μίαν ἐκβεβληκέναι δόξειν. ἔτω δὲ αὐτὸν ἄρας ἐκεῖ καὶ ὀγκώσας, ἐνταῦθα πάλιν εἰς μισθαρτίαν καταβάλλει, καὶ σοφιστεῖαν· καὶ γὰρ αἰτήσιν, καὶ προλήψεθαι, τὸ μὲν εὐθὺς ἀρχομένε, τὸ δὲ χρόνε τῷ μαθητῇ διελθόντος, ὅπερ εὐγνωμονέστερον εἶναι, φησιν, ἀσφαλέςτερον δὲ τὸ προλαμβάνειν, ὡς ἀδικήματα τῷ τόπῳ ἐπίδεχομένε. λέγει δὲ ἔτιωσ. Εἰσπράττονται δὲ τὸν μισθὸν ἐ πάντες οἱ νῦν ἔχοντες ὡσαύτως· ἀλλ' ἄλλως πλῆθος ², ὡς ἂν ὁ καιρὸς φέρη, ἐκ ἐπαγγελιομένων ποιήσιν ἀγαθὸς, καὶ ταῦτ' ἐν ἐνικυτῶ· ὅσα ³ δὲ πρὸς ἑαυτὸς, ταῦτα ποιήσιν πρὸς τὸν συμφωνηθέντα χρόνον. καὶ πάλιν προσελθὼν· Τὸν τε καιρὸν εἴσεται, πότερον εὐθὺς δεῖ τὸν μισθὸν λαμβάνειν ἅμα τῇ προσόδῳ, καθάπερ πλείεσ πεποιήκασιν, ἢ καὶ χρόνον αὐτοῖς δίδουαι, τῷ τόπῳ τέτε μᾶλλον ⁴ καὶ ἀδικήματα

¹ Alterum, qui sequitur, versum W. ex B. addidit. Vulgo abest. Uterque jam adfuit in lib. de aud. poet. Vol. VII. p. 126. Ab Ald. & Bas. abest δεῖ.

² Verba ἄλλως πλῆθος delenda censuit R. ut vitiosam scripturam sequentium, ut sit: ἀλλ' ὡς ἂν ὁ καιρὸς. Legi deinde vult Idem ἐπαγγελιομένοι. W. susp. transponendis & leniter mutandis verbis locum posse restitui — ἄλλοι δ' ἄλλως, ὡς ἂν ὁ καιρὸς φέρη, ἐκ ἐπαγγελιομένων, ὡς τὸ πλῆθος, ποιήσιν α. — sed alius aliter, prout tempus dederit, non ut vulgus Sophistarum promittentium se discipulos bonos faciuros, idque aniuo spatio. In E. abest πλῆθος, ejusque loco adest lacuna.

³ Vulgo ὅσον. Hinc R. legendum inonuit aut ὅσα, aut deinde τῶτο. Dedi prius, quod a W. ex E. notatur.

⁴ R. susp. μᾶλλον βλάβας καὶ ἄδ.

ματα ἐπιδεχομένε, δόξαντος δ' ἂν εἶναι εὐγνωμονεστέρα καὶ πῶς ἢ ¹ χρημάτων καταφρονητῆς ὁ σοφός, ὑπὸ συγγραφῆν ἐπ' ἀργυρίῳ τὴν ἀρετὴν παραδίδεσ, κἄν μὴ παραδῶ, τὸ μισθᾶριον εἰσπράττων, ὡς πεποιηκῆς τὰ περὶ αὐτόν ²; ἢ βλάβης κρείττων, φυλαττόμενος, μὴ ἀδικηθῆν περὶ τὸ μισθᾶριον; ἀδικεῖται γὰρ ἕδεις μὴ βλαπτόμενος· ὅθεν μὴ ἀδικεῖσθαι τὸν σοφὸν ἐν ἄλλοις ἀποφηνάμενος, ἐνταῦθα φησὶν ἀδίκημά τι ³ τὸν τόπον ἐπιδέχεσθαι.

XXI. Ἐν δὲ τῷ περὶ Πολιτείας, ἕδεν ἡδονῆς ἕνεκα πράξειν, ἕδὲ παρασκευάσεσθαι, φησί, τὰς πολίτας. καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινεῖ ταῦτα προφερόμενος·

Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνον,

Δήμητρος ἀκτῆς καὶ κόματος ὕδρηχός ⁴;

εἶτα μικρὸν ἰπὸ τέτων προσλθῶν, ἐπαινεῖ τὸν Διογένην τὸ αἰδοῖον ἀποτριβόμενον ἐν Φανερῶ, καὶ λέγοντα πρὸς τὰς παρόντας· Εἶθε καὶ τὸν λιμὸν ἕτως ἀποτριψάσθαι τῆς γαστρὸς ἡδυνάμην. τίνα ἔν ἔχει λόγῳ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπαινεῖν τὸν ἐκβάλλοντα τὴν ἡδονήν, ἕμα καὶ τὸν ἡδονῆς ἕνεκα τοιαῦτα πράττοντα, καὶ τοιαύτης ἀπτόμενον αἰσχυρεργίας; γράφας τοίνυν ἐν τοῖς περὶ Φύσεως, ὅτι ⁵ πολλὰ τῶν ζῴων ἕνεκα κἄλλος ἢ φύσις ἐνήνοχε, Φιλοκαλῆσα καὶ χαίρεσα τῇ παικίλῃ, καὶ λόγῳ ἐπειπὼν παραλογώτατον, ὡς ὁ ταῦς ἕνεκα τῆς ἕρας γέγονε, διὰ τὸ κἄλλος αὐτῆς, ἐν τῷ περὶ Πολιτείας νεανικῶς ἐπιτετίμηκε τοῖς ταῦς τρέφεσι καὶ ζηδόνας, ὥσπερ ἀντινομοθετῶν τῷ τῷ κόσμῳ νομοθέτῃ,

καὶ

¹ B. καὶ πῶς εἶη. Venet. γ. a seconda manu: καὶ πῶς ἂν εἶη.

² R. legi vult aut τὰ πρὸς αὐτόν, ut paulo ante, aut τὰ παρ' αὐτόν. Posterius quoque probat W.

³ W. fufp. ἀδίκηματα, ut modo, notans ex E. & F. ἀδίκηματι τὸν τόπον, ex B. & Venet. γ. ἀδίκημά τι ἀτόπον εἶ —.

⁴ Vulgo absunt καὶ κόματος ὕδρηχός. Addidit W. ex B. & Xyl. Etiam h. l. abest ab Ald. Bas. Pet. deē.

⁵ Vulgo ὡς, ὅτι π. W. deleuit ὡς ex B. & Mez.

καὶ τῆς Φύσεως καταγελῶν Φιλοκαλέσης περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζῶων, οἷς ὁ σοφὸς ἐν τῇ πόλει τόπον ἔδιδωσι. πῶς γὰρ ἐκ ἄτοπον, ἐγκαλεῖν τοῖς τρέφουσιν ἃ γεννῶσαν ἐπαινεῖ¹ τὴν πρόνοιον; ἐν μὲν ἔν τῷ πέμπτῳ περὶ Φύσεως, εἰπὼν, ὅτι οἱ κόρες εὐχρήτως ἐξυπνίζουσιν ἡμᾶς, καὶ οἱ μύες ἐπιστρέφουσιν ἡμᾶς μὴ ἀμελῶς ἕκαστα τιθέναι, Φιλοκαλεῖν δὲ τὴν Φυσὶν τῇ ποιικιλίᾳ χαίρεισαν εἰκός ἐστι, ταῦτα κατὰ λέξιν εἴρηκε. Γένοιτο δ' ἂν μάλικα τέτα ἔμφασις ἐπὶ τῆς κέρως τῆ ταῷ. ἐνταῦθα γὰρ ἐπιφαίνει, τὸ ζῶον γεγενῆσθαι ἕνεκα τῆς κέρως, καὶ ἐκ ἀνυπαλιν, τῷ ἄρῃνι γινουμένῳ ἔτῳ, ἢ Φηλυδῆν² ἠκολέθηκεν. ἐν δὲ τῷ περὶ Πολιτείας εἰπὼν, ὅτι ἄγγυς ἐσμέν τῆ καὶ τὰς κοπρῶνας ζωγραφεῖν, μετ' ὀλίγον, τὰ γεωργικά, Φησι, καλλωπίζειν τινὰς ἀναδεδυρόσι καὶ μυρβίναις, καὶ ταῖς καὶ περισερὰς τρέφουσι καὶ κέρδικας, ἵνα κακκαβίζωσι αὐτοῖς, καὶ ἀηδόνας. ἠδέως δ' ἂν αὐτῆ πυθοίμην, τί Φρονεῖ περὶ μελιτῶν καὶ μέλιτος. ἦν μὲν γὰρ ἀκόλαστον τῷ τὰς κόρες εὐχρήτως, τὸ τὰς μελίτιος ἀχρήτως φάναι γεγενῆσθαι. εἰ δὲ ταύταις τόπον ἐν πόλει δίδωσι, διὰ τί τῶν πρὸς ἀκοήν καὶ ὄψιν³ ἀπιτερπῶν ἀπειργαί τὰς πολίτας; καθόλα δὲ, ὡσπερ ὁ τὰς συν-
δείπνες

¹ Vulgo τρέφουσιν ἀγεννῶς, ἂν ἐπαινῇ. Xyl. ita correxit, ut cum W. dedi probante Mez. E. Peian. notantur ἀγεννῶς & ἐπαινῶν. R. sup. τοῖς τρέφουσι ταῖς (vel ζῶα εὐγενῆ) οἷς ἂν ἐπαινῇ —.

² Xyl. teste, locus vitiat. R. sup. τῷ γὰρ ἄρῃνι γινουμένῳ ἔτῳ ἢ Φηλυδῆν ἐκ ἠκολέθηκεν, nam ratione formae foemella rano mari paria non facit. Desiderat tamen vim & nexum ratiocinii. W. notat, nil esse varietatis in libris, nisi quod B. habeat ἢ Φηλυγῆν, & forte locum ita resingendum esse coniecit, τῷ δ' ἄρῃνι γινουμένῳ ἔτῳ ἢ Φηλυδῆν γέν ἠκολέθηκεν, caeterum masculo ita nato foemina tantum consequentiae causa addita est.

³ Vulgo τρέψιν. R. legi voluit ὄψιν vel πρόσψιν. Dedit prius W. ex E.

δείπνης ¹ μεμφόμενος, ὅτι χρῶνται τραγήμασι καὶ οἴνω καὶ ὄψοις, τὸν δ' ἐπὶ ταῦτα κεκληκότες καὶ ταῦτα παρεσκευασμένον ἑπαινῶν, ἄτοπός ἐστιν· ἕτως ὁ τὴν μὲν πρόνοιαν ἐγκωμιάζων ἰχθῦς καὶ ὄρνιθας καὶ μέλι καὶ εἶνον παρασκευάσασαν, ἐγκαλῶν δὲ τοῖς μὴ παραπέμπασιν ταῦτα, μὴδ' ἀρκεμένοις Δήμητρος ἀντὶ ἡμᾶς τὴν ὑδρηχόσις, ἅπερ πάρεσι καὶ πέφυκεν ἡμᾶς τρέφειν, ἔθεναι ποιῆσθαι λόγον ἕκαστῶ τῶ τέραντία λέγειν ἐαυτῶν.

XXII. Καὶ μὴν ἐν τῶ τῶν ² Προτροπτικῶν εἰπὼν, ὅτι καὶ τὸ μητράσιον ἢ θυγατράσιον ἢ ἀδελφαῖς συγγενέσθαι, καὶ τὸ φαγεῖν τι ³, καὶ προελθεῖν ἀπὸ λέχους ἢ θανάτου πρὸς ἱερὸν, ἀλόγως διαβέβληται· καὶ πρὸς ⁴ τὰ θηρία, Φησί, δεῖν ἀποβλέπειν, καὶ τοῖς ἐπ' ἐκείνων γινομένοις τευμαίρεσθαι τὸ μηδὲν ἄτοπον μηδὲ παρὰ φύσιν εἶναι τῶν τοιούτων· εὐκαίρως γὰρ πρὸς ταῦτα γίνεσθαι τὰς τῶν ἄλλων ζώων παραθέσεις ⁵, εἰς τὸ μῆτε συγγινόμενα ⁶, μῆτε γεννῶντα, μῆτ' ἀποθνήσκοντα ⁷ ἐν τοῖς ἱεροῖς μιαινέειν τὸ θεῖον. ἐν δὲ τῶ πέμπτῳ πάλιν περὶ φύσεως λέγει, καλῶς μὲν ἀπαγορεύειν τὸν Ἡσίωδον ⁸, εἰς ποταμὸς καὶ κρήνας ἐρεῖν· ἔτι δὲ μᾶλλον ἀφεκτέον ⁹ εἶναι τῶ πρὸς βωμὸν

¹ R. manvult post h. v. inferi μέν.

² Excidisse numerum libri, monent Xyl. & W.

³ Deesse τῶν ἀπειρημάτων, aut aliquid tale, Xyl. notat.

⁴ Ita W. dedit ex B. & Venet. 1. a secunda manu. Vulgo ἐπὶ προ καὶ πρὸς Ald. E. Venet. 1. a prima manu, καί.

⁵ W. notat, se haud scire, an Auctor scripserit ἀποθνήσκουσι, id quod infra in eodem Chryssippi loco memorando legi vult pro ἀποθνήσκουσιν.

⁶ R. monente subaudiendum τοῖς τέχναις; & deinde ἐκ τῶν μητέρων ad γεννῶντα.

⁷ Pet. μῆτε ἀποθνήσκοντα.

⁸ Op. & d. v. 755.

⁹ Vulgo ἀνεκτέον. Hinc R. susp. ἀνεκτέον, multo magis τολεστέον σου οροστέον. W. dedit ἀφεκτέον ex E. & Petav. A Bas. abest praecedens δὲ. Id inferendum incnuit Xyl.

μόν ἐρεῖν, ἢ ἀΦιδρυμα θεῶ· μὴ γὰρ εἶναι ¹ πρὸς λόγον, εἰ κίνετες καὶ οἷσι τῆτο ποιῶσι, καὶ παιδερια νήπια, κηδεμῖαν ἐπισροφῆν μὴδ' ἐπίλογιτμόν ἔχοντα περιτῶν τοῖστων. ἀτοπυ μὲν ἔν τὸ ἐκεῖ μὲν εὐκαιρον εἰπεῖν τὴν τῶν ἀλόγων ζῶων ἁποθρηῶσι ², ἐνταῦθα δ' ἀπόλογον ³.

XXIII. Τῶ κατηναγκαθαι δοκῶτος ὑπὸ τῶν ἔξωθεν αἰτιῶν ταῖς ἔρμαῖς ἀπόλυσιν πορίζειν, ἐνιοι τῶν Φιλοσόφων ἐπελευσικὴν τινὰ κίνησιν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ κατασκευάζουσιν, ἐπὶ τῶν παραλλακτικῶν ⁴ μάλιστὰ γινόμενήν ἐκδηλον· ὅταν γὰρ δυοῖν ἴσον δυναμένων καὶ ὁμοίως ἐχόντων θάτερον ἢ λαβεῖν ἀνάγκη, μηδεμιᾶς αἰτίας ἐπὶ θάτερον ἀγάσῃ, τῷ μηδενὶ τῶ ἑτέρου διαφέρειν, ἢ ἐπελευσικὴ δύναμις αὐτῆ τῆς ψυχῆς ἐπίκλισιν ἐξ αὐτῆς ⁵ λαβῆσα διέκοψε τὴν ἀπορίαν. πρὸς τέτρεσ ὁ Χρούσιπος ἀντιλέγων, ὡς βιαζομένεσ τῷ ἀναιτίῳ ⁶ τὴν Φύσιν, ἐν πολλοῖσ παρατίθησι τὸν ἀσφάλων καὶ τὸν ζυγόν, καὶ πολλὰ τῶν μὴ δυναμένων ἄλλοτε ἄλλασ λαμβάνειν ⁷ πτώσεις καὶ ῥοπᾶς, ἀνευ τι-

Α α 2

νός

¹ Vulgo μὴ παρεῖναι. Hinc Xyl. legit καὶ μὴ παρεῖναι. R. pro παρεῖναι dari voluit γὰρ εἶναι. Id recepit W. dato simul puncto post θεῶ, quod vulgo abest.

² W. legendum censet ἀποθρηῶσι. Vid. pag. antec. not. 5.

³ Vulgo haec cum sequentibus cohaerent. W. distinxit novi principium capituli. Pro ἀπόλογον idem legi vult & πρὸς λόγον. Quidni ἅπο λόγος? R. coniecerat ἀπό pro ἀπόλογον, connectendo cum seqq. iam vero cupiditatibus frenum laxare & veniam conciliare ex eo, quod videantur ab externis causis coacta haec facere.

⁴ R. & W. ἁπαρλλακτικῶν, rebus inter se non discrepantibus.

⁵ In suppl. lect. var. Ffist. exhibetur conjectura, qua legendum ἐπίκλισην ἐξ αὐτῆς. Ita quoque e Petav. notatur. Eadem vox ἐπίκλισην in seqq. commendatur.

⁶ Ita R. dari voluit pro vulg. τῷ ἐντυτίῳ, ut statuendo effectui, qui causa caveat, naturae vim inferentes. Dedit W. consentiente Mezo.

⁷ Post h. v. Pet. inserit καὶ.

νός αἰτίας καὶ διαφορᾶς ἢ περὶ αὐτὰ πάντως ἢ περὶ τὰ ἕξωθεν γινομένης· τὸ γὰρ ἀνάγκιον ὅπως ἀνύπαρκτον εἶναι καὶ τὸ ¹ αὐτόματον· ἐν δὲ ταῖς πλαττομέναις ὑπ' ἐνίων καὶ λεγομέναις ταύταις ἐπελευθέρωσιν αἰτίας ἀδήλας ὑποτρέχειν ², καὶ λαυθάνειν ἡμῶς ἐπὶ ἄτερα τὴν ὁρμὴν ἀγέσας· ταῦτα μὲν εἶναι ἐν ταῖς γνωριμωτάτοις ἐστὶ τῶν ὑπ' αὐτῆ κοιλίαις εἰρημένων· ἃ δὲ τέτοις πάλιν αὐτὸς ἐξ ἐναντίας εἴρηκεν, ἔχ' ὁμοίως ἕτως ἐν μέσῳ κείμενα, δι' αὐτῶν παραθήσομαι τῶν ἐπίερα λέξεων· ἐν μὲν γὰρ τῷ περὶ τῆ Δικίξειν ὑποθέμενος δύο δρομεῖς ὁμᾶ συνεκπίπτειν ἀλλήλοις, διαπορεῖ, τί τῷ βραβευτῇ καθήκει ποιῆσαι· Πόττερον, Φησὶν, ἔξεσι τὸν βραβευτῆν ³ τὸν Φοίνικα, ἰποτέρω βέλεται, ἕποδῆναι; καὶ τυχῶσιν αὐτῷ ⁴ συνηθέτεροι ὄντες, ὡς ἂν ἐνταῦθα τῶν αὐτῆ τι χαρισόμενον τρόπον τινὰ μᾶλλον, ὡς κοινῆ τῆ Φοίνικος γεγονότος ἀμφοτέρων, οἷονί τινος κλήρα γινομένης ἀνάλλως κατὰ τὴν ἐπίκλισιν, ὡς ἔτυχε δῆναι αὐτόν· λέγω δὲ ἦν ἔτυχε ἐπίκλισιν, οἷα γίνεται, ὅταν δυεῖν προκειμένων δραχμῶν ὁμοίῳ κατὰ τὰ λοιπὰ, ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐπικλίαντες λαμβάνωμεν αὐτήν· ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ ⁵ περὶ Καθήκοντος, εἶναι τινα, Φήσας, πρῶματα μὴ πάνυ πολ-

¹ R. susp. εἶναι, ἢ καὶ τὸ αὐτίμ. *quematmodum etiam fortuitum nullum est.*

² Petav. ὑπέρχειν.

³ Turn. V. Bong. τῷ βραβευτῇ.

⁴ Locum hunc faldrosfum esse & vitis librariorum Inquinatum, R. monet. W. ita corrigendum suspicatur: κατὰ τύχην, αὐτῶν μηδετέρω ἔντα, ὡς ἂν ἐνταῦθα τῶν αὐτῆ τι χαρισόμενον τρόπον τινὰ; ἢ μᾶλλον, ὡς κοινῆ τῆ Φοίνικος γεγονότος ἀμφοτέρων, οἷονί τινος κλήρα γινομένης, τὴν ἄλλως κατὰ τὴν ἐπίκλισιν, δῆναι αὐτόν; *utrum arbitrio licet palmam dare utri voluerit, quippe quae casu neutrius facta sit, ut videatur jam de suo aliquid dare? an potius, tanquam palma utriusque sit communis, perinde atque in fortitione, fortuita animi inclinatione et prouti casus tulerit eam alterutri dabit?*

⁵ Turn. V. Bong. ἐν δὲ τῷ ἑνάτῳ.

πολλῆς ἀξία ὄντα πραγματείας, μηδὲ προσοχῆς, ἀφιέν-
ναι περὶ ταῦτα τῇ ὡς ἔτυχεν ἐπικλίσει τῆς διανοίας οἴε-
ται δεῖν τὴν αἴρεσιν ἀποκληρώσαντας. Οἷον, Φησὶν, ἡ
τῶν ¹ δοκιμαζόντων τάσδε τινὰς δραχμὰς δύο, ἐπὶ τοσ-
ούδε, οἱ μὲν τῆνδε, οἱ δὲ τῆνδε φαῖεν εἶναι, καλὴν δὲ
ἄδεμίαν αὐτῶν λαβεῖν ². τῆνκαῦτα ἀφέντα ³ τὸ ἐπι-
πλεῖον ἐπιζητεῖν, ἣν ἔτυχε ληψόμεθα κατ' ἄλλον τι-
νὰ ⁴, ἀποκληρώσαντες αὐτὰ ἔλεγε, καὶ ἔτι μάλιστα τὴν
μοχθηρὰν ληψόμεθα αὐτῶν. ἐν τέτοις γὰρ ἀποκληρώ-
σις ⁵, καὶ τὸ ὡς ἔτυχεν ἐπικλίσει τῆς διανοίας, ἀνευ-
πάσης αἰτίας εἰσάγει τὴν ἀδιαφόρων λῆψιν.

A a 3

XXIV.

¹ R. *supr.* οἷον, Φησὶν, εἰ τραπεζιτῶν δοκιμαζόντων; W. *pro*
ἡ τῶν legi mavult ἡμῶν.

² R. *supr.* φαῖεν εἶναι καλὴν καὶ δόκιμον, διαφέρειν δὲ ἀδε-
μίαν αὐτῶν λαβεῖν, e. c. *si fœneratores, probantes arachmas*
has duas, iurissimè ratiocinantur, esse quidem ambas probas
et formas, et utram earum sumas, nil differre. W. *supr.*
φαῖεν εἶναι καλὴν, οἱ δὲ μίαν αὐτῶν λαβεῖν. *Velut, cum*
alias duas exploramus certas et definitas, quantum alterius
optio, item exploramus certum tempus datur, et alius no-
bis hanc, alius illam ut pulchram commendat, oportetque
unam ex ambabus sumere.

³ R. *legendum monet ἀφέντες.*

⁴ R. *sic distingui & legi vult: ληψόμεθα· κατ' ἄλλον τινὰ*
τόπον ἀποκληρώσαντες, monens deinde post ἔλεγε quaedam deesse.
W. *supr.* ἣν ἔτυχε ληψόμεθα, κατ' ἀδελφόν τινα ἀποκληρώσαντες
αὐτὰς λόγον, καὶ εἶγε μάλιστα τὴν μοχθηρὰν ληψόμεθα αὐτῶν
— *tunc vero, omissa ulteriore exploratione, sumemus eam,*
quam casus nobis obtulerit, incertae quidam rationi sortitio-
nem eorum committentes, etsi vobis maxime deteriorum sumturi
sumus. Addit simul W. *libros in vulgata consentire, nisi quod*
E *pro αὐτὰ ἔλεγε habeat αὐτὸν λόγον, interjecta lacuna.*

⁵ W. *praeponi vult articulum ἡ ἀποκλ.* Vulgo deinde καὶ
ὡς ἔτυχεν ε. τ. διανοίας, τὸ ἄ. π. αἰ. εἰσ. τῶν διαφορῶν λῆψιν.
Hinc R. *legendum censuit καὶ τὸ ὡς ἔτυχεν ἐπ. τ. διανοίας, τὴν*
ἄ. π. αἰ. εἰσ. τῶν ἀδιαφόρων λῆψιν. W. *dedit τὸ ante ὡς ἐπ. ex*
Venet. 2. & *delevit ante ἀνευ π. αἰ.* Sum. sit idem ex B. *τῆν*
pro τῶν, & ἀδιαφόρων 2 Mez. & K.

XXIV. Ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τῆς Διαλεκτικῆς ὑπε-
 πῶν, ὅτι Πλάτων ἐσπέδασε περὶ τὴν διαλεκτικὴν, καὶ
 Ἀριστοτέλης, καὶ ἀπὸ τῶν οἱ ¹ ἄχρι Πολέμωνος καὶ
 Στράτωνος, μάλιστα δὲ Σωκράτης· καὶ ἐπιφώνησας, ὅτι
 καὶ συνεξαμαρτάνειν ἂν τις θελήσειε τέτοις τοῖσιν καὶ
 τοιούτοις ἔσιν, ἐπιφέρει κατὰ λέξιν· Εἰ μὲν γὰρ ἐκ παρ-
 ἔργου περὶ αὐτῶν εἰρήνευσαν, τάχ' ἂν τις διέστυρε τὸν τό-
 πον τῶν· ἔτω δ' αὐτῶν ἐπιμελῶς εἰρηκότων ὡς ἐν ταῖς
 μεγάλαις δυνάμει καὶ ἀναγκαιοτάταις αὐτῆς ἕσης, ἔπι-
 θανὸν ἐπὶ τούτου διαμαρτάνειν αὐτὰς ἐν τοῖς ὅλοις ὄν-
 τας, οἷος ὑπονοῶμεν. τί ἂν σὺ, Φῆσαι τις ἂν, αὐτὸς
 ἀνδράσι τοιούτοις καὶ τοσούτοις ἑδέποτε παύσῃ μαχόμενος
 ἂδ' ἐλέγχων, ὡς νομίζεις ², ἐν τοῖς κυριωτάτοις καὶ
 μεγάλαις διαμαρτάνοντας; ἔ γὰρ δὴ περὶ μὲν ³ δια-
 λεκτικῆς ἐσπεδασμένως ἔγραψαν ⁴, περὶ δ' ἀρχῆς καὶ
 τέλους καὶ θεῶν καὶ δικαιοσύνης, ἐκ παρἔργου, καὶ παί-
 ζοντες, ἐν οἷς τυφλὸν αὐτῶν ἀποκαλεῖς τὸν λόγον, καὶ
 μαχόμενον αὐτῷ, καὶ μυρίας ἄλλας ἀμαρτίας ἔχοντα.

XXV. Τὴν ἐπιχαιρεκακίαν ὅπερ μὲν ἀνύπαρκτον
 εἶναι, Φησὶν· ἐπεὶ τῶν μὲν ἀσειῶν ⁵ ἀδείς ἐπ' ἄλλο-
 τρείοις κακοῖς χαίρει τοπαράπαν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ
 Ἀγαθῶ, τὸν Φθόνου ἐξηγησάμενος, ὅτι λίπη ἐσὶν ἐπ'
 ἄλλοτρείοις ἀγαθῶς, ὡς δήποτε βελομέναν ταπεινῶν τὰς
 πλησίον, ὅπως ὑπερέχουσιν αὐτοῖ, συνάπτει τὴν ἐπιχαι-
 रेκακίαν· Ταύτης δὲ συνεχῆς ἡ ἐπιχαιρεκακία γίνεται,
 ταπεινὰς βελομέναν εἶναι τὰς πλησίον διὰ τὰς ὁμοίας αἰ-
 τίας,

1 abest οἱ vulgo. W. addidit e Mez.

2 Mez. corrigat ὡς νομίζεις. W. sententiam constituit pefito
 comitate poli νομίζεις, quod vulgo abest.

3 abest μὲν a Pet. Ald. Bas.

4 R. mavuli ἔγραψαν ἂν.

5 Colligit R. e particula μὲν, deesse alterum membrum, τῶν
 δὲ Φαίλων . . . non tamen se percipere latetur, quale fuerit
 Chryssippi. W. ita suppleri vult quod excidit τ. μ. ἂ. οὐ. ἔ. ἂ.
 κ. χαίρει. τῶν δὲ Φαίλων ἀδείς χαίρει τοπαράπαν; quod item
 monuit Mez.

τίας, καὶ ἐτέρας δὲ Φυσικὰς Φορὰς ἐντροπομένων ¹, ο ἔλεος γίνεται. δῆλος γάρ ἐστιν ἐνταῦθα τὴν ἐπιχαιρεκακίαν ὑπαρκτήν, ὡσπερ τὸν ² Φθόνον καὶ τὸν ἔλεον, ἀπολιπὼν, ἣν ἐν ἐτέροις ἀνύπαρκτον εἶαι φησιν, ὡσπερ τὴν μισοπουηρίαν καὶ τὴν αἰχροκέρδειαν.

XXVI. Ἐν πολλοῖς εἰρηκῶς, ὅτι παρὰ τὸν πλείονα χρόνον ἔδεν μᾶλλον εὐδαιμοῖσιν, ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἐπίσης τοῖς τὸν ἡμερῆ χρόνον εὐδαιμονίας μεταχῆσιν· ἐν πολλοῖς ³ πάλιν εἴρηκεν, ὡς ἔδδ ⁴ τὸν δάκτυλον καθῆκει προτεῖναι χάριν ἡμεριαίας Φρονήσεως, καθάπερ ἄτραπῆς ⁵ διπταμένης. ἀρκέσει δὲ παραδεῖναι τὰ ἐν τῷ ἔκτῳ τῶν Ἡθικῶν Ζητημάτων ὑπ' αὐτῆ γεγραμμένα περὶ τέτων· ὑπειπὼν γὰρ, ὡς ἄτε πᾶν ἀγαθὸν ἐπίσης εἰς χάριν πίπτει, ἔτε πᾶν κατόρθωμα ἐστὶ σεμνολογίαν, ἐπενήνοχε ταῦτα· Καὶ γὰρ, εἰ μόνον μέλλοι ἡμερῆ χρόνον ἢ τὸν ἑκατον ἔξειν Φρόνησιν, ἔδ' ἂν τὸν δάκτυλον καθῆκει ⁶ ἐκτεῖναι ἕνεκα τῆς ἔτω παρεσομένης Φρονήσεως, καθάπερ ⁷ παρὰ τὸν πλείονα χρόνον ἔδεν μᾶλλον εὐδαιμονόντων, ἔδδ τῆς αἰδῆς εὐδαιμονίας αἰρετωτέρας γενομένης παρὰ τὴν ἡμεριαίαν. εἰ μὲν ἔν τὴν Φρόνησιν ἡγεῖτο ποιητικὸν εἶναι τῆς εὐδαιμονίας τὸ ⁸ ἀγαθόν, ὡσπερ ὁ Ἐπίκερος, αὐτῆς

Αα 4

ἔδει

1 R. mavult ἐντροπομένων, cum pudore & recogitatione similis nobiscum eorum naturae, incertaeque ad futurum nostrae fortis in nosmet verimur, & nos affici sentimus.

2 W. addidit articulum τὸν, qui vulgo abest, e Mez.

3 Vulgo comma datur post ἐν πολλοῖς, ut junctim legatur cum praecedentibus. Id retinendum monuit R. multis aliis rursus in locis affirmat.

4 Ald. Bas. Xyl. B. E. Petav. ὡς ἔδδεν. Steph. sumsit vulgatum ex Collat. Muret. Schott. Jannot. Suspiscatur W. ὡς, ἔδ' ἂν, ut mox.

5 R. mavult καθάπερ ἄτραπῆ, scil. διπταται.

6 B. E. Pet. καθῆκει.

7 Quae sequuntur usque ad ἡμεριαίαν non videntur W. iudice esse Chrylippi, sed Chrylippeis a Plutarcho adjecta.

8 R. deeri vult τὸ.

ἔξει μόνου τῆς ἀτοπίας καὶ παραδοξολογίας ἐπιλαμβάνεσθαι τῷ δόγματος· ἀπεὶ δὲ ἡ Φρόνησις ἔχ' ἕτεράν ἐστι τῆς εὐδαιμονίας κατ' αὐτὸ ¹, ἀλλ' εὐδαιμονία, πῶς οὐ μάχεται τὸ λέγειν, ἐπίσης μὲν ἀρετὴν ² εἶναι τὴν ἡμερῖαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αἰδίων, μηδενὸς δ' ἄξιον τὴν ἡμερῖαν;

XXVII. Τὰς ἀρετάς, Φησὶν, ἀντακολουθεῖν ἀλλήλαις, ἢ μόνου τῷ τὴν μίαν ³ ἔχοντα, πάσας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τῷ τὸν κατὰ μίαν οὐκ ἔνδον ἐνεργεῖντα, κατὰ πάσας ἐνεργεῖν. ἔτ' ἀνδρα, Φησὶ ⁴, τέλειον εἶναι τὸν μὴ πάσας ἔχοντα τὰς ἀρετάς, ἔτε πρᾶξιν τελείαν, ἣτις οὐ κατὰ πάσας πράττεται τὰς ἀρετάς. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν Ἡθικῶν Ζητημάτων ὁ Χρυσίππος, ἔτι αἰεὶ, Φησὶν, ἀνδρίζεσθαι τὸν ἄσειον, ἔδὲ δειλαίνειν τὸν Φαῦλον, ὡς δέον ἐν ⁵ Φαντασίαις ἐπιφερομένων τινῶν, τὸν μὲν ἐμμένειν τοῖς κρίμασι, τὸν δ' ἀφίστασθαι. πιθανὸν δέ, Φησὶ, μὴδ' ὑπολαταίνειν αἰεὶ τὸν Φαῦλον. εἴπερ ἐν τῷ ἀνδρίζεσθαι τοιοῦτόν ἐστιν οἷον ἀνδρεία χρῆσθαι, καὶ τὸ δειλαίνειν οἷον δειλία χρῆσθαι, μαχόμενα λέγουσι, λέγοντες, κατὰ πάσας μὲν ἅμα τὰς ἀρετάς καὶ τὰς κακίας ἐνεργεῖν τὸν ἔχοντα, μὴ αἰεὶ δὲ τὸν ἀσειον ⁶ ἀνδρίζεσθαι, μηδὲ δειλαίνειν τὸν Φαῦλον.

XXVIII. Τὴν ῥητορικὴν ὀρίζεται τέχνην, περὶ κόσμου καὶ εἰρημένου λόγου τάξιν ⁷. ἔτι δ' ἐν τῷ πρώτῳ

1 Mez. & R. legi malunt κατ' αὐτὸν, ἰσχυρὰ Cbruyssippi.

2 Amiot. Mez. ἐπίσης μὲν αἰρετήν.

3 Mez. τῷ τὸν μίαν.

4 In omnibus edd. legitur Φησὶ. W. dedit Φησὶ, consentiente Xyl. versione.

5 R. ἐν delectandum censet, aut cum ταῖς mutandum. W. autem legi mavult ὡς δὲ ἐν.

6 Ita dedi cum W e Torn. V. Bong consentientibus Leonie. Schott Colliat. Muret. Ancu, pro vulg. ἀνδρῶν.

7 Xyl. legit περὶ κόσμου. R. susp. περὶ κόσμου καὶ εἰρμῶ τῷ λόγῳ, vel περὶ κόσμου καὶ εἰρμῶν τῷ λόγῳ, deleteo τάξιν (quod ei.

τω ταῦτα γέγραφευ· Οὐ μόνον δὲ τῷ ἐλευθερίῃ καὶ
 ἠφελᾶς κόσμῳ δεῖν οἶομαι ἐπιστρέφεσθαι καὶ πὶ τῶν λόγων,
 ᾧ ¹, καὶ τῶν αἰνείων ὑποκρίσεων κατὰ τὰς ἐπιβαλλέ-
 σασ τάξεις ² τῆς Φωνῆς, καὶ σχηματισμὸς τῷ τε
 προσώπῳ καὶ τῶν χειρῶν. ἔτω δὲ τις Φιλότιμος ἐν-
 ταῦθα καὶ περιττός ³ γενόμενος, πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ
 βιβλίῳ περὶ τῆς τῶν Φωνηέντων συγκρίσεως ὑπειπών·
 Οὐ μόνον, Φησὶ, ταῦτα παρετέον τῷ βελτίονος ἔχο-
 μένος, ἀλλὰ καὶ ποίας ἀσαφείας καὶ ἠλλείψεως, καὶ,
 νῆ Δία, σολοικισμῶς, ἐφ' οἷς ἄλλοι ἂν αἰχρυνθεῖσαν
 ἐκ ὀλίγοι. τὸ δὴ ποτὲ μὲν ἄχρι χειρῶν καὶ σώματος
 εὐπρεπείας ἐπιχωρεῖν τοῖς λέγεσιν ἐν κόσμῳ τὸν λό-
 γον διατρέχεσθαι· ποτὲ δὲ μήτ' ἠλλείψεαν ἐπιστρέφεσθαι
 καὶ ἀσαφειῶν, μήτε σολοικίζοντας αἰχρύνεσθαι, τελείως,
 ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ ⁴, λέγοντός ἐσιν.

XXIX. Ἐν δὲ ταῖς Φυσικαῖς Θέσεσι περὶ τῶν

A a 5

ἐμπει-

eidem scholium vocabuli εἰρημὸν esse videtur) & (subaud. συμφο-
 μένων, στασιονίαν esse artem, quae versetur circa ordinatum &
 ordinationem, ἢ dispositionem sermōnis. W. legendum cen-
 set περὶ κόσμου εἰρημῆς λόγῳ καὶ τάξιν; Mz. περὶ κοσμοῦ καὶ
 εἰρημῆς λόγῳ τάξιν. In K. est vulgata duabus literis ei vocis
 εἰρημῆς omiffis.

1 Vitiosam esse ᾧ, sensumque requirere ἀλλὰ, Xyl. monet.
 Idem ἀλλὰ legi vult R. Etiam W. susp. ἀλλὰ, & simul pro
 καὶ πὶ mavult ἐπὶ.

2 Ita R. legendum monuit pro vulg. τάξεις, deditque W.
 ex B.

3 Ald. Bas. περιττόν, quod Xyl. corrigendum monuit. Turn.
 V. Bong. περὶ τῶν λόγων.

4 Ald. Bas. Xyl E. F. Venet. 1. 2. εἶπη. Quod si recte
 habeat, Xyl. ὅ τι ἂν εἶπη λέγειν valere monet *inconsiderate lo-
 qui*, quidquid in buccam venerit, nulla repugnantiae aut con-
 stantiae habita ratione. Maluit tamen idem ἐπέλθῃ pro εἶπη.
 Steph. hoc dedit. Monet autem R. ex εἶπη effici debuisse εἶπη.
 Hoc ipsum omnes lioros suadere, notat W. In B. est εἶπε,
 superscripto τύχοι.

ἐμπειρίας καὶ ἰσορίας ¹ δεομένων διακελευσάμενος τὴν ἡσυχίαν ἔχειν ², ἂν μὴ τι κρεῖττον καὶ ἐναργέστερον ἔχωμεν λέγειν, ἵνα, Φησί· Μήτε Πλάτωνι παραπλήσιως ὑπονοήσωμεν, τὴν μὲν ὕγρην τροφὴν εἰς τὸν πνεύμονα φέρεσθαι, τὴν δὲ ξηρὰν εἰς τὴν κοιλίαν, μήτε ἕτερα παραπλήσια γεγονότα τέτοις διαπτώματα. δοκῶ δὴ τὸ ἐγκαλεῖν ἑτέροις; εἶτα περιπίπτειν αὐτὸν, οἷς ἐγκάλεϊ, καὶ μὴ φυλάττεσθαι, τῶν ἐναντιωμάτων μέγιστον εἶναι, καὶ τῶν διαπτωμάτων αἰσχιστον. ἀλλὰ μὴν αὐτὸς τὰς διὰ δέκκα ἀξιωμαίων συμπλοκὰς πλήθει, Φηδῶν, ὑπερβάλλειν ἑκατὸν μυριάδας, ἕτε δὲ αὐτῷ ζητήσας ἐπιμελῶς, ἕτε διὰ τῶν ἐμπειρῶν τὰ ἀληθῆς ἰσορήσας. καίτοι Πλάτων μὲν ἔχει τῶν ἰατρῶν τὸς ἐνδοξοτάτους μαρτυρῆντας, Ἰπποκράτην, Φιλιπίωνα, Διέξιππον τὸν Ἰπποκράτειον· καὶ τῶν ποιητῶν Ἐυριπίδην, Ἀλκαιοῦ, Εὐπολιῶν, Ἐρατοθένην, λέγοντας, ὅτι τὸ ποτὸν εἰς τὸ πνεύμονος διέξεισι. Χρυσίππον δὲ πάντες ἐλέγχουσιν οἱ ἀριθμητικοί· ἂν καὶ Ἰππαρχὸς ἔσιν, ἀποδεικνύων τὸ δικάτωμα τῆ λισισμῆ παυμέγιδος αὐτῷ γεγονος ³. εἶγε τὸ μὲν καταφατικὸν ποιεῖ συμπλοκωμένων ἀξιωμαίων μυριάδας δέκκα, καὶ πρὸς ταύταις, τριχίλια τεσσαρακονταεννέα, τὸ δ' ἀποφατικόν, ἐνιαυσία πεντηκονταδύο, πρὸς τρίκοντα καὶ μῆξ μυριάσι.

XXX. Τῶν πρεσβυτέρων τινὲς, ἃ τῷ τὸν ἔξινην ἔχοντι σιέβαινε, μήτε ἄς ὄξος ἀποδόσθαι ἐναμένω,
μή ε

¹ id est, R. docente, πύσιως, in iis rebus, quas aut usq̄ suo docendus quisque est, aut, ut ab aliis percunctando discat, necesse habet.

² Quae sequuntur ἂν μὴ τι — λέγειν, ἵνα, vulgo desiderata, addidit W. ex B. E. Venet. 1. Monet R. τὴν ἡσυχίαν ἔχειν idem esse atque ἐπέχειν, iudicium suffundere, neque iudicium nisi, id quod Iulio fecit iure, quum affereret, uti-mentia —.

³ Ita R. dandum monuit, deditque W. ex B. & Mez. pro vulg. γεγονότος.

μήτε ὡς οἶνον, ἔφασαν τῷ Ζήνωνι συμβαίνειν· τὸ γὰρ προηγμένον αὐτῷ, μήτε ὡς ἀγαθόν, μήτε ὡς διάφορον ¹ ἔχειν διάθεσιν ². ἀλλ' ὁ Χρύσιππος ἔτι μᾶλλον τὸ πρᾶγμα εὐσδιάθετον ³ πεποίηκεν· ὅτε μὲν γὰρ Φησι, μαινεσθαι τὰς τὸν πλῆτον καὶ τὴν υἰείαν, καὶ τὴν ἀπονίαν ⁴, καὶ τὴν ὀλοκληρίαν τῆ σάματος ἐν μηδενί ⁵ ποικίμενος, μηδ' ἀντεχομένους τῶν τοιούτων, ὅτε δὲ ⁶ παραθέμενος τὰ τῆ Ἡσιόδε ⁷.

Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος:

ἐπιπεφώνηκεν, ὅτι τὰναντία παραινεῖν, μανικόν ἐστι, τὸ

Μη ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος.

καὶ τὸν μὲν σοφόν, ἐν τοῖς περὶ Βίων, καὶ βασιλεῦσι συνέσεσθαι, Φησίν, ἕνεκα χρηματισμῶ, καὶ σοφισεύσειν ἐπ' ἀργυρίῳ, παρ' ἧν μὲν προλαμβάνοντα, πρὸς δε δὲ συντιθέμενον τῶν μαθητῶν. ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ τῆ Καθηκοντος, καὶ κυβισήσειν τρίς, ἐπὶ τέτρω ⁸ λαβόντα τὰ λαντον. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ περὶ Ἀγαθῶν τρόπον τινὰ συγχαρεῖ καὶ δίδωσι τοῖς βαλομένοις τὰ προηγμένα ἵκαλεῖν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ τὰναντία, ταύταις ταῖς λέξεσιν· Εἴ τις ⁹ βέλεται κατὰ τὰς τοιαύτας παραλλαγὰς, τὸ μὲν

1 Mez. & Salmas. corrigunt ἀδιάφορον; quod probat W.

2 ἔχειν διάθεσιν est, R. docente, distrabi, venditari nequire neque pro bono, neque pro eiusmodi re, quam sic, vel ali er, esse interfit.

3 pulcro diffi ilius vendibilem, quae minus queat discentibus tradi & commendari.

4 Frst. & R. ἀπόνοϊαν, quod R. in ἀπονίαν mutandum monuit.

5 Vulgo abist ἐν. Addi voluit R. deditque W. ex B. E. Venet. 1. Xyl.

6 Vulgo καὶ παραθέμ. W. dedit ὅτε δὲ ex B.

7 Op. & d. v. 297.

8 Sic R. dari voluit pro vulg. ἐπὶ τᾶτο, deditque W. ex Venet. 1. & Mez.

9 W. legendum censet: Ἐξέσει, εἴ τις: primo vocabulo per similitudinem antecedentis vocis omisso.

μὲν ἀγαθὸν αὐτῶν ¹ λέγειν, τὸ δὲ κακὸν, ἐπὶ ταῦτα ² φερόμενος τὰ πράγματα, καὶ μὴ ἄλλως ἀποπλανώμενος, ἐν μὲν τοῖς σηματομένοις ἢ διαπίπτοντος ³ αὐτῶ, τὰ δ' ἄλλα σοχοζομένης τῆς κατὰ τὰς ὀνομασίας συνηθείας, ἔτω δὲ τὸ προηγούμενον τῷ ἀγαθῷ συναγαγὼν ἐγγυὸς ἐν ταῦθα καὶ συμμίξας, ἐν ἑτέροις πάλιν ἑδὲν εἶναι, φησι, τέτων καθόλου πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἀποσπῆν τὸν λόγον ἡμᾶς καὶ ἀποσρέφειν ἀπάνταν τῶν τοιούτων· ταῦτα γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆ Προτρέπεθαι γέγραφεν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ Φύσεως μακαρίζεσθαι, φησιν, ἐνέες βασιλεύοντες καὶ πλετῆντας, ὅμοιον εἰ χρυσαῖς ἀμίσι χράμενοι καὶ χρυσοῖς κρασπέθοις ἐμακαρίζοντο· τῷ δ' ἀγαθῷ τὴν ἔσταν ἀποβαλεῖν οἰοεὶ δραχμὴν ἀποβαλεῖν ⁴, καὶ τὸ νοῆσαι ⁵ οἷον προσκόψαι. διὸ τῶν ἐναντιαμέτων τέτων ἢ μίαν τῆν ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ τῆν πρόνοιαν ἀναπέπληκεν. ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ μικρολόγος ἐχάτως φανεῖται καὶ ἀνόητος περὶ ταῦτα πραγματευομένη, καὶ τέτων ἕνεκα κλεῖν εἰς Βόσπορον ⁶ κελεύσσει καὶ κυβισξῆν τὸν σοφόν. ὁ δὲ Ζεὺς γελοῖος, εἰ Κτήσιος χαίρει καὶ Ἐπιμάρκιος καὶ Χαριδότης προσαγορευόμενος, ὅτι δηλαδὴ χρυσαῖς ἀμίδας καὶ χρυσῶ κρασπέδα χαρίζεται τοῖς

Φαύ-

¹ Ita W. dedit ex B. & Venet. 1. Vulgo αὐτῶ. Cum in Ald. & Bas. deinde sic legatur τὸ δὲ κακὸν· τὸ δὲ κακὸν ἐπὶ ταῦτα φερόμενος; R. inde sic efficit: τὸ μὲν ἀγαθὸν αὐτῶ λέγειν ἀγαθὸν, τὸ δὲ κακὸν αὐτῶ, κακὸν, ἐπ' αὐτὰ φερόμενος. ²

² W. legendum censet ἐπὶ γ' αὐτῶ — Licet, si quis hoc vocem retentatione uti velit, aliud eorum Bonum dicere, aliud Malum; dum modo ad res ipsas se adstringat, nec temere ab his evasceat, in reliquis autem dicendi consuetudinem sequatur.

³ Hoc, nec non sequens ἄλλα dedit W. ex B & Venet 1. a sec man. Vulgo διαπίπτοντα & ὄλλως. R. susp. ἀποπλανώμενος φαίνεται, ε. μ. τ. σημ. ἢ διαπίπτωντος αὐτῶ, τὰ δ' ἄλλα κακῶ σοχοζομένης.

⁴ Salmas. ἐμβαλεῖν.

⁵ Ald Bif Petav. νοῆσαι. Nyl. correxit.

⁶ ad Leuconem puta, quem Chrysiptus misifce laudabat. R.

Φαύλοις, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἄξια δραχμῆς, ὅταν πλείοσι γένωνται κατὰ τὴν τῆ Διὸς πρόνοιαν· ἔτι δὲ γελοῖότερος ὁ Ἀπόλλων, εἰ περὶ χρυσοῦν κρασπέδων καὶ ἀμίδων κάθηται θεμισεύων, καὶ περὶ προσκομμάτων ἀπολύσεως.

XXXI. Ἐτι δὲ μᾶλλον τῇ ἀποδείξει τὸ ἐναντίωμα ποιῶσι Φανερώτερον. ὡ γὰρ εἰν εὖ χρήσασθαι καὶ κακῶς, τῆτο Φασι μὴτ' ἀγαθὸν εἶναι, μὴτε κακόν. πλέτω δὲ καὶ ὑγιείᾳ καὶ βίαμῃ σώματος κακῶς χρῶνται πάντες εἰ ἀνόητοι· διόπερ ἑδέν ἐσι τέτων ἀγαθόν. εἴπερ ἔν ὁ θεὸς ἀρετὴν μὲν ἔδιδωσιν ἀνθρώποις, ἄλλὰ τὸ καλὸν αὐθαίρετόν ἐσι, πλέτον δὲ καὶ ὑγιείαν χάρις ἀρετῆς δίδωσιν, ἐκ εὖ χρησομένοις δίδωσιν, ἄλλὰ κακῶς, τατέσι βλαβερῶς καὶ αἰχρῶς καὶ ὀλεθρῶς. καίτοι εἰ μὲν δύνανται τὴν ἀρετὴν παρέχειν οἱ θεοί, ἔκ εἰσὶ χρηστοί, μὴ παρέχοντες· εἰ δὲ μὴ δύνανται ποιεῖν ἀγαθὸς, ἐδ' ὠφελεῖν δύνανται, μηδενός γε ¹ τῶν ἄλλων ὄντος ἀγαθῆ, μὴδ' ὠφελίμῃ. τὸ δὲ τὲς ἄλλως ² γενομένους ἀγαθὸς κρίνειν κατ' ἀρετὴν ἢ ἰσχύν, ἑδέν ἐσι· καὶ γὰρ τὲς θεὸς οἱ ἀγαθοὶ κρίνεσι κατ' ἀρετὴν καὶ ἰσχύν· ὥσε μὴδέν μᾶλλον ὠφελεῖν ἢ ὠφελείθαι τὲς θεὸς ³ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ μὴν ἔτ' αὐτὸν ὁ Χρῦσιππος ἀποφαίνει σπαδαῖον, ἔτε τινᾶ τῶν αὐτῆ γυναιρίμων ἢ καθηγεμόνων. τί ἔν περὶ τῶν ἄλλων

¹ Ita, R. monente, dedi cum W. pro vulg. μηδενός τε.

² Vulgo ex Steph. sic legitur: τὸ δὲ τὲς θεὸς ἄλλως γενομένους ἀγαθὸς κρίνειν κατ' ἀρετὴν (Frf. & R. ἀρχὴν) ἢ ἰσχύν, ἑδέν ἐσι· καὶ γὰρ τὲς κακῆς οἱ ἀγαθοὶ κρίνεσι κατ' ἀρετὴν καὶ ἰσχύν. Quaedam W. in melius mutavit ex libris, primum θεὸς delendo cum Ald. Bal. Xyl. B. E. F. Pet. porro κακῆς mutando in θεὸς cum B. E. F. Pet. Schott. Jannot. Collat. Muret. Mez. reliqua non ausus ex conjectura, quamvis certa, mutare, cum in principio exciderint nonnulla ita supplenda: τὸ δὲ τὲς ἄλλως γενομένους ἀγαθὸς, ὑπὸ θεῶν ὠφελῆθαι, ἢ ἄλλως τὲς ἀγαθὸς κρίνειν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ ἰσχύν, ἑδέν ἐσι.

³ Sic W. dedit ex B. F. Schott. Collat. Mur. pro vulg. αὐτῆς.

ἄλλων φρονῆσιν, ἢ ταῦτα ¹, ἅπερ λέγῃσι; μαίνεσθαι πάντας, ἕφραίνειν, ἀνσείκε εἶναι, παρανόμους, ἐπ' ἄκρον ἦκειν δυστυχίας, κακοδαιμονίας ἀπάσης· εἶτα προνοία θεῶν διοικεῖσθαι τὰ καθ' ἡμᾶς ἕτως ἀθλίως πράττοντας; εἰ γὰρ οἱ θεοὶ μεταβαλλόμενοι βλάπτειν ἐθέλοισιν ἡμᾶς καὶ κακῶν, καὶ διασρέφειν καὶ προσεπιτρίβειν, ἐκ ἂν δύναιντο διαθεῖναι χειρόν ἢ νῦν ἔχομεν, ὡς Χρῦσιππος ἀποφαίνει; μήτε κακίας ὑπερβολὴν ἀπολείπειν, μήτε κακοδαιμονίας τὸν βίον· ὡς², εἰ λάβοι Φωνὴν, εἰπέιν ἂν αὐτὸν τὰ τῷ Ἑρακλέεσσι.

Γέμω κακῶν δὴ, καὶ ἐκ ἕθ' ὅπερ ² τεθῆ. τίνας ἔν ἂν τις εὖροι μαχομένας μᾶλλον ἀλλήλαις ἀποφάσεις τῆς περὶ θεῶν Χρῦσιππου, καὶ τῆς περὶ ἀνθρώπων; τὰς μὲν, ὡς ἐνὶ βέλτεσι προνοεῖν, τὰς δὲ ὡς ἐνὶ χείρισι πράττειν λέγοντας.

XXXII. Ἐγκαλῶσιν αὐτῷ τινὲς τῶν Πυθαγορικῶν ἐν τοῖς περὶ Δικαιοσύνης γράφοντι περὶ τῶν ἀλεκτριῶν, ὅτι χρησίμως γεγόνασι· ἐπεγεύρασι γὰρ ἡμᾶς, καὶ τὰς σκορπίους ἐκλέγῃσι, καὶ κατὰ τὰς μάχας ἐπιστρέφουσι, ζῆλόν τινα πρὸς ἀλλήν ἐμπισιῶντες· ὁμοῦ δὲ δεῖ κατεθῆεν καὶ τῆς, ἵνα μὴ τὴν χρεῖαν ὑπερβάλη τὸ πλῆθος τῶν νεοτῶν. ὁ δὲ ἔτω καταγελᾶ τῶν ἐπὶ τέτοις ἐγκαλεῦσθαι, ὡς περὶ τῷ Διὸς, τῷ σωτῆρος καὶ γενέτορος καὶ πατρὸς δίκης καὶ εὐνομίας καὶ εἰρήνης, ταῦτα γράφειν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ θεῶν· Ὡς δὲ αἱ πόλεις πλεονάσασαι εἰς ἀποικίας ἀπαίρασι ³ τὰ πλήθη, καὶ πολέμους ἐνίστανται πρὸς τινὰς, ἕτως ὁ θεὸς φθόρας ἀρχὰς δίδωσι· καὶ τὸν Εὐριπίδην μάργυρα καὶ τὰς ἀλλὰς προσάγει, τὰς λέγοντας, ὡς ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ὑπὸ τῶν θεῶν ἀπαντήσεως ἕνεκα τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων

¹ R. mavalt φρονῆσιν, εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ἅπερ λ. si vera sunt, quae crepant.

² W. cum R. legendum καὶ ἀκέρ' ἕθ' censent — ex auctore Euripide Herc. Fur. 1248.

³ W. forte rectius esse mouet ἀπαρύτασι.

πων γένοιτο. τῶν δὲ τῶν μὲν ἄλλας ἀτοπίας ἀφες·
 ἔ γὰρ εἴ τι μὴ καλῶς, ἀλλ' ὅσα ¹ πρὸς ἑαυτὸς διαφό-
 ρως λέγεσιν, ἐξετάσαι μόνον πρόκειται· σκόπει δὲ,
 ὅτι τῶν θεῶν καλῶς μὲν ἐπιλήσεις καὶ Φιλανθρώπως ἔχει,
 ἄγρια δ' ἔργα καὶ βάρβαρα καὶ Γαλατικά πρῶστίθησιν·
 ἔ γὰρ ἀποικίας εἰκασιν αἱ τοσαῦται Φθοραὶ καὶ πανω-
 λεθραὶ τῶν ἀνθρώπων, οἷας ὁ Τρωϊκὸς εἰργάσατο πέ-
 λμος, καὶ πάλιν ὁ Μηδικὸς καὶ Πελοποννησιακὸς, εἰ
 μὴ τινὰς ἐν ἑδρῇ καὶ ὑπὸ γῆς ἴσασιν ἔτοι κτιζόμενας πέ-
 λεις· ἀλλὰ τῶν Γαλάτῃ Δηϊοτάρῳ ποιεῖ Χρῦσιππος ὁ-
 μοιον τὸν θεόν; ὃς, πλείονων αὐτῷ παίδων γέγονόταν,
 ἐνὶ βελόμενος τὴν ἀρχὴν ἀπ. λιπεῖν καὶ τὸν εἶπον, ἀπαι-
 τὰς ἐκείνους ἀπέσφαξεν, ὥσπερ ἀμπέλα βλαστὰς ἀποτι-
 μῶν καὶ κολέσας, ἵνα εἰς ὁ λειφθεὶς ἰχυρὸς γένηται καὶ
 μέγας. καίτοι γε ὁ μὲν ἀμπεληργὸς, ἐτι μικρῶν ἔυταν
 καὶ ἀδενῶν τῆτο ποιεῖ τῶν κλημάτων, καὶ ἡμεῖς νεογιῶν
 καὶ τυφλῶν ὄντων τῶν σκυλακίων ἑφαιρῶμεν τὰ πολεμὰ
 Φειδόμενοι τῆς κυνός· ὁ δὲ Ζεὺς, ἔ μόνον ἕστας καὶ
 περιιδῶν ἐν ἡλικίᾳ γενομένους, ἀλλὰ καὶ Φύσας αὐτὸς
 καὶ αὐξήσας, ἀποτύμπανίζει, Φθορὰς καὶ δλέθρα μη-
 χανώμενος προφάσεις· ὄβον αἰτίας καὶ ἀρχὰς γενέσεως
 μὴ παρασχεῖν:

XXXIII. Τῆτο μὲν ἔν ἑλαττόν ἐστι, καὶ κείνο δὲ ²
 μεῖζον· ἐδεῖς γὰρ φύεται ἀνθρώποις πόλεμος ἄνευ κα-
 κίας· ἀλλὰ τὸν μὲν Φιληδονία, τὸν δὲ πλεουξία, τὸν
 δὲ Φιλοδοξία τις ἢ Φιλαρχία συβήγγυσιν. ἐκῆν εἰ πο-
 λέμους ὁ θεὸς ἐνεργάζεται ³, καὶ κακίας, παροξύνων
 καὶ διασρέφων τὰς ἀνθρώπους. καίτοι λέγει αὐτὸς ⁴
 ἐν

¹ Pro ὅσα Turn. V. Bong. εἴτε.

² Vulgo abest δὲ. W. addidit ex E. Mavult R. ἑλαττόν
 ἔστιν, ἐκείνο δὲ μ.

³ Comma ante ἐνεργάζεται collocandum monuit R; cum idem
 fit, ac si integre diceretur: εἰ ἂν πολέμους ἐνεργάζεται ὁ θεός.
 ἐνεργάζεται καὶ κακίας.

⁴ Vulgo λέγει δ' αὐτός. Hinc R. voluit λέγει γ' αὐτός. W.
 delevit δ'.

ἐν τῷ περὶ τῆ Δικάζειν, καὶ πάλιν ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν, ὡς τῶν αἰχρῶν τὸ Θεῶν παραίτιον γίνεσθαι ἐκ εὐλογόν ἐσιν· ὃν τρόπον γὰρ ἔτε νόμος τῆ παρανομεῖν παραίτιος ἂν γένοιτο, ἔτε οἱ Θεοὶ, τῆ ἀσεβεῖν· ἔτως εὐλογον, μηδ' αἰχρῆ μηδενὸς εἶναι παραίτιος. τί ἔν αἰχρῶν ἀνθρώποις Φθορᾶς ὑπ' ἀλλήλων γινομένης; ἥς Φησι Χρύσιππος ἐνδιδόναι τὰς ἀρχὰς τὸν Θεόν. ἅλλα νῆ Δία Φήσει ¹ τις ἐπαινεῖν πάλιν τῆ Εὐριπίδῃ λέγοντος·

Εἰ Θεοὶ τι δρῶσιν αἰχρὸν, ἐκ εἰσὶν Θεοί·
καί·

Τὸ βῆσον εἶπας, αἰτιάσασθαι Θεός.
ὥσπερ ἡμῶν ἄλλο τι νῦν πραττόντων, ἢ τὰς ἐναντίας αὐτῆ Φωνῆς καὶ ὑπολήψεις παρατιθεμένων.

XXXIV. Οὐ μὴν ἄλλ' αὐτό γε τῆτο τὸ νῦν ἐπαινεμένον, ἔχ ἅπαξ, ἐδὲ δὶς, ἐδὲ τρίς, ἀλλὰ μυριάκις ἔσαι πρὸς Χρύσιππον εἰπεῖν·

Τὸ βῆσον εἶπας, αἰτιάσασθαι Θεός.
πρῶτον γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ ² περὶ Φύσεως τὸ αἰδίον ³ τῆς κινήσεως κυκεῶνι παρεϊκάσας, ἀλλὰ ἄλλως σρέφοντι ⁴ καὶ ταράσσοντι τῶν γινομένων, ταῦτ' εἶρηκεν· Οὕτω δὲ τῆς τῶν ὄλων οἰκονομίας προαγέσης, ἀναγκαῖον κατὰ ταύτην, ὡς ἂν ποτ' ἔχωμεν, ἔχειν ἡμᾶς, εἴτε παρὰ Φύσιν τὴν ἰδίαν νοσῶντες, εἴτε πεπηρωμένοι, εἴτε γραμματικοὶ γεγονότες, ἢ μετριοί. καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον· Κατὰ τῆτου δὲ τὸν λόγον τὰ παραπλήσια ἐρῶμεν καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν καὶ κακίας ⁵, καὶ τὸ ὅλον τῶν τεχνῶν

1 Ita W. dedit ex B. E. Venet. 1. 2. Vulgo Φησί τις. R. voluit Φήσει τις ἐπαινεῖν (libaud. αὐτόν) πάλιν τὸ Εὐρ.

2 abest vulgo πρώτῳ. W. addidit ex B. Venet. 1.

3 Ald. Bas. B. F. Venet. 2. αἰδίον. Hinc Xyl. legit vertitque αἴτιον. Vulgatum dedit Steph. ex Leonic. Schott. Anon. nec dissentiunt E. & Venet. 1.

4 Sic Xyl. & R. legendum monnerunt pro vulg. τρέφοντι, deditque W. ex B. E. Venet. 1. Mez.

5 Petav. item B. F. Venet. 1. 2. ante κακίας repetunt περὶ τῆς: quorum librorum auctoritate, non sententia flagitante addidit debuisse, notat W.

τεχνῶν καὶ τῶν ἀτεχνῶν, ὡς ἔφην. καὶ μετ' ὀλίγον ἀπασαν ἀναιρῶν ἀμφιβολίαν. Οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἄλλως τῶν κατὰ μέρος γενέσθαι, ἢ κατὰ τὴν κοινὴν Φύσιν καὶ κατὰ τὸν ἐπειγῆς λόγον. ὅτι δ' ἡ κοινὴ Φύσις καὶ ὁ κοινὸς τῆς Φύσεως λόγος, εἰμαρμένη καὶ πρόνοια καὶ Ζεὺς ἔστιν, ἐδὲ τὰς ἀντίποδας λέληθε· πανταχῶ γὰρ ταῦτα θρυλλεῖται ὑπ' αὐτῶν· καί·

Διὸς δ' ἐτσελεῖτο βολή·

τὸν Ὅμηρον εἰρηκέναι, Φησὶν, ὀρθῶς, ἐπὶ τὴν εἰμαρμένην ἀναφέροντα, καὶ τὴν τῶν ὕλων Φύσιν, καθ' ἣν πάντα διοικεῖται. πῶς ἔν ἅμα μὲν ἕδενὸς αἰχρᾶ παραίτιος ὁ Θεὸς, ἅμα δ' ἕδὲ τελέχιστον ἐνδέχεται γενέσθαι ἄλλως, ἢ κατὰ τὴν κοινὴν Φύσιν, καὶ τὸν ἐπειγῆς λόγον; ἐν γὰρ πᾶσι τοῖς γινομένοις καὶ τὰ αἰχρᾶ δὴ πε θεῶν ¹ ἔστιν. καίτοι· ὁ μὲν Ἐπίκυρος ἁμωσγέπως τρέφεται καὶ φιλοτεχνεῖ, τῆς αἰδίου κινήσεως μηχανώμενος ἐλευθερῶσαι καὶ ἀπολύσαι τὸ ἐκάσιον, ὑπὲρ τῆ μὴ καταλιπεῖν ἀνέγκλητον τὴν κακίαν· ὁ δὲ Χρῦσιππος ² ἀναπεπταμένην παρρησίαν αὐτῇ δίδωσιν, ὡς ἔ μόνον ἐξ ἀνάγκης, ἕδὲ καθ' εἰμαρμένην, ἀλλὰ καὶ κατὰ λόγον θεῶ καὶ κατὰ Φύσιν πεποιημένη ³ τὴν ἀρίστην. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα ὁράται ⁴ κατὰ λέξιν ἔτως ἔχοντα· Τῆς γὰρ κοινῆς Φύσεως εἰς πάντα διατεινέσης, δεήσῃ πᾶν τὸ ὁπωσῶν γινόμενον ἐν τῷ λόγῳ ⁵, καὶ τῶν μορίων ὁτῶν, κατ' ἐκείνην γενέσθαι καὶ

¹ Pro δὴ πε θεῶν Mez. δήκεθεν.

² Vocabula ὁ δὲ Χρῦσιππος, quae vulgo absunt, addidit W. ex Petav. Conjecit R. ἐκάσιον, ὁ δὲ Χρῦσιππος, ὑπὲρ τῆ καταλιπεῖν ἀνέγκλητον τ. κ. vel ὑπὲρ τῆ πάντως καταλιπεῖν ἀνέγκλητον.

³ Sic scriptam dedit hanc vocem W. cum Xyl. Vulgo πεποιημένη.

⁴ W. legendum censet ὁράτε cum Mez. vel ὄρα τῆ.

⁵ W. suscp. ἐν τῷ ὄλφ.

καὶ τὸν ἐκείνης λόγον, κατὰ τὸ ἐξῆς ἀκωλύτως· διὰ τὸ μὴτ' ἔξωθεν εἶναι τὸ ἐνησόμενον τῇ οἰκονομίᾳ, μήτε τῶν μαρῶν μηδὲν ἔχειν, ἕπως κινήθησεται ἢ σχήσει ἄλλως ἢ ¹ κατὰ τὴν κοινὴν Φύσιν. τίνες ἔν αι τῶν μαρῶν σχέσεις εἰσὶ καὶ κινήσεις; εἴηλον μὲν, ὅτι σχέσεις αι κακίαι καὶ τὰ νοσήματα, Φιλαργυρίαι, Φιληδονίαι, Φιλοδοξίαι, δειλίαι, ἀδικίαι· κινήσεις δὲ, μοιχεΐαι, κλοπαί, προδοσίαι, ἀνδρικοφονίαι, πατροκτονίαι. τῶν αὐτῶν Χρυσίππος ἔτε μικρὸν ἔτε μέγα παρὰ τὸν τῷ ² Διὸς λόγον εἶναι, καὶ νόμον, καὶ δίκην, καὶ πρόνοιαν· ὥστε μὴ γίνεσθαι παρὰ τὸν νόμον τὸ παρανομεῖν· μηδὲ παρὰ τὴν δίκην τὸ ἀδικεῖν· μήτε παρὰ τὴν πρόνοιαν τὸ κακοποιεῖν.

XXXV. Ἀλλὰ μὴν τὸν Θεὸν κολάζειν, Φησί, τὴν κακίαν, καὶ πολλὰ ποιεῖν ἐπὶ κολάσει τῶν πονηρῶν· ὥσπερ ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν, ποτὲ μὲν τὰ δυσχερῆ συμβαίνειν, Φησί, τοῖς ἀγαθοῖς, ἔχ ὥσπερ τοῖς φαύλοις κολάσεως χάριν, ἀλλὰ κατ' ἑλλην οἰκονομίαν, ὥσπερ ἐν ταῖς πόλεσι. καὶ πάλιν ἐν τέτοις· Πρῶτον δὲ τῶν κακῶν παραπλησίως εἰσὶν ἕκαστον τοῖς προσηρημένοις· εἶτα ὅτι ταῦτα ἀπονέμεται κατὰ τὸν Διὸς λόγον, ἦτοι ἐπὶ κολάσει, ἢ κατ' ἄλλην ἔχαστὴν πῶς πρὸς τὰ ὅλα οἰκονομίαν. εἰ μὲν ἔν τῷ το δευτέρῳ, τὸ καὶ γίνεσθαι τὴν κακίαν καὶ κολάζεσθαι κατὰ τὸν τῷ Διὸς λόγον· ἐπιτείνει δὲ τὴν ὑπερναντίωσιν ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Φύσεως, γράφων τάδε· Ἡ δὲ κακία πρὸς τὰ δεινὰ συμπτώματα ἰδίον τινα ἔχει λόγον· γίνεσθαι μὲν γὰρ καὶ ³ αὐτὴ πῶς κατὰ τὸν τῆς Φύσεως λόγον, καὶ, ἴν' ἕτως εἶπω, ἔκ ἀχρηστῶς γίνεσθαι πρὸς τὰ ὅλα· ἔτε γὰρ τὰγαθὰ ἦν. καὶ ἕτος ⁴ ἐπιτιμᾷ τοῖς ἐπίσης πρὸς τὰ ἐναντία διαλεγόμενοις, ὅς ὑπὸ τῷ πάντως τι βάλεσθαι καὶ περὶ παν-

τὸς

¹ W. addidit ἢ, quod vulgo abest, e Mez.

² abest τῷ a Petav.

³ abest vulgo καὶ; W. addidit ex B.

⁴ Ita W. dedit e marg. Venet. 2. & Mez. pro vulg. καὶ ἕτως.

τὸς εἰπεῖν ἴδιον καὶ περιττὸν, ἐκ ἀχρήσως λέγει βαλαν-
τιοταμεῖν, συκοφαντεῖν, καὶ ἀφραίνειν, ἐκ ἀχρήσως
ἀχρήσως εἶναι, βλαβερὰς, κακοδαίμονας. εἶτα ποῖός
τις ὁ Ζεὺς, λέγω δὲ τὸν ¹ Χρυσίππε, κολάζων πρᾶγμα,
μήτ' ἀφ' αὐτῆ, μήτ' ἀχρήσως γινόμενον; ἢ μὲν γὰρ
κακία πάντως ἀνεγκλητός ἐστι κατὰ τὸν τῆ ² Χρυσίπ-
πε λόγον· ὁ δὲ Ζεὺς ἐγκλητός, εἴτ' ἀχρηστον ἔσαν τῆ
κακίαν πεποιήκεν, εἴτε ποιήσας ἐκ ἀχρήσως, κολάζει.

XXXVI. Πάλιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δικαιοσύνης
εἰπὼν περὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐνισαμένων ἐνίοις ³ ἀδικήμασι·
Κακίαν δὲ, Φησί, καθόλου ἔραι ἔτα δυνατόν ἐστιν, ἔτ'
ἔχει καλῶς ἀρθῆναι. τὴν ⁴ ἀνομίαν, τὴν ἀδικίαν, τὴν
ἀβελτηρίαν ἐ τῆ παρόντος ἐστὶ λόγος τὸ ζητεῖν· αὐτὸς
δὲ τὴν κακίαν, ἔσον ἀφ' ἑαυτῶ, διὰ τῆ φιλοσοφεῖν ἐν-
αιρῶν; ἢν ἐκ ἔχει καλῶς ἀναιρεῖν; μαχόμενόν τι ποιεῖ
καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ θεῷ· πρὸς δὲ τέτοις λέγων ἐνίοις
ἀδικήμασιν ἐνίστασθαι τὸν θεόν, ἔμφασιν πάλιν τῆς ⁵
τῶν ἀμαρτημάτων δίδωσιν ἀνοσιβήτητος.

XXXVII. Ἐτι ⁶ περὶ τῆ μηδὲν ἐγκλητὸν εἶναι
μηδὲ μεμπτὸν κόσμῳ ⁷, κατὰ τὴν ἀρίστην φύσιν ἀπάν-
των περινομένων, πολλάκις γεγραφώς, ἔστιν ὅπε πάλ-
ιν ἐγκλητός τινος ἀμελείας ἐ περὶ μικρὰ καὶ φαῦλα
καταλείπει. ἐν ἡν τῷ τρίτῳ περὶ Οὐσίας, μνηθεῖς,
ὅτι συμβαίνει ⁸ τινὰ τοῖς κελοῖς καὶ ἀγχοῖς τριαυτὰ.
Πότερον, Φησὶν, ἀμελεσμένων τινῶν, καθάπερ ἐν οἰ-

B b 2

κίαις

1 Ita Bas. Xyl. Mez. R. & W. exhibent. Vulgo τὸ Χρυσ.

2 abest τῆ ab Ald. & Bas.

3 Ita R. h. l. legi voluit, uti paulo infra legitur, deditque
W. e Venet. 1. & Mez. Vulgo ἐνίων.

4 In loco hoc integrando R. & W. sic consentiunt ἀρθῆναι
Ἄλλ' εἰ μὲν ἐ καλῶς ἔχει ἀρθῆναι τὴν ἀν. —.

5 abest τῆς a Pet. Ald. Bas.

6 Ita R. legendum monuit dedique cum W. pro vulg. ὅτι.

7 W. sup. ἐν τῷ κόσμῳ. Pet. κόσμον. Xyl. vertendo cum
proxime seqq. conjunxit.

8 Ita W. dedit ex F. Venet. 2. Pet. Vulgo συμβαίνει

κίαις μείζοσι παραπίπτει τινὰ πίτυρα, καὶ ποσοὶ ¹ πυροὶ τινες, τῶν ὅλων εὖ οἰκονομημένων· ἢ διὰ τὸ καθίσαθαι ἐπὶ τῶν τοιούτων δαιμόνια Φαῦλα, ἐν οἷς τῶν εὐτε γίνονται καὶ ἐγγλητέαι ἀμέλειαι; Φησὶ δὲ πολὺ καὶ τὸ τῆς ἀνάγκης μεμίχθαι. τὸ μὲν ἔν τὰ τοιαῦτα συμπτώματα τῶν καλῶν κῆγαθῶν ἀνδρῶν, οἷον ἡ Σωκράτης καταδίη, καὶ ὁ Πυθαγόρας ζῶντος ἀμπρησμός ὑπὸ τῶν Κυλωνείων, καὶ Ζήνιος ² ὑπὸ Δημόλε τῆ τυρέννε, καὶ Ἀντιφῶντος ³ ὑπὸ Διονυσίᾳ, σραβλημένων ἀναιρέσεις, πιτύροις ⁴ παραπίπτουσιν ἀπεικάζειν, ἔσης ἐστὶν εὐχερείας, εἰώ· τὸ δὲ Φαίλος δαιμονας ἐκ προνοίας ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐπισασίας καθίσαθαι, πῶς ἔκ εἶν ἐγγλημα τῷ Θεῷ, καθάπερ βασιλέως κακοῖς καὶ ἐμπλήκτοις σατράπαις καὶ στρατηγοῖς διοικήσεις ἐπιτρέποντος, καὶ περιορῶντος ὑπὸ τέτων ἀμελεμένους καὶ παροινωμένους τὰς ἄριστας; καὶ μὴν εἰ πολὺ τὸ τῆς ἀνάγκης μέμικται τοῖς πράγμασιν, ἔτε κρατεῖ πάντων ὁ Θεός, ἔτε πάντα κατὰ τὸν ἐκεῖνος λόγον διοικεῖται.

XXXVIII. Πρὸς τὸν Ἐπίκερον μάλιςα μάχεται, καὶ πρὸς τὰς ἀναιρέντας τὴν πρόνοιαν, ἐκ τῶν ἐννοιῶν ⁵, ἃς ἔχομεν περὶ Θεῶν, εὐεργετικὰ καὶ Φιλανθρώπως ἐπινοῶντες, καὶ τέτων πολλαχῆ γραφομένων καὶ ⁶ λεγομένων παρ' αὐτοῖς ἐδὲν ἔδει λέξεις παρτίθεσθαι. καίτοι χρηστὰς ἔ πάντας εἶναι τὰς Θεὸς προ-

1 R. iudice delendum vocabulum ποσοί, ut prava scriptio pro-
ximi vocabuli πυροί.

2 Zenonis Eleatae nimirum. Pro Demylo alii Nearchum,
alii Diomedontem edunt. Vid. Diog. Laërt. 9, 26. R.

3 Antiphontis tragici.

4 Vulgo ἐπὶ πιτύροις. R. ἐπὶ delendum monuit. Delevit
W. auctoritate Venet. 1. & Mez.

5 Ald. Bas. ἐννοιῶν.

6 Voces γραφομένων καὶ, quae vulgo absunt, addidit W. ex
B. & Venet. 1. Forte idem e Turn. & Bong. notandum fuit,
unde exhibetur λεγομένων καὶ λεγομένων. Pro seq. ἔδει R. ma-
vult δεῖ.

προλαμβάνειν ¹. ὅρα γὰρ, εἰα Ἰεδαῖσι καὶ Σύροι
περὶ Θεῶν Φρονεῖσιν· ὅρα τὰ τῶν ποιητῶν, πόσης ἐμ-
πέλησαι δεισιδαιμονίας. Φθαρτὸν δὲ καὶ γεννητὸν
ἔδειξ, ὡς ἔπος εἰπεῖν ², διανοεῖται Θεόν. ἄν ἵνα τὰς
ἄλλας ἔφω πάντας, Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεύς ἐν τῷ
περὶ Θεῶν γράφει ταῦτα κατὰ λέξιν· Πρὸ δὲ τῆ ³
σὺμπαντος λόγῃ τὴν ἐνέργειαν ⁴, ἣν ἔχομεν περὶ Θεῶν,
διὰ βραχέων ἐπιλογισμέδα. Θεὸν τοίνυν νοῶμεν ζῶον
μακρίον καὶ ἄφθαρτον, καὶ εὐποητικὸν ἀνθρώπων.
εἶτα τῶν ἕκαστον ἀφηγέμενος, Φησὶν ἔτω· Καὶ μὴν
ἄφθαρτος αὐτὸς ἠγνῶνται πάντες. ἔδειξ ἔν ἐσι τῶν
πάντων ὁ Χρῦσιππος κατ' Ἀντίπατρον· ἐδένα ⁵ γὰρ
οἶεται, πλὴν τῆ πυρός, ἄφθαρτον εἶναι τῶν Θεῶν, ἄλ-
λὰ πάντας ὁμαλῶς καὶ γεγονότας καὶ Φθαρσομένους.
ταῦτα δὲ πανταχῆ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὑπ' αὐτῆ λέγε-
ται. παραθήσομαι δὲ λέξιν ἐκ τῆ τρίτῃ περὶ Θεῶν·
καθ' ἕτερον λόγον ⁶, οἱ μὲν γὰρ γεννητοὶ εἰσι καὶ
Φθαρτοὶ, οἱ δ' ἀγέννητοὶ καὶ ταῦτ' ἀπ' ἀρχῆς ὑπο-
δείκνυθαι Φυσικώτερον. ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη, καὶ
οἱ ἄλλοι Θεοὶ παραπλήσιον ἔχοντες λόγον, γεννητοὶ
εἰσιν· ὁ δὲ Ζεὺς, αἰδιός ἐστιν. καὶ πάλιν προσελθόν·
Ὅμοια δὲ καὶ περὶ τῆ Φθαρῆναι ⁷ καὶ περὶ τῆ γε-

Bb 3 νέδειαι

¹ R. *sup.* τὰς Θεὸς προσήκει ὑπολαμβάνειν; W. *autem cum* Mez. ἢ πάντα ἔβη τὰς Θεὸς προλαμβάνει.

² W. *sup.* ἐκτὸς ἐκείνων *pro* ἔπος εἰπεῖν. R. *deinde legendam* conjicit Θεόν, εἰ μὴ ἔτοι, *vel* χωρὶς τῶν, ἄν ἵνα — *nemo alius, praeter hos Stoicos, quorum ut reliquos omnes missos faciam.*

³ Ita W. *dedit* ex B. Venet. *τ.* *pro* vulg. πρὸς δὲ τῆ.

⁴ Mez. *corrigit* ἐνέργειαν. W. *sup.* ἐνομοῖν.

⁵ Ita W. e Graeco-lat ed. *dedit*. In *rell.* est ἐδέν. *Pro* *seq.* πρὸς Turn. V. Bong. Διός.

⁶ Verba καθ' ἕτερον λόγον *retulit* W. *cum* Xyl. *ad* verba Chrysippi, *monens* simul, *ita* forte *sequens* γὰρ *delendum* esse. *Vulgo* *cum* *antecedentibus* *junguntur.*

⁷ *Pro* Φθαρῆναι Pet. Ald. Bas. Φρονεῖν; Turn. V. Bong. αἰ-
εθάνειναι.

υέδαι ῥηθῆσεται, περί τε τῶν ἄλλων Θεῶν καὶ τῆ Διός· οἱ μὲν γὰρ Φθαρτοὶ εἰσι, τῆ δὲ τὰ μέρη ἀφθαρτα. τάτοις ἔτι βέλομαι παραβαλεῖν μικρὰ τῶν ὑπὸ τῆ Ἀντικάτρε λεγομένων· Ὅσοι δὲ περικυρῶνται τὸ εὐποητικὸν ἐκ τῶν Θεῶν, ἀπὸ μέρους προβάλλουσι ¹ τῆ τέτων προλήψει· κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ νομίζοντες, αὐτὰς γενέσθαι τε καὶ Φθορὰς κοινωυεῖν. εἴπερ ἔν ἐπίσης ἄτατος ὁ Φθαρτὸς ἡγόμενος τὸς Θεός, τῶ μὴ νομίζοντι, προνοητικὸς εἶναι καὶ Φιλανθρώπου, ἐπίσης διαπέπτωκεν Ἐπικέρω Χρύσιππος· ὁ μὲν γὰρ τὸ εὐποητικόν, ὁ δὲ τὸ ἀφθαρτὸν ἀφαιρεῖται τῶν Θεῶν.

XXXIX. Καὶ μὴν ἔν τῶ τρίτῳ περί Θεῶν ὁ Χρύσιππος περί τῆ τρέφεσθαι τὸς ἄλλας Θεός τάδε λέγει· Τροφῆ τε οἱ μὲν ἄλλοι Θεοὶ χρῶνται ², παρακλησίως συνεχόμενοι δι' αὐτήν· ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ὁ κόσμος καθ' ἕτερον τρόπον ἀναλισκομένων καὶ ἐκ πυρός γενομένων ³. ἐνταῦθα μὲν ἀποφαίνεται, πάντα τὸς ἄλλας Θεός τρέφεσθαι, πλὴν τῆ κόσμου καὶ τῆ Διός· ἐν δὲ τῶ πρώτῳ περί Προνοίας, τὸν Δία, Φησὶν, αὐξεσθαι, μέχρις ἂν εἰς αὐτὸν ἅπαντα καταναλώσῃ. Ἐπεὶ γὰρ ὁ θάνατος μὲν εἰς ψυχῆς χωρισμὸς ἀπὸ τῆ σώματος, ἡ δὲ τῆ κόσμου ψυχῆ ἔ χωρίζεται μὲν, αὐξεσθαι δὲ συνεχῶς, μέχρις ἂν εἰς αὐτήν ἐξαναλώσῃ τὴν ὕλην, ἔ ῥητέον ἀποθνήσκειν τὸν κόσμον. τίς ἂν ἔν ἐναντιώτερα λέγων ἑαυτῷ Φαναίῃ τῆ τὸν αὐτὸν

¹ W. legendum monet vel προσβάλλουσι, vel ἀποβάλλουσι τὴν τέτων προλήψιν. R. iudice Xyl. legisse videtur προσβάλλουσι. Ipse locum sibi obscurum esse fatetur, cum non videat, quinam fiat illi, ad quos pertineat. Idem post προλήψει punctum collocandum conjicit, & sic legendum: κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ νομίζοντες — eodem quoque modo, scil. arguit, aut accipiendo sunt illi, qui existimant, deos nasci & perire. Ita distinxit W.

² R. sup. χρῶνται ἡμῖν παρακλησίως.

³ Subesse vitium W. notat. R. quærit, num καθ' ἕτερον τρόπον ἐκ τῶν ἄλλων ἀναλισκομένων καὶ εἰς πῦρ τρεπομένης?

αὐτὸν θεὸν νῦν μὲν αὐξέσθαι, νῦν δὲ μὴ τρέφεσθαι λέγοντος. καὶ τῷτ' ¹ ἔδει συλλογίζεσθαι σαφῶς γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ γέγραπεν. Αὐτάρκης δ' εἶναι λέγεται μόνος ὁ κόσμος, διὰ τὸ μόνος ἐν αὐτῷ πάντα ἔχειν, ὡν δεῖται· καὶ τρέφεται ἐξ αὐτῆ καὶ αὐξεται, τῶν ἄλλων μορίων εἰς ἄλλα καταταττομένων ². ἔκ μόνου ἔν ἐν ἐκείνοις τὰς ἄλλας θεὰς ἀποφαίνων τρεφεόμενος, πλὴν τῆ κόσμου καὶ τῆ Διὸς, ἐν τέτοις δὲ καὶ τὸν κόσμον λέγων τρέφεσθαι, μέχεται πρὸς αὐτὸν· ἕκ' ἐτι μᾶλλον, ὅτι τὸν κόσμον αὐξέσθαι φησὶν ἐξ αὐτῆ τρεφόμενον. τὴν υφαντίον δ' εἰκὸς ἦν, τῆτον μόνον μὴ αὐξέσθαι τὴν αὐτῆ φθίσιν ἔχοντα τροφήν· τοῖς δ' ἄλλοις θεοῖς, ἔξαθεν τρεφεμένοις, ἐπίδοσιν γίνεσθαι καὶ αἰετῆσιν, καὶ μᾶλλον εἰς τέρας καταναλίσκεσθαι τὸν κόσμον, εἴγ' ἐκείνω μὲν ἐξ αὐτῆ, τέτοις δ' ἔκ' ἐκείναι λαμβάνειν ἀεὶ τι καὶ τρέφεσθαι συμβέβηκε.

XL. Δεύτερον τοίνυν ἢ τῶν θεῶν ἔννοια περιέχει τὸ εὐδαιμον καὶ μακάριον καὶ αὐτοτελέα. Διο καὶ τὸν Ευριπίδην ἐπαινεῖσιν, εἰπόντα·

Δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἶπερ ἔσ' ὄντως θεός,

Οἶδε οὐδενὸς ἁειδῶν ³ δύστηνοι λόγοι.

ἀλλ' ὁ γε Χρῦσιππος, ἐν οἷς παρεδέμην, αὐτάρκη μόνον εἶναι τὸν κόσμον φησὶ, διὰ τὸ μόνου ἐν αὐτῷ πάντα ἔχειν, ὡν δεῖται. τί ἔν ἔπεται τῷ μόνου αὐτάρκη τὸν κόσμον εἶναι; τὸ μήτε τὸν ἥλιον αὐτάρκη μήτε τὴν σελήνην εἶναι, μήτ' ἄλλον τινὰ τῶν θεῶν. αὐτάρκεις δὲ μὴ ὄντες, ἔκ ἂν εἶεν εὐδαιμόνες ἐδὲ μακάριοι.

XLI. Τὸ βρέφος ἐν τῇ γαστρὶ φύσει τρέφεσθαι,

B b 4

νομι-

¹ Vulgo inter θεὸν & καὶ τῷτ' est lacuna, quam W. ex B. & Venet. i. explevit.

² Mez. & R. sup. καταπλαττομένων, i. e. ἀλλοικμένων. Ald. Bas. καταταττομένων.

³ Vulgo εἶπερ ἔσ' ἐρθῶς θεός. Οὐδενὸς αὐτῶν. οἱ δὲ —. W. correxit e Schott & Mez. coll. Eurip. Herc. Fur. 1346. Vicosæ e Turn. & Bang. exhibetur αἰδῶν.

νομίζει, καθάπερ Φυτόν· ὅταν δὲ τεχθῆ, ψυχόμενον ἵ ὑπὸ τὰ ἀέρος καὶ σομήμενον τὸ πνεῦμα μεταβάλλειν, καὶ γίνεσθαι ζῶον· ὅθεν ἐκ ἄπο τρόπου τὴν ψυχὴν ἰσχυμάσθαι παρὰ τὴν ψύξιν. αὐτὸς δὲ πάλιν, τὴν ψυχὴν ἀραιότερον πνεῦμα τῆς Φύσεως καὶ λεπτομερέστερον ἡγεῖται, μαχόμενος αὐτῷ. πῶς γὰρ οἶον τε, λεπτομερές ἐκ παχυμερές καὶ ἀραιὸν γενέσθαι κατὰ περιψύξιν καὶ πύκνωσιν; ὁ δὲ μείζον ἐστὶ, πῶς περιψύξει γίνεσθαι τὸ ἐμψυχον ἀποφαινόμενος, ἐμψυχον ἡγεῖται τὸν ἥλιον, πύρινον ὄντα, καὶ γεγενημένον ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως εἰς πῦρ μεταβαλέσσης; λέγει γὰρ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Φύσεως· Ἡ δὲ πυρὸς μεταβολὴ ἐστὶ τοιαύτη· δι' ἀέρος εἰς ὕδωρ τρέπεται· καὶ τότε, γῆς ὑφισταμένης, ἀπὸ ἀναθυμιάται· λεπτενομένη δὲ τῷ ἀέρος, ὁ αἰθήρ περιέχεται ἑ κύκλω· οἱ δ' ἀέρες ἐκ θαλάσσης μετὰ τῷ ἡλίῳ ἀιάπτονται. τί ἔν ἀνάψει περιψύξεως ἐναυγιώτερον, ἢ διαχύσει πυκνώσεως; τὰ μὲν ἕ ὕδωρ καὶ γῆν ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος ποιεῖ, τὰ δ' εἰς πῦρ καὶ ἀέρα τρέπει τὸ ὑγρὸν καὶ γεῦδες. ἀλλ' ὅμως, ὅπε μὲν τὴν ἀναψιν, ὅπε δὲ τὴν περίψυξιν, ἀρχὴν ἐμψυχίας ποιεῖ. καὶ μὴν ὅταν ἐκπύρωσις γένηται, διόλω ζῆν καὶ ζῶον εἶναι ἕ φησι· σβεννύμενον δ' αὖθις καὶ παχυιόμενον, εἰς ὕδωρ καὶ γῆν καὶ τὸ σωματοειδὲς τρέπεσθαι. λέγει δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Προνοίας· Διόλω μὲν γὰρ ὦν ἕ ὁ κόσμος πυρώδης, εὐθύς καὶ ψυχὴ ἐστὶν ἑαυτῷ καὶ ἡγεμονικόν· ὅτε δὲ μεταβαλὼν εἰς τε τὸ ὑγρὸν καὶ τὴν ἐναπολειφθεῖσαν ψυχὴν, τρόπον τινὰ εἰς σῶμα καὶ ψυχὴν μεταβάλλων ἕ, ὥστε συνεσάναι

ἐκ

1 Ita Ald. Bas. Xyl. E. F. Venet. i. Pet. deditque W. probante Mez. pro νηξ. ψυχόμενον.

2 W. sup. περιχεῖται.

3 R. legi vult ἂν τὰ μὲν.

4 W. addendum τὸν κόσμον ponet cum Amiot.

5 Pro ὦν Turn. V. Bong. ἂν.

6 R. navult μετέβαλεν. W. corrigendum putat: ὅτε δὲ μεταβαλὼν εἰς σῶμα καὶ ψυχὴν μεταβάλλων ἕ, ὥστε συνεσάναι

μίται

ἐκ τέτων, ἄλλον τινὰ ἔχει λόγον. ἐνταῦθα δὴ καὶ σα-
 Φῶς τῇ μὲν ἐκπυρώσει καὶ τὰ ἄψυχα τῷ κόσμῳ Φησὶν
 εἰς τὸ ἐκψυχον τρέπεσθαι· τῇ δὲ σβέσει πάλιν καὶ
 τὴν ψυχὴν ἀνίστασθαι καὶ ἀνυγραίνεσθαι, μεταβάλλεσθαι
 εἰς τὸ σωματοειδές. ἄτοπος ἔν Φαίνεται τῇ περιψύ-
 ξει νῦν μὲν ἐξ ἀναιδιήτων ποιῶν ἐκψυχα, νῦν δ' εἰς
 ἀναισθητα καὶ ἄψυχα μεταβάλλων τὸ πλεῖστον μέρος
 τῆς τῷ κόσμῳ ψυχῆς. ἀνευ δὲ τέτων, ὁ περὶ ψυ-
 χῆς γενέσεως αὐτῷ λόγος μαχομένην ἔχει πρὸς τὸ
 δόγμα τὴν ἀπίδειξιν. γίνεσθαι μὲν γάρ, Φησι, τὴν
 ψυχὴν, ὅταν το βρέφος ἀποταχθῇ, καθάπερ σωμαίσει
 τῇ περιψύξει τῷ πνεύματος¹ μεταβαλόντος· ἀπα-
 δείξει δὲ χρῆται τῷ γεγονέναι τὴν ψυχὴν, καὶ μετα-
 γειστέρα εἶναι, μάλιτα τῷ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸ
 ἦθος ἐξομοῖσθαι πὰ τέκνα τοῖς γοναῦσι. βλέπεται δ'
 ἡ τέτων ἐναντίωσις. ἡ γὰρ οἶον τε τὴν ψυχὴν πρὸ
 τῆς ἀποκνήσεως ἠθοποιεῖσθαι, γεννωμένην μετὰ τὴν
 ἀποκνήσιν· ἢ συμβῆσθαι, πρὶν ἢ γενέσθαι ψυχὴν,
 ὁμοίαν εἶναι ψυχῇ², ταῖσι, καὶ εἶναι τῇ ὁμοιότητι,
 καὶ μὴ εἶναι διὰ τὸ μήπω γεγονέναι. εἰ δὲ Φησὶ τις,
 ὅτι ταῖς κράσεσι τῶν σωμάτων ἐγγινομένης τῆς ὁμοιό-
 τητος, αἱ ψυχαὶ γεννώμεναι μεταβάλλασσι, διαφθεῖρει
 τὸ τεκμήριον τῷ γεγονέναι τὴν ψυχὴν· ἐνδέχεται γὰρ
 ἕτω καὶ ἀγέννητον ἔσαν, ὅταν ἐπεισέλθῃ, μεταβάλ-
 λειν τῇ κράσει τῆς ὁμοιότητος.

XII. Τὸν ἀέρα ποτὲ μὲν ἀναφερῆ καὶ κῆΦον
 εἶναι, Φησι, ποτὲ δὲ μήτε βαρὺν, μήτε κῆΦον, ἐν
 μὲν ἔν τῷ δευτέρῳ περὶ Κινήσεως, τό τε πῦρ ἀβαρὲς
 ὄν, ἀναφερὲς εἶναι λέγει, καὶ τῷ παραπλησίως τὸν
 ἀέρα, τῷ μὲν ὕδατος τῇ γῆ μᾶλλον προσνεμομένης, τῷ
 δ' ἀέρος τῷ πυρὶ. ἐν δὲ ταῖς Φυσικαῖς Τέχναις, ἐπὶ
 B b 5 τὴν

μεταβαλὼν εἰς τὸ ὑγρὸν, καὶ τὴν ἐναπολειφθεῖσαν ψυχὴν τρόπον
 τινὰ εἰς σῶμα μετέβαλεν.

1 Turn. V. Bong. τῷ πνεύματι.

2 Mez. ὅμοιος εἶναι ψυχὴν.

τὴν ἑτέραν βέπει δόξαν, ὡς μήτε βάρος ἐξ αὐτῆ, μήτε καφότητα τῆ ἀέρος ἔχουτος.

XLIII. Τον ἀέρα φύσει ζοφερὸν εἶναι λέγει, καὶ τῆτω τεκμηρίῳ χρῆται τῷ καὶ ψυχρὸν εἶναι πρώτως· ἀντικειῖθαι γὰρ αὐτῆ τὸ μὲν ζοφερὸν πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὸ δὲ ψυχρὸν πρὸς τὴν θερμότητα τῷ πυρός. ταῦτα κινῶν ¹ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν Ζητημάτων, πάλιν ἐν τοῖς περὶ Ἑξέων, ἰδὲν ἄλλο τὰς ἑξέας πλην ἀέρας εἶναι φησιν· ὑπὸ τέτων γὰρ συνέχεται τὰ σώματα· καὶ τῆ ποιὸν ἕκασον εἶναι τῶν ἑξέαι συνεχομένων αἷτιος ὁ συνέχων ἀήρ ἐσιν, ὃν σκληρότητα μὲν ἐν σιδήρῳ, πυκνότητα δ' ἐν λίθῳ, λευκότητα δ' ἐν ἀργύρῳ καλεῖσι· παλλήν ἁτοπίαν καὶ μίχην τέτων ἐχούτων. εἰ μὲν γὰρ μένει, ὁποῖός ἐστι ² φύσει, πῶς τὸ μέλαν ἐν τῷ μὴ λευκῷ λευκότης γίνεται, καὶ τὸ μαλθακὸν ἐν τῷ μὴ σκληρῷ σκληρότης, καὶ τὸ μακρὸν ἐν μὴ πυκνῷ πυκνοτης; εἰ δὲ μινύμενος ἐν τέτοις ἐξίσταται καὶ συνομοῖται, πῶς ἕξις ἐσιν, ἢ δύναμις, ἢ αἷτια τέτων, ἢ φ' ἂν κρατεῖται; πύσχουτος γὰρ ἐσιν, ἢ δρῶντος, ἢ δὲ συνεχουτος, ἀλλ' ἐξαθενῶντος, ἢ τοιαύτη μεταβολή, καθ' ἣν ἁπάλλουσι τὰς αὐτῆ ποιότητας. καίτοι πανταχῆ τὴν ὕλην ἔργον ἐξ ἑαυτῆς καὶ ἀκίνητου ὑποκειῖθαι ταῖς ποιότησιν ἀποφαίνουσι, τὰς δὲ ποιότητας πνεύματα ἕσας ³ καὶ τόνους ἀερωδεῖς, οἷς ἂν ἐγγένωνται ⁴ μέρεσι τῆς ὕλης εἰδοποιεῖν ἕκασα καὶ σχηματίζειν. ταῦτ' ἐκ ἑνὸς λέγειν αὐτοῖς, τὸν ἀέρα φύσει τοιῶτον ⁵ ὑποτιθεμένοις·

ἕξις

¹ R. iudice sententia flagitat ταῦτα ὑποθέμενος vel τιθεῖς, vel τάττων.

² Vulgo ὁποῖός τ' ἐστὶ. R. voluit ὁποῖός γ' ἐστὶ. Delevi, κ' enim W.

³ Vulgo πνεύματα· ἕς δὲ κ. τ. R. susp. ἐστὶν ἕ δὲ κ. τ. W. dedit ἕσας ex B. & Venet. 1.

⁴ R. susp. συγγίηται.

⁵ scil. οἷός ἐστιν R.

ἕξις γὰρ ἂν καὶ τόπος αὐτῶ συνεξομοιώσει τῶν σωμά-
των ἕκαστον, ὡσε μέλαν ¹ εἶναι καὶ μαλ.θακύν. εἰ
δὲ τῇ πρὸς ἑκαῖνα κράτει τῆς ἐναντίας λαμβάνει μορ-
φᾶς, ὡς ² ἔχειν πέφυκεν ὕλη· τρόπον τινὰ τῆς ὕλης
ἕκ ἀίτιον, ἡδὲ δύναμις ἐσιν.

XLVI. Ὅτι τῶ κόσμῳ κενὸν ἐκτὸς ἔπειρόν ἐσι,
τὸ δ' ἄπειρον ἐτ' ἀρχὴν, ἕτε μέσον, ἕτε τελευταῖον
ἔχει, πολλάκις ὑπ' αὐτῆ λέγεται. καὶ τέτρω μέλισσα
τῆν λεγομένην ὑπ' Ἐπιπέρε τῆς ἀτόμῃ κάτω Φορῶν
ἔξ αὐτῆς ἀναιρῶσιν, ἕκ ἕσῃς ἐν ἀπειρῶ διαφορᾶς, καθ'
ἦν τὸ μὲν ἄνω, τὸ δὲ κάτω νοεῖται γινόμενον. ἀλλ'
ἐν γῆ τῶ τετάρτῳ περὶ Δυνατῶν μέσον τινὰ τόπον καὶ
μέσῃν χώραν ὑποθέμενος, ἐνταῦθά Φησιν ιδρύθαι τὸν
κόσμον· ἐσι δ' ἡ λέξις αὐτῆ. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶ κόσμῳ
εἰ ³ ῥητέον, αὐτὸν Φθαρτὸν ⁴ εἶναι, λόγῳ οἶομαι ⁵
δεῖσθαι. ἢ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ἐμοὶ φαίνεται ἕτως ἔχειν.
οἶοναί δ' εἰς τὴν ὡσπερ ἀΦθαρσίαν πολὺ τι αὐτῶ συνε-
ργεῖ ⁶ καὶ ἡ τῆς χώρας κατάληψις, οἶον διὰ τὸ ἐν μέσῳ
εἶναι· ἐπεὶ, εἰ ἀλλαχῇ νοηθεῖν ἂν, καὶ παντελῶς ἂν
αὐτῶ συνάπτοι ἡ Φθορά. καὶ μετὰ μικρὸν αὐθις· Οὕτω
γάρ πως καὶ ἡ ἕσῃς συντέτευχεν αἰθῶς τὸν μέσον κατ-
ελληφυσία τόπον, εὐθὺς τοιάδε τις ἕσῃς, ὡσε καθ' ἕτερον
τρόπον, ἀλλὰ ⁷ καὶ διὰ τὴν συντυχίαν μὴ ἐπιδέχεσθαι
αὐτὴν

1 Sic W. dedit ex B. Venet. 1. Amiot. Vulgo μέλας. R. susp. ὡς ἐν μεταβόλων ὄντων καὶ μαλ.θακύν.

2 Sic W. dedit ex B. Venet. 1. a sec. mann, Anon. Schott. Turn. V. B. pro vulg. αἷς ἔχ.

3 W. addidit εἰ. quod vulgo abest, ex B. F. Venet. 1.

4 W. cum Mez. legendum susp. & ve. tit ἀΦθαρτον.

5 Sic W. ex B. Venet. 1. dedit pro vulg. οἶόμενον. R. susp. ὁ λόγῳ μὲν οἶμαι δεῖσθαι, id quod existimo quidem opus habere demonstratione.

6 R. susp. δεκαὶ δὲ εἰς τὴν — — συνεργεῖν. W. ὡσπερ in-
terpretam. intum. extrinsecus adjectum, esse notat particulae οἶο-
νεῖ, & locum sic constituit: εἰς δὲ τὴν οἶνεῖ ἀΦθαρτίαν —.

7 R. susp. ὡσε καθ' ἕτερον τρόπον ἅμα καὶ διὰ — & delind:

αὐτὴν Φθορὰν, κατὰ τῶν εἶναι αἰδίου. ταῦτα μίαν μὲν ἔχει καταφανῆ καὶ βλεπομένην ἐναντίασιν, ἐν ἀπείρω μέσσην τινὰ τόπον, καὶ μέσην χώρην ἀπολείπουτος δευτέραν δ' ἀδηλοτέραν μὲν, ἀλογωτέραν δὲ ταύτης. οἴομαι γὰρ, ἐκ ἂν ἄΦθαρτον διαμένειν τὸν κόσμον, εἰ κατ' ἄλλο μέρος αὐτῷ τῷ κενῷ συντέτευχε γενέσθαι τὴν ἰδρυσιν, δῆλος ἐστὶ δεδιώς, μὴ, τῶν μερῶν τῆς ἕσιας ἐπὶ τὸ μέσσην φερομένων, διάλυσιν καὶ Φθορὰν τῷ κόσμῳ γένοιτο. ταῦτα δ' ἐκ ἂν ἐφοβεῖτο, μὴ φύσει τὰ σώματα φέρεσθαι πανταχόθεν ἐπὶ τὸ μέσσην ἡγόμενος, ἢ τῆς ἕσιας, ἀλλὰ τῆς περιεχάσεως τὴν ἕσιν ¹ χώρας· περὶ ἧ καὶ πολλαῖς εἴρηκεν, ὡς ἀδυνάτη καὶ παρὰ φύσιν ὄντος· ἢ γὰρ ὑπάρχει ἐν τῷ κενῷ διαφορὰν, ἢ τὰ σώματα δευρὶ μᾶλλον ἢ δευρὶ προσάγεται τὴν ἐκ τῷ κόσμῳ συνταξιν, αἰτίαν εἶναι τῆς κινήσεως ἐπὶ τὸ κέντρον, καὶ τὸ μέσσην αὐτῷ, νεύοντων καὶ φερομένων πανταχόθεν. ἀρκεῖ δ' εἰς τῆτο παραθέσθαι λόξιν ἐκ τῷ δευτέρῃ περὶ Κινήσεως. ὑπειπὼν γὰρ, ὅτι τέλει μὲν ὁ κόσμος σώμα ἐστίν, ἢ τέλει δὲ τὰ τῷ κόσμῳ μέρη, τῷ ² πρὸς τὸ ὅλον πως ἔχειν, καὶ μὴ κατ' αὐτὰ εἶναι· καὶ περὶ τῆς κινήσεως αὐτῷ διελεσθῶν, ὡς ἐπὶ τὴν συμμοῆν καὶ τὴν συνοχὴν τὴν ἑαυτῷ κινεῖσθαι διὰ τῶν μερῶν πάντων πεφυκότος, ἐκ ἐπὶ τὴν διάλυσιν καὶ τὴν θρύψιν, ταῦτ' εἴρηκεν· Οὕτω δὲ τῷ ὅλε τεινομένῃ εἰς ταυτὸ, καὶ κινεμένῃ, καὶ τῶν μορίων ταύτην τὴν κίνησιν ἐχόντων ἐκ τῆς τῷ σώματος φύσεως, πιθανὸν, πᾶσι τοῖς σώμασιν εἶναι τῆμ πρώτην κατὰ φύσιν κίνησιν πρὸς τὸ τῷ κόσμῳ μέσσην, τῷ

καὶ κατὰ τῶν. W. autem, ὡς κατὰ τὸν τόπον ἅμα, καὶ διὰ τ. συνταξίαν, μ. ε. αὐ. Φθορὰν, καὶ κατὰ τῶν εἶ. α.

¹ Ald. Bas. τὴν αἰτίαν.

² Vulgo τὸ. R. legi voluit aut τῷ aut διὰ τὸ. Prius dedi cum W. id ex E. Xyl. Mez. fumente. Paulo post Turn. V. Bong. πῶς ἔχει.

τῶ μὲν κόσμῳ ἔτῳσι κινουμένων πρὸς αὐτὸν ¹, τοῖς δὲ
μέρεσιν, ὡς ἂν μέρεσιν ἔσιν. εἶτα, Φῆσαι τις ἂν, ὧ
ἄνθρωπε, τί παθῶν ἐπελάθῃ τῶν λόγων τέτων ²,
ὥστε τὸν κόσμον, εἰ μὴ τὴν μέσην χώραν ἐκ τύχης
κατελήφῃ, διάλυτον καὶ Φθαρτὸν ἀποφαίνειν; εἰ γὰρ
αὐτὸς γε νεύειν ἐπὶ τὸ αὐτῆ ³ μέσον αἰεὶ πέφυκε,
καὶ τὰ μέρη πρὸς τῆτο κατατείνει πανταχόθεν, ὅποι
πορ' ἂν τῆ κενῆ μετατεθῆ, συνέχων ἑαυτὸν ἔτω καὶ
περιτέλλων, ἄΦθαρτος καὶ ἄθρυπτος διαμένει ⁴. τὰ
γὰρ θρυπτόμενα καὶ σκεδαννόμενα τῆτο πάχει διακρι-
σει τῶν μερῶν ἐκάστῃ καὶ διαλύσει ⁵ πρὸς τὸν οἰκειῶν
τόπον ἐκ τῆ παρὰ Φύσιν ἀπορρέοντος. σὺ δ', εἰ κατ'
ἔλλο τῆ κενῆ τεθείη ὁ κόσμος, οἴομενος ἔτω ⁶ παν-
τελῆ συνάπτεσθαι Φθορὰν, καὶ λέγων ἔτω, καὶ διὰ
τῆτο μέσον ἐν τῶ μηδὲν ἔχειν πεφυκότι μέσον τῆ τῶν
ἀπειρῶ ⁷, τὰς μὲν τάσεις καὶ συνοχὰς καὶ νεύσεις
ἐκείνας, ὡς ἐδὲν ἐχέγγυον εἰς σωτηρίαν ἐχέσας, ἔφη-
κας, τῆ δὲ καταλήψῃ τῆ τόπε τὴν σύμπασαν αἰτίαν
τῆς

¹ Vulgo κινουμένη πρὸς αὐτῶν. Ald. Bas. Xyl. κινουμένη πρὸς
αὐτὸν. Hinc R. voluit κινουμένη πρὸς αὐτὸν, mundo quæ dem sic
modo versus semet ipsam, quod W. sumit ex B. E. Venet. 1. 2.

² Post τέτων subaudiendum esse monet R. τοῦτων.

³ Vulgo ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέσον. R. dari voluit αὐτῆ, deditque
W. ex B. F. Leonic. Schott. Anon. Ex Turn. V. Bong. no-
tatur αὐτῆ.

⁴ R. mavult διαμνεῖ, in fut.

⁵ R. iudice post διαλύσει aliquid deesse videtur, e. c. τὰ δὲ
συσάντα καὶ πηγνυμένα γίνεται συγκρίσει τῶν μερῶν ἐκάστῃ καὶ
διαλύσει, πρὸς τὸν οἰ. τ. ἰ. τ. π. Φ. ἐπιρρέοντος, ac quæ con-
sistunt ἐφ' compacta sunt, ea sunt concreione singularium par-
ticularum, ἐφ' mixto earum inter se subitu, unaquaque par-
ticula, deserto loco sui naturalii, ad maxime convenientem
confluente.

⁶ W. legendum censet αὐτῶ.

⁷ Vulgo ἀπειρῶν. R. sup. πεφυκότι μέσον τῶ ἀπειρῶ. W.
sumit ἀπειρῶ ab Amiot. & Mez & in τῆ τῶν latere putat ve-
ram lectionem, πλάττων vel simile quid, ex B. simul, notans
τί τῶν, unde forte quis fugat τέκτων.

τῆς διαμονῆς ἀνέσθηκας. καίτοι τοῖς προσιρημένοις ταῦτι
 συνάπτεις, ὡσπερ αὐτὸς σεαυτὸν ¹ ἐξελέγξαι Φιλογι-
 μέμενος. Ὁν τρόπον δὲ κινεῖται ἕκαστον τῶν μορίων,
 συμφυῆς ἂν τῷ λοιπῷ, εὐλογον ἔτω καὶ καθ' αὐτὸ κί-
 νεῖσθαι· καὶ εἰ λόγῳ χάριν νοήσαιμεν αὐτὸ καὶ ὑποδοί-
 μεθα εἶναι ἐν κενῷ τινι τῷ κόσμῳ τέτα· ὡς γὰρ ἂν συν-
 εχόμενον πάντοθεν ἐκινεῖτο ἐπὶ τὸ μέσον, μένει ἐν τῇ
 κινήσει ταύτῃ, καὶ λόγῳ χάριν ἐξαίφνης περὶ αὐτὸ ²
 γένηται κενόν· εἶτα μέρος μὲν ἰτιᾶν ὑπὸ κενῆ περι-
 ληφθῆν ἐκ ἀποβάλλει τὴν ἐπὶ τὸ τῷ κόσμῳ μέσον ³ ἄγα-
 σαν ῥοπήν· αὐτὸς δ' ὁ κόσμος, ἂν μὴ τὴν μέσῃ πα-
 ρασκευάσῃ χώρᾳν αὐτῷ τὸ αὐτόμακτον, ἀπολεῖ τὸν συν-
 εκτικὸν τόνου, ἄλλοις ἀλλαχόσθε τῆς ἐσίας αὐτῆς μέρεσι
 Φερομένοις ⁴.

XLV. Καὶ ταῦτα μὲν ἔχει μεγάλας ὑπεναντιώσεις
 πρὸς τὸν Φυσικὸν λόγον· ἐκείνο δ' ἤδη καὶ πρὸς τὸν
 περὶ ⁵ Θεῶ καὶ προνοίας, τὸ τὰ μικρότατα τῶν αἰτίων
 τέτοις ἀνατιθέντα, τὸ κυριώτατον ἀφαιρεῖσθαι καὶ μέγι-
 ζον. τί γὰρ ἐστὶ κυριώτερον τῆς τῷ κόσμῳ διαμονῆς, ἢ
 τὸ τὴν ἐσίαν ἠνωμένην τοῖς μέρεσι συνέχεσθαι πρὸς αὐ-
 τήν; ἀλλὰ τῆτό γε συμπέπτωκεν αὐτομάτως κατὰ Χρύ-
 σιππον. εἰ γὰρ ἡ τῷ τόπῳ κατάληψις αἰτία τῆς ἀφθαρ-
 σίας ἐστίν, αὕτη δὲ συντυχία γέγονεν, δῆλον, ὅτι συν-
 τυχίας ἔργον ἢ σωτηρία τῶν ὄλων ἐστίν, ἐκ εἰμαρμένης
 καὶ προνοίας.

XLVI. Ὁ δὲ τῶν Δυνατῶν λόγος πρὸς τὸν τῆς
 εἰμαρμένης λόγον αὐτῷ πῶς ἐμαχόμενός ἐστιν; εἰ γὰρ ἔκ
 ἐστὶ δυνατόν, ὅπερ ἡ ἐστὶν ἀληθές, ἢ ἔσαι, κατὰ Διόδω-
 ρον,

¹ Sic W. dedit ex B. Vulgo ἐαυτὸν.

² Sic W. dedit ex Venet. 1. Vulgo περὶ αὐτὸν.

³ Vulgo ἐπὶ τῷ κόσμῳ μέσῃ. R. voluit ἐπὶ τῷ κόσμῳ μέσον.
 W. correxit auctoritate B. Venet. 1. Anon. Schott. Coll. Muret.

⁴ W. mavult Φερόμενος; νεὶ Φερομένης, eo ducente Venet. 1.
 Φαινομένης.

⁵ R. (supr. ἤδη καιρὸς σκοπεῖν τὸ περὶ Θεῶν.

ρον 1, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπιδεικτικὸν 2 τῷ γενέθαι, καὶ μὴ μέλλη γενήσεσθαι, δυνατόν ἐστιν, ἔσαι 3 δυνατόν πολλὰ τῶν μὴ καθ' εἰμαρμένην ἀνίκητον καὶ ἀνεκβίαστον καὶ περιγενητικὴν ἀπάντων, ἢ εἰμαρμένην 4 δύναμιν ἀπόλλυσιν, ἢ ταύτης, οἷον 5 ἀξιοῖ Χρῦσιππος, ἔσης, τὸ ἐπιδεικτικὸν τῷ γενέθαι πολλάκις εἰς τὸ ἀδύνατον ἐμπεσεῖται· καὶ πᾶν μὲν ἀληθὲς ἀναγκαῖον ἔσαι τῇ κυριωτάτῃ πασῶν ἀνάγκη κατεπιλημμένον· πᾶν δὲ ψεῦδος ἀδύνατον, τὴν μεγίστην ἔχον αἰτίαν ἀντιπίπτουσαν αὐτῷ πρὸς τὸ ἀληθὲς γενέθαι. ὧ γὰρ ἐν Θαλάσση πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν, πῶς οἷόν τε τῆτον ἐπιδεικτικὸν εἶναι τῷ ἐν γῆ ἀποθανεῖν; τί δὲ τὸν Μεγαροῖ 6 δυνατόν ἐστιν εἰλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης κωλυόμενον;

XLVII. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ περὶ τῶν Φαντασιῶν λεγόμενα νεανικῶς, πρὸς τὴν εἰμαρμένην ἐναντιῶνται. τὴν γὰρ Φαντασίαν βεβλόμενος ἐκ ἔσαν αὐτοτελεῖ τῆς συγκαταθέσεως αἰτίαν ἀποδεικνύειν, εἴρηκεν, ὅτι βλάβησιν οἱ σοφοὶ ψευδεῖς Φαντασίας ἐμποιοῦντες, ἂν αἱ Φαντασίαι ποιῶσιν αὐτοτελεῶς τὰς συγκαταθέσεις· πολλάκις γὰρ οἱ σοφοὶ ψεύδει χρῶνται πρὸς τὰς Φαύλας, καὶ Φαντασίαν καρισχῶσι πιθανὴν, ἢ μὴν αἰτίαν τῆς συγκαταθέσεως· ἐπεὶ καὶ τῆς ὑπολήψεως αἰτία τῆς ψευδὸς ἔσαι καὶ τῆς ἀπάτης. ταῦτ' ἐν ἅν τις ἀπὸ τῷ σοφῷ μεταφέρειν ἐπὶ τὴν εἰμαρμένην, λέγει, μὴ διὰ τὴν εἰμαρμένην

1 Diodorum Cronum Stolcum significat. V. Diog. Laërt, II, 11.

2 Ita R. dari voluit, deditque W. ex B. E. Venet. 1. Vulgo ἐπιδεικτικόν.

3 R. mavult ἔσαι δὲ δυνατόν.

4 Turn V. Bong. εἰμαρμένης. R. susp. ἀπάντων γινομένων, ἢ εἰμαρμένη τὴν δύναμιν ἀπόλλυσιν; W. autem, καὶ ἢ εἰμαρμένη τὴν δ. αἴπ.

5 Vulgo οἷον. R. voluit, ἢ τοιαύτης, οἷον α. X. Turn. V. Bong. dant οἷον. Idem recepit W. consentientibus Anon. Mez.

6 R. susp. ἐτι δὲ τὸν Μεγαροῖ ἀδύνατον, porro cui fatale est, ut Megaris moriatur, fieri nequit, ut ille Athenas exspirantem veniat. W. susp. τὸν μὲν ἅντα Μεγαροῖ. Pet. cmittit τὸν: et, W. iudice, haec omiffio non satisfacit huius loco.

ιην γίνεσθαι τὰς συγκαταθέσεις· ἐπεὶ διὰ τὴν εἰμαρμένην ἔσονται καὶ ψευδεῖς συγκαταθέσεις, καὶ ὑπολήψεις, καὶ ἀπάται, καὶ βλαβήσουται διὰ τὴν εἰμαρμένην· ὃ τῷ βλάπτειν τὸν σοφὸν ἐξαιρέμενος λόγος, οὐα καὶ τὸ μὴ πάντων αἰτίαν εἶναι τὴν εἰμαρμένην ἀποδείκνυσθαι. εἰ γὰρ μήτε δοξάζουσι, μήτε βλάπτονται διὰ τὴν εἰμαρμένην· δῆλον, ὅτι ἐδὲ κατορθῶσιν, ἐδὲ φρονῶσιν, ἐδὲ ὑπολαμβάνουσι βεβαίως, ἐδὲ ὠφελεῦνται διὰ τὴν εἰμαρμένην· ἀλλ' εἴχεται τὸ πάντων αἰτίαν εἶναι τὴν εἰμαρμένην. ὃ δὲ λέγων, ὅτι Χρυσίππος ἐκ αὐτοτελῆ τέτων αἰτίαν, ἀλλὰ προκαταρτικὴν μόλις ἐποιεῖτο τὴν εἰμαρμένην, ἐκεῖ ¹ πάλιν αὐτὸν ἀποδείξει μαχόμενον πρὸς αὐτὸν, ὅπερ τὸν μὲν Ὀμηρον ὑπερφυῶς ἐπαινεῖ περὶ τῷ Διὸς λέγοντα·

Τῷ ἔχεθ', ὅτι κεν ὕμμι κακὸν κέμπησιν ἐκέτω ²,

* Ἡ ἀγαθόν.

καὶ τὸν Εὐριπίδην ³·

ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τὰς τάλαιπάρκας βροτῶς

φρονεῖν λέγοιμ' ἄν; σὲ γὰρ ἐξηρτήμεθα,

Δρωμέν τε τοιάδ', ἃ σὺ ⁴ τυγχάνεις φρονῶν.

αὐτὸς δὲ πολλὰ τέτοις ὁμολογώμενα γράφει, τέλος δὲ φησι μηδὲν ἔχεσθαι μηδὲ κινεῖσθαι μηδὲ τελέαχισον, ἕκτως ἢ κατὰ τὸν τῷ Διὸς λόγον· ἐν τῇ εἰμαρμένῃ τὸν αὐτὸν εἶναι. ἐτι τοίνυν, τὸ μὲν προκαταρτικὸν ⁵ αἴτιον ἀδυνάτορον ἐστὶ τῷ αὐτοτελεῖ, καὶ ἐκ ἐξικνεῖται κρατέμενον ὑπ' ἄλλων ἐξανισαμέναν· τὴν δ' εἰμαρμένην αἰτίαν ἀνίκητον καὶ ἀκώλυτον καὶ ἀτρεπτον ἀποφαίνων, αὐτὸς Ἄτρο-

¹ Hanc veterem lectionem revocavit W. ex Ald. Bas. Xyl. consentientibus B. E. F. Venet. i. Pctav. pro vulg. ἐκείνος, quod Steph. habuit ex Jannot. Schott. Anon. Coll. Muret.

² Ibid. XV, 109. Sequentia ἢ ἀγαθόν addita videntur a Chryssippo.

³ in Supplic. v. 734. 199.

⁴ R. mavult ἃ σὺ γε τυγχ.

⁵ Sic W. dedit ex B. Venet. i. Vulgo προκαταρτικόν.

Ατροπον καλεῖ καὶ Ἀδρῦσειαν καὶ Ἀνάγκην καὶ Πε-
 πρωμένην, ὡς πέρας ἅπασιν ἐπιτιθεῖσαν. πότερον ἔν-
 τας συγκαταθέσεις μὴ λέγομεν ¹ ἐφ' ἡμῖν εἶναι, μηδὲ
 τας ἀρετὰς, μηδὲ τὰς κακίας, μηδὲ τὸ κατορθῶν, μηδὲ
 τὸ ἀμαρτάνειν. ἢ ² τὴν εἰμαρμένην λέγωμεν ἑλλεί-
 πησαν εἶναι, καὶ τὴν πεπρωμένην ἀπεράττων, καὶ
 τας τῷ Διὸς κινήσεις καὶ σχέσεις ἀσυτελέσας; τέτων
 γὰρ ἔπεται τὰ μὲν τῷ αὐτοτελῇ, τὰ δὲ τῷ προκα-
 ταρκτηκῆν μόνου αἰτίαν εἶναι, τὴν εἰμαρμένην. αὐτο-
 τελὴς μὲν γὰρ ³ αἰτία πάντων ἔσα, τὸ ἐφ' ἡμῖν καὶ
 τὸ ἐκείσιον ἀναιρεῖ· προκαταρκτηκὴ δὲ, τὸ ἀκώλυτος
 εἶναι καὶ τελεσιβγός, ἀπόλλυσιν. ἔδὲ γὰρ ἅπαξ ἢ
 δις, ἀλλὰ πανταχῶ, μᾶλλον δ' ἐν πᾶσι ταῖς Φυσικοῖς
 γέγραφε, ταῖς μὲν κατὰ μέρος Φύσεσι ⁴ καὶ κινήσε-
 σιν ἐντήματα πολλὰ γίνεσθαι καὶ κωλύματα, τῇ δὲ τῶν
 ὄλων, μηδέν. καὶ πῶς εἰς τὰς κατὰ μέρος ἢ τῶν ὄλων
 διατείνουσα κινήσειν, ἐμποδιζομέων καὶ κωλυομένων ἐκεί-
 νων, ἀνεμπόδιος αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος ἐσιν; ἐδὲ γὰρ ἢ
 τῷ ἀνθρώπῳ Φύσις ἀνεμπόδιος, εἰ μηδὲ ἢ τῷ ποδὸς
 ἢ τῆς χειρὸς· ἐδ' ἢ τῆς νεῶς κινήσεις ἀκώλυτος ἂν
 εἴη, εἰ αἰ περὶ τὸ ἴσιον ἢ τὴν εἰρεσίαν ἐνέργειαί ⁵ κω-
 λύσεις τινὰς ἔχωσιν. ἄνευ δὲ τάτων, εἰ μὲν αἰ Φανα-
 τασίαι μὴ γίνονται καθ' εἰμαρμένην ⁶ τῶν συγκατα-
 θέσεων.

¹ R. mavult λέγωμεν.

² Sic R. dari voluit, praeunte Xyl. versione, pro vulg. εἰ,
 & dedit. W. ex E. & Turn. Idem sumfit deinde λέγωμεν ex
 E. & Vener. 1. pro vulg. λέγωμεν.

³ W. addidit γὰρ, quod vulgo abest, ex B. E. Venet. 1. 2.
 Petav.

⁴ Salmas. σχέσει.

⁵ Vulgo εἰ περὶ τὸ ἴσιον, ἢ τὴν εἰρεσίαν ἐνέργειαν, κ. τ. ἔ.
 R. legi voluit τὴν τῆς εἰρεσίας. W. ex magna lectionum varie-
 tate sumfit receptam ex B. & Venet. 1. nan. fec.

⁶ W. movente excidit consequens, ut Xyl. asterisco notavit.
 Amlot. & Mez. suppleat πᾶς εἶσιν αἰτίαι: quale quid omnino
 requiritur.

θέσεων· εἰ δ' ὅτι ποιῶν Φαντασίας ἀγωγὰς ἐπὶ τὴν
 συγκατάθεσιν, καθ' εἰμαρμένην αἱ συγκαταθέσεις γί-
 νεσθαι λέγονται, πῶς ἔμáχεται πρὸς ἑαυτὴν πολεμι-
 κὴς ἐν τοῖς μεγίστοις διαφόροις ποιῶσα Φαντασίας, καὶ
 περιτπύσας ἐπὶ τὰνκντία τὴν δίκνοιαν; ὅτε τὰς προσ-
 τιθεμένους τῇ ἑτέρᾳ καὶ μὴ ἐπέχοντας, ἀμαρτάνειν λέ-
 γουσιν· ἂν μὲν ἀδήλοισ εἴησιν, προσπίπτοντας ¹. ἂν
 δὲ ψευδέσι, διαψευδομένους· ἂν δὲ κοινῶς ἀκαταλή-
 πτοις, δοξάζοντας. καίτοι δὴ τριῶν ὄντων ², ἢ μὴ πᾶ-
 σαν εἶναι Φαντασίαν εἰμαρμένης ἔργον, ἢ πᾶσαν παρα-
 δοχὴν καὶ συγκατάθεσιν Φαντασίας ἀναμάρτητον, ἢ
 μὴδ' αὐτὴν τὴν εἰμαρμένην ἀνεπίληπτον· ἔκ οἷδα γὰρ,
 ὅπως ἀνεγκλητός ἐστι, τοιαύτας ποιῶσα Φαντασίας, αἷς
 τὸ μὴ μάχεσθαι μὴδ' ἀντιβαίνειν, ἀλλ' ἔπεσθαι καὶ εἴκειν,
 ἐγκλητόν ἐστι. καὶ μὴν ἐν γε τοῖς πρὸς τὰς Ἀκαδημαϊ-
 κὰς ³ ἀγῶσιν ὁ πλεῖστος αὐτῶν τε Χρυσίππῳ καὶ Ἀντι-
 πάτρῳ πόνος γέγους περιετῆ μήτε πράττειν μήτε ὀρμᾶν
 ἀσυγκαταθέτως, ἀλλὰ πλάσματα λέγειν καὶ κενὰς ὑπο-
 θέσεις, τὰς ἀξιῶντας, οἰκείας Φαντασίας γενομένης,
 εὐθὺς ὀρμᾶν μὴ εἴξαντας μὴδὲ συγκαταθεμένους. αὐτίς
 δὲ Φησι Χρυσίππος, καὶ τὸν θεὸν ψευδεῖς ἐμποιεῖν Φαν-
 τασίας καὶ τὸν σοφὸν, ἔ συγκατατιθεμένων, ἐδ' εἰκόν-
 των δεομένους ἡμῶν, ἀλλὰ πραττόντων μόνον, καὶ ὀρ-
 μώντων ἐπὶ τὸ Φαινόμενον ἡμᾶς δὲ Φαύλας ὄντας, ὑπ'
 ἀσθενείας συγκατατίθεσθαι ταῖς τοιαύταις Φαντασίαις. ἢ
 δὲ τέτων τῶν λόγων ταραχὴ καὶ διαφορὰ πρὸς αὐτὰς,
 ἔ πένυ δυσθεώρητός ἐστιν. ὁ γὰρ ἔ δεόμενος συγκατα-
 τιθεμένων, ἀλλὰ πραττόντων μόνον, οἷς ἐνδίδωσι τὰς

Φαν-

1 W. cum Salmas susp. προσπίπτοντας.

2 W. mouente, corrigendum καίτοι δὲ, τριῶν ὄντων, ἢ — : nisi post ἀνεπίληπτον conclusio exciderit. Etiam R. verba deinde sequentia ἐκ οἷδα γὰρ ὅπως — ἐγκλητόν ἐστι parenthetice sumenda declarans, post ἐστι deesse aliquid notavit.

3 Vulgo Ἀκαδημαϊκὰς. W. recepit formam consuetudine confirmatam ex B. Pet. Jannot.

Φαντασίας ¹, εἴτε θεός, εἴτε σοφός, οἶδεν, ὅτι πρὸς τὸ πράττειν ἀρκῆσιν αἱ Φαντασίαι, καὶ παρέλκεσιν αἱ συγκαταθέσεις· ὡς εἴ γε γινώσκων, ὅτι πρακτικὴν ὁρμὴν ἔ² παρίησι Φαντασία δίχα συγκαταθέσεως, ψευδεῖς ἐνεργάζεται καὶ πιθανὰς Φαντασίας, ἐκῶν αἰτίδος ἐστὶ τῷ προσπίπτειν ³ καὶ ἁμαρτάνειν ἀκαταλήπτοις συγκατατιθεμένους.

1 Ita in R. legitur, quod W. ex B. & Venet. 1: recepit pro vulg. ταῖς Φαντασίαις.

2 R. delendum censuit 2.

3 W monente, non est mutandum in προσπίπτειν.

Σ Τ Ν Ο Ψ Ι Σ

ΤΟΥ ΟΤΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΕΡΑ ΟΙ ΣΤΩΛ-
ΚΟΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΛΕΓΟΥΣΙΝ.

Ο Πινδαρος, Καινυς εὐθύναν ὑπεῖχαν ¹, ἀπιθάνως
ἄρρηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθῆς τὸ σῶμα πλασσομέ-
νος, εἶτα καταδύς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν,

Σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στωϊκὸς Λαπίθης, ὥσπερ ἐξ ἕδαμαντίνης ὕλης
ὑπ' αὐτῶν τῆς ἀπαθείας κεχαλκευμένος, ἐκ ἄτρωτός
ἐστιν, ἐδ' ἀνοσος, ἐδ' ἀναλγῆς, ἀφοβος δὲ μένει καὶ ἄλυ-
πος καὶ ἀήττητος, καὶ ἀβίασος, τιτρωσκόμενος ², ἄλ-
γῶν, σφρεβλόμενος, ἐν κατασκαφαῖς πατρίδος, ἐν πά-
θει τοιούτοις. καὶ ὁ μὲν Πινδαρος Καινυς βαλλόμενος
ἔ τιτρώσκειται· ὁ δὲ τῶν Στωϊκῶν σοφὸς ἐγκλειόμενος
ἔ καλύπτεται, καὶ κατακρημνιζόμενος ἐκ ἀναγκάζεται, καὶ
σφρεβλόμενος ἔ βασανίζεται, καὶ πηρέμενος ³ ἔ βλάπτει-
ται, καὶ πίπτων ἐν τῷ παλαίειν ἀήττητός ἐστι, καὶ πε-
ριτειχιζόμενος ἀπολιόρητος, καὶ πωλόμενος ὑπὸ τῶν
πολεμίων ἀνάλωτος· ἐδὲν τῶν πλοίων διαφέρων, οἷς
ἐπιγέγραπται μὲν Εὐπλοία, καὶ Πρόνοια Σωξέσα, καὶ
θεραπεία, χαίμενται δὲ καὶ συντρίβεται καὶ ἀνατρέ-
πεται.

II. Ὁ Εὐριπίδης Ἰόλαος ⁴ ἐξ ἀδρανῆς καὶ παρή-
λικος. εὐχῆ τινη νέος καὶ ἰχυρὸς ἐπὶ τὴν μάχην ἀφνω
γέγονεν· ὁ δὲ τῶν Στωϊκῶν σοφὸς, χθῆς μὲν ἦν ἐχθι-

506

¹ Pet. ὑπῆρχεν. Cf. Pindar. fragm. Schneid. p. 75. sq.

² V. Petav. ἔ τιτρώσκειται.

³ Ita ex Aīd. restitui. Sumfit idem W. ex B. & E. Vulgo
πηρέμενοι, quod etiam e Pet. notatur.

⁴ Eurip. Heraclid. 849.

τος ¹ ἕμα καὶ κίκισος, τήμερον δ' ² ἄφνω μεταβέβλη-
κεν εἰς ἀρετὴν, καὶ γέγονεν ἐκίβυσσῆ καὶ ὠχρῆ, καὶ
κατ' Αἰχύλον ³, ἐξ

῾Οσφουαλγῆς καὶ ὄδουοσπάδος λυγρῆ

Γέροντος,

εὐπρεπῆς, Θεοσιδῆς, καλλιμορφος.

III. Καὶ τῆ ῾Οδυσσέως ἢ ῾Αθηνᾶ τὴν ῥυσσότητα
καὶ Φαλακρότητα καὶ ἀμορφίαν ἀφῆρηκεν, ὅπως Φα-
νεῖη καλῶς ⁴. ὁ δὲ τέτων σοφῆς, ἐκ ἀπολείποντος
τὸ σῶμα τῆ γήρως, ἀλλὰ καὶ προσεπιθέτος καὶ προσ-
επιχώσαντος ⁵, μένων κυρτός, ἀν ἔτω τύχη, νωδός,
ἐτερόφθαλμος, ἔτ' αἰχρὸς, ἔτε δύσμορφος, ἔτε κακο-
πρόσωπός ἐσιν· ο γὰρ Στωϊκὸς ἔρωσ, ὥσπερ οἱ κύν-
θαροι λέγονται τὰ μὲν μύρον ἀπολιπεῖν, τὰ δὲ δυσλόγη
διώκειν· ἔτως τοῖς αἰχίσιος καὶ ἀμορφοτάτοις ὁμιλῶν,
ὅταν εἰς εὐμορφίαν καὶ κάλλος ὑπὲρ σοφίας μεταβάλλ-
ωσιν ⁶, ἀποτρέπεται.

IV. Ὁ παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς κίκισος, ἀν ἔτω τύ-
χη, πρωί, δειλῆς ἄρισος· καὶ καταδαρθῶν ἐμπληκτος
καὶ ἀμαθῆς καὶ ἄδικος καὶ ἀκόλατος καὶ, ναὶ μὲν Δία,
δῆλος καὶ πένης καὶ ἄπορος, αὐθημερὸν ἀνίσταται καὶ
βασιλεὺς καὶ πλέσιος καὶ ὄλβιος γεγονώς, σώφρων τε
καὶ δίκαιος καὶ βέβαιος ⁷ καὶ ἀδόξαστος· ἔ γένετα Φύ-
σας,

¹ W. monente legendum αἰσχίσιος.

² Vulgo abest δ'. Inferi id voluit R. dedique cum W. ex
Pet. B. E. Pro μεταβίβληκεν Pet. μεταβίβηκεν.

³ Distinxit W. quae sunt Aeschyli a reliqua oratione, ut au-
ctori reddenda, non ut modulis reddita

⁴ Odyss. XVI, 172. sq. XXIII, 156 sq.

⁵ Mavult W. προσεπιταθέντος καὶ προσεπιχωσθέντος.

⁶ Pet. μεταβάλλωσιν.

⁷ R. monente, βέβαιος opponitur τῷ ἐμπλήκτῳ, quod praee-
cessit. Pet. ἀβέβαιοι. Vulgo deinde καὶ ἀδόξος, quod hic non
ingenium, sed opinionem carentem & falli nescium significare
Xyl. monet, e Ms. simul notans ἀδοξότατος. R. dari voluit καὶ
ἀδόξαστος, quod dedi cum W, ex Pet. B. E. Jun. Mez.

σας, ἐδ' ἤβην ἐν σώματι νέω καὶ ἀπαλῶ, ἀλλ' ἐν
 'αδνεῖ καὶ ἀπαλῇ ψυχῇ καὶ ἀνάνδρῳ καὶ ἀβαβαίῳ,
 νῦν τέλειον, ἄκραν Φρόνησιν, ἰσόθεον διάθεσιν, ἀδόξα-
 στον ἐπισήμην καὶ ἀμετάπτωτον ἕξιν ἐχηκῶς, ἐδὲν ἐν-
 δέσης πρότερον αὐτῷ τῆς μοχθηρίας, ἀλλ' ἐξαίφνης,
 ὀλίγη δέω εἶπεῖν, ἤρωσ τις ἢ δαίμων ἢ θεὸς ἐκ θη-
 ρίε ¹ τῆ κακίης γενόμενος. Ἐκ τῆς Στοᾶς γὰρ λα-
 βόντα τὴν ἕρετην, ἔσιν εἶπεῖν,

Εὐξαι εἴ τι ² βέλει, πάντα σοι γενήσεται·
 πλῆτον Φέροι, βασιλείαν ἔχει, τύχην δίδωσιν, εὐ-
 πότμας ποιεῖ καὶ ἀπροσδεεῖς καὶ αὐτάρκεις, μίαν οἴ-
 κοθεν δραχμὴν ἐκ ἔχοντας.

V. Ὁ μὲν γὰρ ποιητικὸς μῦθος ³ τὸ κατὰ λό-
 γον Φυλάττων, ἔδαμῃ προλείπει τὴν Ηρακλέα τῶν
 ἀναγκαίων δεόμενον, ἀλλ' ὡσπερ ἐκ πηγῆς ἐπιρροεῖ αὐ-
 τῷ καὶ τοῖς συνῆσιν· ὁ δὲ τὴν Στωϊκὴν λαβὼν Ἀμάλ-
 θειαν, πλέσιος μὲν γέγονεν, ἐρανίζεται δὲ τροφὴν παρ'
 ἐτέρων· καὶ βασιλεὺς μὲν ἔστι, μισθῶ δὲ ἀναλύει συλ-
 λογισμῶς· καὶ πάντα μὲν ἔχει μόνος, ἐνοίκιον δὲ τε-
 λεῖ· καὶ ἄλφιστα ἰνεῖται, πολλάκις δανειζόμενος, ἢ
 μεταιτῶν παρὰ τῶν ἐδὲν ἐχόντων.

VI. Καὶ ὁ μὲν Ἰθακησίων βασιλεὺς προσαιτεῖ λαν-
 θάνειν, ὅς ἐστι βελόμενος, καὶ ποιῶν ἑαυτὸν ὡς μάλιχα

Πτωχῶ λευγαλέω ἐναλίγκιον· ⁴ —

¹ Ald. Bas. Pet. θηρίων.

² Mez. & Salmas. Menandri versum esse notantes, corrigunt
 ὅ τι βέλει. R. monente perinde est, sic legas, an vulgatam
 ferves, in qua αι & ει in scandendo colliquefiant.

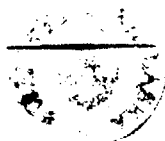
³ R. monente, significat cornu Amaltheae, quod, auctore
 Pherecyde, pollebat ea virtute, ut, quidquid sicci liquidive ali-
 menti expeteres, copiose praestaret. Infra Amalthea nominatur
 pro cornu Amaltheae.

⁴ Odyss. XVI, 273.

ὁ δὲ ἐκ τῆς Στοῆς βοῶν μέγα καὶ κευραγῶς· Ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεὺς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ πλέσιος, ὄρᾳται πολ-
λάκις ἐπ' ἄλλοτρίαις θύραις λέγων·

Δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ
Καὶ βαμβακίζω¹.

¹ Xyl. notat de verbo βαμβακίζω & βαμβακίζω, quod apud Eustath. in Iliad. X. 375. & Hesychium legitur. R. tue-
tur vulgatam, cum, ut βάλβαλος, ita quoque βάλβαξ dicatur.
Prior versus legitur quoque Vol. X. p. 149.



00399